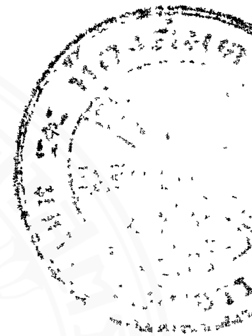

หนังสือเรื่อง

ท้าวฮุ่งหรือเจือง

สมเด็จพระมหาวีรวงส สังคนายก

พิมพ์เปนที่ระลึก

ไนงานพระราชทานเพลิงสพ

พระสาสนดิลก (ชิตเสโน เสน) พระครูวิโรจน์ (นนฺตโร รอด)

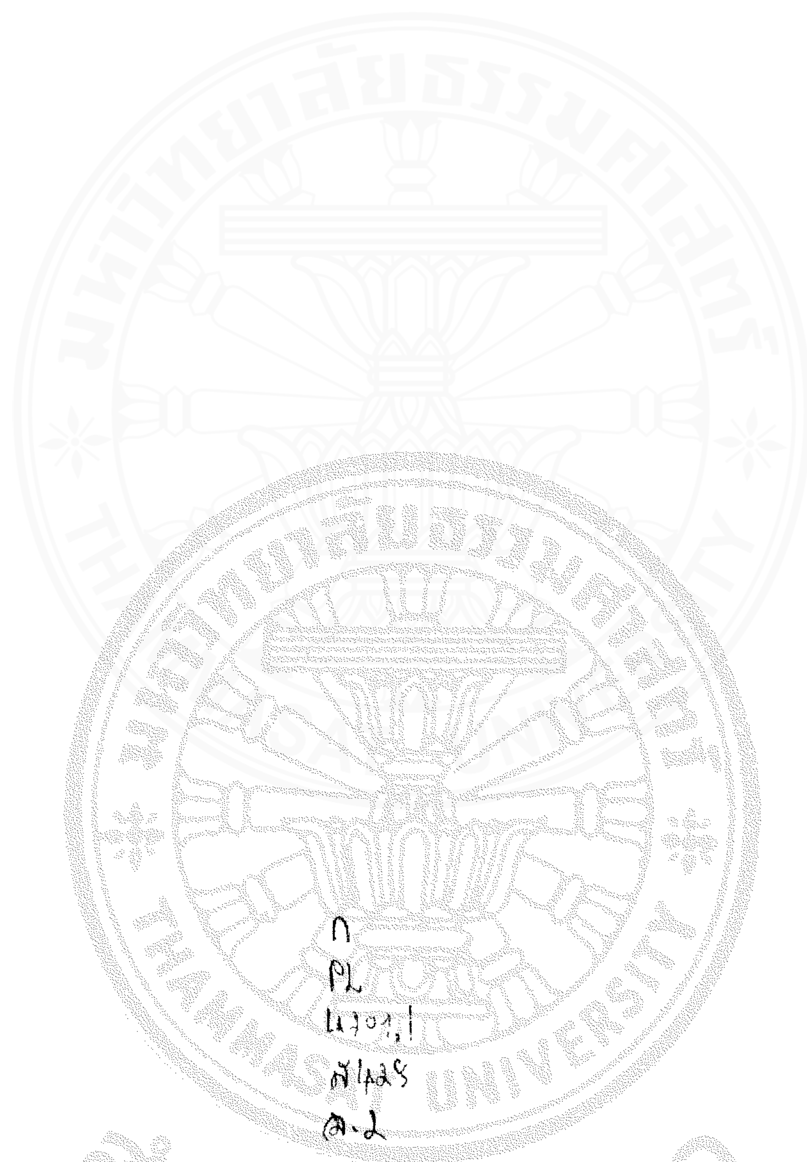
และไนงานชาปนะกิจสพ

พระมหารัตน์ รฏฐปาโล กับ พระอาจารย์เสาร์ กนฺตสีโล

ที่จังหวัดอุบลราชธานี

10–16 เมสายน 86

พิมพ์ที่โรงพิมพ์มิตรไทย เชิงสพานช้างโรงสี ถนนบำรุงเมือง พระนคร

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
THAMMASAT UNIVERSITY
สำนักหอสมุด

คำปรารภ

มูลเหตุอันจะให้พิมพ์หนังสือเจืองขึ้นเปนเล่มสมุดนั้น มีหยู่สองประการ คือ ประการแรก เนื่องด้วยหนังสือนี้เปนเรื่องวรรนคดีเก่าแก่ เมื่อสังเกตดูแล้ว นำให้เข้าใจว่าเปนสำนวนโวหารของไทยโบรานสายลานช้าง แต่จะแต่งขึ้นที่นครหลวงพระบางหรือที่นครเวียงจันท์ นั้นไม่แน่ ซึ่งบัดนี้มีต้นฉะบับหยู่ในหอพระสมุด และหาซาบไม่ว่าจะได้มาแต่เมื่อไร ครั้น นายสิลา วีรวงส ปเรียญ ได้พบต้นฉะบับเข้า ก็ได้พยายามคัดลอกถ่ายตัวอักสร จากอักสรไทยสายลานช้างมาเปนอักสรไทยสมัยปัจจุบันนี้ และได้ย่อใจความในเรื่องนี้แล้วนำมาให้ดู เมื่อฉันตรวจดูตลอดแล้ว เห็นเปนเรื่องมีประโยชน์มากควนจะพิมพ์ขึ้น เพื่อรักสาวรรนคดีของเก่าไว้มิให้สูญเสีย เพราะหนังสือนี้ นอกจากเปนวรรนคดีแล้ว ก็ยังมีเนื้อเรื่อง เกี่ยว แก่ ประวัติสาตรไทย โบราน เจือหยู่ด้วย จัดเปนเรื่องอันจะให้ ประโยชน์ แก่ผู้สนใจใน วรรน คดี และ ประวัติสาตรไทยโบรานได้ส่วนหนึ่ง ประการสอง เพราะมาประจวบกับมรนกาลแห่งพระสาสนดิลก พระครูวิโรจน์รัตโนบล, พระมหารัตน์ และพระอาจารย์เสาร์ ซึ่งปรารภ จะทำ ซาปนะกิจ หยู่ แล้ว ท่านทั้ง 4 นี้ ได้เปนสหายทำกิจพระสาสนาร่วม กันมา หย่างใกล้ชิด คือ พระสาสนดิลก, พระครูวิโรจน์รัตโนบล, พระมหารัตน์, เปนสหายช่วยจัดการสึกสาและการปกครอง พระอาจารย์เสาร์ เปนสหายช่วยอบรม พลเมืองในทาง สมถวิปัสสนา ชักนำให้บรรพชิตและคฤหัสถ์นิยมยินดีในสัมมาปติบัติ นับว่าทั้ง 4 ท่านได้บำเพ็นคุนความดี เปนประโยชน์ แก่ชาติสาสนา จนปรากตเปนที่เคารพ นับถือบูชาของพลเมืองตลอดศิสสานุสิสทั่วไป สมควนที่จะมีวัตถุเปนชิ้นไว้ให้เปนเครื่องระลึกถึงและเชิดชูเกียรติคุนของท่านทั้ง 4 ไปได้นาน ๆ เพราะมูลเหตุสองประการดังกล่าวแล้ว จึ่งได้ให้ พิมพ์หนังสือ เจือง ขึ้น เปนซัมบรรนาการใน งานซาปนะกิจนี้

เมื่อตกลงจะพิมพ์จึงได้ขออนุญาตและคำนำจากกรมสิลปากร ก็ได้รับความอนุเคราะห์ ทั้งสองประการ สำหรับคำนำนายยงอนุมานราชธนเสถียรโกเสสอธิบดีกรมสิลปากรได้เขียนให้พร้อมทั้งวิจารน์เรื่องไว้หย่างละเอียดลออ ดังมีแจ้งในคำนำนั้นแล้ว จึงขอขอบใจท่านไว้ในที่นี้ด้วย

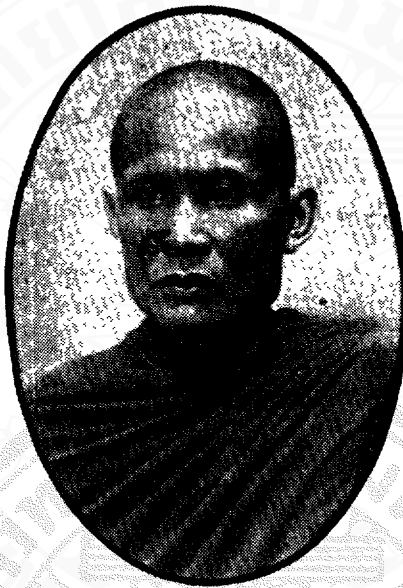
การพิมพ์นั้น เมื่อแรกปรารภได้ตั้งใจจะให้พิมพ์เปนจำนวน หลายพัน เล่ม เพื่อ แจก จ่าย ทั่วไป แต่เพราะในเวลาจะพิมพ์ เปนคราวที่กะดาดหายากและราคาสูง ประกอบทั้งหนังสือนี้เปนเรื่องใหญ่ด้วย จึงให้พิมพ์ขึ้นโดยจำกัดจำนวนเพียง

พันเล่ม ถ้าจะให้พิมพ์ตามความจำนงเดิม ทุนทรัพย์ก็ไม่เพียงพอ และเมื่อได้พิมพ์เปนจำนวนน้อยเช่นนี้แล้ว จึงมิมุ่งแจก แต่ฉะเพาะ ที่ เห็นสมควรพอจะเฉลี่ยถึง เช่น สาขาหอสมุดแห่งชาติ ที่ทำการและบางโรงเรียนเปนต้น

อนึ่ง ได้ให้นายสิตา วีรวงส ปเรียญ เปนผู้ชำระต้นฉะบับ ให้นายไสรัจ มีสวรรค์ ปเรียญ เจ้าของโรงพิมพ์มิตรไทย เปนผู้รับพิมพ์ ให้พระมหาเติม ป. 6 วัดบวรนิเวสวิหาร และนายสิตาเปนผู้ตรวจฉะบับพิมพ์เรื่องนี้ ได้ตั้งกรรมการเพื่อหาทุนในการพิมพ์ คือ พระญาณดิลก พระคนา— จารย์เอก วัดพระสรีมหาธาตุ เปนประธานกัมการ พระ ปัญญา พิสารเถร เจ้า อาวาส วัด ปทุม วัน พระมหาเรียน ป. 9 พระมหาผุย ป. 8 พระมหาสนั่น พระมหาเยี่ยม ป. 7 พระมหาเสง ป. 6 นายทองอินท์ ภูริพัฒน์ นายเดียงไชยกาล นายฟอง สิทธิธัม นายเหมือน บุรัสการ นาย สิตา วีรวงส เปน กัมการ พระมหา สำรอง ป. 5 พระมหา แสวง ป. 3 เปนเลขานุการ นายสุร เจือชูโต เปน ไวยาวัจกร และให้พระญานดิลก พระ คนาจารย์เอก กับ พระมหาสนั่น เปนผู้ อำนวยการ ให้ ความ สดวก ในการจัดพิมพ์ ได้อาสัยน้ำพักน้ำแรงของเทอเหล่านี้เข้าช่วยเปนกำลัง การพิมพ์หนังสือนี้จึงสำเหร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ฉะนั้น จึงขอขอบใจ เทอทั้งหลายไว้ในที่นี้ด้วย

ขออำนาจแห่งธัมบรรนาการนี้ พร้อมทั้งกุสลบุญราสีทักสินานุปทาน ที่บำเพ็ญในงานนี้ทุกสิ่งสรรพ์ จงบันดาลให้ท่าน ทั้ง 4 ที่วายชนม์แล้ว ได้ประสบวิปากสมบัติโดยควรแก่ภาวะ เทอน

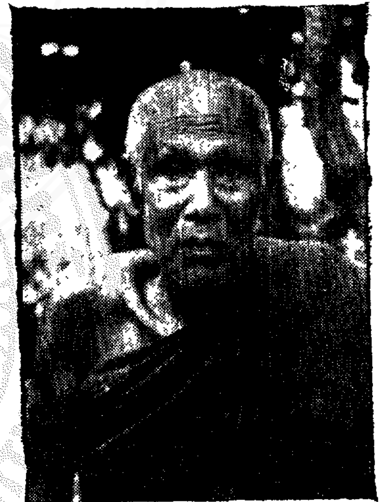
สมเด็ดพระมหาวีรวงส
วัดพระสรีมหาธาตุ

พระสาสนดิลก
ชาตะ พ.ศ. 2423
มตะ พ.ศ. 2484

พระครูวิโรจน์รัตโนบล
ชาตะ พ.ศ. 2398
มตะ พ.ศ. 2485

พระอาจารย์เสาร์
ชาตะ พ.ศ. 2404
มตะ พ.ศ. 2485

พระมหารัตน์
ชาตะ พ.ศ. 2406
มตะ พ.ศ. 2485

ประวัติพระเถระ 4 รูป

1. พระสาสนดิลก รูปซึ่งค่อนข้างสูงลักสนะสมบูรน์มีสง่าผิวเนื้อดำแดง นามเดิมชื่อเส็น ฉายาชิตเสโน บิดาชื่อเพี้ยคำมุงคุล (คำพา) มารดาชื่อไนามสกุล สิริบูรน์ เกิดณะวันอังคาร ขึ้น 12 ค่ำ เดือนยี่ ปีมะโรง วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ส. 2423 ที่บ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งหยู่ทางทิสตวันตกของเมือง ห่างประมาน 16 กิโลเมตร เมื่ออายุ 14-15 ปีได้ตามพระขุนผู้พี่ชายเข้าไปสึกสาหยู่ที่วัดสุปัตน์ เมืองอุบล และเจ้าคุณพระอุบาลีคุนูปมาจารย์ (สิริจนฺโท จันท์) ครั้งดำรงสมนสักดิ์ที่พระครูวิจิตรธัมภาณี ได้พาเข้าไปกรุงเทพ ฯ เมื่อ พ.ส. 2437 ฝากไว้ในสำนักเจ้าคุณพระสาสนโสภน (อหึสโก อ่อน) วัดพิชัยญาติการาม และได้บรรพชาอุปสมบทหยู่ในสำนักนั้น เจ้าคุณพระสาสนโสภน (อหึสโก อ่อน) เปนพระอุปชายะ เจ้าคุณพระอุบาลีคุนูปมาจารย์ (สิริจนฺโท จันท์) เปนพระกัมวาจาจารย์ เจ้าคุณพระราชเมธี (กณฺณวโร ท้วม) เปนพระอนุสาวนาจารย์ สอบพระปริยัติธัมได้เปนเปรียญ 4 ประโยค.

ต่อมาสมเด็จพระมหาวีรวงส์ สังคนายก ครั้งดำรงสมนสักดิ์ที่พระสาสนดิลก เจ้าคนะมนทลอีสาน ได้ขอออกไปเปนผู้ช่วยเจ้าคนะมนทลอีสาน เมื่อท่านได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นไปโดยลำดับแล้ว พระมหาเส็นจึงได้รับตำแหน่งเปนที่พระสาสนดิลกแทน มีข้อที่หน้าสังเกตหยู่หย่างหนึ่งว่า ตามธัมดาพระเปรียญถ้าแต่ 5 ประโยคขึ้นไป ซงโปรดให้เปนพระราชาคนะทีเดียว ถ้า 3-4 ประโยคต้องเปนพระครูเสียก่อน จึงเปนพระราชาคนะได้ แต่เพราะท่านผู้นี้เปนพระสหชาติในพระบาทสมเด็จพระมงกุตเกล้าเจ้าหยู่หัว จึงซงโปรดให้เปนพระราชาคนะทีเดียว จัดว่าเปนพิเสสส่วนหนึ่ง ครั้นเปนพระราชาคนะแล้วไม่นาน ก็ได้ย้ายจากวัดสุปัตน์ไปเปน เจ้าอาวาสวัดสรีทอง อนึ่ง ในถานะที่ท่านเปนพระสหชาติ ซึ่งเมื่อพระสหชาติรูปอื่น ๆ ได้รับราชทานเครื่องระลึกหย่างใด ท่านก็ได้รับหย่างนั้นทุกคราว.

สำหรับตำแหน่งหน้าที่ ท่านได้เปนครูสอนพระปริยัติธัม เปนผู้ช่วยเจ้าคนะมนทลอีสาน เปนเจ้าคนะมนทลร้อยเอ็ด เปนเจ้าคนะมนทลอุดร เปนเจ้าอาวาสวัดสรีทองและเปนอุปชายะ ส่วนการงานพิเสส ได้เปนกัมการสร้างพระอุโบสถวัดสุปัตน์ เปนกัมการหล่อพระพุทธปติมา คือ พระสรีเมือง พระชวันเมือง และพระสัพพัญญูเจ้าซึ่งเปน พระประธานในพระอุโบสถวัดสุปัตน์ในบัดนี้ การนวกัมโดยฉะเพาะในวัดสรีทอง ได้

ปติสังขรณ์เสนาสนะที่ชำรุดชุดโซมให้คืนดี และก่อสร้างสาลาการปเรียญ โรงเรียน และกุติขึ้นหลายหลัง แม้ในที่อื่นก็ได้เปนหัวหน้าพาราสดรก่อสร้างถาวรวัตถุหลายแห่ง เช่นสร้างสาลาการปเรียญที่วัดบูรพาพิสัย วัดสระบัวบ้านหนองบ่อและวัดบ้านลำลาดแห่งละหนึ่งหลัง กับได้ตั้งและพาราสดรก่อสร้างวัดบ้านนาเมือง.

โดยปกติท่านมีโรคหืดประจำตัว ต่อมาเห็นว่าจะไม่สามาถรับราชการไปได้ จึ่งทูลลาออกแต่ก็ยังเปนอุปชายะ เอาธุระสั่งสอนพระภิกสุสามเนรเปนกำลังแก่พระสาสนาตลอดมา เมื่อถึง พ.ส. 2484 โรคหืดที่เรื้อรังมาไม่หายขาดนั้นได้เปนหนักขึ้นจึ่งถึงแก่มรนภาพลง เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ส 2484 เวลา 6.00 น. คำนวนอายุได้ 61 ปี พรรสา 40

นิสัยสมบัติ ท่านผู้นี้เปนคนพูดพอประมาน มักน้อยสันโดสชอบวิเวกหนักในพระธัมวินัย มีปกติเห็นภัยในโทสเเม้ประมานน้อย สงบเสงี่ยม เมื่อหยู่ในถานะเปนผู้น้อย ชอบเอาหย่างพระราธะคือเปนผู้อดทนต่อโอวาทและอนุสาสน์ ทนได้ทั้งร้อนคือเดช และทนได้ทั้งเย็นคือคุน เมื่อหยู่ในถานเปนผู้ไหย่ก็วางตนให้เหมาะแก่ภาวะ มีพระเดชก็ไม่มากถึงกับเสียพระคุน แม้มีพระคุนก็ไม่เกินไปถึงกับเสียพระเดช มั่นคงในพรหมวิหาร เอาภาระในผู้เจ็บป่วย หมั่นแนะนำพร่ำสอนสิส ไม่ให้ก่อเวร และให้ระงับเวรด้วยความไม่มีเวร ปติปทาของท่านจึ่งเปนที่ดูดดื่มไม่จืดจาง ทนต่อความเพ่งของผู้รู้ทั้งหลาย.

2. พระครูวิโรจน์รัตโนบล นามเดิมรอด ฉายานนุตโร บิดาชื่อบุดดี มารดาชื่อกา นามสกุล สมจิต เกิดวันพุธ ขึ้น 5 ค่ำ เดือนยี่ ปีเถาะ มกราคม พ.ส. 2397 ที่บ้านหมู่ที่ 1 ตำบนในเมือง อำเพอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ก่อนอุปสมบทได้สึกสาการช่าง และเรียนอักขรสมัยในสำนักราชบันเทา เมื่ออายุ 24 ปีได้อุปสมบทที่วัดมหาวัน เมืองอุบล เจ้าอธิการจันลา เปนพระอุปชายะ พระคำเปนกัมวาจาจารย์ พระดีเปนอนุสาวนาจารย์ และพระอุปชายะได้ส่งไปหยู่วัดทุ่งสรีเมือง ต่อมาได้เปนเจ้าอาวาสวัดนั้นกะทั่งบัดนี้ เมื่ออุปสมบทแล้ว นอกจากเรียนทำวัตสวดมนต์และพระปาติโมข ก็ได้เรียนคำภีร์มูลกัจจายน์ตามสมัยนิยม.

พ.ส. 2434 ได้เปนเจ้าคนะแขวงอุดร อุบล คืออำเพอม่วงสามสิบในบัดนี้ต่อมา พ.ส. 2446 ได้เปนเจ้าคนะจังหวัดอุบลราชธานี และพ.ส. 2447 ได้รับราชทานสมนสักดิ์เปน พระครูวิโรจน์รัตโนบล ท่านผู้นี้เปนผู้ไฝ่ใจในการช่างและการนวกัม นอกจากการงานในตำแหน่งแล้ว ได้เปนกัมการสร้างพระอุโบสถวัดสุปัตน์ และเปนกัมการหล่อพระพุทธรูป คือพระมิ่งเมือง พระสรีเมือง พระขวัญเมือง พระสัพพัญญู และได้เปนหัวหน้าพา

วาสดรสร้างพระพุทธรูป สร้างโบถวิหารสาลาการ ปเรียญ ทั้งในเมืองและตามอำเพอต่าง ๆ แม้พระธาตุพนมก็ได้ไปช่วยปติสังขรน์หลายคราว นับว่าได้ทำกิจพระสาสนาในทางก่อสร้างไว้มาก.

ท่านเปนเจ้าคนะจังหวัดทำงานมา ด้วยความเรียบร้อยจนถึงปูนชราภาพอายุ 75 ปี จึ่งได้รับยสให้เปนกิติมสักดิ์เมื่อ พ.ส 2470 รวมเวลาเปนเจ้าคนะมาได้ 37 ปี คือเปนเจ้าคนะแขวง 13 ปี เปนเจ้าคนะจังหวัด 24 ปี เมื่อได้ออกเปนกิติมสักดิ์แล้ว ก็ยังอุส่าห์เปนอุปชายะเอาธุระสั่งสอนพระสงค์สามเนร และการก่อสร้างปติสังขรน์อยู่อย่างเดิม ครั้นมาถึง พ.ส. 2485 จึงได้มรนภาพลงเพราะโรคชรา เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ส. 2485 คำนวนอายุได้ 88 ปี พรรสา 64

นิสัยสมบัติท่านผู้นี้เปนคนมีอารมน์ดี มีใจกว้างขวาง สุภาพอ่อนโยนโอบอ้อมอารี สงบเสงี่ยม หนักในพระธัมวินัยมั่นคงในพรหมวิหาร มีนิสัยไม่ริสยาใคร มีความเคารพนับถือจงรักภักดีต่อผู้มีอำนาจเหนือ มีกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ คุนลักสนะเหล่านี้เอง ทำให้ท่านเปนที่น่าสักการะเคารพนับถือบูชาของมหาชนทั่วไป.

3. พระมหารัตน์ ฉายารฏฐปาโล บิดาชื่อจันท์ มารดาชื่อผาย นามสกุลอุไทยกร เกิดนะวันพุธ ขึ้น 5 ค่ำ เดือน 5 ปีฉลู เมสายน พ.ส. 2403 ที่บ้านปลาดุก ตำบนไร่น้อย อำเพอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี อุปสมบทที่วัดสุปัตน์เปนวันเดียวกันกับสมเด็ดพระมหาวีรวงส์ ซึ่งอุปสมบทที่วัดสรีทอง เจ้าอธิการด้วงวัดสะแก้ว อำเพอพิบูลมังสาหารเปนพระอุปชายะ เจ้าอธิการเพ็งวัดสุปัตน์เปนพระกัมวาจาจารย์

เมื่ออุปสมบทแล้ว พ.ส. 2434 ได้เข้าไปสึกสาที่กรุงเทพ ฯ เจ้าคุนพระอุบาลีคุนูปมาจารย์ (สิริจนฺโท จันท์) ฝากไว้ในสำนักเจ้าคุนพระสาสนโสภน (อหิ่สโกอ่อน) วัดพิชัยญาติการาม สอบพระปริยัติธัมได้เปนปเรียญ 4 ประโยค ต่อมาเจ้าคุนพระอุบาลีคุนูปมาจารย์ ได้ขอออกไปเปนผู้ช่วยเจ้าคนะมนทลอิสาน แต่ทำงานไปไม่ได้นานก็ลาออก เพราะสุขภาพไม่สมบูรน์มีโรครบกวนเสมอ พายหลังได้เปนอุปชายะ และย้าย จาก วัดสุปัตน์ ไป เปน เจ้า อาวาสวัด สุทัสน์ใน ระหว่าง พ.ส. 2457

ท่านเปนผู้ใคร่การสึกสา ใคร่ธัมวินัย เปนสิกขากามะ ธัมกามะ อบรมสิดดีสิสของท่านมีหลายคนที่มั่นคง ได้เปนพระราชาคนะก็มี คือพระโพธิญานมุนีเจ้าคนะจังหวัดร้อยเอ็ด เปนพระครูก็มี คือพระครูสุวรรนวาริคนารักส์เจ้าคนะอำเพอโขงเจียม เปนปเรียญก็มาก เช่นพระมหาปิ่นซึ่งเปน ผู้ปติบัติดีชอบในธุดงควัตร เปนต้น ทั้งนี้ก็ด้วยได้รับการอบรมมาดี ท่านได้ครองวัดและเปนอุปชายะมากะทั่งถึงปูนชราภาพ และได้มรนภาพลงเพราะโรคชรา เมื่อเดือนสิงหาคม

พ.ศ. 2485 คำนวนอายุได้ 79 ปี พรรษา 55

4. พระอาจารย์เสาร์ ฉายากนฺตสีโล เกิดนะวันจันท์ แรม 14 ค่ำ เดือนยี่ ปีระกา วันที่ 2 พรึสจิกายน พ.ศ. 2404 ที่บ้านข่าโคม ตำบนหนองช้าง อำเพอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ได้เข้ามาอุปสมบทหยู่ที่วัดใต้อุบล พายหลังได้เปนเจ้าอาวาสวัดเลียบ ซึ่งหยู่ไกล้กันกับวัดใต้นั่นเอง ต่อมาได้เปลี่ยนแปลงเปนธัมยุตที่วัดสีทอง พระครูทาโชติปาโลเปนพระอุปชายะ เจ้าอธิการสีทาชยเสโน เปนพระกัมวาจาจารย์.

ท่านเปนผู้มีอัธยาสัยน้อมไปในสมถวิปัสสนา และพอใจแนะนำสั่งสอนผู้อื่นในทางนั้นด้วย จึ่งเปนผู้ไฝ่ใจธุดงควัตรหนักในธัมวินัย ชอบวิเวก และไม่ติดถิ่นที่หยู่ต้องเดินธุดงค์ไปหาวิเวก จเรินสมนธัมตามชายป่าดงพงเขาในถิ่นต่าง ๆ เช่นในท้องถิ่นเขตอุบลราชธานีบ้าง นครราชสีมาบ้าง สระบุรีบ้าง ทางอุดรบ้าง สกลนครบ้าง เมื่อ พ.ศ. 2480 ได้กลับมายังอุบลราชธานี สำนักหยู่ที่บ้านข่าโคมอันเปนชาติภูมิของท่านบ้าง ที่ดอนธาตุพิบูลมังสาหารบ้าง แต่ใน พ.ศ. 2484 จำพรรสาหยู่ที่วัดดอนธาตุ และได้เริ่มอาพาธเพราะโรคชรามาแต่พายในพรรสานั้น.

เมื่อออกพรรสาแล้วไปทำบุญอุทิสส่วนกุสลสนองคุนพระอุปชายะที่มรนภาพแล้ว นะอำเพอวรรนไวทยากร นครจำปาสักดิ์ ครั้นทำบุญเส็ดโรคก็กำเริบมากขึ้น จึ่งพยายามเดินกลับ พอมาถึงวัดมหาอำมาตยาราม นครจำปาสักดิ์ก็ได้มรนภาพลงในวันนั้น คือวันอังคาร แรม 3 ค่ำ เดือน 3 ปีมะเมีย วันที่ 3 กุมภาพัน พ.ศ. 2484 คำนวนอายุได้ 82 ปี พรรสา 62 การมรนภาพของท่านนับว่าประกอบพ้อมด้วยความมีสติอันไพบูลคนะสงฆ์และอุบาสกอุบาสิกาชาวอุบลได้ไปเชินสพขึ้นมาประดิสถานเก็บไว้ที่สาลาการปเรียญวัดบูรพา

อันพระเถระเจ้าทั้ง 4 รูปนี้ แม้ถึงมรนภาพไปแล้วตามวิสัยของสังขารก็ดี แต่คุนธัมยังปรากตเด่นหยู่ในใจของผู้ได้เสพสมาคม.

คำนำ

สมเด็จพระมหาวีรวงศ์ สั่งคนายกกำหนดจะทำการฌาปนกิจศพพระสานติลกวัดศรีทอง พระมหารัตน์วัดสุทัศน์ พระครูวิโรจน์รัตโนบล วัดทุ่งศรีเมือง และพระอาจารย์เสาร์ วัดดอนธาตุ ณะที่จังหวัดอุบลราชธานี ใคร่จะตีพิมพ์หนังสือเจือง ซึ่งเปนหนังสือของสมุดแห่งชาติเพื่อแจกเปนที่ระลึกในงานฌาปนกิจนั้น กรมศิลปากรยินดีอนุญาตให้พิมพ์ตามประสงค์

หนังสือ เจืองเปนตำนาน กล่าวด้วยเรื่อง ขุนเจืองหรือเจื็อง หรืออีกนัยหนึ่งเรียกกันว่าท้าวฮุ่ง ซึ่งเปนวีระกสัตรสมัยโบราน ตามตำนานกล่าวร่วมกันว่า ขุนเจืองเปนกสัตรมีอานุภาพมากและเปนธัมมิกราช ปราบดินแดนได้ไว้เปนนาอาจักรออกไปกว้างขวาง จับแต่เขตแคว้นลานนาไทย หลวงพระบาง สิบสองปันนา สิบสองจุไทย และเลยไปทางตะวันออกถึงแคว้นตังเกี๋ย พายหลังไปเสียพระชนม์ลงในสงคราม ตำนานเจืองเปนที่รู้จักกันแพร่หลายในหมู่ชนชาวภาคพายัพ อีสานและหลวงพระบาง เพราะมีหนังสือแต่งเปนบทกลอนไว้อ่านฟังกันในเวลามีงาน เปนหย่างฟังเทสเรื่องชาดกของภาคเหล่านั้น ได้ซาบต่อไปว่าขุนเจืองมีชื่อปรากตหยู่ในคำประกาสเทวดาในเวลาบวงสวงประจำปี นะสานเทพารักส์หลักเมืองเชียงรายแต่โบรานเปนลำดับองค์ที่ 8 ดังนี้

1. ขุนคงคำฮ้อย (เจ้าแห่งผีเมง ผีในที่นี้หมายถึงผู้หยู่เหนือคน จึงรวมเทวดาด้วย)
2. ขุนส้อยคอคำ (เจ้าแห่งผีนาค)
3. ขุนนิลคำสวาก (เจ้าแห่งผีแมน)
4. ขุนหมวกขาวซ่อยคำ
5. ขุนแดนคำลักสวาด
6. ขุนพรหมฮาดห้าวหาน (พระเจ้าพรหม)
7. ขุนเมงฮายชานขามกล้า (พระเจ้าเมงราย)
8. ขุนเจืองฟ้าธัมราช
9. ขุนครามอาดโอภา

เรื่องเจืองนั้นเห็นจะเปนที่รู้จักกันมาช้านาน คงเล่าต่อปากสืบกันมา เปนหย่างเล่ากันไปเล่ากันมา เรื่องก็งอกงามแตกดอกออกก้านยาวออกไป ในที่สุดเมื่อมาเปนเรื่องในหนังสือ ซึ่งถ้าว่าในทางประวัติสาตร ก็ถือเอาอะไรไม่ได้แน่นอนนัก นอกจากเค้าเรื่อง แต่ถ้าว่าในทางให้ความรู้ อันเนื่องด้วย จารีตประเพนี ตลอดจน ความ คิด เห็นที่นิยมนับถือกันในรุ่นก่อน หนังสือเจืองก็ให้ความรู้ในเรื่องเหล่านี้ได้มาก ถ้าจะฟังกันในทางนิทาน ก็นับว่าหนังสือเจืองเปนเรื่องชวนอ่านไม่น้อยเรื่องหนึ่ง

ในพงสาวดารโยนก มีตำนานสิงหนวัติกุมาร ตำนานเมืองเงินยาง และตำนานอื่น ๆ ได้กล่าว

เรื่องขุนเจืองไว้ยืดยาว ในนั้นเรียกขุนเจืองเปนหลายชื่อเช่น ขุนเจือง, ขุนเจื๋อง, ขุนเจืองฟ้าธัมราช หรือธัมมิกราช เปนต้น ซึ่งรู้ได้ว่าเปนคนเดียวกัน แต่พอถึงชื่อพ่อและปู่ของขุนเจือง มีตรงกันบ้าง ไม่ตรงกันบ้าง เช่น กล่าวว่าพ่อขุนเจือง ชื่อขุนจอมผาเรืองครองเมืองเชียงเรืองบ้าง เปนขุนจอมธัมครองเมืองภูกามยาว (เมืองพเยา) บ้าง เปนขุนจอมธัม ครองนครสวนตาลหรือนาคอง ดังมีอยู่ในหนังสือเรื่องที่พิมพ์นี้บ้าง ส่วนปู่ของขุนเจืองชื่อขุนแรงกว่าก็มี ขุนเงินก็มี ลาวจง และลาวเงินก็มี ซ้ำพี่ของขุนเจืองก็ชื่อว่า ขุนอ้ายเจือง ซึ่งลางตำนานเปนขุนแพง ส่วนชื่อคนอื่น ๆ ในเรื่อง ตลอดทั้งชื่อบ้านชื่อเมืองและเหตุการณ์ที่กล่าวไว้ มีขัดแย้งกันอยู่มากแห่ง ได้เล่าและวิจารณ์เรื่องเหล่านี้ไว้ในที่อื่นแล้ว (ดูเรื่องของชาติไทย หน้า 201 ถึง 214) ที่เรื่องขุนเจืองมีข้อความแตกต่างกันมากแห่ง ก็ไม่แปลก เพราะผู้แต่งพงสาวดาร และ ตำนาน เปนคนเกิด ภายหลัง หลักถานที่นำมาแต่งก็แต่งไป ตามเรื่องราวที่ได้ยินได้ฟัง และ จากความรู้และความคิดเห็นของตนบ้าง เรื่องที่แต่งจึงถูกบ้างผิดบ้าง ถ้าผู้แต่งมีความนิยมนับถือใคร ในเรื่องก็ยกย่องยิ่งขึ้น จนในที่สุดผู้ที่ได้รับยกย่อง ก็กลายเปน มีริทธิ์เดชนอกเหนือเรื่องตามธัมดาไป ถ้าเรื่องที่แต่งเกิดขึ้นนมนานล่วงมาแล้วเปนพันๆ ปีขึ้นไป ก็ผิดมากกว่าถูก ถึงกะนั้น เรายังเปนหนี้บุญคุณท่านผู้แต่งไม่น้อย ถ้าท่านไม่แต่งขึ้นไว้ เรื่องก็สูญ เราซึ่งเปนอนุชนคนเกิดรุ่นหลังอาด ขาดความรู้อะไร ๆ ที่ควรรู้ไปมาก เมื่อเด็กเราชอบฟังเรื่องนิยายนิทาน ถ้ายิ่งเปนเรื่องน่าพิสวงอัสจรรย์ใจจนไม่น่าเชื่อมากเท่าไร เปนสนุกมากเท่านั้น ครั้นเมื่อเราจเริญเติบโต มีความรู้ความคิดมากขึ้น เรื่องที่เราฟังเราอ่านก็ย่อมปรานีตขึ้นลำดับ แต่เรื่องอย่างนิยายนิทานนั้นทิ้งให้หมดไปไม่ได้ เพราะมันสนุกดี มีแต่จิงกันเสียหมดไม่มีสนุกบ้าง สติปัญญาความรู้ก็เซื่องซึม เหตุนี้ ชาติที่จเริญแล้วจึงนิยมเก็บรวบรวมนิยายนิทานพื้นเมืองของเก่าไว้ เพราะกลัวจะสูญ และประโยชน์ของการสึกสาที่จะได้จากนิยายนิทานนั้นมีมาก นอกจากจะทำให้เพลิดเพลิน ยังได้รับความรู้เรื่องเก่า ๆ ที่มีแซกอยู่ในนั้น อย่างน้อยก็ได้ความรู้ต่าง ๆ ในสมัยของผู้แต่ง ว่าถึงชาติต่าง ๆ ไม่ว่าชาติใด ก็มีความเปนไปทำนองเดียวกับบุคคล ประวัติสาตรของชาติต่าง ๆ ในตอนต้นๆมักมีเรื่องพิลึกพิลั่นเกินความจิงอ่านแล้วไม่น่าเชื่อ นั่นเปนเรื่องของชาติเมื่อยังเด็กอยู่ แต่ถึงเปนเรื่องอย่างนั้นเราก็อาดค้นคว้าหาความรู้เอาจากเรื่องชนิดนี้ได้ ถ้าท่านอ่านเรื่องเจืองโดยทำนองความคิดเห็นเช่นนี้ จะทำให้ท่านได้ทั้งความรู้และได้ทั้งความเพลิดเพลินไปในตัว

กลับมาพูดเรื่องของขุนเจืองใหม่ ถ้าว่าตาม

ข้อความในพงสาวดารโยนก ขุนเจืองก็เปนกสัตรไทย สืบเชื้อสายมาจากกสัตรไทยต่อ ๆ กันขึ้นไปจนถึงปู่เจ้าลาวจกตั้งสกุล ซึ่งเปนเทวาจุติลงมาถือปติสนธิเปนเพสมนุสโดยอุปปติกกำเหนิด คือ เกิดเองไม่มีพ่อมีแม่ แล้วได้เปนกสัตรครองเมืองเงินยางเชียงแสน มีชื่อว่าพระยาลวจังกราช เหตุที่เทวดาปู่เจ้าลาวจกจุติลงมา ก็ด้วยคำขอร้องของพระอินทร ซึ่งได้รับคำขอร้องจากพระยาอนุรุธกสัตรภุกามมาอีกต่อหนึ่ง เพราะฉะนั้น ถ้าขุนเจืองสืบเชื้อสายมาจากพระยาลวจังกราช และพระยาลวจังกราชเปนกสัตรไทยแล้ว ก็จะต้องเข้าใจว่าชาติไทยมีกำเหนิดมาแล้วเพียง 800 ปี เสสเท่านั้น เพราะตกหยู่ในสมัยพระยาอนุรุธ คือ ราว พ.ส. 1600 ซึ่งย่อมเปนไปไม่ได้ และด้วยเหตุผลหย่างอื่น ๆ อีกหลายประการ ซึ่งจะเล่าไว้ในที่นี้ไม่เหมาะ เพราะจะออกนอกทางของคำนำมากไป ได้มีท่านผู้รู้ลางท่านเห็นว่า ขุนเจือง อาดเปน กสัตร ละว้าหรือ ข่า ความเห็นนี้ผู้เขียนเห็นพ้องด้วย ดินแดนภาคพายัพ เมื่อก่อนไทยยกลงมาจากถิ่นเดิม คือ ประเทสจีน ย่อมเปนที่หยู่ของชนชาติอื่นมาก่อน ส่วนมากเปนพวกละว้า ดินแดนหลวงพระบาง สิบสองจุไทย และตลอดไปจนตังเกียเปนที่หยู่ของพวกข่า อันที่จริงข่ากับละว้า ถ้าพูดหย่างกว้าง ๆ ก็เปนชนชาติเผ่าพันธุเดียวกัน จีนยังเรียกพวกละว้าหรือว้า ที่มีหยู่ทางพรมแดน ตอนใต้ ของประเทสจีนว่าพวกข่าว้าหยู ถ้าเราเชื่อตามตำนานเมืองยอง (ดูเรื่องของชาติไทยหน้า 191) และพงสาวดาร ลานช้าง ตอนเหนือ เรื่อง ขุนบรม ขึ้นไป ก็จะต้องเข้าใจว่าพวกข่าพวกละว้าเคยจเริน มีบ้านเมืองมาบ้างแล้ว หากพายหลังได้มาติดต่อเกิดระคนปนกันเข้ากับชนชาติไทย พวกเหล่านั้นก็กลายเปนไทยไป ส่วนที่ไม่กลายคือพวกที่ไม่ก้าวหน้า ก็แปรสภาพเปนชนชาวป่าชาวเขาไม่มีบ้านเมืองมาจนทุกวันนี้ ถึงกะนั้นความสนิธสนมกันในระหว่างพวกข่ากับพวกไทยทางแคว้นหลวงพระบางจึงยังมีหยู่ ตามพงสาวดารลานช้างกล่าวว่า มนุสนั้นออกมาจากน้ำเต้าปุง คือ น้ำเต้าใหย่ "ปู่ลางเชิงจึงเผาเหล็กชี่แดง ชี่หมากน้ำนั้น คนทั้งหลายจึงบุเบียดกันออกมาทางรูที่ชี่นั้น" พวกข่าออกมาจากรูน้ำเต้าก่อน ตัวถูกความร้อนของเหล็กแดงซึ่งใชรูน้ำเต้า ผิวตัวจึงดำ พวกไทยออกมาทีหลัง ผิวตัวจึงขาว สมเด็ดพระมหาวีรวงส์เมตตาเล่าให้ฟังว่า พวกไทยที่พลัดไปในหมู่พวกข่าเปนไม่ต้องกลัวอด มีหาไม่พวกข่าเปนต้องต้อนรับเลี้ยงดูเปนหย่างกันเอง เพราะถือว่าไทยเปนน้อง ถ้าไม่ต้อนรับเลี้ยงดูไทย เปนผิดผีพ่อผีแม่ นิยายเรื่องคนออกจากน้ำเต้านี้ ทางไทยใหย่ก็มี นับว่าเปนนิยายดีเรื่องหนึ่ง สำหรับไทยที่พลัดเข้าไปในพวกข่า เพราะฉะนั้น ขุนเจืองอาด

เปนอักษรโบราณของพวกข่า พวกละว้า หรือเปนอักษรไทยปนข่าปนละว้าก็ไม่รู้ได้ ขุนเจืองมีอานุภาพมาก ใคร ๆ ก็อยากได้ไว้ในตำนานเพื่อขอให้เปนอักษรของชาติตน และไม่เปนความลำบากอะไรที่จะผนวกเข้าไปเช่นนั้น แต่ว่ากลับเปนเรื่อง ยุ่งยากลำบาก แก่ผู้ค้นคว้าใน พายหลังที่จะต้องมาถกเถียงกันว่าขุนเจืองเปนใคร มีความจิงในทางประวัติสาตรเพียงใด

พวกข่าจรายหรือข่าเจืองซึ่ง หยู่ ทาง ทิวเขาบันทัดพรมแดนประเทสยวนแกว อ้างว่าขุนเจืองเปนกสัตรชาติของเขา อาวุธวิเสสของขุนเจืองมีแซ่และดาบเจืองเปนต้น พงสาวดารโยนกกล่าวไว้ว่ายังตกหยู่กับข่าพวกนี้ พวกข่าจรายว่าขุนเจืองจะกลับมาเกิดใหม่ ในสมัยสาสนาพระสรีอารย์ เมื่อนั้นขุนเจืองจะกลับมาพื้นฟูและประดิสถานอานาจักเจืองขึ้นใหม่ ให้มีอำนาดรุ่งเรืองยิ่งกว่าเดิม (ดู J.S.S. Val. XIV pt.I page 48) พวกข่าจรายเห็นจะนับถือขุนเจืองมาก ขุนเจืองตายไปแล้วก็ยังหวังว่าจะกลับมา เปนทำนองเดียวกับเรื่องท้าวฮ่ง หรือขุนเจืองใน หนังสือ เล่มนี้ ซึ่งกล่าวว่าเมื่อขุนเจืองตายไปแล้ว ก็ไปเกิดเปนผี (ในที่นี้หมายถึงเทวดา) มีกองทัพเหมือนเมื่อยังเปนมนุสย์หยู่ ขุนเจืองผูกใจเจ็บพวกแถน เพราะพวกแถนยกทัพมาช่วยพวกแมนรบกับขุนเจือง จนขุนเจืองต้อง เสียชีวิตใน สงคราม เมื่อไปเกิดเปนผีแล้วจึงยกทัพผีขึ้นไป เมืองแถน คือ เมืองฟ้า รบชนะพวกแถนเรื่อย แถนอะไรต่อแถนอะไรแพ้หมด ในที่สุดพระยาอินทร ซึ่งเปน นาย แถน ยอมแพ้ยกเมืองสวงให้ขุนเจืองครอ ครองต่อไป

ในที่นี้ แถน หมายความถึงเทวดา พระยาแถนได้แก่พระอินทร แมน ก็มี ความหมาย ว่าเทวดา ซ้ำผี ในความเดิมของไทยก็หมายความว่าเทวดาเหมือนกัน แต่คงเปน เทวดา ชั้น เลวกว่าแถน เปนจำพวก เทพารักส์ พระเสื้อเมือง พระซงเมืองเจ้าทุ่ง เจ้าป่า ฉะนั้น ส่วนพวกแมนนั้น ลางทีก็เรียกว่าพวกผีบ้าง เปนอันว่าแมนกับผีมีสักดิเท่ากัน คือมีทั้งดีทั้งเลว เมืองสวงที่พระยาอินทร์ยกให้ ขุนเจืองครอบครอง ก็แปลว่าเมืองผีหรือเทวดาซึ่งมีอำนาจมาก ยังใช้หยู่ในทางไทยใหญ่ และยังมีติดหยู่ในคำของเราเปนคำพูดว่า สวงสวรรค์ และ แมนสวง คำว่า บวงสวง เห็นจะแปลว่า สังเวยเทวดา ด้วยเครื่องเส้นได้กะมัง แถนนั้นว่าตรงกับคำเทียนในภาสาจีนแปลว่าฟ้า เมืองไทยเดิมที่หยู่ในประเทสจีนก็ชื่อเมืองแถน หรือว่าแถนในเรื่องขุนเจืองนี้หมายถึงพวกไทยในประเทสจีนครั้งกะโน้น ชื่อพวกแถน ดูในเรื่องขุนเจืองจะพบมีคำแถนนำหน้าชื่อเสมอไป เช่น แถนงวะ แถนเมง แถนมิง แถนโกไก แถนถ่าว และแถนอะไรต่ออะไรอีกมากมาย ส่วนแมนก็เช่นเดียวกัน มีชื่อ เช่น แมนเสี่ยว แมนเบี้ยว แมนเชือง แมนผา แมน

ฟอง เปนต้น ชื่อกสัตรของพวกแมนที่มารบกับขุนเจือง ก็มีชื่อว่า พระยาแมนตาตอกครอบฟ้า ตาหยึด หรือตายึน ได้พบหนังสือฝรั่งเรื่องหนึ่ง จะเปนเรื่องอะไรก็จำไม่ได้ อธิบายชื่อ พระยาแมนตาตอกครอบฟ้า ตาหยึดไว้ว่า เปน เทวดาประจำเมฆ เลยทำให้สกิดใจถึงชื่อมนทลยูนาน ของจีนซึ่งเคยเปนอานาจักรของไทยน่านเจ้า ยูนานแปลว่ามนทลเมฆทิสใต้ จีนเรียกชนชาติต่าง ๆ ที่หยู่ตามป่าตามเขาในตอนใต้ของจีนว่าหม่านและในแคว้นตังเกี๋ย ก็ยังมีพวก ที่ยวน แกว เรียก ว่า พวกหม่านหยู่มาก ซึ่งในที่นี้หม่านเห็นจะหมายถึงพวกข่า เพราะฉะนั้น คำว่าหม่านจะเปนคำเดียวกับแมนในเรื่องขุนเจืองได้บ้างกะมัง โดยเหตุที่พวกแมนมีที่หยู่บนเขาที่สูง คำว่าแมนถ้าเปนคำเดียวกับแมน ในภาสา ไทย ก็ แปล ว่า เมือง สวรรค์ ซึ่งตามธัมดาต้องนึกว่าสวรรค์นั้นหยู่บนฟ้า คือหยู่ในที่สูง ผู้แต่งเรื่องขุนเจืองพูดไว้ แห่งหนึ่ง เมื่อกล่าวถึงท้าวแรงกวา (แองกา) เลือกหาภรรยา เรียกนางเมืองจีนว่านางเมืองแมน นี่เปนนึกเล่น นึกไปนึกมา เลยนึกเอาว่า พวก แถน จะหมายความว่าพวกไทยเดิม พวกแมน คือ พวกหม่าน ศกลง เรื่อง ขุนเจืองไปรบ กับ พวกแมน พวกแถน ก็รบกันป้วนเปี้ยนหยู่บนพื้นดินที่มีภูเขามากนั่นเอง ไม่ได้ไปรบกันในเมืองฟ้าเมืองแมนที่ไหน สนุกดี ในเรื่อง ขุนเจือง ยัง มีชื่อ คน ที่ใช้ คำนำหน้า ว่านายหยู่หลาย คน เช่น นายแสง นายพวง นายจัน นายจวง เปนต้น นายจะเปนคำของภาสาไตและจะเปนคำของเก่าหรือของใหม่ก็ไม่ซาบ นอกนี้ยังมีคำนำหน้าชื่อว่าแกว เช่น แกวก่อง แกวเฮือ เปนต้น แกวในที่นี้ต้องหมายถึงยวนแคว้นตังเกี๋ย จีนเรียกว่ากาวจี้ คำนี้เองคงมาเปนคำว่าแกว ซึ่งในชั้นเดิม จะหมาย ถึง ยวน ตังเกี๋ย ภายหลังเลยเรียกรวมถึงยวนทั้งหมด คำ กาว ในคำว่าลาวกาว และ เงี้ยว ก็น่า จะเปน คำเดียวกัน เพราะชนชาวตังเกี๋ย ก็มี เชื้อชาติไทย เปนส่วนมาก นอกนี้ ยังมีคำว่า กวาน นำหน้าชื่อ เช่น กวาน แก กวานในที่นี้เห็นจะเปนคำยวน ซึ่งได้มาจากคำจีน แปลว่าขุนนางชื่อต่างๆที่มีคำนำหน้าว่า แถน, แมน แกว, และกวานเปนพวกฝ่าย ตรงกันข้ามกับ ขุนเจือง ส่วนพวกขุนเจืองมีใช้คำนำหน้าว่าอ้ายหยู่หลายชื่อ เช่น อ้ายคว่าง, อ้ายหาด, อ้ายไค่, อ้ายเกื่อน เห็นจะเปนพวกข่า นอกนี้มีคำว่าขุนก็มี นายก็มียุ่งไหย่ รวมความผู้แต่งเรื่องขุนเจืองฉะบับนี้ เห็นจะเปนไทยชาวหลวงพระบาง จึงลากเอาชื่ออะไร ต่อมิอะไร ที่เคยได้ยินได้ฟัง มาทางแถบเมืองเหล่าโน้นมาให้ไว้ในเรื่องมากมาย

ในที่สุดนี้ กรม สิลปากร ขอ อนุโมทนาในกุสลราสีทักสินานุปทาน ที่สมเด็จพระมหิรวงส์ได้มีเมตตาบำเพ็ญเปนบัตติทานมัย และตีพิมพ์หนังสือนี้แจกจ่ายเปนธัมวิทยาทาน จงเปนกุสลตนบันดาลให้สำเหร็ดหิตสุข แด่ท่านผู้ถึงแก่มรน-ภาพทั้งสี่รูปนั้น โดย สมควนแก่ คติวิสัยในสัมปรายภพ เทอน.

ย.ส. อนุมานราชธน
กรมสิลปากร
20 ตุลาคม 2485

ความเห็นของผู้ชำระ

เรื่องของท้าวฮุ่ง หรือขุนเจืองนี้ เปนเรื่องที่ปรากฏอยู่ในประวัติสาตรชาติไทยหลายเล่ม เช่นในพงสาวดารโยนก ของพระยาประกิจกรจักร เปนต้น ซึ่งผู้แต่งกล่าวอ้างว่าได้เก็บรวบรวมข้อความมาจากตำนาน เมืองเหนือ เช่นตำนานเมืองเชียงแสน และท่านผู้เขียนตำนานเหล่านั้นก็รับรองยุติต้องกันว่า ขุนเจือง เปนกสัตรไทยสืบพระวงส์มาจาก พระเจ้าลาวจักรราช ดังมีประวัติโดยฉะเพาะเรื่องของขุนเจือง ที่ได้คัดมาลงพิมพ์ไว้ในลำดับต่อไปนี้แล้ว แต่สำหรับฉันมีความคิดเห็นว่า ท้าวฮุ่ง หรือขุนเจืองนี้ มิใช่กสัตรไทย เปนกสัตร มอน หรือ ขอม ทั้งนี้เพราะมีเหตุผลบางอย่าง คือ

1. ในหนังสือ คำ กลอน เรื่อง ท้าวฮุ่ง หรือ เจือง ที่พิมพ์นี้มีบอกไว้ชัดหลายแห่งว่า นางง้อมมเหสี ของท้าวฮุ่ง เปนเม็ง หรือ ขอม เช่นคำชมโฉมตอนหนึ่ง ว่า

"คือดั่งหยาดแต่ฟ้าสะเด็ดท่อง ธรนี
โสมคานควนคาดเจือง เทียมท้าว
นักสนมเนื้อนารี เฮียงฮอบ
กาก่องก้าวงามล้ำ ลูกขอม ฯลฯ"

เปนต้น และว่านางง้อมเปนลูกของนางเม็งพ่อเปนจามหรือขุนจามอยู่เมืองเชียงเคือ นางเม็งแม่ของนางง้อมเปนพี่สาวแม่ขุนเจือง ด้วยเหตุนี้ ขุนเจืองจึงเรียกนางง้อมคู่รักว่าพี่ คำว่ามอน เม็ง ขอม เขมน และ ข้า เหล่านี้น่าจะเปนคำเรียกมนุสชาติในตระกูลเดียวกัน ดังที่ปราชญ บางท่านได้กล่าวไว้ในประวัติสาตรของมนุสชาติเหล่านี้แล้ว ฉะนั้นท้าวฮุ่งก็น่าจะเปนกสัตรแห่งมนุสชาติเหล่านี้หาใช่ไทยไม่

2. การสงครามครั้งแรกระหว่างท้าวฮุ่งกับพวกแกวแมน สันนิถานว่าเปนสงครามระหว่างพวกมอน หรือ เขมน กับพวก แกวแมน คือ ไทยสาขาหนึ่งซึ่ง กำลัง ขยายลงมา มีอำนาจใน ดินแดนของชนชาติเหล่านี้ ในแว่นแคว้นที่เปนอาณาจักรหลวงพระบาง ครั้งนั้นขุนเจืองชะนะแกวปราบได้เมืองเชียงทอง (นครหลวงพระบาง) และนครปะกัน (เมืองเชียงขวาง) แล้วขุนเจืองมาอันเชินพระมารดาของตน คือนางจอม หรือนางจอมเทวีให้ขึ้นไปครองเมืองเชียงทอง ให้อ้ายคว่างแม่ทัพคนสำคันครองเมืองปะกัน ส่วนขุนเจืองกลับคืนมาครองเมืองเงินยาง เรื่องตอนนี้ก็มีเค้าความอย่างเดียวกันกับเรื่องนางจามเทวีธิดาของพระเจ้ากรุงละโว้ ที่ขึ้นมาครองเมืองหริภุญชัย (นครลำพูน) ข้อที่ว่าขุนเจือง ยกทัพ จากเมือง เงิน ยาง (เชียง แสน) ไป ปราบ ได้ นคร ปะกัน นั้น อาจเปนความจริงแท้ เพราะ ไห หิน รูปคล้ายครก ซึ่ง มี ขนาด สูง ตั้ง เมตร ใหญ่ เท่า กลอง เพน

ชนมีจำนวนมากมายก่ายกอง เดียรดาดทั่วทุ่งเมืองเชียงคำใกล้ ๆ กับเมืองเชียงขวาง ยังเปนหลักถานหยู่เท่าทุกวันนี้ ไหหิน เหล่านี้คนแถบนั้นพูดสืบต่อกันมาว่า "ไหเหล้าของท้าวเจือง" อนึ่งตามบริเวนพูเขาแลป่าดงในแขวง จังหวัด เชียงขวางนี้ พื้นภูมิประเทสที่เห็นหยู่ บอกลักสนะว่าเคยเปนดินแดนที่มีมนุสหยู่หย่างคับคั่งมาแล้ว เพราะตาม บริเวน เชิงเขา และ ป่าดง มีรูป คันนา งานนา ไร่นา หยู่ทั่วทุกแห่งในที่ราบ

3. สงครามครั้งสุดท้ายระหว่าง ขุนเจืองกับพวกแมน หรือเจ้าฟ้าฮ่วน (ฮวน) เมืองตุมวาง สงครามครั้งนี้ในชั้นต้นขุนเจืองเปนผู้ชะนะ เจ้าฟ้าฮ่วน จึงไป เชิน แถน ลอ ผู้ เปนไหย่ ใน นคร กาหลง (เก๋าหล่ง คือดินแดนแคว้นเชียงรุ่งหรือเมืองแถง) มาช่วย ขุนเจืองตายในที่รบ ในตอนนี้กล่าวถึงพวกพลของแถนลอว่าเปนชาว หนองแส (ชาวยูนาน) ฉะนั้นจึงน่าสันนิถานว่าแถนลอนั้นคือขุนลอ โอรสองค์ไหย่ของขุนบรมราชาธิราชกสัตรไทยองค์ แรก ที่ ลงมา มี อำนาดใน อานา จักร ลาน ช้าง เพราะในตำนานขุนบรม เรื่อง ก็ กลมกลืน กัน หยู่ ว่า เมื่อ ขุนลอ ยกมาจาก เมืองแถง นั้นได้มา ปะทะกับกองทัพชาวถิ่นเดิม ขับพวกเจ้าของถิ่นเดิมหนีมาตกเมืองน่านแล้วจึงเข้าตั้งหยู่ในนครเชียงทอง

4. ขนบธัมเนียม หรือ จารีตประเพนี ที่พวกข้าทั้งหลายในดินแดนแคว้นลาวยังนับถือปติบัติหยู่ทุกวันนี้เปนธัมเนียมหรือประเพนีหย่างเดียวกันกับประเพนีของ ท้าวเจือง ที่กล่าวไว้ใน หนังสือ เล่มนี้ เช่น ประเพนีดื่มเหล้าไห ประเพนีทำพลีกัมผี ประเพนีนับถือผีฟ้า และประเพนีชั่งแนน ดูแนนเปนต้น นอกจากนี้ ชาวข้า ทั้งหลายยังนับถือผีเจือง เปนสรนะ และยังมีความเชื่อมั่นหยู่ว่า ขุนเจืองจะกลับคืนมาเปนเจ้าธัมมิกราชอีก

เมื่อ เห็นว่า ท้าวฮุ่ง หรือ ขุนเจือง มิใช่กสัตรไทยเช่นนี้แล้ว พระกสัตรผู้สืบเชื้อวงส์ต่อๆกันมาเช่นขุนทึง ขุนเทือง จนถึงพระเจ้าลาวจักราชผู้เปนต้นวงส์ก็คงไม่ใช่ไทยเหมือนกัน เพราะถ้าถือว่าพระเจ้าลาวจักรราชเปนต้นวงส์แห่งกสัตรไทยองค์แรกแล้ว ชาติไทยก็พึ่งจะอุบัติขึ้นในโลกเมื่อราว 800 ปีเสสล่วงมานี้ ซึ่งไม่อาดเปนไปได้เลย สมจริงตามคำของท่าน ย. อนุมานราชธน อธิบดีกรมสิลปากร กล่าวไว้แล้วนั้น แต่เรื่องเช่นนี้อาดกลับกัน หรือแลกกันได้ เพราะ เมื่อ พวกเราลงมาหยู่ในดินแดนของพวกเขา เราอาดจะรับเอาเรื่องของเขาเข้ามาไว้เปนของเราก็ได้ เรื่อง เช่นว่านี้ มีหยู่มากทางจังหวัดภาคอิสานเช่นเรื่อง "ท้าวผาแดงนางไอ่เมืองหนองหาร, เรื่องนางอรพิมพ์สร้างปราสาทหินเมืองพิมาย, เรื่องท้าวสีโคตบองเมืองสีโคตบูรน์ เปนต้น ซึ่งสมัยนี้ใคร ๆ ก็รู้ดีว่าเปนเรื่องของชนชาติขอม แต่ประชาชนชาวอิสานก็ถือว่าเปนเรื่องของชาติตน เพราะเห็นว่าวัตถุนั้น ๆ มีหยู่ในดินแดนที่ตนหยู่ ไช่แต่เท่านั้นแม้

เรื่องรามเกียรติ์ซึ่งใคร ๆ ก็รู้ว่า เปน เรื่อง ดึกดำบรรพ์ได้มาจากอินเดีย แต่ เรื่อง รามเกียรติ์ ฉะบับที่เปนภาสาไทยน้อยก็บอกว่าเมืองเวียงจันท์นั้นแหละ เปนเมืองของพระราม และชื่อเกาะดอนในแม่น้ำโขงทั้งมวล ก็ล้วนแต่พระรามกับนางสีดา มาตั้งชื่อไว้ทั้งนั้น ฉะนั้นข้อที่ ท้าวฮุ่ง หรือ ขุนเจืองกสัตรชาติมอนหรือเขมน กลับกลายมาเปนกสัตรชาติไทยนั้น จึงไม่เปนของแปลกและยากเย็นอะไร เพียง แต่ผู้ เขียน ตำนานจดเหล็กจาน ลงไปในใบลาน สองสามที่ เท่านั้น ก็ เปนได้ แล้ว

เรื่องท้าวฮุ่งหรือขุนเจือง ที่เปนคำกลอนนี้ มีข้อความสำคัญ แปลก กัน กับเรื่อง ที่ [illegible]ในพงสาวดาร คือในเรื่องนี้มิได้กล่าวถึงอภินิหารของท้าวฮุ่งว่าเปนด้วยอำนาดเทวดาหย่างไร เช่นดาบก็กล่าวว่าพวกข้าพางดำนำมาถวาย กล่าวแต่ว่าท้าวฮุ่งเปนผู้ กล้าหาน ชานชัยใน การ สงคราม มากเท่านั้น แต่ถึงกะนั้นก็ดีท้ายที่สุดท้าวฮุ่งก็สิ้นพระชนม์ลงด้วยน้ำมือของแถนลอ หรือ ขุนลอ ซึ่งเมื่อถ้าถือว่า ท้าวฮุ่ง เปน กสัตรไทย และ เปนเอกในเรื่องแล้วก็ไม่เคยมีเรื่องใดๆ จบลงด้วยอาการอันเส้าสลดหย่างนี้ นอกจากจะกล่าวตามความจิง

อนึ่ง หนังสือ คำกลอน เรื่อง ท้าวฮุ่ง หรือ ขุนเจืองนี้ มีคนรู้จักน้อยทั้งนี้เพราะเหตุว่าอาจารย์ผู้เคร่งครัดในสาสนารุ่นต่อมาภายหลังแต่คำกลอนเรื่องนี้ได้อุบัติขึ้น ได้ พากันห้ามไม่ให้ เขียนหนังสือเรื่องนี้ลงไว้ในใบลาน ถ้าจะเขียน ก็ให้เขียนได้ผิวไม้ไผ่ และห้ามไม่ให้อ่านฟังในวัดวาอาราม ในงานบุญต่าง ๆ เว้นแต่บุญบั้งไฟหย่างเดียว โดยอ้างว่าหนังสือนี้เปนเรื่องของคนบาปหนาสาโหด เปนเรื่องนอกสาสนามิใช่เรื่องของพระโพธิสัตว์ มีแต่พรรนาการดื่มเหล้าเมาสุราและลัทธิบูชานับถือผี ซึ่งผิดต่อคติธัมในพุทธ-สาสนาสนา ฉะนั้นหนังสือเรื่องนี้ จึงไม่ได้ แพร่หลายไปทุกบ้าน ทุกเมือง เหมือน หนังสือ คำกลอนเรื่องอื่น แต่ว่า เมื่อว่าถึงรสชาติ หรือสาระของวรรนคดีภาคอิสานแล้ว คำกลอนเรื่องขุนเจืองนี้ก็มีรสชาติไม่ด้อยไปกว่าเรื่อง สังสิลปชัย ที่ได้เปนที่รู้จักกันแพร่หลายมาแล้วนั้นเลย และที่ยิ่งกว่าสังสิลปชัย ก็คือ ท่านผู้ ประพันธ์ เรื่องนี้ ได้วางระเบียบกลอนอ่าน วิชชุมาลีต้น ของไทย ภาคอิสานไว้หย่างไพเราะ และถูกต้องดี แถมยังมีแบบโคลงห้าต้น และโคลงมหาสินธุมาลี เปนภาสาหรือทำนองภาคอิสานอีกด้วย ซึ่งเราจะหาไม่พบในหนังสืออื่น ๆ เลย (แบบแต่งกลอนและโคลงเหล่านี้ ได้กล่าวไว้โดยถี่ถ้วนแล้ว ในแบบแต่งกลอนไทยเวียงจันท์) นอกจากนี้ ถ้อยคำสำนวนในเรื่องล้วนแล้วไปด้วย คำโบราณใช้โวหาร

แปลก ๆ เปนที่น่ารู้ น่าเรียนมาก แต่มีสิ่งที่น่าเสียดายมากที่สุด คือว่า ท่านผู้แต่งมิได้บอกวันเดือนปีที่แต่ง และนามของท่านไว้เลย

ในการชำระครั้งนี้เนื่องจากต้นฉบับที่เอามาชำระมีแต่ฉบับเดียว ไม่มี หลาย ฉบับสอบทานกัน จึงมีที่ขาดตกบกพร่องหยุ่มาก แม้ในที่บางแห่งรู้ หยุ่ว่า เนื้อความขาดไปก็ไม่ สามาถจะหาเพิ่มเติมให้ติดต่อกันได้ จึงได้ปล่อยไว้ตามเดิม หวังว่าถ้าได้พบต้นฉบับอื่นอีก และเอามาสอบทานกันชำระใหม่ในโอกาสหลังจะทำให้หนังนี้บริบูรณ์ได้เปนแน่ อนึ่งในการชำระครั้งนี้ผู้ชำระมิได้แก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดทอนของเก่าแต่หย่างใด แม้แต่การใช้อักสรก็พยายามรักสาไว้ตามหลักเดิม เปนแต่จัดวัคตอนให้ เข้ารูปตามระเบียบกลอนเท่านั้น เว้นแต่ที่ไม่ได้ความจิง ๆ จึงแก้ไขใหม่ ที่ไดแก้ไขใหม่หรือเปนโวหารของผู้ ชำระก็ได้วงเล็บครอบไว้ให้ รู้ ด้วย.

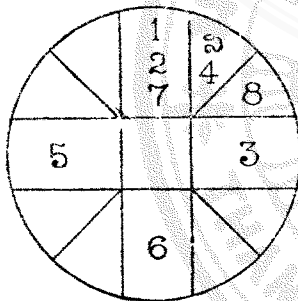
สิลา วีรวงส์ ป.

พระนคร. ที่ 8 ธันวาคม 2485

ประวัติของท้าวฮุ่ง หรือ ท้าวเจือง

(จากพงสาวดารโยนก ของ พระยาประชากิจกรจักร)

ขุนจอมธัมครองเมืองพะเยาได้ 3 ปี มีราชโอรสองค์หนึ่ง ประสูตรวันอังคารขึ้นค่ำ 1 เดือน 7 (คือเดือน 5) ปีเถาะเอกสก จุลสักราช 461 (พ.ส. 1641) เวลาใกล้รุ่ง อาทิจ จันท์ เสาร์ กุมกัน หยู่ราสี่เมส ราหูหยู่กุมภ์ พุธ หยู่มิน อังคาร หยู่มกร พรึหัส หยู่กรกต สุกร์ หยู่ตุล ลักขนาหยู่มิน ดังนี้

โหรถวายพยากรน์ว่า กุมารนี้จะเปนจักรพัติราช ปราบชมพูทวีป พระราชบิดาให้ขนานนามว่า "ขุนเจือง" ในตำนานกล่าวว่า เมื่อประสูต นั้น เทพยดาเอาเครื่องทิพย 3 ประการ คือ แส้ทิพย ดาบทิพย คนทีทิพย มาวางไว้ข้างพระกายกุมาร (แส้, และดาบเจือง ยังตกหยู่กับข้าจรายบ้านก้อง จนทุกวันนี้) เมื่อขุนเจืองมีพระชนม์ได้ 3 ขวบ พระมารดา ประสูต ราชบุตรอีกองค์หนึ่ง พระบิดาให้นามว่าขุนซอง (ในเรื่องนี้เรียกชื่อว่าอ้ายเจือง และว่าเปนพี่ของขุนเจือง) ครั้นกุมาร ทั้งสองจเรินวัย ก็ได้ สึกสา สิลปสาตร เชิงช้าง เชิงม้า และ เพลง อาวุธ ต่าง ๆ ชำนิชำนาญทุกหย่าง ครั้น ขุนเจือง มีอายุได้ 16 ปี ไปคล้องช้างเมืองน่าน พญาน่านตนชื่อว่า พละเทวะ ยกราชธิดา ผู้ชื่อว่า นางจันทเทวี ให้เปนมเหสีขุนเจือง แล้วขุนเจืองไปคล้องช้างเมืองแพร่ พญาแพร่ตนชื่อว่า พรหมวงสา ยกราชธิดาผู้ชื่อว่านางแก้วกสัตรี ให้แก่ขุนเจือง ครั้งนั้นขุนเจืองเปนราชบุตรเขยแห่งพระยาน่าน และ พระยาแพร่ ทั้งสองนคร ขุนเจืองมีช้างพังพลายใหย่น้อยเปนอันมาก ในตำนานกล่าวว่า ได้ ช้างเผือกพางคำ เหมือนกันกับเรื่องเจ้าพรหมกุมาร ในตำนานสิงหนวัติเชียงแสน

ขุนจอมธัม ครอง ราช สมบัติ ใน นคร พะเยา โดยผาสุขประกอบชอบธัมมาได้ 24 ปี พระชนมายุได้ 40 ปี ก็ได้สเด็ดทิวงคต ลำดับนั้นขุนเจือง ก็ได้ราชาภิเสกเสวยสมบัติในนครพะเยาสืบไป ครั้นล่วงมาได้ 6 ปี มีสึก แกว มาติดเมืองหิรัญนครเงินยาง ขุนชินผู้ครองเมืองเงินยางมีราชสาส์นให้หมื่นเจตร หรือหมื่นพิจิตร เชิญมาถึงขุนเจืองว่าบัดนี้ท้าวกวา และแองกา ยกรี้พลมามากนัก ขอเชิญขุนเจือง หลานเรา รีบยกกำลัง มาช่วย ป้องกัน

เมืองโดยเร็ว ขุนเจืองได้ซานแล้ว จึงให้เกณฑ์พลเมืองพะเยา และหัวเมืองขึ้นทั้งปวง คือ เมืองพร้าว เมืองลอง เมืองเทิง เมืองเชียงแลง เมืองครอบ เมืองกาว เมืองงาว เมืองออย เมืองพราน เมืองแจ้เลียง เชียงแจ้ เชียงคอ เชียงช้าง แจ้ขอด หนอง ขวาง แจ้หลวง แจ้เหียน แจ้ลุง แจ้หม เมืองวัง รวมได้คน 133000 ช้าง 700 เชือก ม้า 3000 ตัว ออกตั้งทัพไชยประชุมพล ณ ตำบลดอนชัยเบื้องตะวันตกหนองหาง แล้วยกทัพไปทางเมืองคัว เมืองเชียงตัง เชียงช้าง ไปถึงเมืองเงินยาง แล้วเข้าประจนกองทัพแกวแตกฉานไป ขุนชินผู้ลุงมีความโสมนัสยิ่งนัก จึงยกราชธิดาชื่อ "นางอั้วคำคอนให้เปนภรรยาขุนเจือง" ขุนเจืองเวนราชสมบัติให้ลูกตนผู้ชื่อว่าลาวเงินเรือง ครองเมืองพะเยาให้ขุนชินครองเมืองเงินยางหย่างเดิม ส่วนขุนเจืองยกพลไปประจนเมืองลานช้าง ครั้นได้อาณาจักรลานช้างแล้วก็ยกไปตีเมืองแกวปราบได้ประเทศแกวทั้งหมดแล้ว เกียรติยศก็ปรากฏระบือไปทั่วทุกทิศ ท้าวพระยา สามนตราชทั้งหลายมีพระยาห้อร่มฟ้าเก้าพิมาน เปนประธานก็มาชุมนุมกันยังตำบลพูเหิดในเมืองแกวประกัน กะทำการพิธีกัมปราบดาภิเสกขุนเจืองให้เปนจักรพัดิราชในเมืองแกว เมื่อปีขาล วันอังคาร เดือน 4 (เดือนยี่) ขึ้น 9 ค่ำ เวลากองงาย จุลศักราช 93

ครั้นขุนเจืองครองเมืองแกวได้ 3 ปี กับ 9 เดือน แล้ว จึงขอให้พระยาห้อร่มฟ้าเก้าพิมาน แปลงลายจุ้มลายเจียให้ลูกตนชื่อว่า ลาวเงินเรือง เปนพระยาครองเมืองเงินยาง เชียงราว ส่วนขุนเจืองครองเมืองแกวได้ 14 ปี มีราชบุตรกับนางอู่แก้วธิดาพระยาแกว 3 องค์ ผู้พี่ชื่อท้าวอ้ายผาเรือง ผู้กลางชื่อยี่คำหวา ผู้น้องชื่อสามชุมแสง เมื่อโอรสทั้งสามจเรินแล้ว จึงให้โอรสองค์ใหญ่ครองเมืองแกวประกัน ผู้กลางครองเมืองลานช้าง ผู้น้อยไปครองเมืองนันทบุรี (คือเมืองน่าน) แล้วขุนเจืองก็ยกพลไปปราบเมืองต่าง ๆ จนถึงเมืองแมนตาตอก ชอกฟ้าตาย่น พระยาแกวแมนมีคนมาก ทำสพานหินข้ามแม่น้ำออกมารบพระยาเจือง พระยาเจืองไม่เคยหนีศึก แม้เห็นพลแกวมามากเท่าใดก็มิได้ถอยหนี จนที่สุดขุนเจืองต้องอาวุธของข้าศึก สิ้นชีพหยู่กับคอช้าง คนของขุนเจืองก็กันเอาสพหนีเมือเมืองเงินยาง เมื่อขุนเจืองได้ครองราชสมบัตินั้น พระชนม์ได้ 26 ปี ครองลานนาไทยได้ 21 ปี ครองเมืองแกวได้ 17 ปี รวมชนมายุได้ 67 ปี

เรื่องย่อของ ท้าวฮุ่งหรือเจือง

ท้าวฮุ่งหรือเจืองนี้ เปนโอรสคนที่สองของขุนจอมธัมผู้ครองนครสวนตาน หรือนาคอง ประสูติเมื่อวันอังคารยามแตรไกล้รุ่ง เดือนห้าเพ็นปีขาน ได้เริกส์วิสาขะ พระญาติวงส์พร้อมกันถวายพระนามว่าท้าวฮุ่ง (คือรุ่ง) แต่คนโดยมากเรียกว่าท้าวเจือง เมื่อประสูติใหม่ ๆ พวกข้าพางคำได้นำดาบกล้ากบค้องเงินคู่หนึ่งมาถวาย ต่อมาท้าวฮุ่งก็ได้ช้างเผือกตัวหนึ่ง ชื่อว่าพานคำ นัยว่ามาจากป่าหิมพาน

เมื่อจเรินวัยขึ้น พระบิดาสิ้นพระชนม์จากท้าวฮุ่งก็ได้พยายามส้องสุมกำลังทัพไว้มากเพื่อป้องกันเมือง ทุก ๆ วันต้องออกทำการฝึกเพลงช้างเสมอ ในขนะที่ออกทำการฝึกเพลงช้างนี้เอง ได้ไปชอบพอกับนางง้อม หรือ ง้อมม่วน ธิดาเจ้าเมืองเชียงเคือจึงแต่งให้เองคอนเปนเถ้าแก่ไปสู่ขอ แม่ของนางง้อมนี้เปนป้า คือเปนพี่แม่ของท้าวฮุ่ง ฉะนั้นท้าวฮุ่งจึงเรียกนางง้อมว่าพี่ และว่าแม่ของนางง้อมนี้เปนเมงบ้าง ขอมบ้าง แต่มารดาของนางง้อมเรียกเอาสินสอดมากเกินไป คือไถและงัวควาย หย่างละหมื่น สาวใช้สามพันคน และทองคำอีกมากมาย ท้าวฮุ่งไม่มีทรัพย์ที่จะจัดการตามกำหนดนี้ได้ เพราะในเวลานั้นได้ใช้ทรัพย์ส้องสุมกำลังเสียโดยมาก จึงตอบลักเปนชู้กับนางง้อมในเวลาออกทำการฝึกช้างทุกคราวไป.

ในคราวนั้น ท้าวแองกา (แกว) ผู้ครองเมืองคำวัง (เปนหลานของท้าวกว่า ผู้ครองเมืองปะกัน) เมื่อพระบิดาสิ้นพระชนม์แล้วก็ได้ครองราชแทน จึงใคร่ได้มเหสีผู้คู่ควร ขนะนั้นอามาจทั้งหลายซึ่งมีนายแสงเปนประธานได้ทูนให้เลือกหาหยิงกสัตรีซึ่งมีนามต่อไปนี้ คือ

1) นางนครเชียงอิน (ว่าเปนพี่น้องไกล้กันกับแองกา

2) นางผู้ เปนลูกของท้าวจอมจัง (ว่าหยู่ไกลนัก แองกาไม่ชอบ)

3) นางแพงมาด หยู่เมืองเชียงเชย (แองกาเกรงว่า บิดาของนางจะไม่ยินยอม)

4) นางเอื้อยแอ่น (เมืองใดไม่ซาบ และแองกาไม่ชอบ)

5) นางเมืองจื่น หรือ นางแมน หยู่เชียงกา (ที่นั้นแองกาได้ซาบข่าวว่า ท้าวเลือนคำมาลอบรักเสมอ)

6) นางไนนคร เอ็ดกอง (แองกาไม่ชอบเพราะว่าทางไกลมาก)

7) นางอั้ว นครเงินยาง (นางอั้วนี้เปนธิดาของขุนชิ่มเจ้านครเงินยาง ขุนชิ่มนี้เปนพี่ชายของขุนจอมธัมซึ่งเปนพ่อของท้าวฮุ่ง ฉะนั้นขุนชิ่มจึงเปนลุงของท้าวฮุ่ง) นางนี้แองกาชอบใจจึงแต่งให้นายแสงไปบอกน้า คือท้าวกว่าซึ่งหยู่เมืองปะกัน ท้าวกว่าก็ให้นายแสงเปนทูตนำพระ

ราชสารมาถึงนครเงินยาง ขุนซิ่มก็รับสั่งให้ถามธิดาดูว่าจะยินยอมหรือไม่นางอั้วตอบว่า เกรงว่าจะเสื่อมเสียเกียรติยศ ดังคำว่า

รือจัก ถอนพานให้อับประราไชย ยศออกไดนั้น
บ่อกว่าเจ้าใจแจ้ง ผ่อตาม หั้นถ้อน ๆ
เฮาพ่ำ ส้างเคืองไว้อานหอก แหนตาว
คันว่า สมคามเซินซ่อยกัน กวนซ้ำ
ยังสาวล้างแสนไท เบื้องบ่าวโอมแล้ว
ไนโลก ได้ลุ่มฟ้าให้ดูเบื้อง บาปบุญว่าเนอ ๆ

แล้วขุนซิ่มจึงตอบราชสารไปว่า นางอั้วจะได้ยกให้ท้าวฮุ่งผู้หลาน ในขณะเดียวกันนั้นนางอั้วก็ได้เขียนหนังสือฝากไปถึงแองกา ใจความว่ามีความประสงค์จงใจหยู่เหมือนกัน มิใช่ว่าจะไม่รักก็หาไม่ แต่หากไม่อาดจะขัดขืนอาญาพระราชบิดาได้ นายแสงได้รับราชสารแล้วก็รีบกลับคืน 10 วันถึงเมืองคำวัง เข้าเฝ้าท้าวแองกาถวายราชสารนั้น แองกาจึ่งให้ไปบอกแก่ท้าวกว่าผู้น้า ท้าวกว่าได้ซงฟังก็โกรธว่าเราเปนคนไปขอ แต่เขาไม่ยินดีกลับไปยกให้คนอื่น จึ่งสั่งให้นายแสงกลับคืนไปเจรจาอีก และสั่งเปนคำเด็ดขาดไว้ว่าถ้าไม่ยอมยกให้โดยดี ก็เร่งคิดป้องกันเมืองไว้ นายแสงได้รับพระราชอาญาแล้วก็กลับไปนครเงินยาง เข้าเฝ้าท้าวซิ่มแล้วทูนตามดังท้าวกว่าสั่งมาทุกประการ ท้าวซิ่มได้ซงสดับก็พิโรธตรัสว่า

กูหยู่ ส้างก่งท้าวเสวยราช เงินยาง
ไผไป่ จาคำหลอนดั่งสู ฝูงม้อย
โอมนางฮู้ จาผวน ต้านเดิม สันนี้
บ่อไซ่ เชื้อลูกข้อยจิงแท้ กล่าวควน ฯ ล ฯ

ดังนี้แล้วขับไล่นายแสงให้กลับไป นายแสงนำความทูนท้าวแองกาและท้าวกว่าตามดังพระเจ้าเงินยางตรัสทุกประการท้าวกว่าและแองกา จึ่งยกพลโยธาออกมาเพื่อปราบปรามนครเงินยาง มาพักแรมที่เชียงบานหนึ่งราตรี แม่ทัพคนสำคันของท้าวกว่าในคราวนั้นคือ หุนบัง 1 กวานแก 1 อ้ายก่า 1 แมนฟองหยู่เชียงฮม 1 แกวทองหยู่เชียงฮัง 1 แมนสม 1 งอดป้อง 1 เชียงผา 1 ท้าวแดดหยู่ผาแท่น 1 แกวก่อง 1 อ้ายหิ่ง 1

คราวนั้น ท้าวกว่าได้ให้นายมาดไปถามหนทางกับพวกข้า และบอกให้พวกข้าเตรียมกองทัพไปช่วยด้วย นายมาดได้ไปหาอ้ายหาด (หัวหน้าข้าผาหลอด) และสามมะเหง (หัวหน้าข้าพูทุ่ม) ฝ่ายอ้ายหาดและสามมะเหงก็ยกพลล่วงหน้ามา ถึงกลางทางจึ่งปรึกสากันว่าพวกเราเปนพวกเดียวกันกับขุนซิ่ม และได้พึ่งพาอาสัยกันหยู่ควนจะรีบไปบอกให้ขุนซิ่มเตรียมตัวป้องกันเมือง ปรึกสากันแล้วขุนข้าทั้งสองก็รีบยกพลเข้าถึงเมืองเงินยาง ให้นายพวงล่ามพาเข้าเฝ้าทูนเหตุการแด่ขุนซิ่มซาบทุกประการ ขุนซิ่มจึ่งแต่งทัพออกรับกองทัพแกวมีแม่ทัพคนสำคันคือ งัววาด 1

คายวง 1 สามมะเฮียว 1 นายจันเจ้าหนองตัง 1 อ้ายหาด 1 สามมะเหง 1

กองทัพเมืองเงินยางออกต่อต้านกองทัพแกวไม่หยุ จึงถอยเข้าตั้งหยู่ในเมือง แล้วขุนซึ่มจึงแต่งให้นายพวงถือราชสารไปเชินท้าวฮุ่งมาช่วยป้องกันเมือง ท้าวฮุ่งได้รับราชสารแล้วจึงจัดแม่ทัพนายกองเมืองสวนตานได้ อ้ายคว่าง 1 แองคอน 1 เหงพัน 1 หานพาย 1 ขุนคาน 1 คอนชาย 1 จ่าซ้อน 1 ฝ่ายนางง้อม (คู่รัก) จึงจัดช้างไปช่วย 20 ตัว กับแม่ทัพนายกองคือ ขุนเกือน 1 ขุนเพง 1 ขุนยี่ 1 เยียคำ 1 ไชยลือ 1 แองผาย 1 อ้ายฟ่อง 1 ขุนคอน 1 ท้าวซ้อย 1 ท้าวฮุ่งยกทัพออกไปสมทบกับพวกข้าพางคำอีกแล้วเลยยกไปถึงนครเงินยาง เข้าตีกองทัพแกวที่ตั้งล้อมเมืองหยู่ให้แตกไปแล้วยกทัพเข้าตั้งหยู่ในเมือง พอรุ่งเช้าก็ยกพลออกต่อตีกับกองทัพแกวเปนสามาถกองทัพแกวสู้ไม่ได้ก็เลยแตก ท้าวกว่าตายในที่รบ ขุนเยียจับแองกาได้แม่ทัพแกวตายคือ แกวก่ำ 1 แมนเฮียว 1 แกวเผือก 1 แมนเบี้ยว 1 แมนเฮือง 1 แมนผา 1 เผือกเหลือง 1 ที่แตกหนีจับไม่ได้นั้นคือ กวานแก 1 แมนฟอง 1 ท้าวบ่ง 1 หุนบัง 1 แกวทอง 1 แมนถาย 1 เชียงฮัง 1 ฝ่ายท้าวฮุ่งเสียไพร่พลไปสามพันคน จับแกวเปนชะเลยลึกได้ 3 หมื่นคน

ครั้นแล้วท้าวฮุ่ง ก็จัดแจงไพร่พลยกไปตามตีกองทัพแกวที่แตกพ่ายไป คราวนั้นจัดช้างได้ 13000 ตัว ม้า 3 แสนตัว รวมแม่ทัพทั้ง 3 นครเข้าด้วยกัน คือ เมืองสวนตาด เมืองเชียงเคือ เมืองเงินยาง มีแม่ทัพหยู่ 27 คน คือ

1)	คอนชาย	ขี่ช้าง	คูนเมือง
2)	ขุนฟอง	,,	สีดา
3)	อ้ายคว่าง	,,	รังสี
4)	อ้ายหาด	,,	ขนันเมือง
5)	ขุนเพียง	,,	ขัวสะพาน
6)	หานพาย	,,	เสมอใจ
7)	สามมะเหง	,,	แผ้วแผ่นฟ้า
8)	แองคอน	,,	สีเมืองพัน
9)	คายวง	,,	ไฟถวบพื้น
10)	นายจัน	,,	ถมหยั้น
11)	นายจันหนองตัง	,,	ฉัททันต์
12)	งัวาด	,,	ทินกร
13)	นายพวง	,,	ฟ้าหลั่ง
14)	พลสว่าย	,,	แถนคูน
15)	ขุนคาน	,,	แพงกว่าซู้
16)	ขุนแพง	,,	พิมาน
17)	อ้ายไค่	,,	ไค้แผ่นฟ้า
18)	อ้ายเกือน	,,	ไฟไหม้บาดาน
19)	จ่าซ้อน	,,	ไฟถวบ
20)	ขุนยน	,,	ทงฦุ่มฟ้า
21)	สามมะเฮียว	,,	แผนเชือนขัน

22) ขุนเยีย ขี่ช้าง พรหมดา
23) อ้ายง่ำ „ ป่วยเค้า (ข้าพูมอน)
24) อ้ายผ่อง „ ง้าวถนิมแก้ว
25) พิมมะบาล „ ดวงสิ่วฟ้า
26) ขุนซ้อย „ ไฟไหม้บาดาน
27) ไชยลื้อ „ ทองกื้อ

แล้ว จัดให้ อ้ายคว่าง และ แองคอน เปนหัวกลาง ไชยลื้อเปนปีกขวา นายพวง กับพนส่ว่าย เปน ปีกซ้าย เคลื่อนพลออกจากเมือง เงินยาง เมื่อเดือนห้า นางอั้วขี่ช้างพังเหินคือมาด นางอามคายขี่ช้างอินกองตามไปส่งถึงแดนดินเมืองเงินยางอันชื่อว่า เชียงขวัน ที่นั้น ท้าวขึ้มไป ปลูกที่พักระดูเดือนห้าไว้ ยกจากเชียงขวันไปถึง ท่ายองผาหลอด เก็บได้ ช้าง ม้า ของหุนบังเปนอันมาก เพราะ หนี ไม่ ทัน จาก นั้นไปพักพูทุ่ม ซึ่งเปนที่หยู่ ของพวกข้าพางคำ ระยะทางจากพูทุ่มถึงเมืองปะกันวันเดียว ดังคำพวกข้าทูนท้าวฮุ่งว่า

เขาก็ นับดูด้วยกะบวนทาง ทูนราช
ผิจัก ตั้งแต่งใช้คาวมือ ฮอดปะกัน ฯ
ยามพุกได้เทยาด เชียงบาน นี้แล้ว
เขาก็ มวนพลขันต่อตี ตาต้อน ฯลฯ

รุ่งเช้าท้าวฮุ่งก็ยกเข้าตีเมืองเชียงบาน ในเมืองเชียงบานนั้นว่ามีช้างหยู่ 1000 ตัว คนหาน แสนคน เขตแดนเมืองเชียงบานติดต่อกับแดนของ ลื้อ ทน, เขม และ ห้อ กองทัพ เชียงบานแตกในตอนเช้านั้นเอง ท้าวฮุ่ง จับได้ แกวเผิงท้าวแดด แมนเฮือน ส่วนแกวเฮือก กระโดดช้างหนีได้ ก็รีบไปบอก มเหสี ของท้าว กว่า ที่ เมืองปะกัน นางกว่าจึงจัดพลออกต่อสู้ รุ่งเช้ากองทัพท้าวฮุ่งตามไปถึงเมืองปะกัน ใน ขนะนั้น ข้าพางคำได้ทูนขึ้นบอกบริเวนเมืองปะกัน ดังนี้ คือ

1) แองกา (หลานท้าวกว่า) หยู่ปราสาทมโนรมย์ เบื้องสวน
2) แกวก่อง หยู่เชียงกง ด้านทุ่ง
3) หุนบัง หยู่เชียงสม
4) ฟ้าเลื่อน หยู่ผาวัง ด้านเหนือ
5) นายจวง หยู่เชียงคาน ด้านข้างดอย
6) แกวทอง หยู่เชียงฮัง
7) ชีวาด หยู่เมืองพาน
8) นายจัน หยู่เชียงเทสดวงทอง ปกครองถึงเขตแดนทายทู
9) กวานแก หยู่เชียงทอง
10) แกวเฮือ หยู่เชียงกาง
11) กางกว่า (มเหสี ท้าวกว่า) หยู่ในนคร ปะกัน

นางกว่าเกนท์ พลออกต่อรบเปนสามาก พอตาวันบ่ายท้าวฮุ่ง ก็ปราบได้ นางกว่าตายในที่รบ แล้ว ท้าวฮุ่ง ก็เข้า จัดการปกครอง เมือง ปะกันต่อไป คือ

1) ให้ขุนเยี่ย กินนาขวาง กำกับพวกส่วยช้าง

2) ให้แองคอน กินนาดี เชียงบาน ที่นั้นเก็บส่วยได้มาก เพราะเปนที่รวมการค้าขายมีตลาดตลาดลื่มาก

3) ให้คอนชาย กินนาไป่กองทุน ที่นี้เก็บเข้าได้มาก

4) นาบ้ำจฉิม ซึ่งมี เขตแดนติดต่อกับผาหลอด ยกไว้ให้นางเม็ง (นางง้อม)

5) นาคำ แดนดินของแกวก้ำมอบให้ไชยลือ

6) นาเพียงผาทาม ให้ แองผาย

7) นาของแมนเดือนยกไว้เปนนาน้อย

8) นาของแมนไฟให้ขึ้นกับเงินยาง

9) นาดีเชียงขวัน ส่วนหมาก ส่วนพร้าวมอบให้ นางอั้ว

10) นาดงจันมอบให้ นางอามคาย

11) นาค่าวัง มอบให้อ้ายเกือน

12) นาแกวเฮือก เบื้อง ตาวัน ออก ซึ่งมีเขตแดนติดกับแดนจีนยกให้พลสว่าย

13) นาริมท่ายางบิน ยกให้ อาวพวง

14) นาเพียงพายนอก ยกให้ จ่าซ้อน

คราวนั้น ท้าวฮุ่งได้ลูกสาว พยา แกว 8 คน คือ นางขวัน 1 นางเกิด 1 นางเวียน 1 นางเดา หรือดาว 1 นางพรหม 1 นางอู่แก้ว 1 นางส้ม 1 นางมุน 1 ในคราวนั้นอำนาจของท้าวฮุ่ง แผ่ไปถึงหัวเมืองต่าง ๆ เหล่านี้ คือ

1) เมืองผาทาย วอแด (หอแด)

2) เบื้องซ้ายถึงเชียงไหย่ผมเผือ

3) เบื้องเหนือ ถึงห้อหัวแดง

4) ทิศใต้ ถึงเมืองต่างประเทศ คือ จีน จาม

5) เบื้องกลาง ถึงย่ายยอง และพวก แง้วตลอดถึง พวก เขม ขอม และ ม่าน ดังคำว่า

เบื้องฝ่ายใต้เชียงเทส จีนจาม ก็เถิง
พายกางเถิงย่ายยอง ฝูงแง้ว
นามกรก้ำเขมขอม เมืองม่าน ก็เถิง

6) พายต่างได้เมืองมิ่ง แมนเฮียวก็เถิง

7) พวกแมนหัวเขียว แมนเอิกบ่อง ก็ถึง

8) พวกหุนบังแมนไฟ ก็มาไหว้ พวกข้าคางลายก็มาไหว้

ท้าวฮุ่ง ตั้งให้ อ้าย คว่าง เปนผู้ ปกครอง หัวเมืองแกวทั้งหมด แล้ว ท้าวฮุ่ง ก็ยกทัพกลับเงินยางผ่านมาทางเชียงบานผาหลอด 10 วัน ถึงเงินยาง เมื่อถึงเงินยางแล้วจึงตั้งให้หานพายเปนเมืองแสน แองคอนเปนเมืองขวา อ้ายผ่องเปนเมืองซ้าย อ้ายง่ำเปนแสนนา สำเหร็ดแล้วท้าวฮุ่งจึงแต่งให้เถ้าแก่ไปสู่ขอนางง้อม และพร้อมกันนี้ท้าวฮุ่งได้เชินนางจอมผู้ มารดาไป ครองเมืองเชียงทองในเขตรแดนเมืองปะกัน ส่วนท้าวฮุ่ง หยู่ครองเมืองเงินยางนานได้ 17 ปี ได้โอรสจากนาง

ง้อมองค์หนึ่งชื่อว่า ท้าวคำฮุ่ง

ครั้งหนึ่ง ท้าวฮุ่ง ออกไป ประพาสป่า ในคราวนั้นมีแขกเมืองต่างประเทศมาถวายบันนาการ เปนอันมาก แองคอนเปนล่ามนำเข้าเฝ้า คือ

1) ห้อไหย่ หนองแส

2) พระยาฟ้าฮ่วนเมืองตุมวาง

3) เมืองจื่น

4) เมืองพะโค เมืองม่าน เมืองชวา

5) เมืองผายี และหมู่เงิม และลื้อ

ฝ่ายพระมเหสีหยู่เบื้องหลังไม่ถูกกัน นางอั้วเบียดเบียนนางง้อม จนนางง้อมต้องกลับไปเมืองเชียงเคือกับคำฮุ่งผู้โอรส เมื่อท้าวฮุ่งได้ซาบก็รีบยกพลไปตามนางง้อม อีกทางหนึ่งให้ไปเชินพระมารดามาจากเมืองเชียงทอง พร้อมด้วยพวกแม่ทัพทั้งหลาย เว้นไว้แต่อ้ายคว่างให้หยู่รักสาเมือง ขนะนั้นหุนบังกับอ้ายหิ้งซึ่งแตกหนีไปอาสัยหยู่กับพยาฟ้าฮ่วนเมืองตุมวางนั้น ได้ถอยยกพลเข้ามาตีหัวเมืองเขตแดนเมืองปะกัน อ้ายคว่างจึ่ง ส่งข่าว มา ถึง ท้าวฮุ่ง ๆ จึ่ง ยก กอง ทัพไปปราบหุนบังและอ้ายหิ้งอีก เวลาไปผ่านไปทางเมืองเชียงเชย เจ้าเชียงเชยไม่สู้ และยอมยกนางแพงมาดให้ด้วย ท้าวฮุ่งจึ่งยกไปถึงตุมวาง ส่งขุนคอนเข้าไปเจรจา ขอให้เจ้าฟ้าฮ่วน ส่งตัวหุนบังกับอ้ายหิ้งออกมาให้ ฟ้าฮ่วนไม่ยอมส่ง และกล่าวท้าทายว่า ถ้าท้าวฮุ่งขึ้นรบ ก็จะไปขอกองทัพแมนตายืน แมนเอิกบ่อง แมนหลวง มาช่วยป้องกัน (ตามเรื่องท้าวฮุ่งเรียกพวกแมนเหล่านี้ว่า พวกผีบ้าง แมนตาทอกเจ็ดไหบ้าง ชาวหนองแสบ้าง ดังคำว่า

บ่าวยี่ได้ แมนบึก ตัดคอ

ชาวหนองแสบึกหนี วางด้าง)

ท้าวฮุ่งได้ซาบฟังก็โกรธ จึ่งขับทัพ เข้าต่อยุทธ พวกแมนเมืองตุมวางออกต่อสู้ เปนสามาถ แต่สู้ไม่ได้ผู้ คนล้มตายเปนอันมาก จนเหม็นโขลง ทั่วทุ่ง เจ้าฟ้าฮ่วนจึ่งได้ ถอยทัพเข้าในเมือง แล้ว แต่งให้ แมน สม ออก มา ขอ อ่อน น้อม ฟ้า ฮ่วนขอมอบเมือง แล นางคำหยาด ผู้น้องสาวให้ ท้าวฮุ่งจึ่งปรึกสากับแม่ทัพทั้งปวงดูว่าจะควร ประการได ขนะนั้นอ้ายคว่างทูนว่า ไม่ควนจะให้ เพราะเขาอวดอ้างดีนัก ฉะนั้นท้าวฮุ่งจึ่งรับสั่งกับแมนสมว่า ให้ ฟ้าฮ่วนจับตัวหุนบังและอ้ายหิ้งส่งมาให้แล้วจะเลิกทัพกลับเมือง แมนสมกลับเข้าไปทูนฟ้าฮ่วน ๆ ไม่รู้ จะทำหย่างไร จึ่งแต่งทะหานม้าใช้สองคนขึ้นไปเชินแถนลอลงมาช่วย และว่าแถนลอนั้นหยู่เมือง "กาหลง" ดังคำว่า

พระบาทเจ้าล้านโลก แถนลอ

ธรรม์ย้า กินกาหลงหยู่กะเลิม ฮูล้าง

ทุกไทพ้อมขุนแถน เลยกล่าว

วอนพระน้าวใจแจ้ง ช่อยพล ๆ

สองนายใช้ไปถึงเจ็ดแคว ที่นั้นมีบันไดพาด

ขึ้นไปเมืองแถน สองนายใช้ขึ้นไปแล้วก็เข้าไปเล่าเหตุให้แถนฟัง แถนลอจึงยกทัพลงมาตามลำดับทาง ตัวท่านแถนลอเองซงเกวียนมาถึงย่านคาเชียวแมนฟองออกไปเฝ้า จากนั้นลงมาถึงนครหลวง ที่นั้นว่าเปนที่หยู่ของแมนผ้าลาย หรือยางกาว จากที่นั้นจึงมาถึงคุมวาง แล้วแถนลอจัดทัพออกสู้ท้าวฮุ่งดังนี้ แถนเถิมเปนปีกขวา แถนวิเปนปีกซ้าย เจ้าฟ้าฮ่วนเปนหัวกลาง ตัวท่านแถนลอซงเกวียน รบกันครั้งนี้ตายมากทั้งสองฝ่าย แต่ฝ่ายท้าวฮุ่งแม่ทัพตายเกือบหมด ท้าวฮุ่งสู้ไม่ได้จึงถอยกลับคืนมาตั้งหยู่ในเมืองปะกัน แล้วใช้ให้พิมมะบาลถือราชสารลงมาบอกขุนซึ่มพ่อตา และอ้ายเจือง (พี่ชาย) หยู่เมืองลวนคาน และเมืองเชียงเคือให้ยกทัพไปช่วย ในขณะนั้นนายพวงจึงทูนว่า เกรงจะสูญพงพันธ์ ขอให้เอาลูกหลานคืนไปไว้เมืองเงินยางก่อน ท้าวฮุ่งเห็นชอบด้วยจึงให้นายพวงนำเอาท้าวคำเคือง และท้าวคำฮุ่งกับนางจอม (มารดา) และนางมุน นางแพงมาด กลับคืนนครเงินยางโดยเร็ว ฝ่ายท้าวฮุ่งออกสู้รบกับพวกแมน ก็เลยสิ้นพระชนในที่รบนั้นเอง ฟ้าฮ่วนจึงใช้ให้นายเวียนขึ้นม้าไปตามเอานางจอมและคำฮุ่ง คำเคือง กลับคืนมา ว่าจะอภิเสกให้ครองเมืองปะกันต่อไป นายเวียนตามไปทันหยู่กลางป่า แต่นางจอมไม่ยอมกลับ ก็พาเอาหลานสองคนคืนไปถึงนครเงินยาง

ต่อนี้ไป กล่าวว่าท้าวฮุ่งเมื่อตายแล้วก็เกิดเปนผีมีกองทัพเหมือนเมื่อยังเปนหยู่ จึงยกทัพขึ้นไปเมืองแถนผ่านไปเมืองคาเชียว แองคอนเข้าไปถามหนทางไปเมืองฟ้ากับพวกไทเอง ต่อแต่นั้นก็ไปถึงกะไดลิง จากกะไดลิงก็ไปถึงแม่น้ำลินคำใกล้เมืองเลียนพาน ท้าวฮุ่งจึงให้ขุนคอนเข้าไปบอกแถนชั่งเจ้าเมืองเลียนพานออกมาอ่อนน้อม แต่แถนชั่งไม่ยอมท้าวฮุ่งก็ยกพลเข้าตีได้เมืองเลียนพาน แล้วให้ขุนคอนขึ้นไปบอกพระอินทร์ ๆ กลัวจึงมอบเมืองลวงให้ท้าวฮุ่งครอบครอง และมอบแถนทั้งหมดให้หยู่ใต้อำนาจ ท้าวฮุ่งก็เดินทัพขึ้นไปถึงเมืองกองทูน แถนลม เจ้ากองทูนออกมาไหว้ จากกองทูนไปถึงเมืองกำมาพักแรมที่นั้น แถนงวงเจ้าเมืองกำมาออกมาต้อนรับ จากนั้นก็ขึ้นเลวยเมืองลวง แล้วพวกแถนทั้งหลายก็ออกมาอ่อนน้อม คือ แถนงวง แถนเม็งแถนมิ่ง แกนโกไก แถวถ่าว แถนเฟือง แถนหมอกแถนตากาบื่น แถนลิง แถนลม แถนส่อง

ฝ่ายอ้ายเจือง (พี่ชายท้าวฮุ่ง) และท้าวคำเคือง คำฮุ่ง (โอรส) และขุนซึ่ม (พ่อตา) มีความโกรธมากจึงเกนท์สู่รโยธาคืนไปต่อรบกับพยาฟ้าฮ่วนอีก และได้เกนท์เอาพวกเมืองทวายและหอแตไปด้วย ผ่านไปเมืองเชียงคาน แล้วไปเชียงเชย ถึงคุมวางได้ต่อรบกันเปนสามาถ สุดท้ายเจ้าฟ้าฮ่วนตายในที่รบ และกองทัพเมืองเงินยางก็เข้าเมืองได้ ฯ

สิลา วีรวงส

พระนคร วันที่ 1 สิงหาคม 2485

ขุนเจืองออกลูก

ขุนเจือง คือใคร ? เปนคนชาติใด ? ท่านผู้รู้ รวมทั้งท่าน ผู้ชำระ หนังสือ นี้ได้ วิจารน์ไว้แล้ว ข้าพเจ้าเปนคนนอกสังเวียน แห่งการ วิจารน์ ในข้อนั้น ในที่นี้ขอพิจารนาข้อที่ท่านผู้อื่นไม่เถียงกัน คือ ความเก่งเยี่ยงขุนเจือง

แม้ขุนเจืองเก่งสักเท่าไร ถ้าไม่มีผู้แต่งหนังสือไว้แล้ว ขุนเจือง ก็กลาย เปนคนไม่มีตัวแน่แท้ แต่นอกจากขุนเจือง จะได้ เก่งดังท้องเรื่องแล้ว หนังสือเจืองเปนวรรนคดีชั้นเอกอีกด้วย จึ่งสมควนหย่างยิ่ง ที่จะนับว่าผู้แต่ง หนังสือ ขุนเจือง เปนคนสำคันยิ่งกว่าขุนเจืองเสียอีก และควนที่นักค้นคว้าจะตามตัวให้พบจงได้

หนังสือ ท้าวฮุ่ง หนังสือ ขุนเจือง ก็ดี หนังสือประเภทอื่น ที่เปนแบบแผน ภาสาโบราน แถบบ้านขุนเจืองก็ดียังมีอีกมาก แต่จะได้ไปเสียไหนน่าติดตามให้ได้จะได้พบสิ่งอื่นนอกจากคนเก่ง และหนังสือไพเราะเช่นหนังสือเจืองนี้อีก เช่น ขุนเจืองที่ว่า เก่งกาจนักนั้น ก็ตาย ด้วย ฝีมือ คนเก่ง ด้วยกัน หนังสือ สินปชัย ที่นิยมกัน มานานว่า เปนหนังสือไพเราะนักหนาก็มามีหนังสือเจืองเปนคู่ ปรับอีกนะบัดนี้ "เก่งกว่าเก่งย่อมมีหยู่เสมอ และในทุกสมัย" ฉะนั้น ถ้าช่วยกันเสาะหาให้ดีจะได้ พบ "เก่งยิ่งกว่าเก่ง" ของแถบถิ่นบ้านขุนเจืองอีกเปนแน่นอนและความเก่งใช่จะมีแต่ในทางการ รบ หย่าง ขุนเจืองก็หาไม่ ความเก่งในทางอื่นยังมีเช่นผู้ แต่งหนังสือเจืองเก่งทางประพันธ์เปนต้น การค้นทางหนังสือจึ่งพบสิ่งอื่นไปด้วยและพาให้เปนโซ่สาว มาถึงสิ่งที่เปนหยู่ในปัจจุบัน เคยมีคำถามเสมอว่าทำไมคนภาคอีสานจึ่งรักสงบ ? มีอาชญากัมน้อยกว่าภาคอื่นในจำนวน พลเมือง เท่ากัน ? ทำไม การอุสาหกัมในครอบครัว (Home industry) จึ่งมีมาไม่ขาดสายในราสดรภาคอิสาน ทำไมคนภาคอิสานจึ่งรู้จักมักคุ้นกัน แม้หยู่ห่างไกล คนบ้านใกล้เรือนเคียงรู้จักกันง่าย สนิทกันเร็ว ประเพนีต่าง ๆ เช่น บุญบั้งไฟ ลงข่วง งันเรือนดี การค้าแลกเวลามีงานทำบุญ ฯลฯ มีมา แต่ ครั้งไหนหย่างไร ? มีส่วนดีหรือมีแต่ทางเสีย สิ่งที่ดีนั้น ๆ ควนเสาะทวนหลังว่าใครเปนคนสร้าง ใครเปนคนเก่ง ทางรัถสาตรให้ คนรักสงบ เปนนิสสัยมรดกมา ใครเปน คน เก่งทาง เสถกิจ หรือไม่ มี ใคร เปนคนเก่งทางสังคมให้คนรักความ เอื้อเฟื้อ เจือจุน กันค้นให้ดีจะได้พบเรื่อยไป โดยนัยนี้ท้าวเจือง คนเดียวพาให้ค้นหาคนเก่งในหลาย ๆ ทาง จึ่งขอตั้งชื่อว่าท้าวเจืองออกลูก

วิธีการค้นนี้คน สมัยใหม่ บางคน ตั้งลัทธิติทำลาย กล่าวคือขอให้พบของเก่าเข้าเท่านั้น เปน

ต้องตั้งหน้าทำลาย เพราะ มองไม่รอบ เปนวงกลม เห็นเปนพ้นสมัยไปหมด หนังสือสังฮอมธาตุว่า เหลวไหล บุญบั้งไฟเปนงานของคนป่า ระบอบ คงปู่ตาเปนเรื่องถือผี ฯลฯ ถ้ามีคนจำพวกมากนี้ เข้าก็เปนอันเชื่อได้แน่นอนว่า คนจำพวกขุนเจือง หนังสือจำพวกหนังสือสินชัย, สมทีคิด, สุดทีอ่าว จะต้องสูญชื่อไปจากโลกหมด น่ายินดีที่คนหย่าง คุนสิลา วีรวงส์ ยัง มีตัว และ ไม่ หยู่ใน จำพวกที่ กล่าวแล้ว

ความ เปน เอกราช ของ ชาติเปนแม่ของเก่ง ทั้งมวน ขุนเจืองเก่งและเปนเหตุให้เกิดหนังสือ เจืองออกลูกไปหลายหย่างดังกล่าวนี้ก็ดี แต่ขุน เจืองไม่เก่งในการรักสาความเปน เอกราชของชาติ ไว้ได้ฉะนั้นโดยหลักที่กล่าวเมื่อกี้นี้ พาให้ ความเก่ง อื่นๆทั้งหมด คนเก่งทั้งหลายต่อมาหรือพึงที่จะมี ต่อมาจากขุนเจืองจึ่งต่างก็หายไปสิ้น โดยนัยนี้ขุน เจืองจึ่งควนได้ชื่อว่าเปนหมัน ถ้าขุนเจืองเก่งใน การรู้โลกในทางนี้อีกก็คงไม่หมันแน่

บรรพบุรุสของไทยจน ถึงเราคนไทยปัจจุบัน รักสา เอกราช ของ ชาติ มาได้ โดย สวัสดิ์ ขุน เจืองเปนไทยหรือเทสก็ตาม เอกราชของไทยยืน ยงคงรอดมาได้จนบัดนี้ มิใช่เพราะขุนเจืองโดย ตรง จึ่งกล่าวได้ว่า ท่านผู้นำเอกราชมาได้นั้น เก่ง กว่าขุนเจือง

"รู้โลกดีกว่ารู้วิชา รู้รักสาชาติรอดเปน ยอดคน"

ขอยุติลงด้วยความปราถนา ว่ากุสลผลบุญ ใดที่เกิดจากการบำเพ็นนะคราวนี้ จงบันดาลให้ กุลบุตรธิดา ทั้ง ปัจจุบัน และ อนาคตจง เปนคน เก่ง กว่าขุนเจือง และกว่าพวกเก่งในทุกทาง เทอน ฯ

ฟอง สิทธิธัม

สารบานเรื่องท้าวฮุ่ง

แก้คำผิด

คำผิด	คำถูก	หน้า	บันทัด	คำผิด	คำถูก	หน้า	บันทัด
ไคแนว	ไค่แนว	2	10	ทงโลก	ทงโสก	21	11
ฮู่	ฮู้	2	4—2	ย้ายยาง	ย้ายย่าง	21	19—2
ปน	ปุน	3	22	พายพยาน	พายพยาบน	22	7—2
คึดไค	คึดไค่	6	8	หว่าได้	หว่าไค้	24	14
เจ่อง	เจื้อง	6	18	กลาว	กล่าว	24	16
นงถาว	นงถ่าว	6	7—2	หมอนเนื่อ	หม่อนเนื้อ	27	17
สาวถาว	สาวถ่าว	8	8	มื่อลอย	มื่อลอบ	27	1—2
ฮ่งเฮือง	ฮุ่งเฮือง	8	16	พุนเยอ	พุ้นเยอ	27	5—2
ไฟสอง	ไฟส่อง	9	3	แลกสลาก	แลกสลา	27	20—2
ชูคน	ซู่คน	9	4	เลาแก้	เล่าแก้	28	2—2
เถิงแทน	เถิงแท่น	11	9	ด	ดู	31	23
บั๊กบิน	บั๊กบิ่น	11	13	ค้อน	ค้อม	32	12
ง้อมนั่	ง้อมนั่ง	11	14	ขาวพ้า	ชาวพ้า	32	16—2
ซื้อ	เซื้อ	11	5—2	บ่าวชึ้น	บ่าวขึ้น	32	17—2
ปุนปี่ยว	ปุนเปี่ยว	11	6	คด	คิด	36	1—2
เขาควาง	เขาคว่าง	11	16—2	แว่นว่า	แวนว่า	36	13—2
ฮวมสวน	ฮ่วมสวน	12	10—2	ลูกพึ่ยง	ลูกเพี่ยง	38	21
ชึ้น	ขึ้น	14	17	เมืองพอม	เมืองพ้อม	41	1—2
เฮึ้ยง	เฮื้อง	14	20—2	แห้มผ่า	แห้มเผ่า	44	5
พาง	พ่าง	17	3	ท้าา	ท้าว	48	1
คันคั่	คันค่ำ	17	9—2	รื่อ	รื่อ	49	4
หุมฮ่ง	หุมฮุ่ง	20	8	ชักปี่	ชักปี่ก	56	1
ชาง	ช้าง	20	1—2	จามวน	จาม่วน	57	1—2

คำผิด	คำถูก	หน้า	บันทัด	คำผิด	คำถูก	หน้า	บันทัด
อั้	อั้ว	58	5	เยยว	เยี่ยว	91	8—2
ฮว	เฮว	58	14	ปน	ปุน	94	14
เฮฮู้	เฮาฮู้	59	14—2	หม่อม	หม่อน	99	9
ฮาย	ฮ่าย	60	6	ทุกตอบ	ทุกตาบ	109	1
สะแควา	สะแควก	61	13—2	ฮุ่	ฮุ่ง	110	12
เลิง	เถิง	62	23—3	ดคื	คืด	111	20—2
สนควน	ผลควน	66	23—2	เกื่อว	เกี่ยว	113	4—2
ชะเบุเนื้อสวย	ชะบุเนื้อเสวย	69	18—2	แพงหาง	แพนหาง	116	14
เฮาพุ้น	เฮวพุ้น	74	10	ทางตึน	ตางตึน	120	9
ทุกแล้ว	พุกแล้ว	75	8—2	ไผหยู่	ไผผู่	121	19—2
เตน	เติน	76	12	เฮือง	เฮือง	124	22—2
ค่	คู่	77′	5	กอม	กอย	126	27—2
คอม	ดอม	77	19—2	ยังค่อน	ยังค่อย	131	18
กางระกัง	กางระนัง	78	2	เชน	เชิน	132	16—2
พ่อเออ	พ่อเอย	78	13—2	เฮือน	เฮือน	133	22
อ้อระ	ออระ	79	1	สเยี่ยะ	สูเยี่ยะ	134	24
คึด	คึด	81	13	ปะตับ	ปะดับ	135	12
มือ	มือ	82	8—2	คง	คำ	136	3
คึ่ดคั่ง	คึดคั่ง	83	10—2	ขนิง	คนิง	136	24
ดึคาย	ดึดาย	85	19	ชอ	ชื่อ	139	21—2
ฮาย	ฮ้าย	85	19—2	คึก	คึด	139	24—2
เหนี่วย	เหนี่ยว	86	22	แมม	แมน	144	3—4
เชิง	เชียง	87	20—2	เสยง	เสียง	145	19—2

คำผิด	คำถูก	หน้า	บันทัด
ชุน	ขุน	148	15—2
มันมาก	มันยาก	151	3
จากเถิ้น	จาเถิ้น	151	10
ดู	ตู	157	2
ยาง	ยวง	157	19
ปากหลัง	ปางหลัง	176	11—2
นั้นปี่	นั้นปู่	179	6—2
เวือง	เวียง	182	13
ค้าง	ด้าง	182	14
ขนช้าง	ชนช้าง	183	18
ฮม	ฮุม	190	14
จัง	จัก	191	8 \0
ช่	ชู่	193	4
หว	หิว	194	1
ย้าย	ย้าว	196	21
นาดีขวาง	นาขวาง	201	19—2
ฮุมตอง	ฮุมต้อง	202	18
ผมเผือ	ผมเผื่อ	204	1
ต้าน	ต้น	204	13
ดำก้า	คำก้า	204	8—2
เฮียง	เฮือง	218	9
ล้า	ล่ำ	218	16
พ่าพ้อง	พ่าพ้อม	218	24—2
ลือนาม	สืบนาม	222	22
คานสวาท	ดานสวาท	227	3
ทัดดอคไม้แขม	ทัดดอกไม้แซม	227	16—2
เมอ	เมื่อ	228	8
แสว	แส่ว	233	13—2
ไป่	ไป่บอ	235	22—2
ฮีฮำ	ฮีฮ่ำ	236	22
เหลื่อน	เลื่อน	238	8—2
ตั้งแต่	ตั้งแต่ง	246	16
เมิ่น	เมื่อ	246	22
แบ่น	แบ่ง	249	19
ขวน	ชวน	249	3—2
แม่จ้ก	แม่จัก	258	16—2
ขันไถ	ขันไต่	270	5—2
ไช่ปะมาม	ไช่ปะมาน	275	16—2
คอนดอน	คอนคอน	278	2
ไป่ไม้	ป่าไม้	278	20
แองควน	แองคอน	280	14
เตา	เต้า	281	8
ทาว	ท้าว	281	11—2
หยู	หยู่	281	12—2
ทง	ทั้ง	281	15—2
ฮูง	ฮู่ง	282	2

คำผิด	คำถูก	หน้า	บันทัด
อั้ม	อุ้ม	282	10
คอยลา	ค่อยลา	283	8—2
รกโข	รุกโข	284	11
ชาง	ช่าง	284	18
หั้ม	หุ้ม	285	11
ฮั่ง	ฮุ่ง	289	17
หมาด	มหาด	291	1
เจ้_ส้อ	เจ้า–ส้อย	291	8—2
ม ฮาม	มาฮาม	301	11
สงสี	ส่งสี	301	4—2
พี่เลย	พี่เอย	303	13
เชมเชย	ชมเชย	307	7—2
ลก	ลูก	307	24—2
ส้ำ	ส่ำ	308	1
พี้	ฟ้า	313	11
ทลึ่ผง	ทุลึ่ผง	314	5
หนบัง	หุนบัง	314	10
หย้ง	หยุ้ง	315	9
พะโพ	พะโค	317	22
คอยถาง	ค่อยถาง	316	4
แอ้ว	แล้ว	323	7
พิขหลอ	พิชหลอ	331	5
จิ่มต่	จิ่มต่อ	332	24
เฮียว	เอี่ยว	333	20—2
ฮอน	ฮ้อน	337	7
มวน	ม่วน	337	8
ชอง	ช่อง	337	6—2
พาง	พ่าง	337	12—2
ตอง	ต้อง	339	3
ลวง	ล่วง	339	10
ถาว	ถ่าว	339	—
แทน	แท่น	339	—
แอน	แอ่น	339	—
ฮอน	ฮ้อน	342	—
ยังทอ	ยังท่อ	342	—
เตงฮอ	เตงฮ่อ	342	—
สมมวน	สุมมวน	344	—
เถง	เถิง	344	—
แม	แม่	344	—
แหง	แห่ง	245	—
แจม	แจ่ม	345	—
หนามเนื้อ	นามเนื้อ	353	3—2
แกน	แถน	354	18
ลก	ลูก	355	4
พึกนก	พึ่งนัก	355	1—2
คนร	นคร	355	7
ไห้	ไท้	356	11

เรื่องท้าวฮุ่ง หรือท้าวเจือง

(คำกลอนวิชชุมาลี)

๏ บัดนี้ (1)(จักกล่าวพื้นท้าวใหญ่ เจืองหาน)
สมภารเพ็งไพ่พด ยอย้อง
ปางนั้นจอมก็ ทำเบื่องล้างสวนตาน เปนใหย่
เซิ่งซ่าย้องเมืองท้าว ชูชุม ฯ

๏ ฟังยิน ฮื่นฮื่นฟ้าปีใหม่ ฮวายเสียง พุ้นเยอ
ออระทิ้มบดฮ่มเมือง แสนท้าง
ทุกเชี่ยงย้องนางจอม เปนยอด
เฮืองเฮือช้างงาซ้อง หยู่โฮง ฯ

๏ ฦๅจอดล้อมเปนเชื่อน ขนงเมือง
โงง ๆ เสียงผ่านพิน พานล้าง
บุญเฮืองนั้นนางจอม เปนอาด
เจ้าแนบข้างเทิ่ยมท้าว บ่อคลา ฯ

๏ โฮงฮาชถ้องสาวถ่าว ถนอมพู
อาการสาวบ่าวทูน ทั้งนิ้ว
บุรีเท้าเมืองเม็ง มนุสสโลก
หอซ่อฟ้าเฮืองล้ว เฮือคำ ฯ

๏ ยสโยคท้าวไท้ที่ นามเดียว
เทียมธรรม์ยำหยู่เผิ่ก แฝง ผ้า
(เมื่อนั้น บัวเฮียวเจ้าจอมเมือง ยินยาก)
เพาะเพื่อ ไฮ้ลูกเต้าแทนเชื้อ สืบสาย ฯ

๏ เม็งก็ แหนพากย์ถ้อยถนอมกล่าว บาไท
บีปายเสียงสั่งความ คนใช้
(มิ่งจ่ง ไปทูนท้าวจอมไตร ตนอาด
บอกว่า เฮี่ยมไค่ได้บุญเกื้อ เกิดเทิ่ยม ว่าเนอ ฯ)

๏ มันก็ ลาบาทแล้วเลยเล่า ไปถวาย
จอมก็ ยินดีโดยดั่งเฮี่ยม แถลงถ้อย
เลยถวด ผายความต้านเทวี ทุกเยื่อง
คิดไค่ ได้ลูกน้อยแทนเชื้อ สืบสาย ฯ

๏ ประดับเคื่องพ้อมแถวถี่ ถันงาม
พายพายไส่ส่องคำ เงาแก้ว
จอมก็ ตามคองเบื้องบูฮาน เถ้าเก่า
แต่งเคื่องแล้วหลายฮ้อย เฮือคำ ฯ

---

(1) ตั้งแต่บทต้นนี้ไปถึงบทหมายเลข 1 เข้าใจว่าสำนวนเดิมขาดไป จึงมีผู้มาแต่งใหม่เชื่อมเข้าไว้ รู้ได้เพราะสำนวนผิดกัน คือ ในตอนนี้บทกลอนเปนกะท่อนกะแท่นไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ไม่มีสัมผัส ทั้งบางแห่งก็มีความหยาบโลน และตอนเชื่อมกันเหลื่อมกันมาก คือ กล่าวถึงการถวายพระเพลิงขุนจอมธัม พระราชบิดาของขุนเจืองซ้ำกัน จึงตัดตอนที่ซ้ำกันและหยาบโลนนั้นออกเสีย และบทกลอนในตอนต้นนี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมก็มี ที่วงเล็บไว้นั้นเปนสำนวนเพิ่มใหม่ของผู้ชำระ ฯ

๏ กูก็ คึ่ะเผ่าเชื้อชั้นชาติ   พงสำ
ธรรม์ย่ำจอมเจื้องเมือง   เลยต้าน
ตาความให้ถามผี   ต่ำไหย่
หอซ่อฟ้าเฮือนฮ้าน   ฮ่มขวาง ฯ

๏ เลยไล่ถ้อยคำกลาว   ไปมา
บัวนางคบคั่งโฮง   โฮมห้อง
จอมก็ จินตาตั้งยิงชาย   เชื้อชาติ
แหนกล่าวน้องนางท้าว   แม่เมือง ฯ

๏ แถ้วพาดถ้อยต้านตอบ   คำควน
นางก็ เคืองหะรึทัยคิดไคแนว   นามเชื้อ
จิ่งจัก ทวนความเท้าเถิงแถน   ตาด่วน
ขอลูกแก้วบุญเกื้อ   เกิดมา ฯ

๏ หมอม่วนฮู้ต้านตอบ   เทพี
ทูนเกิ่งญาณกล่าวกอน   กอยน้อม
นารีเหน้าเหยิงผม   ผายเกล้
เนานั่งถ้อมเทิ่ยมช้าง   บอกแยง ฯ

๏ อ้ายเบื้องเท้าหมอนเทส   เทิงหัว
ตาวเบื้อยแฝงป่ำนำ   เทิ่ยมท้าว
(เมื่อนั้น บัวบานเจ้าจอมเมือง   นบนอบ
น้าวกล่าวข้อเถิงต้ำ   คู่ควง ฯ

๏ ปะกอบได้เทียนทูน   มาถา
เลยถวด ยวงคำเถิงหมู่แถน   แถลงถ้อย
บัดนี้ พาราพื้นนาคอง   เงินขาด
เพาะบ่ มีลูกน้อยแทนถ้าง   สืบเมือง ฯ

๏ ขออาชเจ้าจอมโลก   หลิงดู แด่เพอ
คาเคืองมีท่อเดียว   ดูไฮ้
ขอพระ ทงธัมช้ากูนา   น้าวส่ง
ผายโผะให้เฮืองฮู่   แฮกถาง แต่ถ้อน ฯ

๏ พอเมื่อ ทะล่งฟ้าถมล่วง   เวหา พุ้นเยอ
จอมก็ วางมาดาถ่องแถว   กันเข้า
เมื่อนั้น ลมออนเจ้าทูตา   ตางค่วง
เต้าเคื่องฮ้อยคืนเข้า   ขาบแถน ฯ

๏ ลัะล่องผ้ายถ้านหลื่บ   หลื่มเหมื่อย
กายแถนคนด่วนเถิง   แถนฟ้า
เมื่อนั้น ชะบุหน้าแถนหลวง   หลิงโลก
เห็นแก่นแก้วนงหน้า   ฮ่ำคาน ฯ

๏ ยสโยคเจ้าฟ้าคืน   คนิงคุน
ฮมเพิงขานเหนี่ยวเจือง   ไจก้า
เชินสิ เก้วบุญสูง   สะเด็ดด่วน
ถงจากฟ้าสเถียรส้าง   ส่ำราน ฯ

๏ พอเมื่อ ฮว่าน ๆ ฟ้าฮ้องเฮ่ง   ระดูฝน พุ้นเยอ
เจื่องหานจุติจากตา   วะดิงส์ฟ้า
เอาปติสนธิเข้าถือพา   คัพภะวึก)
ท้าวไหย่หน้าในท้อง   แม่คน ฯ

๏ พอเมื่อ (พิดพึกฟ้าระดูด่วน   คิมหันต์ มาแต้ว
สาผดเนาหยู่นาน   ในท้อง)
นับวันได้สิบเดือน   พอขวบ
(ฟ้าเฮ่งฮ้องเดือนห้า   ฮว่านมา) ฯ

๏ (ประจวบได้ไชยริกส์ มหาดิถี
อังคารแข็งซอบยาม แจนแจ้ง)
นาทีถ้าเถิงแถ ไก้ฮุ่ง
นางก็ ปะสูติแก่นแก้วงามแม้ง ลูกแมน ฯ

๏ เมื่อนั้น พูงพุ่งพ้อมเชื่องถ่าว อาลัว
แจน ๆ จัดโสดส่ง สีถ้าง
ลางคน บายเอาผ้าใยบัว เถิงแถบ
มาห่มเจ้าแพงซ้าง ลูกจอม ฯ

๏ บางพ่อง เข้าแถบไก้หัตถะบาส บังคม
เซาก็ หอมเทพสว่านส่ง เถยแล้ว
เถยเถ่า ปุนความไห้หาล้ว เถ้าแก่
ยอไส่ตั้งกะเบียนแก้ว ผอกผี ฯ

๏ (เจี่ยมแต่เถ้าปะถมเก่า ถาวถาง
บูฮานมีหมู่แถน แถลงไว้)
ถ้วก็ วางความต้านเถิงผี สวางไหย่
เฮียกคู่ไท้ควงฟ้า ฟากสวรรค์ ฯ

๏ ไจไค่น้ำตกตาด ลินทอง มาเอา
ซะกันผีหมื่นแสน นอนเฝ้า
อาฮักเจ้านาคอง ท้าวไหย่ มาเอา
เจ้าแอดผู้ใจก้า กว่าสวาง มาเอา ฯ

๏ ถ้วก็ ปนคำต้านคองขาน แซม่วน
ทุกที่เทียนโซมเจ้า เฮียกขวัน ฯ

๏ มาเยอ หนักหนึ่นเนื้อน้อยอ่อน ขวันหัว มาเยอ
ทั้งแขนกอมไหล่ขวา แขนเจ้า
แอวองอ้วนเถางาม ขวันพระเนต ก็มา
ยืนหยู่หมั้นในย้าว หมื่นปี แม่ถ้อน ฯ

๏ สว่า ๆ ฮ้องคับคั่ง โฮมขวัน
เซาก็ โจมจอมสีไส่เพา เพียนบ้อน
พั่งยิน เคง ๆ ฟ้าเทิงหัว ฮ้องอ่ำ พุ้นเยอ
แซวอั่นผ้ายผันซู้ ฮุ่งเจวน ฯ

๏ อึ่น ๆ ก้องไทพาด ตีกอง
ทอน ๆ เสียงทั่วเมือง ต้ ก้อง
เซาจึ่ง ปุนความไหว้พยาจอม ตนพ่อ
ปะนมนอบนิ้วแถลงถ้อย กล่าวกอน ฯ

๏ วันนี้ (เจ้าหน่อแก้วจอมมิ่ง มะเหสี
ผายอุทรปะสูติกุม- มารแก้ว
รัสมีเพียงพรหมเซียน โสมฮาบ
งามเถิดแล้วลือถ้ำ โถกคน ฯ
โสภาพพร้อมโดยดั่ง อินท์แปง
ยามยนคือแท่งทอง โฉมได้
เมื่อนั้น องกะสัตรไท้แพงเมือง ชมชื่น
ดีแก่ สูรย์ส่องพ้นเฮียวไม้ ฮุ่งมา) ฯ

๏ เมื่อนั้น ทุกที่ไห้โฮมฮอด หมอโหร
เซาก็ ยอกะดานหินวาดดู กงแก้ว
ซาตาได้อักะราสี เฮียงฮ่วม
ราหูผาดผ้ายผันไก้ ฮ่วมจันท์ ฯ

๏ นักขัดตะรึกได้ดาวไหย่ วิสาขะ
ลักขน์จอมจันหยู่มิน เฮียงหมั้น
อาทิจจันท์เสาพ้อมพุธะเนา ในเมส
ดาวเสตะฉัตเถ่ากั้งกวมไว้ ซ่วงเพียง ฯ

๏ (วิเสสส้อยพระสกร์เน่ง ในดุล
ดาวพระหัด เนาในกรกตฮ่วมเฮียง กงแก้ว
อังคารเข้าสู่นมะกร เนาเนง
ราหูแผ่นแม้วผันฮั้ง ฮ่วมกุมภ์) ฯ

๏ อันนึ่งเยียวว่า ทุขแต่น้อยแพ้พ่อ เดียวดุน
ปุนปีเดือนไหย่สูง สอนหน้า
หอมพดไฮ้นาคอง แค้นคั่ง
แก้วก่ำฟ้าพายหน้า หากจักขวาง

๏ ยังจัก มีโชคซ้ำได้ผ่าน สามเมือง
อันว่า นาคองหลังบ่อจา จงล้าง
เขาก็ ยอกรน้อมวันทา ทูนบาท
ต้านแม่นแม้งเกนท์ไว้ คำรา ฯ

๏ เมื่อนั้น ราชาต้านถามเขา ถ้วนถี่
นามแอ่มเจ้าบั้นนี้ ดูกสั่ง ฯ

๏ เขาก็ นบนอบท้าวแถ้วเล่า แถลงสาร
นามมะกรบาชื่อขาน ขนั่นได้
อังคารแม้งแวนดี แรงข่ม
สิบห้าค่ำได้เดือนห้า ฮ่วมเพ็ง ฯ

๏ แต่นั้นเขาจึ่ง หานามเจ้าบาคาน ตนประเสิด
ชื่อว่า ท้าวฮุ่งผู้แพงล้าน ดูกจอม ฯ

๏ ยสยิ่งล้ำเถิงขอบ ชุมพู
หลายขุนเขาย่าล้ำ เมื่อเผ้า
เมื่อนั้น หัดถีช่างนำมา มีชาด
ต้นเถื่อนถ้องไพกว้าง กาบกวาย ฯ

๏ ขัมชาติเชื้อช้างเผือก แถนปง
คูนบาสีดูกดุน แถนต้อ
เขาก็ ปันปองเลี้ยงถนอมแพง ฮักยิ่ง
งาก่องส้วยเสมอได้ หล่อโสม ฯ

๏ ขึ้นชื่อได้ช้างเผือก พานคำ
กงชุมพูบ่ทัน เทียมได้
ฝูงหมู่ พางคำข้าพูสูง ต้นฮอด
เขาก็ นำดาบก้าทั้งค้อง คู่เงิน ฯ

๏ มาแต่ห้องพูขาง เหล็กหล่อ
คันว่า แกว่งเงือดขึ้มารย้าน หย่อนขาม ฯ

๏ มุกมาดแก้วฮองไส่ ประดับดี
ชื่อว่า ดาวฮางเซิ่งซ่าไน แดนช้า
ของแพงเมี้ยนดาดี ไว้แจบ
ท้าวก็ สอนไหย่หน้านอนแล้ง พ่อตาย ฯ

๏ เดยห่างไฮ้คองโถก คะดีขัม
ไผไป่ บีปายสอนแล่งสาย เฮือนย้าว
พดหลวงฮ้อนฮมแต ดานสวาด
(1)
หิวหอดให้กะสันถ้ำ ท่าวทอง) ฯ

๏ มัวไจตั้งนางจอม ไห้ฮุ่ง
น้าวฮ่ำถ้อยเถิงลูก สองชาย ฯ

๏ เสียงพุ่งก้องแกมพาด เภรี
พระกายกุมกอดเจือง หิวไห้
เถราตั้งปานี ประสงสูตร์
ได้เบิกข้อไขพาก ก็ธัม ฯ

๏ ลายกูดต้องลักไล่ ที่สูด
นำไปปงเมื่อยาม ยังเช้า
เสียงสูนก้องธาดา แดนที่ป
ช้างใหย่เค้าหลายฮ้อย เฮืองา ฯ

๏ เฮวฮึบแส้แสนหอก แพนยูง
เซาจิ่ง ยฌพยาจอมจากโฮง ลงห้อง
บุญสูงเจ้าจอมเมือง อ้ายเจือง
ค้อนโคดค้องพลต้อ แต่งตาม ฯ

๏ หนักเหนื่องพ้อมสาวบ่าว มามวน
นางงามฮนหอดแฮง หิวไห้
ฮวานฮวานแจ้งวันไล่ สูนโลก
ยอท่านเข้ากองไม้ จูดเพิง ฯ

๏ ลุโซคเมี้ยนเมือสู่ พิมาน พุ้นเถิน
เซิงซะกอนยายบ่อหลอ เผาพ้อม
ยังท่อ บุคโคล้อยลงสาร ส่องหน่อ
ท้าวหยู่หม้อมเทียมแม่ มัวใจ ฯ

๏ ก็เพื่อ ละพ่อไว้ในเถื่อน เปนผี
ทำการไดไบ่เบือง เปนแล้ว
เทวีเมี้ยนเมือเฮือน ฮักลูก
ผู่แก่นแก้วแทนเชือ สืบเมือง ฯ

๏ แต่นั้น ปุนปูกให้ลงโลด วันลุน
โยธาเฮวฮึบเบือง แบงไม้
เซาก็ ปุนกันถ้าถือจิง สูงค่าว
เซยพ่าพ้อมเสียงไห้ หยู่วอน ฯ

๏ ค่าวค่าวเค้าถือเผียก สายยนต์
วอนความจัดชู่พาย ยอพ้อม
คนก็ เนืองนันพ้อมทำการ นับหมื่น
เฮืองเฮือฮ้อมฮักฮูบ ลีกาน ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมทำเวียก หอโฮง
ปาการคูแวดเวียง วังต้าย
บุญโยงล้างบรบวน ทุกสิ่ง
ย้ายเคืองม้วนเมือห้อง แห่งตน ฯ

๏ นางก็ คิดฮุ่งท้าวล้ำยิ่ง หิวแฮง
ซดทาแถมทั้งตา เต็งไห้
ก็จิ่ง แจงดูล้อยลงวาด คำแจก
ไว้แห่งผู้ธรรม์อ้าง ปูกปุน ฯ

๏ พอยแฮกให้ช้างชื่อ พานคำ
ผาพวงยุยปุน เปนเจ้า
แสงย้ำนั้นฮางเซ็ง ช้างเผือก
ไว้แก่ เจ้าฮุ่งผู้ธรรม์อ้าง ลูกตน ฯ

๏ เลือกส่ำข้าฝูงหมู่ ยิงซาย
นางก็ ยินกังวลเพือจอม วางไว้
ผัวตายเมี้ยนเมือพรม ลดซั้ว
อ้ายเจืองได้แทนเชือ สืบสาย ฯ

๏ ลือทั่วเท้าทุกแห่ง ชุมพู
หลายเมืองมาล่วยพาย ทังม้า
บุรีเท้าผายลม ฟ้า(ครี)
เท่าว่า เปนก่ำพ้านอนแล้ง หยู่เดียว ฯ

๏ เจ้ายี่ไฮ้ทุกสิ่ง สนใจ
ยินฮมเยี่ยวบ่อขวาง เมื่อหน้า
การใดไว้นางจอม เดินแต่ง
น้อยก่ำพ้าเทียมแม่ มาตา ฯ

๏ ยังท่อ คิดแฮ่งฮู้เจ้าแม่ นอนเดียว
ปุนความหาคว่างพาย มาต้าน
กูก็ หัวระเทียวต้างต่องเฮือน ยินยาก
ดูเยียะ คิดไคย้านเมื่อหน้า แต่งดี ฯ

๏ เขาก็ ฮับพากย์ถ้อยกอนกล่าว ปาทา
เทพี เปนมุงคุณแต่งหอม คู่ข้า
บ่อกว่า เก็งญาไท้จอมหัว สีสวาด
ฝูงไพ่พ้าพึ่งเจ้า ซู่คน ฯ

๏ ซะพาดพ้อมคอนคว่าง หานพาย
เห็งพันพลแต่จอม ปุนไว้
สวาดเนื้อสาวหลาย ดงท่า
ท้าวหยู่ฮ้อนยินไฮ้ บ่อสะบาย ฯ

๏ เขากล่าวถ้อยเล่งว่า หลายปะการ
บุรีเดียนนอบเจือง จอมไท้
บัวบานสร้อยสุระพี เพ็งหยู่
เจ้าหากไฮ้นางท้าว ที่ยำ ฯ

๏ โยเขสพ้อมฝูงหมู่ ดุงอาว
นำความจัดเจื่องเมือง เมื่อหน้า
เขาจึ่ง แหนสาวซี้นางฟอง เทียมแม่
โสมหนุ่มน้อยฝูงบ้ำ แต่ปะถม ฯ

๏ มาแต่งเอ้ย้องหยั้น ยูถนิม
ยามเมื่อ ดีลาคือคู่หงส์ ยัวระย้าย
นางแสนสร้อยบุญโฮม เฮียงพ่อ
ใจสลาดฮู้ทั้งค้าย ย่อมยำ ฯ

๏ สีพู่งพันแมนหล่อ หลายพัน
ลำลำมือลูบมาย มวยเก้า
โสมเสดาสร้อยเอ็ดนาง นงถ่าจ
เหน้าแก่นเชื้อนางไท้ ที่เซ็ง ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้าขึ้นไหย่ พอซาว
โสมงามปานเกิ่งนาง นครพ้า
ขาวไสสร้อยยงเย่ย เอ้อยมุ่ง
หอซ่อพ้างามล้วน เกิ่งคำ ฯ

๏ สงเกสย้องแหยะหยู่ เพิงคำ
ลำลำเพิงสอดแซน ปะดับแก้ว
มูเนื้อเนื้อนางไห เอ้อยฮ่อน
แซวเคืองไว้ฮาวซ้อง ซุ่มมัน

๏ หมักหม่อนหน้างามส่อง สังวาล
กะดันงาบักบี้นคำ กวมเก้า
โสมคานเนื้อนัวละฟอง อั้วเพี้ยม
เก้าก่องตัวคุลีล้วย สอดแหวน ฯ

๏ ลาเทียมตัวคือคู่ สาวสวรรค์
เลาแซนกมเกิ่งเทียน สิงไว้
สีพาวน้อยนางจัน อบเกส
เขาไค่ได้แทนเชื้อ สืบสาย ฯ

๏ ทงเพลน้องแยงแว่น ส่อยวอย
ปีป่ายเลียงม่วนพรหม พายฟ้า
เกล่าเหลื้อมบัวทดง เทิงแท่น
กะจอนส่องหน้าขาวแจ้ง แจมจันท์ ฯ

๏ มีส่ำเสื้อไช้แล่น เลยตาม
ปะดับส่าวสีแก่วงวี ในห้อง
พอยแหนอั๊วอามคาย คั๊วก่อง
ขาพี่น้องส่องเจ้า ถูถุง

๏ ย่องย่องเนื้อคือคู่ แมนเหดา
ฝูงเขา ไทเงินยางเฮือเฮือง คำได้
ถือเกียรติเท้าธาดา แดนทีบ
เขาปู่ไหว้ทูนท้าว เหนี่ยวหลาน ฯ

๏ เฮวฮีบไช้ถามข่าว ยานานเทียวเถิน
บาเจืองขานบ่อขึ่น คำเก้า
วางความเมี้ยนพังเสี่ยง ฮงัดหยู่
ยีนั่งเท้าเทิงแท่น ทองเหลือง

๏ ส่องปู่พ้อมอ้ายดว่าง ทุกปะการ
เมื่อนั้น มาดาแหนเหนี่ยวเจือง จงง้อม
เขาก็ถือว่า นางคานแก้วสีไว ง้อมม่วน
คั๊วคาดค้อมแขนส้วย หยู่เส่งยม ฯ

๏ ส่าวถูกบ้ำเลวยราช เชียงเคือ
นามกรเจี่ยมแต่เทิง ฮงส้าง
เรื่องนี้ ปุนกันแท้ทังส่อง เสมอท่อจิงแล้ว
เจืองฮุ่ง เจ้าคิวช้างเลยแย้น จิ่งหัว ฯ

๏ นับฮ่อก้วนใจจอด เชียงเคือ
ยินมาดาแม่คึง มาต้าน
นูเนื่อเนื้อนางไท เทียมถูก
โฮงแขบเข้าหลายฮ้าน เฮือคำ ฯ

๏ ส่องถูกถ้อยถนอมกล่าว กอยใจ
ถ่ำถ่ำมือขอดส่าน ปะสงง้อม
หาความให้เมือใน เถิงแท่น
ยีนั่งส้อมแขนค้อม คาดจันทน์ ฯ

๏ ปะกอบต้านคำแม่น พาที
แยงโส่มสันดังอินท์ จักย้าย
แม้งนึ่ง นาทีค้อยเถิงยาม ยังปอด
ดีแก่ ลมเบิกพ้าวไบซ้าย ฮ่มเชียง ฯ

๏ ท้าวทอดถ้อยคำสั่ง แฮงคอน
ออระทวยหอมกิ่นเกียง เจือคู้
มันก็ ปะนมกรไหว้บังคม นบบาท
ดาจากผู้ธรรม์เหง้า ถูกจอม ฯ

๏ ผ่อเห็น ซะยุ่ยผ้าตั้งโง่น ฝ้ายทักขินพุ้นเยอ
ดีแก่ ภุมราชมดอกกะดอม โดนย้อย
แฮงคอนข้ามเจ็ดที ปะเถือน
หอมดอกไม้บานส้อย ทั่วไพ

๏ ผ่อเห็น เลือน ๆ น้ำต้องตาด ดีนพู พุ้นเยอ
ไล่วคนบ่าวเจือง เจียมฐู้
เฮวลวาผ้ายหูหลวง ถิวถี
คิดฮู่งผู้แพงส้าน ซั่วโถด ฯ

๏ ทะถ่วนถ้าทันที่ เรียงเคือ
ไสวเฮืองเฮือคำ โคมย้อย
พาย ๆ เหลื้อมวันเจือ จุมเมค
เนืองนาคเกี้ยวทุงส้อย ใส่ยนต์

๏ อุพภิเสกไว้ตั้งแต่ง บูชา
แองคอนตนฮอดยาม ยังเช้า
ซ่ำถวาเมี้ยนเมื่อเซี่ยง ชมม่วน
ส่าวถาวเค้าไยถ้อย บ่าวเจือง ฯ

๏ คอนด่วนเข้าหอราช ซานขวาง
เฮืองเฮืองมาสู่นาง ธรรม์เหง้า
อามกานบ้องถี่ถา นำแนบ
เข้าสู่ง้อมจนใกล้ แท่นคำ ฯ

๏ ชะแดบนิ้วคอนเน่ง ประนมกร
ถ้าถ้ามือกถ่าวความ แกวนคิ้ว
นางเมืองเท้าเทิงหมอน อิงอาสน์
เนื้อฮาบส้้วแสงแก้ว ฮุ่งเฮือง ฯ

๏ คือดั่ง หยาดแต่ฟ้าสเด็ดท่อง ธรนี
โสมคานควนคาดเจือง เทียมท้าว
นักสนมเนื้อนารี เฮียงฮอบ
กาก่องก้าวงามถ้ำ ลูกขอม ฯ

๏ คอนกถ่าวถ้อยถวายมอบ โคงสาร
โฮยโฮยหอมกิ่นจันทน์ เจือคู้
นางก็ พิจารน์แล้วเลยไข เอาอ่าน
เฮียมหากฮู้ใจน้อง ส่งสาร ฯ

๏ ผู้ผ่านพื้นมนุสสโลก ชุมพู
พายใน มีจังกรเกิดทาน เทียมเหง้า
นูเนื้อนัวปะสงสาร สนองคอบ
ง้อมม่วน เจ้าติ้วส้อยจงน้อง ไซ่ทาม ฯ

๏ ปะกอบเมี้ยนให้มอบ แองคอน
มันก็ จำคำเลยเลิกลา ลงห้อง
ไกวแขนขึ้นมะโนพอน เจียระจาก
นางหยู่หม้อมคนิงน้อง หง่วมเหงา ฯ

๏ เมี้ยนปากต้านคอมฮู่ง หาแฮง
กาเวาเหินส่งเสียง สูรย์ค้อย
ลวาแสวงผ้ายในทาง เดินด่วน
เฮวฮอด เจ้ายืน้อยยามค้อย ค่ำเย็น ฯ

๏ แต่นั้นเจืองก็ฮู้ข่าวซู้ง้อมม่จน ยินฮน
จวนใจเปนดั่งหนาว จักไข้
ออระทวยพ้าบตบน ถมด่วง
คอนค่อยไหว้ถนอมนิ้จ นอบสาร ฯ

๏ เจ้าอ่านแล้วฮู้ ฮ่าง คำแพง
ฮอยที่ บูฮานเฮาหากเคย เปนซู้
เมื่อนั้น บาเจืองต้านแองคอน ถามถี่
ผู้แก่นแก้วทูลท้าว ว่าเรือ ฯ

๏ คอนคว่ำถ้อยแขกล่าว กอยขาน
นางเมือง ถือใจจงจอดเฮา พายพื้
ดูที่ สมภารพ้อมก่ากัน ลงเกิด
ผัดว่าบ่อได้เจ้าตนนี้ บ่อยอมง่ายแล้ว ฯ

๏ ชื่อว่า ฟ้าเดือนหลั่นฟี้ดเฟี้ด เมืองมัว ก็ดี
เฮาจัก ฮอมแสนพายค่อยปะสง ทางง้อม
หนัวหนัวเค้าโฮงทอง ไฟส่อง
เขาคว่างพ้อมทูนเจ้า ซู่คน ฯ

๏ กาก่องท้าวยินแม่ มาตา
ผ่อดู คะกานดมเบิกบน คาวซ้าย
เจื้องก็ ดื้ดาเมี้ยนเมื่อนอน กื้ดกั้ง
เขาคว่างย้ายดาเจ้า จากโฮง ฯ

๏ ผ่อดู สะพั่งฟ้าพี้ดพี้ก วาโย ฟุ้นเยอ
แพนค่าฮิงฮอดโฮง หลายฮ้าน
ดี่แก่ วาโยต้องไพไร สวนมิ้ง
บัวเทสซ้องแกมก้าน กิ้นหอม ฯ

๏ พะหลิ่งเน้อทงแท่น ราคี้
แซวแซวเสียงไก่ขัน คาพี้น
นาที่ค้อยเถิงยาม ไก้ฮุ่ง
สุรย์ส่องขึ้นกวงฟ้า ฮุ่งสวาย ฯ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมเสียงส่ำ ปักรี้
มาเจื้องผายออกโฮง มาต้าน
ดันที่ตั้งไตคำ บ้วนปาก
ยี่นั่งเท้าเหนือฮ้าน แท่นดาย ฯ

๏ เฮาจัก แหนพากย์ด้วยโดยแต่ง การตอง
เดินกันจัดหมากหลาย สามอ้าน

ต้องแถนต้นหัวเผื่อ คำกาด
พูแจกซ้องหลายถ้าน เฮื่อรัน ฯ

๏ สะพาดพ้าวตั้งไขว่ แกมตาน
พันปายนับเคื่องมวน มาพ้อม
เจื้องก็ เส็งดูถ้วนทุกประการ แสนสิ่ง
เจ้ายี่ย้ายคิงก้อม สั่งอาว ฯ

๏ ดูฮื่บ ไปสู่สร้อยสมสิ่ง เชียงเคือ ฟุ้นเยอ
ความไคดึกล่าวหมาย เถิงบ้า
เมื่อแหนไห้นางเม็ง ฮู้ฮ่าง จิ่งเล็น
ค้ายแต่ ไต้ดมฟ้าเฮาฮู้ ท่องเที่ยว ฯ

๏ ชื่อว่า แนนพ่างให้ไกลเกิด สมภาร
ทนสะแดเดี้ยวไค่มา เห็นหน้า
หานพายพ้อมยอมื้อ ทูนยี้
เจ้าสั่งแล้วครูร้า ค่อยจำ ฯ

๏ เขาคว่างพ้อมทุกที้ สาตง
นำพายเจี้ยระจากเมื้อง ยามเช้า
กินผงก๊วตื้นพาย เทิงท่ง ฟุ้นเยอ
คอนนั่งเท้าเทิงช้าง มุ่งเมิน ฯ

๏ ผ่อเห็น ชะพู่พุ้นดงด่าน จาวจันทน์
แซวเกี้ยงเหินส่งดาง โลมรู้
จอมเขาขึ้นจาวจาน ส้อยหยั้น
นกเถื่อนท้วงยูงผู้ ส่งเสียง ฯ

๏ มัวเมกฟ้าดังสนั้น พูฮ่ำ ที่พุ้น
เฮื่อง ๆ แสงส่องงาม เงาแก้ว
ท่ามะรงดันมะหานิล น้ำกั้ง ดื้มี้
พื้นลวาดแล้วโกมไต้ ส่องแสง ฯ

● พุ่งพุ่งเหลื้อมไหล่หลั่ง หลายสี
ผ่อเห็น ฮวาน ๆ วันซั้วแลง ลงค้อย
เฮือนหลวงเบื้องบัวระพา ดูอาด
นาคคาดเกี้ยวทุงส้อย ไส่หาง ฯ

● อุบปะกาดไว้ตั้งแต่ง เปนสอง
กางซานมนก่ายดิน ตกต้อง
ทันที่ ฮอง ๆ เหลื้อมทุงตาย ค่าคาด
แห่งนั้น ง้อมหยุ่ย้องปะสงเอ้ เมื่อแลง ฯ

๏ ทันที่ ฮอง ๆ เหลื้อมเฮือนคำเจียมหยู่เขาแล้ว
ทั้งสี่ด้านดูกว้าง หมื่นวา ฯ

๏ เฮวพายเข้าเถิงเซียง ดูอาด
ฝูงบ่าวน้อยเมือกว้าน หมื่นเส้า ฯ

๏ ระพาดพ้อมตั้งแต่ง ปงของ
ทังหลายเขาคว่างพาย มวนพ้อม
เมือง ๆ เหลื้อมกองคำ สักที่
นางนั่งเท้าแรนค้อม คาดจันทน์ ฯ

๏ บ่าวยี่ย้องสงเกส เกสี
ฮันพายเฮวฮีบเมือ เถิงเจ้า
ยอมือไหว้เทพี กอยกล่าว
เถ้าแก่เมี้ยนคำด้าน แต่งถวาย ฯ

๏ ค่าวค่าวเนื้อเปนแม่ นางเมือง
บานใจโดยคว่างคอน มาด้าน
เฮือง ๆ เหลื้อมกองคำ บักบืน
คิงฮามเกี้ยงมือส้วย ไส่แหวน ฯ

๑ หนักหนิ่นเนื้อสาวแกว่ง ไกววี
แจน ๆ สาวสนมนั่งนำ เทียมไก้
คนดีเถ้าหานพาย อ้ายคว่าง
ให้แต่งเมี้ยนเมือพ้อม ฐู่คน ฯ

๑ สะหล่างพันของฝาก พันหาม
ยนยนนำออกโฮง เซียงถ้า
เฮาก็ ยินซามดังไทไกล ไซ้สู่
ปูสาดแล้วเลยฮิ้น นั่งเนา ฯ

๏ ระพุ่ตั้งขันหมาก ในสถาน
ทังหลายเขาคว่างคอน ทักเจ้า
นางเมืองผู้ซานคำ สนองตอบ
เจ้ายี่น้อยยังหมั้น หยู่ดี แต่รือ ฯ

๏ เขาจึ่ง ปะนมนอบน้อมนบนาด นางเมือง
มีความมาฮีบถวาย เถิงเจ้า
อันว่า รุนเรืองสร้างซาราย ท้าวฮุ่ง
เมือจาก ผู้ที่เหง้ามาที้ หยู่ดี ก็ดาย ฯ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมอ้ายคว่าง ไซกอน
แถลงคำดีกล่าวนาง แหนก้อย
พอพันกว้านหลายซอน ของฝาก
บ่าวยี่น้อยเลยตั้ง แต่งดี ฯ

๏ เอี้ยหมากพ้อมปะดับคาด คำเคียน
พายใน มีของหลายมากคาม เหลือล้น
สะเดียนตั้งทูนถวาย นางนาด
ไว้แก่เจ้าจอมส้อย ฐู่อัน ฯ

๏ นางเมืองผู้บุญคง เสวยราช
ฮักลูกเต้าคือคู่ เงาตน ฯ
๏ เม็งจิ่ง ปะลาดถ้อยถนอมกล่าว ถวายถวิล
บนความควนสั่งสอง ลาวไร้
เชื้อเยี่ยะ ไปทันเจ้าเชียงเคือ น้อยแม่ นั้นเนอ
จักแต่งให้ขานท้าว ดั่งรือ ฯ
๏ แต่ว่า ขาพี่น้องยังแกว่น เทียวสาร
เฮาจัก ถือความไขหมากหมาย มาจ้ำ
อามกานเข้าเมือไน เถิงแทน
หอมดอกไม้ส่งน้ำ กินหอม ฯ
๏ ผู้แกว่นไช้นางนาด เลยปะนม
มันก็ มีนานถวายนอบทูน เทิงเก้า
แรนกมส้วยคือลิง บักบิน
ง้อมน้ำเท้าเทิงแท่น จูมคำ ฯ
๏ พอยปิ้นต้านเติมสั้ง อามกาน
ตามบุญกัมแต่งแนน ไพ้ฟ้า
บาเจืองให้หานพาย มากล่าว
แม่ชอบให้เมือหน้า เบ่าเกี่ยง ว่าเนอ ฯ
๏ ขาจิ่ง เมี้ยนต่าวหน้าคืนคอบ นางเมือง
บุตตา เฮียงคำงามเบ่าจื่น ใจเจ้า
บุญเฮียงผู้ฮักสา สองอ่อน
เดินแต่งเข้ามาตั้ง แจกพลี ฯ

๏ หมากอ่อนส้อมปะสงได้ พูจวง
เทพีหยุบได้ไต เลยจ้ำ
ขุนหลวงเจ้าเมืองเม็ง เปนใหญ่ มากิน
สูก่อยค้ำคุนลูก ยิงเดียว แด่เนอ ฯ
๏ ไย่ไย่ ซื้อไชหมาก มาวาง
เขาก็ ปุนเบียวความฮีบนำ ถวายง้อม
หานางผู้เพิ่งลี เสมอหล่อ
มานั่งส้อมเทียมแม่ เพิงใจ ฯ
๏ นางก็ คิดฮ่อต้าวทงฮุบ ลุนจอม
นางไยยังหยู่คอง ค่าต้าน
เขาก็ ฮอมกันพ้อมฝูงนาง นับหมื่น
ลุหลากย้องหลายฮ้าน หยู่เสถียร ฯ
๏ ฮื่นฮื่นถ้วนแต่งตั้ง เผือนควาย
เดียนขามจื้นแจกแกง แกมส้ำ
กินงายแล้วเทปั้น ทุกหมู่
เขาถวางข้าเจืองท้าว ขึ้นบาน ฯ
๏ สะพู่พ้อมตั้งแต่ง โสรา
ให้จำคานคาคื่น จูมแก้ว
ชมชมส้นชอตา แพ่งแพ่ง
น้ำเทียนแล้วบนบอก นางเมือง ฯ
๏ สะแควกนิ้วสาวแกว่ง ปานคำ
ปุนเบืองกอยกล่าวถอง เถิงค้ำ
ขุนย้ำข้าเจืองหาน อ้ายคว่าง
เลยลวดจ้ำพลีเข้า เมื่อขวาง ฯ

๏ แหนฮ่างให้ท้าวท่าน ขุนจอม มากิน
คูนราชายิ่งยื่น เมือหน้า
มะหานิดเค้าโฮงขวาง พอหมื่น
แถนหยู่ฟ้าคูนปูก เปนพยา แต่เนอ ฯ

๏ ฮื่น ๆ พ้อมบักแพ่ง ปานทอง
โฮ่ราเฮียงฮอดโฮง โฮยน้ำ
สะบองหน้านางเมือง ปุนแต่ง
ให้ปากก้ำเจืองท้าว ฮ่วมสาม ฯ

๏ ของแพ่งพ้อมตั้งไว่ เลยพัน
อามกานกุมแพ่งพาย แถมน้ำ
นางเมืองได้สามพัน ยังย่อม
ให้ท่านซ้ำเชยน้อย นิ่งดุน ฯ

๏ ปะกอบด้านก้อยกี่ บรบวน
แองคอน ทังขุนคานคว่างพาย พอยตั้ง
อามกานคุ้มยินสงวน สุดสวาด
ตาเลือดล้ำคอยท้าว เถ่าหัว ฯ

๏ พินพาดพ้อมแกมปี่ สวนใจ
หนัวหนัวชมแพ่งแค กินแก้น
หลิงเห็น ดาวไหลเหลื้อมเดือนได้ สุนเมด
ไก่ผู้แก้วขันพ้อม ส่งเสียง

๏ ออระเนกเนื้อเจ้ายี้ ดาลง
ฮงฮงไฟเฮือเฮือง ทุกด้าน
ดินผงคือดินพาย หนักเหน็อง
ราชี้รื้นเมือกว้าน สู่สาว ฯ

๏ ผ่อเห็น เพือง ๆ ผ้าไหลหลัก วาโย ฟุ้นเมย
ชาวนาคองแต่งคัว กินเข้า
กุดไดฮ้องเสียงนั้น เนืองฮุ่ง
ผู้ทิเหง้าอ้ายคว่าง แองคอน ฯ

๏ พุ่งพุ่งชื้นโฮงราช นางะเง็ง
ออระชอน เสียงอาวพายกล่าวแหน แถลงถ้อย
หลานก็ เกงใจแจ้งทอนคดี ถ้อยกี่
ถามท่าน เจ้าทิวส้อยจิงแล้ว จือจำ ฯ

๏ เมื่อนั้น นางเม็งผู้ใจงาม กอยกล่าว
คือว่า บุญเกือนม้าวเทียมไก้ ฮ่วมสวน ฯ

๏ เขาฮ่าวเบืองปางก่อน มูฮาน
แควนดีควนช่างเฮา ฝูงเถ้า
นับทัง บริพารพ้อมไถเผือ พอหมื่น
คำแจกเก้ากือฮ้อย กล่าวหลาย ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมฝูงหมู่ ทาสี
สามพันปายเบี่ยวแลว สาวใช้
งัวควายแท้ทอระพี พอหมื่น
ปุนแต่งให้พันพ้อม คู่เผือ ฯ

๏ บ่อสิ้นถ้ำถาวเก่า มูฮาน
เคือ ๆ เสียงสว่างพายกล่าวเม็ง นางท้าว
บัดนี้ หลานกี่ยินแคนไฮ้เงินคำ แสนสิ่ง
ให้ออก เจ้าหมื่นม้าวใจแจ้ง ซ่อยคูน ฯ

๏ ท่อว่า คึดต่อเจ้าจอมมิ่ง นางเมือง ก็ตาย
หลานก็ อาดูรเฮวฮั่บเดิน ตูเต้า
อันนึ่ง ยินเคืองแท้บิดตา ตายจาก
กางเพิ่งเจ้าใจเพ่ง ออกตน พี่ตาย ฯ

๏ ลำบากแท้ทุกสิ่ง แสนทะวี
คำกังวนฮอดถอง เถิงท้าว
เมื่อนั้น ดวงสีแก้วนางเม็ง กอยกล่าว
สู่ว่า เจ้าหมื่นม้าวฮมฮ้อน ไปปะมาน ฯ

๏ อันนี้เปนแต่ เขาข่าวเบื้องปางก่อน เซิ่งมา
กองบูฮานจื่อความ ทูนท้าว
บ่อกว่า เถิงญาเจ้าจอมเมือง น้องนาด หั้นแล้ว
ทุกท่อยต้าวเฮาฮู้ แต่บูฮาน ฯ

๏ สู่ค่อย คืนคอบไท้หลานราช นัดดา ก่อนเถิน
เขาก็ ประนมมือเลยเอิลดา สถานกว้าง
คอนคอนข้ามนาหลวง แสนง่อน
ช้างเล่งม้าไปพ้อม พ่องสวน ฯ

๏ แม้งนึ่ง เถิงท่อนท้าวทันที นาคอง
ทังมวนเมื่อฮอดโฮง ทูนท้าว
ตูก็ กองความต้านทุกถวง แหนฮ่าง
บ้ำท่านน้าวคำเกียง กล่าวงาม ฯ

๏ ม่างม่างหน้าพระบาท บาไท
บุญคามคึดฮู่งนาง ยินหม้อม
เม็งก็ ไขคำแจ้งโดยคดี เดิมคำ
คำแจกพ้อมพอต้อ แต่งหลาย ฯ

๏ คัดว่ ไว้ฮ่อยคู่ ไดเมือ
สามพ[illegible]ยหมู่แลว เลยพ้อม
บูเนื้อ[illegible]นางจอม เทียมลูก
กะดันโค[illegible]มยินไบ้ บ่อสะเบย ฯ

๏ ดูที่ ผีปุกบ้านให้ฮวน เศิคนเดียว
บุญเคย[illegible]สู่ตม มีม้าง
เมื่อนั้น โสมพ[illegible]ลั่ว สี่เฮลียว ภูวนาถ
อะนึกพ้[illegible]เห็นชั้น ชั่วถาง ฯ

๏ ถือชาตชั้น จิ่มแต่ ปะถมมา
เมื่อนั้น บุญยวง[illegible]สิ่งทาง ไทย้อง
เฮานี้ แนวนามเซ[illegible]กะสัตรา คนพ่อ จิงแล้ว
บ่อไซ่ ซาวซาดซ้ำดังนั้น บ่อมี ฯ

๏ เถิงเมื่อ บานผ่อแท้เทิงทั่ว ยิงชาย
ทุกคนหนีหลีกเวร รือได้ ฯ

๏ เยี่ยวว่า หลานก่ำฟ้าให้ท่าน กูนา ก็ตาย
คนจังไฮถือความ มักได้
ยาว่า เม็งตาแข้งขายกัน กินค่ำ
กวนที่ได้โดยเถ้า ถืนปะมาน ฯ

๏ เพิงหย่าไซ้สมสู่ เสียคะดี
เฮาค่อย เพียนเทนานหากจักเห็น เมื่อหน้า
ดูที่ เทพาคุ้มคูนแผน ชูส่ง
ฮาค่อย ไหว้พี่ผู้นงหน้า หากจักขวาง ฯ

๏ พึงยิน คืนคืนฟ้าลมล่วง ดังตาย พุ้นเยอ
สองค่อย เทียวไปมาสู่กัน การฮู้
พอเมื่อ สุรย์สายเล้าฉายา ยามค่ำ
เจืองก็ คึดฮุ่งผู้ธรรม์ต้น ลูกเม็ง ฯ

๏ ประดับต่ำช้าถือดาม ตาวตาม
บาก็ เก็งใจไปตู่นาง เดินตั้น
แม้งนั่ง เกิงสถานกว้างดอนงาม แฮงจอด
ควนก็ เซาแงซั้นทางน้อย ด่วงดอน ฯ

๏ ขึ้นฮอดห้องหอราช ปางทอง
ดีสำผดแจ่มนาง นงหน้า
ดอนก็ ประนมมือน้อมโดยดอง ท้าวตั้ง
ง้อมม่วนผู้นงหน้า หมื่นกะสัน ฯ

๏ ตั้นตั้นตื้นตื้นตั้น สนทะนา
ดีแก่ วันเวียนจับเดียมเสมร ศูนเส้า
แฮงคอนแล้วเลยดา ตงคอบ
ผู้แห่งเหง้าบาท้าว ที่เซิ่ง ฯ

๏ แล้วจอบเข้าปอมหมู่ ทาสา
เก็งมะโนหุมฮุ่งเฮียน เดินตั้น
หลิงเห็น นักการห้องหอสูง เทิงแถน
เกิงที่ชั้นเวียงน้อย ฮืบดน ฯ

๏ ชั้นแห่งห้องทางงำ เมือซาน
สำผดผายตั้งความ สาวใช้
ฮามกานฮ้ายคึงควน น้ำฮืบ
ขึ้นตู้ไท้ทองด้าน นั่งเฮียง ฯ

๏ ท้าวถึบถ้อยทักพี่ เพิ่งเสียง
ยานเซียงเคือแต่เฮา คอนเต้า
พายอวนพุ้นคนเฮียง ใจเบ่า
จิดหยู่ฮั่งแฮมเจ้า จิ่มเฮียม ฯ

๏ ก็ต่อ มัวเง่างัวนพิสแสบ แสนที่
ฮอยว่า เจียมของหลังแต่ฮา แฮงล้าง
เทพีพ้อมนำคุน ฐูร่อย
แต่นั้น ง้อมม่วนผู้ธรรม์อ้าง กล่าวเสงี่ยม ฯ

๏ เซากล่าวเฮียงปางก่อน ถือมา
ดองบูฮานฝ่ายเฮียม จำไว้
มาดาแก้วเทียมตน เลี้ยงใหย่
ฮุ่งค่ำไหว้เทียมไท้ ฮ่ำเฮียน ฯ

๏ ขอไผ่ไว้อวนอ่อน ปานี้ ก่อนเกิ้น
จักก่อย ปุนตาสมแต่งเทียน ทุนน้อง
เมื่อนั้น เจืองจาฐู้ขอวอน วานพี่
เจียมจากห้องคึงฮ้อน เฮ่งไฟ ฯ

๏ ให้ว่า ไพยพยาธิ์ฮ้อนหายที่ โรคา
ทนทวงกะสันโสกดาย แดดิ้น ฯ

๏ น้องก็ หลับตื่นต้านหุยฮุ่ง หะริทัย
ขวันอวนออนอุ่นเฮือน เฮียงซ้ำ
มือทวยต้อยสีไว ชมพ่าง
ง้อมม่วน คิดซู่ชั้นคนึงหน้า จิ่งจา ฯ

๏ อันส่วนเบื้องบั้นพี่ พายตน
เยียวท่อ เปนสาธารณ์ท่านถือ เฮียงเฮียง
เปนดั่ง คุชสานช้างไคตน ดักซ่อน ได้ฮือ
นางกล่าวถ้อยแถลงเบื้อง เบ่งกอน ฯ

๏ ไผห่อน บ้านแม่น้ำให้ซาด เวินวัง
อันนึ่ง ทินกรเฮืองเฮือแสง ใสแจ้ง
ไผปอง ได้คู่ฮุน ฮอยยาก
ง้อมกล่าวเกี้ยงกอนซ้อย ซอบซ้ม ๆ

๏ แต่นั้น ท้าวฮุ่งฮู้ฮับพากย์ พอยจา
ปุนคำควนกล่าวนาง ในห้อง
ยามเมื่อ พระจันท์แจ้งดารา เฮืองฮอด
ดวงดอกไม้บานซ้อง กิ่นกะจวน ๆ

๏ ภุมเรสแล้วแสวงตุ่ง ซมฮส
สาวสมอวนบ่าวบา ฮื่อห้าม
แต่นั้น นงนาถท้าวทังนาง ซื้นแท่น
ง้อมถวดค้ามกะสันฮ้อน เล่าอาย ๆ

๏ เจ้ากอดอุ้มเอาพี่ เซยซม
พาย ๆ เฮืองส่องไฟ โคมแก้ว
จอมผดแก้วโสภา เฮี่ยงพ่าง
ฮักเฮ่งซ้อนมะโนน้อง บ่อวาง ๆ

๏ ม่างม่างนั้วเจ้าฮุ่ง เซยซม
มือทวยฮัดโฮบนาง เผื่อผื้น
สองสงวนกั้วกมกิ้น กิ่นกิ่น
หน้าต่อหน้าซมสะบั้น ก่อมบรรท์ ๆ

๏ หนักหนิ้นกั้นนอนแนบ นางมอน
พอยามคาวซั่วดี้ ดาวซ้าย
คามมะรุกฮองคอนคอน ซ้อนฮุ่ง
เจ้าที่ย้ายคิ่งค้อม ดั้งนาง ๆ

๏ ท้าวพากซู้เดินตุ่ง เมื่อเมื่อง
ทางยาวยานฮีบเฮว ฮันม้า
แม้งนึ่ง วันเฮืองพันพูพาน เพิ่งโลก
เจ้าก็ซื้นสู่ หอซ่อฟ้าฮมฮ้อน เฮ่งกะหาย ๆ

๏ ยินโสกเพี้ยงคือคู่ กินแสลง
คนิงเซี่ยงเคือฮุ่งนาง ยินหม้อม
คิดเมื่อ ฮองแพงอุ้มในเพา ดับแดน
มือสอดอุ้มเอาผื้น บ่ควาง ๆ

๏ สุดที่ลูบ ๆ แล้ว ๆ จูบ ในตัก
ดี้แก่ ฮวาน ๆ วันเฮือพะโยม ยังฟ้า
แม้งนึ่ง วันคลาคล้อยคาวเย็น ตูอ่อน
ปะดับหมู่ข้าถือเคื่อง ยายยัง ๆ

๏ หมักหม่อนหน้าท้าวฮุ่ง สวัสแคง
พานคำผายย่างปุน ไปบ้อง
เขาก็ ปองแปงบ้องหัวกาง ตั้งก่อน
คอนบ่าวให้ดาพ้อม แต่งพด ๆ

๏ ปะดับหมู่เมี้ยนเมื่องอน ทันตุ้ง
พายขวาเขาไล่กน หางถ้อม
หางยูงเหลื้อมแพนคำ ตูฮาด
ซ้างเฮ่งม้ามวนพ้อม แกจ่งปะ คือ

๏ ซาด ๆ ซ้างอ้าแคว้าง ซิดแทง
เสี่ยงอื้อพายพ่ายหนี หดบตั้ง
แปงไปตั้งไปมา พิดพอก
เจ้ายั้งเซาซ้าง ผอคอง ๆ

๏ บนบอกให้เมี้ยนหมู่ หอบเมีย ก่อนเถิน
แพนทอง เฮียงโฮงหลวงเดียบยาย เปนถ้อง
หนูเนื้อเนือบาไท ท้าวฮ่ง
เมี้ยนเคื่องเข้าเมือห้อง หยุ อน ฯ

๏ คึดฮุ่งรู้ใจบ่า ตะหวงจิต
มิค่าว่า เวรจำจรจากเฮียม เฮฮ้าง
ดีแก่ ดมออนต้องส่วนทอง หน้าดาง
พื้นโลกกว้างมัวมืด อนธะการ ฯ

๏ ผ่อเห็น พ่าง ๆ เหลื้อมสุริย์ส่อง ไสแสง
บาคานนอนเทียงคืน คักไค้
แม้งนิ่ง วันแรงขึ้นเทิงพู แจ้งโลก
ท้าวถ่ายผ้าสงน้ำ คาดแคง ฯ

๏ พังยิน โกนโตกฮ้องฮิมไฮ่ กินไฮ พุ้นเยอ
บาดีสเต็ดออกโฮง คนเผ้า
เจื่องก็ จงใจแก้วโสมงาม ง้อมม่วน
ผู้ที่เหง้ากะหายฮ้อน คู่ไฟ ฯ

๏ เชืองด่วนห้างตกแต่ง พางาย
บาไทเหวยเสบงาย เอยแล้ว
ยินคายค้อยในทวง บ่อปาก
แปปื้นหน้าเหลียวให้ ฮุ่งนาง ฯ

๏ อดหยู่เยือนถ้าบาก โฮยแฮง
ตาวันเฮืองเฮือพะโยม ยังฟ้า
พอแดงขึ้นพานค่ำ ข้างถ่าว
ฝูงหมู่ ข้าเก่าแก้วเติมเจ้า ถ่วงไป ฯ

๏ ยินอ่าวรู้ถ้ำบาก เฮฮม
มัวอาไลเดือดแด ใจสะท้อน
พังยิน ตาเวาฮ้องเทิงพู ว่อนว่อน พุ้นเยอ
แดดแฮ่งฮ้อนดังก้อง ส่งเสียง ฯ

๏ หลิงเห็น ผุผางหว้าบานงาม ส้ายคี่
พะยอมยอดย้อยเปนถ้อง แคไพ ฯ

๏ เฮืองเฮือพ้อมทุกที่ ในดง
พระพายไกวกินหอม โฮยฮ้า
หลิงเห็น บงซางเฮียฮกแฮน ซอดไล่
เคืองฮุ่งเข้าเมือกว้าน จอดพาย ฯ

๏ คอนกล่าวถ้อยเถิงท่าน อามกาน
บาเจื่องผายสู่ส่าว ในห้อง
โสมคานหน้าปุนเตียว กุมกอด
สองพี่น้องนางไท้ แทบทวง ฯ

๏ มือสอดอุ้มเอาอุ่น เชยชม
อามกานยวงยื่นแคง ทังเย้ม
ปะนมมือไหว้บาดี สนองพากย์
แก้มถ่ายแก้มกินพ้อม พ่าดี ฯ

๏ สองปากบ้อนแล้วเบียน ไปมา
แองคอนเลยกล่าวความ แควนค้อย
แต่นั้น เก็งยาเจ้านอนใน สถานมาด
ข้อยแกว่นขึ้นถดม่าน ลงหนี ฯ

๏ ภูวนาถไท้ท้าวฮุ่ง เฮียงนาง
ออระแอคึงคือคู่อินท์ ลงแค้น
มือสวามอ้อมแอวบาง บายแนม
หน้าต่อหน้าคือได้ แท่งทอง ฯ

๏ ชะแลบเนื้อเกี้ยงก่อม　กันหลับ
คีแก่ ฮอง ๆ เดือนเฮือเฮือง　ในฟ้า
หลิงเห็น ยับ ๆ เหลื้อมดาร่า　แฝงพ่าง
หมอกอ่อนกั้วในฟ้า　ฮุ่งจวน ฯ

๏ ท้าวอว่ายหน้าลุกอาบ　สีพื้น
จอมไททวนสั่งนาง　ในห้อง
บุญกันส้อยโสภา　เจ้าพี่ กูอย
เมือหย่า ต้องพยาธิฮ้ายฮมฮ้อน　หยู่ดี แด่เนอ ฯ

๏ คิดถี่ถ้องหนแห่ง　เชียงเคือ บ้างแด่
ดวงสีเสงี่ยมสั่งนาง　ดาแล้ว
บุญเผือส้อยสายใจ　พระพี่ อวนเอย
น้องพากแล้วยงค์เจ้า　หยู่ดี แด่เนอ ฯ

๏ แต่นั้น ขึ้นขี่ช้างคลาคลาด　เชียงเคือ
บาสีเทียวท่องดง　เดินผ้าย
ไปเฮวค้อยเมือเมือง　ค้อมฮุ่ง
เจ้ายี่ย้ายตนอ้วน　จากพาย ฯ

๏ คิดฮู่ ซู้ลืมเพศ　หองโสม
ม้วยนตายเดือดแด　ทวงทัล
ยินเคืองแค้นฮมมะโน　ค้อยคั่ง
ทุกพระเนตล้นในหน้า　หยู่วอน ฯ

๏ ยั่งยั่งเหลื้อมไสส่อง　พะกาโย
คอนคอนเปนดั่งหนาว　จักไข้
คิดที่ เอโกแก้วกูไกล　กั้นสวาด เฮวนี้
โยเซสไท้ธรรม์ต้น　คั่งสถาน ฯ

๏ อามะราชฮ้างรือสวาง　โสกา ดั่งนี้
นงคานทับทอดตน　เร่งเนื้อ
ก็เพื่อ ฮมมะนาค้อยคนึงเฮียม　ฮักพี่
เมื่อนั้น ง้อมยู่เฮือนงหนา　หมื่นกะสัน ฯ

๏ แสนโสกฮ้อนพันที่　คำเคือง
ทงอาลัยหยุ่หมอง　เหมือนไข้
อันว่า ฮมฮักเจ้าเจืองสุน　ล้ำต่ำ
มะโนนาดไว้แนมน้อง　บ่อวาง

๏ คันคี่ ฮู้ลืมโภชะ　นาหาร
ดอนรือ เปนตนจิตจากโสม　สันไข้
ปานนั้น กุมารน้อยนงคาน　เจ้าพี่ กูพุ้น
หนักหน่วงหลือรือฮู้　แบ่งเบา ฯ

๏ พอเมื่อ สูรย์ด่วนขึ้นเฮืองโลก　โลกา พุ้นเยอ
สายนห์เหงเมฆม้ว　เมืองไท้
เดือนสามเลี้ยงดารา　เฮืองส่อง
ระดูดอกไม้บานพ้อม　แคไพ ฯ

๏ กาก่องเนื้องอ้อมม่วน　ยินกะสัน
คนึงบาไทฮุ่งถอง　เถิงซู้
ชะดันพ้อมอามกาน　เอือยมุ่ง
หมอมหม่อหม้อมฮมฮู้　ฮ่วมมะโน ฯ

๏ พุ่ง ๆ พ้อมสาวถ่าว　แถมวอน
โทเรคิดคั่งโดย　คอมเจ้า
เดยลวด ปุนความต้านเร่งโฆ　ขอเหนี่ยว
เชินเหนี่ยวน้องลงหลี้น　ช่วงคี ฯ

๏ เฮาหย่ำซ้ำตกแต่ง เฮาพดัน
เขาก็ ปุนเปื้องประดับแต่งการ เดยแล้ว ฯ
๏ ประดับเคื่องพ้อมเดยแต่ง มะฮามหดวง
ฮมฮมนันรู่พาย พอยเต้า
เดาตี่พ้อมทุกดวง ปู่ดาด
ดาวถ่าวเค้าหัวห้อม ซื่นบาน ฯ
๏ ประดับเคื่องพ้อมเฮื่องอาด — นากอง
กางพี่ดานม่านกาง เปนห้อง
ขันแชตั้งซาวดอง เฮียงฮาช
ขันแจกตั้งพูด้อย ได้ดดา ฯ
๏ ประดับดอกไม้เฮียงอาด เปนถัน
ดวงมาดาย่อมกอง แกมก้าน
เขาก็ เทียวทันน้อยนางอินท์ เค้าช่อง
ดูหดากย้องหดายฮ้าน เฮือคำ ฯ
๏ บีกบ่วงแก้วแกมปิ่น หัวแหวน
ดำ ๆ บายบวยทองแต่งแยง เกยเก้า
มาดาด้อยแดนดวง ประดับเกด
ผิวบ่อเด้างามด้น ดื่นเขียน ฯ
๏ แคงเทดซ้อนคบเคื่อง ดูนเพิง
ดังวาดเวียนได้กะจอน แถวถ้อย ฯ
๏ กาก่องเนื้อดาวเทด นางเม็ง
มือบายแหวนได่มือ ควนนิ้ว ฯ

๏ ประดับล่ำเชื้อนองหมาก พันถัน
เมือง ๆ จอนได้หู เฮืองม้าว
ดางนางย้องหดายดัน โดมต่าง
หุมฮุ่งก้ำบาท้าว ที่ควน ฯ
๏ เมื่อนั้น ง้อมย่างขึ้นเมือแท่น ทันซวาง
ผ่อเห็น ฮวาน ๆ วันดั่นดง ดับไม้
แม้งนิ่ง วันได้พันพูชวาง แจ้งด่วาง
ดาวถ่าวย้องเปนก้อง หมื่นถัน ฯ
๏ หลิงเห็น ดาวดาดเหลื้อมแฝงฝ้าย บัวระพา
คอนคอนเปนดั่งหนาว จักไข้
เทื่อนี้ บุบผาเฝียนปงเดียน ดานดอก.
ดาวบ่าวผังชมพ้ำ ได่เห็น ฯ
๏ ดองขอกเทียนเดียงปี่ พมแคน
ฮมฮมนันซู่พาย หุมพ้อม
เขาจิ่ง เชินไยเจ้าแดนทอง ซ้อยซั่ง
น้องแผ่นผู้คิงค้อม ฝ่ายเพียง ฯ
๏ ประดับดอกไม้ดะมั่ง มะดีวัน
เฮียงฮาวเต็มช่วงหดวง หดายฮ้อย
จวงจันทน์แก้วดวงหอม ซ้อนกิ่ง ก็มี
ดาวแต่งได้โดยฮ้อย ฝากผืน ฯ
๏ พะหลิ่งพ้วฮังเฮือ ฮางซ..ว ก็มี
หอมเหลือหดายทั่วเมือง โฮยเฮ้า
บานหดายพั้วพวงเคือ งวงด่ม ก็มี
ดาวพ้ำพ้อมมวนเช้า ซู่วัน ฯ

◉ ชะพุ่มพ้อมค้นค่ำ   คื่นจำ ก็มี
เอ็งชันเขียวแซ่งนิด   นางย้อม
คำดวนด้วดวงหอม   ดั้นที่ ก็มี
ยามเมื่อ ลมแกว่งเบื้องไควค้อม   กิ่นหอม ๆ

◉ วันคาดค้อมค้อมครึ่   ดวงบาง ก็มี
กาพะยอมเฮืองเฮืองกอ   แกมส้อย
นางมายเบี้ยงกรไก   ไกวแกว่ง
ดูเพิ่ยมผู้แพงซ้อย   มิ่งมรน์ ๆ

◉ เปนดอกไม้บานแบ่ง   ดาจี้
ลมออนพัดกิ่งนั้น   ลู้นส้อย
จำบี่พ้อมจำปา   หอมอ่อน ก็มี
ดวงยิ่งย้อยย่ำเย้   ละต่องติ้ง ๆ

◉ ทังดอกด้ายแดงอ่อน   เหลือหลาย ก็มี
กาละทิ้งทังดอกกม   แกมพั้ว
อันนึ่ง ชูมฟุ่มเผี้อเผี้อนาง   ไนราช
เก้ากิ่นกั้วลู้นเฮือ   ฮ่วงโฮย ๆ

◉ พวงพี่พ้อมดวงตาด   เหลือหลาย
ลมโบยพัดกิ่งบิ่ว   แปนก้าน
พาย ๆ เหลื้อมกองคำ   ปั๊กบื่น
ปะดับซู่ต้านตาแล้ว   กล่าวนาง ๆ

◉ หอมกิ่นคู้ ฮสฮ่วง   สมจันทน์
สาวก็ แหนความเซินให้ลม   ลงพ้อม
ผู้ก็ ไผ้นลู้นเจ้าถือนาง   คุมบื้
เนื่อด ๆ เบี้ยงคิ่งค้อม   ลั้นสาย ๆ

◉ สว่า ๆ ก้องทุกที่   มะฮามขวาง
ฮม ๆ ซาวเซียงเคือกล่าวหัว   หุมย้อง
นางไยส้อยเสียงหวาน   ขับข่วง
เขาก็ พมบี่พ้อมหลายก้อง   ก่อมเสี่ยง ๆ

◉ เมื่อนั้น ค่าว ๆ หน้าลมล่วง   เลยจา
เฮียงค่าควนกล่าวสาว   แหนถ้อย
ดูเคื่อง เก็งญาพ้อมทังมวน   มีมาก
น้องแผ่นเจ้าคำซ้อย   แต่งตาม ๆ

◉ เอื้อยมุ่งฮู้ ฮับพากย์   พอยจา
ปุนคำงามกล่าวเถิง   แถมถ้อย
ดูก็ ปุนดาพ้อมทังมวน   มีคู่
ปะดับเคื่องฮ้อยเฮียงผ้า   ฮอบฮาว ๆ

◉ ชะพู่ตั้งเต็มข่วง   ทันขวาง
นงพาวสิ่มิ่งเมือง   เปนต้น
ท่อจัก ขอทางได้โดยใจ   ดุลาภ
ปะดับดอกไม้เลียนต้น   เฮื่องเฮื่อง ๆ

◉ ขอเหนี่ยวเจ้าล้านกาบ   คำหวา
เฮือง ๆ วันส่องงาม   เงาซ้าย
เทิงพยาเจ้าสวนตาน   ผงบ่าว
เซินท่านท้าวลงหลั้น   ข่วงเพี้ยง ๆ

◉ เมื่อนั้น ลมต่าวม้าเฮวฮีบ   เมือบน
เฮียงคะดึ้กอนกล่าวนาง   นงหน้า
กับทัง สื่ผลเจ้าสวนตาน   ด้านมาต
เปนลูกเหง้าแถนฟ้า   ผ่านเมือง ๆ

๏ ยังมี ผู้ก่งท้าวเสวยราช เชียงเคือ
เนืองคำควนสั่งบา แถมถ้อย
ซอแก่ เหนือหัว พ้อมทั้งสอง ถงม่วน
ปะดับเคืองถ้วนแคงซ้อย ซอบซัม ฯ

๏ ทะถ่วนพ้อมหลายหมู่ มาดา
ออระนันนับเคืองดี โดะฮ้อย
สีไวหน้าสาวสนม โสมสอาด
ทุมฮ่งเจ้าแพงซ้อย หยู่ะถง ฯ

๏ เยาวะยอดเจ้าด้านกาบ คำหวา
คอนคอนใจจอดจิ้ง จงอ้าง
เลยเล่าไหว้แถนหลวง แล้วสั่ง
ปะดับหมู่ช้างสานต้น เคืองคำ ฯ

๏ ยั่งยั่งม้าเลื้อมแค่ม อานคำ
ดำ ๆ ปะดับแสล่งกัน กวนย้อง
สอง ๆ เนื้อชาวบน คิ้วคาด
หลิงด่ำบ้องแซนด้วย สิ่งเหลา ฯ

๏ พินพาดพ้อมเสี่ยงปี่ นันเนือง
สองคานเจี้ยระจากลง ฉาฟ้า
เมือง ๆ ช้างพังพาย ย้องย่าง
สว่า ๆ ข้าหลายด้าน ดูกผี้ ฯ

๏ พ่าง ๆ พ้อมเถิงที่ นครขวาง
คีรีเฮียงป่าจันทน์ จวงคู้
แต่นั้น นำทางเท้าเชียงเคีย ค้อมฮอด
ฮื้น ๆ พ้อมชาวฟ้า หยู่มวน ฯ

๏ เมี้ยนจอะช้างปงเคือง แพนหาง
ควน ๆ นั้นทั่วไน มะฮามกว้าง
ชาวบนก้าควงกาง เมี้ยนหมู่
ผู้ที่อ้างสองท้าว ดูกแถน ฯ

๏ ปะดับหมู่ย้องแถวถี่ ถันงาม
แจน ๆ เสี่ยงถ่ามเมือง แหนถ้าย
มันก็ ถอยความต้านสามสี่ เสี่ยงม่วน
เทือนี้ เจ้าติ้วส้อยฉาฟ้า ฮอดเฮา ฯ

๏ ทะถ่วนพ้อมฝูงหมู่ ชาวแถน
ดั่งแก่ ฉมเถาพัดกิ้งจวง ดังห้าว
หลิงเห็นห้องมาดา เดียนกิ้ง
ตนท่าน เจ้าหมื่นม้าวพยาที่ สวนตาน ฯ

๏ ถามข่าว ยอดมิ้งต้นเสวยราช เชียงเคือ แต่เนอ
สมภารชุช่อยมา เห็นหน้า
งามควยเนื้อพายเพียง เจ้าแผ่น
เซิ่งฮอดถ้าควงฟ้า ซู่ไถน ฯ

๏ ดวงแก่นแก้วกำเกิด ไนมนุส
พาย ๆ ใสสองงาม ทั้งค้าย
ชื่อว่า พระแซสุดแจ้งพูสุง เข็มแซ่ง
สุรย์ล่วงผ้ายผายม้า ล่วงมา ฯ

๏ มักแม่งเข้าเชาขอบ ดับแดง
โสภาพายแพ่งแสง ไสแจ้ว
โภชะนาแสงภุมมะงา ง้อมง่ำ
สองหมู่ฮ้างฮามแฮ้ง ต่างแดง ฯ

๏ ฮอยว่า มะโนนาดฮ้อนๆ ฮ่ม ฮมแดง แดนอ
คำแดงเหลาเผ่าไผ่ จักเพี้ยง
บุญเชงเจ้าก็อเมื่อง กุหยุ่ ดีรือ
ย่อง ๆ เนื้อผิวเกี้ยง ก่อมกม ฯ

๏ เมื่อนั้น ชะพู่หน้าง้อมม่วน ฮับซาน
เฮาก็ ชมพยาบนไค่หุม เห็นหน้า
เทื่อนี้ สมภารข้อยขอถวาย เถิงราช
ผู่แห่งเหง้าคึงค้อม ค่อยมา แด่รือ ฯ

๏ หรือว่า โพยพยาธิ์ฮ้ายหนาวหน่วะ แสนถนัด
โรคาเคืองต่างแดง ถึมเข้า
อันนึ่ง โทมะนัสกั้นฮมทวง ทงโลก
คันว่า ฮู้ ข่าวเจ้าจอมฟ้า ดวดหาย ฯ

๏ ดุโชคส้อยเย็นหยุ่ เฮืองฮม
คือคู่ภูมิ์ ผายกะเสลาฮวาดลง มาด้าง
ดีแก่ ดมพานพ้าวใบบาง ส้อยคิ้ว
ถัดนั้น เจ้าแผ่นกว้างล้านกาบ คำหวา ฯ

๏ ถามข่าว ผู่ที่ต้นเสวยราช เชี่ยงเคือ บ้างแด่
เฮาก็ มาเบื่องเฮวไค่หุม เห็นหน้า
นุเนื้อเนื่อนงพาว เพี้ยงไผ่
เฮาก็ เปนลูกเหง้าแถนฟ้า พ่ำกัน ฯ

๏ น้องไค่ได้มาเกิด เมืองเพียง พี้ตาย
พงส์พันธ์เฮากิ่งเดียว สายไส้
แต่นั้น บุญโสมเจ้าเชียงเคือ คนิงมาก
บอกว่า ผู่แก่นไท้ผายเผี้ยน ผ่อเห็น หั้นแล้ว

๏ อวนก็ เยี้ยนยากถ้ายามเมื่อ ยินกะสัน
โทเลเปนดั่งเฮี่ยม เฮาฮู้
ท่อว่า คองคำใช้สองพยา ยินปะเสิด
เยาวะราช ผู่ผ่านพี้นยังค่อย มาติ แด่รือ ฯ

๏ กำเนิดน้องเกิดแต่ เมือะเพียง พี้ตาย
ท่อจัก วอนเทพให้ผ่อคอย ฝูงข้อย
เสี่ยงสวนเผี้ยงเสี่ยงหัว หุมปาก
สองแจ่มเจ้านางซ้อย ซ่างจา ฯ

๏ ทุกพากก้ำแซกส่าว คำควน
แม้งนึ่ง จันเฮืองแสงฮุ่งพระเว ไรแจ้ง
แต่นั้น พายอวนก้ำนาคอง ฮู้ ข่าว
ท้าวหยุ่ แส้งไกซู้ ซูตรม ฯ

๏ ค่าว ๆ หน้าพระบาท ยินกะสัน
ฮม ๆ เขาคว่างพาย พดพ้อม
ผดควนเจ้าเจืองลุน ล้านมาด
ดั่งแม่ผู้ คิ่งค้อม คอยวา ฯ

๏ ซะพาดพ้อมฝูงหมู่ มุนตี
โยธาปะดับหอกดาว เติมแต้
บาสี่พ้อมเสนา ย้ายยาง
ดีแก่ นกเฮ่งฮ้องเสี่ยงแบ้ แบกลาง ฯ

๏ ข้ามหว่างไม้เถิงที่ เชี่ยงเคือ
แม้งนึ่ง สูระพาพางอว่ายลง สูนเส้า
เมื่อนั้น นุเนื้อท้าวธรรม์ยา แถนผ่อ
เฮวฮึ่มเข้าสู่นพ้อม พี่ไย ฯ

◎ แล้วเล่าก้อยแถลงกล่าว กอยเลี่ยง
พายไคมามากค่าม ไคนั้น
สาวก็ เฮียงคดีก้อยถามไย ไยม่วน
ฮู้ว่า เสิกต่างบ้านโจรเข้า ดอบเลี้ยม ฮู้เด ฯ

◎ เมื่อนั้น แถนด่วนไร้ลมล่วง ไปดู
ผันฉวาคืนคอบเฮียม แหนก้อย
จักว่า สัตตูแท้โจรมาร ก็ใช่
เหมือนดั่ง เชื้อพี่น้องพายฟ้า แห่งเฮา บ่อฮู้ ฯ

(โคลงวิชชุมาลีตั้น หรือโคลง ๕)

◎ เมื่อนั้น ไม้ค่อนเพื่อ ลมออน
ลมออนพัด กิ่งล้อย
คอนคอนไจ ค่าค้อย
คำน้อยไผ บ่อเห็น เจ้าเอย

◎ น้ำย้อยตาด ตีนผ่า
เซนเซนไหล ผ่าได้
กบเรี้ยคอา อึ่งฮ้อง
ค้านไต่คว่า พั่งเลี่ยง ฯ

◎ น้องเมืองลุ่ม ฮักไย
ล้องเชียงหาก เพิงฮู้
กกไกวไบ ซี้ค้อม
น้องพ้อมพี่ วอนกะสัน เจ้าเอย

(กลอนอ่านวิชชุมาลี)

◎ เมื่อนั้น ม่าง ๆ หน้าง้อมม่วน พอยหัว
ดีใสส้นยอดนาง นงหน้า
ประนมมือพ้อมอามกาน เอื้อยมุ่ง
ฮับพากเจ้าแถนฟ้า กล่าวกอน ฯ

◎ เต็มว่า ไร้คุ่งคั้นขอขอด คำเสนห์ บ้างแด่
ภูธร พายพยานบ่อส่วน ใสก้อย
เทื่อนี้ เปนคนฮ้างเอโก การห่าง
พระบาท เจ้าคิวล้อยยังค่อย กูนา แด่เนอ ฯ

● ฟ่าง ๆ เหลือมเดือนส่อง ราตี
เร็งฌา พายส่วนตานเล่าเติม แถมก้อย
มาลาซ้อนมาลี ลำต่าง
น้องแผ่นเจ้าสินล้อย ผ่อไกลก่อนเกิ้น ฯ

(โคลง ๕)

◎ มีค้องย่อม มีกอง
มีจองวอง กับแด่ง
มีของย่อม มีเจ้า
คำยิ่งแท้ กะหายวอน นั้นตาย ฯ

● แต่นั้น ส่ว่า ๆ ฮ้องคับช่วง มะฮามขวาง
พายนาคองผ่อจอม ไจแจ้ง
เลยเล่า ปกหัวเข้าแกมเขา ฝูงบ่าว
ภูวนาถท้าวเนาแล้ง ต่างแลง ฯ

๏ นงถ่าวง้อมงามเงื่อม อินท์กอง
คนิงบาไทหยู่สะเทิน ทวงข้อง
ฮอง ๆ เหลื้อมรังสี ไสส่อง
พลพวกพ้องหุมเจ้า ชื่นชม ฯ

๏ กาก่องท้าวทงฮูป เฮียงส่อง
ฮม ๆ ดาวบ่าวเกา กวนถ้อย
คู้นี้ ชาวเมืองไต้นาคอง แควนมาก
ข้าอ่อน เจ้าคิ้วล้อยชาเจ้า ที่เดียว ฯ

๏ หลอนว่า บุญแก่วนหมั้นหมายฮ่วม เคหัง
ยามเมื่อ เปนคนเทียวหย่าทวน ทางฮ้าย
อันนึ่ง ฮมมะนังกั้นเฮียงเคือ เพียงไผ่
คือคู่ หว้ายย่านฟ้ามาจวบ นีระพาน นี้แล้ว ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูไธ่ท้าวต้านพี่ ภุมมะงา
ฮองคานชมชื่นสงวน แถลงถ้อย
ปางเมื่อ ไทเลฮ้างฮามเฮียม ฮือชื่น ได้นั้น
ชลเนตย้อยยมไห้ หอดหิว ฯ

๏ น้องก็ หลับตื่นกั้นกอยเกื้อน เททวง
หวิว ๆ ใจปวดปาน เป่นบ้า
เททวงดิ้นแดดอม ดิ้นดั่น
ขอแก่ อินท์หยู่ล้ำเมืองฟ้า ช่วยชู ฯ

๏ แต่ว่า อกพี่เพียงพ้ำดั้น ลมกะหาย
คนิงภูธรหน่อจอม ใจเจ้า
มีวันเว้นแลงงาย งองเป่า
ฮองต่างแด้งฮามเช้า ชาดแลง ฯ

๏ เมี้ยนกล่าวถ้อยคำเก่า สเด็ดการ
เมื่อนั้น บาไทแถลงสั่งคอน แถมถ้อย
จงคำต้านนงคาน พระราช
ฮวนหยู่ ล้างแคว้นบ้านหนแห่ง ชาชายพุ้นดาย ฯ

๏ ฮู้ว่าเจ้าฟ้ามาด เมืองเพียง
เลยลวด ผันลวาผายล่วงดน คอยเต้า
คอนก็ เฮียงคดีถ้อยถวายกอน กอยพากย์
คนท่าน ผู่แห่งเหง้าลาฟ้า ฮอดดี แต่เรือ ฯ

๏ ชะพู่ย้ายยอหมาก ขันคำ
กองมาลีไส่แถม แถวถ้อง
แต่นั้น ธรรม์ยำเจ้าสวนคาน ฮับพากย์
ขอบอ่อน เจ้าคิ้วล้อยฮักพี่ คนิงเถิง ฯ

๏ เฮียมหยู่ ล้ำฟากฟ้าหนแห่ง ดวงสวรรค์
ฮมเพิง พายภูธรหน่อเมือง มาพ้อม
แต่นั้น บุญกั้นเจ้าคำหวา ต้านถาม
ถามข่าวผู้คิงค้อม ลูกจอม แต่เนอ ฯ

(โคลงมหาสินธุมาลี)

๏ มาลากองกิ่งก้าน งามตู
ดวงนึ่งแลหลิงดู ชื่นช้อย
หอมฮสทั่วชมพู ถนัดยิ่ง เฮียมเฮย
ขอบพระคุนเจ้าช้อย ลื่นล้ำ เฮ็นโห ฯ

๏ จักทานทัดไส่เก้า เกล้า
หอมยิ่งกันนิกา สุดแหล่งหล้า
จักมีแหงใดดา ดูยาก พระเอย
หากแห่งสวรรค์นครฟ้า บ่อเบี่ยบได้เถิงสองฯ

๏ ภูธรนงนาฏน้อย นาคอง
ฮับพากย์จำสายสนอง นาฏเนื้อ
มาถึงจิ่งสอนกอง ฮายฮาบ คือตาย
พอแต่เอาท่านเผื่อ ข้าน้อยยังไถนฯ

๏ พระคุณพระพี่ให้ เหลือหลาย
จักได้เฮือเฮือทวาย ทั่วน้ำ
จักเอาออกไปขาย เหลือแผ่น ไตแอ
คุณพระแวนเล็ดล้ำ ดูลั่น สากล ฯ

(โคลง 5)

๏ ขอบน้ำขอบ ทั้งปา
ตัวงามปา หว่าได้
ขอบราชา น้องแผ่น นี้แล้ว
ซักใช้ถาว คำวอน ฯ

๏ ต้านแม่นถ้อย พอหู
ออระชอนใจ ต่ำค้อย
คำน้อยไผ บ่อเห็น ฯ

(กลอนอ่านวิชชุมาลี่)

๏ เมื่อนั้น ภูธรท้าวเจืองหาน ต้านตอบ
เจ้าติ่วส้อยชมชื่น ยินบาน ฯ

๏ คือแก่ วันเฮือขึ้นเขาขอบ เฮืองแสง
สองคานเทียมแท่นทอง เฮียงพ้อม
เลยแถลงคำต้านอามกาน กอยพากย์
ผู้จิ่งหน้าคิงค้อม คู่เหลา ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วเลยสั่ง เสียงเนือง
ฟังยิน กาเวาขันเทียงยาม คักได้
ดูดั่ง คำเคืองฮ้อนฮมมะโน นานส่วาง
ยังจัก ได้ฮ่วมห้องเทียมแท้ แทบองค์ บ่อนั้น ฯ

๏ เยี่ยวว่า วิบากฮ้ายขึ้นต่าง เอโก บ่อฮู้
เวราหลงหลีกกัน ไกหน้า
โทเลฮ้างฮามสม เจียระจาก
ขอแก่เจ้าจอมฟ้า ช่อยชู แต่เนอ ฯ

๏ แต่นั้น ฮับพากย์ท้าวทวนกล่าว คะดีคน
ทันความแหนเหนี่ยวแถลง ถวายถ้อย
สาผลน้อยได้มเลลี้ยว สองอ่อน
ยังจัก ได้ห่มผ้าแคงซ้อย เพื่อนเพา บ่อนั้น ฯ

๏ นับหยู่ ส่างท่อนท้าวแทนพ่อ พายหลัง
ฮมกำเดาไบ่ขวาง ยังหม้อม
อันนึ่ง พะเวพะวังไช้ในคิง หนักหน่วง
แต่นั้น เทวราชผู้คิงค้อม กล่าวกอน ฯ

๏ เฮาก็ เต้าค่วงพ้อมนองแผ่น สองสี
ออระชอนเลียงส่วงบน คักได้
เท่านี้ สองสมผื้นไมตี เต็งขอด
เยาวะยอดไท้ทนท้วง ที่เดียว ฯ

● ยอดมิ่งเกี้ยวกุมกอด กันลง แลเด
คำไถนหย่าเยี่ยว มายม้าง
สมปะสงได้โดยใจ จงไผ่
อันจัก นิราสฮ้างฮามน้อง หย่าไถน ฯ

◎ ค่าว ๆ น้ำใจใค่ จังขวาง
ทุกไทยหุมใค่คอย ลงล้าง
คู่ดั่ง แนนขุนเกี้ยวแนนนาง หลังเนื่อง
อันที่ฮ้างฮามหน้า ไบ่หัน ฯ

◎ เพื่อง ๆ ผ้าไหลหลั่ก วาโย
สมสันบดยอดนาง นงหน้า
เมื่อนั้น เร็งโฉเจ้าคำหวา ล้านกาบ
เปนลูกเจ้าแถนฟ้า ผ่านดวง ฯ

◎ เมื่อนั้น โฉมฮาบน้อยง้อมม่วน ชมเสนห์
ยวงคำควนกล่าวคำ ถวายถ้อย
หย่าดอน สงสัยถ้อยสนเท ทางต่าง
หมายฮ่วมห้องเทียมแท้ บ่อคลา เมื่อใด ฯ

◎ เฮาจัก แหนเงื่อนไว้ให้สว่าง กะสันวอน
คำเสนหาแห่งใด ดวงซ้อย
ดอน ๆ ค้ำ ดอน ๆ คึดใค่
มัดแม่งถ้อยใจน้อย แม่งหาย ฯ

◎ ใจใหย่น้อย ๆ ใหย่ สนเท
คำสงสารหมื่นหมาย หมายหมั้น
เสนหาห้อยเสนโห หายาก
อันนึ่งนั้นอันน้อย เนื่องใน ฯ

◎ จักปากโอ้ ๆ อ่าว แถมถนัด
คำใดเดดั่งใด ดอมดั้ง
เมื่อนั้น กะสัตรเจ้าเจืองดุน ฮับพากย์
ดูก็ เมี้ยนเคืองตั้งใจแจ้ง จอดลง ฯ

◎ ดูดั่ง ง้ำเงื่อนถ้อยไว้มาก มิถอง พระเอย
คำสงสารหย่าบัง ผายเผี้ยน
ขอพรให้ถวายคอง คำซื่อ
ทุกสิ่งเผี้ยนคนิงเจ้า ดั่งฮือ

◎ จักจื่อไว้ ๆ แทบ เทียมสมร
เปนคำลือเล่าลือ เรืองอ้าง
จักนอนไว้นอนดอม ดมกิ่น
จักใค่ไว้เทียมข้าง ก่อมถม ฯ

● จักบื่นพื้นดั่งบื่น แปโดย
จักขมสองชู่ยาม ถนอมไว้
โอย ๆ โอ้โอยโอ เยี้ยนยาก
พระแก่นไท้คนิงซ้ำ อื่ดู แต่เมอ ฯ

◎ เมี้ยนปาถแล้วเลยหยู่ สะเด็ดการ
สะบุดั่งคาดจันทน์ งามถ้วน
แต่นั้น นงคานเจ้าคำหวา ต้านม่วน
ปุนกล่าวถ้อยแถลงถ้อน ชู่อัน ฯ

◎ ขอบอ่อนน้องนงถ่าว ภูบาล
ในทวงคึดว่าพอ เพิงต้าน
คำจาแท้สงสาร สองภาค
อันนี้เขาว่า หินก้อนด้าน ทับมือ

จักปากรือ ว่าได้
เยียวท่อไท้ ลือซา ฯ
จักหนี้ขึ้นเมือบน แวนชอบ
แต่นั้น ง้อมติ่วส้อยย่ำไหว้ ฮ่ำความ ฯ

๏ ได้ว่า ข้ามย่านฟ้ามาม่วน เมืองเพียง
ขอแก่ บุนเฮืองคิดอื่ดู ฝูงข้อย
ดีแก่ ฉมพานไม้สวนเกียง หนาวหน่วง
สาวถ่าวได้โดยฮ้อย หยู่เหงา ฯ

๏ สังคเน่งแท้เทิงข่วง ฮมกะสัน
โอย ๆ อดลวดสะเงา ใจม้าง
มือผันผ้าผืนแคง คางฮุ่ย
เยาวะราช เจ้าติ่วช้างเลยเล่า ลักหัว ฯ

๏ ทำหุ่ยเนื้อท้าวฮุ่ง เฮียงเฮียม
ผะนัวเหมือยหมอกฮวาย ลงเค้า
เฮาก็ ยังเจียมถ้อยกัวเกง ต้านปาก
เมื่อนั้น ผู่แห่งเหง้าสองท้าว กล่าวกอน ฯ

๏ ขอแก่ บุญมากเจ้าบนบอก พระแจไข
ดีแก่ ฮอง ๆ เดือนส่องงาน เงาซ้าย
เฮาก็ ดูแนนน้องทังสอง เสมอภาค กันแล้ว
ท่อว่า แนนเพือนพุ้นทังค้าย ต่างสวน ฯ

๏ กกหยู่พุ้นป่ายหาก เชยชอน
ออระควนไบฮ่วมกัน เผือผ้น
ยังเล่า เห็นแนนเบืองอุดร นคเรส
เหมือนจัก ได้ผ่ายถ้าพายนั้น ตื่มมา ฯ

๏ สำเรสง้อมงามเงื่อน อินท์กอง
เยียวท่อ ฮามราชาหยู่ไกล กอยกั้น
พอปะมานด้ามสองปี ปุนคอบ กันแล้ว
เมี้ยนท่อนั้นเมือฟ้า จิ่งเสถียร ฯ

๏ เมื่อนั้น ง้อมขอบข้อขานเกี่ยว ทูลกวาย
เวไรเบียนบาบได คนข้อง
เปนคนฮ้างฮมกัน กั้นโสก
ดูดั่ง แนนเพือนพ้องพายพุ้น หากเหลือ ฯ

๏ ดูโชคล้น ๆ ลาบ ลืมหลัง บ่อฮู้
พายเชียงเคือส่วนเหย หมองหม้อม
ฮอยที่ กัมมังแล้วกัมมา เวียนคอบ
น้องท่านผู้ คิงค้อม หากขวาง ฯ

๏ เหมือนจัก ข้ามขอบฟ้าเดินดุ่ง โดยดอม พระเอย
เปนคนฝางเผิดอัน อายหน้า
รือจัก ถอนเนาไห้ไทชอม ซิง่อน ได้นั้น
เปนดั่ง ไซไส่น้ำหลังหล้า บ่อหมาน ฯ

๏ ยามเมื่อ ได้ท่อนท้าวล้านท่อ พายหลัง
เปนคนสะเทินหยู่ไกล การรู้
เวรังแล้วเวรา ถ้วนบาบ
พายพี่ฟ้าหายพุ้น หากเหลือ เน้ตาย ฯ

๏ เจ้ามาตฟ้าล้านกาบ คำหวา
ยินคานเคืองเล่าแถม เถิงถ้อย
ขอพรห้ามเก็งญา ยอมโทส ปางนี้
น้องท่าน เจ้าติ่วส้อยเหมือนไบ่ ถะเฮา ว่าอัน ฯ

๏ ชื่อว่า แสนโกดแก้วนางนาด นักสนม ก็ดี
พอแต่ หายบันเทาที่ใจ จงอ้าง
ดูแนนน้องยังสม สวรรค์มิ่ง
แนนเพื่อนบ้วงหลายแท้ โทสมี ฯ

๏ ดูกิ่งไม้พุ้นค่ำ เฮาสูง
ผงทุลีเลยห่อนกาย เปนน้ำ
ดีแก่ ยูงสูนฮ้องเสียงวอน ในเถื่อน
เอื้อยมุ่งซ้ำแถมถ้อย กล่าวกอน ฯ

๏ ขอข่ำเบื้องแนนเพื่อน ยอเฮา พระเอย
ออระชอน เสียงเทพาเล่าแหน คำต้าน
ดูจัก เอาแนนน้องทังสอง ฮักยิ่ง
แนนเพื่อนไว้แวนถ้าน ต่ำตอย ฯ

๏ บองมิ่งน้องให้หยุ่ สอนสูง
สองถ้าพอยยิ่งไกล ไทอ้าง
พายลุนพุ้นหลายเหลือ หลิ่มอ่อน
เมื่อนั้น ง้อมม่วนผู้ ธรรม์อ้าง สว่างกะลัน ฯ

๏ หมักหมอนเนื้อท้าวฮุ่ง เอียงนาง
โพยภัยสันสิ่งใด ดูเผี้ยน
ขอแก่ บุญขวางไท้ทังเมือง หลื้นม่วน
ทุกที่เที้ยนยินพ้อม ชื่นบาน ฯ

๏ ทะล่วนพ้อมฝูงถ่าว สาวสนม
วิญญานจงจอดทวน ทางซู้
ซายชมต้นดวงแด ดิ้นเดี่ยว
พายยี่ผู้ใจแจ้ง บ่าวบา ฯ

๏ ไปเบี่ยวหลี้นมือลอย ลักบาย ดีมี
หนัว ๆ จาม่วนหู คึคอย
โอย ๆ โอ้โออาย อกลั่น
สนุกหยุ่พ้อมเขาซ้อย เพิ่งบุญ ฯ

๏ ผ่อเห็น ทักทั่นฟ้าซ้องซ่อ เชี่ยวนิด พุนเยอ
ปุนคำควนค่อยจา จงต้าน
วิน ๆ แล้ววอน ๆ ซาวแซก
ซาวแซกพ้อมซาวบ้าน ชื่นบาน ฯ

๏ แฮาฮ่วมซู้ฮักเฮ่ง มีมาย
คำสงสารเล่าสาน สานม้าง
นัก ๆ โอ้โอยอาย กั้นสวาท
บางพ่อง หน้าต่อหน้าโลมล้าง ลูบบาย ฯ

๏ บางพ่อง ยังหยาดน้ำลัจจะเที่ยง วาจา
คำสงสารหมื่นหมาย หมายหมั้น
เทื่อนี้ โทเรฮ้างโทรา ฮามซวบ ก็ดี
อันที่ซั้นใจน้อย หย่ามาย ฯ

๏ ขอจวบเจ้า ๆ จวบ จงฮัก
เสนหาหาฮอดกะหาย หุยแห้ม
นัก ๆ กั้นกอยกม กวนกอด
แก้มก่ายแก้มโลมลิ้น แลกสลาก ฯ

๏ หอด ๆ หน้า ๆ ต่อ ตาตาม
เมื่อนั้น เก็งฌายินชื่นโดย ดอมข้า
ฮม ๆ เค้าในมะฮาม ลันซ่วง
ซาวลุ่มพ้อมซาวฟ้า ฟ้าสวรรค์ ฯ

๏ เสียงปี่ก้องลมล่วง เวหา
ก่อน ๆ นั้นนอกใน ดังก้อง
แต่นั้น นงเมืองเจ้าคำหวา ต้านตอบ
ขมชื่นหน้าขาวแจ้ง จิ่งแถลง

(โคลงมหาสินธุมาลี)

๏ ดอกนึ่งบานก่อนไม้ ทังหลาย
ปนดอกเอามาทวาย ฮ่มกั้ง
ดวงนึ่งเมื่อลมผาย ผายหมอก
บินสู่แดนฟ้าตั้ง ต่อพุ้น พายสาย ฯ

๏ ดอกนึ่งเต้มต่านต้าว ตื่นผา
ก่องนึ่งบั้นเอามา เสียบให้
ดวงนึ่งเป็นกางนา เฮ่ฮ่อน
ดวงตาดดวงตะได้ ก็ไร่ไม้สำผล ฯ

๏ ดอกนึ่งเหาะหอบเต้น ดีดาย
เอาแทบเทียมทงทวาย ทัดเนื้อ
ดวงนึ่งมีวรรนพายๆ เฮืองเฮือ
จักว่าผ้าฮู้ว่าเสื้อ สิ่งนั้นคนิงดุ ฯ

๏ ดอกนึ่งสาวบ่าวค้าน ดงดัย
ค้นบ่อสูงพอใค แค่หน้า
ดวงนึ่งเมื่อลมไกว ฮสฮ่วง
ลุกทั่วดินแดนฟ้า ท่วยไท้ถือวํ ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูธรนงนาถน้อย นาคอง
ฮับพากย์คำสายสนอง ชื่นช้อย
พวงภักต์ดั่งผิวทอง พวงพี้
ยินดั่งดวงหิ่งห้อย ดั่งนั้นทวายเหิน ฯ

๏ ดอกนึ่งฮ่อนฮ่อนฮ้อน เฮฮน
บ่อแม่นรอพยาบน เล่าแก้
นานาต่างพายหน หายาก พระเอย
จักกล่าวคำจิงแท้ ฝากน้อง พาที ฯ

๏ ดอกนึ่งเสียงปี่ก้อง เวหน
ดังทั่วพรมสากล แหล่งหล้า
ดวงนึ่งฮสสุคนธ์ ฮ่วงเฮ้า
นางอมรเจ้าฟ้า หยู่เฝ้า แฝงไพย ฯ

๏ ดอกนึ่งมีนึ่งแล้ว หาสอง
เมียนึ่งทำใจหมอง เคียดค้อย
ดวงนึ่งจักปุนปอง เอาก็ยาก
ตะแม่นพื้นแดงซ้อย ห่างไว้วอนกะสัน ฯ

๏ ดอกนึ่งลงน้ำแกว่ง ไกวงวง
ปาพึ่งเพื่อนทังปวง ตอบอี้
คุชสารบ้าโบยงวง ไกวแกว่ง
ดอกอันไดอันนี้ นาดไท้ชี้ทูนถวาย ฯ

๏ ดอกนึ่งต้านไว้ว่า แนแพง
เอาไต่ดอมโฮยแกง ช้อยเช้า
ดอกนึ่งไปแสวง หาคู่
งามบ่อมีฮู้เจ้า ตามต่อเท้าพันวัสสา ฯ

(วิชชุมาลี)

๏ เมื่อนั้น ชะพูเนื้อน้อยนาฏ นงสี
ปุนคำควนค่อยจา จงต้าน
ตอนจัก พาทีแท้ทงกัว เอ้ยนยาก
ผิดถึกต้องแพงถ้าน หมั่นเติน แต่เกิน ฯ

(มหาสินธุมาลี)

◎ ดอกนึ่งฟ้าสนั่นก้อง เวหา
ดอกนึ่งสถานเก็งฌา ยอดไท้
ดอกนึ่งซอมแซมหยา หอบกาย
ดวงดาดดวงละได้ ดูบได้ลืมวาง ฯ

◎ ดอกนึ่งฮวงสุ่มเพี้ยง เพิงฮัก
ดวงนึ่งเพียงสานซัก แนบน้าว
ดวงนึ่งเหลือไจผัก แฝงคู่
นางบ่อมีเฮือนย้าว มิ่งเมี้ยนมรนัง ฯ

◎ เมื่อนั้น ภูวนาถท้าวผู้ผ่าน สวนตาน
พาที่กอยกล่าวหมาย แหนอ้าง ฯ

◎ สิ่งนึ่งนั้นพันดอก สามดวง
เซิ่งฮอดพรมแดนสวาง สี่หน้า
ดอกนึ่งเปนงางวง หายาก
จักว่าอันใดเจ้าข้า ก็ไซ่เซื่อเมธา ฯ

◎ ดอกนึ่งหว้ายน้ำบ่อ หาเฮือ
หังพวกพลหลายเหลือ แห่พ้อม
ดอกนึ่งต้นซ้ำเคือ แคมเถื่อน
มีลูกงามอ้อมล้อม เคื่องพ้อมพายสาย ฯ

◎ ดอกนึ่งไค้สะง้าจิ่ง บนบาน
บ่อหมายแหนสงสาร ท่านอ้าง
ดวงนึ่งเมื่อถมพาน พดกิ่ง
เปนฮูบถอยลงล้าง เผ่าท้าวรามเกียรติ์ ฯ

◎ ดอกนึ่งผิวอ่อนเพี้ยง จำมา
ปองมิ่งแนนราชา ใหม่หน้า
ดอกนึ่งจักหา หา ยังยาก
มีแท้ในเมืองฟ้า บ่ออาดได้ดูไกล ฯ

◎ โฉมสันสี่หนุ่มน้อย เซียงเคือ
ฮับพากย์คำแฝงเผื่อ ฝ่ายน้อง
ฮักเอยหย่าถอนเมื่อ มาเที่ยวพระเอย
จักกล่าวกอนถวายก้อง แห่งน้องคนึงดู ฯ

◎ ที่ ๆ มหาโพธิแจ้ง จริยา
สิ่งนึ่งไค ๆ หา แหล่งหล้า
ทุมภรหยู่เหิงมา พันขอบ
สามดอกบานแวนซ้ำ บ่อได้โดยคนึง ฯ

◎ ดอกนึ่งงาฮับไฮ้ มิ่งวง
ปุนนาคถอยวังหลวง สู่น้ำ
ซ้ามีท่อมีดวง คายดอก
ดอกนึ่งแค ๆ ค้ำ สวางเมี้ยนเมานอน ฯ

◎ ดอกนึ่งเกียงถ่อมเกียง ฉมไกว
ดวงนึ่งคู่คำไฮ จากไฮ้
ดอกนึ่งยอแยไถน บ่องมิ่ง
จักถึกคำจอมไท้ ข้าน้อยทูลถวาย ฯ

◎ ดอกนึ่งฮว่าน ๆ ฟ้า ดังหนัก
เปนกาวพายสายจัก จื่อถ้อย
ดอกนึ่งซู้ชมฮัก บานค่ำ
เสียสิ่งสินแคงซ้อย ท่านได้ดอมมันฯ

๏ ดอกนึ่งเปนดำด้าว ดารา
ดวงบ่อเห็นหอมมา ฮ่วงเฮ้า
ดอกนึ่งเปนจอมผา ทันง่อน
ดอกดิ่งไดนั้นเจ้า ฮ่อนผ้ายเวหา ฯ

๏ ดอกนึ่งหอมอ่อนเพี้ยง ในทวง
แดเดือดแดแดดวง เดือดั้ง
ดอกนึ่งย่อมเปนกวง สะมาด
ไคอาดดงลอยฮั้ง จิ่งได้เชยชม ฯ

๏ ดอกนึ่งเปนชาดเชื้อ ในหนอง
ทัดบ่อเปนดอนกอง เกี่ยวก้าน
ดอกนึ่งคือวันทอง ทังแท่ง
ทาดดวงมีในบ้าน นึ่งนั้นถือสาย ฯ

๏ ข้าน้อยจิ่ง สอนเฮียน
ผิดถืกไดหย่าเคียน บ้างแด่
ดวงไดใบ่แวนเสถียน ฮีฮ่ำเฮียมเฮย
ถวายแห่งจอมเจ้าซ้าง จงค่อยขอพึ่ง ฯ

๏ นงสี่สำโรจเจ้า สวนดาน
สะพากย์นางนงคาน ซื่นซ้อย
จำมีหยู่เหิงนาน พันขวบ
แฮงลักแวนต้นน้อย กว่าไม้ทังหลาย ฯ

๏ คู่เดิกดาวดาดฟ้า ละแดนแพง
แพงพ้อมพายๆหน แล่งหล้า
บ่าวสาวสนกันเฮ ฮ่ำไห้
โทเรดได้ซอนผ้า ก่อมกึ้งกามะนี ฯ

๏ เหนี่ยๆน่ำๆน้าว คอซมก็มี
ซับๆซิ่งๆจับ คอจูบ ก็มี
ฮ่อนๆพระพับองค์อ่อน ในมะโน
นักขัดตะรึกฮู้ถองแจ้ง จิ่งมะโน ฯ

(กลอนอ่านวิชชุมาลี)

๏ เมื่อนั้น ภูวนาถท้าวผู้ผ่าน ดวงสวรรค์
ปุนคำควนค่อยแหน สองน้อง
เฮาก็ มางันหลีนดวงสาว สู่บ่าว
ค้ายเพื่อนพ้องพันพ้อม พ่าหลาย ฯ

๏ จักกล่าวให้ชอบซั่ง แนนสม ชอบแล้ว
หมอโหรทวายบอกมา มวนพ้อม
ชมชมล้อยสาวสม สู่บ่าว
เยาวราชผู้คิงค้อม คู่เขี่ยน ฯ

๏ ค่าวๆหน้าเอี้ยยมุ่ง อามกาน
ปุนเทียนทองใส่ใน ขันเข้ม
ฮองๆเหลื้อมพานสลา ใสมาด
ปะดับดอกไม้เลียนเต้ม เดือกมา ฯ

๏ โสมสอาดท้าวทังสี่ ทงสถาน
เฮาก็ ตายอยคำใส่สม ผางแก้ว
ยอสองไท้นงคาน ฮิ้นนั่ง
สินบ่อแค้วซงซ้าย ท่อไย ฯ

๏ ยั่งๆหน้าหมอเสี่ยง โหรทวาย
สมภารไผใบ่พอ เพิ้งเพียง
ทังหลายพ้อมสาธุการ ดันข่วง
ย่องๆเนื้อผิวเกี้ยง ส่องสี ฯ

๏ แนนเพื่อนพุ้นยังล่วง มาสวาน
ทังเทพลูกลุง อามอั้ว
สะพั่งหน้าพยาหลวง ท้าวกว่า
นางอู่แก้วคิงคั้ว ดั่งเขียน ฯ

๏ เจ้าว่าให้ลองชั่ง ดูบุญ
เขาก็ เอียงยอยยอไส่ผาง ยอขึ้น
ปุนประมานด้วยหนักเบา ปุนก่อง
ฮอยที่ น้องจักได้ผ่านพื้นทังค้าย นั่งปอง ฯ

๏ เมื่อนั้น ย่อง ๆ หน้างอมม่วน ยินสงวน
เขาจิ่ง ยอผางทองถ่ายยอย มาตั้ง
สะพั่งพ้อมหานพาย อ้ายคว่าง
เพิ่งเกือนคั่งคอนซ้อย ผ่องเพิ่ง ฯ

๏ แหนฮ่างถ้อยแถวถี่ แถมวอน
พายเกิ่งญายอดนาง นงหน้า
สะถอนพ้อมอามกาน เอือยมุ่ง
โสมหนุ่มหน้าสาวใช้ ชู่คน ฯ

๏ พุ่ง ๆ ไหว้วอนฮอด ฮักสา
ซาวบนหมอหมู่ควน เคยอู้
เขาก็ ตาแนนพ้อมทังหลาย แล้วซั่ง
อ้ายคว่างผู้ธรรม์อ้าง ก่อนพล ฯ

๏ ยั่ง ๆ เหลือมตาวเฮือ เฮืองบน พุ้นเยอ
ยน ๆ ยอไส่ผาง ผายขึ้น
ยังซวนเบื้องอามกาน ตะเหยียง
เหมือนจัก ได้กิ่งพื้นตางท้าว ที่ไกล ฯ

๏ หมักหม่อนหน้านงหนุ่ม ฮ่อนฮอน
ฮอยที่ เจียมนางพายต่างไท เปนเหง้า
เมื่อนั้น อ้ายคว่างคุ้มยินวอน แวนมาก
กะสันเดือดฮ้อนฮมเฮ้า บ่อบาน ฯ

๏ ลอนว่า เยือนยากค้านเดินท่าน ทังตอม
แต่นั้น หานพายเลยเล่าตาม เดินน้อง
ฮอมแนนขึ้นผางทอง แล้วซั่ง
เปนหน่วยพ้องพายซ้าย ย่อมพัน

๏ หยั่ง ๆ หน้าเอือยมุ่ง ยินตอม
สงสารสั่งแห่งซาย ถวงถื้น
ดูดั่ง ผิวผอมเข้าผางพี่ พอเน่ง
คอนเล่าค้านไยถ้อย สว่าหัว ฯ

๏ เถ้าจ่าซ้อนเฮวเฮ่ง ไปตาม
แนนบัวทองห่างซาย ซวานน้อย
ฮม ๆ พ้อมสาวฮาม ไซ้ซ่วาง
ข้าอ่อน เจ้าคิวส้อยผางถ้วน ท่อตุง แท้รือ ฯ

๏ สว่า ๆ ฮ้องคับช่อง ต็อก
เขาก็ ทวนคำตุงกล่าวสวาน ไส่เถ้า
ชื่อว่า เฮาทุกจ้ำเกือกิน การยาก ก็ดี
แนนหย่าได้เปนเหง้า เพื่อนหยัน ฯ

๏ คอนก็ ฮับพากย์ถ้อยกอยกล่าว ไส่ใย
คนิงอันไดก็หากเปน อันนั้น
บาไทแย้มยินสงวน สนุกมาก
ผู้แก่นขึ้นส่องเจ้า ที่ยำ ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วเลยหยู่ สะเด็ดการ
นำรุนยอใส่ยอย ยอขึ้น
หมดทวายพ้อมหวนเห็น แล้วกล่าว
เหมือนจัก ได้กิ่งพื้นดางท้าว ที่ไกล ฯ

● เหน้าหนุ่มเนื้อนงถ่าว ซาวปะกัน
ก็ย่อม ฮมอาลัยลูกเมี้ย พายบ้าน
เลยเล่า ยอแนนผู้ธรรม์ย่า อ้ายผ่อง
ยังจัก ได้อยู่บ้านปุนเผ้า ฝ่ายหลัง ฯ

๏ ได้ท่อนท้าวพุ้นเล่า คืนมา ซอบคาย
สินทองทังเครื่องดี ดูพ้อม
และคละขึ้นผางทอง แล้วซั้ง
สินดั้นค้อนเบาน้อย หน่วยพัน ฯ

๏ ดูคั้งเบื้องสาวหาก แวนเบา
สงสารสังแต่ปุน เปนซู้
เฮาบ่อ วางเฮือนฮ้างฮามหลัง เลี้ยงง่าย
สองหากฮู้ไปแล้ว ห่อนมาย เมื่อใด ฯ

๏ เคียงแต่ขึ้นถ่ายปาก โมโห
สงสารสังแห่งซาย เพิงเว้น
แหนงจัก เอาโกเมี้ยนตายเสีย ดางส่าง
เมื่อนั้น คอนกล่าวถ้อยสายเส้น เล่ามา ฯ

๏ แหนฮ่างให้ฮู้ที่ ฮมฮัก นั้นเนอ
คนิงโสมสั้นคั่งจักเท ทวงข้อง
ฮ้อจัก ดอนลักตั้งใจไป เปนท่าน นั้นเด
เบื้องฝ่ายพ้องพายพุ้น หย่าจา ฯ

๏ ท้าวฮุ่ง ผู้ที่เหง้าได้ผ่าน สามเมือง ก็ดี
เก็งฌายังที่เฮา เปนเจ้า
เมือง ๆ เหลื้อมพะกายกอง แจ้งส่าง
ซายผู้ธรรม์เหง้า อ่อนซาย ฯ

๏ แหนฮ่างแล้วเลยซั้ง แนนตาม
พายขวาหนักแสดงพอ พันฮ้อย
เหมือนจัก ฮามฮักฮ้างฮามเมื้ย มัวเพื่อน
ซ้าท่าน เจ้าติ่วส้อยสางถ้วน ซู่คน ฯ

๏ แล้วซั้งท้าวอ้ายเกื้อน คนเซ็ง
ปายมั้นคนตุ่งปุน ไปหน้า
เลยยอน้องขุนเพ็ง ขึ้นสืบ
ฮื่น ๆ พ้อมซาวฟ้า ซั้งแนน ฯ

● ฝูงนี้ เปยหิ้บพ้อมอ้ายคว่าง ขุนคอน
ฮอยจัก มีเงินแสนสิ่งสิน พายหน้า
เมื่อนั้น ภูธรเจ้าจอมหัว ให้กล่าว
เดินแต่งเจ้าซาวฟ้า ซั้งเมือง ฯ

๏ แนนบ่าวขึ้นผางซั้ง พายขวา
เมื่อง ๆ จันทน์ส่องงาม เงาซ้าย
แนนสาวเมี้ยนตาดี แล้วซั้ง
พลพวกพ้อมทั้งค้าย ขึ้นซม ฯ

● ยั้ง ๆ หน้าหมอส่วาย โหรทวาย
สมภารหนักพ่องเบา บางบ้าง
ยิ่งซายแท้ทางมี ในโลก
ดางพ่องฮ้างดางหม้าย หยู่สะเทิน ฯ

◉ ถางพ่อง ดุโซคผั้นเผื่อก่อม พะไมมิด กี่มี
สม ๆ เดินแต่งดี ตาเมี้ยน
บาไทเจ้าส่วนตาน ต้านตอบ
ทุกที่เที้ยนชมพ้อม พ่ามวน ฯ

◉ เฮาจากหั้นเมื่อดุ้ ผาบญ ชอบแล้ว
เยี่ยวจวนยามฮุ่งสวาย แสงฮ้อน
สองขุนพ้อมสองนาง นงถ่าว
ผาไหย่ก้อนหินถ้าน ดุ่มมั่น ฯ

◉ ค่าวค่าวขึ้นเถิงที่ จอมสูง
คอยไกถหันซู่เมือง ไทยท้าว
พายถุงอั้วอามคาย ขึ้นแข่ง
ทุกที่ด้าวนางเหน้า หนุ่มพะกัน ฯ

◉ บ่อฮอดด้ามได้เพ่ง ชาววา
เขาก็ เอากันคืนเคียดเค้ม ขมค้อย
เฮานี้ ลอนมาแท้เสี่ยแฮง ฮามเบ่า
อันที่เทียมท่าน เจ้าติ้วส้อยเห็นหั้น หากมี ฯ

◉ เฮาเถ่าถ้าหนแห่ง กองตอม ก่อนถ้อน
สามที่ยังเถ่าเปน สันนี้
รือจัก ซอมดูได้แหนงตาย ถางสว่าง
บ่อฮู้ กี่ล่ำเหน้านางท้าว หยู่ตอม ฯ

◉ ยาบ ๆ เที้ยนอ้ายคว่าง หานพาย
เถิงที่ ผาฮอมฮุนบ่อปุน ไปหน้า
ทังหลายพ้อมอามกาน เอือยมุ่ง
ยังเถ่าข้าแวนถ้าน ตำบน ฯ

◉ จักต่งดั้น ๆ ตุ่ง เยี่ยวตก
เปนคนสังบาปหนา แหนงหน้า
จักปกเต้าโสโก แหนงหน่าย
ขอแก่ เทวราชเจ้าจอมฟ้า ช่อยคูน แด่เนอ ฯ

◉ เบิ้งฝ่ายง้อมเยี่ยเกื่อน เพิ่งผาย
เถิงที่ ผาฮอมฮุนฮ่อมชั้น ซงหั้น
บ่อนางพ้อมทังหลาย ถ้านดุ่ม
อ้ายพ่องขั้นค่ำซ้อย ไข่รือ ฯ

◉ นุ่ม ๆ ขึ้นค่อมฮอด เชี่ยงเยี่ย
พอแค่ เยี่ยวมือเขาคว่างพาย แควนหน้า
เหนี่ย ๆ พ้อมขุนคาน คถาไคล่
ยสยอดผู้แวนก้า เกื่อนชาย ฯ

◉ ไย่ไยขึ้นเถิงที่ ทันเคี่ยว
ฮุนแฮงเขาพากกาย เมื่อหน้า
เหลี่ยวเห็นไท้ทังสอง ทันยอด
ยื่น ๆ พ้อมชาวฟ้า กล่าวสงวน ฯ

◉ เถ้าจ่าซ้อนค่อมฮอด ฮิมผา
หัวเซซวานซว่างไป ดูฮ้าย
นางสาวห้ามวอระนา ไห้หยุ่
ถุงหากซ้ายซงฮ้าย ชวาตชรา ฯ

◉ เปนคู่หน้าน้องท่าน บัวทอง
สมมาเชื้อท่านเพิง พั่งถ้อย
จักปองขึ้นเยี่ยวกะหาย หิวหอด
ยาต่ำค้อยไจถ้า ถ่อมดู ฯ

◎ เมื่อนั้น เจ้ายอดฟ้าผู่ผ่าน ควงสวรรค์
ชะบุคิ่งควนฤกแถน งามถ้วน
เตยถวด ยันความต้านเดินพด แควนด่วน
สาวบ่าวถ้วนเขาขึ้น ชู่คน ฯ

◎ ทะถ่วนพ้อมฝูงหมู่ หมอโหร
ยน ๆ ยวงยืนไฟ ดูหน้า
ไผผู่ โชนโชนพุ้นยังพอย พายตุ่ม
อันนั้น เถ้าจ่าซ้อนแวนซ้า บ่อทัน ฯ

◎ ฝูงหมู่ สาวหนุ่มห้ามเฮาจิ่ง จักเซา กี่ตาย
อันจัก ตามบุญพลันส่วนยัง เถิงด้าม
ฮม ๆ พ้อมเซาหัว หุ่มมาก
ได้ว่า ข้ามย่านฟ้าคุนน้อง นั่งปอง ฯ

◎ สะควากหน้าฝูงหมู่ มุนตี่
สองคาน เนาจอมผาผ่อเมื่อ เมืองกว้าง
หลิงเห็น บุรีพื้นเงินยาง ยาวย่าน
ทุกที่ท้วงเมินผ้า ผ่อผอม ฯ

◎ หมอว่าเจ้าจัก ได้ผ่านพื้นเมืองใหย่ ทังปวง
เห็นที่ ฮายลินฮอมฮอดเฮา แถวก้อง
ยังเต่า เห็นสองเจ้าขุนหลวง ขาวเผิก
พดพวกพ้องตอมได้ แต่ควน ฯ

◎ จักเบิกบ้านได้ตั้ง โดยดุน พุ้นซาม
ฮอยจัก เวนนครหลวงพ่ำมวน นางท้าว
วางมวนให้เฮาปุน เป็นช่าง
ดังนั้น เจ้าหมื่นม้าวฮามเหง้า พ่านาน ฯ

◎ ยูท่างเอาพี่ เมื่อก่งท้าวเสวยราช เฮืองฮม
แต่นั้น สองคานเตยเถ่าตาม เติมพ้อม
ฮม ๆ เทียนสาวสี่ สู่บ่าว
เยาวะราชผู้คิ่งค้อม ที่ยำ ฯ

◎ ชะพู่เนื้อนงถ่าว ถนิมภรณ์
หลิงเห็น กองคำเปปื่นเวียน ไวส้าง
ภูธรท้าวแปงเชิง ย้ายย่าง
หันหยู่คว้าง ๆ เชือกหลอด ไหมเหลือง

◎ ท้าวอุ่งเบืองค้อนคว่าง ไกวกร
เมือง ๆ คำเฮือแหวน เฮืองม้าว
เตยค้ำหน้ากองสะดอน ดังมี่
เสียงสนั่นต้าวเมืองกว้าง คื่นเคง ฯ

◎ พรมเทพท้องทุกที่ สาธุ
ฮอยว่า บุญของหลังแต่เพง สมส้าง
ชะบุเนื้อนางงาม ง้อมม่วน
ผู้ที่อ้างผิวเผียน ถูกเมิ่ง ฯ

◎ เจ้าด่วนสู่ฮีบถ่าว กอนงาม
เทพาเท่งฮอดสวาง จ่าแจ้ง
ถ้าว่า สมภารข้ายังคาม คงเทียง
ขอให้ ถึกเคิ่งหน้าทันแม้ง แม่นกอง ฯ

◎ เจ้าเสียงแล้วก้มแกว่ง ไกวกร
คะทาทองถงแม่นทาง ทันหน้า
สะถอนพ้อมสาวสี่ ชมชื่น
อั้วคำผู้นงหน้า ถูกถุง ฯ

๏ ยกขึ้นเบื้องค้อนแก่ง　ไกวกาย
แยงสุ่งสุ่ยถึกกอง　ทันส้าง
จักหมายหมั้นฮอยไคล　คลาคลาด
ฮดหยู่ฮ้างฮามหน้า　บ่อบาน ฯ

๏ นงถ่าวเนื้อน้อยนาด　ฮามคาย ฯ
สองคานเปนดั่งเดียว　ดูข้อง
โอยอายโอ้ปอมหนึ่　แกมบ่าว
นางอู่แก้วเลยย้อง　ออกมา ฯ

๏ ค่าว ๆ เหลื้อมมุกมาด　หัวแหวน
ยอคะทาไกวแกว่งผาย　ผันเบื้อง
ฮมฮมพ้อมซาวแมน　เมินผ่อ
เลยถึกเบื้องสายเส้น　เชือกไหม ฯ

๏ หมอมหม่อหม้อมเหมือนดั่ง　เสี่ยกุง
อาไลลักลอบหนึ่　ปอมข้า
เฮาจัก ไปซุงลี้หนได　ดีหยู่ ซามรื่อ
ฮอยที่ พดไพ่พ้าพั้งฮ้าย　ฮ่อเฮา ฯ

๏ โฮงผ่านพ้ายูเพื่อน　ปุนปอง ทั้นตาย
ฮุนแฮงเฮาส่วนจักไป　เปนน้อย
เมื่อนั้น　หานพายเมี้ยนตาดี　ถิ้มก่อน
ค้อนถึกหน้ากองค้อย　พ่างแถม ฯ

๏ เหมื่อนจัก ส้างท่อนท้าวคางฮาซ　ฮังปอง
เปนซุนแนมแทบดื้น　คามไท้
ระบองเนื้อนงคาน　อู้ายกว่าง

ซ้าแก่นต้นตามไท้　ที่เซิ่ง

๏ ยกย่างเบื้องค้อนแกว่ง　ไกวคาม
คาเล่งแลเหลือดดี้　คาถิ้ม
เลยตำหน้ากองไซ　เพื่อนฟาด
ฮื่นฮื่นก้องเฮิงก้า　กล่าวหาน ฯ

๏ เหมื่อนจัก ไค่กิ่งพื้นเสวยราร　ลือเกียรตี้
สมภารคามเพื่อบุญ　บาท้าว
เมื่อนั้น　เยี่ยค่ำผู้ลือเกียรตี้　กอยกล่าว
เบื้องแกว่งค้อนไกวน้าว　ส่งแฮง ฯ

๏ ย่อง ๆ ค้อนลงฮื่บ　เฮี่ยงละแคง
เหมื่อนจัก เปนซุนแซงเซื่อนเมื่อง　พายข้าง
ซาวบนพ้อมแกมสาว　สมบ่าว
เถ้าจ่าซ้อนองค์อ้าง　ออกมา ฯ

๏ เบื้องแกว่งค้อนตั้งต่าว　โกยไกว
คะทาไอยะราลงแม่นกอง　ทันส้าง
เทื่อนี้　คนิงไดได้โดยใจ　จงไผ่
อ้ายผ่องผู้ธรรม์อ้าง　ออกมา ฯ

๏ ถึกแม่นส้างธรรม์ไหย่　กองคำ
เมื่อนั้น　ฮามกานเลยเถ่าดี้　คาถิ้ม
พอยคำส้างสะดอนดื้น　คาสวาด
เหมื่อนจัก　ได้หยู่พื้นเปนเถ้า　แส่งสา ฯ

๏ เอื้อยมุ่งถิ้มค้อนฟาด　สายไหม
คะทา ไอย์แคงเพื่องลง　บิ่วเบื้อง
ทุกไทพ้อมฝูงเซา　ซุนหนุ่ม
ยกย่างเยื้องยอค้อน　แกว่งกร ฯ

◎ ขาวตุ้มถิ่มค้อนฟ้า เหลือหลาย
ฮมฮม เขาเอิงคอนซู่คน หุมพ้อม
ลางคนได้ทันกาง หน้าเน่ง
ลางพ่องหม้อมเหมือนม้วย บ่อบาน ฯ

◎ ลางเฮ่งถิ่มผิดซั่ว ซาววา
เปนคนสะเทินห่างการ ไกลซู้
ลางคนถิ้มแคว้นตาย ดูยาก
เทียนไก่ผู้ขันซั้น ซู่ตัว ฯ

◎ เฮาก็ มาม่วนหลิ้นทวนพาก บรบวร
ผะนัวเหมือยหมอกนาย นงข้อน
ดูจวนแจ้งราตี ไก้ฮุ่ง
แสงแดดฮ้อนขาวฟ้า ไก่ลา ฯ

◎ จักตุ่งต้นต้นตุ่ง ปอมดม
สเนหาฮักพี่จักลา ลาแล้ว
มาสมส้อยชมสอง สมสู่
มาจวบแก้วแพงซ้าง ซ่างจา ฯ

◎ มาหยู่หลิ้น ๆ ม่วน ชมสนุก
กายเพลาพี่จักลา ลาน้อง
ดุกดุกแล้วนอน ๆ ทนโสก
ฮ้องฮ่ำถ้อยแถมถ้อง ทีแถลง ฯ

◎ มีโชคแล้ว ๆ เล่า มีเคราะห์
โรคาแซงเกิดแถม เกาก้ว
เหนาะ ๆ หน้อยไดน้อ มาน่อ สันนี้
จักจากเจ้าคิงตั้ว ด่วนเมือ ก่อนแล้ว ฯ

◎ คดฮ่อฮ้อนฮมฮ่อ ฮักเฮียม แด่เนอ
ยาเลยลืมเบิ่ดเหลือ ลืมหน้า
เสงี่ยมส้อยสาโร ฮีฮ่ำ
แต่นั้น ท้าวฮุ่งผู้นงหน้า กล่าวกอน ฯ

◎ เทียนี้ ทุกค่ำค้อยตกต่ำ ราตี แดนอ
คอน ๆ เปนดั่งหนาว จักไข้
รือจัก มีไผผู้มาเติน ต้านปาก คอมเด
พระแก่นไท้เอาข้อย ค่อยเมือ แต่เถิน ฯ

◎ จักหยู่กั้นเยือนยาก ไดดี
เหลือคองคางไค่หุม เห็นหน้า
ดูดั่ง มาวางไว้วินหนี แสนโสก
พรมเทพเจ้าจอมฟ้า ส่องยาน แต่ถ้อน ฯ

◎ ดุโชคเว้นแว่นว่า วอนกะสัน แดนอ
อาการการเกิดสั่ง สันนี้
คิงตนโอ้ไดเด ดูยาก
อดหยู่พี้พายพุ้น บ่อหัน ฯ

◎ วิบากเบื้องป่างก่อน กัมมัง แลรือ
ออระนันนับเทือมา เบี่ยนบ้าง
เวราแล้วเวรัง เฮวว่า สันนี้
พระพี่ผู้ธรรม์อ้าง ค่อยคนิง แต่ถ้อน ฯ

◎ ขอเหนี่ยวเจ้าฟ้าหย่า ลาได
คำจิงจงจอดรือ ฮามเว้น
เมื่อนั้น สีไวเจ้าคำหวา ต้านม่วน
ปุนกล่าวถ้อยสายเส้น สืบกอน ฯ

◎ อันว่า ฮักฮูบน้องฮ้อยฮ่อน แสนที่
พระเนตรเปนดั่งยัง ยินไก้
อันจัก ตามคำฮ้อยฮองดี ลำไรจ
ถมล่วงม้าเทียวไร้ ล่วงมา นั้นตาย ฯ
◎ แถนใหญ่เจ้าด้านโลก ก็ถทอง
นาคองยังหยุ่งยง งอยก้า
แคดวงไว้ตอมแต ตมกิ่น
ตอนว่า เมื่อฮอดต้ำเมืองฟ้า หมื่นกะล้น ซามตาย
◎ เมื่อนั้น ท้าวฮุ่งฮ้อน ๆ ฮ่ำ ฮมฮัก
อาบันเบี่ยนบาบลนอง ลุ่นเต้า
ตี่แก่ ทามะรุกฮ้องแกมโก กุ้งก
พระพี่น้องฮองเจ้า ฮ่ำกะหาย ฯ

● ฮักน้องซอด คำเสนห
มาวางกัน ห่างไก้
เปนคนเฮ ฮ้างเป่า
จอมให้กาบ คำหวา ฯ
◎ ต้านม่วนถ้อย แกมวอน
หายามดี พี่จักเต้า
ออระชรา เลี้ยงม่วน
ล้านซอบเข้า พี่บ่อมีลืม ฯ
◎ ฮว่านๆฟ้า ตังหนัก
ออรทิ้มเหมือย หมอกฮ้อน
นักนักใจ หลงหล่า ฮู้ดี
ฮักฮ้อนเยี่ยว บ่อเยือ ฮู้ดี ฯ

โคลง 5

◎ เปนดัง ห้างแฮ้วถึก ตื่นต่าน แลนอ
พายลานซัก เซือกแฮ้ว
เบ่านานขาด เปนบั้น
แค้ว ๆ กล่าว คำเมือ ฯ
◎ ฟ้าขั้นท่อน เปนดิน
เปนดินเดียร์ ตาดหย้า
นกยูงบิน สู่ไม้
ไม้ก็ ไม้ล้ำหม้า ยอดสูง ฯ
◎ จี่ล่อให้ ตอมยูง
ยูงคำตา บ่อเอื้อ
บินไป จับจองสูง ง่ำค้อม
ค้อมก็ ค้อมฮองกิ่ง ไบบาง ฯ

◎ อาบน้ำท่า หลายวัง
กินวังเหนือ อิ่มท้อง
ฮักหน้าเล่า ลืมหลัง ฮู้ดี
ปะลัจน้องเยี่ยว บ่อคง ฯ
◎ ค่อย ๆ กล่าว คำเผือน
ไม่ตีจิง จงต้าน
ปีตกเดือน ค้อยค่ำ
แพงล้านเล่า ลืมเฮียม ฮู้เด ฯ
◎ ท้าวฮุ่ง ฮู้ฮ่ำถ้อย ต้านตอบ คำถวน
เยียวยมจัก หล่าถ้อย
ในลวนมี่ ต้นม่วน
มื้อ้อยกาบ หอมหวาน ฯ

๏ ฮ่วนๆฟ้า หัวปี่
ดมพานใบ กิ่งก้อม
จักหนี่กอย ไจฮ่อ
ไจฮ่วมฮ้อม ระวังแหน ฯ

๏ หน้าด้านท่อ พายหลัง
แสนนางปะ ไป่ไว้
คำฮายัง ดั่งเก่า
จอมไท้หย่า สนเท ฯ

๏ ขอบน้องเบ่า เดียดัง
สำเรเปน ที่หมั้น
ดัด ๆ ถวาย ไจจอด
ชั้นฟ้าพี่ เมือไกล ฯ

๏ หยู่เยอ ยอดมิ่งก้อม คำคาด เซี่ยงเคือ
ทังบาไท ที่เหง้า
จักเมือพี่ ดาเจ้า
เจ้าช่างหยู่ นอนสอง ฯ

๏ ฮ้อยขอบหย่า อนตาย
นอนสองเฮี่ยง ฮ่วมห้อง
มียิงชาย ซ้อนหน่อ
น้ำต้องก่ ห่ยาฮง ฯ

๏ ดูก พี่ยงพ่อ แขงเมือง
หย่าจงไจ จากเหน้า
มีคำเหลือง ด้านซั่ง
เปนเจ้าผ่าน นครขวาง ฯ

๏ ยั่งยั่งฟ้า หัวปี่
ฝนฮ่ำดวง ดอกหย้า
จักหนี่หนี่ บ่อได้
เจ้าฟ้าวั่ง เวไจ ฯ

๏ ต้นไม้ใหย่ จอมผา
ปักลี่เฮ ฮ่อนเต้า
บินไป จับจอมผา ซมม่วน
เค้าเค้าหยู่ ออระแอ ฯ

๏ จักด่วนขึ้นฟ้าเด่า ยังฮัก
จักหยู่ดอมเผือผัก เพือนน้อง
จักดีบ่อนัก สะเทินห่าง พระเอย
นานขึ้นเยี่ยวความข้อง พากน้องหลายทาง ฯ

๏ อาบน้ำแต่ พอกานก่อนเถิ้น
พอขัดอาน ดูบด้าง
หยู่นานเยี่ยว หนาวหน่วง
เยี่ยวกะด้างเมื่อย พอยถือ ฮู้เด ฯ

๏ หยู่เยอ น้องเจ้าข่วง ทังสอง
เถิงปี่คู จักเต้า
หยู่เยอ ฮองฮองบัว ก้านก่อง
ฟ้าบ่อเถ้า ฟ้าเด่าจักคืนมา ฯ

(กลอนอ่านวิชชุมาลี)

๏ หยู่เยอ ผิวผ่องเนื้อน้อยนาด นงลี่หยู่เยอ
เปนพยายสิ่งทาง ไทอ้าง
หยู่เยอ ลำลีเนื้อเจียมปาง พระพี่ เฮี่ยมเยย
เหมือนจัก ฮามฮูบไว้วันนี้ พากแพง ก่อนแล้ว ฯ

◎ จักว่า หนักคู่ถ้าน ๆ เล่า ยังเบา
คือคู่ กินเสดงพิสไบ่ปาน ปุนแพ้
จักว่า บุญเฮาหลื้อยังไกล กินโส้ก
จักว่า บาปก็ไซ่แท้หางซ้อน เล่ามี ฯ

◎ จักว่าไซยะโซคหลื้อฮู้ว่า กำสุด
จักว่า ราสีสูญก็เล่ายัง สงวนน้อง
เมื่อนั้น บาบุญเจ้าเจือจุน ค้านตอบ
พดพวกพ้องทังค้าย หยู่พั้ง ฯ

◎ บุญปะกอบเจ้าจอมมิ่ง เมื่อดี แตเถิ้น
โพยภัยสังหย่าตอม ตนเจ้า
เมื่อเยยผู้แพงสี่ เสมอหล่อ กูเอย
หมั้นหมื่นเข้ายาฮ้อน หอดฮม ฯ

◎ น้องก็ ฮักสูบเจ้าถ้านท่อ ทนอก
ว่าจัก หายอาฮมส่วนกะหาย หิวซ้อน
เทื่อนี้ วันตกมื้อเมื่อเดือน ได้จวบ
ยามนั่งฮ้อนกะหายแล้ว เล่าหนาว ฯ

◎ หวังจวบเจ้าเจ้าจวบ มีเคราะห์
เปนดั่ง เบี่ยวดวงดาวหยู่สูง แสนถ้าน
หวังสมส้อยชมสอง สมสู่
เปนดั่ง ซายนั่งบ้านวังน้ำ แม่ของ ฯ

◎ ถ้านั้น หนักคู่ถ้านทับฉั้น ลงเติ่ง
พายนั้ง เอาดินฮองสีปาย สองเท้า
ว่าจัก เมื่อเทิงหลื้อแสนทวี คือคว่ั้ง ฯ
ว่าจัก ลงลุ่มหลื้อหนาเท้า โยซน์ยาว ฯ

◎ ว่าจัก เดินคุ่งข้ามยังฝั่ง จักวาด
คือคู่ ตัวคางคาวคั่งตาย ตกไม้
หนูจัก ส่งสการเมี้ยนมาหวน เห็นบึก
นกเล่าได้ดูหน้า ก็ไซ่เฮา ฯ

◎ ตกหลีกเบื้องหนฝ่าย สะเทินเขิน
อาการเปนดั่งเฮา ปางนี้
หวังจัก เกี่ยวกมผั้นมาเกิน ไกลห่าง
ซักซองซี้ถวายไว้ แว่นไจ ฯ

◎ เมื่อเยอ ม่างๆหน้าพระพี่ ทังสอง อ่อนเอย
หย่าได้ พั้งความไผเล่าเตียน คนน้อง นั้นแต่
พอเมื่อ บุญสนองได้คืนมา เวียนคอบ
เมื่อนั้น เฮาฮ่วมห้องสถานแก้ว หยู่สเกียร ฯ

◎ เมื่อนั้น บุญปะกอบเจ้าถ้านมาด สวนตาน
เนียนเนียนใจจอดเจือง จงน้อง
หยู่เยอ นงคานเนื้อสีเสลี่ยว พระพี่ เฮียมเอย
สุดแห่งห้องยาฮ้อน ฮ่อฮม แต่เนอ ฯ

◎ กะสันโสกฮ้อนพันที่ คำเคือง
ไมตีสมหย่าเยียว มายม้าง
อันที่ เมืองเฮาต้าวสวนตาน กงเทส
ถวายถ่องไว้ธรรม์น้อง อ่อนอวน ฯ

◎ กัดเยสเนื้อน้อยนาด นพคุน
ทังภูมิหน่อจอม ใจแจ้ง
ขอพรให้บุญเฮือง ซูซ่อย
สุขหยู่แม้งมวนพ้อม เพื่อจง ฯ

๏ หย่าถ่อยถ้อยสัมสิ้ง ยสธวาง
ทงพาที่อาจจะไกล เกียรกว้าง
เทื่อนี้ วางวอนไว้เวียนเมือ เมืองเก่า
ชลเนตล้างโฉมหน้า หยู่เดิง ฯ

๏ คือเง่างวันมัวมาก เมาพิส
ก็เพื่อ ฮมเพิงพายอ่อนอวน สองน้อง
รือจัก ปงจิตไว้ไดเด ดูยาก
คิดแห่งห้องหนพี้ พี่วอน ฯ

๏ พี่จากเจ้าเจ้าพี่ พอยเฮียม
ขวันหย่าออนอ่อนอวน องค์แก้ว
เจียมแต่ เฮาหมายหมั้นหมายมา สมสู่
ชมชื่นแล้วลาเลี้ยง พี่จักเมือ ก่อนแล้ว ฯ

๏ เมื่อนั้น ระพีเนื่อสองอ่อน อวนสี
นุเนื่อสองสั่งกัน กอนไห้
แต่นั้น เทพีง้อมงามเสสียว ต้านตอบ
น้องนี้ คือคู่ไม้แฝงเผ้า ฝั่งชัน ฯ

๏ รอบที่ ภูวะนาถท้าวปองปูก ถมแถม นั้นแล้ว
ยอหินขนันเชื่อนเบ็ง บังน้ำ
อันนึ่ง คือทั่ง เฮือแซมพันเพลา สมมาก
ผาไหย่กั้งบังน้ำ ช่องชัน ฯ

๏ พากนึ่งนั้นคือคู่ ระดูหนาว
ไฟฟาหันแห่งเฮียม แฮงตุ้ม
โดยเดิมด้ามปะถมถาง ถาวเก่า
พระพี่ มีแผ่นเสื่อแคงซ้อย ซ่อยอวน แด่เนอ ฯ

๏ เมื่อเยอ ผู้เผ่าท้าวทังนาด นงสี อวนเอย
คือคู่ ดำดวนดวงไหม่หอม โฮยเฮ้า
ภุมมะรีดินแดดดอม ดมกิ่น
ผักไผ่ไว้ซอนเก้า ก่อมผม ฯ

๏ ถนัดยิ่งฮ้อนๆ ยิ่ง ไฟกัลป์
คำฮาฮมเบ่าบาง เบาได้
ซื่อว่า นอนหลับน้องยังฝัน เผือพี่
แม่นว่า ได้หมื่นต่อกองแก้ว ก็บ่ปาน ฯ

๏ บ่อฮ่างฮ้างๆ ที่ คำฮัก
สองสมรหมายสั่งกัน กอยกั้น
คนพักพ้อมทังหลาย สงัดหยู่
ชลเนตย้อยยมไห้ หอดหิว ฯ

๏ ดีท่อ ดมด่วงพ้าจเมืองซ่อ ไบบาง
ฮมๆ ชาวเมืองบนบ่าวกัน เมือฟ้า
ฮุนแถนเจ้าควางกวาง ท้าวหนุ่ม
แปปิ้นหน้าแหนด้าน ตื่มกอน ฯ

๏ หยู่เยอ ชาวอุ่มเนื้อน้อยนาด นงสี พี่เอย
คอนคอนจักจากกัน กอนไห้
หยู่เยอ สุระพีพ้อมดำดวน ก้านก่อง กูเอย
หอมฮ่วงเฮ้าเดือนห้า ไบ่โฮย ฯ

๏ พี่ก็ มาท่อนท้าวพ้อมพ่ำ ชมสนุก
โอยโอยอันอ่าวโอย เฮาอ้าง
อุกขลุกแล้ววางมอน เมือเบ่า
นิราสฮ้างฮามฮ้าง ฮูบสาว ฯ

๏ คูจัก ข้ามเหล่าไม้เมือสู่ เมืองบน ก่อนแล้ว
คาวไกลแสนชั่วผอม ผายกว้าง
ขุนพลพ้อมหานพาย อ้ายคว่าง
จักจากม้างเมือฟ้า ดั่งสู ฯ

๏ ต่าง ๆ เนือเอือยมุ่ง อามกาน หยู เยอ
ระบุคิงงามแร่งเรียน ขาวแจ้ง
ขุนเยียผู้คนหาน อ้ายผ่อง
สองต่างแล้งฮามหน้า ส่วนกะสัน ฯ

๏ กาก่องก้านแถมกิ่ง บัวทอง พี่เอย
ทุกวันคูไค่หุม เห็นหน้า
แองคอนพ้อมสองขา เพิ่งเกือน
ผิว่า เมือฮอดถ้ำเมืองฟ้า ไบ่ลืม ฯ

๏ ค้ายเพื่อนพ้องพ้อมหมู่ สาวสนม
ออระทิ้มเหมือยหมอกนาย นงข้อน
เทื่อนี้ มาสมแล้วจักมาย เมือก่อน
ฮักฮิบฮ้อนโลมแล้ว เล่าตา ฯ

๏ ฮ่อน ๆ ฮ้อนฮมโสก โสโก
ยินคาเคืองคั่งแค คาร้อง
เมือเยอ ลาไรเจ้าควางกาง ล้านมาด
จักจากน้องเมือหน้า ดั่งสี ฯ

๏ พ้อมพากเมี้ยนเมือสู่ ควางบน
คูก็ มีคำอันอ่าวเถิง แถมฮ้อน
สาลดเจ้าทั้งหลาย ลาเลิก
ขอนโสกไว้วางน้อง หยู่พอย แดนา ฯ

๏ ฟ้าเบิกเจ้าส้านรั้ง ก็อทอง
ทังลมออนอ่อนเมือ เมืองพ้อน
หย่าได้ ลืมคองเว้นวางหลัง ปะไบ่
หมอมหม่อหม้อนฮมฮ้อน เฮ่งเคือง ฯ

๏ เทื่อนี้ บาบได่ค้อนเคาะที่หิ้บ เหงบุญ
เมือเมืองบนหย่าลืม คูร้อย
เมื่อนั้น ลมออนเจ้าขุนแถน ม้าบึก
ปุนแผ่ก้อยแถลงค้าน คอบสาว ฯ

๏ ถ้าว่า ไผหลีกก้อยสัจจะจาก วาจา
เวรทำสะหาวหล่าสูน เสียม้าง
นอนในพื้นสาสินรุ์ แสนค่ำ
เปนแม่ฮ้างเถิงเถ้า ท่านหยัน ว่าเนอ ฯ

๏ เฮาจัก ต้านฮ่ำไว้ให้ถี่ แถมวอน
เปนคองอันจื่อจิง จำหมั้น
ออระซอนพ้อมสาวสี้ ต้านคอบ
คูก็ คิดรู้รั้นฮมฮ้อน หยู่กะสั้น ฯ

๏ เคียดที่ เขาขอบรั้นเปนเรือน ขนงทวาร
ทุกวันสาวไค่หุม เห็นหน้า
ดังว่า มาวางไว้การเสีย ให้ห่าง สันนี้
ขอแก่ เทวราชเจ้าจอมฟ้า อี่คู แด่เนอ ฯ

๏ เทื่อนี้ ตกหว่างฮ้างฮางฮูบ โทเร
คันว่า วางคูเสียหย่าเหงา ขินเต้า
แหนงว่า เอโกเมี้ยนมรนา เมียระนาด
ผู้ที่เหงาแถนฟ้า ค่อยเมือ ก่อนเด้น ฯ

๏ หย่าได้ ลืมทาสข้อยฝูงหม่อน ทาสี แด่เนอ
ถ้าหาก เหลือคองคึดรู้วัน แวนหม้อม
แต่นั้น ภูมิเจ้าสวนตาน แล้วเลิก
ปะดับหมู่ช้างงาค้อม เคืองคำ ฯ

๏ ต้านเบิกร้อแชสั่ง ซาวนาง
ถ่าถ้ามือถูบทวง ไทมฮ้อง
เขาก็ วางคิงถิ้มเดียนกอง ให้หอด
พระพี่น้องถาพ้อม พ่ำเมื่อ ฯ

๏ เขาก็ คึดฯอดเจ้าด้านกาบ คำหวา
เฮือง ๆ สูรย์ส่องดอย ดูแจ้ง
เทื่อนี้ มาฮามฮ้างโดยดาย ดูเบ่า
ก็เพื่อ ภูวะนาถท้าวเนาแล้ง ต่างสถาน ฯ

๏ ตะข่วงกว้างแปนเบ่า หลายหลิ้ม
โสมคาน เมือเมืองบนจากคู ฝูงข้อย
ออระทึ้มฟ้าบดบน ถมต่วง
มื่อนั้น เจ้าติ่วส้อยแถนฟ้า เลิกมวน ฯ

๏ ซวาด ๆ ร้างย้องข่าง แถมดวา
ซาวบนกวนสั่งสาว เสี่ยงฮ้อง
เทพวาฮ้อนฮมกะหาย หิวสวาด
เจ้าจากน้องอวนน้อง จากเฮี่ยม ฯ

๏ คึดฮ่อเจ้าจงจอด คำเด่นห์
เมือง ๆ พายบนเขาด่วงเมือ เมืองฟ้า
ลิวลิวข้ามคูหา หลายหลั่น
มัวมืดฟ้าเจี้ยวจี้ว ร่อเหลือง ฯ

๏ ถักถั่นไม้ซ้องช่อ เจี้ยวนิด พุ้นเยอ
กายที่ นาเนืองเถิงท่าเพี่ยง เมือหน้า
เมื่อนั้น ภูมินท์เจ้าเจืองถุน ด้านมาด
คึดพี่ผู้นงหน้า หมื่นกะสัน ฯ

๏ รือจัก นิราศฮ้างฮามฮูบ เฮียงตน ได้เด
ถ่าถ้าผันดูบนาง นงหน้า
บาไททาวทงกะสัน คึดคั่ง
หน้าต่อหน้าสงวนชู้ ซ่างชม ฯ

๏ ยั่ง ๆ น้ำย้อยเนต นองไหล
ยินอาฮมคั่งปาน เปนบ้า
ดูดั่ง ฮามเฮียมแก้วกูไกล กินโสก เวรนี้
พระพี่ คึดเพื่อหน้าคนิงไว้ แว่นทวง แด่เนอ ฯ

๏ เมื่อใด ดุโชคได้โดยดั้ง ปากนา
บุญยวงยสยิ่งทาง ไทอ้าง
เจี้ยมแต่ สองสมส้อยสารา ไร้สู่
ทุกที่เฮืองนครกว้าง แผ่ผาย ฯ

๏ ยังจัก มีคู่ซ้อนฮมเพื่อน พายกู บ่อเด
เหมือนที่ คำเสนโหแห่งฮา ฮอยถ้า
ซะบุเนื้อเร็งไฉ ยินโสก
เจ้ายี่ซ้ำแถมถ้อย กล่าวงอน ฯ

๏ ในโลกสันทุกท่วย ยิงชาย
เวราจรแจกเจียร จำม้าง
จักหมายหมั้นไมตี สัจจเที่ยง ได้รือ
มัดแม่งฮ้างฮามหม้าย หยู่กะสัน ฯ

๏ เปนแว่นไว้ค้ำเลี้ยง ขนงไจ
มีคองอันจื่อมา จำแจ้ง
แต่นั้น สี่ไล่ง้อมเกียวความ ต้านคอบ
พี่ก็ อดหยู่แล้งลืมเข้า ขาดแอง ฯ

๏ ก็เพื่อ คึดคอบน้องทุกค่ำ ราตี
เปนดั่ง กินยาแสลงปวดหนุ่ม ไนเนื้อ
ขอแก่ ภูมีไท้ฮมเพิง คนิงมาก ปางนี้
พระค่อย คูนอ่อนแก้วกูเกือ เพื่อนองค์แต่เนอ ฯ

๏ พี่ก็ อดหยู่ถ้าเยือนยาก เททวง
เยียวว่า ขวันเฮียมออนเพื่อปะจง เถิงน้อง
ดวงมะโนห้อยหนอวน อันปะเสีด
ดอนว่า มาหยู่พ้อมเฮียงห้อง ดั่งผืน ฯ

๏ กำเนิดนี้ฮู้ว่า แวนถนัด
เมื่อนั้น บาไทผันฮ่อเฮียม ชมฮ้อน
หยู่เยอ กะสัตรสร้อยสีไว แวนยิ่ง กูเอย
น้องจากเจ้าฮมฮ้อน ฮ่ำคนิง พี่ก้อนฯ

๏ เมื่อเยอ พระหลิ่งเนื้อเจ้าพี่ แพงขวัน
ขวันหย่าออนฮอดเฮือน เฮียงห้อง
ไสสันไท้ทงเมือง เท้าฮุ่ง
เทื่อนี้ น้องจากเจ้าทวงฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

๏ จักคุ่งค้นค้นคุ่ง เมือเมือง ก่อนแล้ว
อาการเปนดั่งเฮา แฮงค้าน
เมือง ๆ เหลื้อมแสงสูรย์ สุริเยศ
ง้อมม่วนเจ้าสินด้าน ลวดวอน ฯ

๏ น้องจัก เดนเทสแท้เมือสู่ นาคอง ก่อนแล้ว
เยียวท่อ นานมาขวันอ่อนออน อวนไข้
ระบองเนื้อผันเฮียม แล้วเลิก
ชลเนตย้อยยยมไห้ ทั่งแถว ฯ

๏ ดีแก่ ลมเบิกไม้ส้อยสั้น สารี
แถว ๆ เขาแองคอนสั่งสาว เฮียงฮ้อง
ไผหาก ดอนลืมม้างไมตี หลงหล่า
ลืมพี่น้องดวงสั้น โลภมี

๏ หล้าง จักเปนเผดฮ้ายแฮมบ่ำ หิมะพานพุ้นแล้ว
พันวัสสามาขวบปี ก็ยังหั้น ฯ

๏ แต่นั้น สว่า ๆ ต้านอะเหย่ยปาก หุมหัว
โสสำทานที่เฮา แฮงอ้าง
ทำไดให้เปนมัว ค้อยค่ำ
นอนแนบท้างไนหม้อ หมื่นปี ฯ

๏ เมื่อนั้น สาวฮ่ำถ้อยต้านตอบ แองคอน
ไผหาก วางดูหนี่ซ่างแถน ดูถ้อน
เมือเมืองแล้วหลายกอน การยาก
เมียหยู่บ้านดาค้อน ฮ่มแฮง ฯ

๏ คอนก็ ฮับพากย์ถ้อยแถวถี่ แถมคดี
นงแพงกูหย่าไถน ทางนั้น
บาสีเจ้าเจืองดุน แล้วเลิก
ขึ้นขี่ม้าเดินต้น คุ่งทาง ฯ

● ดี่แก่ ฉมเบิกไม้คือซ่า   แคมผา
เมียนๆ จงจอดนาง   ในห้อง
ดี่แก่ งุมงอมไม้ต้นพู   เท็งเหล่า
แรวซ่ำฮ้องเฮี่ยวเฮี้ย   ส่งเสียง ฯ

● ทุกวอกห้วยแห้ม.ผ่า   ไฟฟอน
กอยแฮงเฮวฮอดเรี่ยง   เซาม้า
ภูจรขึ้นเมือเท็ง   โฮงราช
เยื้อนซ่ำผ้าชมไว้   แว่นทวง ฯ

● ภูวนาถน้อยฮักพี่   เรียงเคือ
คอนคอนคึดฮู่ดวง   เดยร้อง
ปานนี้ นูเนื้อเนือนงคาน   พระพี่ กูพุ้น
มะโนนาดน้องแถมฮ้อน   เฮ่งกะหาย ฯ

● แม้งนิ่ง วันคลาดคล้อยคลาที่ คันธร
ทังหลายเดยเลิกลา   ลงห้อง
บาไทเมี้ยนเมื่อนอน   เท็งแท่น
เยื้อนซ่ำผ้าทังซ้องฦ   พี่ชม ฯ

● ฝุงแกว่นไซ้ลดม่าน   ดงขอ
ยินอาฮมห่างแลง   นอนแล้ง
ปานนี้ ละออเนือนงปาง   พระพี่ กูพุ้น
ดี่แก่ เดือนเฮือแจ้งเจียรฟ้า   ส่องไส ฯ

● ท้าวฮุ่งฮ้อนทุกที่   ทนสะออน
โอยโอยคึดคั่งใน   นานม้อย
คอนคอนค้ำราตี   ไกลฮุ่ง
เจ้านี่ม้อยใจแจ้ง   จอดนาง ฯ

◎ พุ่งพุ่งพ้อมเสียงไก่   กอยขัน
ดี่แก่ สูระพางเฮืองเฮือแสง   ไส้ขึ้น
คนนันก้องบาดาล   ดังมี้
คื่นๆ ก้องฎูกสาก   สาดี ฯ

◎ ท้าวฮุ่งเมี้ยนคลาที่   เมือเดิน
มุนดีเขาคว่างคอน   คนเจ้า
ดี่แก่ ทายเทินหน้าดวงบาง   บานแบ่ง
ผู้ที่เหง้าคนิงรู้   ชั่วไกล ฯ

◎ ทุกแห่งซ้ำไซจ่อ   จาวจี้
บาไทคึดฮุ่งใจ   จงง้อม
ภูมิเจ้าเจืองหาน   หิวสวาด
คึดฮุ่งผู้คิงค้อม   ดูกเมื่ง ฯ

◎ เดือนดี่เสี้ยงไสสอาด   ปงหงาย
บาก็ เต็งคำคอนตั้งคอน   แควนแจ้ง
มิ่งเขียะ ไปเถิงเจ้าหอฉาย   ง้อมม่วน นั้นเนอ
มิ่ดนี้ น้องหยู่แล้งดื่มเซ้า   ห่างเภาว์ว่าเนอ ฯ

◎ ฟังยินฮว่านๆ ฟ้าดังสนั่น   เสียงเนืองพุ้นเนอ
ชวนเฮียมไปเพื่อนเฮา   ผาเฮ้า
แหนแก่ บุญเฮืองส้อยสี่ไส   โสมฮาน
น้องก็ คิดจอดเจ้าแพงซ้าง   คั่งทวง ฯ

◎ โสภาพนี้ออนหยู่   ทังดอม นั้นสาย
ผาฮาเจี้ยมแต่ฮา   ดางเซ้า
เปนตั้ง ไปเลี้ยไข้ผอมเหลือง   ไห้ส่วาง ดีดาย
มิ่งจ่ง ไหว้อ่อนเจ้าใจแจ้ง   คือกอน ฯ

๏ ผ่อดู พ่าง ๆ ฟ้าเพิ่คพิ่ค สูรย์ไส้พุ้นเยอ
คอนก็ เอ็งสุดิ์เลยเลิกดา ลงห้อง
ไหไหม้าฆะโนพาร พับแล่น
ดีก่อ ลมลวาดไม้ดังก้อง แกว่งมื่อ ฯ

๏ ทุกซอกห้วยมื่เท่น ควนนอน
ลิวลิวดวาฮึบแฮง เฮวผ้าย
แม้งนั่งเถิงที่ นครหลวงชั้นเชียงเคือ พอยจอด
มัวมึดต้ายเลียนเหล้น เลียบเพียง ฯ

๏ คอนก็ ขึ้นฮอดแล้วเนานั่ง ในหอ
เลยลวด เฮียงคดีเดิมดั่งบา เอาไหว้
พั้งพอแล้วนางงาม ขานซอบ
อันว่าซวนพี่ หว้ายหว่างไม้ไปเฮ้า ส่ว่างกะสั้น

๏ ความซอบไท้ผู้ผ่าน คนรชวาง กล่าวแล้ว
ดูดั่ง ยังเคืองอันฝ่ายเฮา ฮมเฮ้า
ฮอยว่า ไททานถ้อยโฮมดี ด้านปมาท
บ่อกว่า เจ้าคิวล้อยบาห้าวส่องยานทั้นก้อนฯ

๏ แต่นั้น คอนพาดถ้อยฮับพาก พอยสนอง
สาน ๆ เลียงกล่าวนาง ในห้อง
อันนี้ เปนคองแท้บูฮาน ถาวเก่า
เจี้ยมว่า น้องท่านเจ้าจำซ้า ฮึบแฮง

๏ คึดเง่าง้วนเมามาก มัวไจ
อันว่า ฮองแพงบุญซอดกัน กำเต้า
ไผ่ห่อนไพความต้านดินบา บุญมาก
คอนค่อยซ้องปะนมเจ้า ว่องวอน ฯ

๏ เมื่อนั้น ง้อมปากต้านฮับพากย์ พอยหัว
ออระซอนยวงกล่าวถาม เถิงเถ้า
เมื่อนั้น ฝูงถ้าวพ้อมอามถาน นะนาด
น้องท่านเจ้าซวนแท้ ซอบไป ฯ

๏ นางก็ ผัดผาดถ้อยแปดั้ง บัวทอง
มึงเบิยะ ไรคำเมืองกล่าวกอน เถิงเถ้า
บัดนี้ บุญกองเจ้าราซาย ไซ้กล่าว
ซวนลูก หว้ายบ่าไม้ไปเฮ้า ฮ่มผา ฯ

๏ มันจิ่ง เฮวด่วนขึ้นไซ่ซ่าว เทพี
มาดาคึดผ่อเล็ง เลยด้าน
เพิงทิ่ง นงดี่เจ้าจอมนาง น้อยแม่ไปแล้ว
ยังซอบผู้แพงถ้าน จิ่งซวนนั้นดายฯ

๏ เจี้ยมแต่เถ้าปรถมเก่า ดาวดาง
มวนกันไปลิ่งเดียว โดยด้าม
แต่นั้น บัวทองต้านนางงาม ง้อมม่วน
ดีก่อ ลมเบิกกู้ดังข้าม ช่วงเชียง ฯ

๏ ผ่อดู ฮังฮ่วนพ้อมเพ็งดอก บงบาน พุ้นเยอ
นางก็ เฮียงคดีเดิมดั่งคอน แควนแจ้ง
อันว่า นงคานไซ้ซวนเฮียม ฮู้ซอบ จิงแล้ว
น้องหยู่แล้งฮามเซ้า ห่างเภาว์ว่ารือฯ

๏ อันนั้น ประกอบแก้วกะสันอื่น เอาพางอ่อนเอย
เฮาบ่อ ขึ้นมาดาค่อยไป ดอมน้อง
แม้งนั่ง แองคอนไหว้นางคาน แล้วออก
ขึ้นรี่ม้าอานต้อง ด่วงคาว ฯ

๏ หลิงดู ทุกซอกห้วยเฮื่องเฮื่อ ทองหลาง พุ้นเยอ
ฮมฮม เดียงซะนี้ฮ่ายปาว ปีนไม้
เดินทางเท้านาคอง คาวเค่ง
ขึ้นสู่ไท้ธรรม์ต้น ถูกจอม ฯ

๏ แล้วเบิ่งถ้อยง้อมสั่ง เอาถวาย
เร่งโฉมนอมซอบเฮียม ทังบ้ำ
ปีปายเจ้าเจืองดุน ต้านคว่าง
ม้าวเพื่อน ไว้พุกหน้าไปเข้า รู้คน ฯ

๏ ผ่อเห็น สุริย์ส่วางค้อยลงลุ่ม พุซวาง พุ้นเยอ
บาคานคึดคั่งวน แวนหม้อม
ภูธรขึ้นเมื่อปาง นอนเน่ง
เขาคว่างพ้อมดาจาก โฮงซวาง ฯ

๏ ตีก่อ ดมเบิ่งพ้าวพัดยอด จวงทอง
เฮือง ๆ ดาวเดี่ยวนาง นอนรู้
เหมือยนองผื้นหลายหลิ่ม ทุกหมู่
คือฮูบช้างไซรู้ เผ่นโรง ฯ

๏ ระพุ่งตั้งถ้อยถี่ ถันงาม
วาโยโยงเบิกเพื่อน เดยม้าง
เมื่อนั้น บุญคามไท้เจืองดุน แล้วตื่น
เจ้าติวช้างผายน้ำ โสดสง ฯ

๏ ฮีน ๆ แก้ช้างอาบ วังเพียง
นงคานฉุกพากมา เกยแก้ว
ตีก่อ ดมโกวพ้าวเฮียงกัน ค้อยคี่
เมี้ยนส่วายหน้าแคงแล้ว เล่าจา ฯ

๏ ทุกถี่เค้าง้าวแห่ เรนบัว
ผาดาเขาคว่างพาย พดพ้อม
พะนัวไม้เหมือยฮวาย ฮ่ายอด
ผู้ทีเหง้าคิงค้อม ค่อยวอน ฯ

๏ เจ้าทอดถ้อยถวินสั่ง มาดา
แองคอนทังพวกพด พายแต้
ราชาขึ้นพานคำ ย้ายย่าง
เห็นดอกไม้บานแต้ หล่นเหลือง ฯ

๏ รู่หว่างห้วยคือร่ำ แคมพู
ฮังเฮืองบานจ่อจี่ จาวส้อย
จอมพูไม้ลางลำ เดียนหมู่
หอมอ่อนส้อยเขาเฮียก มะเนวัน ฯ

๏ เปนคู่พ้อมบานเบ่ง ฮางซาย
วาโยยันเบิกเพื่อน เพื่อยกู้
พังพายค้อยเถิงแดน เมืองพี้
นกฮอกฮ้องรมรู้ สู่คอน ฯ

๏ ทุกที่เทียนจาวจ่อ บุบผา
ภูธรเถิงทั่งนา เซาช้าง
กี่จิ่ง สั่งความให้หาคอน มาถ่าง
มิ่งเยี่ยะ ไปสู่ง้อมธรรม์อ้าง ม่วนเมือง ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายคว่างย้ายช้างหยุ่ ยังแคง
บุญเฮืองจัดสั่งความ ปะนมน้อม
แม้งนี่ง ถวาแซงเข้าเมือไน แล้วจอด
ขึ้นสู่ง้อมธรรม์ต้น ค่อยบน ฯ

๏ เจ้าทอดถ้อยถวินบอก　　ทาส่า
สนสน เขาฝูงฮามหมู่สาว　　สงวนย้อง
　ถางคนซ้อยคำกา　　เขาไก่
　ย้องหยั่นเสื๊อดายแบ้　　แปกนาง ฯ

๏ ถางพ่อง แนวซาดซั๊นเสื๊อไพ่　　ฮิมของ
ซุมนึ่ง คิ่งนวนปางหนุ่มไส　　โสมหน้า
ซุมนึ่ง ยองยองเสื๊อจั๊นจาว　　เขาแขบ
　คิ่งคาดผ้างามถ้วน　　ซู่คน ฯ

๏ ซะแดบเนื๊อซิ๊นไหย่　　ค่าแดง
　ตาคมคอยคู่คน　　ควนย้อง
ซุมนึ่ง คำแดงเสื๊อนวนออน　　ผิวอ่อน
　คำคาดผ้าแดงพ้อม　　พ่ำหลาย ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าแล้วล่ำ　　เลิ่งดู
　จอมมะโนอกทะหว่าแด　　ดาคิ๊น
　เล่งแลเยี๊ยมเพิ่งดู　　คิ๊วคาด
ขอเปน พี่น้องไก้คอมตั๊ง　　แต่เฮี่ยม ฯ

๏ สะพาดเนื๊อสาวถ่าว　　ถนอมพู
　โสมเส่งยมงามเงื่อนพรหม　　เพี่ยนแต้ม
　เสนาพ้อมเพิ่งผอง　　อ้ายเกื่อน
　ประดับหมู่พ้อมอวนเจ้า　　คู่คน ฯ

๏ ควานเกี่ยวซ้างซักแทบ　　เทียมเกย
　สนสนเขาออกเวี่ยง　　ยามเซ้า
　พลยวงเท้านำเพี่ยง　　แถวท่ง
　ผายแผ่นด้านเลยล้ำ　　ด่วงไป ฯ

๏ ทะล่งค้าวเตียระดาด　　แพนทอง
　เสนานำม่วนเมื่อ　　เถิงท้าว
　พระองค์ย้ายทุงยู　　บังฮ่ม
　ซ้างแนบน้าวเฮี่ยงเจ้า　　จากดง ฯ

๏ เมื่อนั้น โสมสันส้อยสี่ไส　　แขวนเหนี่ยว
เริ่นท่าน เจ้าแผ่นกว้างปุนตั๊ง　　ม่านวัง ก่อนเถิ๊น ฯ

๏ ค้อมกล่าวแล้วจับดูบ　　เชยชม
　สองสี่คานฮ่วมเฮี่ยง　　กงแก้ว
　นักสนมล้นเสนา　　เนื๊องนั่ง
　ปะดับเสื๊อแล้วเลยกั๊ง　　ม่านมุง ฯ

๏ เจ้าจิ่ง ให้จ่าซ้อนซวนฮื่บ　　คัวควาย
　พลี่กำผี่หมู่กำ　　เปนค้ำ
　ปุนปายพ้อมทุกซัน　　ขวันคู่
　พระพี่น้องสองเจ้า　　นั่งเฮี่ยง ฯ

๏ หลายหมู่เมี๊ยนตั๊งแต่ง　　กินคอม
เจื่องจิ่ง ทวยส่าสี่บอกบน　　บานค้ำ
　ซุนจอมเมี๊ยนเมื่อพรหม　　ลดซั่ว มากิน
　คูนก่ำท้าสองก้ำ　　ก่อกวม ฯ

๏ ปูกลูกน้อยนี๊ค่อย　　คงเสถียร
ยูท่าง ชมสายใจแจ่มนาง　　นอนซ้อน
　สวัสดีแท้เทียระคา　　เย็นหยู่
　ยูยื่อ้อนชมซู้　　ชั่วมรณ์ ฯ

๏ ฮะฟู่หน้าท้าวฮ่ำ ไฮความ
เลยลวด เซินสายสมรม่วนเมือง กินแล้ว
ในถันก้องฮามฮอย ฮ้อยต่ำ
ทุกที่แผ้วผิวพ้อม พ่องถอย ฯ

๏ ฮ้อยซ่ำน้ายอยื่น พานคำ
สอยวอยสุดส่วยมือ เช็ดผ้า
ธรรมย่างอ้อมงามเสลี่ยว สำโรจ
เฮียงฮ่วม เจ้าจุ่มพ้ำเทียมไท้ แถบบา ฯ

๏ มะโนดเนื้อเจ้าพี่ พอยแถลง
(สนองคำบาบ่าวเจือง คาซู้
เฮาก็ มวนมาหลั่นผาแดง ดูส่าง
ทุกที่เฮ้าฮมฮู้ ฮ่างกอน) ฯ

๏ บัดนี้ควนที่ ไปสู่ถ้ำผาต่าง โดยเฮว ฮอบแล้ว
แองคอนถือดาบดาว เทียมเจ้า
สาวสนมไช้หลายแสน ถือเคือง
ง้อมม่วน ผู่เห่งเหง้าคลาพ้อม พากไป ฯ

๏ สะพาดพ้อมท้าวไหย่ เจืองหาน
ภูธรทวนพี่เฮียม เถิงถ้ำ
ดีแท่ สาวนันเข้าผาจวง พ้อมบ่าว
ง้อมม่วนเจ้าเทียมน้อง บ่อคลา ฯ

๏ แต่นั้น สาวถ่าวเมียนประดับหมู่ เหมือนทัน
แองคอนแยงหมู่สาว ไธซู้
มือฮอนเสือผันนม น้าวลูบ
เสียงอ่อนโอ้โอยเจ้า กล่าวบาย ฯ

๏ มือลูบไล้เอื้อยมุ่ง พันแซน
มือสวานฮัดโฮบเอา เฮียงหน้า
ฮานี้ แนบนำเกี้ยวกุมกัน สงเกิด แสซาม
เอื้อยมุ่งผู้นงหน้า จิ่งจา ฯ

๏ กูก็เปนตั้ง เถ้าแก่ฮู้ หลื่นหลาก เสินงาน นี้เด
พลหลามหลายคั่งเหลือ ในถ้ำ
ภูบาลผู้เปนอาว อ้ายคว่าง
มันก็ แยงฝ่ายถ้ำเขาอ่อน อามกาน ฯ

๏ แต่นั้น ม่างม่างนั้วเสียงแนบ เพิงจา
ดูดั่ง เสียงคานเลยบ่อถวน กุมน้อง
มัวทองผู้เก็งญา ยังถ่อง
เถ้าจ่าซ้อนใจพ้อม เพลคอน ฯ

๏ อ้ายผ่องพ้อมฝูงหมู่ นงฮาม
เซาก็ ถวนบายแซนกอดคอ เซยคั้น
ดางคนซ้องพวงหนาม เถ้าคึ ก็มี
ดางพ่องสั้นเซินเนื้อ นั่งเบื่อย ฯ

๏ เสียงมี่ฮ้องเฮฮ่อน ในดง
คอนเคยบายแนบนม กวนคั้น
มีคนส้มพออาย อับปาก
เสียงสนั่นก้องในห้น มี่นั้น ฯ

๏ หมี่มี่ฮ้องวี่ว่อน ว่าวาง ก่อนเถิ้น
จุนเยี่ยเลยฮีบมือ มีซ้า
ภูธรท้าวเจืองหาน หัวปาก
ง้อมม่วน ผู้จิ่งหน้าเลยฮ้อง เฮ่งเฮี่ยง ฯ

๏ ตั้งว่า มาม่วนให้ล่ำมาด หัวใจ นี้เด
เมื่อนั้น แดงคอนเชียงฮีบเฮว ซานเจ้า
ไผผู้ พาไดแท้ไปก่อน กุมเพื่อน นั้นเด
ลุบ่อย้ำท่าน เจ้าดิ้วล้อยมาตั้ง แซ่งงาน เพื่อนรือ ฯ

๏ แม้งนึ่ง เถิงยอดถ้ำไพเถื่อน เฮียงองค์
ยอเทียนยวงเฮือฮาว เฮืองได้
ภูธรท้าวประนมมือ นบบาท
ขอให้ได้ธรรม์อ้าง หย่านาน พระเอย ฯ

๏ ขอให้ ปะกอบเกื้อทุกชาติ ยากดา
ใจเผื่อเคยค่องกัน กอยถ้อย
อันที่ เพิงใจตั้งปาถนา พระโผด จิงเถ้น
ให้บานน้อยบุญกว้าง ซ่มซวาง ฯ

๏ อันว่า นารกไว้ฮ้อยโยชน์ ยาเห็น
แต่นั้น จอมนางนบนอบมือ ดอมน้อง
ใจเผื่อร้อยอันเดียว ดูค่อง กันแล้ว
ใจหากพ้องเพิงฮ้าย หย่ามี ฯ

๏ ปากบ่องด้วยเสมอดั้ง ฮูเข็ม
ไฟแดงจอนทั่วดิ่ง คุมไหม้
แม่นว่า คนเต็มพื้นชุมพู ทำบาบ ก็ดี
ถ้าว่า ยังโลภไว้เดียวซ้อย หากทง ฯ

๏ เมื่อว่า ใจหากแจ้งถือชื่อ คือความ
อนตายดังหย่ามี มาพ้อง
ขอตามไท้ภูธร เทียมพ่าง
ทุกชาติใช้น้ำน้อง หย่าคลา ฯ

๏ เขาพากพ้อมเฮวฮีบ เดยดื้น
ทั้งบาคานพี่คน นางง้อม
ภูธรผู้ทรัทย ท้าวฮุ่ง
มั่นปากถ้ำเถิงค้าย ช่วงเพียง ฯ

๏ กันฮ่มกั้งถมคุ่ง ดวงดี
แต่ดังเสียงมี่เพิ่ง พานล้าง
หานพายผู้ใจขวาง ไห้อ่อน
คอนที่ ผู้แห่งเหง้าบุญกว้าง แกว่งคอน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าง้อมม่วน พอยซาน
เยียค่าทั้งคว่างพาย อาวซ้อน
เขาก็ ยวงหลานซ้อยสินทอง ตั้งหยู่
ง้อมม่วน เจ้าดิ้วล้อยตาพ้อม พากไป ฯ

๏ ดาวถ่าวเมี้ยนประดับหมู่ เฮียงกัน
ไดว เขาเองดอนหยู่เพียง พอยค้าน
ยมมะนาผ้าปานผง ผินอ่อน
แพแรบเข้าหลายฮ้าน เฮือเฮือง ฯ

๏ เฟื้อง ๆ เลื้อแดงอ่อน เหลือหลาย พุ้นเยอ
เฮือง ๆ วันส่องดี ไดแจ้ง
ซะลอนแก้มเฮียงพา ตั้งฮอด
ผู้แจ่มเจ้าบ้ำท่าน บัวทอง ฯ

๏ แล้วทอดถ้อยจำนอก ผายสวาง
หลานก็ วางนาคองถ่วงมา เห็นหน้า
หิ้งนางล้ำเชียงเคือ ง้อมม่วน มากิน
ให้เที่ยว ได้ฮ่วมผ้าเจืองท้าว ที่ปะสง ฯ

● หิ๊งปากถ้าทันด่วน	ผาจวง มากิน
ดูก็ มีใจจงจอดดู	สมด้าง
หิ๊งสาวด้านครหลวง	ด้านกาบ มากิน
ฮักหย่าม้างขอหมั้น	หมื่นปี ฯ
● หิ๊งบ่าวรู้น้อยท่าน	ไทไก มากิน
แถว ๆ เสียงแองคอนกล่าวความ	ไยหล๊น
มิฮ่างว่า จักอาลัยตั้งฝูงดู	เสียท่า นั๊รอ
ง้อมม่วนให้ฟายแก้ม	รุ่คน ฯ
◉ สาวบ่าวเข้ากินฮ่วม	เฮียงพา
ยิงชายปนแปกกัน	กวนต้าน
ตาคอยเหลิ๊อเหลียวดู	คอมแต่
ฮายเจ้าทองด้าน	ข่อมวอน ฯ
● แต่นั๊น ง้อมอว่ายหน้าหลิงต่ำ	ดักหัว
ฮอมไม่ตื่กล่าวสาว	สองก้ำ
เพิ่งกัวแท้ไทเดียว	ยาเรือ เฮาเอย
แก้มย่อมซ้ำฮอยแข้ว	ขาดไน ฯ
● อันนี๊ เหมือนเข้าถ้าคอมราช	เร่งฌา
สีใสสุกควากหัว	เดยต้าน
ราชาไท้แปงกอน	แควนเที่ยว
ง้อมม่วน เจ้าสินด้านปุนต้าน	ตั้งคดี ฯ
● มือถ่วงถิ๊มค้อนดอก	มาดา
ภูธรฮับฮื่นเอา	เดยได้
เร็งโฉมผู้ใจดาม	คนิงตอบ
ค้อนดอกไม้บายถิ๊ม	ถึกเฮี่ยม ฯ

● ใจปะกอบซ้ำซั๊นยี่	รุนยน
สาวนงเสี่ยงยมแกว่งคอน	มาพ้อม
ยน ๆ บ้างเหลืองแดง	ส๊วแฮ่ม
ฮายผู้ใจแจ้ง	รุ่คน ฯ
● ระแดบนิ๊วเกี๊ยวกอด	หาคอน
คอนชะโลมพอยถึกนม	ฮนฮ้อง
บางยี่เทิ๊ยนแสนแวน	พ้นเพื่อน
แฮงดั้นดิ๊นดื่นช้อง	ท่าวหงาย ฯ
◉ เดยเฒ่าตั้มเฮวเฮ่ง	นานดุก
เสียคำเสียงย่อมเหมือน	ดูเส้า
ซุกซุกซ้ำเจื่องหาน	หัวมาก
ค้อนถึกเก้าสาวบาง	เก้าคิ่ว ฯ
◉ เยี่ยงวากหน้าเสิ่งต่ำ	ดักหัว
แองคอนเฮวยื่นมือ	มี่ไว้
ยนยนถิ๊มยินกัว	ก่อยพื่ก
เสียดอกไม้สาวบ้าง	เฮี่ยฮวาย ฯ
◉ มื่หมู่ผ้าหัวจีก	ฮอยคอน
สองคาน ทวนทั้งหลายลวดดา	มาห้อง
◉ ฮ่อนฮ่อนท้าวอิงอุ่น	พิงเพา
ไอย ๆ คับคั่งคน	โฮมเฮ้า
สาวหลายหลิ๊นเกากัน	แกมบ่าว
ทุกที่เค้าเถิงคุ้ม	ยาดคอน ฯ
◉ ค่าว ๆ หน้าท้าวฮุ่ง	ฮมนาง
คอนงามคับคั่งกัน	เกาหลิ๊น
พอเมื่อ ฉายาเหลิ๊อมใสแสง	สุริเยส
สุดที่เต้นเดยแล้ว	นั่งนำ ฯ

๏ เจ้าจิ่งให้แต่งตั้งสุเรส เรียงไห
กำคำบักพ่ำมวน เพ็งน้ำ
เจืองก็ไกวปานเบืองถวินถวาย เถิงพ่อ
ต้าด่วนต้มถ้ำท้าว ทิ้นคร ฯ

๏ คุ้มก่ำฟ้าส่องหน่อ ชมเสนห์
ยูท่าง เทียมสายสมรมิ่งเมือง ชมชู้
ในไพพ้อมอะเร็งญา ยังบ่ำ มากิน
คุ้มซู่ด้านยาให้ หอดแฮง ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วเจืองยี่ วางปาน
ชาวเชียงเคือคู่คน กินพ้อม
สาน ๆ เบี้องบวยคำ เพ็งแพ่ง
แจนแจกพ้อมกินแล้ว เถิกถา ฯ

๏ บั้นแบ่งเข้าเขาแรก ขาซาย
ยาตอนหลอทุกคน กินพ้อม
เมื่อนั้น บุญสูงง้อมสองสี่ ใจแจ่ม
ตี่แก่ (เชืองแกว่นน้อมพาเข้า ขาบถวาย) ฯ

๏ เหล้าพ่ำพ้อมไหใหญ่ หลายถัน
ดูตะการเฮืองเฮือไห คำค้อม
ชมชมน้ำเหลือไห ทุกซอก
มวนมากเต้ากินพ้อม คู่ขุน ฯ

๏ หลิว ๆ ได้ทุกปาน เปนขนาด
เขาคว่างพ้อมชมซ้ำ แพ่งพวง ฯ

๏ แล้วเลิกเหล้าไหมาก มวนเมือ
บาไทเจืองจากเจียม จอมไท้
เมื่อนั้น ภูธรท้าวแฝงเผือ เพาพี่
หน้าต่อหน้าปานได้ ดื่นอินท์ ฯ

๏ สาวถ่าวล้วนลดม่าน บังเสี่ย
นางก็ ยินอาวอนถวดกะสัน แตดิ้น
แอวกมอุ้มเอาคอ ริดนั่ง
เบี้องไบ่หลี้นทวงบิ้น ต่อกัน ฯ

๏ นงนาฏน้อยยินยาก ทนกะสัน
หวัง ๆ จิตสวาดแต ตอมเจ้า
(มือผันน้าวนัวระสี่ สนสว่าน)
ขอพระ ผ้ายแผ่นด้านหุมให้ แต่ปะมาน ก่อนเถิ้น ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูวะนาถท้าวผู้ผ่าน ผดดวน
ขานคำคื่นค่อยจา จอมชู้
อันว่า สายใจแจ้งสองสาว กำเกิด มานั้น
ไคค่าฮู้ทวงแท้ ที่ปะสง ฯ

๏ กำเนิดนี้น้องพ่ำ ปากนา
ขอว่า คงไม่ตี่ต่อตาย คนม้าง
คันเมื่อ เอโกแก้วกูกะสัน แสนแสบ
ถวนหากฮ้างฮามเข้า ขาดแลง ฯ

๏ คันเมื่อ นอนแนบน้องหายโสก โสโก
เพนี ฮมกะสันวอนแสบทวง เทม้าง
แต่นั้น โสมเสงี่ยมแก้วเฮียงสอง เสมอภาค
ท้าวหากฮู้ชมชู้ ไบ่วาง ฯ

◎ นงฮักโอ้วอนกะสัน   คอมพี่
เมื่อนั้น เมือแนบเหน้าโฉมซู้   เลิกลา ฯ

◎ สาวก็ ลดม่านกั้งกางที่   เฮียงพะนัง
เฮ็งฌาอิงอุ่นเฮือน   เฮียงข้าง
ยั่งยั่งเทียนซุนนาย   เนื่องแห่
ควานเกี่ยวซ้างเฮียงฮ้าน   แทบเกย ฯ

◎ พอแผ่ผ้ายผายจาก   หิมะวัน
เมื่อนั้น สองนงงามเงือนอินท์   ตาเต้ม
เก็งฌาขึ้นถมบิ่ว   ซ้างถ่าว
ขุนฮ่มกั้งสองข้าง   ฮ่มเซี่ยง ฯ

◎ ค่าว ๆ หน้าเจ้าฮุ่ง   ฮมมะนา
ฟังยิน แคนซุง เสียงพาดพิน   เพงพ้อม
กะดิงดังก้องเสียงนั้น   เนื่องหิ่ง
แม้งนิ่งเถิงที่ ไม้ง่าค้อมทางบึก   เซียงเคือ ฯ

◎ ทุกที่เทียนปะนมหยู่   ยังแพน
บาแฝงเผืออุ่นเฮือน   ฮมฮ้อน
แขนซอนซู้โฉมคาง   โจมจูบ
ดินแตกดิ้นปุนบ้อน   เบี่ยนสดา ฯ

◎ สุดสูบแล้วกั้งเกือน   คนตาย
ฮมกะสันสองโสกเปน   ปางนั้น
เสนาท้าวทั้งหลาย   นิทธเน่ง
บางพ่อง กั้นกวั่งไห้แสนซั้น   แสบสมอง ฯ

◎ บ่ออาดตั้งอดหยู่   เปนคัว
กองคันถดมอดโดย   ดอมเจ้า
โฮง ๆ ฮ้างทั้งควาน   ทวนท่าว
ม้าแทบเท้าเฮียงเนื้อ   เน่งนอน ฯ

◎ คุชเรสซ้างสานถ่าว   หัดถี
สะเทือนทนหนเน่งนอน   นำเหน้า
หัวพลถ้มอักโข   แสนส่ำ
เนาเน่งเท้าเท็งฮ้าน   แทบดิ่น ฯ

◎ ยังคั่งแค้นดิ้มด่ำ   แถดน
ยินอาฮมฮ่วมแด   ดอมท้าว
เสนาท้าวทั้งหลาย   เดียระดาด
ต่าง ๆ ฟ้าวฟูมน้ำ   เนตนอง ฯ

◎ ก็เพื่อ ภูวะนาถน้อยดิ้นดั้น   ดอมนาง
สองเสนหาฮ่อกัน   กอยกั้น
เปนปางฮ้ายสดบตาย   ทุกแห่ง
แต่นั้น ฮมฮอดไท้แถนเถ้า   คั่งเคือง ฯ

◎ ฮอยที่พระหากบ่อโผดน้อยปุดตาแบ่งแนวนาม
สองเคืองแคนฮ่อกัน   ปางนี้
ควนที่ ภูนาเนื้อนงงาม   สองสวาด จิงแล้ว
แคงบ่อฮู้คนน้อย   เน่งสมร ฯ

◎ แถนก็ อุบปะกาดแก้วสี่เรส โฮยแฮง
ทั้งมวนมั่วซื่นชม   บานบ้าง
เมื่อนั้น สองเสงี่ยมส้อยสายใจ   จอมแจ่ม
ยังเง่าเพี้ยงกินก้าง   เกิ่งหนาม ฯ

◎ บ่อแก่มก้าเสี่ยโสก   โสกา
เราจิ่ง ฐนางงามค่อยเพื่อง   พมน้ำ
แต่นั้น สองเสงี่ยมส้อยกะเสดา   เฮียงฮวาด
หน้าต่อหน้าชมซ้ำ   สั่งสงวน ฯ

๏ โส้มยวดแย้มนงแจ่ม จอมมะไน
ทวนพายพับจอดเอา คำชู้
เร็งโฌชิ้นกุญชร ช้างถ่าว
บาบ่อฮู้สนแท้ เมื่อเมื้อ ฯ

๏ ค่าวค่าวคิ้นๆ คั่น หิวกะหาย
เขาค่อย เพื่อแชงชุนฮอดเฮือน ทั้งพ้าว
มาตาย้านกัวตาย ตับหน่อ
ชักนวดน้าวสองเจ้า จิ่งคื้น ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทน้อยง้อมม่วน ยินกะสัน
บ่ออาด คืนเมื่อเมืองเพื่อปะสง ตอมน้อง
เขาจิ่ง โซมแซนไท้ทีตา โจมเจื่ย
ยังค่อย ข้ามป่าไม้มาบ้าน ฮอดเซี่ยง ฯ

๏ ตั้นตั่นต๋นถ่ำเสม ดื้มซม
เขาฮื่บ เฮี่ยงพังงามค่อยฐุ เมื่อห้อง
เม็งมัวฮ้อนฮมแต ตอมฦก
เริ่มแรกฮ้องทั้งพ้าว เป่าหู ฯ

๏ น้าดูบหิ้วน้อยเฮ่ง โฮมยา
นูเหื่อหิวหอดแฮง โฮมไห้
ยังค่อย คนิงในเนื้อจาระจา ตอมแม่
ฮอยที่ ผีป่าไม้ไพเพส คะน้องนาง ฮู้รือ ฯ

๏ เถ้าแก่ฮู้การชื่อ ชมพึ้ง
ผีสางสั่งสิ่งได ทันแท้
มวนขั้นเข้าทั้งหลาย ทอดผอก
ผอกแก้ ผีป่าไม้เท็งถ้ำ หยู่ที่ ฯ

๏ บางพ่อง เขาฮ้องไห้บางพ่อง ฉักหัว
เปนเพื่อ สี่สายใจถวดพาง ค่ำเถ้า
เมื่อนั้น ยังมัวฮ้อนฮมสมร เหมือนสว่าง
ทุกค่ำเช้าเที่ยวไร้ สั่งสาน ฯ

๏ คันเมื่อ เถิงท่านท้าวทันแจ่ม จอมเมือง ฯ
หานพายทั้งคว่างคอน คนก้า
เขาก็ ยังเคื่องไห้ตอมบา บุตราช
หลานก่ำพ้าไปต้าน สั่งสิน ฯ

๏ ป้ำชาดข้อฮู้ฮ่าง คำคนิง
(กองสินสุ้งสื้นหลาย เหลือต้าม
มิไค่ หลิงหาเบื้องบูฮาน เฮืองคอบ
ไผห่อนห้ามเนนน้าว เน่งถนอม) ฯ

๏ คี้ท่อ คึดฮ่อต้านคำรอบ เถิงถุง ท่านพุ้น
เขาจัก ปุนตาตอมพี่ปอง เปนเหน้า
ดูที่ บุญสุ้งพ้นผดควน ท้าวฮุ่ง
แต่นั้น เจ้าย้ำต้านคำเผี้ยน ผ่อคาม ฯ

๏ คึดฮุ่งเบื้องพายพี่ เซี่ยงเคือ
มื้อนั้นแหนงหน่วงความ เฮาไฮ้
เหลือคนิงโอ้อาลัย ถ่ำมาก เฮวั้น
เจ็บแสบไหม้ฮมฮ้อน เกี่ยวเกา ฯ

๏ ออระแนกเนื้อเจ้ายี้ กะสันนาง
รือจัก เนาอันพอยมี้กนาง นงหน้า
เปนแต่ กัมเวรเจ้าพายหลัง มาคอบ กันแต้ว
เมื่อนั้น น้องก่ำพ้าเดินแม่ มายิน ฯ

๑ ภูวะนาถต้านถามฮ่าง มาดา
ริอจัก เอาโสมสี่สู่เฮือน เฮียงหน้า
นางจอมฮู้จาระจา โตมดูก
พ่อหยู่ฟ้าคูนคุ้ม ซ่อยฮู้ ฯ

๑ พ่อปูกให้ดุดาภสำผต เมือไต
ภูธร ยินมาดาแม่คน ฟังแจ้ง
เมื่อนั้น คนเซ็งซั่นคำวัง แวนปะเด็ด
หดานกว่าด้างเกียรกว้าง ท่วยไท ฯ

๑ พ่อพากเมี้ยนมรนาด เมือแมน
ยังท่อ มาดาคนหยู่เพียน ทอมซ้าง
ยินบ่อ เคืองแคนไฮ้เงินคำ สินสิ่ง
พดพวกซ้างแสนท้าว หยู่ตะวัง ฯ

๑ คึดฮ่อ ไท้ที่ต้นเปนมิ่ง เมียขวัญ
ปุนคำ ยินโยธากล่าวหัว หุมต้าน
ในโฮงด้วนเหงพน เหง้าเบื้อง
ไผไป๋ คึดกังเกือการด้าน ซ่อยตะวัง ฯ

๑ ทุกเยื่องซ้ำไว้แม่ คึดคาม
เขาก็ ฟังกอนธานขอบใจ จิงเจ้า
นายแสงพ้อมจุนเพียง อ้ายเพื่อน
ผู้ที่เหง้าเพียงพ้อม แม่เมือง ฯ

๑ เขาจิ่ง ไขเงื่อนข้อแซดี่ เถิงสาว
ขวาๆ เสียงนายแสงส่องดู แดนซ้าง
เขาก็ถือว่า สมพาวซั้นเซียงอิน เสยท่าน
พ่อมัน หมายเคิ่งด้านสินไว้ อีกพาย ฯ

๑ หมักหม่อนหน้าชื่นไหย่ สีคาน
ทั้งหลายเซ็งซ่างาม ทุกพ้อง
ภูธรท้าวแองกา กอยกล่าว
เชื้อพี่น้องแฮงแท้ ไบ่ควน ฯ

๑ เขาก็ถือว่า ซ้างซอกฟ้าเปนลูก จอมจัง
มาเฮา ทวนสานเดินคุ่งไป ปุนต้าน ฮู้เบ่า
มาก็ ฟังดูด้วยแดนไกล พ้นขนาด
บ่อฮ่างว่าจัก ผ้ายแผ่นด้านมาพี้ เพื่อนเฮา ฯ

๑ ถือว่า แพงมาดแก้วลูกมิ่ง เซียงเซย นั้นเด
กิงควนคือคู่เหดา ผิวเผี้ยน
ที่นั้น บุญเคยได้โดยใจ จงไผ่
ฝูงเผ่าเที้ยนชมพ้อม ซื่นดอม ฯ

● แม่ก็ คึดไค่ได้โดยดั่ง ปาถนา
เยี่ยวว่า บิดรคนบ่อวาง ไกท้าว
เมื่อนั้น โยธาต้านเถิงนาง เอ้อยแอ่น
พ่อมัน ส้างม่านไว้เฮืองสั้ว ส่องคำ ฯ

๑ เรื่องดั่งเท้าคืนแท่น พอพัน
ที่นั้น ดำเวียงเขาหล่อทอง เปนต้าย
ธรรม์ยำท้าวแองกา กอยกล่าว
เบื้องผ้ายค้ายพายพุ้น หย่าจา ก่อนเถิ้น ฯ

๑ เขาเล่า แหนซ่าวซั้นเซียงเทศ ทางจิ้น
โสมพาวพายลูกแมน เมืองกว้าง
มวนสินส้อยเงินคำ กองกาด
พ่อมัน ต้านฮ่างไว้พันซ้าง อ่มนาง ฯ

๏ ทุกที่เทียนเซิ่งซ่ำ บุญยวง
คือเกียรติ์ตกต่างเชียง ชมอ้าง
เขาก็ เชินเถิงท้าวแองกา กอยกล่าว
เจ้าติวซ้างคนิงไว้ จิ่งซาน ฯ

๏ ที่นั้น คือข่าวท้าวผู้ชื่อ เลื่อนคำ
เที่ยวสานสมส่งนาง ในห้อง
ธรรม์ยำล้างเชียงกา กนมาก
เชื้อพี่น้องนามไก้ กิ่งเดียว ฯ

๏ เขาเล่า แหนปากซั้นเชียงที่ เอ็ดกอง
มาเฮา แบงสานสมส่งชาย ไปถ้อย ดูเบ่า
ดีท่อ เชิงทางชั้นคอยตง การห่าง
เจ้าติวล้อยคนิงไว้ ไบ่ควน ฯ

๏ เขาเล่า แหนฮ่างท้าวชั้นชื่ม เงินยาง
ไทหวนความฮอดเฮา หลายพ้อง
เซิ่งว่า นครหลวงกว้างเงินยาง ถ้านย่าน
คือทั่วเท้าดินฟ้า ซ่าวซาม ฯ

๏ อั้วค่าไว้ให้ผ่าน เชียงสา
โสมงามคือคู่อินท์ ตองแต้ม
ทุกไทย้องเก็งญา ยสยิ่ง
ฮู้บ่อพั้งคุนท้าว ชื่นชม ฯ

๏ ดีนติงเทียนซายท่า ในซอง
ไผไป่ เที่ยวสานสมกล่าวหมาย เหมือนหมั้น
ชะมองหน้าแองกา หุมมาก
ฝูงเผ่าชั้นชมพ้อม ชื่นงัน ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วเลยสั่ง นายแสง
มึงเยียะ เมือเมืองปะกันกล่าวคำ ยินน้ำ กูก่อน
หลานก็ แถลงใจแจ้งจงเถิง อั้วค่า
ให้ท่าน คึดผ่อหน้าเดินด้าน แต่งคดี ว่าเนอ ฯ

๏ มันจิ่ง ขึ้นขี่ม้าเข้าป่า ไปเมื่อง
กายคีรีฮ่มดอย ดงด้าน
แม้งนั่งเถิงที่ บุรีชั้นเมืองปะกัน ท้าวกว่า
พักจอดม้าฮิมฮ้าน ฮีบเมือ ฯ

๏ ชะพาดซ้องน้วนอบ มัสการ
เกือ ๆ เสียงนายแสงส่องคดี ดูเผี้ยน
เมื่อนั้น ภูบาลท้าวทงเมือง ซานซอบ
ทุกที่เทียนคือเด้น ฮอดเฮา ฯ

๏ เพิงชอบไร้ถามข่าว ยานาน เที่ยวเก้น
ปุนคน ฝูงยาเมาเล่าไป เนอเจ้า
แบงสานล้อยสารา ดวงมาต ไปเก้น
ควนที่ เข้าสู่ท้าวถามแจ้ง จอดนาง ฯ

๏ มันก็ นบนาถแล้วเลยเลิก ลงไป
เที่ยวทางจัดฮีบดื่น เดินม้า
คาวไกลผ้ายหลายยาม ยินแปบ
เลยฮอด เจ้าตุ่มฟ้าทันที่ คำวัง ฯ

๏ มันจิ่ง ขึ้นแทบท้าวทูนกล่าว คดีกอน
พั้งพอปะดับไล่สาน สมถ้อย
บัดนี้ อวนนอนแล้งถุนบา เบื้องคัก จิงแล้ว
ให้พี่ เจ้าติวล้อยชมอ้าง แอ่วเถิง แด่เนอ ฯ

◎ หย่าเฮือนซ้ำซักปี้ ปายใจ
ฮมเพิงพอดู ตาหน้า
ซอบว่า ส่านไททาวแดนได เซียนซ่าว กีดี
ให้ค่อยคึดจอดน้องก่ำฟ้าพันพ้อมฮ่วมเฮือนแด่เนอฯ

◎ แต่นั้น เมี้ยนกล่าวข้อแชซอบ ปะดับงาม
ดงดายเดือนเดียบส่ม แถมถ้อย
อันนี้ บางามเจ้าคำวัง น้องอุ่น จิงแด้ว
ให้พี่ เจ้าดิวส้อยเอาอ้าง อ่านเทียม แด่เนอ ฯ

◎ คึดท่านแท้เอาทุ่น ทวงอวน
โสมเสงี่ยมยินเยียะจ่ำ จงเฝ้ยน
แต่นั้น บันนาการพ้อมมวนดี ตาแต่ง
เมี้ยนสั่งแล้วเลยไว้ พากหลาน ฯ

◎ แว่งแว่งข้ามไพไหย่ สิงจร
ทางยาวยานย่อมเรี่ยว ทุกมื้อ
แม้งนึ่ง เถิงที่บุรีรั้นนครหลวง ท้าวซื่น
เฮือนไหย่ ออระทือเฮืองเท้า ทั้วนิคม ฯ

◎ กุมกึ้มเทียนโฮงราช มุงคำ
ฟังยิน ระงมงันนอกใน เสมอฟ้า
เลยดวด ซ้ำดวาเท้าเถิงเวี่ยง วังจอด
ถามข่าวเอื้อยบ้ำซ่ำ นางเซิ่ง ฯ

◎ หลานท่าน ส้างยอดน้ำไสสอาด คำวัง
มัดนี้ เริ่งโญจงจอดดุง เปนเจ้า
อันนึ่ง ฮมมะนังค้อยคนิงส่าว แสนส่วน
ให้ฮีบเต้าเถิงท้าว ที่เมือง ฯ

◎ เมื่อนั้น ไร้บ่าว ขึ้นเล่าข้อแชม่วน ซมหัว
เฮวฮีบ เพื่องคำควนคอบนาง นงหน้า
หนัวหนัวแผ้วเดินเขา ปูสาด
ยำแซก เบี้ยงฝ่ายฟ้าน้องท่าน แองกา ฯ

◎ คึดซอบไร้งัววาด ดงอวน
ยวงมาเฮวฮอดโฮง เถิงห้อง
ปุนซองเมี้ยนมวนแถว ถันถี่
ขันแจกซ้องค่ำเหล้ม ดวดดาย ฯ

◎ ปะดับถี่ถ้อยเลยมอบ บันนาการ
เฮวฮีบ ยอมือถวายมอบมวน เมือไหว้
เมื่อนั้น เก่งฌาฮู้ ขานซุน แซซอบ
อาวเยือน หว้ายบ่าไม้มาพี้ ฮอดดี แด่รือฯ

◎ น้องท่าน ส้างยอดน้ำนพราช เฮือนหิน
อาฮม เถิงเทพีฮีบเดิน ดูเต้า
คนิงเถิง สีดวนพี้พายเฮียม ฮามมาก
เมื่อนั้น ผู้ที่เหง้าอั้วค่ำ ดักหัว ฯ

◎ เมี้ยนปากแล้วเลยอ่าน สานสี่
นางก็ ยินม้วลักลั้นใจ จงน้อง
นายเล่า พาที่ถ้อยแถมวอน แวนมาก
พ่อท่าน พ้นแห่งห้องเมื่อฟ้า สู่สวรรค์ ฯ

◎ ดะอ่อนท้าวไว้ยาก ยังพอย
เฮือนหลวงไผไบ่ปุน เปนเจ้า
ท่อว่า กงมะโนน้องกอยใจ จงขม่อม พี้ดาย
ผู้ที่เหง้าอั้วค่ำ ดักกะสัน ฯ

๏ คิดฮุ่งเจ้ายินคอบ กัวนาน
เชี่ยวพูชันหลิ่งหิน เหวห้อย
ท่อว่า ขอวานให้ลี้คาน ฮักไค่ ออนเถิ้น
น้องท่านถ้อยใจแจ้ง จอดจิง ฯ

๏ เมืองไหย่เท้าทามเทส วิ้วอ
ชาวเชียงฮิงย่ายยอง ฝูงไกล้
ยินเบ่า เพิงพอต้านเอานาง มาแต่ง เฮือนนั้น
เฮวฮีบไซ้ตูข้อย ขอดแฮง ฯ

๏ อันที่ ฮักน้องแท้หนแห่ง ตามบุญ ท่านแล้ว
ออระชอนแต่งอ่อนจา จงไห้ว
เมื่อนั้น เก็งญาฮู้ ขานขุน แขขนาด
รือห่อนไฮ้นางท้าว กิ่งได นั้นเด ฯ

๏ คำหยาดน้อยพ้ำฮ่วน หลานเฮืองก็ยัง
โสมไลลันล่องคดี ตูแจ้ง
อันนึ่ง พายเมืองชั้นเชียงเชย แพงมาด ก็ยัง
สองพ่ำพ้อมนอนแล้ง ดั่งตู นี้แล้ว ฯ

๏ ดอนว่า พางพี่หลี้นให้อาด เอาสาร
เยี่ยวว่า เบืองแฮงสู่บ่าวขุน มาต้าน
โสมคานพุ้นพายแมน มีมาก
อันนี้ เปนดั่ง ผ้ายแผ่นถ้านตงเต้า ตื่มวอน พี่แล้วฯ

๏ แต่นั้น เมี้ยนปากแล้วเลยลวด จัดแตง
เขาก็ ดาไหพอนฮีบพาน เพิ่งน้ำ
กล่าวแก่ นายแสงไซ้ชมคดี โดยด่วน
เยี่ยวว่า หลานหยู่ถ้าเมืองกว้าง ค่อยคอง ฯ

๏ จาม่วนเมี้ยนขอขอด ปะดับงาม
ละบองมือแกว่งปาน ปุนถ้อย
ตูก็ ทวนความไหว้ขอวอน พระราช
ให้ท่าน เจ้าติวล้อยชมเบื้อง ลูกอาว แต่เนอ ฯ

๏ หลานหยู่ ล้างยอดน้ำพราช เฮือนพอย
เงินคำคือคู่ดาว ดูเหลื้อม
ท่อว่า กอยใจแจ้งจงเฮียม ฮักมาก
ไผบ่เอื้อมอวนท้าว แทบทวง ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้วงจากหน้าเหลี่ยวต่ำ ตักหัว
เทพา ทังพรมสวางค่อยคุน แนนท้าว กูแต่
บัดนี้ กัวเกงเบื้องบิดา พระราช
เยี่ยวว่า น้าวกล่าวข้อแขงไว้ บ่ดวาง ฯ

๏ ดั่งนั้น ฮักพี่พ้นขนาด บาไช
กัวท่อ ไทเงินยางคู่ตู เปนบ้า
เมื่อนั้น คนนั้นพ้อมในโฮง หัวฮื่น
ฝูงเผ่าเชื้อบ้ำซ่ำ นางเซิ่ง ฯ

๏ เขาก็ ชมชื่นย้องยออ่อน นายแสง
แต่นั้น วางปานปุนเบียนแสง กินเหล้า
มันก็ เชินลี้แก้วแพงเมือง มาม่วน
ตนท่านข้อยเชือเจ้า แห่งเดียว ฯ

๏ เมื่อส่วนน้องท้าวท่าน ยังถาม
ขอว่า เปนกมเกี่ยวดั่งใจ จงพ้อม
เมื่อนั้น ผดควนฮู้คิดคาม คนิงขอบ
บ้ำซ่ำเหนี้ยวกำค้อม ค่อยถวาย ฯ

๏ เขาก็ ประนมแนบน้อมนบนอบ เทพี่
เชิญนายฮักเฮ่งเอา โตงต้น
มันก็ ยำลิแก้วผลกอง กินก่อน
วางเล่งถ้นอันน้อย นั่งแถม ฯ

๏ หมักหม่คนหน้าอั้ ค่า เดินนาย
เจียมแต่ มาะเฮมเฮือนพากแพง ฮามเหน้า
เต็มจัก กอยใจซ้ำหมายเดียว ดูยาก
ข้อยเหนี่ยวเจ้าทองถ้าน ค่อยเอาก่อนเถิน ฯ

๏ เมื่อนั้น เมียนหย่าเหล้าค่อยจาก เลยแลง
กัวเมาเมือสู่พยา จรรม์ต้น
พาดี้แล้วนายแสง ปะดับตั้ง
ลงสุ่มพันลวงคุ้ม ค่อยลา ฯ

๏ ผ่คตู ยังยั่งเหลื่อมสูรย์ส่อง อุทัย พุ้นเยอ
ซำเลวา ฮวฮอดเวียง วังกว้าง
ปุนไปให้หานาย งัววาด
จักไคไหว้ท่าน เจ้าตั้วช้างถวายว้อ ข่าวหลาน ฯ

๏ มันจึ่ง รีนสู่ท้าวทูนบาท บังคม
ยานานจัะฮีบเมือ แวนเช้า
ฮมฮมแล้ยายยัง ของฝาก
เถิงท่าน เจ้าสุ่มพ้าปะดับฮีบ เฮียงแถว ฯ

๏ นบนาดแล้วเลยมอบ เร็งฌา
แถว ๆ เสียงนายแสงส่องคดี เดิมแจ้ง
วันมาท้าวคำวัง ถามข่าว
หลานก่ำพ้าเนาแล้ง พ่อตาย ฯ

๏ นงถ่าวไฮ้คองโลก คดีธัม
ไผไป่ มีบีปายแส่งส่อน เฮือนย้าว
ทาสาพ้อม.งินคำ เบื้องส่วน ยังแล้ว
ท่อว่า ไฮ้แก่นเชื้อนางท้าว แต่งเดิน ฯ

๏ เฮวฮีบไช้ช้อยด่วน โดยเถิง
เทียวทางเดินดุ่งแฮง ฮันม้า
แหนแก่ ภูธรไท้ฮมเพิง หลานราช
เจ้าบ่อ คิ่งกำพ้ ฮอยฮู้ ฮูบแคน ฯ

๏ แม่ก็ เบือนยากเลี้ยงข้ามะหาด ยิงชาย
โยธาทั้งพวกแพน พดพ้อม
ฝูงนั้น มวนถวายให้ดุงปุน เปนช่าง
ท่อจัก ขออ่ดนอั้วกิ่งค้อม เพื่อนเพา ฯ

๏ แต่นั้น ม่าง ๆ หน้าท้าวชื่ม ชมหัว
เหมือนดั่ง หลานยินเหงาจิ่งจา สารเหล้น ซามดาย
ดอนว่า มัวแควนผ้ายดงดอน ต้นฮอด ฉันนั้น
ไผห่อนเว้นพงส์เชื้อ กิ่งนาม ฯ

๏ เขาก็ลือว่าเจ้าอู่แก้วเยาวะยอดกะกุดตนนั้นเด
เซิ่งงามยดยิ่งทาง ไท้อ้าง
อันนึ่ง ผลควนต้อยดีไล คำหยาด ก็ยัง
ดังบ่อ หว้ายเถือนกว้างชมไช้ ส่งคดี ฯ

๏ ถ้าย้ายเบื้องแพงมาต เชียงเซย นั่นเด
เขาก็ลือว่า สองดีเลลี่ยวชอบไว แวนแจ้ง
อันนึ่งลอนว่า จำสู่ผ้ายดงเคย เต้าข่าว
ชั้นที่แม้งไจท้าว หากยัง ฯ

◉ ซิ่มณต่าวแล้วนายฮีบ ฮับขาน
แหนสาว เท็งทะลังดินดั่งคู ดาถ้วน
อันว่า บริพารแท้ไทเฮา นั้นหย่า จาเถิ้น
ท่อว่า คิดจอดเจ้าคงค์อ้วน มอบเมือง พี้ดายฯ

◉ ความฮอดเท้าท้าวกว่า พยาหลวง
ปองเบื้องคิดอ่าวใจ จงพ้อม
เลยลวด ยวงความเท้าทวนเถิง ภูวะนาถ
หลานท่านผู้คึงค้อม ไก่คาง ฯ

◉ เมื่อนั้น พระบาทต้านงัววาด คำยวง
เชื่อฮีบ เมื่อเรียงสาสู่นาง ในห้อง
เพื่อจัก จงใจเจ้าคำวั้ง แวนว่า มาเถิ้น
ถามอ่อนให้คงค้อง จื่อคดี ฯ

◉ มันก็ ขึ้นกล่าวแล้วอั้วค่ำ ฮับขาน
พาทีทักสั่งเถิง ธรรม์เหง้า
รือจัก ดอนพานให้อับะราไชย ยสออก ไดนั้น
บ่อกว่าเจ้าใจแจ้ง ผ่อคาม หั้นถ้อนฯ

◉ เฮาพ่ำ ส้างเคื่องไว้อานหอก แหนดาว
คันว่า สมคามเชินซ่อยกัน กวนข้า
ยังสาวส้างแสนไท เบื๋องบ่าว โอมแล้ว
ในโลก ใต้ลุ่มฟ้าดูแห่ง บุญกัม ว่าเนอฯ

◉ เมื่อนั้น อั้ กล่าวแล้วปะดับเลิก ลงไป
ขาก็ ทวนคำคืนคอบทูน ธรรม์เหง้า
แต่นั้น บาไททั้าวเร็งโฌ ยินซอบ
น้ำหล่อเหล้าเต็มแล้ว กล่าวนาย ฯ

◉ เราก็ ประนมนอบน้อมนบหาถ ภูธร
ปุนกัน ฟายไหแคเบี้ยนกัน กินเมี้ยน
ดีแก่ ทินกรหุ้มเราเชี่ยว ดมด่วง
เมื่อนั้น ท้าวซิ่มซ้ำความเผี้ยน ดั่งแส่ง ฯ

◉ เชื่อเยี่ยะ คินคอบท้าวพระราชเฮือนหินก่อนเถิ้น
คำหลานลุงพ่ำแพง จิงแจ้ง
ท่อจัก ผื่นคำดั้งกฮงสาว นั้นหย่า จาเถิ้น
อันว่า ฮักชื่อแท้ดูพี้ หากเมิงว่าเนอฯ

◉ บัดนี้ คิดไก่เชื่อท้าวฮุ่ง ดุนจอม
บาเจื้องยังหยู่พอย นอนแส่ง
ท่อว่า หอมพดไว้เงินคำ ซ้ำจ่ายถ้วนแล้ว
ที่นั้น นามนาถเนื๊อใจแจ้ง ลูกอาวออกแล้วฯ

◉ เคื่องจักให้พี่เมื่อฝ่ายน้อยนาแคบ คุนขุนพี้ซาม
เชื่อเยี่ยะ ถวายคำควนคอบหลาน เฮ ฮู้
เมื่อนั้น นายแสงไหว้จอมบุญ ลาเลิก
ขึ้นสู่ห้องเถิงอั้ว มิ่งเมื่อง ฯ

◉ ต้านเบิกข้อแซสั่ง เทพี่
นางก็ ยินวอนคิดคั่งเคื่อง คาข้อง
แต่นั้น มือทวยแต้มสารสี่ เสลี่ยวคาด
ถามข่าวน้องธรรม์ต้น แต่ไกล ก่อนเถิ้น ฯ

◉ พี่ก็ฮู้ว่า ภูวะนาถท้าวนอนคึก คะพอย
บัดนี้ บาไทแซงข่มความ แควนหมั้น
ท่อจัก กอยหุมให้เนวนาม เชื่ออ๊อก เฮาพี้
ฝูงต่างชั้นลุงเบื๋อง เบ่าปะสง ว่าเนอฯ

๏ พี่ท่าน ให้บอกแก้วธรรม์เอก อวนสี่
หย่าได้ วางพงพันกิ่งแนว นามไกล้
พอที่ บุญมีได้โดยใจ จงไผ่
ยังชอบ ใช้ข่าวเบื้องเฮียมฮู้ ฮ่างอวน แด่เนอฯ

๏ เมี้ยนไล่แล้วตาคาด ประชิดดี๋
เลยลวด ลงคำควนสั่งแสง เสี่ยงแจ้ง
ขันดั่ง เร็งโญท้าวพาที่ นายหากเห็นแล้วฯ
พี่ก็ คิดกำพ้าเนาแล้ง ไค่ปะสง ฯ

๏ ฮอยว่า ขานพากเมื้องบ่ช่าง ปาณนา แลซาม
สองไกลจงจอดกัน กวนข้อง
เพาะเพื่อ เวราฮ้ายฮามเวี่ยน จำแจก
นายค่อย เยื้อนกล่าวน้องโดยด้าม ดั่งแถลงนี้เนอฯ

๏ เมื่อนั้น ออระแนกเนื้ออั้วค่ำ คึดคาม
ปุนแคงควนอีกสิน สมผ้า
นางก็ เฮียงความต้านคนเซึ่ง งัววาด
เพิงที่ ฮกข้อยข้าเทียวใช้ ซั่งไกล ฯ

๏ ของฝากถ้วนขันอาด ดูดะกาน
ยอมวนไปกล่าวนาย ในห้อง
มันก็ ชมคุนเจ้าโอยทาน ทูนขม่อม
ฮู้ว่า มีเคื่องย้องเมื่อพ้ำ สู่สาว แลซาม ฯ

๏ ว่าจัก คึดย่อมยังดูเล่า ยินเหิง
ทางยาวแสนสำดอย ดงขึ้น
ฮมเพิงไหว้เทพี ทูนเกล้
เมี้ยนพากชั้นเวิงน้อย ออกทวาร ฯ

๏ แต่นั้น ขึ้นขี่ม้าเลยล่วง เดินผดู
ฝูงสาว เมืองชานขวางผ่อคอย คนใช้
ชะบุเนื้อนายแสง หุะฮู่ง
ในโลก ได้ลุ่มพ้างามแจ้ง จิ่งเห็น ฯ

๏ พู่งพุ่ะพ้อมเถิงที่ เชียงขวัน
เซ็น ๆ เสี่ยงชะนีฮายฮาว ฮิมถ้ำ
เขาก็ ตามไปข้ามแสนดอย เดินป่า
แม้งนิ่ง เถิงกิ่บก้ำดอยหว้า แว่นอน ฯ

๏ เมื่อนั้นอั้วค่ำ คึดจอดน้องแล้วเล่า ไขสาร
ยินคำวอนขอบใจ จงท้าว
เห็นว่า สมคานหน้าปุนเดียว ดูเกิ่ง กันแล้ว
พระพ่อ เจ้าหมื่นม้าวแชะขึ้น ขาดคดี ฯ

๏ เขาจัก คึดเพิ่งพ้องเอาท่าน เปนยวง
ให้ว่า พาที่จาพ่อแพง กางเก้า
กูก็ ทนทวงฮู้ ฮมอาย หน้าแฮก
เมื่อนั้น ป้าซ่ำค้ำคนิงเจ้า อี่ดู ฯ

๏ ออระแนกเนื้อนงถ่าว กะสันวอน
ชะบุทวนทอดตน เต็งผ้า
ทุกไทเที้ยนพอนอน นิทระเน่ง
ดีแก่ ดาวดาดพ้าแชซ้อน ขอบเขา ฯ

๏ ลมเผ่งพ้าวพัดยอด ยังแซง
พั้งยิน กาเวาสูนส่งเสี่ยง กวนก้อง
แต่นั้น นายแสงใช้ปุ่นไป ปะดับหาบ
กายเถื่อนถ้องหลายมื้อ ฮอดหลาน ฯ

๏ มันจิ่ง ขึ้นขาบท้าวกอยกล่าว คำนาง
มือทวยสารอ่านดู ใจสะยั้น
ดูก็ ถือถ้าเงินยาง ก็ค่ำ แล้วอาว
เจียมจากชั้นเชี่ยงถ้าน ย่อมเขียว ฯ

๏ อันจัก นับฮ่ำฮู้แท้ท่อ สิบวัน
ยังพอ เที่ยวไปมาหมั้นเยือน ยามหน้า
ดูดั่ง ทวงกะสันฮ้อนฮมแด ดานแปบ
มือซ่ำผ้าโทมท้อง ท้าวนอน ฯ

๏ ผิบ่อ ได้แนบเนื้อนางนาด นิทรา ดั่งนั้น
แหนงว่า มรนาไฉสมคามคอบซาย เซิงซู้
อาวฮึบ ซำถวาผ้ายเถิงปะกัน นาออก เฮวเถิ้น
แหนแก่ ผู้แว่นเฝี้ยนพอให้ ผ่อคาม ว่าเนอฯ

๏ ยังชอบใช้เซินพอก กอยสิน ฮู้ริ
ดูดั่ง นางงามเปนฝ่ายเฮา ฮอยถ้วน
ท่อว่า เร็งโฉท้าวทวนซิน ซัดหลีก
ให้ท่าน คิดซู่ชั้นตงถ้วน ฮ่ำคนิง ฯ

๏ บัดนี้ แม่หยู่ฮ้อนฮมคึก คิงเหงา
คองคำอาวหากเห็น ทุกถ้อง
ดีแก่ ฉมเกาค้อแคมสวน ส้อยสั่น
ฉุกพากห้องโฮงฮ้าน เผ่นถวา ฯ

๏ ข้ามเถื่อนไม้หลายหลั้น ไพพะนอม
คับคาเถิงแทบเวียง วังกว้าง
เฮวฮึบ ฮอมคำขึ้นแถลงเถิง ท้าวกว่า
แหนพากเจ้าเมืองกว้าง กล่าวมา ฯ

๏ แล้วเล่าถ้อยอั้วคำ ทุกปะการ
เมื่อนั้น เร็งญาณยินเยียะหัว หุมห้าว
เดิม ฮาใช้ชมสาร โอมอ่อน
ยังเล่าอ้างเถิงท้าว ถูกจอม ฯ

๏ ไผก้า ตัดท่อนพ้ำเปนเชื่อน สะวังเพียงนั้นซาม
ฮอมกวาม เชินนายแสงอ่อนสม เมื่อหน้า
เชื่อเยียะ นำกอนเกียงเจียรเถิง ท้าวซึ่ม พุ้นเยย
ให้แต่งช้างม้าสิ่ง สินทอง ฯ

๏ ท้านตื่มข้อแรชอบ ชมโฮม นั้นก่อน
ยังเล่า ขึ้นคองเชือสั่ะคดี ตงต้อง
ดั่งนั้นเฮาจัก โฮมพายแท้เถิงถุง เต้าแจก
ท้าวกล่าวแล้วลาห้อง พากไป ฯ

๏ ผ่อเห็น สะแจวาพ้าวถวายยอด ถมเผลี่ยงพุ้นเยต
กายไพสื่นฮีบเฮง ฮันม้า
หลิงเห็น สะไหวไม้เฮียงถัน ถวายยอด
ทองเทดเทียนจานหว้า แจกจูม

๏ ดีแก่ นกฮอกฮ้องเต้นฮ่าย ชมคนา
พึ่งยิน ยูงทองขันแข่งผัว ผายย้อง
แต่นั้น ซ่ำถวาเท้าคำวัง คาวค่ำ
ขึ้นสู่ห้องปะนมนั้ว นอบหถาน ฯ

๏ ปะดับส่ำถ้อยนาออก เอาแถลง
คุนภูบาลใส่ใจ จำเฝี้ยน
แต่นั้น หาแลงพ้อมตอมขุน ถ้วนคู่
กินพ่าเมี้ยนมวนแล้ว ลวดนอน

๏ ผ่อเห็น ซะพู่ฝ้าแฝงเมฆ บัพพะโต พุ้นเยอ
คอนคอนคึดฮ่งนาง นอนแด้ง
บัดนี้ เอโกรู้ซมซวั่น คือพี่ คนแด้ว
รือว่า วิบากเซ้งขึ่นให้ ห่างกัน ก็ตาย ฯ

๏ ฟังยิน ฟ้าฮ่ำฮ้องเสียงมี่ เดือนสาม
ทุกไทซมเฮียกซวัน เมือห้อง
ดูดั่ง ฮวนฮามฮ้อนหัทยัง ยินยาก
มะโนนาดน้องคือบ้า จ่มจิง ฯ

๏ ออระแนกเนื้อเนาเน่ง นิทซา
ยังค่อย เพิงคำเสนห์เหนี่ยวใจ จงรู้
บาก็ ไสยาค้อมยามเดียว แล้วตื่น
คึดฮุ่งผู้ ธรรม์อ้าง ดูกดุง ฯ

๏ ฮื่น ๆ ก้องลมเบิก จวงทอง พุ้นเยอ
วันไสสูงส่องดอย ดูเหลื้อม
ฝูงขุนขึ้นโฮงทอง เทิงสาด
ท้าวนั่งเท้าหมอนถ้วน ถวดจา ฯ

๏ ดูดั่ง ภูวะนาถท้าวทวนกล่าว คดีเดิม หั้นแล้ว
ท่อว่าเฮาจัก แปงสารตาไส่สม ผืนผ้า
ตางเติมให้แถมวอน คึดฮุ่ง เฮาเถิ้น
ก้ำซึ่ม เจ้าลุมฟ้าเหมือนหมั้น ห่อนมาย เมื่อใด ฯ

๏ จาฮ่อเบื้องท้าวฮุ่ง พงสา ท่านพุ้น
ก็บ่ มีเงินคำมาดหมาย เถิงเถ้า
นับว่า วอนคาไว้เวนซวัน ให้เบ่า
พอที่ พระบาทน้าเปนเจ้า เคียนควน แท้ตาย ฯ

๏ ยังซอบซ้ำส่องเต่า ดูกน นั้นก่อน
ความผวนผางบ่อยอม คองฮ้าย
ยนยนเซิ้งยองาย ปะดับพาด
เดินเพื่อนพ้อมทังค้าย แต่งคอม ฯ

๏ ซะพาดนั้วควายไล่ ทะไลจีน
ฮอมความเถิงเผ่าผี ฝูงค้ำ
ยาถอนให้ดุงขึ่น ซอยาก ปางนี้
จักกล่าวซ้ำเซินต้าน แต่งาม ฯ

๏ เสื้อปากซั้นเซียงใหย่ คำวัง มากิน
วอนดุง มีใจควมค่อยโอม เอาอั้จ
หย่าให้ ถังแขงข้อไลไป เปนท่าน
ฮู้ว่า ต้องตื่มกั้วกนด้าน ถวดมัว บ่อฮู้ ฯ

๏ แม้งนิ่ง ผู่ผ่านท้าวเดยเถิก เมือสถาน
ฮมฮมฝูงพวกคัว เทล้าง
ซาก็ เยียวกรก้มปะนมมือ เมี้ยนสั่ง
พากที่กว้างโฮงฮ้าน ฮีบไป ฯ

๏ ผ่อเห็น สะพั่งไม้เบื้องดอก ดาวพะกายพุ้นเยอ
ฟังยิน อีไฮฮันเฮ่งเสียง เฮฮ้อง
คับคาค้ายสามมะเหง อ้ายหาด
ถ้านเถื่อนถ้องเชียวเช้า ค่ำวัน ฯ

๏ เถิงแห่งห้วยเหวตาด ตองเตย
ออระนันเสียงสิ่งซะนี้ โตนเต้น
แต่นั้น เลยคาวค้อยเถิงสถาน ถ้ำเอ่น
เต้นเถื่อนไม้ฮอดที่ เซียงซวัน ฯ

๏ แม้งนี้ง เถิงแห่งห้องนครไหย่ เงินยาง
เล็งเห็น หอฉายวันส่องไส้ โฮงฮ้าน
เถิงที่ วังไสน้ำบางบิน เซาอาบ
แล้วเล่าขึ้นเมือกว้าน จอดคัว ฯ

๏ ฝูงบ่าวพ้อมปงหาบ ปะดับมวน
เฮวฮึบ ตาความเถิงถ่ามเรียง นางอั้ว
มันก็ คนิงหถานท้าวสินควน ไช้คอบ
ขึ้นกล่าวอั้วใจแจ้ง บ่อนาน ฯ

๏ คึดชอบให้งัววาด ถงอวน
ปุนกันถือเคืองคาน คฤากว้าน
ส่องนายพ้อมทวนเมือ เท็งสาด
ไหว้ท่านเจ้าสินล้าน เลิกปะนม ฯ

๏ แต่นั้น งัววาดเมี้ยนมวนมอบ ของคาน
นางชมผายผ่อดู ทุกถ้อง
บันนาการท้าวคำวัง แวนสอาด
คบเคืองพ้อมทังผ้า หลากหลาย ฯ

๏ น้ำท่าน ส้างกิ่งท้าวเสวยราช นครปะกัน
ปุนนายสมแต่งมา เดินค้าน
มีแพห้อสายวัน แวนหลาก
คอบท่านเจ้าโฮงฮ้าน แท่นทอง ฯ

๏ เขาจิ่ง ไช้พากย์ถ้อยถามข่าว เทพ
ชะบองขานขอบอาว เออไว้
พาที่แล้วถวายสาร เอาอ่าน
เขียนบ่อได้ยินค้อย คั่งทวง ฯ

๏ บัดนี้ ผู่ผ่านพื้นฮอยฮูป ขึ้นแซง พี่แล้ว
มาเฮา วางคดีหลวงหย่าจา จงด้าน
เมื่อนั้น นายแสงพ้อมขุนสม นบนาด
เพิ่งที่ไหว้พ่อ เจ้าแผ่นด้านโอนอ้อน แว่นวอน
ขอบแล้ว ฯ

๏ อันจัก ตัดเคืองชั้นขอขาด แซงขึ้น ดั่งนั้น
คือว่า ภูธรซังผ่ายหลาน ส่องเจ้า
มีฮ่าง ตีนเสียเมี้ยนคำพะไน ม้วยมอด ก็ดี
เมื่อนั้นอั้วค่า ให้แต่งพ้อมทังเหล้า ฮีบทอน ฯ

๏ ปะดับทอดถ้อยสอนสั่ง ถาลง
ปุนคำวอนถิ่แถม สมเชื้อ
กินงายแล้วเลยแค คุมบอก
หลานก็ ยินยั่งไข้ในเนื้อ แต่วาน ก็ตายฯ

๏ เมื่อดู่ท้าวแล้วพอก คืนพลัน เทียวเถิน
คองไคดูดั่งไน สารส้อย
พอที่ กันเวรเว้นปางปะถม หลงหลัก จิงแล้ว
ให้ท่าน เจ้าติวส้อยคองถ้า ชาติดุนว่าเนอฯ

๏ ว่าบ่อ คึดมีกน้องเบื้องบาบ จำจิง นี้แล้ว
เปนแต่ บุญส่องโสมเถิงไพย พายแพ้
เชือค่อย ตึงความเท้าทวนเถิง พระราชเฮาเถิน
อันจัก ดูงายแท้ไทเบื้อง บ่อมี ว่าเนอ ฯ

๏ ขาจิ่ง นบนาดแล้วเลยสั่ง เสียงวอน
เทพ ปุนเงินคำกล่าวนาย ส่องไข้
ปะนมกรไหว้วันทา ทูนเกส
คุนอ่อนไท้เผือข้อย ขอบใจ ฯ

๏ ขาจิ่ง พากจากห้องพิเสส มะโนฮม
ไห ๆ ถวาฮอดเวี่ยง เถิงกว้าน
ฮมฮมพ้อมปงหาม ของฝาก
ขึ้นสู่ เจ้าแผ่นด้านเถิงฮ้าน แท่นทอง ฯ

๏ ประดับแต่งตั้งมวนมาก แถวถัน
แพคำกองลำดงา ในห้อง
ท่อแต่ บันนาการเจ้าก็อเมือง ท้าวกว่า
ทุกที่เทียนยอย้อง ผ่อดู ฯ

๏ สะพาดเทียนของฝาก คำวัง
เขาก็ ชมชูเชยกล่าวโอม เอาอั้ว
มีทัง รัดตะนังแก้วผืนจื่น เจี่ยนหลาก
ประดับแต่งแล้วนายงั้ว มอบมวน ฯ

๏ เจ้างวากหน้าเล็งล่ำ ลักแยง
ผลควนขานขอบเออ เอาไว้
เมื่อนั้น ขุนสมพ้อมนายแสง ถามข่าว
ก้มขาบไหว้ทูนท้าว ที่ยำ ฯ

๏ กอยกล่าวข้อแชพากย์ ดวงนาง
แถว ๆ เลี้ยงขุนสมล้องคำ แวนเผียน
เมื่อนั้น บาไทท้าวเงินยาง ขานขอบ
กูก็ ซ้ำสั่งถ้อยเมี้ยนแต่ นายแสง ก็แล้ว ฯ

๏ ซื่อว่า คิดซอบให้เมือแต่ง คำวัง
รือจัก เบื่องแฮงสู่บ่าวขุน มาต้าน
มีฮ่างมิ่งบ่อ พั้งกอนเกียงโดยเดิม กูกล่าว จิงรือ
สังจัก ผ้ายแผ่นด้านเทียวแท้ ยากใจ ดั่งนั้น ฯ

๏ แต่นั้น เบื้องบ่าวต้นท้าวกว่า ฮับขาน
นายก็ จำคองไล่จื่อแถลง เถิงเจ้า
ท่อว่า ภูบาลล้างเฮือนหิน พะราช
กะสันโลกฮ้อนฮมเฮ้า บ่อส่ำเบย ฯ

๏ ไช้กล่าวน้านามนาต พงส์กะกุล
เท็งว่า จำเผือเลยล่วงทาง ทูนท้าว
ขอวอนเจ้าจอมบุญ ฮักมาก ปางนี้
เมืองที่พุ้นเฮือนย้าว ตั้งเดียว ว่าเด ฯ

๏ เมื่อนั้น ประบาทฮู้ฮับพากย์ ส่องนาย
อันจัก เปนกมเกียวหย่าลอน มาต้าน
คึดที่ สายนามเนื้อจอมไท ท้าวฮุ่ง กูพุ้น
พ่อพากไว้เมืองบ้าน หยู่พอย ฯ

๏ เทียนย่อมถ้อยใจฮุ่ง เถิงเฮาพี้ดาย
เชื่อฮีบ ถอยคำคืนคอบเถิง ธรรม์เหง้า
เทพีเพียงแมนเหลา เหลือราช เฮาพุ้น
เถิงจัก มาเหนี่ยวเถ้าสั้นนี้ บ่อควน ว่าเนอ ฯ

๏ ขาก็ ทูนบาทแล้วเลยว่า แวนแฮง
หลานก็ ทวนคำงามกล่าวเชย ชมต้าน
สังว่า ลังแซงข้อขืนความ ให้โทสลั้นนี้
บ่อกว่าเจ้านครด้าน ผ่อไกล หั้นแล้ว ฯ

๏ เยียวว่าแท้เปนโทส พานเมือง ท่านนั้น
คองบูฮานท่วยไท เฮาฮู้
ซื่อว่า บาเจื้องตั้งใจจง หมายมาด ก็ดี
แต่นั้น ซิ่มเคียดพู้กำเท้ง ฟาดหมอน ฯ

◎ กูหยู่ ด้างก่งท้าวเสวยราช เงินยาง
ไผไป่ จาคำหลอนตั้งสู ฝูงม้อย
โอมนางฮู้จาผวน ต้นเติบ ดันนี้
บ่อไช่ เชื้อลูกช้อยจิงแท้ กล่าวควน ฯ

◎ ไผค่า แฮงมากอุ้มฟ้าเกิน จักกะวาลได้ซาม
อันว่า ฮมคามจักค่อยทวน ทงบ้าน
คือว่า เมืองกูเท้ากงพาน พอมาก
ไผจัก มาต่อต้านเถิงแท้ ห่อนซาม ฯ

◎ ชื่อว่า บัดปากท้าวไทบั้ว ระวัง เวียงกั้ด
ดูจัก ยอฮมคามผอกสู คางเช้า
อันจัก ฮู้เชี่ยงม้างเอานาง ฮอยยาก จิงแล้ว
เยียวว่า อ้ายกว่าเต้าเถิงหั้น บ่วยคืน ฮู้เด ฯ

◎ แต่นั้นขาก็ ลุกพากท้าวเลยเลิก ทังอาย
ผันลวาผื่นออกเวียง วังกว้าง
กายหนห้องหอสูง ฮั้วค่ำ
เหลียวผ่อเจ้าแพงช้าง แต่ไกล ฯ

◎ ละเพือกพ้อมบ้าซ่า นางเซ็ง
เขาก็ อาไลลักลั่นไจ จงน้อง
เห็ง ๆ ม้าอันแฮง ข้ามป่า
มัวมืดไม้เปนถ้อง แทบทาง ฯ

◎ ดี่แก่ นกฮ่ายไม้ฮีมไฮ่ กินไฮ
พูเขาขวางฮ่มฮัง คอยฮั้ง
สุรย์ไคลค้อยเขาค่ำ ไก้ค่ำ
ปะดับไพ่ยังนอนแล้ง ลวดแลง ฯ

◎ ดี่แก่ ฟ้าก่ำเกียวพูพ่าง พูงพาง พุ้นเยอ
ดาราเฮืองส่องแสง ได้แจ้ง
เขาก็ คนิงนางแก้วลึกะลัน โส้มฮาบ
เคียดที่ ทัวระคึกท้าวนอนแล้ง ต่างสถาน ฯ

◎ เฮาผอก ต้านหยาบหยุ้งแฮงแก่ กวนฟุ่น
ซื้มนอ
บ่อมี้ คำภูบาลกว่าเมือง แวนซ้ำ
อันนึ่งลุงก็ ฮุนความข้อแขแฮง พ้นขนาด
เหมือนดั่ง ปาหยู่น้ำขังไว้ โทสมัว มากแล้ว ฯ

◎ เมื่อนั้น ลมลวาดไม้ก้องกิ่ง เหมือยฮวาย
ฝูงคัวคาหาบคอน แควนเช้า
ฮ้องนายขึ้นลวาพอน เลยล่วง
ทางท่องเท้าเถิงห้วย คาดผา ฯ

◎ ข้ามช่องกว้างเถิงที่ คำวัง
ลงลวาเฮวฮีบเมือ โฮงฮ้าน
เมื่อนั้น ภูธรท้าวซมพึ้ง พี่พาก
แหนฮ่างเจ้าเมืองด้าน กล่าวแขง ฯ

◎ แล้วมอบเสื้อผืนหลาก กับสาร
มือทวยแยงเยียะเท ทวงช้อง
ฮอยที่ บาดานชั้นเงินยาง ยุคะราช แลนอ
ผิบ่อ ได้ฮ่อมห้องนางท้าว ลวดตาย ก็ดี ฯ

◎ ให้ฮีบตั้งทะไลมาด มวนซาม
คางายคอมสิ่งเมือง ฝูงเหง้า
คามเที่ยวไช้สองหน พัดพอก
แม่นบ่อ ให้พี่เจ้าแพงด้าน กล่าวดี ถี่นา ฯ

◎ เดยดวด มาตอกต้านว่าม้อย มัวมุน มักจา
แหนงว่า ตายเปนผีเพิดคน ตางแด้ว
เมื่อนั้น โยธาท้าวปุนมวน เมี้ยนหย่า
คึดฮุ่งแก้วใจฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

◎ เชื้อเยี้ยะ คืนคอบน้าแวนว่า ทุกอัน
ดูดั่ง ทวงหลานเจ็บบ่อวาย แวนข้อง
แต่นั้น ผันถวาข้ามเขาเขี้ยว คืนเต่า
ตี้แก่ ตาเวาฮ่ำฮ้องเฮียวไม้ ส่งเสี้ยง ฯ

◎ ทุกที่เห้มหอมเผ่า ไฟฟอน
กอยแฮงฮันฮอดเขี้ยง เซาม้า
เมื้อเถิงไท้ภูธร นบนอบ
เจ้าแผ่นหล้าควนค้าม ไค่ชม ฯ

◎ แต่นั้น แหนพากย์ข้อแจกต่าว กวนฟุน
มื้อทวยผมแยกคืน กำทิ้น
โยธาเที้ยนฝูงขุน เหง้าไหย่
ทุกที่ข้นเมื้อห้อง คั่งคน ฯ

◎ เมื้อนั้น ท้าวไส่ข้อแขซิ่ม คองฟุน
เขาก็ กมคำควนไค่เชิน ขนช้าง
ปุนกันให้แขวนเงิน พ้ำสนั่น
ผัดว่า นางซิ่มซ้ำเอาอั้ว มอบหลาน ฯ

◎ ค้อนบั้นค้องฮางไหย่ ปะดับเสี้ยง
ตาแคพานหมื้นฮาม ไหต้น
เหลื้อแต่ โฮงทองย้ายยอเสี้ยง ฮ้านดุ่ม
น้ำเลื้อนล้นปานซ้อง แกว่งฟาย ฯ

◎ ผัดว่า ข้ามเถือนไม้พูทุ่ม ทานพาย เพื้อนพุ้น
วอนทังหลาส่ำสวาง ฝูงเถ้า
ยนยนย้ายบวยคำ เพงแพ่ง
ขุนลูกเต้าเติ๊นช้าง ซ่อยแฮง ฯ

◎ ผัดว่า แพ้แห่งต้นท้าวซิ่ม ชมเบี๊อง
ขันจัก มวนแพนแดงเกือยชู เชี่ยงด้าน
กับทัง บุญเฮืองอั้วอามคาย คั๊วก่อง
หลานก่ำพ้าไปค้าน ส่งสิน ฯ

◎ ดุงฟอกข้อค้านเคิบ ผิดคอง
คนิงคำขึ้นต่ำกวน แกวม้อย
เขาว่า เมื้องหลวงท้าวกงพาน พลมาก
ตุหยุ้พื้คอข้อย ม่อนมัน ฯ

◎ เมี้ยนหย่าแล้วปุนบ่ำาว โยธา
กึ่ดพอ เอาขันคำไส่ตาง โตงเหล้า
เมื้อนั้น เสนาพ้อมกินเมา ทุกหมู่
เมี้ยนสั่งเจ้าปะนมท้าว ที่สถาน ฯ

◎ ซะพู่หน้าพระบาท สี่คาน
เติ๊นขุนถวานเลิกแค คลาห้อง
แม้งนิ่ง สุริโยถ้ำบาดาน เดินต่ำ
จัดหมู่น้องนางท้าว ฮ่วมเพา ฯ

◎ เมี้ยนข่ำเข้าทวยไส่ ทะไลจื้น
พอดีเซาส่ว่ายมื้อ เซ็ดผ้า
เมื้อนั้น สนควนขึ้นสถานเพี้ยง ถดม่าน
แปปี๋นหน้าผันเหน้า แนบนอน ฯ

◎ เมื่อนั้นนางกว่า ผู่ผ่านพื้นมนุสราช ดือเกียรติ
ปุนความ ยินภูธรเพิ่มไป บี่ฮ้าย นี้ก่อน
กัวเกงต้องโพยเสียน เล็กไหย่
ดั่งนั้นรือจัก หว้ายเถื่อนไม้ทันท้าว ทีพด พุ้นซาม ฯ

◎ บัดนี้คิดไค่ไปพ่างท้าวตาเท่นทองเหลืองว่ารือ
ไค่จัก ปุนบี่เดือนอ่านเจียง จำหมั้น
เมื่อนั้น ภูธรท้าวทงเมือง ซานม่วน
พอภื้ อับปะโซคฮ้ายเนาห้อง ห่อนคง เมื่อได ฯ

◎ แหนงจัก สู้ ส่วนเมี้ยนมรนาด หัวพายเพื่อนพุ้น
ปะสงเสี่ยงขับแข่งหาน เมื่อพ้า
แต่นั้นนางก็ ผันผืนแก้วฟูมฟาย นองเนต
น้ำฉูบหน้าเทียมท้าว แนบนอน ฯ

◎ ผ่อเห็น ยั่ง ๆ เหลื้อมตาเรส เฮืองบน
ออระชอนหลับชั่วดี่ เดือนซ้าย
นรินท์ผู้ ผดควน แล้วตื่น
พระบาทย้ายมาห้อง แท่นเพี่ยง ฯ

◎ แต่นั้น ฮื่น ๆ เทียนโยเซส ทูนไคล
เคือ ๆ เสี่ยงแส่งคัว ควายซ้าง
นับแต่ พันตัวไห้ปุนไป จูงแจก
เฮาจัก ม้างซื่มซ้ำเซี่ยงถ้าน ส่วงผัน ฯ

◎ ไผหาก คิ้ดแผกข้อแซอ่อน โอยซาม ดั่งนั้น
พื้นคอเทฎูกเมี่ย ซายจ้าง
ยน ๆ ย้ายซามตาย เดียนดาด
เหลือแต่ห้องโฮงฮ้าน ดุ่มเท็ง ฯ

◎ ซะเพื่อกพ้อมอามาตย์ เฮี่ยงมวน
เมื่อนั้น เร่งโฌตอมแต่นาง ฝูงเหง้า
นรินท์ผู้ ผดควน ท้าวกว่า
นี้วแนบเซ้าบนไท้ หิ่งเมื่อง ฯ

◎ ต้าเผ่าชั้นเชื้อชาต แนวนามมากิน
ตูจัก เนื่องแพนเถิงซื่มซม ซนซ้าง
คันว่า ยอตาวต้องสมคาม ไห้ปอด
ผัดผาดซ้ำเซี่ยงกว้าง เบ่ายอม ฯ

◎ เสื้อปากต้าวผาหลอด แตนพาง มากิน
สูค่อย เดินตอมพดเพื่อนคู เติมคุ้ม
คุมหลานได้นางงาม นงถ่าว
ต้าบุ้ เชื้อเซินคุ้ม ไพ่พด ฯ

◎ จัดบ่าวพ้อมทุกที่ ยาหลง
ฮมฮมคนคั่งเดิน ตอมแล้ว
ฝูงคัวเค้าเทลง ทวนปาก
โยเซสท้าวฝูงแก้ว นั่งเนื่อง ฯ

◎ ซะพากพ้อมยอหมาก ขันคำ
ตาเบื่องจัดฮีบแค แถมน้ำ
สะไหวซ้องกำเซิน เพงแพ่ง
ค้อนโคดค้องเสี่ยงห้าว เฮ่งกอง ฯ

◎ ไห้ฮื่มเหล้าตาแกว่ง ไกวปาน
แหนถองเกิงเผ่าผี้ กินพ้อม
ตูจัก ก็อหานเซ้าเงินยาง มี้อก่า นั้นแล้ว
เฮ่งจัก แล้ซะค้อมเมื่อหน้า ซ่อยแหน แต่เนอ ฯ

๏ ให้ผาบได้อั้วค่า อามคาย
ตะวังถำแนนฮ่วมสวน เสถิมกว้าง
ทานพายแพ้พลกือ กอยง่าย
ดั่งนั้น จักแต่งตั้งปางช้าง ผอกพลี ฯ

๏ เมื่อนั้น เมี้ยนบ้ายเบื้องปานแกว่ง สะเด็ดการ
เดินเซา ฝูงมุนตี่แต่งกัน กินเหล้า
ภูบาลเหนี้ยวกำคำ ค้อมก่อง
นางนาดเหน้าเทียมท้าว หยู่เสงี่ยม ฯ

๏ ย่อง ๆ เนื้ออู่แก้วแฝงพี่ เพิงตอม
ซดทาลงซว่านไหล เหลือย้อย
ตูจัก ขอวอนไท้ทวนยอะ คำเคียด ปางนี้
เซิ่งซึ้ม เจ้าอุ่มพ้ำกอยถ้อย กล่าวแซง ฯ

๏ กั้วว่า บังเกิดฮ้อนเคาะห์เบี่ยด บาทา
อันว่า คำแหนงโดยดั่งเฮา แฮงฮู้
พอที่ เร็งญาเยือนบี้ดุน แวนปอด
พั้งพากย์ซ้อเคยฮู้ อ่านเจี้ยง ก่อนเถิน ฯ

๏ เยี่ยวว่า พลโคดค้านคืนยาก ยังทาง นั้นซาม
เซาก็ดื่อว่า หินเหวเฮียงหมื่นผอม ผาชั้น
เมื่อนั้น ภูธรไท้ขานนาง อันซอบ
พอที่ กั้มเกิดซั้นเนาห้อง ห่อนคง เมื่อไดฯ

๏ อันว่า คุนอ่อนห้ามยินขอบ เชื่ออวน
จักค่อย ลงพลไปต่อลุง ลางเมี้ยน
ซื่อว่า ขวัญหัวสู้ซ้วนพอง พ้อมพ่าย ก็ดี
ไผจัก อดลิ่งเลี้ยนคำฮ้อน ฮอดหู ได้เด ฯ

๏ แต่นั้น ทุกฝ่ายเค้าช้างเฮือ เฮืองงา
เฮาจัก ซูเงินยางบ่อกั้ว เกงย้าน
เด็งเห็น แพนหางลั้นเหลือนา นองเคือง
โยเซสต้านเลียงก้า กล่าวหาน ฯ

๏ เมื่อนั้น เฟี้ยง ๆ กั้งคั้นฮ่ม คูนเมือง
โสมคานนางลูกแมน มัวไห้
เยี่ยวท่อ ทำเบื้องบั้นโสมคาม แพ้เพื่อน
ปะนมแนบนี้วผันไท้ แทบผัว ฯ

๏ ค้ายเผ่าเหน้ากอยเกื่อน ทุกคน
วอนเหนือหัวฮู่งตู ฝูงข้อย
ซมชมน้ำซดที่ นองหยาด
ท้าวกว่า เจ้าคิ่วส้อยชมต้าน สั่งนาง ฯ

๏ แต่นั้น ขึ้นขี่ช้างคลาคลาด เมืองปะกัน
เลงดู แพนหางปุนบ้าวไป หัวหน้า
โยธาเทียนเหงพัน เหง้าไหย่
ฮื่น ๆ ม้าอวนแส้ ออกเวี่ยง ฯ

๏ ไย่ไย่ช้างย้ายย่าง ซ้ำเซิง
แม้งนิ่งเถิงที่ เซียงบานบดบ้ำตาน เดิมตั้ว
ดีแก่ ฮังเฮืองงิ้วหลายพัน ทองเทด
นกฮ่ายไม้ชมพั้ว เพื่อนคนา ฯ

๏ ผ่อดู สุริเยสเส้ามัวเมค บดออน พุ้นเยอ
เมื่อนั้น โยธาปุนแต่งเดิน ยังด้าง
นรินท์ย้ายกุญชร เซาจอด
ลงจากช้างเมื่อฮ้าน ฮ่มขวาง ฯ

๏ ทุกที่พ้อมปงจอด เชียงบาน
เถงดู แพนหางเหลือท่งนา นองเต้า
ขุนยังพ้อมกวานแก อ้ายก่ำ
พลยิ่งเท้าฮิมน้ำ คั่งแพน ฯ

๏ ค้ายล่ำเบื้องงอดบ่อง เชียงผา
แจนแจนชัดซู่เมือง มวนม้า
แองกาเจ้าคำวัง หลานราช
มันนั้น เปนกิ่งเหง้าแนวน้า ทีเซง ฯ

๏ สะพาดพ้อมทังท่าน พยาหลวง
เร็งโฉยนซู่ขุน ฝูงต้น
บัดนี้ ฮมทวงค้อยคิดใน นงเคียด
ท้าวชิ่มซ้ำคำถ้น ลื่นปะมาน ฯ

๏ ต้านเบียดเบื้องเฮาถ่อย ดูแควน
รือว่าเมืองมัน จำกงพานแม่ไป ปุนกว้าง
ไผจัก ยอแพนเข้าวังเวียง ยดยาด มาเถิน
ต้านเติบม้างทะลายพ้ำ ฮอดเฮา ฯ

๏ คัดบ่องเมี้ยนขอขาด ไมตี
รือจัง ทำใจเหงาหยู่ทง ค่ำฮ้าย
เร็งโฉเมี้ยนพาที สะเด็ดพาก
แกวก่องพ้อมอายเกือน ขุนเพ็ง ฯ

๏ เฮาก็ คิดเคียดพู้เชิงขนาด ฮมฮม
มีฮ่างเมืองมัน มีผาวังแต่เพง ถงถ้อม รือท่าน
บ่อควน จาคำเข้มขมแขง ต้านคอบ เฮวนั้
ผัดว่า ซ้ำแอกค้อมทังอั้ว อุ่นอาม

๏ แต่นั้นท้าวกว่า คิดชอบใช้...มาด ปุนไป
มิ่งเยียะถาม ทางเมืองพูสูงกล่าวถอง เถิงช้า
บัดนี้เฮาจัก ไกวตาวเข้าเงินยาง เทยาด
ให้แต่งหน้าปืนเล้ม ล่วงทางไว้เนอ ฯ

๏ มันก็ นบนาดแล้วเลยล่วง เดินผดู
กายคงยางฮ่มงาม เงาซ้าย
แม้งนิ่ง ทวนเถิงท้าวพูสูง ผาหลอด
ขึ้นกล่าวอ้ายสองข้า ขอดคำ ฯ

๏ นายมาดเมี้ยนเมือคอบ เรงฌาก่อนเถิ้น
เฮาจัก นำทางทวนก่อนพล ไปหน้า
มันก็ กอยแฮงขึ้นถวาพอน เทียวท่อง
ถวายพากย์ข้อขุนข้า ขอบใจ ฯ

๏ ผ่อดู สูรย์ส่องค้อยคุมมืด มัวแสง พุ้นเยอ
เดียงนั้น ในเกยหลวงสั่งถา ถงห้อง
แม้งนิ่งบาก็ จงเถิงแก้วแพงเมือง เมี่ยมิ่ง
คำหิ่งน้องนางท้าว คู่คน ฯ

๏ พอที่ ทำโทสแพ้พ้นสิ่ง สัตตู เมือใด
ดั่งนั้นคือว่า สวางบุญคุนคอบเฮือน เฮียงหน้า
ชะเบุเนื้อสวยทอน ทังอู่ย
เจ้าหุ่มผ้านอนแล้ง ถวดกะสัน ฯ

๏ ออระทู่ยพ้ำดาวเฮือ รัสมี
ขอน ๆ เสียงไก่ขัน ขานก้อง
นายเนืองย้อยวัลลี ถงหยาด
พลพวกพ้องปุนตั้ง แต่งคัว ฯ

◎ เมื่อนั้น อ้ายหาดพ้อมพูทุ่ม สามมะเหง
หนัวหนัวปุนบ่าวพล ไปหน้า
เถิงที่ พองายแล้วเส่งกัน กอยกล่าว
อันที่ท้าวซิ่ม เจ้าลุ่มฟ้าเฮาเพิ่ง ทุกประการ ฯ

◎ เพิงที่ เฮาฮีบไช้เรียวข่าว ยังควน หั้นซาม
สาน ๆ เสียงสามมะเหงสั่งขา ปะดับถ้อย
บัดนี้แถวก็ มวนพลข้ามกายแดน พูทุ่ม เฮาแล้ว
ให้ท่าน เจ้าคิวส้อยปุนดั้ง แต่งดี ว่าเนอ ฯ

◎ ถือว่า เลิกทุ่มพื้นเพงยาด เงินยาง แถเยอ
เผือก็ มีใจจงจอดทวน เถิงท้าว
แต่นั้นซ้าก็ สีลาย้ายทัวระทาง ซ้ามเถือน
แม้งนิ่ง เถิงบ่ำพ้าวซ้องยอด เรียงจวง ฯ

◎ จัดเพือนเข้าบั๊กคูไหย่ เมือเมือง
ยันความ หาอาวพวงฮีบนำ เถิงเจ้า
ซ้าก็ ปะนมเนืองนิ้วเดยถวาย เถิงข่าว
อ้ายที่เหง้าผาหลอด แดนแกว ฯ

◎ เขาก็ คิดอ่าวอ้างท้าวที่ เงินยาง
เฮานี้ เปนแนวนามแต่เพง พูล้าน
ซาก็ จำเผือผ้ายทางเทียว เถิงราช
เห็นที่ ท้าวกว่ากว้านพลดือ แต่งตาม ฯ

◎ เขาจัก ผัดยาดอั้วเอาอ่อน สองลี่ ว่าอัน
ยอสมคามไค่ชู ชนช้าง
เหมือนดั่ง สิงยี่ฮ้อนโดยแถว กวนราช เฮาแล้ว
ทั้งว่า ดั้นเถือนกว้างเผือข้อย ซอดแฮง ฯ

แต่นั้น ท้าวซิ่มพู้กำฟาด เท็งหมอน
สู่เยียะ ดาแลงปะดับแต่งถัน แถวเข้า
เดยลวด ปุนดาเหล้าไหพอน เพงแพ่ง
ค้อนบ่ายหน้ากองเค้า ฮีบนัน ฯ

◎ ทุกแห่งพ้อมเฮวฮอด ภูบาล
เฮาจัก ชนชาวปะกันเกือยชู ซิ่งม้าง
เขาก็ มวนมาบ้านหลายแสน สิ้นส่วย เฮาแล้ว
ผัดกล่าวม้างเชียงด้าน หย่าหวัง ว่าเนอ ฯ

◎ ผ่อดู ออระท่วยฟ้าเส้าเมก มัวแสง พุ้นเยอ
หังหังปุนบ่าวพาง ดอมเข้า
ปะมานเมี้ยนพาแลง แล้วหย่า
น้ำหล่อเหล้าเพงแล้ว กล่าวนาย ฯ

◎ สะพาดนิ้วนบนอบ เรงไฌ
มือทวยปานแกว่งปุน เปนถ้อง
ฮมฮมเปืองชดทา ทงเทียน
ค้ายบ่าวน้อยกินพ้อม พ่ำเมา ฯ

◎ ฝูงหมู่ซ้ำเซาเปี้ยน ปั้นโดง
แต่นั้น ทั้งหลายเขาแซกพาง ปะนมไหว้
ผลควนเหง้าพยาหลวง ท้าวซิ่ม
คิดชู่ชั้นละวังไว้ ผ่อคาม ฯ

◎ หลักตื่มฮู้แสนสิ่ง สับพลัน
ปุนแคงควนคู่คน เซาซ้ำ
ฮอมเงินฮ้อยปงปั้น ฝูงบ่าว
เขาก็เซงซิ่ม เจ้าลุ่มฟ้าใจแจ้ง ที่ย่ำ ฯ

๏ ถามข่าวท้าวพุทุ่ม ทังส่อง แต่เนอ
เฮายัง มีขันคำเคื่องถาย ลงต้อง
อันจัก ผองคุนล้นเหลือดิน ดูปะเสิด จิงแล้ว
เมื่อฝาก ขาพี่น้องโดยได้ แต่เบา ก่อนเถิน ฯ

๏ แต่นั้น ข้าเคิดค้ามเดยตื่น ตกใจ
มือทวยเอาไส่หัว หุมอ้าง
เคียมแต่ เฮาเปนข้ามาใน พุทุ่ม
ของฝาก เจ้าคิวข้างชมเมี้ยน แต่งดี ฯ

๏ แม้งนิ่ง สูรย์ส่องซ้ายลงลุ่ม บดผิว
ยอมือ ทูนบาสี่ถวดเดย ลงห้อง
ถิวถิวข้ามเชี่ยวทาง ทัวระเยส
เบ่าฮู้ กี่เถื่อนถ้องผาด้าน เถื่อนกอง ฯ

๏ เมื่อนั้น ผู่แห่งเหง้าทงเทส บูฮาน
เส่งกัน ดาแพนทองฮิ่บปุน ไปต้อน
มุนตีด้านความหาน หุมมาก
โยะเซสฮ้อนฝูงแก้ว กล่าวเชื่อง ฯ

๏ ให้แต่งเหล้ามวนมาก มาไข
ปุนเปื่องปะดับฮิบพาน เพงน้ำ
เลากองไค้สะบัดไช ชมม่วน
กำแจกซ้องฟายแล้ว พ่องปั้น ฯ

๏ ทะถ่วนเที้ยนโยเซส เต็มเติน
เภรีนันแส่งสูน เสียงห้าว
เฮวเฮ่ง เชินความให้นายเฮือน ปะดับฮิ่บ
เจ้าหมื่นม้าวคนิงแจ้ง จอดการ ฯ

๏ เยี่ยวว่า แกวถิบช้างซิ่งฮ่อม ทางฮอมดั่งนั้น
ยูเขาผานแผ่พด มาอ้อม
บ่อฮ่าง ยอมมือให้ไผกวน กุมราช เฮาได้
แหนงจัก เมี้ยนชั่วพ้อมเมือฟ้า สู่นาง ฯ

๏ เมื่อนั้น อามาตย์ต้านท้าวซื่ม ชมหาน
มาเฮา ปุนแพนหางออกไป ดาต้อน ดูเบ่า
อันว่า ส่ามมะเฮี่ยวผู้คนหาน ท้าวหนุ่ม
ใจเบ่งพ้อนคึงง้าว เงือดกาง ฯ

๏ กัวท่อ ฟ้าทุ่มน้ำเทท่าว มานอง พุ้นตาย
เฮาบ่อ วางเมืองหลวงหย่าจา จงปั้น
ฮมฮมซ้ำกองสูน เพงพาด
โยเซสท้าวฝูงต้น ฟ่ำเมา ฯ

๏ พระบาทให้เมี้ยนบั้ว หลุบถอน
เดินฝูงเขาพวกคัว ปุนเข้า
ทะถอนเที้ยนทะไลจึน ถอยเถิก
ตั้งแต่เท้าโฮงฮ้าน แท่นทอง ฯ

๏ ซะเพิกพ้อมขุนใหย่ คอมมวน
ในพดานเสียนถ่องแถว ถันกว้าง
ผดควนไท้ทงเมือง ให้ว่า
ปะดับแต่งพ้อมนายช้าง ซู่ส่าน ฯ

๏ เมื่อนั้น ทุกที่เที้ยนเดินหย่า หลบถอย
ฮมฮม ยอทะไลจึนแจกทาน ทั่งเช้า
แม้งนิ่ง วันเอียงต้นหลิบตอย เดือนส่วาง
ค้ายสิ่งเหง้าลาไท้ พากลง ฯ

◎ พระบาทท้าวย้ายย่าง เมือสถาน
ฮมฮมลดม่านคำ ลายค้ำ
เทหวงค้อยคิ้คหาน หุ้มมาก
ใจวู่ฮ้อนกำด้ำ ตาบเทียม ฯ

◎ เมื่อนั้น นางซึ้มต้านท้าวปาก ผันตัว
ยินว่าแกวมา ขอโสมเสงี่ยมเหนี่ยวใจ จงอั้ว
ดังเด่า มาจ่วนให้เปนมัว ยุคราช เฮวนี้
เลิกบ่อมั้วเมืองล้าน ทุ่มนอง ฯ

◎ ภูวนาถต้านตามแพ่ง ขันตา
พอที่ เวรถองเถิงถึกเฮา ฮือห้าม
แต่นั้น ไล่ยาค้าหลายยาม แล้วคืน
เดือนด่วนข้ามกวงฟ้า ฮุ่งมา ฯ

◎ ฮื่น ๆ ช้างควานอาบ ปะตันดี
สินควนลุกพากมา ในห้อง
มุนตี้ขึ้นเถิงโฮง แล้วสั่ง
ค้อนเฮ่งค้องพลเช้า หมู่เตี้ยว ฯ

◎ ยั่งยั่งเบื้องงัววาด คำยอง
ทังสามมะเฮี่ยวอ่อนสอง ขุนซ้ำ
แหนเวียงไว้อาวพวง พลส่วาย ควนแล้ว
นับแต่ ด้วนลูกท้าวฝูงก้า ขอดไป ฯ

◎ เจ้าอว่ายหน้าเดินแส่ง สมคาม
ยาลอน ไดไผเสียบ่อเดิน ขนช้าง
นับท่อ พายงามได้สามพัน ตัวเลือก
ปะโคนคาดเมี้ยนมวนห้าง เคืองคำ ฯ

◎ ชะพู่พ้อมงาเผือก เชี่ยงแดง
ชื่อว่า แกวคาลนแผ่นดิน เดินเต้า ก็ดี
จักค่อย คูนหานให้แขงเชิง ซึ่งที่
หย่าส่วงเข้าลวงแคบ โคบพล เพื่อนเนอ ฯ

◎ แต่นั้นเขาก็ นบนาถแล้วขึ้นขี่ พายงาม
ยนยนยอหอกคาว เติมแส้
ไหลหลามเท้าบางบิน อ้อมท่ง
ผัดว่าแพ้พลต้อ เกิบแกว ฯ

◎ ผ่อเห็น ทะลั่งพุ้นถ้ำแอ่น ผาจวง
หลิงดู แถวทางฮอมฮีบคอ คาบ้าน
แยงยังขึ้นเชียงหลวง พระราช
ไพ่แตกเข้าเชียงล้าน ฐู่พาย

◎ คบนึ่ง เถิงที่ห้วยคาดหลั่งเผือก ผาทอง
หัวแหลมแกวผ่อพาย เห็นฮ้าย
ลางห้องดั้นเดินคง ลักลอบ
แต่นั้น ปุนแจกตั้งขวาซ้าย แต่งชะกัน ฯ

◎ ปะกอบหน้าท้าวหนุ่ม สามมะเฮี่ยว
คูนมันเปนเขื่อนแขง ขนงค้น
เลงดู งาเขี่ยวช้างแมนฮำ ปงฮอด
พลมากล้นฮิมห้วย ไห่หาน ฯ

◎ ฮ้ายหาดท้าวพ้าหลอด คิดทัน
เขานั้น วิญญานยังผ้ายขาว เชี่ยงล้าน
นายจันเจ้าหนองตัง ขึ้นซึ่ม
คึดเบ่า ย้านไคแท้คีช้าง ซวาดหา ฯ

◎ หลักตื่นฮู้ฮีแต่ง สมคาม
แมนมาหลายเลื่อนมา ขุนช้อน
กูเบ่า ยินขามแท้ทวนสาน โสมผ่า
แกวเงือดค้อนตี่ช้าง ช่วยแฮง ฯ

◎ แต่นั้น สว่าๆ เบื้องท้าวหนุ่ม สามมะเฮียว
ไสพาย แยงแมนฮำฮึบทาน ทันหน้า
เถงดู งาเขี้ยวเจ้าหาแกว กวนต่อ
ข้าซึ้ม เจ้าตุ่มฟ้าตี่ช้าง ถวดชน ฯ

◎ ซัดฮ่อไกถ้ง้าวเงือด งอนแถว
แมนฮำฮนฮึบหนี่ วางค้าง
แกวๆ ท้าวสามมะเฮียว เฮืองฮาด
กูนั้น ข้าซึ้ม เจ้าตั๋วช้างสู้ฮู้ งิดมือ บ่อนั้น ฯ

◎ เลือดหยาดย้อยแซนซาด พอเมา
เสียงฮือแมนแยกมวน มาอ้อม
แยงเขาเบื้องนายจัน ข้าซึ้ม
ย้ายหมู่ช้างงาค้อม เคืองค่ำ ฯ

◎ ซื่อว่า แกวตื่มล้นเหลือแผ่น บาดาน ก็ดี
ฮมฮม ขาวหนองดังแยกกัน กางถ้า
สู้จัก หวังผานได้โดยใจ จงง่าย ก็ดี
ขอฟาดช้างตัวก้า กล่าวหาน ฯ

◎ งัวย่ายเข้าเซินซ่อย จำจน
งาสานสอยเลียบงวง พายแย้
วางตำต้องตี่ชน ขจัดแตก
งัวย่ายเพ็ดช้าง ซวาดแฮง ฯ

◎ แต่นั้น เสียงแซกเบื้องแกวเคียด กูนมา
ขุนยัง นองแผ่นดินตาดแดง ดูฮ้าย
สามมะเฮียวตั้งตาดี้ ซัดฮ่อ
ค้ายปากชันเชียงถ้าน พ่ายมวน ฯ

◎ ซะพุ่มช้างท้าวไหย่ หุนบัง
เถงดู แกวกวนแซงข่มเขา ขุนช้อน
ค่ายวงย้ายสังเดิม ตำขนาด
ขนโฮมซ้อนงาหล้ง เหลือดไหล ฯ

◎ ข้าซึ้มเบื้องขอฟาด ฟุบดี้
แกวก็ ไกวคาวแซแซกหาน หุมสู้
แหนงว่า ถอดี้แล้ววางเวน ยั้วค่ำ
สังจัก วายคอบซู้ท้าวท่าน แองกา ฯ

◎ ค้อมว่าแล้วง้าวเงือด ค่ายวง
นายจัน ไกวฮางพาแกว่งแยง เผลี้ยงช้าง
มันก็ ซวางหนี้ฟ้าวเพ็ดขุน เซินบ่าว
ตี่ก่อ ช้างนิดล้มตายบ้าง พ่องเซย ฯ

◎ เมื่อนั้น ทะม่าวหน้าท้าวกว่า กวนฟุน
ตี้พายเงยเกี้ยวมวน มาหน้า
สามมะเฮียวฮู้ ปุนใจ เจียนกล่าว
เสิกทุ่ม ได้ตุ่มฟ้าหลายท้าว ฮาบเฮา ฯ

◎ เพิงขอบไซ้เขี่ยวข่าว เร็งญา บ่อนั้น
ตางตั้ง เอาหัวเซาหมู่เซย คืนไหว้
แกวก็ มวนพดเต้าเต็งมา พ้อมกว่า
ทุกง่อนไม้เดียระค้าง ตาดพด ฯ

๏ เฮาก็ ฮบฮาบเพ้หลายท่า กะจัดจวน
ยังเล่า นองพลมาดั่งเหมือย ไหลซ้อน
แหนแก่ ผดควนให้ฮมเพิง คนิงมาก ปางนี้
แต่นั้น โดยเฮ่งฮ้อนเฮวม้า ฮื่บแฮง ฯ

๏ ค้อมฮอดรี้นไธพากย์ ทุกประการ
เติมคำแถลงชู่อัน เอาไหว้
พั้งพอแล้วภูบาล ถอยกล่าว
ค้อนโคตไก้กองค้อง ไห่หัว ฯ

๏ จัดบ่าวให้หมอไก่ มาพลัน
เฮาจัก ปองตัวดีด่วนถอง เถิงค้ำ
บัดนี้ ขุนแกวเจ้าเมืองปะกัน คนมาก เฮาพุ้น
ผัดกล่าวซ้ำเซียงด้าน เบ่ายอม ฯ

๏ บัดปากพื้นท้าวบั้ว ตงกวาน
เฮาก็ ฮอมแพนหางแต่งปุน ไปต้อน
ดูดั่ง ฝูงหานซ้ำเซาตาย จมมอด
ยังเล่าข้อนคืนน้ำ ยิ่งฝ่าย ฯ

๏ เจ้ากล่าวแล้วหมอทอด ปะติทธ์ดู
เลยทวายตัดกากย่ำ ยังหมั้น
ตัวนี้เฮียกชื่อ มังฟูเบืองเฮาสูง สุมฮาก
ดีท่อ เซาะซอดเข้าเซียงด้าน หยู่แซง ซอบแล้ว ฯ

๏ จักเล่าซ้ำหลายพาก รือควน แลซาม
หมอก็ แถลงโดยเติมปู่ ภู จาเจ้า
ทานท์ แกวกวนซ้อนฮมเฮา นานหน่อย
อันจัก เข้าด่วงซั้นเซียงด้าน เบ่าถอง ฯ

๏ เหมือนดั่ง ยังซอบวอนกิ่งเชื้อเซินซ่อย ยักสา
มันก็ ผองความควนแต่ย่ำ ยังไหว้
เร็งญาฮู้ฮมเพิง ท้าวฮุ่ง
เมื่อนั้น หมอคาดแล้วทูนไหว้ จำเริน ฯ

๏ เจ้าบึ่นหน้าเดงฮุ่ง ทุกถวง
เตินเสียงใสสั่งสอง นายไซ้
เชือเยียะ ทันพลเข้าเวียงหลวง ระวังราช เฮวเถิ้น
ให้เลือกซ้างตัวต้น แต่งมุน ว่าเนอ ฯ

๏ ปะดับหมู่ท้าวคืนอาด ถอยงาม
เยียวว่า สู้นพลแมนฝ่ายหลัง เลี้ยข้า
เขาก็ ขานความแล้วปะนมตา เลยล่วง
ขึ้นขี่ม้าเฮวฮ้อน ฮื่บทาง ฯ

๏ พ้นเถื่อนกว้างเถิงซ่วง สมคาม
เขาก็สุมพาย มวนทันกางหยู่คอง คนไซ้
มันก็ พั้งกอนข้อแซงาม แล้วผ่อ
แกวเถื่อนไกลพอบึ่ม ซั่วบึ่น ฯ

๏ ว่าเบ่า ต้องต่อซ้างซนฮาบ ยูแฮง ดั่งนั้น
ดอนจัก ถอยคืนหลังเพื่อน เติมดูฮ้าย
เขาก็ แบ่งพลพ้อมหัวกม ถอยพอก
ท้าวกว่าย้ายพลเข้า ซ่มมา ฯ

๏ เบื้องซอกซ้ายแกวก่ำ แมนฟอง
กวานแก ทั้งแฮงกาเกี่ยวสาน ใส่เข้า
สามมะเฮียวถิ้มพายทอง ทวนผ่า
ค้ายสิ่งเหง้ายอพ้อม พาบชน ฯ

◎ สว่าสว่าข้าท้าวซึ่ม ชมหาน
นายจัน ตี๋แมนฟองฟาดขอ กะชันช้าง
แปสานพู้เพี้ดเฮว ฮามเพี้ยก
ช้าท่านเจ้าเชียงด้าน ได่ตาม ฯ

◎ ค้ายเผือกเบื๋องท้าวหนุ่ม สามมะเฮี่ยว
ยอแยง ตำกวานแกแกว่งตาว เบื๋อยเบื๋อง
งาเขี่ยวค้านคุงไพ เท็งแท่ง
เบื๋องซึ่มพ้อมเอาได้ โห่หาย ฯ

◎ เทื่อนั้น สะแม่งได้ท้าวไหย่ กวานแก
มันก็ โทมพายหนี่กว่าเมื่อง ดูฮ้าย
ปะแหวเนื๋อเลยดา ดดเคื่อง
ค้ายบ่าวแย้ยินง้อ งิ่ดดะอา ฯ

◎ เมื่อนั้น เพี๋อง ๆ ช้างงัวย่าย ค่ำยวง
ยอทวน แยงแองกากด่าวถาม เถิงถ้อย
หลานนี้ เปนเขยท้าวนครหลวง ชั้นซึ่ม แคร้อ
อั้วค่า เจ้าติ้วส้อยเชินเช้า สู่เมื่อง ว่าอัน ฯ

◎ ให้ท่าน คิดตื่มตั้งตางพ่อ ชนพาย
เฮาก็ ชมเบื๋องภักตร์เพิ่งอวน เอาอ้าง
แต่นั้น แองกาเว้นวางอาย อับปาก
แปบื้นหน้าดุนช้าง ซวาดหน ฯ

◎ สังบ่อ เยื๋อนยากให้เผืออุ่น มายมื้อ กี่เด
เมื่อนั้น สามมะเฮี่ยวเดินแด่งพด คื่นพ้อม
เดี่ยงกื่อก้องกะดิ่งทอง ทวนย่าง
นักเนื่อง แด้ชะค้อมคื่นสู่ นครหลวง ฯ

◎ ค่างค่างแก้ช้างอาบ บางบิน
เชาฮื่บ เนื่องกันเมื่อสู่โฮง พันห้อง
ถวิ่นไหว้ราชา กอยกล่าว
บอกที่ต้องแกวแย้ ย่อยกะจวน ฯ

◎ เมื่อนั้น ค่าว ๆ หน้าท้าวซึ่ม ชมถาม
เคื่องจัก เต็งมวนมาฮอดเฮา วันนี้ รื่อไป่
เชาก็ ชามเฮาตั้งเวียงสูง แสนง่อน
เหมื่อนดั่งพ้อมเถิงหนี้ เมื่องาย ทุกแด้ว ฯ

◎ หมักหม่อนหน้าท้าวหนุ่ม ทุกขุน
ทังหลายพักไค่ถง ดาเจ้า
ภูบาลห้ามปุนความ แดวนเหนี่ยว
ให้แต่งเหล้าพานก้อง ส่องพัน ฯ

◎ จัดฮื่บพ้อมกินเที่ยว ทุกนาย
ยอคำแดงแจกบั้น ฝูงเหง้า
คิดที่ ทานพายต้องพดแกว กวนยาก เฮวพุ้น
เมื่อนั้น นบนาถแด้วดาเจ้า เลิกดง ฯ

◎ ตี๋แก่ วันพากเมี้ยนม้วมื้ด ดับเมื่อง
ฮงฮงเดื่อนส่องงาม เงาซ้าย
เฮื่อง ๆ ได้เทียนยวง เท็งแท่น
พระบาทคุ้มยินฮ้าย บ่อสะเบย ฯ

◎ เชี่ยงแกว่นไช้ยอื่น ทะไดคำ
ภูธรเลยส่ว่ายมื้อ เช็ดผ้า
ธรรม์ย่ำขึ้นสถานเพี่ยง นอนเตื่อ
แม้งนึ่ง เดื่อนด่วนข้ามควงพ้ำ ไก่ขัน ฯ

◎ คึแก่ สูรย์เฮือแจ้งไสส่อง เท็งพู พุ้นเยอ
ในเมืองนั้นคึมคู แถมค้าย
ซะบุ้เนือบาไท เถิงนอก
เส่เนสพ้อมทังค้าย หย่วอน ฯ
◎ ผ่อเห็น แพนหอกเหลื้อมเหลือท่ง เงินยาง พุ้นเยอ
ปะคือคำออนอว่ายมา มี้ยั้ง
ไหลหลามเท้าบางบิน กากาด
มุ่งเห็น ฟ้ามืดตั้งถมด้าน ส่งฝน ฯ
◎ ทุกที่เทียนทุงดาด ดับนา
ยนยน ซาวคำวังเบียะเชิน ชัดไกล้
เมื่อนั้น แองกาย้องหัวพาย ทงเพส
เฮวฮืบ ไช้แต่นม้าเตนแล้ ส่งเสียง ฯ
◎ น้องท่าน ผู่ก่งท้าวปะธิดเทส ทวนเถิงหั้นแล้ว
กัวท่อ ส่องแพงเฮวฮืบเดียง ไจน้อง
เมื่อนั้น ฝูงสาวชั้นชานหลวง เมินมุ่ง
บ้ำซ่ำคุ้มคนิงฮ้อน ฮอดแด่ง ฯ
◎ พุ่ง ๆ แล้ซะค้อมชั้นชื่อ เชียงสำ
ปุนแปงเกยก่อสูง ดุมค้าย
พยาแถวเจ้าเมืองปะกัน ท้าวกว่า
ย้ายหมู่ช้างเซาซื้อ หนองตั้ง ฯ
◎ สว่าสว่าพุ้นท้าวแคด แดนผี
กวานแก เซาซุนบังเบิกมา เชียงด้าน
อันจัก ที่ดูด้วยพลแถว ฮู้มาก จิงแล้ว
ดั่งนั้น แสนต่อด้านควนได้ เบ่าชาม ฯ

◎ เฮาค่อย ฟังกากแก้วหมอไก่ คุมเวียงก่อน เถิ้น
คองบูฮานฮึดถาม เถิงเถ้า
ควนที่ เฮียงคดีดั้นเดินเถิง ท้าวฮุ่ง เฮาพุ้น
ค้ายสิ่งเหง้ายินพ้อม พ่ำเชิน ฯ
◎ แต่นั้น โยเซสเทียนคิดฮุ่ง เถิงเคือง
ฮมฮม เต็มเดินขวางคั่งคน ทุกด้าน
ปุนเบื้องให้อาวพวง พลสว่าย
เฮวฮืบ ผ้ายแผ่นด้านเถิงท้าว ดูกจอม ฯ
◎ เชือเยียะ ซ้ำกล่าวข้อปะกันเกิด กวนเฮา
แกวก็ ฮอมพายมามากฐู ซิ่งบ้าน
ไคจัก บันเทาแท้ทวนตุง สะสว่าง
ให้ท่าน คิดอ่อนอั่วแพงด้าน เมื่อแคนแต่เนอ ฯ
◎ ผิบ่อ มาท่อนท้าวเปนช่าง เสียสินคอบแล้ว
ฮือจัก ยอแมนฮุบฮาบฐู เชียงด้าน
ทังว่า ชั้นแซงเมืองแองกา เพาะฮุ่ง หลานตาย
อันจัก ต้านตอบข้อเชินเจ้า บ่อกว่าเชือ ฯ
◎ แต่นั้น พุ่ง ๆ เมียนปะดับหาบ เฮียงกัน
ยอมือ ทูนเหนือหัวค่อยคง คองข้อย
เลยลาผู้ผดกวน ภูวนาถ
คิดท่าน เจ้าติ้วต้อยทวงฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ
◎ แต่นั้น ขึ้นขี่ม้าผายผาด ไปเบื้อง
ฮวาน ๆ สูรย์ส่องพะโยม ยังเช้า
คนิงเมืองชั้นเชียงหลัง เหลียว ผ่อ
แม่งนิ่ง เข้าป่าไม้เมืองอ่อน พูเมิน ฯ

๏ คึแก่ สานบ่งส้อยซ้องซ่อ แคมพู พุ้นเยอ
เดินดงดันไผ่พาง ฮิมห้วย
เดงเห็น ชะดอนพ้อมฮังฮวน เฮืองดอก
วันวิ่งล้วยสูนไม้ เมือแดง ฯ

๏ คึแก่ นกฮอกฮ้องชมค่ พิ่งคนา
กอยแฮงนับอ่านคาว หลายมื้อ
เขียวทางเท้าผาหลวง ห้วยคาด
แม้งนิ่ง เถิงที่กว้านออระทือ ฮ่มเพี่ยง ฯ

๏ ซวาด ๆ น้ำไหลแอ่ง คุบคอน
ลองนายเฮียงจอดเกย ถงม้า
คอน ๆ คุ้มใจจง ภูอนาถ เฮวพุ้น
ค้ายไพ่ฟ้าซมพ้อม พ่ากัน กี่แล้ว ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทเบืองท้าวฮุ่ง เจืองหาน
ปะสงไสสันลูกเม็ง มัวต้าน
คึแก่ พระพายพานผ้ำแฝงพู ทะล่วน พุ้นเยอ
ปะคับเลียบล้านเลียนพ้อม พ่องไหล ฯ

๏ พอเมื่อ ฮว่าน ๆ ฟ้าฮ้องฮ่ำ ฮวายเสียง
ทุกไทชมชื่นระดู เดือนตั้ง
คึแก่ ดมเผลี่ยงไม้ใบบือ เบืองฮ่วง
พะโยมเมฆกั้งตาวันไว้ เมื่อหนาว ฯ

๏ ผ่อเห็น ไฟล่วงแผ้วเผาป่ำ ปงวอน พุ้นเยอ
สาว ๆ เสียงคีรีเฮ่งแฮง ฮันก้อง
ออระชอน ซ้ายเดือนดอน ดับถ่าย
ตาเวาฮ่ำฮ้องไทท้วง เฮียกขวัน ฯ

๏ เต็งผ้ายฟ้าเต้าฮูบ ราหู
วายันโยงเบิกตาน ตื่นบ้าน
ชะบุเนื้อบาเจือง จงพี่
พอเมื่อ สุรย์ล่วงล้านดงถ้ำ เดิ่ยมเชา ฯ

๏ เจ้ายึคุ้มวอนมาก มัวกะสัน
ยินเหงาทวนทอดตน เดงผ้า
เบ่าว่า บุญกันแก้วกับจึง จักคลาด ดั่นนี้
วิบาก ตั้งแต่ฟ้าเวรไว้ ส่งสนอง ฯ

๏ ท้าวฮุ่งฮ้อนรัตตะนาสน์ นงวอน
ชะบองบาแจ่มเจือง จงชู้
เมินเหน ฮอน ๆ เหลือมวิตาง คุบคู่
คำฮุ่งผู้ แพงด้าน พี่ตน ฯ

๏ ปานนี้ ชะพูเนื้อนงถ่าว กูหลับ ไบ่เด
ไผจัก ผายบันเทาแห่งทวง เฮียมฮ้อน ได้ซาม
ดูดั่ง สันเทเฮ่าฮมบา เบืองแปบ
มะโนนาดซ้อนจงชู้ ไข่ปะมาน ฯ

๏ เบือนแนบนิ้วเนาเน่ง นิทชา
คึแก่ ดมเชยพัดยอดตาน กวนก้อง
ดอนว่า ไสยาเทียนทนแด คอมพี่ กูพุ้น
มือลูบซ้องชมไว้ พ่างหมอน ฯ

๏ แต่นั้น แวนถ่อยฮ้อนพันที่ อัสจรรย์
บาคานนอนเสื่อเพี่ยง พอยค้ำ
ผันว่า ไกวกงเยืองยอยิง ผาแอ่น
บีนบ้ายป่าเดิมด้าน ล่วงพัง ฯ

๏ ฝันว่า ขึ้นแท่นแก้วหอราช มุ่นเทียน
กางระกังม่านดาย เดียนผ้า
ฝันว่า มือฤๅยได้เวียนเวียง เจ็ดฮอบ
เห็นดั่ง ดาวหยาดฟ้าคืนเข้า เฮือทวง ฯ

๏ ฝันว่า เบืองขอบชั้นจตุโลก เปนเมือง
เทพา ทังพรหมสวางส่งพร อันแก้ว
ฝันว่า ดาวเฮืองแจ้งจักกะวาฬ แวนปะเล็ด
ขุกตื่นแล้วทวงค้าม เยือกกัว ฯ

๏ ผู่ก่งท้าวทงเลิก นาคอง
ผายแคงบัวออกมา เกยแก้ว
ซะบองเนื้อนัวระลี่ เสลี่ยวคาด
เมี้ยนสว่ายหน้าส่งแล้ว ดวดจา ฯ

๏ คืนนี้ค้าได้ยาสน์ ยามฝัน
ฮอยว่า เทพาเพงเพื่อบุญ คือ้าย
อัสจรรย์แท้เหนกน การหลาก
ท้าวบอกแจ้งขาอ้าย คว่างพาย ฯ

๏ เขาก็ นบนาถแล้วขานพากย์ ภูธร
จาคำงามค่อยถวาย สนองเจ้า
อันนี้เปนดั่ง บิดรไท้สุธน ธิราช วันนั้น
ให้ลูก เข้าต่อช้างชนฮาบ ส่งคาม ฯ

๏ พ่อท่าน ฝันปาดได้ฤๅยออก เวียนเวียง
โจรฮังเฮวฮึบขาม ขอซ้อง
บุญบาเกือหลายเชี่ยง ขมอ่อนจิงแล้ว
อันว่า ปิ้นป่ายต้องเติมด้าน ด่วงพัง ดั่งนั้น ฯ

๏ เจ้าจัก ได้ท่อนท้าวมหาลาภ ชู่เมือง
พายหลังผางบ่อจา จงด้าง
อันว่า ดาวเฮืองเข้าอุทัย ทวงเฮือ
เจ้าจัก ได้คิวช้างสานต้น เพื่อนพล ฯ

๏ ยสลิ่งเท้าฟ้าเพื่อ ชุมพู
ฮอยที่ เทพาคนแผ่ผล ผายกว้าง
เมื่อนั้น ซะบุเนื่อเรงโฌ ชมชื่น
แม่แต่งห้างพลีแล้ว ชู่ปะการ ฯ

๏ ฮีน ๆ เทียนฝูงพวก มุนนาย
ดาไหแคฮึมพาน เพงน้ำ
ลำ ๆ ท้าวทวายปาน เบื้องแก่ง
พ่อพากเมี้ยนเมือค้ำ ซ่อยระวังลูกเนอ ฯ

๏ บัดนี้ ลูกหยู่ไฮ้หนแห่ง นาคอง พ่อเอย
เงินคำยังย่อมไป เปนเข้า
ดอนว่า พองความต้านโสมงาม ง้อมม่วน
น้ำขาดเก้าลินส้อย ซวาดแฮง ฯ

๏ พ่อบ่อ คิดซ่อยฮู้ฮอยด่วน แควนดายแลซาม
รือจัก เอาแพงสีสู่เฮือน เฮียงหน้า
เจียมแต่ จอมวายไว้ตูพอย พ้อมเพื่อน
นับว่า เลียงกำพ้าทังไฮ้ ไบ่ขวาง ฯ

๏ เลือน ๆ น้ำเพงแพ่ง ไหงาม
วางปานปุนปู่อาว กินพ้อม ฯ
ฝูงคัวย้ายซามดาย เลียนแจก
ซะพาดพ้อมฝูงเหง้า แต่งตอม ฯ

◉ อ้อระแนกเนื้อมือแม่ หยุบวาง
ฮอมความเถิงเผ่าผี ฝูงค้ำ
บัดนี้ บุญบางเบื้องเฮือนคอง คางยาก
สูหยู่ฟ้าคูนค้ำ ซ่อยระวัง แด่เนอ ฯ

◉ เจ้าฮุ่งท้าวผั้นหลาก หลายประการ
ไสยายังเยือกกัว กอยย้าน
ถามเถิงพ้อมพดหาน อ้ายกว่าง
เขาว่าเคืองจัก ม้างท่านได้คำต้าน มอบเมือง ว่าอั้นฯ

◉ เหมือนดั่ง ฝูงต่างท้าวทวนเฮียก ดาจุการ
ดูก็ ปุนเบื้องแปงเคืองงาม พดเข้า
วานทัง เทพาพุ้นแสนสวาง เสือบ่ำ มากิน
คุ้มยี่เจ้าเฮือนไฮ้ ดูกจอม แด่เนอ ฯ

◉ เมียนหย่าแล้วน้ำหล่อ วางสดา
ดุงอาวตอมคู่คน แควนหน้า
โยธาเทียนทุกแถว กอยพาก
ค้ายส่ำข้าเทแล้ว เดิกสถาน ฯ

◉ เมื่อนั้น อ้ายกว่างต้านท้าวปาก ปุนเสี่ยง
ขอว่า สมภารเพิ่งดั่งใจ ดูข้า
เลงเหน สะเบยเบื้องหัวเซียง ชั้นท่ง พุ้นเยอ
ดูดั่ง ขุนขี่ม้าพดพ้อม พ่าหลาย ฯ

◉ ผู่ก่งท้าวไซ้ตอบ ถักถาม
มันก็ ผายเชิงเลยล่วงไป ปุนต้าน
เขาว่า สมความเกียวเงินยาง ยุคะราช เฮาพุ้น
เบื้องท่านเจ้าเมืองด้าน ล่วงทัน ฯ

◉ แต่นั้น ขึ้นคอบท้าวนบนาก เร่งฌา
ในโฮงนั้นกล่าวหาน หุมสู้
คือว่า ปาถนาได้โดยใจ จงใฝ่ แท้แล้ว
บัดนี้ เจ้าหยู่บ้านชมซู้ ย่อมแคนน ฯ

◉ แม้งนิ่ง ไข่ไข่ม้าพับจอด จำเวียง
วางของปงหาบมวน เมือกว้าน
เขาก็ เฮียงคนไซ้หานาย นำฮีบ
ดุงท่านเจ้าเมืองด้าน เฮ่งคดี ฯ

◉ เมียนถีบถ้อยเถิงอ่อน แองคอน
มันก็เฮวความ ทูนบาสีดูกจอม ใจห้าว
บัดนี้ บรพารพุ้นพายดุง แมนยาด
เจ้าหมื่นม้าวไซ้ด่วน โดยซะกัน ฯ

◉ ซะพ่มพ้อมอามาตย์ มามวน
เหงพันทังกว่างพาย พดพ้อง
มิ่งเยี่ยะ ไปทวนให้มาโฮง เฮวด่วน จิงเถิน
มันก็ ดุกพากห้องเถิงกว้าน กล่าวกอน ฯ

◉ ทะด่วนถ้ำพวงสว่าย ดาของ
แองคอนอวนแซกนำ นายท้าว
แปงคองเมียนมวนปุน ปูสาด
ปะดับหอกง้าวงามห้าง แห่แหน ฯ

◉ ซะพาดพ้อมเถิงที่ เดินขวาง
ดากัน ปงเงินคำค่าแสน สมแก้ว
นายพวงเท้วทันกาง เมียนนั่ง
นบบาทไท้ทูนแล้ว คู่คน ฯ

๏ ยั้ง ๆ ตั้งถวายเครื่อง บันนาการ
ยน ๆ ยอแพจีนแจกกอง ทังผ้า
นับท่อ พิทูรแก้วหัวตาย ฮ้อยลูก
ท้าวชื่ม เจ้าลุ่มฟ้าปุนเต้า แต่เบา ฯ

๏ แหวนผูกแล้วล้วนคำ ควนเมือง
ถวงเถาวัลศาดคำ เคียนหมั้น
เฮือง ๆ เหลื้อมคือแสง สุริเยศ
ประดับซู่ชั้นเลียนแล้ว กล่าวกอน ฯ

๏ มันจิ่ง ทูนเกล้ไหว้พระบาท บังคม
ภูธรทงซอบหัว หุมต้าน
สองนายพ้อมปะนมมือ ทูนท่าน
ลุงชื่ม เจ้าแผ่นด้านถามข่าว นัดดา

๏ ผู้ผ่านท้าวทวนฮีบ ฮับขาน
วันมาลุงออกเฮา ฮมฮ้อน ฮู้ ฮือ
ยังเบ่า มีคำใช้การใด ไพยพยาธิ์ เถิงนั้น
เท่าว่า เล็กทุ่มข้อนเชียงด้าน ล่วงมัว ฯ

๏ ขาก็ ใช้พากย์ไท้ทูนบาท บาลี
ท่อว่า กัววายเลียไพ่เมือง มวนช้อย
สิ่งยี้เกี้ยวเงินยาง ยุคราช
ลุงท่าน เจ้าติ่วล้อยเชินช้า พ่ากอง

๏ นับท่อ ค้าดาบค้านคุงเยี่ยม พอแพ
ยังเล่า นองมุนมาตั้งซาย ไหลซ้อน
แองกาพ้อมกวานแก อ้ายก่ำ
ฝูงนั้น พลพวกพ้อมพันช้าง ซู่เมือง ฯ

๏ ซื่อจัก นับฮ่ำให้ถ้วนหมู่ เหมือนหนานักแล้ว
บัดนี้ การแคนเคืองคั่งลุง เล่มอก้าง
เท่าว่า จงใจถ้าบาไท ทวนฮาบ เขาตาย
เชื่อเยี่ยะ มวนมอบซ้านครกว้าง ซ่างหลาน ฯ

๏ ลุงพ่ำ หอมลาภล้นยังยิ่ง ทุกพยา
แกวก็ ชมผานคิดใค่ฮู้ ซึ่งอั้ว
โสมพาวเพี้ยงพรหมะตา ไตโลก
เทิงว่า เล็กบ่อมั้วเมืองล้าน เพื่องาม ฯ

๏ ลุงว่า ไว้แห่งท้าวมนุสโลก ยูปุน
พอที่ ทวนสมคามใค่ใจ จงให้
บัดนี้ อาฮมฮ้อนฮุนแฮง หิวโหดนักแล้ว
ไทซ่ำ ได้ลุ่มฟ้าทั้งโลก ฮือหลาน ฯ

๏ คันว่า ปดโทสแล้วสะสว่าง เสวยฮมเมื่อใด
เฮาจัก เวนบรพารพวกพล ทังอั้ว
บัดนี้ โยธาซ่ำเชินพล พักเพิ่ง พี่ตาย
ลุงท่าน ให้คืนฮั้วฮิงต้าย เชื่อนแซง ฯ

๏ ท่อว่าคิดฮุ่ง ผู้แห่งเหง้าลูเลิ้ง สองตาออกแล้ว
เขาก็ มวนแพนแดงลาดเวี้ยง วังล้อม
ไหไหลล้นนาหลวง เหลือท่ง
โสมฮาบอั้วคึ่งค้อม อ่อนอาม ฯ

๏ คิดก่งท้าวผู้เผ่า พงศ์กะกุล
มีฮ่างว่าจัก ยอสมคามฮาบเฮา เปนช้อย ฮือท่าน
เหมือนบ่อ ปุนใจพ้องพายลุง ละพี่ เสียฮือ
อั้วค่ำ เจ้าติ่วล้อยชมต้าน ค่ำวัน ฯ

◎ เมื่อนั้น ผู้ที่ต้นคัดฮีบ ฮับถาม
โยธา ทั้งเหงพันพวกพล พายท้าว นั้นเด
เคืองจัก แซงนครขว้างส่มคาม คูนออก ได้รือ
กัวว่าพลท่าน เจ้าหมื่นม้าวเทม้าง เมื่อดุน ฮู้เด ฯ

◎ ฝูงไพ่ถ้องแถวนอก เงินยาง นั้นเด
เยี่ยวท่อ ทวนไจเจียนแจกสู่น ส่องถ้ำ
กัวท่อ พลบางเบื้องพายเฮา ฮามหอด ฮู้เด
เจ้ากล่าวซ้ำถามแจ้ง คู่คอง ฯ

◎ ขาก็ คึดฮอดฮู้ ฮับพากย์ ภูธร
เขาเบ่า พองไจจักโลภลื้ม คูนท้าว
ยังค่อย แซงนครถ้าบาไท ทุกหมู่
ค้ายแต่ด้าวเชียงถ้าน ไพ่พล ฯ

◎ บานั้น ป้าหยู่ห้องคึดคั่ง คนึงหลาน มากแล้ว
แมนก็ ชมชนพายฮาบซู ซิ่งเข้า
กงแต่ ภูมิสถานถ้องเงินยาง ยุคราช
เชินชอบไช้จันเจ้า ช่อยแซง ฯ

◎ เขาก็ ผัดยาดอั้วเอาอ่อน ส่องสื่
ดุงก็ ชมเพงดูเกิ่งเมือง พันพ้อง
แกวก็ แปแปงดั้งเดิมคดี เอาด้วย
ตอนว่า เวนพี่น้องนงท้าว เกิ่งคน ฯ

◎ เจ้าหย่า ฮู้ บ่วยส้างพะมิ่ง ไมตรี
ดูจัก เอาพล เมือเมืองหลังบ่อจา จงบั้น
ดั่งนั้นดุงเล่า พาที่แท้ลวงโลม ฮู้ชอบ
เยี่ยวว่า เดิกทุ่มถ้นเฮาพี้ บ่อทัน ฯ

◎ เมื่อนั้น ท้าวขอบข้อขานออก ปีป่าย
โฮงหลวงนั่นคั่งคน ทุกห้อง
ยองายเมี้ยนมวนแถว ถอยเถิด
จื่นแจกซ้องพานเข้า เฮียบแถง ฯ

◎ ซะเพิกพ้อมฝูงไพ่ เงินยาง
แองคอนกอยกล่าวพวง ขาพั้น
ฮม ๆ เมี้ยนปุนทาง ไทแซก
ข้าท่านท้าวธรรม์ต้น แต่งคอม ฯ

◎ ทุกที่เที้ยนยอแจก สาลี
ฮอมความเชินชู่ควาง คาวพ้า
ฝูงผี้เชื่อแดนดิน ชั้นปู่ มากิน
ดุงท่านค้าพลถ้า หยู่คอง ฯ

◎ เดิกทุ่มถ้นเพงราช เงินยาง
คูมา เวนนครหลวงช่างหลาน เปนเจ้า
ทุกพายเมี้ยนยอวาง ไว้หย่า
กินฮีบฮือเทเข้า เดิกพาน ฯ

◎ ซะพาดตั้งขันหมาก ทะไลคำ
บาศานเดินแต่งแค เพงน้ำ
ดุงก็ ยั่วแยงไช้ส่องนาย เชินช่อย
เฮาจัก ป้าซะค้อมไปต้อง ต่อท่าน ฯ

◎ ออระม่อยหน้าท้าวฮุ่ง ฮวายจัน
ปะสงความหานฮ่อดุง ทั้งป้า
เมื่อนั้น วันเฮืองฮ้อนไส่แสง มนุสราช
คอนบอกเบื้องแซก เจ้าสุ่มพ้าฟายแกว่งฮางเพียงฯ

๏ ซวาด ๆ น้ำด้นเดือก ไหงาม
ปุนเสียงเถิงเผ่าผี ฝูงเชื้อ
คุนหลานม้างสมคาม คาวไหย่ บางนี้
เลิกทุ่มเสื้อเชียงถ้าน ล่วงลุง ท่านพุ้น ฯ

๏ พูไซ่ท้าวไข้ฮับ ทวนทัน
ตูจัก เชียวพูสูงหลิ่งหิน เหวห้วย
บัดนี้ เงินยางฮ้อนคือคว้น ฮมดวาก
สู่เยียะ ซ้ำซ่อยข้าเมนม้วย ตุ่มตายแต่เนอ ฯ

๏ พอเมื่อ เจ้าจากพี้คุนมิ่ง มารดา
โพยอนตายหย่าเลย ถอนต้อง
คันว่า ยอดาวซี้เมนเดียน เดยอ่อน
ทุกที่เทียนยอย้อง ทั่วแดน ฯ

๏ เถิงท่อนท้าวเมืองไหย่ เงินยาง เมื่อได
คุนฝูง ก็เพนลายส่อดยอ ยาซ้ำ
ไสลันถ้อยสฮ่งนาง นงถ้าว
ลุงท่าน เจ้าสุ่มฟ้าเวนไว้ ว่าสะเกียร ฯ

๏ ค่าว ๆ เบื้องปานแกว่ง ไกวงาง
ปุนพอเจียรบ่าวซาว เชินเข้า
แม้งนิ่ง สุระพางฮ้อนวาดา เฮืองราช
ช้าท่านเจ้าทองถ้าน ดวดแหน ฯ

๏ นบนาดแล้วเลยแพ่ง ตักตวง
ยน ๆ ยอพี่ทายเทียนอัน เอาได้ ?
เขาพวงพ้อมพอเมา เมียนดั่ง
แก้วแก่นไท้ซานแรก แซงาม ฯ

๏ ซะพั่งพ้อมยกย่าง เลยดา
ฮวาน ๆ สูรย์ส่องดอย ดูค้อย
เมื่อนั้นเจืองก็ จงเถิงแก้วสีเสลียว ง้อมม่วน
รือจักตะพี่ เจ้าติ่วล้อยไจแจ้ง จากไป ได้เด ฯ

๏ ขวบเมื่อ ฮว่าน ๆ ฟ้าฮ้องฮ่ำ เดือนสามพุ้นเยอ
ทุกไทซมเฮียกขวัน มาห้อง
คือดที่ ฮามเฮียมฮ้อนหัทยัง ยินโสก
มือลูบซ้องซมไว้ พ่างหมอน ฯ

๏ เมื่อนั้นอ้ายคว่าง ฮู้พากย์ถ้อยคดีโลก โลมหลาน
ซื่อบ่อ เฮือนคองถอนล่วงไป ปุนห้าม
บัดนี้เฮาก็ หอมหานไว้เงินคำ ซ้ำจ่าย ถ้วนแล้ว
เพิ่งที่ เข้าเถือนไม้ทานซ้าง ซ่อยลุง ซอบดาย ฯ

๏ พอเมื่อ ฮบฮาบแพ้ท้าวกว่า กวานแกเมื่อได
คือว่า สวางจูงบุญคอบนาง นงหน้า
ดอนว่า มัวใจดั้งเฮือนหลัง ไฮ้มาก
เคียดที่ ป้าดอกด้านแซงเข้ม บ่อยำ ฯ

๏ ตัดค่าซ้อยเก้าปาก ปุนแซง
เงินคำหนักเกิ่งตน เอาอ้าง
เต็มว่า เบื้องแฮงไซ้วอนเมง มีหย่อน ดั่งนั้น
แหนงว่า เข้าต่อซ้างลางแล้ว เพื่อคอง ฯ

๏ ซะซ่อนหน้าท้าวฮุ่ง ยินกะสัน
เงินทองทักท่อเฮา แฮงฮู้
มีดั่ง อันอาวด้านเดินหลาน ให้สว่างจิงแล้ว
ท่อว่า คิดเคียดดั่งกะสันชู้ ไค่ตาย ฯ

◎ กาก่องท้าวทงแท่น ทวนคดี
แองคอนผายกล่าวกอน กอยถ้อย
ดูที่ บุญมีเมี้ยนสมคาม พ้นขนาด
ดุงท่าน เจ้าคิ่วส้อยไจแจ้ง ห่อนพาง เมือไต ฯ

◎ ผัดว่าไว้เวนราช รมยา
เงินยางยูยี่ปุ่น เปนเจ้า
ดั่งนั้น เฮาดาได้สินคาน ส้อยซั่ว
เต้วกล่าวบ้าปุนไห้ เบ่าอาย ฯ

◎ เจ้ายีค้อยคิดคั่ง คาแคน
เหงพันทั้งคว่างพาย หุมสู้
มาเฮา เดินแพนข้ามดงขวาง คาวเค่ง เฮวเถิ้น
ดอนว่า เจ้าหยู่บ้านชมชู้ แต่ขวัน ฯ

◎ คิดที่แท้ฮ้อนเฮ่ง ฮมไจ
แหนงค่อย ทำชะกันกางเกิบแฮง ฮุมค้าน
เพิงที่ วางสีส้อยไส่ส้น ง้อมม่วน
ตะพี่เจ้าสินด้าน หยู่เย็น ก่อนถ้อน ฯ

◎ เฮวฮีบฮ้อนโดยด่วน ดอมการ
ฮอยว่า เวรจำเปนบ่วยปาง ชมชู้
เมื่อนั้น บาคานคุ้มไจจง กะสันแสบ
คิดฮุ่งผู้คิงค้อม ฮ่อยแฮง ฯ

◎ เทื่อนี้บ่อฮ่างได้แนบเนื้อนงถ่าว เฮียงฮมแถนอ
เต็มว่า สองแพงพัดไพ่ดาย ดูข้อง
มาก็ เต็งสารส้อยสมกอน กอยพากย์
อันนี้ คือคู่เนื่อตนน้อง เพื่อนเพาพี่แล้ว ฯ

◎ ผื่นฝากชู้ปะชิดพ่าง พิงสมร
ยามเมื่อ ยินกะสันอวนอั่งองค์ เอาเกื้อ
ดั่งนั้น ฮามฮมฮ้อนกะหายวอน แวนส่ว่าง
เบื่องฝ่ายน้องแฮมเฮือ หอดทวง ฯ

◎ สารนี้ แหนฮ่างไห้ฮู้ที่ คำแคน ก่อนเถิ้น
บัดนี้อาการหลวงเกิบกอน เชียงด้าน
แกวมวนช้างแสนส้าน แสฮอด ดุงพุ้น
สุดที่บ้านพดต้อ คิ่วแฮง ฯ

◎ บ้าหอดให้หิวฮุ่ง เถิงเฮา พี่ดาย
มื่อวัน วางแลงงายบ่อกิน กอยกั้น
เลยลวด เททวงฮ้อนฮมเหงา คิดคั่ง
เฮวฮีบชั้นเชินน้อง ซ่อยพด ฯ

◎ ก็หาก เชื้อชาติชั้นไทที่ นามเดียว พี่ดาย
ยามเมื่อ มีกังวนชอบหลาน ไปบ้าน
เลยลวด เชียวทางเท้านาคอง คาวเค่ง
มวนมอบชั้นเชียงด้าน ช่างเฮา พี่เอย ฯ

◎ บัดนี้ น้องเบ่งข้อวันซ่อย ชนพาย เพื่อนพุ้น
ชื่อว่ามรนาไนสมคามเพื่อคอง ดางแล้ว
เปนคนฮ้อนฮมอาย อับโชค
สินสิ่งไฮ้พงส์เชื้อ บ่อยำ ฯ

◎ อับปะโชคน้องสู้เน่ง ไนพด เพื่อนพุ้น
เงินคำถวนค่านาง นงกู้
ฮือจัก ทำตนให้ไทหัว ซิ่งอ่อน ได้นั้น
เคียดเพื่อ นิราสชู้เนาแด้ง ต่างสถาน ฯ

◉ อันนึ่ง เจ้าหยู่บ้านเยียวหย่อน หยุดใจ บ่อฮู้
ยังเพิง จำนี้ยายดั่งเฮา แฮงอ้าง
รือว่า เจียระบัพพาส้อยสีได้ ฟองฟาด วันนั้น
กะจัดจากฮ้างสุทธนูท้าว หยู่พอย ฯ

◉ บามะราชฮ้างยังหว่าง ส่องฮา
บุญชูชักช่วยยวง ยังได้
พากนึ่ง อุสาส้อยกงพาน ภูวะนาถ
ไทว่าไว้หลายชั้น ซั่วถาง ฯ

◉ ถ้านั้น บังเกิดฮ้อนรัตนาส์น อินตา
นิมิต เปนกวางคำอ่อยอวน เอาเจ้า
แม้งนึ่งเถิงที่ ภูมิสถานถ้องสาขา ไพยะมาทน์
มือฉุบเต้าโดมเนื้อ แนบนอน ฯ

◉ ปางชาตินี้ในโลก โลกา
เต็มว่า อาวอนไดก็หากทวน ทางซ้อง
พะเยี้ย ฮมเพิงส้อยสารา เฮียงพ่าง
ฮักฮุบน้องเอาไว้ แว่นทวง แต่เนอ ฯ

◉ เมี้ยนคาดแล้วเลยสั่ง แองคอน
เฮาจัก ยวงพดแพนพากเมือง วันหน้า
ยังได่ วอนสี่แก้วโสภา ถงสั่ง
ยังจักคึดจอด น้องก่ำพ้าพอให้ แว่เมือง บ่อนั้น ฯ

◉ มิ่งเยี่ยะ ปะดับดั่งข้อแซกถ่าว ทุกอัน
เฉยเต่า เนื้องคำเถิงที่ยำ เปนบ้ำ
เชาก็แหนว่า สมคามห้อมเหงฉุง ถ้านหมู่
หลานจัก หว้ายย่านพ้าไปต้อง ต่อแมน ฯ

◉ บัดนี้ดอนว่า ได้หยู่บ้านเบื้องกิ่ง เต็มแฮง
การคำแคนออกเฮา ฮมฮู้
อันนึ่งเยียวว่า แกวแซงแพ้พลฉุง เลยส่วง เฮาพี้
บ่อกว่าผู้เหนเผี้ยน ผ่อไกล หั้นแล้ว ฯ

◉ บัดนี้ หนักซู่ชั้นซ้ำหน่วง ก็ไจหลาน
มิ่งเยี่ยะ ไขคำควนกล่าวถอง เถิงบ้ำ
เมื่อนั้น แองคอนไหว้ภูบาล นบนาถ
ขึ้นขี่ม้าอานด้ว ด่วงทาง ฯ

◉ ผ่อเห็น สะพาดไม้ลมเบิก ไบบิ่ว พุ้นเยอ
พั้งยืน เซ็น ๆ ยูงส่งเสียง สุนถ้อง
ลิว ๆ ข้ามหลายคาว เถิงปะเทศ
มันจิ่ง ขึ้นสู่ห้องปะนมน้ำ นอบสาร ฯ

◉ เจ้าอ่านแล้วชดเนต นองแคง
มิฮ่าง บาคานจักพากเมือง วันหน้า นั้นรือ
คอนแถลงถ้อยโดยเดิม ท้าวสั่ง
ง้อมซ่ำผ้าผันให้ ฮู่งอวน ฯ

◉ ออระแนกฮ้อนฮมคั่ง คับทวง
เฮงฮืบ ทวนความเถิงที่ยำ เปนบ้ำ
ปุนคนให้ยวงคอน ขึ้นกล่าว
เถิงแห่ง หอซ่อพ้าทันห้อง มิ่งเมือง ฯ

◉ มันก็ คึดชอบซ้ำไซซ่าว แซวอน
มาตายินคั่งเคือง คนิงท้าว
มิฮ่างว่า นครฉุงพุ้นแกวเกา กวนยาต แท้รือ
เมื่อนั้น เมิ่งต้นพ้าวพั้งฮ้าย ฮ่ำคาน ฯ

๏ ขอบที่ ภูวะนาถท้าวให้กล่าว คำแคนหั้นแล้ว
ว่าจัก ดงทานดาวแต่ไกล ตางต้อน
กัวท่อ เทตุงแล้วเลยแดน เถิงที่ เฮาพี้
ฮู้ว่า เจ้าจวบฮ้อนหลายชั้น ไซ่ประมาน ฯ

๏ อันให้ พี่ตงตั้งน้องทันอาด มะฮามเพียง ดั่งนั้น
ฮอยที่ ทวยไททานเพื่ออัน อายหน้า
ควนที่ เชินหลานให้มาเวียง แวนซอบ
หลานจัก หว้ายย่านพ้าตูเถ้า ไค่ชม ฯ

๏ เมื่อนั้น คอนนอบนี้วเลยฮีบ ฮับขาน
กมเลี่ยงไสตั้งนาง เมิ่งเมี้ยน
แม้งนึ่งเถิงที่ สถานสูงแก้งเก็งญา ง้อมม่วน
ประดับซู่ข้อแขเผี้ยน กล่าวกอน ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าด่วนฮู้ฮีบไส่ สารา
กอยความควนว่าเวร ตนต้อง
พระอวนแก้วเกิ่งญา กูหยู่ ดี่รือ
ถามข่าว น้องก่ำพ้าตงต้อง แต่ไกลแต่เนอฯ

๏ ถ้านี้ หนักคู่ด้านดงดั้น ทับตน พี่แล้ว
กางว่า หายบันเทาโทสแถม เถิงฮ้อน
การที่ กังวนฮ้อนเงินคำ นั้นซั้ว ตี่คาย
เคี่ยดที่ เสิกทุ่มข้อนเชี่ยงถ้าน ถ่วงตุง ท่านพุ้น ฯ

๏ เซิ่งว่า ตุงบั้วเต้าปงเฮ่ง ระวังเวี่ยง
จักค่อย เชี่ยวพูสูงส่งแฮง ฮันต้อง
กัวท่อ เฮียมเอี่ยงเกี้ยวตับสูน เยี่ยวหย่อนก็รือ
พี่ก็ แพงพากน้องประถมเถ้า ซั่วถาง ฯ

๏ อันนึ่ง เซิ่งซ่ำชั้นเดิมก่อน บาคาน ท่านเอย
ไมตี่ ติงนางคำคู่ใจ จงอ้าง
แม้งนึ่ง เวรถนอมฮ้อนฮมเบี่ยน จำจาก
เลยถวด ผายแผ่นกว้างเหวห้วย วิ่งตาย ฯ

๏ อันนึ่ง โดยพากชั้นตูเพี่ยม พักสูน
นางพายชักซวาดขึ้น ขาฮ้าง
อาดูรฮ้อนฮมโพย พิดสวาด
เลยถวด ขี้นง่ำไม้จวงค้อม คาดคอ

๏ สองพ่ำพ้อมมรนาด เมื่อแมน
เซิงซายยอว่าตู เปนอ้าย
มีคองแท้ถือเกียรตี้ เขาข่าว เลิงแล้ว
บ่อว่า พานโทสฮ้ายเอาเกื้อ เกิ่งใจ พี่แล้ว ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าพาดข้อเดิมก่อน อุปมา
อันจัก ดอนดาพานหย่าเยี่ยว เฮี่ยมฮ้าย
คนิงอวนเพี้ยงภาวนา ทุกค่ำ คื่นแล้ว
ให้ท่านผู้ผยากว้าง จื่อคดี่ ฯ

๏ อันว่า ฮักพ่ำพ้อมแท้ฮีบ ฮักจง
ไผหาก วอนวาจาซ่างผี ตูหน้า
ฝูงคนฮายแฮงซัง ซังตอบควนแล้ว
ดั่งนั้น จตุโลกพ้าดงคุ้ม ซ่วยซู ฯ

๏ การที่ ผิดขอบฮู้ทุกท่วย ยิงซาย
ปองยัง มี่เทพาแห่งเฮา แฮงไหว้
ตอนว่า ไถนโพยพ้นกัวกาย เปนโทส
บ่อกว่า แก้วแก่นไท้ธรรม์เหง้า เยี่ยวอน ฯ

◉ สาโรจสู้เฮวฮอด ปะดับดิ์
กัวภูธรพากเลดา สูนถ้อย
อาฮมฮ้อนถอนเชียน ทังพั้ง
พระพี่เจ้าไจแจ้ง ซ่อยตอง แด่เนอ ฯ

◉ เชียนขอดแล้วเดยสั่ง เลี่ยงวอน
มันก็ ถนอมคองโดยจื้อจิง จำถ้อย
เมื่อนั้น แองคอนไหว้ดาดง เถิงนอก
ขึ้นขี่ม้าผันผ้าย ด่วงดาว ฯ

◉ ค้ายขอกห้วยเหลืองเหล่า ผงกะจอน
ดี่แก่ ดิมพะดี่เฮียงเฮียบจาว จูมแจ้ง
ทวนทางผ้ายหลายคาว แควนฮื่บ
ข้ามท่งแด้งนาฮั้ง ฮอดเมือง ฯ

◉ ผ่อเหน ฟ้ากึ่บหุ้มมัวมืด ดับไถน พุ้นเยอ
บาเจืองจงจอดคอง คนไช้
คอนจิ่ง ฮันดวาผ้ายทางไกล เถิงท่าน
ขึ้นแทบไกล้ปะนมน้อม มอบสาร ฯ

◉ เจ้าอ่านแล้วชลเนต นองตก
โสมพาวทวนทอดตน เต้งผ้า
ฤาจัก ปะสงไต้ไห้หายโพย พิดสวาด ได้นั้น
น้ำลูบหน้าแคงไล้ กล่าวคอน ฯ

◉ บอกเพื่อนพ้อมยาตลาด ยามงาย นั้นเนอ
เมืองดุงมัวเหนื่อยวอน ไปบ้าน
เหงพันพ้อมหานพาย อ้ายกว่าง
เฮาจัก เบืองดาบช้าพดด้าน ด่วงแมน ฯ

◉ เมื่อนั้น ฝูงพ่างฮู้ ฮับพากย์ ภูบาล
เยียวบ่ย ดงพลแพนเพื่อนหยัน หยามไฮ้
เขานั้นคือดั่งขัวสะพานดั่งเปนทาง เทียวได่เฮาแล้ว
กางว่า ได้จวบชู้ นางฟ้า เพื่อแกว ฯ

◉ ออระไม่เนื้อท้าวฮุ่ง ชมเบื้อง
แถว ๆ เลี่ยงดุงอาวดั่งดา ดงห้อง
ดี่แก่ ดาราแจ้งปงเฮือง ในแผ่น
เยือนขำผ้าทังซ้อง พี่ชม ฯ

◉ ฝูงแกว่นใช้ดมม่าน ดายดวง
ยินอาฮมห่างเพา นอนแด้ง
กะสันวอนเท้าเททวง ลุกนั่ง
ดี่แก่ เดือนส่องแจ้งเจียรไม้ เฮือเขา ฯ

◉ ที่นั้นเจ้าคั่งค้ำพอเที่ยง ราดี
เหมือนดั่ง โสมงามมาฮาบเฮียง ฮิมหน้า
บาก็ โสกแท้ฮมทวง ขุกดื่น
กะสันโสกแค้นแถมฮ้อน ฮุ่งดาย ฯ

◉ ฮื่น ๆ เทียนพลพวก ปะดับดิ์
ฝูงคัวควายแจกปุน ไปข้า
โงง ๆ ค้องเภรี ฮันบ้าว
เบื้องแขก ดุงขึ้มเจ้าลุ่มฟ้าชมพ้อม เฮือเฮือง ฯ

◉ ค่าว ๆ เหลือมแสงส่อง อุทัย
ทำเบืองจัดแจกงาย มาตั้ง
ยอพานย้ายทะไลจืน เฮียงฮอบ
เหลือแต่ค้ายโฮงฮ้าน ลุ่มเท็ง ฯ

๏ คิดฮอบไซ้หาที่ อาวพวง
ซะบุคึ่งออกมา เกยกว้าง
แยงที่ ดวงกางเมี้ยนคองปุน ปูส่าด
ข้าท่าน เจ้าคิ่วซ้างเนื่องนี้ว นอบถวาย ๆ

๏ เบื้องปากซั้นอามาตย์ เหงพัน
ทังสอง ขาหานพายแต่งเติม ตอมเข้า
พางายตั้งแถวกัน ถอยพาก
คอนบอก เบื้องแขกเจ้าตุ่มพ้าสองปู่ ปุนกิน ๆ

๏ สะด่างล้วนไยเขต ฝูงหาน
ขานอาวถวินนอกใน ตางเจ้า
ทุกนายพ้อมขุนกวาน แล้วหย่า
เมี้ยนหมู่เข้าเทแล้ว พ่องลง ๆ

๏ ซะพาดย้ายยอหมาก ขันคำ
ซะบองบาลูกจอม ไจก้า
เมื่อนั้น เผือนควายเบื้องเฮือนกำ กอยแต่ง
แม่ก็วอนอ่อน แก้วก่ำพ้าไปให้ ส่วดสะดึ้ ๆ

๏ เชินท่าน เมื่อแห่งห้องโฮงราช มาดา พุ้นก่อน
ดวงสิ่งจักฮีบแค เพงน้ำ
เมื่อนั้น บาควนย้ายยวงคิ่ง ยกย่าง
เถิงแห่งห้องเฮือนคำ กล่าวพลี ๆ

๏ ลูกจัก ไปต่างท้าวทานบั้ว ปางหลวง พ่อเอย
สิงยี่กวนเกิบฮู เซี่ยงถ้าน
บัดนี้ ในเวียงเพี้ยงฟองไฟ ซมซลาก
ดุงเหนี่ยวให้ไปบ้าน ซ่อยแซง ๆ

๏ ขุนลูกแพ้พลเพื่อน แถวแมน
คืนมาผัดกล่าวแปลง ปางช้าง
บัดนี้ ยินแคนไฮ้เงินคำ คุงขนาด
ละพึ่งอ้อมกูฮ้าง ง้ายดาย ๆ

๏ ฝูงเผ่าเชื้อชั้นชาติ เร็งญา มากิน
สู่ค่อย ดุนพายแฮงฮาบแกว กุมได้
อันนึ่ง ยวงแนนคุ้มมาดา เจ้าแม่ กุ้น
คิดเคียดไฮ้ลิ้นล้อย ลวดไป หนี้แล้ว ๆ

๏ ฝูงลิ่งเชื้อเจี่ยมแต่ ซุมพาง มากิน
ฮู้ว่า เมืองไกลขันค่อยโดย ตอมเฝ้า
พอดีแล้ววางพู พ้อมหมาก
น้ำหล่อเหล้าเพงแล้ว ลวดยาย ๆ

๏ ปะดับซู่ชั้นเลยพาก มาดา
ทงคิ่งผายย่างหวน เถิงห้อง
เลงดู โยธาท้าวเติมเติน ทุกแห่ง
เหล้าไหย่ตั้งกำซ้อง ซู่ไห ๆ

๏ บอกให้ ขาบู่พันพวงแกว่ง ฮางเพียง
ไกวปานปุนกล่าวถอง เถิงเถ้า
เฮียงความถ้วนทุกดวง แล้วหย่า
จัดบ่าวเจ้าเซิ่งถ้าน ลวดเอา ๆ

๏ สว่าๆก้องโฮงราช เรงโฌ
ปุนกัน ดูชาวเฮาคู่คน แควนเผี้ยน
เมื่อนั้น เกงญาย้ายคิ่งแพง พ้อมลูก
ทุกที่เที้ยนแพนล้วน ลวดดา ๆ

◉ แม่กล่าวข้อแซก็ก　โอยพร
อินพรม ทังเทพาช่วยชู　แนนท้าว
คันว่า ถอนตาวชี้แมนเลี่ยน　เลยอ่อน
ผัดผาบแพ้แมนม้วย　มุ่นกระจวน ฯ

◉ ชะซ่อนหน้าเจ้ายื่　ฮับพร
ประนมวันทาไส่หัว　หุมอ้าง
เมื่อนั้น ภูธรไท้จอมเมือง　คึดคั่ง
แม่หยู่ห้องโฮงกว้าง　ค่อยคล้ำ แต่เนอ ฯ

◉ หย่าโสกฮ้อนฮมกิ่ง　การไถ
อินตาตองมิ่งแนน　นำเกี้ยว
คองไทแท้แถนชู　ชักช่วย
เทื่อนี้ลูกจัก พากแม่ผู้คิงค้อม　ค่อยไป ก่อนแล้วๆ

◉ ออระม่อยหน้าท้าวฮุ่ง　ฮัตแคง
กัวกายยามโชคไชย　ชนช้าง
เมื่อนั้น สองนายฮู้เฮียนความ　ภูวนาถ
มื่อจัก ผายแผ่นด้านเมือหน้า　ก่อนพด พุ้นแล้ว ฯ

◉ ผู่แห่งเหง้าขานแซก　แซงาม
ยนยน ซาวเงินยางเถิกตา　ถงห้อง
เถงตู ฮวาน ๆ เหลื้อมแสงไส　สูนทีบ
ค้อนเฮ่งค้องเดินแล้　แล่งไป ฯ

◉ ให้ฮีบย้ายฝูงหมู่　แพนหาง
ฮมฮม ไทนาคองบ่าวกัน　กางด้าง
เมื่อนั้น นางจอมเจ้าไจจง　ฮักลูก
ถงจากห้องเถิงช้าง　สั่งเจื้อง ฯ

◉ หมักหม่อนหน้าฮักลูก　โฉมชวัน
ดูที่ ทำเบื่องมาคอบเฮือน　เหนหน้า
มาดาแก้วไส่ฉัน　จอมเกศ กูเอย
ลูกจัก หว้ายย่านพ้ำใจเจ้ง　จากจึง ก่อนแล้ว ฯ

◉ แม่ทุ่มย้อยชลเนต　นองแคง
เขาก็ โซมมื่อนางค่อยเพื่อ　เมือห้อง
ยนยนย้ายแพนแดง　เดียระดาด
ฝูงพวกพ้องชมพ้อม　พ่ำสงวน ฯ

◉ ผ่อเหน กากาดก้ามกายท่ง　นาคอง พุ้นเยอ
หัวพลเถิงบ่าดวน　ดงกว้าง
พังยิน ยูงทองฮ้องเฮเสียง　สูนเถือน
เจ้าก็ คึดฮ่งห้องเถิงไท้　แม่เมือง ฯ

◉ เถื่อน ๆ ข้ามเขาชอบ　คอยแคง
ตีแก่ มาลาผายกิ่นเกี่ยง　เกาคือ
เถงตู มาลาตั้วเดิมแซ　ไขดอก
คึดพี่เจ้าคิงค้อม　ไถ่เหน ฯ

◉ พังยิน นกฮอกฮ้องหลายสิ่ง　นานา
เซ็น ๆ ฝูงตาเวาส่งเสียง　สูนก้อง
ตีแก่ สังคาเค้าชมลาง　โฉมเพื่อน
สัตสิ่งช้างมีชู้　ชู่คนา ฯ

◉ เมื่อนั้น พันเถือนไม้เมินมุ่ง　เชียงเคือ
แองคอน เซาถวางามหยู่คอง　คอยเจ้า
มิ่งเยี่ยะ เมือแหนถ้อยเถิงสี　สำโรจ กูเนอ
น้องจากบ้านแวนเช้า　ชอบยาม ดีแล้ว

◎ เมื่อนั้นมันก็ เฮวฮึบถ้าพลันล่อง เลยดา
ฮมฮมฝูงบ่าวตาม เติมพ้อม
คับคาเท้าเชียงหลวง เซาจอด
ขึ้นสู่เจ้าคิงค้อม ค่อยแหน ฯ

◎ น้องท่าน เถิงแค่ล้านทันง่อน เมินเมือง ก็แล้ว
เต็มว่า เล็งแลไดหากเหน ไกอเจ้า
คิงนั้นรือจัก เนืองพลต้องสมค่าม เฮวฮอด ได้นั้น
เหมือนที่ กะสันโลกซ้อนฮมเฮ้า พ้องคืน ก็แล้วๆ

◎ เมื่อนั้น ง้อมหอดไห้หิวฮุ่ง ฮอนฮอน
รือจัก ฝืนคิงเมื่อฮอดถอง เถิงบ้ำ ได้ซาม
ขุนเพงพ้อมแองคอน เชื่อฮึบ เมื่อเถิน
หลานท่าน เถิงท่งกว้างเซาช้าง หยู่คอง ว่าเนอา

◎ เชือจ่ง ขึ้นเถ่าซ้อแช่ข่าว โดยพลัน
ระบองนางเม็งมิ่งเมือง มัวหม้อม
เชือเยียะ เชินหลานให้มาเมือง เฮวเฮ่ง จิงเถ็น
เซาก็ ปะดับแต่งพ้อมงายถ้า หยู่คอง ฯ

◎ เมื่อนั้น ขาเฮ่งม้าเฮวฮอด พลหลวง
ถวายคดีโดยดั่งคอง คำเถ้า
เมื่อนั้น คิดพอให้หาพวง พลล่วาย
เฮาจัก เข้าสั่งบ้ำทังง้อม พี่คน ฯ

◎ ขากถ่าวถ้อยแหนถึก คำควน
เผือจัก ตาพลไปก่อนหลาน แควนหน้า
เพิ่งที่ เมือไชซู้โฉมงาม ง้อมดั้ง ควนแต้ว
พากพี่ หว้ายย่านฟ้าฮอยฮู้ ฮูมนาน ซามตาย ฯ

◎ ที่นั้น ยั่งๆ แล้ขะค้อมเถิงท่า เชียงเคือ
คอน ๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
พลเผือเท้าทวารเวียง ระวังเคือง
แพนช่อซ้องหลายถ้วน ถวดเซา ฯ

◎ เพื่อง ๆ ข้างซัดฮอด เฮียงเกย
ธรรม์ยำ ปุนอามกานออกอวน ฮับเจ้า
บาไททาวผายเชิง ยกย่าง
ค้ายเผ่าเชื้อฝูงเหง้า ย่าถั่ว ฯ

◎ เถิงที่ หอต่างกว้างโฮงฮาช มะโนฮม
เพพิ่มวนหยู่วอน แวนหม้อม
ชม ๆ ช้ำซดที่ แถวทั้ง
ยอยื่นนั้วผันน้อง สู่สถาน ฯ

◎ บ้ำกล่าวถ้อยทักท่าน ทังเหงา
ปุนเลียงขานออกเมือง ทังหม้อม
บัดนี้ แกวกวนก้าเงินยาง ถุงออก เฮวพุ้น
ดูจัก แล้ขะค้อมไปบ้าน ซ่อยแซง ฯ

◎ น้องท่านฮ้อนหลายถ่าย หนักหนา
โดยเดิม อันแองคอนเถ่าถอง เถิงบ้ำ
เมื่อนั้น ปุนดาตั้งเผือนควาย แควนฮึบ
ดูจัก ผ้ายแผ่นฟ้าไปต้อง ต่อพล ฯ

◎ จ่งว่า ให้ถืบช้างสนฮาบ แฮงผาน
ยาโพยไดเดือดแด ฮมฮ้อน
ขุนเพงไหว้บาคาน นบบาท
ผู้แหงเหง้าขานข้อ ขอบจิง ฯ

๏ พระบาทให้อ้ายคว่าง ตางตน
มันก็ ตึงคำเวินรู้ควง คาวฟ้า
ตูจัก มวนพลช้ามคงขวาง ด้านโยธน์
เจ้าตั้งบ้าปุนตั้ง แต่งการ ฯ

๏ กัวบ่อ มีโรคซ้ำแพ้เพื่อน แกวแมน
กอยใจจงจอดหลาน เหลือบ้อง
ตูเยียะ ยวงแนนให้สมสอง เกี้ยวกิ่ง
ปุนปูกบ้องกอแก้ว ก่ายด้ำ ฯ

๏ พรมเทศ.ผ้าแฝงมิ่ง คาวะดิงส์ร้อยเถิ้น
ทำสวนสูงแท่งทอง ตางต้าย
มุกมาดตั้งเวียงมะนี ฮัดฮอบ
ด้อมรู่ รั้นยาซ้าย โค่นคอน ฯ

๏ ก้านี้ฮู้ว่า การรอบซ้ำรักฮึบ ฮามรมก่อนแล้ว
สองไกลกันต่างเนา นอนแล้ง
เปนทางแท้อาฮม มื้มาก
จอมหยู่ฟ้าหลิงแจ้ง ตื้มคุน ถูกเนอ ฯ

๏ เมื่อนั้น เมี้ยนหล่อน้ำวางหมาก จบปาน
ตาปุน ไทนาคองบ่าวถุง เมื่องถ้าน
โยธาเที้ยนขุนกวาน ซ้ามะหาด
ปะดับแต่งห้องโฮงฮ้าน ฮ่มขวาง ฯ

๏ จัดเพื่อนพ้อมอามาตย์ เติมตอม
ฮูงจัก ถือแพนหางแห่ตาม ตื้นช้าง
ยาคอนให้ไผซอม ดูเบ่า
คูนพี่บ้ำควนอ้าง ไซ่ปะมาน ฯ

๏ เมื่อนั้น คอนเล่าเต้มเต็งถี่ ทุกแถว
เดินขุนกวานไพไท ทังข้า
ทะแนวเนื้อบาเจือง เพิ่งพี
เจ้าเหนี่ยวบ้ำเวินรู้ รอบงาย ฯ

๏ ทุกที่พ้อมท้าวฮุ่ง เฮี่ยงงาย
ดอนว่า ทวายสาถี่ถวดเท ทวงข้อง
เมื่อนั้น โสมงามแก้วนางเมง ง้อมม่วน
เห็นที่น้องฮมฮ้อน บ่อส่ำบาย ฯ

๏ ทะด่วนเที้ยนโยเชด ทุกขุน
พอดีเลยเลิกดา สถานกว้าง
ผลควนไท้ทงเมือง เมี้ยนหย่า
น้ำดูบนิ้วมือล้าง ถวดถอย ฯ

๏ ระพาดพ้อมฝูงพวก เทลง
นางเมงมัวเกื่อนกอย ทวงสะบั้น
คิดที่ ไกลเฮือนเบื้องจงอวน เจ้าแม่ พายพุ้น
หนักหน่วงแท้ถายชั้น ไซ่ทาม ฯ

๏ อันนึ่ง รู้แค่น้อยเจียมแต่ ขวันเกย
ส่องไกลพอรั่วยาม ยังฮ้อน
หลานจัก เลยพายข้ามเขาแดน เมื่อท่าน
ฮู้ว่า ขอนโสกฮ้ายฮมฮ้อน ฮูบเคือง

๏ ผู่ผ่านท้าวคิดรอบ ขมคดี
โดยเดิมอันออกเมือง จิงแจ้ง
ฮอยที่ ฮาวีแพ้พายบุญ เบื้องบาน จิงแล้ว
จำแจกเข้านอนแล้ง เพื่อนพล เมื่อไต ฯ

๏ เมื่อใด ชนฮาบแพ้ท้าวถว่า กวานแก ดั่งนั้น
คือว่า ดวางจุงบุญจวบอัน เอาอ้าง
ตาแคเมี้ยนมาเฮียง ตั้งพ่าง
น้ำหล่อแล้วเลยล้น ซู่ไห ฯ

๏ เจ้าจัก ไปต่างท้าวทวนเบิก บาดี
เทพไกวแกว่งปาน ปุนถ้อย
คูนตูแพ้ลิงยี่ พายเพื่อน
เฮาจัก อ้วนติ้วช้างชมเต้า แค่งคื่น ฯ

๏ ทุขเกิดฮ้อนฮมทั่ว พระกาโย
จักค่อย ฝืนคิ่งนอนแค่ดง ดอมช้า
เงินยางพุ้นอุนละโห หยุ้งไหย่
เลิกทุ่ม ไต้ลุ่มพ้ำเซี่ยงด้าน ล่วงดุง ฯ

๏ แถวก็ ผัดเกิบท้าวซ้ำได่ แสนนา
หวังเทคุงยาครู ซึ่งได้
ขันนึ่ง พงสาแท้ทวนไจ จงฮ่อ
เทื่อนี้พัดพี่ เจ้าติ้วล้อยวางไว้ ชั่วไกล ฯ

๏ จักได่ วานพ่อเชื้อซ้ำซั่ว แมนมัว
ยูเฮาชมโชคไชย เทม้าง
เขาขามย้านเฮวกัว กอยซ่ำ
คุนพี่บ้ำธรรม์อ้าง มิ่งเมือง แค่เนอ ฯ

๏ เจ้าแหว่งแล้วเมี้ยนหย่า ปุนนาย
หลิงดู วันเฮืองลับลั่นดง แฝงผ้า
ดาวพายฮู้มั้นโดง ตั้งเพ่ง
ค้ายลิ่งช้ากินพ้อม พ่องเมา ฯ

๏ ซู่แห่งห้องหอราช เฮียงแค
เมื่อนั้นนางเมง ผายบันเทาทุ่นทวง บาท้าว
ฮู้ว่า อาบันฮ้อนฮมแค ดานโลก จิงแล้ว
เจ้าจัก ไปผาบด้าวแดนแย้ โยธน์ผอม ฯ

๏ ชั้นโลกถ้าลุงซึ่ม เซิ่งไกล
เชินหลาน ผายคิ่งดอมสว่างกะสัน เอาเหล้า
เลิงจัก อาลัยลั่นโฮยแฮง เหลืองหล่า
เยยวท่าน เจ้าต่อช้างกานแย้ บ่อแฮง ฮู้เด ฯ

๏ บ้ำว่าแล้วท้าวฮุ่ง ฮั่ ขาน
เพิงที่ ซุมแพงอันออกเมื่อง เดินด้าน
เมื่อนั้น หานพายซ้ายเซยหา เอื้อยมุ่ง
อ้ายคว่าง ขึ้นฮ่วมฮ้านแฝงผ้าย อามกาน ฯ

๏ พุ่ง ๆ พ้อมสาวถ่าว หุมหัว
ปุนซังชาวนาคองแกว่นงาน เถิงเถ้า
ดังว่า เมาแคแล้วเลยมัว มาพ่าง ดั่นนี้
บ้ำท่านเย้าไยหลั้น เยียะสงวน ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายคว่างได้ไจเฮ่ง แฮงมือ
ผันแซน เอาอามกานเกิบกวน กินเหล้า
ดูจัก ก็อพลข้ามดงหลวง แซดั่ง สูตาย
หย่าเพี่ยงเว้างัวเถ้า ตื่นขวาน แค่เนอ ฯ

๏ ยั่ง ๆ หน้าง้อมม่วน พอยหัว
ไผจัก ทวนความผวนดอบอาว แควนฮ้าย
ฮู้ ว่า เฮามัวฮ้อนฮมกะสัน ให้สว่าง จิงแล้ว
คิดที่ ผ้ายย่านพ้ำคือคู่ เดือนดำ ฯ

๏ บ่อส่องฮู้คัดฮ่าง สงสาร ได้แล้ว
พอที่ เวรเวียนเถิงก่อกัม การฮ้าย
ถอนว่า ดูหลานล้างเชียงหลัง ถามข่าว
คือคู่หม้ายสองฮ้าง เถิงกัน ฯ

๏ เจ้ากล่าวแล้วอาวฮับ ฮับขาน
มีคั่ง ลีไล่ล้นผ่อดู ดีฮ้าย
ฮือจัก ถางทางเว้นสงสาร ในโลก ได้นั้น
หยับเคียนค้ายดูเบื่อง บ่อเสถียร ฯ

๏ อันบ่อ ปะก่อบแท้มีลูก ยิงชาย ก็ดี
เวราจรแจกเจี่ยร จำฮ้าง
อันจัก หมายเหมือนหมั้นเปนสาร ในราช ฮือได้
คือคู่ น้ำหมอกค้างยังย้อย ยอดคอง ฯ

๏ มัดแม่งเมี้ยนม้วยชาด ผงกะจวน
เติมคองไทท่านเฮา แฮงอ้าง
เปนกะบวนเบื้องบูฮาน เขาข่าว มานั้น
น้องท่าน ผ้ายแผ่นด้านตาเจ้า จ่งจำ ฯ

๏ เมี้ยนกล่าวแล้วไชชอบ ขานอาว
จักค่อย คงคำเสถียรหยู่เยา เยียวฮ้าย
เมื่อนั้น ดาวไล่ซ้ายจันทะรัง เฮืองฮุ่ง
พอพวกพ้องตั้งค้าย มีเมา ฯ

๏ ให้ฮีบเหล้าทุกหมู่ ขุนนาย
เดินขาวเฮาแต่งดี ดาถ้า
ควานพายห้างปะโคนคำ เคียนคาด
เจ้าก็ วอกกล่าวให้พึ่งอ้มทังบ้ำ ฮุ่งใจ ฯ

๏ อ้ายคว่าง ฮู้พาดถ้อยถามออก คำเนื่อง
คำไดดูไค่หุม เห็นเผี้ยน
หลานก็ คลาเมืองแท้ทวนพด เฮวฮอด
วันนี้เคืองจัก เมี้ยนส่งให้เลยแล้ว ถวดไป ก็ฮือ ฯ

๏ เมื่อนั้น บ้ำกล่าวข้อแชชอบ ฮับขาน
ดั่งนั้นฮอยว่า ทวยไททานทั่วเชียง ชอบชี้
ฮ้ว่าหลานจักเดินดนด้าวฮามเมืองเมื่อเพื่อนจึ่งแล้ว
เพิ่งที่ ห้ามอ่อนเจ้านอนหนี้ ก็หากเฮือน ซามแล้ว ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายคว่างฮู้เงื่อนแจ้งจัดบ่าว โยธา
ปุนกัน วังแพนเนื่องนอกใน เดียนต้อม
สองนายตั้งปานโตง เหล้าไหย่
ชอบที่ วอนพี่ผู้คิ่งก้อม ค่อยเอา ฯ

๏ บ้ำท่านเจ้าด้านมาด นางเมง
ปุนเพา เมือหอสูงแต่งดี ตาไว้
ภูธรท้าวเรงไณ ยอแพ่ง
สองพ่ำพ้อมเอาได้ ด่วนวาง ฯ

๏ ทุกแห่งเทียนฝูงเลิก ถาดง
ธรรม์ย่านางมิ่งเมือง เปนเหน้า
คนิงใจแจ้งจงหาน ฮักมาก
มวนพากเหล้าเชินน้อง สู่สถาน ฯ

๏ อันนึ่ง ลำบากตั้งไกลพี่ มาดา ท่านพุ้น
คำแคนพานพาดคน คือเสี้ยน
ถอนว่า เชินหลานซ้ำสุรา ทังพึ่ง ก็ดาย
เมื่อนั้น เจ้าสั่งบ้ำคำเผี้ยน คู่คอง ฯ

๑ ดอนว่า พุ่งหอกต้องด้านตึง เต็มแฮงบ่อฮู้
ดั่งนั้น ตนหลานคือหล่มทะเล กางแก้ง
เพิ่งที่ วางสิ่แก้วแพงเมือง เมื่อเพื่อน จิงแล้ว
ฮู้ว่าเจ้าจัก ไปหยู่แล้งดูเนื้อง บ่อควน ฯ

๑ พอที่หลานเล่า ได้ผาบท้าวโดยดั่ง ปาถนา
ขันค่อย มวนไมตีหยู่คอง คงถ้า
เมื่อนั้น เร่งญาฮู้ใจเจี่ยน จาอ่อน
เยื้อนยื่นนั้นนัวผันบ้า ค่อยวาง ฯ

๑ ส่องขอกไซ้เซื่องแต่ง เที่ยนยวง
เมื่อนั้น นางเมงมัวฮ่ำคาน คนิงข้อง
ชมชมซ้ำชดที่ นองเนต
เจ้าจากห้องผันง้อม บ่อวาง ฯ

๑ พุ่งๆเซื้องยวงยื่น เที่ยนยาม
เถิงเดินขวางแท่นคำ คุนแก้ว
ฮมฮมซ้ำปุนเพา ปะดับพาด
ส่องพ่ำพ้อมกินแล้ว เลิกพา ฯ

๑ โสมสอาดขึ้นเมื่อเดื่อ สถานเพี่ยง
บาคานผันเนบนาง ในผ้า
ถ้ำๆเมื้องแขนกม เกากอด
หน้าต่อหน้าเผื่อผั้น ฝากเสนห์ ฯ

๑ นั้วส่อดเสื้อฮวายฮวาด ฮดทะจวน
ผดควนถนอมซ่างเชย ชอนเมื้อง
แม้งนึ่ง พอยามค้ำเฮี่ยงส่อง นิทระเน่ง
คีแก่ เดือนค่วนขึ้นดาวซ้าย ไก่ขัน

๑ ดมเป่งฟ้าวเหมื่อยหยาด ยอยเย็น
แกวๆเสียงไก่ขัน ขานก้อง
เมื่อนั้น เร่งโฉแก้วสองสี่ พ้อมตื่น
คิดคั่งข้องฮมฮ้อน ทั่วทวง ฯ

๑ ฮื่นๆซ้างควานอาบ วังเพี่ยง
บาก็ ยวงคำควนถล่าวนาง นงหน้า
ตูจัก เฮี่ยงพายเจ้าฮามเมือง นอนเถื่อน
ไกลพี่เพี้ยงดินฟ้า ต่างหลิ่ม

๑ ว่าบ่อแหนเงื่อนไว้แวนถี่ แถมคดี
ถัวกอยดื่มเถ่าเลย เดินต้าน
อันนี้ นี่ยายขึ้นฮามนาง ม้วยมอด
ม้ายแผ่นด้านส่องเจ้า จวบมาร ฯ

๑ ใจจอดเพี้ยงพายพาก โจโร
เสียคิ่งแพงเพื่อโจร จงช้า
นักเฮี่ยนฮู้ฝูงคู ไขว่าว เถิงแล้ว
หย่าว่า น้องก่ำฟ้าหมายฮ้าย ฮ่อฮา พี่เอย ฯ

๑ ซื่อว่า ดุดาภได้นงถ่าว สองสี่ ดั่งนั้น
เทพา ทังอินท์พรมซ่อยซู แมนม้าง
พอที่ บุญมี่ซ้ามรนพาน ท้าวกว่า ก็ดี
ขันจักเอาพี่ เจ้าหมื่นม้าวเมื่อต้าง เพื่อนอวน ฯ

๑ เมื่อนั้น ง้อมม่วนต้านแซซอบ ชมฮาน
พอที่วิญญานยังเกียดกัว กอยย้าน
ฝูงไพพ้อมโจรมาร เพิงผะหมาด จิงแล้ว
ดอนว่า นับเลือดได้โดยด้าน ท่อและคน นั้นคาย ฯ

๏ พี่จัก พิพากแก้วเดิมก่อน อุปมา
ชอคน ตายตางผัวเพื่ออื่นท์ ดองท้าว
ลือเกียรติ์ ท้าธระนี้ พื้นโลก
ท้าวที่เหง้าทะรงย้อง หยู่พึ้ง ฯ

๏ บ่อโลกฮอนฮมกิ่ง การกัว
ดูจัก จำโดยเดิมตั้งอวน เอาอ้าง
อันว่า คองม่วนเทียาไกล พายพี้
ดอนท่อ เข้าต่อช้างทานเย้ เที่ยวผัน ฯ

๏ ผ่อดู วันคว้ำขึ้นเฮืองฮุ่ง ฝ่ากฝุ้นเยย
เมื่อนั้น ฝองคานคลาออกมา เกยกว้าง
ฝาวฝนมไช้คนเท้ อบอาบ
พลพวกพ้องคาแล้ว ชู่ขุน ฯ

๏ โฮมฮาบง้อมงามเงื่อน อินท์คอง
นางก็ ปุนใจคึดผ่อคาม เมื่อหน้า
พี่จัก ไคลคลาฝ้อยฝ่ากอง กูกอน
เมื่อแห่บ้ายามน้อย นั่งมา เที่ยวคาย ฯ

๏ ชะร่อนหน้าง้อมฮอด หอขวาง
มาตาเหนฮุงใจ จงพ้อม
เฮาจัก ปุนฝูงท้าว เวนชะกัน คนเค่ง
ฝองอ่อนผู้คิงค้อม เกื่อนเพง ฯ

๏ ให้เบิ่งถ้อยเถิ่งยี่ เยี่ยคำ
เกิ่งฌาเฝ่งฝิ่งเมือง ธรรม์เหง้า
เฮาก็ จำกอนเกี๊ยงกอยเถิง โฮงราช
ทุกที่เท้าเชมพ้อม บ่อเถี่ยง ฯ

๏ เฮวฮึ้บ เขียนไพ่ฟ้าฝูงขนาด เฮวแฮง
ฮมฮม ชาวเชี่ยงเคือบ้าวกัน ถือค้าง
เยี่ยวว่า แกวแซงแพ้พลตุง เดยด่วง เฮาพี้
ให้เลือกช้างฝานต้น คาดชาว ฯ

๏ นับแต่ ฝูงช่วงใช้ขึ้นบ่าว นายคัว
เพิ่งจัก ถือแพนหางแต่งพอ พันห้า
มวนเปนถ้องหัวแหลม หลุยก่อน
ดูที่ ผีหยู่ฟ้าคุนไซ้ ช่อยแฮงแต่เนอ ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าง้อมฝั่ง มาตา
เดี่ยวจัก แถลงคำคืนคอบเจือง ในห้อง
เฮาก็ ชมแพงเพี๊ยงฝองตา คนพี่ จิงแล้ว
ปะดับพวกพ้องทั้งข้าง ช่อยหลาน ฯ

๏ ง้อมฮอดท้าวทวนบอก บาดี๋
เพงผายเขาไซ่ลือ เยี่ยช้อย
มุนคี่พ้อมทุกนาย เนื่องนอบ
ทั้งหมู่ร้อยคนต้น แต่งชะกัน ฯ

๏ ปะกอบช้างตัวอาด ซาวฝาน
ยอบั้นพอเกิ่งใจ จงให้
นายควานห้างปะโคนทอง ทั้งคู่
ซัดแทบไกล้โฮงฮ้าน เฮ่งนั้น ฯ

๏ ชะพู่ลั่นเหลือช่วง เชี่ยงกาง
ผลควนผายผ่อดู ดี้ฮ้าย
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ ฝูระพางหว้ายขาดี้ ไตโลก
แฮงไซ่น้อยเชื้อแต่ ฉัททันต์ ฯ

๑ ดุงท่าน ดุโรคแพ้มารเฮื่อ ฮุบเอา
เทนางบั้นชูชุม ฝูงแก้ว
ตัวนึ่ง งางอนเพี้ยงคนเหลา ด้วยก่อง
เฮียกชื่อ แผ้วแผ่นชั้นมารม้วย พ่ายพัง ฯ

๑ เมื่อพ่อ ไปท่อนท้าวเทที่ เชียงฮอน
ฮุนสมคามส่งสี่ ธรรม์หน้า
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ มาตาพั้งฮสกะจอน เจือโลก
ได้ดุ่มฟ้าไทย้อง เพื่อหาน ฯ

๑ ก้วบ่อ มีโชคซ้ำแพ้เพื่อน แกวแมน
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ ฮักหลานคือลูกคิ่ง คูนไห้
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ ขนันแดนด้าวชุมพู มนุสราช
เงือกหมู่ ได้แม่น้ำคำช้า ดุ่มตาย ฯ

๑ ลือนาทเท้าเถิงที่ กงจีน
ปายงาไลส่องมวย มันย้อย
ตัวอัน ฮุนคืนไว้แวนพอย ฮ้างกว่าง
ดุงท่าน เลี้ยงแต่น้อยสอนพ้อน พ่ายแพน ฯ

๑ ขับไล่ม้าล้มล่าว เลยทัน
คึงแกวนไกวแกว่งหาง ผงเค้า
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ จันทะรังแจ้งเฮืองพาว เพงราช
ซ้างแต่เถ้าชมเลี้ยง เลียบระวัง ฯ

๑ ดอนเลือกพ้อมถ้วนชนาด เชียงแดง
งากมคือแท่งทอง งามเด้น
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ ปืนแสวงเมืองเกาหัน ยิงฮาม
ไจเบ่งเข้มคือคู่ ไอยะรา ฯ

๑ ดุงท่าน ดุลาภได้หลายถ่าย สมคาม
ลักขนาหลิงล่ำดู ดีถ้วน
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ ดุนทะรังช้าโจรขาม เข็ดหลีก
ฮะพุ่มพ้อมสานล้วน เคืองค้ำ ฯ

๑ ตัวนึ่ง แวนคึกฮ้ายเฮียกชื่อ ไอยะรา
คิ่งคำเขียวแข่งนิด นางย้อม
อันว่า หมุนเมืองนั้นคือตา คนพี่ จิงแล้ว
ดุงท่าน เลี้ยงแต่น้อยเยี่ยมไว้ ฮ่วมขวัน ฯ

๑ ตัวนึ่ง เขาคว้ำซ้ายซัดหลีก ไกลคน
เฮียกชื่อ แปวไฟกัลป์ก่ายขอ แรงกล้า
ยนยนย้ายยอแหลม แหนแห่
ป้าว่าให้เวนเจ้า แจ่มเมือง ฯ

๑ ตัวนึ่ง เชียงแผ่ด้วนแดงดั้ง ชุมพู
เฮียก ชื่อบุญเฮืองยศทั่วไท ยอย้อง
แถนคูนเจ้าบุญยวง ชมชื่น
แม่ซ่อยป้องปุนให้ เกิ่งเมือง ฯ

๑ ตัวนึ่ง ฮื่นฮื่นท้วงมัวมี้ มันไหล
เมืองๆ ยกยื่นหัว เหินย้อง
เฮียกชื่อ มหาไชย์ซ้าจครุง ทังทีบ
ควานเคาะค้องไปหน้า ก่อนพล ฯ

๑ ทุกกิ่บกำบระเทศ มาคัน ?
เตโชมันกว่าแรง ขนงแพ้
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ สุวรรนไวไว้ในเยีย ด้านโกติ้
เมื่อพระ ไปผาบด้าวแดนแย้ ย้อมระอา ฯ

◎ แฮงโดดล้นคือคู่ หะนุมาน
ขอคำตาคาดเคียน คุนแก้ว
ตัวนึ่งเฮียกชื่อ ผานไจแจ้งจงนาง นงถ่าว
ความแต่งแล้วเลยย้าย ย่างมา ฯ

◎ ตัวนึ่ง สว่า ๆ ฮ้องสะเทือนแกว่ง ไกวงา
(ตาแดงคือคู่ไฟ พอย้าน
เตโชเพี้ยงไอยะรา พั้นแพ่ง)
ขนฮาบบ้านปุนแพ้ พ่ำเดง ฯ

◎ ตัวอัน หย่ำแห่งห้องช้างมิ่ง มุงคุล
เพิ่งผาย เขายี่เยี่ยเกือนคอน เยือยย้อง
แวนดุนนั้นคีรี ฮามค็ก
แม่ซ่อยบ้องปุนให้ เกิ่งไจ ฯ

◎ นับแต่ช้างถ้วนกึ่ ซาวสาน
ความจัด ปุนบั้นไผเกิ่งแฮง คนก้ำ
ฝูงนั้น บรเวนไว้พานคำ คุมหมู่ เขาแล้ว
ประดับไพ่พ้ำถวายน้อง มอบมวน ฯ

◎ ระพู่ดั้นเหลือข่วง เชียงกาง
ผลควนผายผ่อดู ตาก้วน
พังเพียงห้างไปตาย ถ้าเปียน
ง้อมม่วนเจ้าแพงถ้วน ถวดตา ฯ

◎ เนื่อน ๆ นิ้วทวยดาบ ฮางเซ็ง
ปุนเอามาเลือกดู คมก้ำ
เกือนนึ่งเฮียกชื่อ ดาวเต็งม้างแสนปวง ดงดุ่ม
เมื่อพ่อ ไปผาบข้าพั้นล้ม ล่าวสาม ฯ

◎ เลิกทุ่มท้าวเทยาต เงินยาง
เฮาก็ เฮียงดาวงามแต่งไป เดิมเจ้า
เกือนนึ่งเฮียกชื่อ ถางทางขึ้นพิมาน เมือแท่น
คำเข้ากั้วกวมบ้อง ก่อมแถว ฯ

◎ พ่าง ๆ เหลื้อมเสมอแว่น คมใส
แฮงคอนทวายกล่าวถือ ถามเจ้า
ดวงนี้ เอาในถ้ำผาจวง เหล็กหล่อ
ท้าวที่เหง้ายอให้ บ่อขื่น ฯ

◎ เกือนนึ่งเฮียกชื่อ พ้ำคว้ำท้างไขท่อ โยธิกา
วัดจิ้นจุ้มคาดคำ เคียนด้ำ
ควนแก่ โยธาผู้ขุนพล อ้ายคว่าง
ผัดกล่าวซ้ำแมนม้าง เพื่อมือ ฯ

◎ พ่าง ๆ เหลื้อมแซเผือก คมเหลือง
อันว่า ฮางฮือดาวแต่เม็ง ของต้น
ดุงท่าน ทำเบื่องได้หลายเชื่อง ชมอ่อน
ไปยาดบั้นฝูงแย้ ย่อมขาม ฯ

◎ ทุกท่อนท้าวเซ็งซ่า ยึคอน
ดาวคามคานเงือดไกว กอยบ้าน
เกือนนึ่งเฮียกชื่อ ผาเวียนล้อมวังนคร ขนงต่อ
แพงค่าล้านคำล้อย ไบ่ปาน ฯ

◎ คันเงือดง่าชี่อ้อ แมนมัว
เคือ ๆ เสี่ยงหานพายกล่าวเจือง จอมไท้
เมื่อนั้น นรินท์เจ้าเหนือหัว ให้ง่าย
เก้าซ่ำด้ำกำไว้ ว่างาม ฯ

๏ เถือนนึ่งเฮียกชื่อ ขัวก่ายขึ้นทางเทส เถิงสวาง
คอนชายขอกถ่าวถาม หุมสู้
ผัดว่า ซึ่งดวงแพ้พดแถว กอยพาก
แพงยิ่งรู้ ส่งวนไว้ เกิ่งคน ฯ

๏ เถือนนึ่งชื่อว่า ขวางขอบชั้นไตโลก พลกะจวน
ขุนคานขอกถ่าวถือ ถามเจ้า
คือควนแล้วเอาเอาเลย ให้มอบ
ค้ายสิ่งเหง้าบั้นแล้ว ซู่นาย ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าขอบบ้ำขานพี่ แพงคุน
เฮียคำ ทังเพิ่งผายเถือนคาน คนต้น
ฝูงดั่ซ้ำปุนไป เปนขนาด
ถ้าว่า แวนเบ่าบ้านพายพี้ พี่หาน ฯ

๏ เจ้าพาดร้อแรรอบ ชมคดี
นางคานยินเยี่ยะหัว หุมต้าน
เพราะเพื่อ เทพีสู้หาคุน คิดมาก
กางว่า กั้งเซือนบ้านพดคือ ตื่มแฮง ฯ

๏ เมี้ยนปากตั้งทะไดแจก จิ้นถาย
เลียนพานปะดับสาดแปง เปนถ้อย
เมื่อนั้น โยธาท้าวทุกนาย เนืองนั่ง
เจ้าคิวส้อยเซินรู้ ซอบเสวย ฯ

๏ สะพั่งพ้อมอามาตย์ เหงพัน
พอดีเลยเลิกแถว ถอยเข้า
ภูธรท้าวทงกะสัน คือคั้ง
มือลูบเต้าคิ่งค้อม ค่อยถนอม

๏ ยั่งยั่งน้ำหน้าเพือด ฟุ่มแคง
อุนตะโหเวรฮึบฮอม ฮมข้อน
นางจิ่ง แจงดูส้อยสั่งวาด มุกมาด
แหวนขอดถ้วนคำเข้ม ขอบถาย ฯ

๏ พ่างๆเหลื้อมมะนีราช ริทธา
พายๆควนค่าเมือง พันพ้อง
เฮียกชื่อ นาคาเหลื้อมแสงสุรย์ สะเด็ดหยาด
พ่อย่อมย้องยอไว้ ได้หัว

๏ ปางเมื่อพระพ่อ เข้ายาดท้าวเชียงแท่น ทามผี เผ่านั้น
คันยอยกยื่นมัว แมนไบ้
นางก็ พาทีท้าวทวนกอน กอยบอก
พี่บ่อไว้เวนให้ ซ่อยแฮง ฯ

๏ อันนึ่ง แก้วนอกฟ้าพิมานมิ่ง เทพา
ดูลายเหลืองส่องแสง ไส้สั้ว
ธระนีม้างมารา พังพ่าย
นางนาด สบไส้นิ้วป่ายน้ำ ฮอดผม ฯ

๏ พลพวกช้างมารอว่าย กะจัดจวน
ของอุดมตั้งใจ จงถ้วน
เฮียมก็ แพงอวนโอ้อาลัย ถันสวาด
คือคู่เพี้ยงกินง้วน แสบแสดง ฯ

๏ ปะดงสิ่งส้อยถนิมมาด เงินคำ
สะไบแคงคุบเคืองคาน ส่มเสื้อ
เมื่อนั้น ถ้าๆเมี้ยนมวนถวาย ถ้วนถี่
เฮวฮีบอุ้มเอาเกือ เกิ่งคน ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าคอี่ซ้องซามคาด คำเคียน
ยนยนเชียงเชียบมะนี เผือผื้น
นางก็ เคียนไจแจ้งเดินความ แควนด่วน
ให้คาดซ้างตัวชั้น เทียวมา ฯ

๏ ทะด่วนพ้อมอ้ายคว่าง หานพาย
ปุนกันตาเลิกลง เลยย้าย
เล็งเห็น แพนหลายถ้วนเขนคำ ค้างง่า
เมื่อนั้น พระบาทหม้อมยินฮ้าย ฮ่ำคาน ฯ

๏ สว่า ๆ ท้วงค้องบ้าว ดีเดิน
ส่องคานคลาแท่นทอง เถิงช้าง
เดิน ๆ ย้ายยอเชิง ซ่ำย่าง
คนคั่งเท้าคูกว้าง ออกละวัง ฯ

๏ ผ่อเหน พ่าง ๆ ม้าแล้ก่อน นันควาน พุ้นเยอ
เลงเหน ออระฮังงามเฮือทอง แกมเลี้ยว
ทุกไทเทียนทวนเขา ข้ามที่
ทางท่องเลี้ยวเถิงฮ้าน ฮ่มจวง ฯ

๏ เจ้ายี่อุ้มสมพี่ เพิงเพา
เลยลวด เททวงกอยเกื้อนกะหาย หิวไห้
ดีแก่ ตาเวาหลั้นซมคนา ในบ้า
ฮ้องฮ่ำ เฮซักไซ้เสียงก้อง ก้วอน ฯ

๏ ภูวะนาถน้อยไจป้า มัวกะสัน
ฮอน ๆ แฮงหอดคน เต็งให้
โยซาเทียนเหงพัน เหง้าไหย่
เฮียงฮ่มไม้ดงคู้ ง่อนงาม

๏ ไย่ ๆ ตั้งปะคือมาด มวนพด
แปงมะฮามขวางแต่งดี คาไว้
เมื่อนั้น ผดควนท้าวปะโลมนาง นำฮอด
เล่เนล่ไห้วปะนมน้ำ นอบถวาย ฯ

๏ เจ้าเกี่ยวช้างเข้าจอด จำเกย
โสมพาวลงจากพาย เมือฮ้าน
บุญกั้นแก้วเชยซม ปะซีดพ่าง
(ฮักเฮ่งฮ้อนคือถ้าน ดั้นเต็ง) ฯ

๏ (ม่าง ๆ หน้าเจ้ายี่ ยินกะสัน)
เลยเล่า เต็งคำควนสั่งนาง ทังไห้
หย่ เยอ เทพีแก้วบุญกัน กัมเกิด กูเอย
น้องจัก เข้าป่าไม้หลายชั้น ชั่วผอม ก่อนแล้ว ฯ

๏ ค่อยไปดีเยอ ปะเลิดเนื้อนพราช คือคนพี่เอย
บัดนี้เฮียมหาก ทงโพยตายหย่ ตอม เต็งช้อน
ค่อยคืนดีเยอ โสภาส้อยแพงสี่ เสมอหล่อ เมือก้อน
ถ้านี้ น้องหากฮ้อนคือถ้าน ดั้นเต็ง ฯ

๏ พระหลิ่งเนื้อสวยสอด ปะซิดซม
เร็งโฉถนอมค่อยวาง ทังไห้
ซมซมซ้ำซดที่ นองเนต
กั้นหย่ ซักไซ้ปะมานได้ ซั่วยาม ฯ

๏ เยือนพากซู้ลืมเพส หลงโสม
นายควานแซนแนบจำ จุงขึ้น
เท่อนั้นเจืองก็ อาฮมฮ้อนหะรือไท ทนสวาด
ท้าวฮุ่ง ยินสะอื้นสะเอินซู้ ชั่วไกล ฯ

◎ ง้อมเกือนกั้นอุระนุต เททวง
ฝูงเขา ไทเชียงเคือคอบวอน แวนหม้อม
ปานนี้ อวนกูข้ามนาหลวง เหลียวพี่เมินพุ้น
ง้อมม่วนขึ้นเมือห้อง หอดแฮง ฯ

◎ เจ้ายังช้างผ่อ เชียงเคือ
เดยดวด ทวยแคงคานห่มตน ตางซู้
คับคาข้ามเขาเมิน เมืองอน
หว้ายบ่วคู้ไกลง้อม มิ่งเมือง ฯ

◎ หมักหม่อมหน้วนเส้วโสก เดียดี
คิงผอมเหลืองหล่าผิว ผางไข้
พังยิน ชะนีหลั้นเสียงวอน ว้อนว่อน
ฮ้องฮ่ำไม้ชมเถ้า ดูกดาง ฯ

◎ หมักหม่อนหน้าเจ้ายี่ ยื่นภะดัน
เจี้ยมแต่ มาไกลนางเยี่ยะเถิง แถมฮ้อน
เล็งเหน วันไสซ้ายทินกร กั้งฮ่ม
ดีแก่ ฟ้าเพี่ยดข้อนถมถ้าน ด่วงไพ ฯ

◎ ผ่อเหน ชะพ่มไม้ช้องช่อ ซางเหลืองพุ้นเยอ
ดีแก่ วาโยไกวแกว่งบิ่ว แปนถ้าน
เจี้ยมแต่ ฮามเมืองชั้นเชียงเคือ คาวเค่ง
พัดพี่เจ้วสินถ้าน ย่อมวอน ฯ

◎ รือจัก ผายโสกฮ้อนให้สว่าง อัสจรรย์ได้ซาม
ฮอยที่ ทนสะออนอกเกี่ยวเกา กอยกะด้าง
เหมือนบ่อ ทันทานช้างแองกา ท้าวกว่า แดซาม
ดังนั้นรือจัก ขึ้นถีบช้างชนแพ้ เพื่อนพัง ได้นั้น ฯ

◎ ผ่อเหน สว่า ๆ น้ำต้องตาด ตีนผา พุ้นเยอ
มีทัง วังหลวงไหลหล่มฟอง พัดถ้าน
ผาอาช้างแถมแพน เดยด่วง
ทีนั้น ข้าแต่งกว้านแปงไว้ ชั่วดาง ฯ

◎ ดินฮาบถ้วนต้นข่วง ทันเพียง
ยนยน ยายแพนหางหอกปุน เปนถ้อง
พานคำย้ายเฮียงเกย แก้เคือง
ท้าวพากช้างเมือห้อง ฮุ่งนาง ฯ

◎ ผ่อเหน เฟือง ๆ ไม้ดวายยอด บัพตา พุ้นเยอ
ไพชวางหลายหลั่นดอย บังหน้า
ดีแล่ สาขาซ้องแส่นกอ กางกิ่ง
คิดพี่พุ้นทวงม้าง เมื่อยกะหาย ฯ

◎ พึ่งยิน นกฮอกฮ้องเสียงดิ่ง สอนวอน พุ้นเยอ
ดวงตัวผายผาดเชย ชมซู้
ซอแซไซ้ซิดซอน บ้องปี่ก
มีที่ฮ้างฮามผู้ เผ่าผัว ฯ

◎ กหาก ทั่วระคึกส้อยสมรมิ่ง มาไกล กี่เต
ตัวพอยคือคู่ฮา ฮามหน้า
บัดนี้ ในทวงฮ้อนคือไฟ ถนดวาก
เยือนช่ำผ้าทังซ้อง ซ่อยแฮง ฯ

◎ บ่อปากต้านเติมเง่า พิสวง
หานพาย ทังแองคอนค่อยจา จอมเจ้า
เฮานี้เบิ่นดั่ง หลงเฮือนผ้ายเดือนดำ กางบ่าจิงแด้ว
ดูที่เทเวส เจ้าแผ่นฟ้ายวงได้ ส่องยาน ฯ

๏ พอเมื่อ ฮบฮาบแพ้ท้าวกว่า กวานแก เมื่อได
ดั่งนั้น สมการเพ็งเพื่อนยอ ยสกว้าง
อุนละโหกั้วเกาแต ตานสวาด
ฮามฮูบแก้วแพงซ้าง คอบแคน ฯ

๏ เจ้าค่อยเยือนผายราช บันเทา ก่อนเกิ้น
ดูที่ บุญยวงแนนค่อยคง เมื่อหน้า
บัดนี้ถุงก์ เวนวางไว้เงินยาง ยูแค่ง
พลพวกช้างม้ามิ่ง ทาส่า ฯ

๏ ให้ท่าน เมือแต่งท้าวทงราช โฮงคำ ที่พุ้น
เก็งยายสเกิ่งโสม สันง้อม
ว่าเล่า ทำเบื้องบุ้นสมคาม คถาที่ ดั่งนั้น
ดูดาภพ้อมไจบ้ำ ห่อนชื่น เมื่อได ฯ

๏ ยูท่างเอาพี่ เมือแต่งย้าวประชิดฮ่อม เฮียงหมอน
บัดนี้ เงินคำเงินขาดสิน แสนส้อย
เมื่อนั้น แองคอนฮู้ริจนา โฉมเล่า
ชื่อว่า แมนมากเก้าก็อฮ้อย ห่อนซาม ฯ

๏ มาเฮา ม้างเผ่าท้าวเทบั้ว บั้นนา เมื่อได
เงินคำนับอ่านหาม เอาเค้า
ถัดนั้น มวนเมือพ้อมมาดา เดิมราช
ได้ว่า ต้องเดิบเข้าเฮียงด้าน ห่อนแคน เมื่อได ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูวะนาถท้าวชมชื่น ยินหาน
แจน ๆ จัดพวกคัว เฮียงเช้า
โยธาพ้อมขนกวาน ตอมพ่าง
ค้ายสิ่งเหง้ากินแล้ว เลิกถอย ฯ

๏ ผ่อดู ฟ้าสว่างแจ้งเฮืองฮุ่ง ปะกายกองพุ้นเบอ
ฮอง ๆ ไสส่องงาม เงาซ้าย
พั่งยิน ยูงทองฮ้องเฮเสียง ฮูนเถื่อน
ภูวะนาถหม้อมยินฮ้าย ฮุ่งนาง ฯ

๏ ฝูงเพื่อนพ้อมนอนเน่ง นิทธา
ดีแก่ เหมื่อยฮวายฮ่ายอดซาง ยมย้อย
ตอนว่า ไสยาเยือนเททวง ทังแปบ
แม้งนิ่งเหมือนพี่ เจ้าติวส้อยซอมใกล้ ก่อมอวน ฯ

๏ ฝันว่า ชะแลบเนื้อเพิงพี่ ปะชิดชม
เหมือนดั่ง โสมคิงควนฮาบเฮียง ฮิมหน้า
เททวงเบื้องแขนกม เอื้อมไหล่
ฝันว่าอุ้มกอด แก้วก่ำฟ้าจิงแจ้ง ดั่งเดิง ฯ

๏ ออระไหม่เนื้อสว่ายลูบ เกสา
ฮมเพิงจุกคืนจวน ไจข้อง
เมื่อนั้น วิญญาฮ้อนกำแต ตานสวาด
เยือนข่ำซ้องชมเสือ สว่างกะสัน ฯ

๏ ดีแก่ ดาวดาดซ้อนแฝงฝ้าย ทักชื่น
วาโยยันเบิกบน ดาวซ้าย
สวา ๆ ก้องไกกิน แกมไก่
พระบาทหม้อมยินฮ้าย ฮุ่งจวน ฯ

๏ เจ้าไก่ผ้าดุกอาบ สงสี
ขุนควานจัดคาดปะโคน เคียนซ้าง
ฝูงคัวย้ายสาสี เสียนแจก
น้ำลูบนิ้วมือล้าง ถวดเสวย ฯ

● ออระแนกเนื้อให้ฮู่ง　ปะสงนาง
เจียมแต่ มาชมสองบ่อห่อนเคย　คำฮ้อน
ทนทวงกั้นกอยวาง　ไว้หย่า
เฮวเฮ่งค้อนฮันค้อง　บ่าวไป ฯ

● สว่า ๆ ย้ายแพนหอก　ตาวแซงพุ้นเยอ
มาไท ผายพานคำค่อยทง　คิ่งค้อม
ทวยแคงซู้ เอาสวาน　เทียมทุ่ม
ฮักฮูบง้อมชมเสื้อ　สว่างวอน ฯ

● วิบากโอ้ไกลอุ่น　อกกะสัน
ฮอน ๆ จงจอดนาง　ในห้อง
เทื่อนี้ ไกลกันกั้บี้เดือน　ฮู้ ข่าว
มิฮ่าง กอนโสกไว้เดียวน้อง　หากทง ซามรือ ฯ

● เมื่อนั้น ค่าว ๆ แล้ระก้อมเลยล่วง ดงงอน
แสนดอยดงระดาดบัง　เขาชั้น
เคียดที่ มาไกลซู้ ฮามเฮียม　แฮมบ่า
เมินช่องชั้นมัวไม้　มืดผอม ฯ

● ผ่อเห็น พะหลิ่งส้อยยอยยอด ยังผา พุ้นเยอ
วาโยเผลี้ยงดอกฮัง　โฮยเฮ้า
ฟังยินตาเวาฮ้องเฮเสี่ยง　สุ่มคู่
คิดพี่เจ้าสินด้าน　ถวดวอน ฯ

● ถ้านี้ บุญบ่อพ้อมเคยคู่　เฮียงสองแสนอ
กอยคิ่งนอนแค่ดง　ดอมซ้ำ
ดีแก่ ทมทมน้ำพานผา　ลมแกว่ง
ฟองเบ่งบ้าเพื่อนพั้ง　ฟาดหิน ฯ

◎ แพ่ง ๆ เหลื้อมสุริย์ส่อง　อุทัย
หลิงเหน ตีนดอยตกดอกจาน　จุ่มแจ้ง
ฟังยิน ซะนีฮ้องแคมดง　ว้อนว่อน
เหมือนดั่ง น้องจากเจ้าเฮียมฮ้อง　เฮียกขวัน ฯ

◎ ผ่อเห็น ค้ายง่อนไม้เฮืองเฮือ ฮิมผา พุ้นเยอ
มาดาเดียนแค่กอ　แกมก้าน
เด็งดู มาดาพ้อมสิมพะลี　ง้วง่ำ
คิดพี่ผู้นั่งหน้า　หน่วงหลัง ฯ

◎ ชะพาดพ้อมทองเทด　จวงจาน
ฮังฮวนตกดอกหอม　โฮยเฮ้า
คิดเถิง สีดานคุ้มใจวอน　แวนมาก
น้องไผ่ได้ซอนเก้า　พี่คน ฯ

◎ เคียดที่ มาจากแก้วกูหยู่　เซียงเคือ กีเด
ยินกังวนจ่มจิง　ปานบ้า
เมื่อนั้น แพนเผือเท้าพะลานไพ　เพียงฮาบ
แปปิ่นหน้าเหลียวซู้　ซั่วไกล ฯ

◎ ทุกคาบห้วยไม้ซ่อ　ชมบาน พุ้นเยอ
ฮี่ไฮจับกิ่งฮัง　เฮฮ้อง
ภูธรท้าวดานกะหาย　หิวหอด
มะโนโคดแค้นทนท้อง　เปียวใน ฯ

◎ รือจัก ไปฮอดถ้ำลุงซึม　ชนพาย ได้ซาม
เพิงที่ คืนไซสาวส่างกะสัน　เสียไซ้
เมื่อนั้น นายกวานพ้อมบาเจือง　จอมราช
ควนที่ ข้ามบ่าไม้ยามแล้ว　จิ่งคืน ซอบตาย ฯ

◎ ถ้านั้น แวนถ่อยฮ้อนรัตนวดี ภูบาล
บัดนี้ ฮมอาดัยย่ำมยัง ยินซ้อง
เมื่อนั้น เร่งโฌย้ายพานคำ คืนไหย่
ฝูงพวกพ้องเซ็งซ้อย ยี่เยี่ย

◎ พวงไส่ถ้อยเอิ้นอ่อน แองคอน
บัดนี้เจืองก็ วางเฮาเสี่ยพากคืน ไซซู้ แดท่าน
เฮาค่อย เฮวฮันต้นดวาพอม เดยด่วง เฮวเถิ้น
เมื่อนั้น ต่องหยู่พู้พึ่งฮ้าย ฮับคืน ฯ

◎ พ้นช่วงกว้างหลายท่า วังทอง
ตะพื้นแพนง่าเงย ดุ้มตั้ง
ระบองหน้าบาเจือง คึดเคียด
เจ้ายิ่งยั้งเชาช้าง หยู่พึ่ง ฯ

◎ คอนเฝือดถ้อยเชชอบ ซักคดี
ภูธร คืนเมื่อหลังส่วนไท ทานย้าน
ดูที่ บาสี่ผู้ผดควน คึดมาก เฮวเถิ้น
บ่อได่ ผ้ายแผ่นด้านไปได้ เพื่อนพด ซามรือ ฯ

◎ ดูส่ำข้าฝูงยาก มีคืน ง่ายแล้ว
เปนคนกัวเกี่ยดอัน ฮายหน้า
คอนฝื้นข้อแขแขง ห้ามแก่
เมื่อนั้น ฮ้าท่านเจ้าทองง้าน ดวดวอน ฯ

◎ ฮู้ว่า ฮักพี่พุ้นพ้นแต่ ไจจง ซอบตาย
ภูธร คืนเมื่อหลังส่วนวาย ดุงน้ำ
อันว่า ประสงสี่ถ้อยไดดัน ง้อมม่วน ควนแล้ว
คึดออกพุ้นพายหน้า หย่าได ซอบนอ ฯ

◎ ดั่งนั้น แถวบ่วนซ้างชิงเกิน กอยม้วมากแล้ว
พอที่ ฮาวีไสส่งส่าว เปนซ้อย
ดูที่ จอมหัวผู้ ผดควน คิดออก เฮวเถิ้น
ท่านจัก ดุถาภเก้ากือฮ้อย ซ่างหลาน ฯ

◎ เผือก็ ซ้ากล่าวแจ้งบนบอก เวนวาง กี่ตาย
เฮาก็ กือหานมาไบ่ทัน สามมือ
รือจัก มวนพดต้นดงขวาง ต้านถ่อย สันนี้
มิฮ่างว่า กัวเพื่อนพุ้นพดต่อ เด่าคืน ซามรือ ฯ

◎ ออระม่อยหน้าท้าวฮุ่ง คึดคาม
ฝื้นไคเถิงออกเมือง พงส์เชื้อ
ท่อแต่ ฮามเฮี่ยมฮ้อนฮมเพิง พอแพ่ง กี่ตาย
อันนึ่ง เปนดั้งไข้ในเนือ บ่อส่ำเบย

◎ คึดจัก คืนแห่งห้องหนมิ่ง มาดา ท่านพุ้น
หายบันเทาเถ่าเฉย ไปบ้าน
เมื่อนั้น นายพวงฮู้ รีจนา นบนาถ
กัวท่อ พดเพื่อนซั้นเชี่ยงด้าน ด่วงดุง ท่านพุ้น ฯ

◎ ฮอยว่า เสี่ยพี่อั้วโสมสอาด เมือแมนเดซาม
ดั่งนั้นรือจัก เชี่ยวพูดุงบ่วยแฮง ฮามง้อม
พอที่ เวนซาเจ้าซานแถน ถ้วนขนาด
ยูเพื่อนหนั้วคิงค้อม คอมกัน ฯ

◎ หดานกว่า ส้างยอดน้านพราซ เฮือนหินที่พุ้น
เงินค่านับอาจกือ กองต้น
เขาก็ มวนดินเต้าเถิงดุง ต้านอ่อน โอมแล้ว
ยังท่อ คึดท่านพี่เปนต้น บ่อวาง กี่ตาย ฯ

๏ เยียวว่า เสียท่อนท้าวหยุ้งไหย่ สิงยื คอบแล้ว
เวรปาบั้งบาปสนอง นำส้วย
เมื่อนั้น มาสีค้อยคุงไจ จั๊กแตก
พระบาทท้าวพั้งฮ้าย ฮ่ำคาน ฯ

● ออระแนกนิ้วผันตาบ ฮางเซ็ง
จาระจากอยกล่าวหาน เสียงก้า
อันนึ่งกัวท่อ ฝูงโพยต้องเต็งเขา ไขโทษ
บนบอกข้าควายช้าง ซ่อยแฮง ฯ

๏ พอที่ ปดโทสแล้วเทียนเล่า ดื่มผี
เต็มว่า ปุนแปงการไก่หมู หมายถ้อย
โดยเดิมต้ามปะถมมี่ ทุกที่ เถิงแล้ง
ถุงซึ่ม เจ้าติ้วส้อยเซินไซ้ เผ่าไกล ฯ

๏ เยียวว่า ขายพุ้นพ้อมเพื่อน พายแกวฮู้เค
พอยว่า กอยไจไปบ่วยอัน ฮายหน้า
เมื่อนั้น ทะแนวนิ้วอาวพวง วอนว่า
ถุงท่าน เจ้าสุ่มฟ้าไจแจ้ง แก่นจิ้ง ฯ

๏ พอที่ ได้ว่าแล้วเลยวอด สารจำ
หวังจัก พิงเทพาเพิ่งเสถียร คูนหมั้น
แฮงย่อม ปะสงทำแท้เที่ยมตาม คดีโลก
บ่อโลภเลี้ยวลวงซั้น แง่งอน ฯ

๏ ไผโสกไฮ้ถุงฮืบ กูนา
ดอนจัก พางหลานแหนงส่วนวาย เมืองบ้าน
อันว่า โสพาเพี้ยงอินท์เซียน เซิ่มแซ่ง
ควนค่าล้านคำส้อย ไซ่ปะมาน ฯ

๏ ไจบ่อ คิดแห่งห้องหนเพื่อนกอยมัวมากแล้ว
อันจัก ดอนลาพานหย่าไถน ขาเจ้า
ท่อว่า ยังกัวก้าพายเฮา กวนกิ่ง กี่ตาย
เมื่อนั้น ผู้ที่เหง้าผายช้าง เกี่ยวเงย ฯ

๏ อันจัก เทียมแทบแท้สองสิ่ง เส้นหา ยากนอ
ภูธร เสยพานคำต่าวปุน ไปหน้า
คับคาเท้าเถิงเหว ห้วยตาด
คิ่แก่ ข้าหยู่ด้าวดอยแจ้ง ผ่อดู ฯ

๏ ดื่อนาทเท้าทุกที่ เขาขาม
ฝูงเขา ซาวพูมอนหยู่คง ตาต้อน
เขาก็ ปุนพอพ้อมหลายหาม ของฝาก
แดนดิ้นจ้อนทังไก้ ไก่ยูง ฯ

๏ ฮื่น ๆ ก้องเสียงส่าก สาลี่
เขาก็ ลงพูสูงไค่หุม เหนเจ้า
ฝูงพางพ้อมชมคดี่ ดอมยี่
ดอนเดือกเหล้าฮางช้าง ซู่ไห ฯ

๏ เมื่อนั้น พดพวกพ้อมเถิงที่ มะฮามขวาง
ไสวเฮืองหอกดาว เติมตั้ง
พางแปงไว้หลายหลัง ถว้านไหย่
บ่อฮู้ กี่หมื่นคั้งตาไว้ เคื่องแพน ฯ

๏ ไย่ไย่ช้างชัดแทบ เทียมเกย
ธรรมย้ำผายย่างมวน เมื่อห้อง
ภูธรท้าวทวนเลย ลงอาบ
น้ำแผ่ต้องผาล้าน ส่วงผาย ฯ

● โฮมฮาบขึ้นเนื้อเอื้อ หลับแดง
ฮมฮมปะดับหอกยาย ยังค้าง
แม้งนี้ง หุมแพงผ้ายดอยแดน ต้นฮอด
ท้าวฮุ่งรู้ทวงม้าง เกี่ยวเกา ฯ

◉ ขึ้นสู่กว้านทันจอด จำเกย
มาเจื่อง ฮมกำเดาเดือดแด หิวไห้
ดีใดแก้วคองเคย สมรมิ่ง กูเอย
น้องพาก เข้าป่าไม้มาพี้ เพื่อนพด ฯ

◉ ยังค่อย ริดคิ่งข้อนจงจอด ดันอวน บ่อเด
รดทาไหลหลั่งลง ฟูมผ้า
หุมแพงซ้ำคำควน ง้อมสั่ง
ถามข่าว น้องก่ำฟ้าคงต้อง แด่ไกลว่าเนอ ฯ

◉ พี่ก็ คิดคั่งแค้นพันที่ เสมอตาย
ในทวง คือฟองไฟหยู่ยม ย่ำข้อง
รือจัก ทวนไดให้หายโพย พิดสวาดได้นั้น
ให้บอกน้องไจแจ้ง เยี่ยยิน ฯ

● ปะดับสิ่งแก้วถนิมมาด ทังแสง
มะนีนิลควนค่าคำ พันก้อน
เพิงแพงเพี้ยงสองตา ตนพี่ จิงแล้ว
สุงท่าน ถอนเถือกอ้างรู้ไว้ จำเฮิน ฯ

◉ คิดฮุ่งท้าวพันที่ ถ้ำแคน
กัวท่อ สะเทินทนพบหมู่แกว คุงฮ้าย
อันนึ่งเฮียกซื่อ แสงจวงหุ้นตาแมน ม้วมิด
ปางบู่ เข้ายาดค้ายเมืองม้าง พ่างจาม ฯ

◉ คันว่า ยอยื่นรี้เขาจิ้ด ตะอาดาว
ยูเฮา ไชยสมตามซวดฐ ซึ่งได้
อันนึ่ง แสงดาวเหลื้อมไหลหลิ่ม อากาส
สุงท่านเทียนสงวนไว้ เกิ่งเมือง ฯ

◉ ปางบู่ เข้ายาดช้างแมนมาด คอคำ
ทานพายเบื้องป่องเงิน เขมห้อ
ยูเทได้เงินคำ ด้อยซั้ง
ฮบฮาบแพ้พลง้อ จิดกัว ฯ

◉ ยัง ๆ นั้นเฮียกซื่อ แสงพาย
บินเทิงหัวก่อมตา แมนไบ้
นับท่อ ทังหลายพ้อมพอซาว ซ้ำบอก
เมื่อนั้น เรืองแกว่นไร้เถิงท้าว ค่อยแถลง ฯ

● พี่ท่าน กองดอกไม้อันซื่อ โยชิกา
หุมแพงถวายมอบมวน, ทังซ้อง
เร็งฌาเยือนชานเฮอ ทังแปบ
ปะสงแห่งห้องเหนเซือ ทุ่นวอน ฯ

● ทวยดอกไม้กองแทบ หัดผม
แองคอนมวนเคืองดี ตาเมี้ยน
ดำดำท้าวเชยชม ปะริดพ่าง
แล้วบอกแจ้งผายเผี้ยน บ่อบัง ฯ

◉ เถิงที่ห้วยเหวตาด พัดคืน กี่แด้
เฮาก็ เส็งคำควนเคียดใจ จงกั้น
พอยจิ่ง ฝืนมาข้ามวังทอง เถิงท่ง
เมินมุ่งไม้หลายชั้น ชั่วไกล ฯ

◎ ขอบพี่ ให้ส่งส้อยสมอิ่ง แสนข่ำ
การอันมีโชคไชย ชนช้าง
แต่นั้น พางคำเท้าดอยสูง เถิงอี้
เหลือข่วงกว้างแถวคุ้ม คั่งคน ฯ

◎ ปะดับแต่งตั้งแถวถี่ พางาย
ฮมฮมปงหาบหาม ไหเหล้า
เขาก็ ยายยังต้นมะฮามหลอง กากาด
โยเชสท้าวฝูงเหง้า ผ่อดู ฯ

◎ มีเคื่องพ้อมถ้วนขนาด พอพัน
ฝูงเขา ชาวพูสูงสั่งคอน ถวายเจ้า
บุญกันแก้วทวนเสี้ยง ขานม่วน
ข้าขาบเก้าทูนไหว้ ที่เซง ฯ

◎ พางฮื่นข้อแซต่วน ทักหลาน
มารื้อ เร็งโฌยส่ยิ่งไก เถิงข้า ดีรือ
ภูธรฮู้ฮับขาน เขาบุ่
บัดนี้ แมนมากก้ากือฮ้อย ฮาบดุง ฯ

◎ เฮาหยู่ชั้นเชี่ยงเก่า ขาซาย พุ้นตาย
ดุงก็จำเขา เอี้ยวพูสูงเหนี้ยววอน ไปม้าง
เวนทัง บรพานพ้อมพลหลาย มวนมอบ
เฮาจัก เข้าต่อช้างชิ่งได้ ดั่งใจ ฯ

◎ ข้านอบน้้วนบบาท บจหาน
ดูก็ ฝนคมไส่ส่องปาย แบ่งได้
เยี่ยวว่า ภูธรท้าวปะสงนาง มิ่มาก ดีถวาย
เพื่อนสู่ว่า ข้ามเถือนไม้เถิงแท้ ใค่ขวน ฯ

◎ ปะดับหมากซ้องขันซาบ คำซาว
ยอมวนไปสู่พาง ฝูงเหง้า
ปุนปิ้นพ้อมดุงอาว ถ้วนคู่
แล้วเลิกเหล้าฮางช้าง ฮิ่บเฮี่ยง ฯ

◎ ระพู่ซ้องกำแจก เฮียงไห
ฮมฮมแถมแพ่งเพียง เพงน้ำ
เตินไปให้หาพวง พลส่วาย
ปูสาดส้ำเกยกว้าง นั่งเนื่อง ฯ

◎ ข้าก่ายถ้อยเถิงอ่อน แองคอน
ปุนคำควนกล่าวเจื่อง จอมไท้
ภูธรให้หานพาย เบื้องแกว่ง
มันก็ เซินฮอดต้าคูนคุ้ม คู่ผี้ ฯ

◎ ทุกแห่งพ้อมโดยราช รักสา มาคิน
ดูก่อย คูนเปนดีดั่งใจ จงอ้าง
โสมสี่ส้อยโสภา ง้อมน่วน
ท้าวก็ ตะพี่ไว้ฮามฮ้าง หยู่จอนพุ้นแล้ว ฯ

◎ พางกล่าวแล้วโดยด่วน วางปาน
แองคอนเดินบ่าวซาย ซัดเข้า
โยขาเหี้ยนซุนกวาน กินคู่
ยังท่อค้ายฝูงเหง้า ทีย่ำ

◎ ปุนปู่พ้นพวงฮ่วม เร็วญา
ผันกำกอยแต่งดี ดูน้ำ
แองคอนพ้อมส่องขา ข้ายคว่าง
เพิ่งเคื่อนด้าเยี่ยซ้อย ไว้ดือ ฯ

๏ สล่างล้วนฝูงหมู่ ทามแฮง
เสียงอื้อนันตุ่มเทิง ทังข้า
ไทพอยให้หุมแพง เชืองถ่าวมากิน
ฮามพี่พุ้นเหนหน้า ทุ่นทวง ฯ

๏ เจืองก็ ค้าอ่าวชู้ธสเนศ นองแคง
ขาพวงคึคเคือดแด คอมเจ้า
คำที่ ปะสงใจแจ้งจงยัง จักคอบ
ตอนว่า ม้างที่เหง้าถุงฮู้ ฮอดคุน ฯ

๏ ค้ายแต่ ข้างขอบฟ้าเซ็งซึ่ม ทุกไท
เงินคำมีมั่งมุน แสนล้อย
ยาไถนดั้งถวงคอง ทางยาก
ผิบ่อแพ้เอาข้อย เชื้อพาย เทาะนา ฯ

๏ แต่นั้น ฝูงเผ่าข้าชุมปาก หุมหัว
ตูพาง ยังแสนปายแต่ฝูง คนต้น
พะนัวเนือเนือภูธร ชมชื่น
ขาบู่พ้นเดินท้าว ค่อยเอา ฯ

๏ ฮื่นๆ เทียนโยเซล ทุกขุน
ดูแคงนเมาคอบพาง ฝูงเหง้า
ฮมฮมพ้อมปุนกิน ทุกหมู่
จักจากเจ้าเมื่อบ้าน แต่งพล ก่อนแล้วฯ

๏ ชะพู่หน้าท้าวฮุ่ง คิดคาม
เฮาฮึบ ปุนกนทนอิกเพิง คำม้าว
แคงถามพ้อมมะฮามดาม ก้วนขนาด
คุบเคืองถ้วนทังม้าว มอบพาง ฯ

๏ ซาดๆ ข้าบนนุ่ง เมือพู
เขาก็ เส็งคายคางยี่เจือง ไจแก้ว
ชื่อว่า แมนมวนช้างซึ่งถุง ล้านต่ำ ก็ดี
ผัดกล่าวแผ้วคงง้อ จิ้คมือ ฯ

๏ วันค่ำค้อยลับเมค มัวแสง
เสียงอื้อคนเลิกลง คลากว้าน
แองคอนพ้อมหุมแพง เชือฮึบ คืนเถิน
ถามข่าวเจ้าดินด้าน เกิ่งตนแต่เนอฯ

๏ น้องถึบช้างให้ฮอด เชียงเคือก็ตาย
โยขาพลฮึบเดิม ตามห้าม
คอนก็ เหลือทวงคืนคานกะหาย หิวไหย่
เลยลวด ข้ามบ่ำไม้คืนเข้า ข่วงพาง ฯ

๏ ท่อว่า คิดไค่แก้วกำเกิด บุญกัน ก็ตาย
เต็มว่า เส็งถวงไคก็หากเห็น ผินผ้า
เชือเยียะ แหนคำฮ้อนทุกอัน เอากล่าว
ของฝากข้าเมือน้อม มอบถวาย พี่เนอ ฯ

๏ เมียนดั่งแล้วจัดบ่าว ไปเบื่อง
คับคากายแก่วยอง เชี่ยวข้าม
เลงเห็น วันเฮืองเหลือมหลื่มบน บดฮ่ม
คอนก็ หว้ายหว่างน้ำเถิงท่า เชียงเคือ ฯ

๏ ชะพ่มเชืองเมินมุ่ง ชานขวาง
นูเนือ ทงไสมงามหยู่คอง คนไช้
แต่นั้น เทียวทางขึ้นเถิงสี่ สำไรจ
เข้าแทบไกล้ไจข้อ ข่าวอวน ฯ

๏ ง้อมฮู่งท้าวดานโหด หิวหวน
ฮอนๆใจจ่ำเนียน นงให้
กัมไดโอ้เอาหวน ทางบึก ฉันนี้
รือจัก ทนโสกได้โดยฮ้อน บ่อละเบย ฯ

๏ เจี่ยมแต่ ฮามฮูบน้องนอนคิก คิงดอม
กาโยเลยหม่นหมอง เหมือนหม้อม
โทเลฮ้อนผิวผอม เหลืองหล่า
เมื่อนั้น คอนเล่าต้านตามง้อม ค่อยแถลง ฯ

๏ น้องท่านฮ้อนหลายถ่าย หนักหนา
การได โดยหุมแพงหากเหน ทุกถ้อย
ซื่อบ่อ โยธาห้ามเต็มแฮง ฮอยฮอด เฮาแล้ว
อันนึ่ง กัวไพ่น้อยเตือนท้าว บ่อยำ ฯ

๏ ดอนท่อ เยื้อนฉอดซ้างทังเคียด คืนไป
หงคิ่ง ผันพานคำเกี่ยวกอน เกาไห้
เทื่อนี้ฮู้ว่า ฉองแคนถ้ำอาลัย ถ่ำบาก จิงแล้ว
ผีจัก เชิงแช่งฮ้อนฮอยได้ ดั่งกัน ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วยอเหล้า ฮื่บเฮี่ยง
เกี่ยวความแคนด่วนดอม ไจน้อง
เจี่ยมแต่ ไกลเมืองซั้นเชี่ยงเฒ่า นอนบ่ำ
พี่ย่อมค้องดาด้ำ เจียขวัน ฯ

๏ ค้อมหย่าเหล้าแล้วลวด เลยแลง
ฮอนๆวันถั่นลง ฉับฟ้า
นางจิ่ง แลงคล้อยฉังวาด มกมาด
ทังแผ่นผ้าผืนค้ำ ค่ำเมือง ฯ

● คูสอาดถ้ำหลั้งแล่ว ไหมคำ
แคงคานคุบเคืองเหลือง ฉมเฉื้อ
ถ้ำๆง้อมงามเลดี่ยว ปุนแต่ง
ฝูงนี้ ดอนเลือกซั้นแฝงเนื้อ พี่ไป ว่าเนอ ฯ
ถวายแห่งท้าวเอาทุ่น ทวงเหมือน ฮูบเถิ้น
ทางไกลถอยฮู่งไจ เถิงเจ้า
เทื่อนี้ นับวันเมี้ยนเมื่อเดือน ได้ขวบ จิงแล้ว
การที่ฮ้อนฮมเฮ้า ห่อนหาย ฯ

๏ บ่ออ่าง ได้จอบน้องโดยดั่ง ปาถนา ง่ายแล้ว
เต็มว่า เล็งดูตายจ่มจิง ปานบ้า
เมื่อนั้น แองคอนไหว้เลยลา แล้วดั่ง
ปานนี้ น้องท่านถ้ำพั่งข่าว เทพ หยู่แล้ว ฯ

● ก็หาก เห็นเพดฮ้อนฮมคั่ง ไพยตาย กี่แล้ว
ยินบ่อ มีคำควนฉั่งถอง เถิงเจ้า
มีวันหม้อมฮามงาย งองเบ้า
กินโสกแค้นดางเซ้า หอดแฮง ฯ

๏ ปะดับที่ฮ้อนเฮียมเล่า ทุกอัน หั้นเถิ้น
เมื่อนั้น แองคอนผันเลิกลา ลงห้อง
เลงเหน วันเอี่ยงค้อยฉับเขา เสมราช
คีแก่ ฟ้าเผียดซ้ายลมต้อง ฟ่างฟู ฯ

๏ เดียระดาดไม้กิ่งเกื้อน เต็มดอย
ซำลวาเลยล่วงผดู ไปหน้า
วอยๆข้ามเขาแคน ดั้นทั่ง
คีแก่ เดือนเฮื่อฟ้าไสแจ้ง ฉ่องทาง ฯ

๏ เมื่อนั้น เถิงท่าน ผู่ถ่งพื้นมนุสโลก แนวจอม
แองคอน ทวนคำนางค่อยถวาย ประนมไหว้
เดยดวด ฮอมมื่นผ้ามีพัน คุบเคือง
ท้าวหอบอุ้มเอาไห้ ฮู่งสาว ฯ

๏ ซู่เยื้องถ้อยถามข่าว บาไท
คูดั่ง สีพาวพิดเฮ่งฮม เฮข้อน
เถิงๆเว้นวางงาย งองเป๋า
เห็นเพดฮ้อนฮอยได้ เถิงกัน ฯ

๏ เมี้ยนเถ่าแล้วเลยเน่ง นิทรา
ในทวงคือคู่ควัน ฮมฮ้อน
คีแก่ ดาราเหลื้อมแฝงพู ไกลฮุ่ง
ฟ้าเพียดข้อนดาวช้าง งวากเงย ฯ

๏ พุ่งๆพ้อมฟานตื่น เต้มดง
ฟังยิน ยุงทองเดยส่งเสียง สูนก้อง
ภูธรท้าวทงโสม ลุกนั่ง
ค้อนเฮ่งค้องเต็นตั้ง แต่งตัว ฯ

๏ ยั่งๆเหลื้อมไฟเฮือ เฮืองคำ
ผะนัวเหมือยหมอกนาย นงร้อน
พางเดินค้องคีกุน ไปบ้าว
วันเฮือฮ้อนเฮืองขึ้น รอบเขา

๏ ค่าวๆซ้าหลายหมื่น ปุนไป
พายโซนเฮวเฮ่งเซิง ซ้ำย้อง
ไสวซ้ามพสุง แสนง่อน
พลพวกพ้องสี่ด้าย หลั่งตาม ฯ

หมักหม่อนหน้าท้าวฮู่ง ฮัดแดง
โสมงามเลยเลิกปุน ไปหน้า
ผานๆเหลื้อมแพนแดง เดียระดาด
ค้ายส่ำซ้าหุมเจ้า ชื่นชม ฯ

๏ ซาดซาดซ้างย้องย่าง ซ้ำเพียง
ฮมฮมฝูงพวกเดิม ตามแส้
คีแก่ พระพายเผลียงไม้ใบปิว เบื้องฮ่วง
นกเฮ่งฮ้องเสียงแบ้ แปกถาง ฯ

๏ สุริย์สว่างฟ้าปงเที่ยง โสกา
โสมงามคีดฮู่งนาง ในห้อง
เจี้ยมแต่ ทวนโกลด้าวอะเร็งญา ยาวโยชน์
เมินมุ่งไม้ใบซ้อง กิ่งเกี่ยง ฯ

๏ แสนโกด์ตั้งบังง่อน สุดสวาย
คนิงเซียงเคือเถิงดิน แดนห้อ
มือผันผ้าบายตม ดูกิ้น
หนักหน่วงท้าวทวงท้อ ไซ่ทาม ฯ

๏ แปปึ่นหน้าหลิงส่ำ สุดดิน
ชลทาไหลหลั่งหลาม เหลือกั้น
ท่อจัก ถวายใจแจ้งวิญญาน ยังฮูบ เฮี่ยมแล้ว
เปนดั่ง มาพ่างชั้นเฮียงน้อง แม่งหาย ฯ

๏ เท่าบ่อ ได้ดูบเนื้อเกี้ยงเกิ้ง พระกาโย
เถิงๆ เหมือนสายใจหยู่จิ้ง จำหน้า
อันนี้ฮู้ว่า เวไรฮ้อนฮมเบี่ยน เบื้องบาบ ถวนแล้ว
เทียวท่อง ม้ายอุ่มฟ้าหลายมื้อ เยี่ยะวอน ฯ

◎ ผ่อดู ทุกดอบห้วยเหลืองเหล่า ไฟลาม
ดีแก่ ฮอน ๆ วันดั้นแสง   ศูนเส้า
เส็งเห็น ดอยหลามถ้อมเขาเขียว   อ้ายก่ำ
เขานั้น เสียส่วยเจ้าสุ่มพ้ามีค้อง   คู่เงิน ฯ

◎ ฮุ่งค่ำถ้อยไจฮ่อ   เร็งฌา
เสินแพนเถิงท่าทอง   ฮิมน้ำ
ผาอากว้านเสาสูง   กว้างฮาม
ปะดับชู่ล้ำแปงฮั้ว   แวดระวัง

◎ ผ่อเห็น ทุกตาบถ้องแถวศูม ทองงวนพุ้นเยอ
ชาวดอยฮังฮีบดี้   ตาต้อน
พดเนื้องเมี้ยนมามวน   พ้อมฮอด
ค้อนโคดค้องเสียงห้าว   เฮ่งยาม ฯ

◎ เจ้าจอดช้างดงอาบ   เอ๋าแฮง
ทงโสมงามออกมา   เถิงห้อง
แองคอนเข้าเมื่อใน   ลดม่าน
ฝูงพวกพ้องปุนตั้ง   แต่งเพา ฯ

◎ ผ่อเห็น ผ่าน ๆ น้ำลั้นตาด   ผาขวาง พุ้นเยอ
ดีแก่ ฟองเกาตกแค่หิน   เหงก้อน
เจี้ยมแต่ ไกลนางแท้ทวนเห็น   หลายหลาก
มีที่ ไม้เฟื้อยพ้อนลมเกี้ยว   กิ่งเกี้ยง ฯ

◎ เส็งฟากพ้าคือนาค   ลายวัด
ลางตัวแปม่ายเมี้ยง   เมินซ้าย
ชะพื้นพ้อมคชะสิงห์   ลันย่าง
บางเคี่ยนค้ายดูตั้ง   กินรอน ฯ

◎ ต่างต่างตั้งถ้อยถี่   โสมเสือ
เหลี้ยววอนทางผ่อไกล   กอยม้าง
พอยเฝือผ้นคือหงส์   สวานมีก
มีที่ เฮียงฮูบช้างแฝงเฝ้า   ฝ่ายเหนือ

◎ แม้งนี้ง ลมลวาดพ้าพัดพีก   เพื่อนหาย
ดีแก่ ทินกรฮองฮูบเสือ   สิงห์ช้าง
เส็งพายก้ำอีสาน   สุภะราช
พ้าเผี่ยดกั้งเดิมล้าน   หมื่นหลิ้ม ฯ

◎ สะพาดพ้อมคือวาด   วัดจิ้น
ออระทิ้มบดเมื่อเย็น   ยายถ้อง
เส็งแต่ ตี้นดอยข้างเขาสูง   สุดต่ำ
พดพวกพ้องดนเท้า   คั่งมะฮาม

◎ เมื่อนั้น ข้าก่ำเจ้าดอยง่อน   เถิงหลาน
ปงหลายหามแต่งปุน   เปนถ้อย
นับมวนพ้อมกวางฟาน   แถนดิ้น
ปะดับเคื่องฮ้อยฮอมเหล้า   ฮีบเฮี้ยง ฯ

◎ ท้าวปิ้นหน้าเมินผ่อ   ทุกอัน
พางเดินเสียงฮั่งคอน   เคยไหว้
นรินท์แก้วบุญกัน   ขานขอบ
เมี้ยนชู่ขึ้นเฑไว้   มากมวน ฯ

◎ ข้านอบน้อมเลยเลิก   ปะนมเนื้อง
ผลกวนมาฮอดดู   ฝูงข้อย
เมื่อนั้น มาเคืองเจ้าจอมคุน   คนิงฮอด
แหนขอบช้อยชมต้าน   แต่งาม ฯ

● บัดนี้ ดุงซึ่มซ้ำคึดจอด จงหลาน
สมคามกวนดุ้เชี่ยง ฮมฮ้อน
ไยขาเบื้องพดหาน ท้าวกว่า
เลิกทุ่มข้อนเชี่ยงถ้าน ถ่วงผัน ฯ

◉ อ้ายก่ำตั้งเทิงท่า เชี่ยงสา
พายมันมีหมื่นสาน ตัวต้น
แองกาเจ้าคำวัง นพราช
ผัดกล่าวปั้นเอาอั้ว อ่อนอาม ฯ

◉ ทุงหยาดเหลื้อมเหลื่อท่ง เงินยาง
แมนก็ ยอสมคามเคียดรู ซึ่งม้าง
ดุงบ่อ วางโสมแก้วสองสี่ เสี่ยงง่าย
ฮุ่งค่ำอ้างเถิงท้าว ที่เซง ฯ

◉ ซ้ำก่ายข้อแขขอบ ชมขาน
เรงโญยินชื่นหัว หุมต้าน
ยอขันเข้มพานคำ ซองหมาก
เอี่ยงเอี่ยบฮ้านหลายถ้าน ดุ่พาง ฯ

◉ เจ้าปิ้นหน้าแปปาก ปุนถาม
ดุ้แฮงเที่ยวเมือ เมื่องเงินยางดั่งรือ ไกลใกล้ นั้นปู่
มันก็ คึดควนฮู้ ฮับความ แวนซอบ
ผิจัก ตั้งแต่งใช้คาวมัก ฮอดดุงท่านแล้ว ฯ

◉ เท่าว่า เขาขอบขั้นเมินมุ่ง เชี่ยงสา
ปะมานดุ้งขั่วดี ดอยน้อย
ดงนาพุ้ นรุนแถว ท้าวกว่า
เท่าไป่ อ้อมแง่ซ้ายเบื้องผ้าย ทูเมิน พี่คาย ฯ

◉ ฮุ่งค่ำเค้าม้ากว่า ตะวังเวี่ยง
เสิน ๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
ดุงก็ แขงเชี่ยงขั้นเงินยาง ยุคราช
ฝูงพวกพ้องคนิงเจ้า หยู่คอง ฯ

◉ อันนึ่ง เซิ่งว่าพระราชฮู้ แพงพี่ คือตน
เยี่ยวบ่อ วางนาคองแห่งหลัง เหลือถ้า
บัดนี้ จอมไจท้าวถงพด เพี้ยงไผ่ แท้แล้ว
ดูบ่าว เบื้องดุ่มพ้ำพั้งหม้อม หง่วมเหงา ฯ

◉ เทื่อนี้ คือคู่น้ำใจไค่ กะเสดา
ถางว่า หายบันเทาโทสดุง เลยถ้าง
แต่นั้น ปุนตาตั้งไหแค เพงแพ่ง
แล้วกล่าวเจ้าธรรม์อ้าง ดูกจอม ฯ

◉ ย่อง ๆ นั้วส้วยแกว่ง ไกวปาน
ผายเสี่ยงฮอมฮอดผี สวางเสื้อ
ดูจัก ทานดาวต้องสมคาม กวนแก่
ค้ำพ่อเชื้อคูนคุ้ม หย่าไล ดูกเนอ ฯ

◉ ผิว่า ฮบฮาบแพ้แมนแป้ ชนะเบื้องเมือใด
ฝูงแกวเซิ่งซ่ำไกล กอยย้าน
ยูท่าง เทเมืองได้สินคาน ส้อยมาต
บัดนี้ พัดพี่เจ้าแพงถ้าน ซูดซม ฯ

◉ เมื่อนั้น พระราชเมี้ยนคำว่า แวนวอน
เทพา ทังอินท์พรมที่ฮา แฮงไหว้
ดูจัก หลอนหลุยเข้าเงินยาง ทานไหย่
ดุงกล่าวไว้เชี่ยงถ้าน บอกบน ฯ

● ผัดว่า ซ้าได้ท้าวเทบั้ว　　บั้นนาง
สมภารเพงแผ่ผด　　ผายกว้าง
เมืองหลังขั้นมาคา　　พ้อมพี่ กูพุ้น
คุนพี่บ้ำเอาอ้าง　　เกิ่งคน ฯ

● บัดนี้ ไกล้ฮอดต้องท้าวที่　　หุนบัง
เขาจัก ขนซึ่งนางลูกลุง　　แพงด้าน
เดียนแพนด้อมระวังเวียง　　ฮัคราช
ได้ว่า คลาจากบ้านโดยฮ้อน　　ฮีบมา หนี้แล้ว ฯ

● ผัดยาดแย้วันก่า　　กวนพล
โยงโยขาเกือนแฮง　　ฮุมซ้ำ
พอที่ พานคำได้เชยชม　　กางหมู่ ยามได
เฮวฮีบคุ้มคุนบ้ำ　　มิ่งแมน เทียวเถิน ฯ

● เมียนหย่าแล้วปะคับคู่　　ฝูงนาย
แจน ๆ จัดแจกปุน　　บั้นเหล้า
ภูธรท้าวทวยกำ　　ค้อมก่อง
ฝูงส่ำเหง้าพวงพ้น　　ฮ่วมหลาน ฯ

● ย่อง ๆ นิ้วล้วยส่อง　　ถนิมเฮือง
โสมคานงามเกิงอินท์　　เอาตั้ง
บาเจืองให้หาพาง　　อ้ายง่ำ
ซ้าบ่อพั้งปะนมไหว้　　ส่งเสียง ฯ

● เบี้ยงส่ำพ้องโยเชล　　ทุกขุน
ฝูงเขา ชาวเชี่ยงเคือเกือนคาน　　เยี่ยซ้อย
ยน ๆ เบี้ยงบวยคำ　　แถมแพ่ง
ผ่อดู สูรย์ส่องค้อยควงฟ้า　　เมื่อวอน ฯ

◎ ซู่แห่งพ้อมกวนเกีบ　　กินเมา
ออระซอนเสียงหมู่พาง　　พันเหล้า
ปะนมมือแล้วเลยเอา　　ไต้ด่วน
ซ้าขาบเก้าทูนท้าว　　เลิกถอย ฯ

◎ ทะด่วนเมี้ยนนบนั้ง　　ไนมะฮาม
ตี้แก่ ลมยอยพัดถิ่งจวง　　ดังห้าว
เมื่อนั้น เร่งโฌฐ์ คิดคาม　　คนิงมาก
คุบเคืองพ้อมกองม้าว　　หน่วยแดง ฯ

◎ ผ้าหลากเหลี้อมหลายสิ่ง　　สัพเพ
เฮาจัก คูนพางเปนเชื่อนแซง　　หัวหน้า
หานพายเมี้ยนเทลง　　เลยกล่าว
ซ้าขาบท้าวทูนไหว้　　ส่งพร ฯ

◎ ซะพ่มพ้อมฝูงบ่าว　　หุมงัน
ออระซอนซาวดอยสั่งหลาน　　เมือบ้าน
ดูจัก ปุนกันถ้วนคนคื　　เดินก่อน
บางพ่อง ยังหยู่เฝ้าเชี่ยงด้าน　　บ่อคลา พุ้นตาย ฯ

◎ เมื่อนั้น หมักหม่อนหน้าท้าวขอบ　　ขานพาง
เขาก็ วันทาเลยเลิกมวน　　เมือพ้อม
บาก็ คนิงใจแจ้งจงนาง　　เอื้ออ่าว
ตคี่พู้ผู้ คิ่งค้อม　　คั่งทวง ฯ

◎ ลมท่าวถิ้มแถวบ้ำ　　ปงวอน
เส็งเห็น มาลาเดียนดอกดวง　　โฮยเฮ้า
พั้งยืน วอน ๆ ค้าวดอยสูง　　เบิ็ดบ่อง
ฝูงพวกน้อยเฮียงเซ้า　　พ่างเพา ฯ

๏ กาก่องนี้วทวยได้ ทะไลคำ
ทนสะแดเหงาค่อยกิน ปานก้าง
ธรรม์ย้ำเยือนทั้งตอน ตึงสวาด
น้ำถูบนิ้วมือถ้าง ถวดนอน ฯ

๏ แม้งนิ่ง เหมือยหยาดย้อยย่ำแผ่น อุทัย
ย้ำพอนสูนส่งเสียง ดังก้อง
วาโยเบื้องไกวนัน ในป่า
ฟ้าฮ่ำฮ้องโดยน้อง ค่อยคลา ฯ

๏ ฝนซว่าถิ้มแถวเถื่อน บาดาล
ฮอยที่ เทพาแถมงุ่มตา เต็มไห้
ลมพานเพี้ยงหิวโพย พิดสวาด
ผ่อดู ฟ้าหลั่งเหลื้อมคือได้ เทพยวง ฯ

๏ สะเด็ดขาดเมี้ยนไสส่อง วาตา
ขะดอนดาวเฮือดวง เดือนแจ้ง
เมื่อนั้น บาคานฮ้างฮามนาง นงแปบ
คึดฮุ่งซู้นอนแด้ง ถวดฝั้น ฯ

๏ เหมื่อนดั้ง ซะแลบเนื่อเพิ่งพี้ ประซิดชม
สีไสสันตั้งเดิง แฮงต้าน
ทงคิ่งเบื้องแขนถม เถากอด
เหมื่อนฮูปแก้วแพงถ้าน เคิ่งตน ฯ

๏ มือสอดอุ้มเอาแทบ เทื่ยมชม
ปะมานพอต่ำบน ถอยพื้น
ไสยาเยือนฮมเพิง ซุกตื่น
ทวงวูรินกะหายฮ้อน เกี่ยวเกา ฯ

๏ เยือนยื่นนิ้วชมแผ่น ดินแดง
ฮมกำเคาเดือดแด หิวไห้
ผันแคงซู้ เชยชม ลุกนั่ง
คึแก่ เดือนส่องไม้ฟานโบ้ง ฮ่ำดง ฯ

๏ ยั่ง ๆ พ้อมพลพวก ปุนคัว
พางคำปงบ่าวกัน กวนห้าง
เด็งเห็น สูรย์เฮืองขึ้นบัวระพา แจ้งส่อง
ควานเกี่ยวช้างฟูมน้ำ ออกมา ฯ

๏ ย่อง ๆ นิ้วเจ้ายี่ ยินวอน
พังพายเคียนคาดตา เฮียงฮ้าน
เซ็งไฌเยือนเสวยทอน ทังฮู่ย
คึดพี่เจ้าสิ้นถ้าน ใช่ปะม่าน ฯ

๏ ออระมุ้ยเนื่อแห้งฮุ่ง ผอมเหลือง
บาคานยกย่างทวน เถิงช้าง
ไสวแล้แพนเนือง ย้ายออก
ยั่ง ๆ ด้างเมือหน้า ล่วงทาง ฯ

๏ ซว่า ๆ ข้ามเขาขอบ บัพพะตา
ภูธรจงจอดนาง ในห้อง
ฮมฮมฮ่อนเวทนา นานส่ว่าง
ไกลัทีต้องพลถ้าน เยี่ยะวอน ฯ

๏ ผ่อเหน พ่างๆ เหลื้อมสูรย์ส่อง อุทัยพุ้นเยอ
ขอน ๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
เจี่ยมแค่ มาไกลซู้ ชมผืน ผ้าขนาด
น้องหากฮ้างฮามแด้ง ต่างตน ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูวะนาถเนื้อเทเวศ วอนกะสั้น
รดทาไหลหลั่งลง เหลือผ้า
อุนละโหเหม้คือควัน ฮมลวาก
ไกลพี่เพี้ยงดินฟ้า ต่างหลิ่ม ฯ

๏ คูตั้งน้องต่ำบาก โฮยแฮง
พอจัก ดิ้มวิญญานเยียระเรย ซัดไก้ล
เหมือนดั่ง ไล่แพงแท้ทังฅน เบื่องเบ้า
ทุกห่วย ใต้ลุ่มฟ้ามีแท้ แต่กู แต่นอ ฯ

๏ พากนั่งฮ้อนโดยเล่า ตางผืน
ฮองปะการคูตั้งมี จิงแจ้ง
เยียวบ่อ ทันเทียมเนื้อนงเยา เจียระจาก
ดังหากแช้งแถมฮ้อน เกิศกวน ฯ

๏ แต่นั้น พันบ้ากว้างเรามาด ฅอยคำ
ฟังยิน บักสีสวานส่งเสียง ตังก้อง
ลำลำบ้อนผัวเมีย มีคู่
บางเฮ่งฮ้องเฮียวไม้ ม่วนต่ง ฯ

๏ บางพ่อง ยังหยู่ซ้อนเบื้องบึก เชยชมกัน
ตางตัว ยังพอยหลงเผ่าเดียว เดินผ้าย
อันนี้คือดั่ง อวนจอมเจ้าเจียระฮม นิราส จิงแล้ว
เห็นฮ่างฮ้ายคือน้อง บึกนาง ฯ

๏ เลยลวดข้ามห้วยคาด เดินผลู
คีแก่ บงซางเฮียงฮ่มบัง ใบซ้อง
แต่นั้น พังพายขึ้นพูเมิน เมื่อง่อน
พลพวกพ้องหุมเจ้า ขึ้นชม ฯ

๏ ผ่อเห็น ลำท่อนท้าวเชียงไทย่ เงินยาง พุ้นเยอ
ฮมฮมปงเคือเคา ทันกว้าง
ที่นั้น พางแปงไว้หลายหลัง กว้านจอด
ควานเกื่อวช้างเทียมเท้า แทบเกย ฯ

๏ เยือนย่างขึ้นทังอู่ หาแฮง
บาก็ ผายคิ่งเลยอาบสี่ ส่งน้ำ
ภูธรไท้แพงเมือง คิดพี่
ปะดับม่านกั้งกางห้อง แห่งเพี้ยง ฯ

๏ ทุกที่เทียนไยเรส มามวน
เมื่อนั้นแก้วๆ เสียงอาวพวงค่อยแหน ผายเผี้ยน
ทันที่ ฮวานๆ เหลือมทุงทอง ท้าวกว่า เขาแล้ว
บ่อฮู้ ก็หลั่นคั่งเฮืองเฮือ พอแสน ฯ

๏ ทันที่ ฮัวอาคฮ้อมตื่นท่า หุนบัง เขาแล้ว
รรงมคนคั่งแพน พันก้อง
ทันที่ แคมสะพังพุ้นกวานแก ผู้เผือก เขาแล้ว
แพนซ่อซ้องหลายล้วน ฮาบเฮียง ฯ

๏ เบื้องฝ่ายซ้ายผู้เผือก แมนฟอง เขาแล้ว
ไล่เต็มท่งเพียง พันถ้อย
ทันที่ แคมคูช้างหนองตั้ง ตื่นท่ง
ม้ามากเค้าหลายฮ้อย คั่งมา ฯ

๏ ที่นั้นหลานกว่า ส่างยอดน้ำพราว เฮือนหิน
มันจัก แยงเฮียงสากล่าวจง เอาอั้ว
ดูงก็ ขึ้นแรงให้เผือไป บนบอก ก็แล้ว
ทังว่า เลิกบ่อมวีเมืองล้าน ทุ่มนอง ฯ

๏ เบื้องขอกซ้ายซั่นซื่อ แมนสม เขาแล้ว
ดวาพอนปะดับยาบทอง บังข้าง
ฮมฮมย้ายยอกง ไกวแกว่ง
ผัดกล่าวม้างถุงเจ้า แจกเท ฯ

๏ ทุกแห่งถ้วนล้นเถื่อน คนเซง
เขาก็ เทพดามามากมวน มีถ้วน
อันนี้ พอยังให้เร็งโฌ ฮู้ ฮ่าง เขาตาย
มาจัก แหนผ้ายชั้นเชี่ยงด้าน แห่งถุงท่านเถิ้น ฯ

๏ ทันที่ พ่าง ๆ เหลื้อมโฮงราช มุงจ๋ำ
กะทางสูงส่องวัน แวนเข้ม
ที่นั้น ธรรม์ยำให้เร็งโฌ ยสมาก นอนแล้ว
ฝาฮูบต้องลายเล้ม ดวดงาม ฯ

๏ ซะพ่มพ้อมเนื่องนาค ลายโคม
กะทางไฟตามติ่มผด ฝายกว้าง
ผ่าน ๆ เหลื้อมโคมคำ แก้วกู่
ปะดับหิ่งแล้วถุงเจ้า จิ่งส่อง ฯ

๏ อันว่า ซะพู่พุ้นหอราช เชี่ยงส่า
ส่องสี่ยสยอดนาง เนาหั้น
เล็งไกลล้นเหลือตา เต็มผ่อ
ฝูงช่างชั้นลายถ้วน ดอกดวง ฯ

๏ ติดต่อไม้คอคิ้บ ลายวัน
ลือเกี่ยรติ์ ในนครขวางข่าวมา มีแท้
ว่าเฮา ทำสะกันเข้าเมือเมือง เหลื้อมฮุ่ง
หลิงล่ำแท้ตาพั้ง พาดแสง ฯ

๏ ทันที่ เต็มมุ่งพ้นเชี่ยงแท่น ส่วนทอง
ถุงปุนแปงไส่สาง ลินส้อย
เงินคำล้นเยี่ยกอง ไว้ล่าง
มีตั้ง เผื่อผู้ข้อยแหนท้าว ที่เมืองพุ้นแล้ว ฯ

๏ เบื้องพ่างชั้นเชี่ยงเฮือ หอขวัน
มุงเงินเฮืองเฮือหลัง หลายด้ำ
ที่นั้น มะนีโชแก้วเพงพัน ฮีดเฮ่ง
ดอนเลือกล้ำควนด้าน ดูกงาม ฯ

๏ แส่งเปล่งเข้มคือคู่ ดารา
สมภารคามค่าไค เทียมแท้
ท่อจัก หาแนวเนื้อกะกุลคน เดินแต่ง
คิดว่า ไฮ้ดั่งนั้นถุงเจ้า จิ่งทัน ฯ

๏ ผ่อดู แพ่ง ๆ เหลื้อมหอมาด มุกสม
เชียงเคือวันดวดลาย คุบแก้ว
เขาก็ ฝนหินถ้วนเลียนดาง แบ้นท่อง
ถุงท่าน แผ้วลุ่มพ้าเติมชั้น ซั่วบุฮม ฯ

๏ ตัดบ่องต้องปะชิดฮูบ คุชะสิงห์
กะทางกอนกมก่อมคำ คุบแก้ว
พายที่ ดูเฮืองชั้นเชี่ยงฮิง พระธาตุ
ฮุ่งค่ำเช้าตามได้ ทูบเทียน ฯ

๏ สมนาสฮู้ไชสาตร์ แปซัม
ลือเกียรติ์ตกต่างเชียง เซิ่งท้าว
ผ่าน ๆ เหลื้อมมะนีวัน เชียงเทส
ซะพ่มพ้าวเชี่ยวซ้อง ชื่นบาน ฯ

◎ แห่งหั้น พิเสสส้างส่วนไหย่ อุทยาน
คีแก่ ยิงชายสาวบ่าวเชย ชมเฮ้า
อัมพาพ้าวแถมตาน ตั้งกาบ
เมืองป่องเท้านาน้อย ท่งทอง ฯ

◎ ทันที่ ยาบ ๆ เหลื้อมทุงแกว่งไกวบิ้ว
เฮียกชื่อ เซียงฟองวังหมู่สาง เยี่ยผ้า
ทิวทิวกว้างสุดผอม ผายฮาบ
พอขวบเข้าระดูพ้ำ แจกทาน ฯ

◎ ดุงท่าน ฮู้ชอบด้วยโสภาพ ฮันตา
คือว่า เพงสมภารผ่อไกล กอยส้าง
ไผบ่อ นินทาแท้ทานสิน สังผะหมาด
ท้าวซึ่ม เจ้าติ่วช้างชมแพ่ง คองคื้ ฯ

◎ เคียดที่ แกวเบี่ยดเบื้องแมนมาก มาปะจน
โพยสิ่งยี่เกิบกวน เกาฮ้อน
ทันที่ ยนยนพุ้นเซี่ยงบาน ท้าวหนุ่ม
ถ้วนติ่วส้อยเดียนไว้ กาดกอง

◎ เหลือแห่งห้องไว้ลุ่ม เดียนถัน
หลายหลังมุงแผ่นทอง ตางผ้ำ
พอเมื่อ วันเฮืองขึ้นไขแสง สุริเยส
เซ็งซึ่ม เจ้าสุ่มฟ้าลือเด้ม ข่าวขาม ฯ

◎ ชื่อบ่อ นัคเผดฮ้ายทวนโทส ริสยา
เขาก็ ทวนสมคามตื่มชน ซิ่งม้าง
เทื่อนี้ฮู้ว่า เร็งโฉเนื้อมหาคุน คือเนต จิงแล้ว
เผื่อจัก ซ้ำกล่าวชั้นนครกว้าง ช่วงคอง ก่อนแล้วฯ

◎ ยังฝ่ายค้ายชั้นนอก เชียงสา
ว่าเฮา ทำเบื้องยูนั่งปอง เปนเจ้า
ชื่อจัก ตาจิงแจ้งยังมวน มีมาก นักแล้ว
ข้อยกล่าวเจ้าทองส้าน แต่ปะมาน ฯ

◎ เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ฮู้เงือนถ้อยไชพากย์ บี่ปาย
สาน ๆ เสียงสิ่งเมือง ทุกพ้อง
อาวพวงพ้อมหานพาย อ้ายคว่าง
ฝูงเผ่าน้องเยี่ยซ้อย รู้ขุน ฯ

◎ ต้านฮ่างข้อแขขอบ ชมยิน
เพิ่งที่ ปุนคำเฮวฮอดดุง ทังบ้ำ ดีไบ่
เขาก็ ถวินใจแจ้งจงพอ อันกล่าว
ปานนี้ดุงซึ่ม เจ้าสุ่มฟ้ากองท้าว หยุ่งอง ซามแล้วฯ

◎ ควนชอบไช้ถามข่าว เรงญา ก่อนเถิ้น
เมื่อนั้น ออระชอนสุรย์ส่องสง ดับผ้ำ
ดีแก่ เดือนไสแจ้งดารา เฮืองสว่าง
พระบาทต้านเสียงก้ำ กล่าวเฮือง ฯ

◎ สูบู่พ้นพวงคว่าง แควนเมือ ก่อนเถิ้น
ทังเขา ชาวพูสูงแกว่นเทียว เถิงท้าว
บัดนี้หลานก็ เผื่อใจแจ้งจิงเพี้ยง พอไผ่
เจ้าถอดม้าวจูมล้วน ดูกมะนี่ ฯ

◎ คึดฮ่อฮ้อนเฮวฮีบ จัดพล
กายคีรีหมื่นดอย ดงส้าน
เฮาก็ มาเถิงด้าวพูเมิน มื้อเต้า
ผัดผ่าเข้าเชี่ยงด้าน ฮ่วมงาย ว่าเนอ ฯ

๏ ประดับเล่าแล้วถามข่าว เร็งญา
ผายคำ เถิงสองสี่ยอดนาง ทังบ้ำ
แต่นั้น ประนมมือเมือนเลยลา ภูวะนาถ
ค้ายบ่าวข้าอ้ายง่ำ ฮวนทาง ฯ

๏ แม้งนิ่ง ข้ามท่งกว้างเดียระดาด เวียงแกว
ดีแก่ เฮือง ๆ ไฟส่องนา นงกว้าง
ชะพื้นตั้งแถวถัน ล้อมฮอบ
ดูที่ เว้นบ่อได้พวงพัน ฮ่ำเพิง ฯ

๏ ถอดมอบให้ฝูงหมู่ พางฮวน
ฐูแฮง เทียวไปมาดั่งรือ เชียวเช้า
ฮาก็ พะเนจรเข้าจวนจ่ำ ฮั้วอาด
พดเพื่อนเผ้าแฝงใกล้ แทบทาง ฯ

๏ อ้ายคว่าง ถอดดาบก้าถอยออบ ลักปอม
แกวก็ เลียนแพงหางหยู่ยาย ยังขว้าง
ทีนั้น ทางฮอมเท้าตื่นเวียง พระราช
เบื้องท่าน เจ้าลุ่มฟ้าให้บ่าว รักสา ฯ

๏ ฝูงเผ่าข้าพางขนาด ซัดจ้ำ
เหนแกวยังไบ่นอน นงค้าน
เขาก็ นำทางเว้นแวนไกล แกวตื่น
เขาว่า เบื้องท่านเจ้าเมืองล้าน ออกละวัง ฯ

๏ ฮื่น ๆ ท้วงเลยไล่ คุงเวียง
เขาก็ กะซังแคมคูค่อยกาง ดาวถ้า
ถือมันผู้ไดหาม อ้างคว่าง
เงือดดาบค้าพั้นล้ม ล่าวสาม ฯ

๏ แกวก็ฮู้ ว่า เบื้องต่างท้าวทอนซ้อย ชนพาย
เขาก็ ละอามือเลยบ่อดาม หยุดย้าน
พวงจึ่ง เอินเสียงให้ไชดู แวนด่วน
ฝูงบ่าวเจ้าเมืองล้าน ลวดไช ฯ

๏ ทะล่วนเข้าดูไหย่ เงินยาง
ยนยนยอยื่นไฟ ทุกด้าน
ถือมันผู้ดางดึง ท้าวฮุ่ง แท้แล้ว
แม้งนิ่ง เถิงแทบชั้นเชียงล้าน ที่เซ็ง ฯ

๏ พุ่ง ๆ เข้าดูไหย่ เงินยาง
เรงโฌยังแท่นทอง คนเผ้า
ขาพวงพ้นฮวานทาง อ้ายคว่าง
ดีแก่ เทียมส่องเท้าโฮงฮ้าน ลุ่มเท็ง ฯ

๏ แต่นั้น พวงย่างขึ้นเถิงที่ เดินขวาง
โยขาเมืองหยู่คอง คนไข้
แปงโฮงเมือนทางปุ่ม ปูสาด
แล้วฮอดใกล้ปะนมนั้ว นอบถวาย ฯ

๏ หลานนาดเนื้อพงแก่น กะกุดตน ท่านนั้น
ทวนพายเมินมิ่งเมือง เซาช้าง
จำดูซ้อยคนเขียว ถามข่าว
คิดออกพี่เอาอ้าง เถิงตน ฯ

๏ ค่าว ๆ น้ำหน้าซื่ม เซงตก
ลำผดควนค่อยมา เถิงหั้น ดีรือ
บัดนี้ฤงก์ ฮุมอกกันเลยมัว มิสว่าง
พดเพื่อน ล้อมซู่ชั้นเชียงล้าน ลวดเหงา ฯ

๏ ขอบอ่อนท้าวธรรม์เอก ภูธร ยิ่งแล้ว
เทื่อนี้กางว่า หายบันเทาโทสดุง ทังบ้ำ
ดุงนี้เปนดั่ง ป่าหิวแห้งชดที่ เขินขาด
คือดั่ง เจ้าลุ่มฟ้านองน้ำ โสดสง ฯ

๏ เจียมแต่ อุบาทเบื้องเบี่ยนถิ่ก เถิงดุง
เนี่ยน ๆ จงจอดหลาน เหลืออ้าง
เทื่อนี้ มหาคุนฮู้ฮักดุง เลยฮอด
เปนดั่ง อินท์หยู่ฟ้าลงล้าง โทสเมือง ฯ

๏ หลานท่าน ยังถอดม้าวกองแจก ปะดับดาย
เฮี่ยงมะนีเฮืองเฮียบจอน จูมเข้า
ขันนี้ พอถวายให้เร็งโฒ ฮู้ ฮ่าง
ท้าวซิ่มเจ้าเชี่ยงล้าน ขอบขาน ฯ

๏ พ่าง ๆ เหลื้อมถนิมมาด มุกแสง
ภูบาลสบใส่แขน ปะนมฟ้ำ
เพิงแพงเพี้ยงสองตา ตนออกจิงแล้ว
คุนอ่อน แก้วก่ำฟ้าดุงเบื้อง บ่อวาง ฯ

๏ ชะพ่มพ้อมยอหมาก ขันคำ
เลงดู เดินขวางคับจั่งคน ทุกห้อง
ฮม ๆ ตั้งไหงาม เพงแพ่ง
น้ำหล่อแล้วก่ำซ้อง บอกนาย ฯ

๏ อ้ายคว่างเบื้องปานแกว่ง เขินจอม
ทุกแดนกอยกล่าวหมาย สวางเสื้อ
ฮกสำพ้อมโดยคอม ภูวะนาถ
ค้าปู่เชื้อเขินพ้อม พ่ากิน ฯ

๏ ดูก็ ผัดยาตช้างชนกว่า แองกา พุกแล้ว
สมคามเหลือคั่งดิน พันถ้อย
คูนหลานเจ้านาคอง ชนะฮาบเฮวเถิ้น
แพ้หมื่นฮ้อยฮุมข้า คุ่มแมน ฯ

๏ เคี่ยดเพื่อ แกวเบี่ยดเบื้องเชี่ยงไหย่ เงินยาง
เขาก็ ดงพดแพนล่วงฐู ซึ่งเข้า
บัดนี้ มหานามเนื้อตางคิ่ง ดุงออก จิงแล้ว
เปนกิ่งเหง้านามขั้น ไช่ไกล

๏ หลานจัก เฟี้องหอกก้าวันก่ำ กวนแมนพุกแล้ว
เทพะไทสูข่อยฐู ขนช้าง
สูเยี่ยะ ยวงแนนไห้โดยใจ จงไผ้
ดุงกล่าวขั้นนครกว้าง ช่างหลาน ฯ

๏ ดูจัก ผัดผาบแพ้เทที่ เมื่องปะกัน
วางปานปุนบ่าวชาย ซัดเข้า
เสี่ยงนั้นเบื้องพางดำ ข้าก่ำ
นบนอบเจ้าเอาได้ คู่คน ฯ

๏ เมี้ยนดั่งถ้วนทังคว่าง ขาพวง
ยนๆ ยอบวยคำเทียนดง เลยเมี้ยน
เลงดู เฮือนหลวงแจ้งเทียนยาม ยวงส่อง
ทุกที่เทียนกินแล้ว เลิกดา ฯ

๏ แม้งนิ่ง บ้ำออกห้องทวนท่อง เถิงสถาน
เกิ่งฌานางมิ่งเมือง เทียมไท้
มิฮ่างว่า บาคานท้าวจอมเมือง ไกล้ฮอด แลรือ
อ้ายคว่างไหว้ปะนมนิ้ว นอบถวาย ฯ

๏ เลยถวด ไชทอดถ้อยถามข่าว เทพี้
หลานกี้ เฮวพ้ายฮันพากเมือง มาพ้าว
นับแต่ ทวนเขียวข้ามคีรี ยาวโยชน์
คิดท่านท้าวทังบ้ำ เกิ่งคน ฯ

๏ เฮวฮีบฮ้อนโดยด่วน เดินดง
เถิงพูเมินบ้าวพล เชาช้าง
ปะสงใจแจ้งอาฮม ฮ้อนมาก
คิดพี่ผู้ธรรม์อ้าง อุ่นเมือง ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วเลยเลิก ไหแค
ยวงเทียนเฮืองฮีบเพา หลายถ้อย
ปุนแปตั้งแถวงาม กากาด
จัดบ่าวน้อยทังข้า ไพ่พาง ฯ

๏ ชะพาดพ้อมขุนหมื่น ตอมมวน
เลงดู เฮือนหลวงคับคั่งคน ทุกด้าน
ผลควนฮู้คิดคาม คนิงมาก
หลานจัก ผัดผ่าเข้าเชียงด้าน เมืองาย พุกแล้ว ฯ

๏ ชู่ปากชั้นพ้อมแต่ง แปงคัว
ปุนควายงามแต่งเฮว ฮอมถ้ำ
นับแต่ เงินยางคุ้มเปนมัว ยุคราช ปางนี้
จงจอดแก้วหลานหล้า ดูกจอม ฯ

๏ ทุกปากเทียนถอยพาก พาแลง
ยน ๆ ยอขันสดาสู่ขุน ทังข้า
ดินแก่ เหมือยฮวายไม้สวนเกี่ยง เกาถ่อง
เลงฝ่ายพ้าเพื้ดพี้ก ปะกายกอง ฯ

๏ แม้งนี้ง ดมถ่วงถิ้มแถวบ้ำ ปงวอน
ปานนี้ เร็งโฌคิดไค่คอง ดูข้อย แลซาม
ภูธรด้านชานพวง พลสว่าย
เพิ่งที่ คืนคอบเจ้าอินส้อย แต่นาย ซอบรือ ฯ

๏ ท้าวอ่ายหน้าเสงสิ่ง โยธา
เฮาจัก ปุนไปหลายส่วงกน แกวฮู้
ขาพวงพ้นเลยขาน แซซอบ
เพิ่งท่านผู้ใจแจ้ง กล่าวงาม

๏ ดูก็ ดักถอบเช้าะขาตื่น เต็มนา ก็ตาย
ไกวตาวเผดี้ยงผ่าสาม หยุดย้าน
อันนี้ พอแหนให้จอมหัว ฮู้ฮ่าง จิงเถิ้น
เมื่อนั้นพระบาท เจ้าแผ่นด้านเลยสั่ง เลี้ยงวอน ฯ

๏ สู่จ่ง คืนคอบไท้วอนว่า ทุกอัน แต่เนอ
ดุงก็ วางนครขวางพวกพล ทังช้าง
คันว่า สิงยี้เมี้ยนคลาเวี่ยง มวนมอบ หลานแล้ว
ให้อ่อน แล้หมู่ช้างแวนเช้า ฮ่วมงาย ว่าเนอ ฯ

๏ เคยคอบห้องหอราช โฮงคำ
ดุงก็ แปงควายงามแต่งดี ดาถ้า
ถำ ๆ นี้วทวยแหวน มะนีโชติ
ทังแผ่นผ้าผื้นค้า ค่าเมือง ฯ

๏ คิดท่านท้าวเปนปะโยชน์ ฌานขวาง
ดูเยียะ เฮวเบื้องเขี่ยวข่าวเถิง หลานแก้ว กูเนอ
แยงทางชั้นเชียงเหนือ หัวท่ง นั้นเนอ
แผ้วชู่ชั้นปะนมเจ้า เลิกดา ฯ

๏ ผู้ก่งท้าวปะคับตั้ง สามนาย
ขาก็ เฮียงมือทูนเลิกดา ถงห้อง
ผายทางต้นเดินผดู แว่ง ๆ
ฟังยิน เค้าอั่นฮ้องเฮียวไม้ เยี่ยะวอน ฯ

๏ แม้งนิ่ง เถิงแห่งซ้ำเขาไหย่ คอยเมิน
บาคานยังไบ่นอน นงต้าน
เขาก็ ฮันคืนขึ้นเมือเท็ง เถิงท่าน
ไขข่าวเจ้าเมืองล้าน ถวดแหน ฯ

๏ ผู้ผ่านท้าวขานสิ่ง สามนาย
แผแผเลี้ยงมอบแหรม ทังผ้า
อันนี้ พอแหนให้ภูธร ฮู้ ฮ่าง
เจ้าปิ่นหน้าชมแก้ว เกิ่งตน ฯ

๏ พ่าง ๆ เหลื้อมไส่ส่อง ริทธา
ยน ๆ ปะดับดูกฮาม เฮี่ยงล้อม
วัดถังผ้าผืนงาม แวนหลาก
พายเพื่ชพ้อมดูเด้ม ค่าเมือง ฯ

๏ ดุงฝากให้ฮู้ ฮ่าง แขเบา ก่อนนั้น
คันว่า ทำเบื้องยู่นั่งปอง เปนเจ้า
แต่นั้น เขาพวงพ้นกอยแหน อันถี่
ผู้แห่งเหง้าพั้งข้อ ขอบขาน ฯ

๏ ทุกที่เทียนเนาเน่ง นิทธา
ปะมานพอชั่วดี เดือนซ้าย
ถมไกวเบื้องพร้กสำ เหมือยหยาด
เจ้ากล่าวค้ายฝูงต้น แต่งนอน ฯ

๏ ภูวะพาถท้าวฮักพี่ พายหลัง
คอน ๆ หลับชั่วยาม ยังผ้า
วอยวอยซ้ำซะนิกัง ก้องเถื่อน
ดี่แก่ พระพายเบิกผ้ำผืนข้อน ขอบเขา ฯ

๏ ฝูงเพื่อนพ้อมเลยตื่น เต็มตง
หลิงเห็น ไฟเฮืองไส่ส่องเคม เคาเช้า
บาก็ ปะจงเถิงชู้ โสมงาม ง้อมม่วน กูฟู้น
พัดพี่เจ้าสินล้าน ซูดชม ฯ

๏ เทื่อนี้ ไกลด่วนต้องการไหย่ สมคาม แตนอ
ยินกะสันวอนทั่วทวง คือไช้
กอยแฮงท้าวเฮฮน ถุกนั้ง
ดี่แก่ เหมือยหยาดไม้นงข้อน เยี่ยะหนาว ฯ

๏ สะพั่งพ้อมฝูงหมู่ โยธา
ดุงอาวเขาคว่างพาย มาพ้อม
(ผาลาด้างดาวตาม เดี่ยระดาด
เนานั่งล้อมเดี่ยนเจ้า เอื่อเฮือง) ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทต้านเด้งสิ่ง เสนา
ไผจัก ขางดาวดำก่อนเจือง จอมไท้
แต่นั้น ขุนหลวงล้างนาคอง คางเ...
กูนี้ บ่อไช่เชือฝูงไบ้ ชั่วทาม ฯ

๏ อันว่า การที่เข้มกูคว่าง อาสำ
เส็งสมคามก่อนเจือง ใจก้า
ผิว่า ถอยคืนให้พ้นหัว ไปบ้าว
บ่อห่อนฮู้ คำย้าน หย่อนกัว ฯ

๏ แต่นั้นออระแนกเนือท้าวหนุ่ม แองคอน
เส่งตัวตามพ่อตน ตางเจ้า
กูนี้ คนในชั้นตามตื่น พระราช แท้แล้ว
ไผบ่อ เทียมแทบใกล้ธรรม์เหง้า ดั่งกู ฯ

๏ เฮาจัก ผัดยาดช้างชนกว่า กอยผืน
มันก็ ทวนขรรค์ไชยส่องกุม กำด้า
ผีว่า ยังคืนให้พ้นขา แธนปาด
ควงดั่ง ตั้งกาดไว้ให้ถือด้ำ ทั่วแดน ฯ

๏ (นับชาติชั้นชายอาด ทางดื่นท่านแล้ว)
มันก็ เอินเสียงแธงส่งสะหาว คำก้า
ชื่อว่า แกวเหลือถ้นคือเหมือย ไหลหลั่ง ก็ดี
ยินบ่องัอดวงย้าน หย่อนกัว ฯ

๏ แต่นั้น คอนชายผู้ใจแธง ชมชนาด
ผีว่า ยังหย่อนย้านขอเจ้า จั่งพ้น เสียถ้อน ฯ
๏ แต่ว่า ยังเพี่ยกช้างหนี้ชั่ว สามวา ก็ดี
ขอพระ เอาคนตายปาดเถือ ดางแล้ว ฯ

๏ สะพาดหน้าท้าวซื่อ ขุนเยี่ย
จาระจาเฮืองกล่าวขัน ขอต้อง
กูนี้ คนเชิงชั้นเชียงเคือ ง้อมม่วน จิงแล้ว
ยินบ่อย้านกัวต้อง ต่อคาว ฯ

๏ ผีว่า ยังจากท้าวสามย่าง ถอยคืน ดั่งนั้น
ขอพระ เอาดองเหมหยอดยา ยำหน้อง
แต่ว่า ยังเปนให้เจือง ฝื้น ปุนปูก
ฝูงส่ำข้าขันต้อง ขึ้นชม ฯ

๏ แต่นั้น พายพาดถ้อยแถลงถี่ เสียงแธง
ไผจัก ทานงากูก็ส่วนฮอย ขวันฮ้าย
เจืองแจงไว้ทันได ถ้าต่อ
มาจัก ชนส่งให้เขางัอ งิดมือ ฯ

๏ แต่นั้น เถ้าจ่าซ้อนถือบ่าว ไทคัว
จาคำหานกล่าวสูง เสียงก้า
เอาคนแท้เทียมปาน ฝูงหนุ่ม
แนมท่อ เจืองยี่เจ้าแยงบั้น ช่องได ฯ

๏ จักเบิ่งให้คงย่อย ยอมตาย
ยังเล่า ถอยหลังคืนก็หย่าเฮา มาเลี้ยง
แต่นั้น ขุนกวานต้านเดินเขา ผายบอก
เฮานี้ ข้าท่านเจ้าใจกล้า บ่อกัว ฯ

๏ อ้ายเกื้อน พอยพากถ้อยเถิงราช เร็งโฌ
เฮาจัก แยงเมืองสวรรค์ก่อนเจือง ใจกล้า
เท็งว่า อาไปหน้าเปนพล พายเพื่อน ก็ดี
เฮาจัก ซะดาบข้าเขางัอ งิดมือ ฯ

๏ อันว่า ไผผู้ต้องเฮาส่วน ยังซา ซามตาย
ทังสองขาไข่ลือ คำซ้อย
เฮาจัก ผันผายเข้ากางพล แกวกว่า
คิดบ่อย้านขามม้อย ท่อไย ฯ

๏ ผีว่า หนี้จากท้าวให้แก่ ลงพาย
เอาพ้นเสี้ยเสี้ยบหลาว ยาไว้
เปนคนส้างลักขาย ทานง่อน
ขอให้ พระบาทเจ้าพ้นม้าง เมื่อเหน ฯ

๏ ส่องอ่อนท้าวอ้ายผ่อง แองผาย
สาน ๆ เสี่ยงกล่าวคาย สางเจ้า
มาเฮา ยายแพนขว้างสมคาม ตั้งต่อ
แนมท่อ พระบาทเจ้าแขงเข้ม ข่มพอ ฯ

๏ ผัดฮ่อช้างท้าวกว่า แองกา
ผิว่า หนฝูงแกวเชื่อพาย ดางแล้ว
ฮมฮมช้าพูสูง แสนง่อน
ค้านอวดอ้างแขงเข้ม กล่าวหาน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าฝูงหมู่ ทามแฮง
ลงพายโซนย่างเชิง ซ่ำย้อง
คูจัก ไกวกงเบื้องแยงยิง พ้อมพาบ
ให้ท่านเจ้าทองด้าน แต่งเมิน ซามดาย ฯ

๏ แต่นั้น ซาด ๆ พ้อมฝูงหมู่ ซาวพาง
เชินกัน มาพอแสนต่อเดิน ตามเจ้า
ไผจัก ขวางแพนตั้งกางกน กวนต่อ มาเถิน
คูจัก ยิงส่อดต้องตงหลัง ล่วงแพน ฯ

๏ แต่นั้น พระบาทท้าวชมชื่น ยินสงวน
คูนพางเปนเซื่อนแขง ขนงค้น
มาจัก แปงพลถ้วนเดาดี้ ดาแต่ง
เหนที่ แกวมากถ้นถุงเจ้า ชู่พาย ฯ

๏ อันว่า ผู่แห่งเหง้าอ้ายคว่าง คนหาน
ลือซา ในนาคองว่ามัน แวนก้า
ให้ฮาว หานหันเท้าหนบัง ท้าวหิ้ง
หอมหมู่ช้าพางพ้อม พาบยิง ฯ

๏ บอกแก่ เชื้อต่ำเถ้าชั้นชื่อ หานพาย
ให้ฮาว แยงกวนแกแต่งดี ดาบั้น
กล่าวแก่ ขุนเยี่ยยผู้เชี่ยงเคือ ง้อมนาด
ให้แต่ง ตั้งชื่อด้านฝูงเผ่า แกวทอง ฯ

๏ บอกแก่ น้องนาดเนื้อท้าวหนุ่ม แองคอม
ให้มัน มวนพายเกาซ่องกาง กวนพ้อม
คอนชายให้ชนพาย ฮบฮ่อ
บ้านผ่ายหน้ากูท้าว แห่องค์ ฯ

๏ ไผผู่ ถอยถกย้านขุนแกว ม้อยย่าย
กูจัก พื้นม่ามแฮ้งยูให้ ท่านเหน ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูธรท้าวหงเมือง ถอยกล่าว
เดินเพื่อนพ้อมคอมท้าว แต่งงาม ฯ

๏ ท่อว่า ยะหว่างไว้ช้างใหญ่ คูนเมือง นั้นเนอ
กูจัก มวนแพนกวนหมู่หลวง ไหลเข้า
บอกแก่ ขุนพลพ้อมขุนนาย เนืองนั่ง
ขุนใหญ่พ้อมโดยเจ้า หยู่พึ้ง ฯ

๏ ฝูงหมู่ แย้แส่งช้างเก้าติ่ว เหลือดิน ก็ดี
สูจ่ง ถือดาวเบื่อยดาดฮิง ดาต้อน
ไผหยู่ ถอนไถให้เขากุม ฮิงยาด ได้นั้น
บ่อซ่อยบ้านยูให้ ท่านกุม ดั่งนั้น ฯ

๏ กูจัก พื้นมอดเมี้ยน (ซายทอด เหคัว)
ยูกาหุมฮ่อนตอม คนาแฮ้ง
สอนสู่ไว้กางกน ดงขนาด
ค้ายสิ่งเหง้าพลพ้อม ชู่เมือง ฯ

๏ แต่นั้น ระพาดพ้อมฝูงหมู่ โยธา
ดุงอาวจัดคาดโกน เคียนช้าง
ยนยนย้ายแพนหาง ตั้งเครื่อง
เพื่อง ๆ ค้างดายถ้วน ช่อยุง ฯ

๏ เรียนเพื่อนพ้อมในนอก ปะดับดี
ผาว ๆ ชาวพูสูงแต่งปุน ไปหน้า
มุนดีชั้นเชียงเครือ ง้อมม่วน
ชมชื่นช้าแมนแย้ บ่อราม ฯ

๏ ทะด่วนย้ายช้างด่วง ดงพู
บางาม ถือฮางเซ็งเงือดกาง กำด้า
กัวท่อ แกวชูชั้นเชียงหลวง หลุยแตก ก็ตาย
รอบที่ ดุงค่อยค้าพดถ้า ไบ่วาย ฯ

๏ ออระแนกเนื้อท้าวฮุ่ง ฮัดแคง
มือทวยแหวนเกิ่งตน ตางเจ้า
ปุนไฟเมี้ยนฮมแต่ง ฝูงขนาด
เสียงสนั่น ก้องป่าไม้พดด้าน เยือกกัว ฯ

๏ แต่นั้น ปะดับคาดผ้าผืนหลาก แส่ยำ
โสมคานเฮืองฮาบคิ่ง กวนตั้ว
ฝายผันซ้องชมตาง ตนพี่
ไกล้ฮอดอั้วไกลง้อม เยียะวอน ฯ

๏ เยือนย่างขึ้นช้างใหญ่ พานคำ
ระดอน เดียนแพนหางหอกปุน เปนถ้อง
พานคำเท้าเถิงนา ห้วยข่า
แถวตื่นท้วงดีค้อง คู่เวียง ฯ

๏ ท้าวกว่า ขึ้นขี่ช้างเดยดวด ดื่มตาว
แองกาผายเผ่นพาย ดื่มแก้
ฝูงพางพ้อมชาวคอน อ้ายง่ำ
ชมชื่นแพ้โยงค้อง แส่งพด ฯ

๏ ชะพู่พุ้นท้าวก่ำ แมนฟอง
ยน ๆ ยอปะคือสูงแต่งพด พอยตั้ง
ทวน ๆ ท้วงเกากอง คับท่ง
เบื้องบ่าวง้อมใจก้า เกือนเพง ฯ

๏ ฝูงท้าวเดินแต่ง เสนา
เมื่อนั้น เรงโฒชมชื่นหาน หุมสู้
พางด้ำเบื้องผาดา ซัดฮ่อ
ปายหอกซ้องชูเจ้า ข่มแทง ฯ

๏ เบื้องบ่าวง้อมไส่ต่อ แมนฟอง
ขุนเยี่ย แยงแองกาเกี่ยวทาน ทันหน้า
หลิงดู ดินผงขึ้นเมื่อบน บดมืด
คื่น ๆ ตั้งเสียงฟ้า ด่วงดม ฯ

๏ ออระทึดพุ้นพดติ้ว ตายื่น
ฮม ๆ ยายหอกทวน แทงค้าง
ระพื้นพ้อมฝูงแมน มวนผ่า
ช้างต่อช้างชนฮื้อ โฮบงวง ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องแกวพ่าย พังหนี
ขุนเยี่ย โยงเสียงสูงไล่เติม ตามข้า
เมื่อนั้น คนดีเจ้าคอยสูง อ้ายง่ำ
ได้หมู่ม้าทังเครื่อง อานทอง ฯ

๏ เขาก็ ฮู้ฮ่ำข้อแขเคียด กุงไจ
เงินยาง มัวส่ามบ่ป่วยเฮือน ฮามส้าง
ไหไหพุ้นพดแมน ท้าวหิ่ง
เขียนแต่ช้างงาค้อม เฮื่อเชี่ยง ฯ

๏ ทุกที่พ้อมฝูงหมู่ หุนบัง
เฮี่ยงแพนปะดับไพ่แมน มวนเช้า
ถือเซงท้าวคำวัง พระราช
เมี้ยนเคื่องเท้าทันแจ้ง ผ่ององ ฯ

๏ ชาดๆ ช้างอ้ายคว่าง หานพาย
ไสกุญชรชวดชู ชนต้อง
ผาอาช้างเพงผาย ผู้เผือก
เปี้องหอกซ้องชูซ๊ ชื่อขุน ฯ

๏ ชะเพื่อกช้างไสต่อ ขนงพด
เฮาจัก เต็งแฮงฮบหมู่แกว กวนช้า
หานพายได้คำชน ชนะฮาบ
ผงเผ่าขึ้นเมือฟ้า มิ่ดมัว ฯ

๏ ยั่งๆ เหลื้อมคมดาบ ดาเฮือง
เกาพื้น ฝูงแมนมัวล่าวลง เดยด้ม
บาเจือง้ายพานคำ คูนหมู่
ม้ามากกุ้มตื่นช้าง ซู่พาย ฯ

๏ ท้าวกว่าเข้าเวียงหยู่ หยุดพด
เมื่อนั้นแองกา ทังกวนแกเกี่ยวโสม เส่งต้อง
ขนยนเบื้องกุญชร ซัดฮ่อ
ค้อนโคดค้องเดินตั้ง แต่งดี้ ฯ

๏ ถิ้มชั่นช้างไสต่อ พานคำ
มุนตี่โสมก่อนเจือง ไจก้า
เดยคำต้องดี่ชน ชนะฮาบ
ดูบ่อฮู้ว่า ขายี่เจ้าสินด้าน คว่างพาย กี้รือฯ

๏ ขอฟาดได้ตี่หมวก แองกา
แปพายพัดแจกพด พอยพ้าว
แพนบัวส้นนาเพี้ยง พันเคื่อง
เมื่อคั่งบ้านคุงแม่ บางบิน ฯ

๏ หนักเหนื่องเบื้องอ้ายคว่าง ขับนำ
ขุนอินอาวไล่แทง เดยบ้า
พางคำได้ดวาพอน ฮ้อยคู่
ค้ายแต่ข้าเจ้าฮุ่ง เฮืองหาน ฯ

๏ เมื่อนั้น ซู่ซู่ช้างท้าวกว่า ไหลมา
มันก็ แยงพานคำดูกจอม ไจก้า
ทวนๆ ท้วงเภรี้ ฮันบ้าว
ปะดับแต่งแล้วเลยค้อง คาดฮาง ฯ

๏ อ้ายคว่าง ให้กล่าวพ้องเพงเกื้อน กอยแฮง
หานพายแยงซ่องขวา ขนันเจ้า
เยี่ยคำพ้อมแองผาย อ้ายผ่อง
เบื้องบ่าวง้อมเขาซ้อย ไซ่ดือ ฯ

๏ กาก่องเนื้อเจ้าฮุ่ง เฮืองหาน
คิ่งมือยอยื่นแหวน ผายซ้
แต่นั้น เดยผันช้างพานคำ คุงกว่า
บ่อฮู้ กี่หมื่นฮ้อยฮุมพ้อม พาบชน

๏ สว่า ๆ ก้องเสียงแส่ง สมคาม
ยน ๆ ยอหอกแหลม ไหลเข้า
ฮวาน ๆ เหลื้อมสูรย์ไส เฮืองฮาด
เทียนสิ่งเหง้าฮันช้าง ซู่พาย ฯ

๏ อ้ายเกื่อนเบื้องขอฟาด แมนผา
แปพายจัดแจกพล พอยฟ้าว
เลงดู ในนาเค้าทุลีผง คับแผ่น
อ้ายคว่างเบื้องไกวง้าว เงือดพื้น ฯ

๏ ซื่อบ่อ ช้างแล่นพ้นฮอยฮูบ เสียดน หั้นซาม
เสียงนั้นแมนหมู่หาน เหินฮ้อง
เรงโฌซ้ำตีชน ชนะกว่า
ฝูงพวกพ้องพังฮ้าย เฮื่อนา ฯ

๏ ชะพาดเข้าแซงหยู่ ในเวียง
ฝายทาง พอพันวาบ่อมี ไผขว้าง
ฮม ๆ เบื้องเชี่ยงเคือ เพงเกื่อน
ย้ายหมู่ช้างสุมตั้ง แต่งงาม ฯ

๏ ท้าวฮุ่ง ไขเงื่อนถ้อยถามหมู่ ถุงอาว
ฝายความยินสื่อเมื่อง ฝูงเหง้า
บัดนี้เฮาก็ พ้นแมนฮ้ายคลาเวี่ยง สะสว่าง
เพิงที่ เมี้ยนเคื่องเข้าเชี่ยงต้าน ถวดงาย ฮู้รือ ฯ

๏ ฮู้ว่าเฮาจัก ป้ำหอกก้าปางเมื่อ แมนมัว ดั่งนี้
อาวพวงทังคว่างพาย ขานเจ้า
บัดนี้ แกวกัวไท้เรงโฌ ขุสมาก จิงแล้ว
ควนที่ เข้าสู่ท้าวเถิงซึ่ม พยาหลวงก่อนเกิ้น ฯ

๏ ทุกปากตั้งแพนหอก เซนค้ำ
ถุงก็ ปุนสามมะเฮี่ยวฮีบเฮว ฮีบเจ้า
มันก็ ยอมือก้มบังคม ทูนเกส
ภูวะนาถท้าวธรรม์เหง้า ฮอดดี แต่รือ ฯ

๏ ผู่ก่งท้าวปะธิดเทส นาคอง
หลานก็ พาที่ถามข่าวถุง ทังน้ำ
พอปะมานแล้วเลยพาย ย้ายเคือง
ยั่งยั้งม้าอวนแล้ สู่เวียง ฯ

๏ หนักเนื่องเข้าคู่ไหย่ เงินยาง
ถุงก็ ปุนเชี่ยงจวงจอดเซา ธรรม์กว้าง
ที่นั้น โฮงขวางตั้งหลายหลัง เหลื้อมมาด
ความเกี่ยวช้างเทียมเท้า แทบเกย ฯ

๏ พระบาทท้าวย้ายย่าง เถิงสถาน
ฝายคึงเลยอาบสี สงน้ำ
แพนหลายซ้องแถวถัน ถ้องหอก
ปะดับซู่ล้ำเลยตั้ง แต่งพล ฯ

๏ สองขอกไว้ช้างต่อ ตัวหาน
ผลควนคือคู่เหลา ผิวเผี้ยน
ฮวาน ๆ ฮ้อนวันสวาย ใกล้เที่ยง
โยเซส เผ้าโฮงฮ้อน ม่านวัง ฯ

๏ กาก่องนี้วเฮียงเฮือ ถนิมภรณ์
การะนังเนื่องนอกใน คนเฝ้า
เมื่อนั้น นรินท์ต้านแองคอน หลี้นหลาก
กล่าวซู่พ้องฝูงเหง้า ซ่อยอำ ฯ

๏ เฮาจักริพาก ให้จ่าซ้อนทงเพส ตางตน
ปุนขันคำแจกเฮือง เฮียงตั้ง
จำมร ซ้อยฝูงคน เคยแกว่ง
อามาตย์พ้อมหลายถ้าน ซ่อยแหน ฯ

๏ แพ่ง ๆ เหลื้อมไส่ส่อง ถนิมงาม
ฮอง ๆ แหวนส่องมือ เฮืองม้าว
มะรามงามส้อนแคงพาน คุบเคื่อง
เก้าหงอกก้าวกายหลื้น ชวดปะมาน ฯ

๏ พุ่ง ๆ พ้อมเพงเกือน กอยหัง
ทาสำเติมนอกใน คนเฝ้า
มือทวยแย้มแยงบัว คนบ่าว
เมื่อนั้น อั้วค่าใช้ป่อมข้า ดอบเลง ฯ

๏ เผื่อนี้ เชื่องถ่าวข้อยเฮือนดุ่ม เชียงฮอน
ดูก็ ชมเรงญาใค่หุม เหนหน้า
เมื่อนั้น แองคอนต้านสองสาว ปุนปาก
ตนท่านผู้ถือม้าว นั่งสูง นั้นแล้วฯ

๏ แต่ว่า พากแท่นแก้วแฮมเกื่อน คิงเหลือง
โดยคำถุงฮีบต้น เดินช้าง
ฮามโสมส้อยบุญเฮือง ง้อมม่วน
ผ้ายแผ่นกว้างดูท้าว ท่านผอม ฯ

๏ เยื้อนด่วนด้วยแกวยาด เงินยาง
นรินท์เปนกิ่งจอม ไจแจ้ง
เขียวทางเท้าพดแมน มวนผ่า
เจียมจากบ้านนอนแล้ง ลวดเหงา ฯ

๏ ก็เพื่อ คิดพี่ง้อมชั้นชาติ นามกร
ฮมกำเดาเมื่อมา หมองหม้อม
ทวงวอนกันโกเด ตานสวาด
เถิงท่าน แก้วแก่นไท้ธรรม์ต้น มิ่งเมือง ฯ

๏ บัดนี้ คือพี่อั้วโสมสอาด กับตน
เยียวบ่อ ทำเบื่องเฮวฮอดถุง ทังบ้ำ
บัดนี้หลานก็ มวนพดเข้ามาเชียง เซาจอด
เชือพ่ำพ้อมเห็นหน้า ค่อยเล็งหั้นถ้อน

๏ แต่นั้น เชืองถ่าวฮู้คนิงฮอด ฮับขาน
เซาก็ เซิ่งภูธรหน่อจอม ไจแจ้ง
ถือว่า โสมงามเพี้ยงอินตา ตองฝาก
มิฮ่าง เจ้าติวส้อยไจแจ้ง ถูกจอมแท้ฮือ

๏ คอนเถ่าต้านฮับพากย์ สองสาว
บัดนี้หลานก็ แวนผอมเหลืองหล่าผิว โสมเถ้า
ดูดั่ง หัวขาวฮ้ายตาเบือน เมืองแก่ นั้นนา
พัดพี่ เข้าป่าไม้ไกลชู้ ชวาดชรา ฯ

๏ ดอนว่า หน้าผากถ้านชักแง่ ผมบางนั้นดาย
พึ่งเมื่อ พาที่คือคู่สวาน เสียงแจ้ง
ปะสงนางถ้ำเมืองหลัง เหลืออ้าว
ราชง้อมนอนแล้ง เพื่อแมน ฯ

๏ เมื่อนั้น เชื่องถ่ำแล้วเฮวฮีบ เมือสถาน
ซาก็ ฮันเฮวเบื่องฮอดโฮง ทังพ้าว
สีคานเจ้าแพงเมือง อั้วค่า
คิดฮุ่งท้าวคองฮู้ ฮ่างอวน ฯ

๏ ข้าเผี่ยดถ้อยกอยกถ่าว ค้าวอน
ทวนคดีโดยดั่งขา เห็นท้าว
อันที่ ภูธรเจ้าพานคำ นั้นแก่เฮวแล้ว
หนังเหี่ยวก้าวด้าวโสมฮ้าย ชวาดชรา ฯ

๏ หน้าเคืองค้อยเมื่อสู่ ผีหลาย
ฟังเมื่อ พาที่เลยเล่าคาง ทั้งอ้อ ฯ

๏ แต่นั้น อัวคำคุ้มนองเห็อ เต็มคิง
ผิวผางซบซ่านเหลือง หิวไห้
ถอนว่า คิงตัวแท้ คือตาย ตนถ่อง
กั้นหยู่ซักใช้ปะมานได้ ชั่วยาม ฯ

๏ บางพ่องพ้อมฝูงหมู่ สาวสนม
เขาก็ บันดานตนเคียดเดิม ตามเจ้า
ฮมฮมเชื่องนางเซง ม้ำซ่ำ
..หนงค่อย เข้าป่าไม้เปนข้อย ม่อนแกว ก็โอ ฯ

๏ ผัดว่าเมี้ยนตางส่ว่าง โส่กาชอบตาย
เมื่อนั้น เกงฌายินเคียดเต็ม ชมค้อย
ดังนั้นควนค่อย แปงคิงถ้าแองกา โดยบาบ ตนเถ้น
เซ่งว่า เจ้ายีน้อยงามเต้ม ดีนอินท์ ฯ

๏ ฮู้ว่า แกวฮาบให้เชือบ่ ไปทัน
สองสาวเห็นกล่าวสิน โส่มเถ้า
คูคั่ง อุนละโหแห้มผิวผอม เหลืองหล่า ถ้วนแล้ว
เมื่อนั้นพวงที่เหง้าเลยค้อย เคียดถาม ฯ

๏ ไผว่าแท้เอาออก มาถาม เที่ยวเถ้น
.ผือจักทวนคำ เถิงภูบาลกล่าวกอน กอยไหว้
ดังว่า งามเสถียวฮู้กายเปน คนชั่ว ก็เค
คิงฮาบถ้วนคือได้ แท่งทอง ฯ

๏ เถิกทั่วท้าวทันท่าน มาประจน
ฤๅจัก ฟังคำเขาหมู่พอง พางถ้อย
เปนเดิมแก้วมงคล ถือนาท
อันนี้ท้าวซึ่ม เจ้าคิวส้อยฮอยฮู้ ฮูบวาย แลซาม ฯ

๏ แต่นั้น อัวจากห้องเถิงแม่ มาดา
เดิมคำผายดั่งเขา เหนท้าว
มิฮ่าง ภูมิเจ้านาคอง นั้นแก่ เฮวรือ
พอที หมายแม่ได้กินน้ำ จวบบึ่ง ฯ

๏ (คำแผ่เท้าปางก่อน มีมา)
ความไกลดาท่านถือ ถอนอ้าง
ภูก็ ไทจึงแจ้งหดานคิง ชั้นนอก ก็ตาย
เจ็บที เมืองมุ่นม้างเอาท่าน มาพาง นี้เด ฯ

๏ ซื่อว่า เขาบอกให้ฮู้ฮ่าง คำลวง ดั่งนี้
แหนงจัก วางตนตายเพื่อแกว กุมข้ำ
เมื่อนั้น มาดาฮ้อนฮมทวง คิดคั่ง
มิฮ่าง ผีหยู่ฟ้าลงให้ หล่าโสม ท่านรือ ฯ

๏หย่าแควน ต้านเบียดท้าวใจแจ่ม จอมบุญนั้นเนอ
มีคำควนค่อยพี่ จารน์แจ้ง
ปะสงเถิงไท้มหาคุน คือเนตจิงแล้ว
ค้อมผ่าเข้าเชียงด้าน ถวดทาม ก็ตาย ฯ

๏ อันนั้นรือบ่อ ท้าวแต่งคิงทำเพส ดูกน หั้นซาม
ยังเพิง ผายวิญญานส่องไป ปุนฮู้
ถอนมัวด้านเตียนขวุน น้องนาท ดั่งนี้
เฮาไซ่ผู้ผางซ้ำ ชั่วทามแท้นา ฯ

๏ แต่นั้น อัวอ่าวฮ้อนพิสสวาด สนทะนา
มารกุมจิตบ่อถอง ดูพั้ง
กอมโฮงถ้ามาดา เดิมมิ่ง
เมียนแต่งห้างปุนคั้ง คอบกน ฯ

๏ ปะคับสิ่งส้อยถนิมมาศ　มุกกอง
มะนิ่วันเฮืองส่องหัว　แหวนแก้ว
คำแดงม้าวกองไต　ดูหลาก
แผ้วแท่นกว้างปุนตั้ง　เครื่องคาน ฯ

๏ ซะพู่พ้อมขันหมาก　ทะไดเลี่ยน
เอาอามโสมแส่งการ　เติมซ้ำ
ปุนงามแล้วเจี้ยนดู　ทุกปาก
ม้าวกล่าวให้บ้าซ่ำ　ตางตน ฯ

๏ เครื่องนุ่งพ้อมผื่นหลาก　คุบแคง
เตินซาวเฮาซู่คน　อำเจ้า
อามหงฮู้ เคยแยง　พระกายเกศ
ปะดับแต่งพ้อมปุนแล้ว　เลี่ยบแหวน ฯ

๏ บ้าซ่ำย้องทำเพศ　ตางหลาน
แจน ๆ เสี่ยงแส่งเอิน　อำพ้อม
เก็งญาขึ้นเมื่อสถาน　เถิงแท่น
ลดม่านถ้อมละวังเจ้า　หยู่ใน ฯ

๏ ดึ๋แก่ วันส่องแจ้งเฮืองแผ่น　อุทัย
ฮมฮม ซาวเงินยางแต่งคัว　ควายช้าง
เมื่อนั้น บาลีแก้วโสมไว　ท้าวฮุ่ง
คิดพื้อวธรรม์อ้าง　อ่าวปะสง ฯ

๏ ใจฮุ่งห้องแสนผ่อ　ผายความ
กอยวาจงจิ้งจา　ฝูงเถ้า
พอที่ เฮาเฮวให้เมือเถิง　ถามข่าว ครือ
ค้ายสิ่งเหง้าซมพ้อม　พ่ำสงวน ฯ

๏ เมี้ยนสั่งข้อแซกล่าว　แองคอน
มันก็ มินานเลยเลิกมวน　เมือห้อง
สาวสนมเบื้องจำมร　ไกวแกว่ง
เห็นเพสย้องดูฮ้าย　ฮุบเสดา ฯ

๏ แพ่ง ๆ เหลื้อมถนิมมาศ　มุกมะนี
ออระทวยเกาคิ่นจันทน์　สมคู้
เมื่อนั้นเซาก็ ทวนคดีถ้อยเถิงฝูง　เชื่องถ่าว
ตนท่านผู้ คิ่งค้อม　หยู่ใน ก็ครือ ฯ

๏ เซากล่าวซี้บ้าซ่ำ　นางเซง
ทังว่า แองกาไซซู่บี้　ปุนต้าน
เรงญาฮู้ ฮุ่นความ　แควนมาก
ควนค่าต้านคำต้อ　ดูกถุง ท่านแด ฯ

๏ แต่ว่า พดเพื่อนถ้อมต่ำบาก　กะเฮอน
นายพวง เซี่ยวพู่สูงเหนื่อยหลาน　มาเต้า
บัดนี้ แดงงายฮ่างตนเหงา　เหลืองหล่า
ก็ตจอดเจ้าจอมไท้　ที่เซิ่ง ฯ

๏ เชื่องเล่าแล้วคอนฮื่บ　ฮับซาน
เหมือนดั่ง กางกนปะดับต่อดู　ดวงเดี๋ยว
แพงแสนเนื้อนรินทร์　ดูหลาก ก็เต
ขึ้นแก่นแก้วเซี่ยงถ้าน　ห่อนทาม เมื่อได ฯ

๏ เซิ่งซ่ำเท้าไตโลก　ลือเกียรติ ก็ตาย
สมคามแฮงฮื่บตื่น　เตินช้าง
กอยกัวต้องโพยเสี่ยน　เสี่ยพี่
บัดนี้ เข้าฮอดขึ้นเซี่ยงถ้าน　ไค่เห็น ฯ

๏ สั่งบ่อ คึดฮอดน้องนอนเถื่อน แฮมเมือง เพื่อรือ
วางโสมสันเกิงตาย   ตนไข้
เด่นั้นเขาก็ เนืองคำต้านทวนคอน ถามข่าว
แก้วแก่นไท้ดุงเลี้ยง   ดูกคิ่ง แท้แล้ว ฯ

๏ เจี่ยมถ่าวถ้าภูวะนาถ   นัดตา ท่านนั้น
ฝูงแกวซิ่งชู่วัน   แวนหม้อม
แองกาเจ้าคำวัง   นพราช
คึดไค่พ้อมเอาอั้ว   ฮ่วมสถาน ฯ

๏ เชื่องส่งถ้อยถนอมปาก   คำควน
แองคอนขานขอบหัว   หุมต้าน
ดูก็ กวนแกวต้องสมคาม   กางท่ง
เลยผ่าเข้าเชี่ยงด้าน   ฮอดดุง ฯ

๏ ผู่ก่งท้าวไห้จอด   เชี่ยงจวง
เร็งโฌ เมื่อหอสูงสั่งมา   เถิงเจ้า
ขันนี้ ถอนดวงน้องในใจ   จงเพื่อน ฮู้รื้อ
ว้าว่า เข้าต่อช้างทานแย้   บ่อแฮง ฮู้เด ฯ

๏ เห็นที่ หง่ำเงื่อนข้อแซกถ่าว กอนบัง
วอยว่า มื่ใจแหนงเหนี่ยวแกว   กนถี้
เพิงท่าน ยังฮมฮู้ เห็นอวน   ทุขยาก
นับฮ่างซี้นางเถ้า   ชวาตชรา ฯ

๏ คึดเมื่อ ข้าวจากบ้านฮามฮูบ สุนทรา
ทนสะเดตานเดือดกะหาย   หิวข้อน
ที่ว่า มรนาเนื้อเนี้ยระโสม   เสี่ยพี่
คิดเมื่อ ดุงออกฮ้อนเฮวซ้าง   ซ่อยพด ฯ

๏ เถิงที่แท้เห็นฮ่าง   เหมือนจาง
มื่คำ โทยสูนสมเลี่ยดใจ   จงม้าง รื้อท่าน
อันที่ เร็งโฌเจ้าเงินยาง   ยสมาก
เวนทัง บรเทสซั้นเชี่ยงด้าน   มอบมวน

๏ เท่าว่า พี่แต่งให้เห็นหลาก   อัสจรรย์
แองคอน ทวนเลี้ยงสูงถวดตา   ดงห้อง
ยนยนเซ้งปงนัน   ในนอก
บ้ำซ่ำ เมี้ยนเคื่องย้องแหวนแก้ว   เคื่องควน ฯ

๏ พุ้ง ๆ ฮอถวายถอก   ทะไดคำ
แองคอนเลยกล่าวทวน   เถิงเจ้า
บั้นเขาก็ ทำกนตั้งเฮาดวง   โดภเถ่า
ปะดับเกสเก้าผมห้าว   หงอกแดง ฯ

๏ ชื่อว่า ปุนเผ่าเชื้อฝูงแกว่น   ยังแควน
พอที่ แองกาเขี่ยวซอดสาร   สมถ้อย
เมื่อนั้น เร็งโฌผู้ แถนคูน   อะเห่ยไหย่
ขอบที่ เจ้าคิ่วถ้อยชมต้อง   คอบกน หั้นซาม ฯ

๏ เฮาก็ คึดไค่ฮู้ ถ้วนถิ่ง   ขอเฮี่ยน ฮ่อมเถิ้น
แต่นั้น บังคำควนคู่คน   ถักต้าน
ยาพองไห้ลือเกียรติ์   กนย่อย นั้นเนอ
เยี่ยวพี่เจ้าสินด้าน   เถ่าฟุน ซามตาย ฯ

๏ ออระม่อยเนื้อเจ้าฮุ่ง   ฮวายจันทน์
เมื่อนั้นดุงก็ ปุนนายเฮือนฮี่บตา   คูเข้า
ยนยนย้ายพนพาน   เลยเถิด
สูเยี่ยะ ไปกล่าวเจ้าทองด้าน   ดูกจอม ฯ

◎ ระเพือก พ้อมปู่พั้นพวงส่วาย สามมะเฮียว
เขาก็ ฮอมคำควนต่อนเถิง ถวายให้
ภูธรเจ้าใจเบียว ขานขอบถุงแล้ว
โยเซสไท้ธรรม์ต้น แต่งตอม ฯ

◎ คิดซอบย้ายยอแจก ปุนปั้น
ซาวพูเพียงไพ่พาง ฝูงข้า
อันว่า สองขุนอ้ายดอยดา ตอมท่าน
แต่นั้น ท้าวข่าผ้าผั้นนิว กล่าวพลี ฯ

◎ บัดนี้ตูก็ ข้ามย่านพ้ามาฮอด เงินยางหั้นแล้ว
ถุงก็ ปงควายงามแต่งเบือง แปงถ้า
เชินคำเท้าสวางส่าง ค้ำไหย่ มากิน
พ่อหยู่พ้าคุนคุ้ม หย่าไลลูกเนอฯ

◎ ผัดผาบม้างอ้ายไผ่ แองกา
คันว่า ไกวคาวเผลี่ยงลวดขาม เขาย้าน
วังเอาได้พยาหลวง ท้าวกว่า
ขนะฮาบแพ้พลด้าน พากเมืองเทียวเถินฯ

◎ ดังนั้น ทุกท์เทียนเซิ่งซ่า ทุกแดน
ขนพายเบืองบ่องปะกัน กวนข้า
พลักมถ้วนพอปะมาน เมี้ยนหย่า
เปื้องหล่อน้ำเลยแล้ว ซุ่ลวง ฯ

◎ ระพาดพ้อมเขาคว่าง หานพาย
เชินสามมะเฮียวปู่พวง มาหน้า
ยาขามข้อแขอาย ตแขก นั้นเนอ
ค้ายไพ่พ้าถุงเถียง พ้ามวน ฯ

◎ เท่าว่า ปุนแจกไว้เพงพัก? พานคำ
สินควนจัดแต่งเติม ตอมเข้า
โยธาท้าวธรรม์ยำ ถ้วนคู่
ค้ายสิ่งเหง้ากินแล้ว เลิกทะไล ฯ

◎ ระพู่เนื้อถ้วยส่อง เฮืองแหวน
บาไทถอยส่วายมือ เซ็ดผ้า
แจน ๆ เมี้ยนเทเลย ลงล่าง
เขาก็ คืนคอบเจ้าลุ่มพ้าถุงท้าว ที่สถาน ฯ

◎ ต่าง ๆ ห้างช้างผาบ พี่ไส
สุเขียะ ชวนหลานเดียวต่อนมา เถิงเถ้า
ไสวพ้อมอาวพวง พลส่วาย
ขึ้นกล่าวเจ้าสินล้าน ขอบขาน ฯ

◎ โยเซสเทียนปะดับหยู่ เปนถัน
ภูธร ทวนโสมงามอาบสี สงน้ำ
ทงสบเสื้อผืนแดง ง้อมฝาก
ถอนเสือกแก้วสบนิ้ว คู่ควน

◎ คือหยาดพ้าลงแห่ง จักกะวาล
เมื่อนั้น ภูธรทวนออกมา เกยกว้าง
ปะมานเมี้ยนยามดี แส้กว่า
ขึ้นรีช้างซ่าย้าย ย่างงาม ฯ

◎ เมื่อนั้น อั้วคำเบืองแปบ่อง ฉักเส็ง
เห็นอวนงามยิ่งอินท์ เอาตั้ง
กะสันวอนพ้อมเพงทวง บ่อปาก
คิดฮุ่งน้องไจพั้ง เพือปะสง ฯ

๏ ทุกที่เคียนพดมาก มัสการ
ยอมือ มวนบังคมแต่ไกล กอยไหว้
เขาขามตั้งใจหาน หุมเพิ่ง
เมื่อนั้น แก้วแก่นไท้เฮวฮอด เชียงหลวง ฯ

◎ ผ่อดู เฮืองเฮือห้องโฮงราช มะโนฮม พุ้นเยอ
ไยขายวงก่อนพด ฮวนเจ้า
คนกมก้ามพะดานเพียง ต้นข่วง
ปะชิดแทบชั้นเกยกว้าง จอดค่ำ ฯ

● ผายจากช้างแล้วล่วง เถิงสถาน
เดียนดำยายสาดปู ปุนถ้า
สี่ควนท้าวเถิงดุง นบนาถ
ย่าท่าน เจ้าดุ่มพ้ำเดิมชั้น ชั่วบูฮม ฯ

๏ พระบาทอุ้มเอาแทบ ทวงถนอม
ฮมฮม ชดทาชว่านไหล หลามย้อย
เมื่อมา ผดควนเจ้านางจอม ยังหยุ่ ดีรือ
เม็งมาด เจ้าคิ้วส้อยทังง้อม หยุ่ดี บ่อนั้น ฯ

◎ อ้ายเจื้องพ้อมฝูงหมู่ นัดดา
พงส์พันธ์ทังกิ่งแนว นามไท้
บ่อมี่ โรคาต้องโพยได ดานพยาธิ์ ก็รือ
ดุงชื่ม เจ้าดุ่มพ้ำถามข่าว ทุกคน ฯ

๏ เมื่อนั้น หลานนาถเนื้อพงแก่น กะสัตรา
ย่ำผดควนค่อยแถลง เสียงแจ้ง
วันมาเท้ทังหลาย ถามข่าว
เราก็คิดท่าน เจ้าเผ่นด้านคนึงเชื้อ ชั่วไกล ฯ

◎ เมื่อนั้น พวงกล่าวข้อของฝาก ฝูงตะกาน
เร็งโฌไวชอบใจ จำเมี้ยน
ภูธรต้านผายความ แควนมาก
ประดับเล่าเผี้ยนกะบวนเบื้อง บาบมี่ ฯ

◎ เดิมพากท้าวผู้ผ่าน คำวัง
มันก็ เฮียงคดีเดิมเหนี่ยววอน ขอต้าน
บรพานพ้อมทังเมือง มวนมอบ
ท่อจัก วอนพี่ผู้แพงด้าน แด่งเฮือน ฯ

๏ ถ้านั้น คองชอบซ้ำโดยดั่ง ปะถมมา นักแล้ว
ดุงก็ผายคำ เถิงภูบาลหน่อจอม ใจแจ้ง
หลานกู วังพดส้างนาคอง ถือนาท เฮวพุ้น
ค้อมจิ่งหน้าเนาแด้ง พ่อตาย ฯ

◎ ดุงก็ ตัดขาดเมี้ยนแชดั่ง ที่เดียว
มันก็ ผายคำคืนคอบเขา ดวงต้าน
เลยลวด เกี่ยวความเท้าพยาหลวง ท้าวกว่า
มันก็ คิดเคียดเต้าพดถ้าน ด่วงเมือง ฯ

◎ อ้ายหาดไช้ตั้นป่า จรคดี
ดุงก็ ปองเบื้องปะดับแต่งปุน ไปต้อน
วางคำต้องหลายที่ ชนะฮาบ
พดไพ่ล้มเดียนช้าง ไชว่แพน

◎ นับท่อ ค้ำดาบค้านคุงเงี่ยบ? ดุงเหน
เอาไปแทนท่อได ดูหลู้ ย
พื้นฟอนเมี้ยนหัวสะเด็น เสียชีพ
ยังเล่าซ้อนคือน้ำ ยิ่งฝาย

◎ ดุงฮืบ ไร้แล่นม้าเชินหมู่ ด่ามะเฮียว
เขาก็ ดากันฮมต่งแฮง ฮุมบั้น
งาเขี้ยวช้างกวานแก หักเกิ่ง
แมนมากด้นหลายฮ้อย ไล่พื้น ฯ

◎ แต่นั้น จัดเพื่อนพ้อมมาเพิ่ง เวียงหลวง
ดุงก็ นอนคืนคึดเคียดกวน ก้ำค้า
กิ่จิ่ง ทวนความไซ้อาวพวง พลต่ว่าย
บนบอกซ้ำเชื้ยงด้าน ดวดวอน ฯ

◎ ขอบที่ท้าวมาง่าย โดยใจ ออกแล้ว
แต่นั้น ภูธรกอยกถ่าวเจือง จาก้อย
เมื่อนั้น บาดีท้าวทวนเสียง ต่นองพากย์
หลานหยู่ ต้างแคว้นน้อยหอมซ้ำ ไพ่พล พุ้นตาย ฯ

◎ น้องท่าน ต้มพวกท้าวเมืองตู่ โต่ดา
บี่เตือนตนด่วนจวน จำฮ้าย
ดุนจอมไว้นาคอง เลี้ยงแม่
พระบาทผู้เปนอ้าย เจื้องปุน ฯ

◎ ทุขเดือดฮ้อนพันแต่ ดูหลาน
ยังค่อน หอมเขาขุนเชื่อนแชง ขนั้นข้า
ท่อว่า ชมขวางตั้งพานคำ ช้างถ่าว
น้องท่าน เลี้ยงก่ำฟ้าที่นั้ ยากแคน ฯ

◎ ซะพ่ม พ้อมบ่าวแก้วทังคว่าง หานพาย
เอากันฮ่อนล่อแพน ต่งวนไว้
แม้งนึ่ง โพยตายฮ้อนฮมดุง เตยฮอด เฮาพุ้น
กิ่จิ่ง หว้ายบ่าไม้มาพี้ เพื่อเมิ่ง ฯ

◎ น้องท่าน ขอดหมู่ช้างมวนมอบ ซาวต่าน
ฝูงคนเซ็งเกื้อนคาน เยี่ยซ้อย
ดอนเขาให้ทานดาว กวนก่อน หลานแล้ว
ปะดับไพ่พ้อมหลายฮ้อย คู่คน

◎ เมื่อนั้น หมักหม่อนหน้าดุงซึ่ม ชมคุน
คือดั่ง มีพลแสนส่งเติม ตามเจ้า
พอปะมานแล้วปุนแต มานอก
น้ำหล่อเหล้าไหซ้อย ดวดเพง ฯ

◎ เมื่อนั้น บ้ำออกห้องโซมกอด หลานตน
เร่งโฉยังค่อยมา เถิงบ้ำ ดีรือ
เมื่อนั้น ภูธรแก้วผดควน ขานม่วน
มื้อซ่ำผ้าผันให้ ฮุ่งจอม ฯ

◎ เคยดที่ ผีด่วนเต้ามรมิ่ง เมื่อแมน
ก็เฮ่ง ทนทวงกอยเกื้อนดอม เต็งซ้อน
พอที่ ยังดุนไว้ค่ำแคน มี่มาก
ดีเพื่อ บังเกิดฮู้ฮมฮ้อน ฮืบทัน ออกแล้ว ฯ

◎ แต่นั้น ทุกปากตั้งเหล้าฮอด โฮงขวาง
เกากองนั้นดื่นดม กวนฟ้ำ
ฮางเพี้ยงซ้องกำคำ เหลื้อมมาด
ตั้งซื่อหน้าเหลือล้น หลากหลาย ฯ

◎ ระพ่มพ้อมไหอาด อาฮัง ?
ปุนบั้น ซาวเชี้ยงเคื่อเกื้อนเพง เยี่ยซ้อย
เขานั้น ทวนพลขว้างใจฮัง เฮวก่อน หลานแล้ว
แมนมากเก้าคือฮ้อย ห่อนขาม ฯ

๏ เบื้องฝ่ายท้าวคอยง่อน พุพาง
ฮมฮมหามแจกปุน ปั้นก้อน
เต็มแต่ เดินขวางเท้าเถิงพะลาน ดาเลิก
ทุกที่ล้วนฟ่ายแล้ว ลวดปั้น ฯ

๏ ชะเพิกพ้อมฝูงไพย่ ตางคน
ละวังจัดจื่อกัน กินเหล้า
เมื่อนั้น เร็งโฉมผู้ผลคอน ท้าวฮุ่ง
ป้ากล่าวเจ้าใจแจ้ง แกว่งฟ่าย ฯ

๏ ให้ท่าน พุ่งหอกแพ้ล้านติ้ว แมนฟอง
จอมตายเติมตื้มแฮง ฮุมซ้ำ
ฮองๆนิ้วเฮืองแหวน ด้วยต่อง
ปานบ่ายน้ำเนื่องล้น ฐูไห

๏ บัดนี้ลูกก็ เต้าท่อนท้าวทวนซ่อยเร็งฌา หนี้แล้ว
แดนไกลกว้ายาดไชย์ ชนช้าง
สูค่อย คุนพายพ้อมโยธา ทุกหมู่
คูจัก ผัดผาบแย้เทม้าง บ่อยอม ฯ

๏ ฝูงเผ่าเชื้อรี้นบุ้ ชุมพาง มากิน
แนวนามเดียวกิ่งจอม เจี่ยมเถ้า
ปะมานเมี้ยนวางปาน ไว้ผ่าง
ดุงซึ่ม ผู่แห่งเหง้าเชินท้าว ซ่ำก่ำ ฯ

๏ ม่างๆนิ้วด้วยไส่ ถนิมภรณ์
เร็งโฉมยำออกเมือง ทังป้ำ
คิดพอให้แองคอน กอยกล่าว
หลานไก่ได้เห็นหน้า พี่คน ฯ

๏ เจ้าอ่าวแท้ทวนซึ่ง แซงาม
เมื่อนั้น กองผลผายสั่งความ แควนเฝี้ยน
มันก็ จ่ำคดีขึ้นแหนความ แควนถี่
เมื่อนั้น อั้วค่าเทียนกนไช้ ขอบขาน ฯ

๏ หย่าว่า พี่บ่อฮักน้องแท้สุดส่วน ใจจงท่านเนอ
ฝูงสาว ยอพานสลาสู่คอน เอาแล้ว
มันก็ ปะนมมือเมี้ยนลงได คืนคอบ
เจ้ายี่แจ้งกนเดี้ยว เล่าหัว ฯ

๏ คอนที่ ยังขอบไซ้เถิงอ่อน เกงฌา ฮู้ฮือ
แต่นั้น นางก็ปุนฝูงสัวลวดเซน ในห้อง
ฮู้ว่า พงสาเชื้อแนวนาม กำเกิด จิงแล้ว
คิดไป่คุ้นเคยน้อง ฮึมขาม ฯ

๏ ปะเลิดล้อยพรมก่อม สมภาร
โสมงามเถิงแท่นทอง เฮียงป้ำ
คูที่ วิญญานพ้อมทังสอง ประชิดเน่ง
แปปิ้นหน้าผันนิ้ว ฮีบวาง ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าเบ่งข้อแขออก คำคอน
เลงเหน สูระพางเอี่ยงอว่ายลง เลยค้อย
คูจอนต้องสมคาม วันพุ่ง นั้นตาย
ยังไก่วอนพี่ เจ้าติวต้อยกินเกือ เกิบแฮง ฯ

๏ ท้าวซึ่มซ้ำชมฮุ่ง คองคดี
เพิงแพงเฮียงฮ่วมอวน เอาเหล้า
ดวงสีต้อยยินอาย กันหมู่
เปื้องแผ่นผ้าผันเข้า ซ่ำก่ำ

๏ ไยเธอท้าวเมินม่อ สองสี่
คือดั่ง กินนะรินรอนฮูบปะเหียน เห็นแจ้ง
เมื่อนั้น ภูมิค้อยคนิงนาง บ่อปาก
คิดพี่ง้อมเนาแด้ง ดั้นทวง ฯ

๏ เยือนงวากหน้าเดินอุ่น อกกะสั้น
ฮอยที่เทพา ยวงวิญญานย่อมยัง ยินข้อง
สี่ใสแก้วบุญกัน อั้วค่ำ
วอนเหนี่ยวน้องเอาพ้อม พี่คน ฯ

๏ เมี้ยนหย่าแล้วเฮวฮี่บ เถิงนาง
หายกังวนเกิบกวน ลินเหล้า
สองสี่แก้วเจี่ยมปาง ไดเพ่ง
กอนคอบเจ้าสินล้าน ถวดเอา ฯ

๏ บ้ำซึ่ม ผู่แห่งเหง้าเฮียงฮ่วม ผัวขวัญ
ดุงอาวเมาคู่คน ควนไหว้
เล่งเหน สายันค้อยคถาเสมร เหลือมค่ำ
ท้าวไหย่ได้สองเจ้า เล่าตาม ฯ

๏ พินพาดพ้อมพ่ำเพ่ง ถนอมอวน
โสมงามดักดอบมือ ซอนผ้า
มือผันน้าวนวลสี่ บ่อปาก
น้องก่ำพ้าคนิงไว้ ใส่ใจ ฯ

๏ แต่นั้น เมี้ยนหมู่เหล้าเทจาก โฮงขวาง
ไห ๆ ฝูงพวกเฮือน เฮียงเข้า
แถวกันถ้องเดียงตอง ฮ้านค่ำ
ค้ายสิ่งเหง้าฝูงท้าว แต่งพาน ฯ

๏ ปะดับส่ำแล้วมวนมอบ ขุนนาย
สองคานคอมสิ่งเมือง ทั้งบ้ำ
สำ ๆ ท้าวทวยเสวย พ้อมพี่
เบี้องแผ่นผ้าผันน้ำ สว่ายมือ ฯ

๏ ทุกที่เทียนเทเคือง คัวหลวง
คนอื่อเต็มคุ่มเท็ง ทังข้ำ
ปะมานให้อาวพวง เพิงสั่ง
สาท่านเจ้าทองด้าน ที่สถาน ก่อนแล้ว ฯ

๏ ยั่ง ๆ น้วนบนาถ เฮืองแหวน
ออระชอนเสียงขอบขาน แขเผียน
เมื่อเยอ แนนพันเกียวมหานาม เนื้ออก เมือเถิน
บ้ำดั่งเมี้ยนทังอั้ว อ่อนอาม ฯ

๏ แต่นั้น ท้าวพากท้องมานอก เถิงพาย
เสนาทวนก่อนเจือง เมื่อหน้า
ผายผันเท้าเฮียงจวง เซาจอด
ไฟส่องแจ้งเฮืองถ้า เฮือเทียน ฯ

๏ ค้อมฮอดขึ้นเมือเลือ หลบแถง
เนียน ๆ จงจ่ำเฮิน ฮักฐู
ปานนี้ แพงสี่สอยโสมงาม ง้อมม่วน กูพู้น
ยังฮุ่งน้องฮมฮู้ ฮ่วมใจ บ่อนนั้น ฯ

๏ บัดนี้ ไกลด้วนต้องการไหย่ สมคาม
คำแคนไผไป่ทวน ทางฮ้อน
ดอนว่า มาเห็นผู้ ผดควน คือพี่ จิงแล้ว
คองที่ กะสันโสกข้อนฮมเฮ้า ทั่วทวง ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายกว่างต้านท้าวก่อ คำเนื่อง
ทังหลาย เขาบู่พวงไบ่ดง ดาเจ้า
เพิ่งที่ เมือทูนไหว้จอมเมือง ภูวะนาถ ดีรือ
วันพุกเช้าจวนตั้ง แต่งพล ฯ

๏ ผัดผาดช้างชนเกิ่บ กอยทาน
ไผจัก เฮียงตาตายเจี่ยขวัน ในห้อง
เฮาก็ จำเดิมไช้ภูบาล ไปกล่าวนี้แล้ว
ขอพี่ ดงเพื่อนน้องตางไห้ ทุ่นทวง ชอบนอ ฯ

๏ พระบาทท้าวพ้อมกล่าว ดั่นเดี่ยว
ดูพวงพัดเล่าคืน เมื่อไหว้
ประนมมื้อเมี้ยนเตยเชี่ยว คืนคอบ
กล่าวชู่ชั้นคดีไท้ ดั่งงาม ฯ

๏ กอยกล่าวข้อแชชอบ ชมวอน
นรินท์คึดคั่งคาม เคื่องเถ้า
อันนี้มีตั้ง ภูธรถึมคำคือ ปอนปากเฮาแล้ว
ถ้วก็ ยังหยู่เผ้าแฝงบ้ำ ไบ่คลา ฯ

๏ ท่อว่า คึดยากตั้งก้านกิ่ง วันทงนี้แล้ว
ดุงจัก ขอเร็งญาย่อมเซา วันหน้า
กัวจัก เปนโพยต้องเต็มใจ มีมาก
อันว่า คำออกแท้ทังบ้ำ เหนื่ยววอน ว่าเนอ ฯ

๏ เขาพากท้าวคลาฮอด เชี่ยงจวง
เถิงภูธรที่ยำ ยังไหว้
บาก็ ชมทวงค้อยคึ่ดไน ซานชอบ
ดังเยียะ คืนกล่าวไท้ธรรม์คัน ฮ่มเพิงก่อนเถิ้น ฯ

๏ ฮู้ว่าแกวก็ มวนมอบชั้นเชี่ยงไหย่ ยูปุน
คนิงเถิงหลานบ่อวาง เมื่อล้าง
คึดที่ คุนดุงถันดีหลี เหลือโลก
เฮวฮับ หว้ายเถื่อนกว้างไกลชู้ เมื่อมา กี่ตาย ฯ

๏ ชื่อว่า ทุขโส้กฮ้อนแสนส่วน ขอตาง
เด็งอาสาได้ใจ จงแจ้ง
นับแต่ คาวทางเทียนเขาเขี่ยว ข้ามบ้ำ
อันนี้เปนดั่ง ยังหยู่แล้งดอยกว้าง ไบ่เถิง ฮู้รือ ฯ

๏ ผัดผ่าม้างพลดิ่ว ตายื่น พุกแล้ว
ฮมเพิงยังค่อยวอน ใจเจ้า
แต่นั้นเขาก็ จำความท้าวคืนทูน นบนาถ
ผู้ที่เหง้าขานข้อ ขอบคุน ฯ

๏ ฮู้ว่า พระบาทท้าวฮักออก เชี่ยวทันเท้ตาย
ท่อจัก วอนเร็งโฌเยี่ยยอม วันหน้า
แคนใจตั้งวันทง เถ้าเก่านี้ตาย
เพิ่งที่ยังวันหน้า เมื่อดีก่อนเถิ้น ฯ

๏ แต่นั้น ไช้ฮอดท้าวแล้วเล่า อาการ
พาที่ทุกชู่ลวง เตยไหว้
นรินท์ฮู้ ฮับซาน แชชอบ
พอที่ เหนเพลไฮ้ฮอยเบื้อง บ่อปะสง ฯ

๏ อันนี้ง เยี่ยวออกท้าววายคอบ ฝูงพองหั้นซาม
ดุงก็ ปะสงเฮารือกี่ดแกว กัวข้อง
อันว่า เรงโฌขว้างสองปะการ ฮู้ยากจิงแล้ว
ไห้ท่าน บ้องผ่ายเบื้องท้าวกว่า แองถาก่อนเถิ้น ฯ

๏ เมี๋ยนกล่าวแล้วอ้ายกว่าง พอยแหน
บ่อว่า เฮื่อนคองเลยล่วงมา กินจ้าง
เขาก็ แปคำฮ้อนฮมพวง พลสว่าย
ถุงท่าน เจ้าติ๋วซ้างเซินไซ้ ส่งคดี่ ฯ

๏ รื่อว่า ไปถ่ายถ้อยแถมซวด เซินหลาน กี่นา
ไทว่า สิงยี่แฮงฮีบติ่น เดินช้าง
เมื่อนั้น พายขุนต้านคำเคี่ม แควนกล่าว
ถ้านี๋ ถอนล่วงเต้าเถิงหนี๋ เพื่อนอายแลเยอ ฯ

๏ ควนที่ หอมบ่าวผ้ายคื่นสู่ ผาพวนก่อนเก๋น
สังว่า ถุงมัวผิดเผือดอัน อายหน้า
พางต่ำเจ้าคอยงวน เมี๋ยนหาบ
ประดับหมู่ซ้าตาพ้อม เคื่องคื่น

๏ กางว่า ผัดผาบเพ้พลไหย่ ยูขวาง
รื่อว่า ฝื่นความแพงผ้ายหลาน หลายล้ำ
เฮานี๋ ซาวพางก้ำตงไฮ ฮามไฮ่
พระบาทท้าวทังซ้ำ ขอตมา ฯ

๏ ปานนี๋ ปะไป๋ไว้เปนฮุ่น ฮกหนามถ้วนแล้ว
เฮาจัก วอนเร็งโฌเยี่ยะคื่น เมื่อส้าง
การที่ สมคามแท้ทวนวาง ไว้หย่าจึงเก๋น
ไว้ท่าน เจ้าติ๋วซ้างยังแจ้ง จือคำ กี่ตาย ฯ

๏ แต่นั้น ฮู้พากฮ้อนฮมอ่อน สามมะเฮี่ยว
เร็งโฌทำเพสโสม สันไซ้
มุนตี่ท้าวทวนเกี่ยว แซงกล่าว
พวงสว่ายไหว้ปะนมนิ๋ว ภาบกอน ฯ

๏ แต่นั้น เขาข่าวเฮืองเท้าทั่ว ทังเมื่อง
ภูธรคื่นค่อยตาม ตื่นช้าง
ทุกไทเทียนชมเจือง จงเพิ่ง กี่ตาย
เที่อนี๋ ค้ายแผ่นกว้างยูพ้อง เพื่อนเหงแลซามฯ

๏ แต่นั้น ความตื่นท้วงเถิงราช เงินยาง
เลยเซิ่ง เถิงโฮงหลวงก่อนฝูง คนไซ้
เมื่อนั้น คำเคื่องฮ้อนนางเมือง ทุกเยื่อง
อันว่า ให้อ่อนท้าวนอนแล้ง บ่อควน แท้แล้ว ฯ

๏ แต่นั้น ปะดับเคื่องเมี๋ยนลักแต่ง โดยดี่
เขาก็ เฮียงคำคื่นคอบทุน เถิงเจ้า
บัดนี๋ มุนตี่พุ้นพายหลาน ฮามเคี่ยด
เท่าว่า ฝูแห่งเหง้าแซซ้อ ขอบงาม ฯ

๏ ฝูงบ่าวเมี๋ยนตาหาบ จักคื่น
เขาก็ แวนขันความฮ่อเผือ สองซ้ำ
คำพื่นเท้าทุกเซี่ยง ซ้ำสั่งถ้วนแล้ว
บ่อกว่า เจ้าสุ่มพ้ำใจแจ้ง ค่อยคนิงเที่ยวเถิ๋นฯ

๏ แต่นั้น พระบาทท้าวทนคั่ง คับทวง
ภูธร ผายวิญญาณค่อยยิน ฝูงเหง้า
แต่นั้น สามมะเฮี่ยวพ้อมฮาวพวง พลสว่าย
ไหว้ท่านเจ้าทองส้าน ถวดแหน ฯ

๏ กัวท่อ ท้าวอว่ายซ้างเซินเพื่อน พัดคื่น ดั่งนั้น
คื่อว่าบุญเขา ฝูงกวานแถเกิดตาม คุงพ้ำ
อันจัก ฝื่นเขาให้คลาเวียง ฮอยยาก
บัดนี๋ ค้ายไพ่พ้ำขึ้นไว้ คั่งเซี่ยง ฯ

๏ เจ้าจากแท้ทวนออก คอมพดว่าอัน
เพิงถี่ เฮียงคำโฉมเล่าปุน ไปต้าน
คูตั้ง คงเคืองเบืองเฮาฮน พ้นขนาด
ควนค่อย วางอ่อนเจ้าแพงด้าน บ่อขึ้นชอบดาย ฯ

๏ พระบาทฮู้ฮีถีก แถมคดี
เดยดวด สืนคำงามสั่งเขา แขหมั้น
ชื่อว่า มีใจพ้องพายแถว จักว่า สันได
ดุงก็ คิดฮ่อขั้นคนท้าว โทสมัวหนั้นแล้ว ฯ

๏ ควนชอบซ้ำทุกภาค ยาบัง
กอยกัวการบ่อเสถียร เมื่อหน้า
ภูธรท้าวมิพั้ง จักว่า รือได้
พดเพื่อน เต้าตุ่มฟ้าเชินเจ้า จิ่งมานั้นตาย ฯ

๏ ชะพ่ม พ้อมบู่พ้นพวงสว่าย สามมะเฮี่ยว
ฮมฮมเดยเดิกดา ลงห้อง
เขาก็ ทวนเที่ยวเท้าเถิงเจื้อง คื้นคอบ
กอยกล่าวข้อแขต้าน แต่งาม ฯ

๏ พระบาทฮู้ฮับชอบ เพิงคดี
ปุนคำควนค่อยถาม แถลงต้าน
ซอยที่ ไททานถ้อยดูดุง เฮาถ่อยจิ่งแล้ว
เมืองบั๋วเมี้ยนเมือบ้าน มอบมวน ฯ

๏ อั้นนั้นนับท่อ ฮู้ฮ่อมเบืองเฮวซ่อย ชนพาย
ฮมเพิงยังไป่ควน จาเจ้า
คนิงดูแท้อันอาย มื่นาก
ขอบท่าน ผู่แห่งเหง้าขนิ้งเผียน ผ่อคาม ฯ

๏ แต่นั้น นบนาถแล้วเดยพาก ภูบาล
เฮียงคำงามกล่าวดุง ทังบ้ำ
โฉมคานอั้วอามคาย ตอมโสก
น้ำสูบหน้าแคงได้ หยู่วอน ฯ

๏ เคียดที่ วิบากโอ้เอาโทส มาสนอง นั้นอ
เมื่อนั้น ภูธรผันดูกโฉม เดยต้าน
ซอยที่ บุญสูงส้างเจี้ยมปะถม เถิงคอบกันแล้ว
ทงเทสขั้นเชี่ยงถ้าน แห่งอวน ฯ

๏ เจ้าค่อย คึ่ดชอบข้อแขยิ่ง ยสขวาง
คนิงคำควนค่อยพิ– จารณ์ถ้วน
พ่อนั้นเปนดั่ง สุระพางหว้ายวาดา ต้นต่านั้นแล้ว
น้อยนิ่งม้วนเสียเส้า มื่ดแสง ฯ

๏ เจ้าข่านั้วผันดูก เชยชม
ปุนแคเฮี่ยงฮื่บฟาย เถิงไท้
เมื่อนั้น มาดากั้นกอยฮม ฮักดูก
แม่ถอดแก้วแหวนด้วน ค่าเมื่อง ฯ

๏ ระซ่อนนั้วด้วยส่อง สมงาม
เขาก็ ปุนเบือ้งปะดับแต่งดี ดาไว้
แพนหดามเท้าเชี่ยงจวง ตั้งหอก
เทียนเฮื่อเท้ายวงได้ ส่องยาม ฯ

๏ ให้บอกห้างช้างได่ ปะคื่อคำ
แองเดือนจัดพวกดาว เดินถ้า
ธรรม์ย่าเมี้ยนปะนมมื่อ นบนาถ
พ้อมดั่ง เจ้าตุ่มฟ้าส่องแก้ว ดูกดา ฯ

๏ เจ้าค่อย ลงเพื่อนน้องเฮียงอาสน์ พี่ฮมก่อนเถิ้น
วันลุนเลยเล่ามา สถานกว้าง
คนฌมก้ามสองพาย ออนออก
ขึ้นขี่ช้างซ้ำย้าย ย่างไป ฯ

๏ เถิงคู ทุกออกแจ้งเทียนเฮือ ฮีมทาง
สไวแพนหอกเหลือ หลายก้อง
แม้งนั้งเถิงที่ พะลานขวางขั้นเชียงจวง คนคั่ง
ฮั่วค่า เจ้าติ่วล้อยฮมฮู้ ฮ่างอาย ฯ

๏ ซะพั่งพ้อมฝูงหมู่ โยธา
ทังหลายพับจอดเซา ทันกว้าง
เมื่อนั้น เร่งโฌท้าวคิดลาม คนิงมาก
ให้ฮีบย้ายแควนหน้า จอดเกย ฯ

๏ แปปากเมี้ยนทางท่อง ปะดับดี
ภูธรเลยล่วงไป ปุนถ้า
เทพี่อั้วเฮียงเกย น้องซ่ำ
เอาอุ่นฝู้นงหน้า คู่สถาน ฯ

๏ ยั่งยั่งเชื่องสาวพ่ำ พัดวี
ฮมฮมปงเคื่องคาน คลาเมี้ยน
โสภาล้อยโสมสี แมนหล่อ
โสมฮาบเนื้อผิวเผี้ยน เถิงกัน

๏ คือคู่ อินทแต่งตั้งเหลาหล่อ สมสองแท้แล้ว
ลำลำผันแนบนาง ในผ้า
สองๆได้เทียนยาม ยวงล่อง
เมื่อนั้น บ้าซ่าให้ปุนเหล้า ฮีบเฮียง ฯ

๏ ย่อง ๆ นิ้วท้าวแกว่ง ไกวปาน
ผายเลียงเถิงเผ่าผี ฝูงค้ำ
ผาน ๆ เหลื้อมบวยคำ ค้อมก่อง
พุ่ง ๆ น้ำแถมลั้น เลื่อนไห ฯ

๏ เชินพ่องเชื้อขั้นหมู่ แนวนาม มากิน
ลูกัก เตงแฮงฮบฮาบแถว ถวนบ้าน
บัดนี้ ลุงวางให้โสมงาม ลงทุ่น ทวงแล้ว
พงศ์เผ่าเชื้อเชียงด้าน ซ่อยระวังแด่เนอ ฯ

๏ สองออกพ้อมเผือจุ่น อวนดี
โพยปาบั้งหย่าเบียน บุญซ้าย
เทพี่ง้อมเม็งจอม เจ้าแม่ ภูพุ้น
ขวางรู้ค้ายคุนคุ้ม ซ่อยแฮง แด่เนอ ฯ

๏ เขาก็ ทนโลกฮ้อนฮมแต่ ลูมา ก็ดาย
บัดนี้ กอยแฮงตกต่างแดน เขาขั้น
ฝูงเคยคุ้มฮักสา คุงขนาด
เชินรู่ขั้นกวงฟ้า ซ่อยแฮง แด่เนอ ฯ

๏ แล้วบื่นเบื้องปานพาด ฮิมไห
เถิงเหน จันทะรังเฮืองส่องแสง สูนฟ้า
ดีแก่ ลมเชยพ้าวไกวใบ บานคลี่
เมื่อนั้น อั่วอ่ายหน้าเชินน้อง ซ่ำก้ำ ฯ

๏ เจ้ายื่นนิ้วผันพี เอาโคง
ลำ ๆ มือแนบเฮียม เฮียงพ้อม
ฝูงสาวเบื้องเทียนโยง ยวงส่อง
พระบาทย้ายคิ่งค้อม ฮ่วมสอง ฯ

๏ แล้วเบิ่งเปื้องเนื่องก่อง พี่ทวาย ?
ถ้าถ้ำ ยอยองคำเทียนถง เลยได้
ปะมานเมี้ยนทังหลาย ไหว้ดั่ง
พ้อมพากไท้ธรรม์เหง้า เลิกลง ฯ

๏ ชะพั่งเซื้องลดม่าน ถายคำ
เมื่อนั้น ภูธรผันแนบนาง ในผ้า
ถ้ำ ๆ นั้วเชยชม ปะชิดเน่ง
หน้าต่อหน้าเอาอุ้ม อุ่นทวง ฯ

๏ คำแก่ ดมเบิ่งเปื้องเหมื่อยหยาด ยอยเย็น
เซียงหลวงพักบ่อนนั้น นอนพ้อม
เซิ่น ๆ ซ้ำตาเวา ฮ้องฮ่ำ
ดาวดาดซ้อนเดือนซ้าย ไก่ขัน ฯ

๏ ย่าท่าเนื้อเกี้ยงก่อม กันหลับ
สีใสสันตื่นยาม ยังม้า
เหมื่อยฮวายไม้ลมบน เบยเมฆ
สุริย์ส่องขึ้นเฮืองฟ้า เฮือแสง ฯ

๏ เซื้องเลิกกั้งเมี้ยนม่าน เมื่อฮอ
ฝูงเคยแปงเคื่องอัน อั่นน้ำ
ออระชอนเนื้อสองสี สงอาบ
คันธเรสน้ำฮวายเฮ้า ฮสกะจอน ฯ

๏ โสมฮาบเมี้ยนมาแท่น ทันขวาง
ภูธรผายผ่อเมิน เมืองกว้าง
ไทเซิ่งชั้นเงินยาง ถือนาท
คึ่ง ๆ ข้างตาถ้น คั่งเซียง ฯ

๏ ผ่อดู กากาดก้ามเฮือนใหญ่ สุดผอม พุ้นเยอ
กงนครคูแวดเวียง วังอ้อม
ผ่าน ๆ เหลื้อมเจียมปาง แก้วกู่
น้ำผ่านอ้อมไหลกว้าง ฮาบงาม ฯ

๏ ชะพู่ผ้าวซ้องกาบ แสนสวน
พูคำซามฮ่มใบ แถมก้าน
ทังว่า แถวมวนช้างชูซึ่ง ยียาด
นครเรสขึ้นเซียงด้าน ใช่ปะมาน ฯ

๏ หอช่อฟ้ามุกมาด มุงคำ
ตะการเฮืองฮาบสูง สุมต้าย
ธรรม์ยำย้องเงินยาง ยสมาก
เทียมแทบเท้าดวงฟ้า เกิ่งอินท์ ฯ

๏ พุ่ง ๆ เหลื้อมหลายหลาก มุกดา
นรินท์ เขาเยียคำเกือนคอน คนก้ำ
ฤๅจัก วางเวียงให้แมนมา ซึ่งยาด
แหนงว่า ซ้ำชั่วเมี้ยนเมือฟ้า บ่อกั้ว ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูวนาถเจ้าท้าวซื่ม พยาหลวง
ปั้นความจัดพวกคัว ควายช้าง
ทำเปื้องพ้อมทุกดวง เลยกล่าว
โยเซสถ้นโฮงฮ้าน คั่งคน ฯ

๏ เฮวฮึบย้ายปงป๋าว ปุนหาม
ยนยน ยอพานคำคู่นาย ปั้นถ้วน
ฮอง ๆ เหลื้อมซามจื้น จูมมาด
ทะไดเลิกถ้วนแพนซ้อย ซู่ดวง ฯ

๏ แต่นั้น เจ้าพาดซ้อแซลั่ง　ทีเดียว
ตูเยี่ยะ ยวงคำควนกล่าวเจือง　ไจก้า
วันนี้เฮาจัก เกี่ยวพายแพ้พลแกว　กะจัดพาก
เผื่อออกข้าควายช้าง　อีกพาย ฯ

๏ เบื้องปากชั้นเชียงไหย่　เงินยาง
ดุงก็ หาทังหลายแต่งตอม　เติมเจ้า
เขาก็ ดาดงด้าโฮงขวาง　เถิงราช
ทุกที่เค้าแคมคุ้ม　ดั่งพะดาน ฯ

๏ นบนาถแล้วเลยมอบ　มอนแถลง
เมื่อนั้น เร็งโฌขานขอบดุง　ทังบ้ำ
ฝูงเคยฮู้ ปุนแปง　ปั้นคู่
ค้ายส่ำข้าโดยด้าม　ดั่งเดิง ฯ

๏ ชะพูถ้องแถวถี่　ถันงาม
ฮมเพิงกอยกล่าวพาย　พลเข้า
บัดนี้ จักจวนต้องสมคาม　คาวไหย่
แหนฮอดเหง้าควงฟ้า　คู่ผี ฯ

๏ พ่อท่านภูไซ่ท้าวจอมโลก　เมือเมน มากิน
คูนตู ทวนสิ่งยี่ฮาบแกว　กวนข้า
อันนึ่ง แหนเนืองต้ำเติมเตี่ยว　เชื้อปู่ มากิน
เชินซ่อยบ้ำปางนี้　หย่าไล ฯ

๏ ฝูงหยู่เผ้าแฝงราช　ฮักสำมากิน
ขนพายไสส่งเขา　ขนันข้าง
เทพาต้าวดอยดิน　ครุนาคมากิน
เคียดเพื่อ แกวชวดช้างชูด้ำ　ด่วงดุง ฯ

๏ คนท่าน เจ้าฟ้ากฟ้าจตุโลก　เล็งแยงข่มเถน
ตูจัก วอนเร็งโฌผ่อสูง　แล้นถ้าน
ผัดว่า วังเฮาได้แยงกา　ท้าวกว่า
ไผบ่อต้านแซฮ้าย　ฮึบวอน กี่ตาย

๏ แต่นั้น สว่า ๆ เบื้องน้ำหล่อ　วางสดา
ภูธรทวยผืนแคงอุ่นตน　ตางง้อม
เล่นาพ้อมทุกถัน　ถ้วนคู่
ค้ายส่ำเหง้ากินแล้ว　เลิกทะไล ฯ

๏ ชะพูย้ายยอหมาก　พานคำ
ฝูงคัวเทแจกไป　ปุนถ้าง
เมื่อนั้น ธรรม์ย่ำผู้ผดควน　ท้าวซึ้ม
ถอนเลือกช้างตัวกล้า　คาดควาน ฯ

๏ คิดที่ ท้าวดื่มเค้าเติมช่อย　ชนพาย
มามวนเต็มแต่พลาน　เหลือล้น
ดูที่ บีป่ายไท้ทังเมือง　มนุสราช
จัดแต่งให้ฝูงต้น　ช่างหลาน ฯ

๏ ยังท่อไว้ตัวอาด　อินท์บั้น
ชื่อว่า พิมานดุงขี่เมือ　เมืองฟ้า
จักตำต้องตายืน　ยันก่อนหลานแล้ว
เจ้าค่อย ขนันหมู่หมั้นแซงข้า　ข่มไกล ว่าเนอ

๏ หมักหม่อนหน้าท้าวฮุ่ง　คึกคาม
มิฮ่าง เฮามางอยผ่อดุง　ชนช้าง ฮู้ บ่อ
เฮาบ่อ ยินขามตั้งกวนแก　ชนฮาบ
ให้ออกผู้ธรรม์อ้าง　ผ่อเมินชอบตาย

๏ ทุกคาบตั้งแพนหอก เขนบัว
เดิน ๆ พายแกว่งกะดึง ดังก้อง
จอมหัวให้ปุนพล ฝูงขนาด
ปะดับคู่พ้อมเพงก้า เกื่อนคาน ฯ

๏ ชะพาดพ้อมงาเผือก เชี่ยงแดง
ผาน ๆ ยกย่างเชิง ซำย้อง
เฮาจัก กอยแฮงแพ้พลแกว กะจัดพ่าย
เมี้ยนบ่าวค้องบั้นแล้ว ซู่ซุน ฯ

๏ แต่นั้น เจ้ากล่าวถ้อยเถิงออก กอนงาม
เฮาจัก มุนพลปะดับแต่งดี ดาพ้อม
สูเยี่ยะ ยวงความไหว้จอมเมี่ยง คืนคอบ
เจ้าจัก แล้ชะค้อมไปต้อง ต่อทานก่อนนั้น ฯ

๏ ฮู้ว่า คำชอบท้าวผู้ผ่าน นครขวางกล่าวแล้ว
ดูดั่ง ยังเคืองคุงฝ่ายหลาน หลายชั้น
แคว้นจัก ฮามเฮือนเว้นวางสาว มาเพื่อนสั่งนี้
ให้ออก คึดซู่ชั้นชมถ้า ผ่ององ ว่าเนอ ฯ

๏ เขาก็ นบนาถท้าวผู้เผื่อน แถนคุน
ลาภูธรด่วนถอง ธรรม์เหง้า
เถิงเห็น สูรย์ไล่ฮ้อนเฮืองพะโยม ตัดทึบ
สูเยี่ยะ คืนกล่าวเจ้าทองถ้าน ดูกจอม ฯ

๏ จักไค่ ถิ้มถิบช้างชนก่อน กวนทาน
เปนไดดอมบาปถุง ถางแล้ว
ขันค่อย วางหลานให้ชนัมพล คูนออกจิงเถิ้น
บ่อมี แหนงหน่ายกั้วถางแล้ว หย่าไล ฯ

๏ เขาพอกถ้อยเถิงกล่าว กอยเสี่ยง
ภูธรไลผ่อคาม คนึงหน้า
เฮาจัก วางเวียงไว้ปุนไผ แขงเขื่อน
ให้ท่าน เจ้าสุ่มฟ้าฟังห้าม หย่าลง ฯ

๏ เท่าว่าปะดับเพื่อนพ้อมฝูงแกว่น กะทำเลิงนั้นเนอ
ดูจัก ฝืนส่งคามต่อแกว กวนปั้น
เขาก็ ฟังพอแล้วเลยลา ภูวะนาถ
คืนคอบท้าวธรรม์ต้น ที่สถาน ฯ

๏ พระบาทสู้ฮับพาก พอยจา
ฮือจัก ขึ้นคำหลานห่อนเปน ปางนี้
ขวา ๆ ด้านคำสูง เส็งต่อ
ท้าวซื่ม เจ้าสุ่มฟ้าบั้นช้าง ซู่นาย ฯ

๏ หนักเหนื่อง แล้ชะค้อมแคว่นก่อน สามมะเฮี่ยว
มั้นนั้น ชนพายเบี่ยวต่อแกว กวนต้อง
ทุงเขียวข้างหนองหลวง ผ่านผ่าน
มั้นนั้น เชื่อเผ่าน้องนางเหง้า เฮ่งหาน ฯ

๏ ทันที่ หอกก้านบ้องเบืองหมู่ นายจัน
กวานแกระอาแต่เขา ไปต้อน
ยน ๆ ช้างค่ายวง จัววาด
ชะเพือกพ้อมเขาอ่อน แองเดิน

๏ กากาดแล้ช้างชวด ชัดหา
เดิน ๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
แพนหางตั้งกางนา เนืองหอก
เมื่อนั้น แกวตื่นท้วงดาช้าง ซู่เวียง

๏ ม้าวเพื่อนพ้อมทุกขอก' ปะดับดี
เกากองเสียงขึ้มเค็ง เดินถ้า
เมื่อนั้น บาสี่ผู้แถนคูน ถงเกิด
ย้ายไถ่ผ้าผีนถ้ำ ค่าเมือง ฯ

๏ ปะเสิดพ้อมคุบเคือง แสงยำ
ไฟฮวายเฮืองฮึบฮม แหวนแก้ว
ถำ ๆ นี้วนวดสี ส่บส่อด
ตาเคืองแล้วเดินตั้ง แต่งพด ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้ากอดอั้วโส่มพี่ เพิงเพา
การกังวนท่อไย มี่ข้อง
เทพี่แก้วกะสันเหงา มี่มาก
เทื่อนี้ พี่หยู่ห้องหิวให้ เกิ่งตาย แลซาม ฯ

๏ ท้าวฮุ่งฮู้ แถลงพากย์ เพิงวอน
ชดที่นองแผ่ผาย ผีนผ้า
เก็งญาเยี้ยนโอยพร ทั้งโลก
พรมเทสเจ้าจอมฟ้า จื่อจ้ำ แต่ถ้อน ฯ

๏ เมื่อใด ดุโชคแพ้ท้าวกว่า แองกา
ตูจัก บนเที่ยนค่ำเกิ่งตน ตามไหว้
เราหาก เวราฮ้ายวินวอน ทวนโทส
เชินซ่อยแพ้โดยได้ ดั่งผื้น แต่เนอ ฯ

๏ พอที่ ชนฮาบแพ้แกวโคค คืนขวาง เทื่อนั้น
ปะสงสันคือคู่เฮา แฮงอ้าง
ทุกไทเที้ยนเงินยาง มูแต่ง
เจ้าค่อย เข้าต่อช้างชนฮ้อ ฮาบเต็ง แต่เนอ ฯ

๏ ชู่แห่งให้พรพากย์ สวัสดี
เมื่อนั้นอื้อทื้อ ไทเชี่ยงเคือเกื้อนเพง พลง้อม
โงง ๆ ค้องเกรี้ ฮันม่าว
พ้อมพาบ ขึ้นขี่ช้างผายย้อง หยั้นแคง ฯ

๏ ไจเบ่งเข้มเชาผ่อง เอี้ยค้ำ
ฮม ๆ ถือทุงแดงตาดดิน ตาเต้า
ซาวดอยก้ำพูเมิน อวนก่อน
เขาก็ นำราชเจ้าไจเข้ม ออกเวี้ยง ฯ

๏ เมื่อนั้นช้าก็ เฮียงหอกก้ามเกาล่วง ถงนา
ฝูงพางคิ่ดบ่อกั้ว กอยย้าน
ยน ๆ ย้ายแสนถัน หน้าสอด
ผัดกล่าวม้างแมนค้าน พากเมือง ฯ

๏ พ่องถอดง้าวดาวแกว่ง ผาน ๆ
เมือง ๆ พายชุนอินท์แนบเกย เอาห้าง
สะไบแคงผ้าผีนคาน ย้องหยั้น
พลพวกช้างทั้งค้าย พากไป ฯ

๏ ฮื่น ๆ ถ้นหลายหลั่น เชี่ยงจวง
ไทผาพวนกล่าวชู ซึ่งม้าง
เฮาจัก กอยแฮงแพ้แมนควง พ้นขนาด
แต่นั้น ผายเผ่นขึ้นช้างใหญ่ หลวงทอง ฯ

๏ ท่าอาดซ้อนม้าวแจก แคงคาน
ผัดกล่าว ชูเชื่อฟองเกิบแกว กุมข้า
ผาน ๆ เหลื้อมเชนคำ คูนฮุ่ม
เคียดที่ มาบี่กบ้านฮามซู้ ซวดซม ฯ

◎ สว่า ๆ เบื้องท้าวหนุ่ม แองคอน
มวนแพนถายถ่วงไป ปุนถ้า
ขอน ๆ ก้องกะดิงทอง แว่ง ๆ
เมื่อนั้น อ้ายคว่างผู้ใจกล้า พากเวี่ยง ฯ

◎ ทุกแห่งแล้ช้างออก คถาวัง
หานพาย เฮี่ยงพานคำถ่วงตาม เติมพ้อม
ฮม ๆ พ้อมแตลัง เสี่ยงเส็บ
แล้ชะค้อมแคมคุ้ม คั่งผดู ฯ

◎ ชั้นเทพท้าวนครซึ่ม ชมชวาง
ทังเมืองมวนผ่อดู ดาล้น
เมื่อนั้น ผดควนน้อยคนิงนาง มนุสราช
สั่งพี่ผู้ ธรรมค้น อุ่นเฮือน ฯ

◎ ยั่งยั่งน้ำหน้าฮาด ฮ่ำแคง
ยามเดียวคือค่เคือน ไกลแก้ว
ดูจัก ก็อแฮงได้ทานเมน กั้วคาบ
ผัดว่า แผ้วนอกฟ้าเถิงที่ วิดวาง ฯ

◎ โสมฮาบขึ้นช้างใหญ่ พานคำ
แปหลังเหลี่ยวสั่งนาง ทังหม้อม
เดิน ๆ ย้ายซำเซิง ยกย่าง
คิดพึ่งอ้อมกูเบื่อง บ่อลืม ฯ

◎ บัดนี้ เถิงต่างท้าวทวนค่อ สมคาม นี้แล้ว
หลิ่มคำควนคาดตา ดึงหมั้น
เล็งเห็น แพนหลามเหลื้อมหลายแสน สุมเคือง
พ้อมพากซั้นเซียงล้าน ถ่วงมา ฯ

◎ เพื่อง ๆ ย้ายยอหมู่ ชดตาม
ผาฮา เขาขุนเยี่ยแยกมวน เมื่อหน้า
ดูนี้ คนเซ็งซั้นนางงาม ง้อมม่วน แท้แล้ว
ชื่อว่า แมนมากล้นลุ่มฟ้าม้ย้าน หย่อนกั้ว ฯ

◎ ซาด ๆ ช้างลู่เคือง ปะดับคี
คิงดาวตามหมวดหัว ขนันต้อง
ชื่อว่า แกวต่ำต้นบาดาน ดินออก มาเถิ้น
คิดบ่อฟ้าวดวงข้อง ท่อใย ฯ

◎ ปะดับหอกเมี้ยนมวนหมู่ เชี่ยงเคือ
ยนยน ยอแพนแดงดาดดิน ดาก้าม
เล็งเห็น หัวเหนือก้ำเงินยาง ซัดฮ่อ
เพิดหมู่ ข้ามท่งแล้งหลามเท้า แผ่นเพียง ฯ

◎ บ่อหย่อนย้านกัวต่อ ตื่นเหลือง
หานพายแฮงเฮ่งเสี่ยง เกาค้อง
ทังว่า ไกลเมืองเมี้ยนมาพลัน เพาะเคียด
พัดพี่เจ้าสืนล้าน ซูดซม ฯ

◎ ชื่อบ่อ แกวเบี่ยดเบื้องท้าวซึ่ม รือมา ดั่งนี้
เฮาจัก โฮมพายขนส่งแฮง ฮุมข้า
ผัดว่า ไกวดาวต้องสมคาม ซ้ำชั่ว
อ้ายคว่างต้านคำก้า กล่าวหาน ฯ

◎ ชื่อว่า ลูกบั้วล้นเหลือราช เงินยาง ก็ดี
เฮาจัก โฮมพายล้านส่งแกว กวนม้าง
บ่ออ่าง ยูเขาให้มาชู ซึ่งยาด เฮาได้
แต่นั้นข้าท่าน เจ้าคิ่วส้อยเซินไกล้ ขั่วกง ฯ

๏ คิ่งคิ่งค้องคาดเฮ่ง ฮันเสียง
แมนมวนกงแต่งกัน กางเข้า
แกววังเจ้าเซียงผา ผายออก
เบื้องบ่าวเจ้าเซียงด้าน เกียวทาน ฯ

๏ มันก็ บอกชื่อแท้ท้าวหนุ่ม สามมะเฮียวว่ากูนี้แล้ว
เซิ่งหาน ไนเงินยางว่ากู เปนต้น
ตื่ซนช้างงาเฮียว แกวกำ
เบื้องหอกซ้องฐเข้า ข่มแทง ฯ

๏ ค้ายค่ำเบื้องงัวย่าย ค่ายวง
โสมพายกวนเกิบแฮง ฮุมบั้น
คูคั่ง ทั้งปวงพื้นบาดาน คั่งสนั่น
เถือน ๆ ดันคือน้ำ ยิ่งฝ่าย ฯ

๏ บ่อยู้ ก็หลั่นคั่งเคี่ยระดาด เซนบัว
แกวเผื่องผายผ่าโสม ไสเช้า
เส็งเห็น หัวเหนือก้ำค้ายวง งัวาด
เบื้องซิ่มเจ้าเซียงด้าน เกียวกวน ฯ

๏ ซอฟาดได้ดมหมวก แมนผา
ทังเมืองมวนเลิกเลย กะจัดค้าน
กูนี้ เสนาก้ำเงินยาง มนุสราช
ต้านโอดอ้างคิ่งง้าว สั่งเสียง ฯ

๏ นับแต่ หัวขาดได้มวนมอบ มาถวาย
ฮอมมาเฮียงฮ่วมพอ พันฮ้อย
ภูธรท้าวปีปาย ซานม่วน
ชมชื่นให้สินส้อย ฐคน ฯ

๏ ทะถ่วนช้างแมนมาก พังมา
ยนยน ไทเงินยางแต่งตื่ ดาถ้า
เส็งดู ผาดาถ้วนพานคำ คูนหมู่
คิ่งคิ่งดังคือฟ้า ถ่วงดม ฯ

๏ เบื้องปู่พ้นพวงส่ว่าย ชดทาน
ฮม ๆ แกวเกียวโสม ไสต้อง
แมนหานไค้คุงงา เงยงวาก
ชาด ๆ พ้อมสะบูก้องยิงซ้ำ ซ่อยแฮง ฯ

๏ ท้าวบั่วเบื้องซอฟาด ฮุมตี
พายแกวแซงข่มเกา กอยทั้น
เส็งดู ผงทุลีขึ้นเมื่อบน เหมื่อยหมอก
แย้เถือนถันส่องถ้ำ ไสน้ำ ฯ

๏ เถ้าเพียกช้างคืนพั้ง เพ็ดหน
เมื่อนั้นแองเถือน ทังค้ายวงแต่งตื่ ดาถ้วน
ตื่ซนช้างแมนเฮียว ฮันผ่า
ซ้นพวกพ้องเซียงด้าน ถ่วงซน ฯ

๏ แกวบ่าค้านคุงหมู่ หุนบัง
ฝูงพาง ซาวพูสูงไส้ดาม เติมซ้ำ
แมนวังเจ้าผาทอง ท้าวนอก
ปะดับหมู่เมี้ยนเฮวฮ้อน เฮ่งเถิง ฯ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมทุกซอก มวนมา
ยนยน ยอทุงถายเถือนพอ หลายถ้อง
ฮมฮมเบื้องแมนหนา หนุนต่อ
เบื้องหอกซ้องฐเข้า ข่มแทง ฯ

๏ ซัดฮ่อท้าวผู้ผ่าน เชี่ยงเฮื่อง
สามมะเฮียวแยงช่องกาง เกาพ้อม
เมือง ๆ ง้าวคมแซ ฮิ้นเผือก
เบื้องบ่าวง้อมไจก้า เกื่อนเพุง ฯ

๏ เดือน ๆ ดั้นคับท่ง นาเพียง
คุมคุมกองข่มเด็ง ดี่เข้า
แกวก็ เฮียงแพนเข้านาหลวง หลุยผ่า
ข้าซื่มเจ้าทองด้าน เกี่ยวทาน ฯ

๏ ชาด ๆ ช้างชนแกว่ง ไกวเต็ง
ขุนเยี่ย ยอดาวแขแซกหาน ทุมต้อง
เฮาน ถือเซ่งซั้นเชียงเคือ ง้อมม่วนแท้แล้ว
เบื้องฝ่ายพ้องเมืองด้าน ถวดแคน ฯ

๏ ทะถ่วน เค้าหอกก้าฮุมฮ่อ ซัดหา
แฮงเดือน ดี่แมนฟองฟ้าดขอ กะซั้นช้าง
เมื่อนั้น พยาเมืองผู้ผดควน ท้าวกว่า
เห็นไพ่ม้างหลายฮ้อย พ่องจม ฯ

๏ สว่า ๆ เบื้องบ่าวง้อมเซาเกื่อน กอยแฮง
ฮมฮม ถอนดาวเบื้องเบ่งแฮง ฮุมเข้า
ฝูงขุนขี้นอานทอง แทงหอก
พุ่งพุ่งม้าเทียมเท้า แทบพาย ฯ

๏ บ่าวเพื่อนพ้อมทุกขอก ปะดับดี่
แมนมาหลายเดือนฐู ซึ่งบั้น
สามมะเฮียวเบื้องขอดี่ ดำหมวก
แกวเคือดทั้นหนี้พ้าว พ่ายพัง ฯ

๏ เบื้องฝ่ายซั้นพดพวก เชี่ยงเคือ
ไกวดาวผันไล่ตาม เดิมพ้อม
แมมเผือถ้มมูนดิน เดียรดาด
ฝูงบ่าวง้อมชมช้า แข่งหาน ฯ

๏ แต่นั้นท้าวกว่า ให้ฟ้าดฆ้องดี่บ่าว เดิมพล
กวานแก ทั้งแฮงกาเกี่ยวโฮม ไล่เข้า
ผ่าน ๆ เหลื้อมปะคือคำ คูนหมู่
ม้ามากเท้าทันกว้าง แกว่งกง ฯ

๏ สว่า ๆ เบื้องบ่าวดั้นท้าวซื่ม ชมเฮือง
เด็งดู ดินผงฝายแผ่นเพียง ทุลี้ขึ้น
ผาน ๆ ย้ายแพนเหลื่อง เหลื้อมมาด
คิ่งคิ่งก้องมากว้าง ทุ่มนอง ฯ

๏ แต่นั้น พระราชไท้ทวนคู่ สมคาม
เกากองดี่แต่งดา ดี่แล้ว
บาก็ คนิงเถิงส้อยสี่ไว ง้อมม่วน กูพุ้น
เหนเคื่องแก้วแหวนถ้วน เกิ่งดน ฯ

๏ ปะดับไล่ส้อยแสงสิ่ง ริทธา
อวนจัก ถือชนพายส่งแสง ฮุมะเย้
เมื่อนั้น ภูธรไท้เร่งโฌ ชมซื่น
อ้ายคว่าง แส้ซะค้อมคูนเข้า แข่งทาน ฯ

๏ ทะถ่วนพ้อมท้าวหนุ่ม แฮงคอน
โทมพายุไล่ส่งทาน ทันหน้า
แมนมวนช้างงางอน ผันผ่า
เสียงสนั่นเท้าดินพ้า ฟากพม

๏ สว่าๆ ก้องเสียงแส่ง สมคาม
แถวก็ ฮมฮมผายแบกเกิน กางเช้า
บินบนบ้างดำดึน ต้นออก
ข้าท่านเจ้าเมืองด้าน ส่วงแทง ฯ

๏ เสือคหยาดย้อยคอหอก ปานฝ่าง
เลงดู ในนาแดงเลือดคน คือน้ำ
หานพายเบื้องทันกาง เกาไทย่
พ้อมพาบซ้ำดีช้าง ชู่มือ ฯ

๏ ถ้ายคว่างได้แกวไผ่ คัดคอ
ฮมฮมฝูงแมนเลือนเลิกหนี้ คูงค้าน
ยอหัวย้อนถวงกาง เกาโห่
เมือคั่งบ้านคุงแม่ บางบิน ฯ

๏ โผ่โผ่ม้อยเดินแต่ง สมคาม
แมนก็ ถวินกันกางเล่ามวน มาบั้น
เมื่อนั้น บางามเจ้ากือเมือง ท้าวกว่า
คิดเคียดท้าวทวงด้น เล่าฟุน ฯ

๏ เฮวฮึบ ใช้แล่นม้าเดินพวก พลแสน
เหนที่คนมุน ในนาเพียงไชว่ตาย เลงด้าง
แกววังพ้อมแมนทง ท้าวหิ่ง
ย้ายหมู่ช้างชูเข้า ข่มพล ฯ

๏ ทุกที่เทียนเกาติ้ว เติมมวน
เลงดู ดวงบนบดคั่งควัน คุงฟ้า
เมื่อนั้น ผลควนเจ้าจอมเมิ่ง มนุสโลก
ผัดว่า แผ้วแผ่นพื้นแดนแย้ ยาดเท ฯ

๏ ยินบ่อ คิดโสกฮ้อนฮมกิ่ง การกัว
เคียดที่ ไกลเส้นหาห่างพอย พายบ้าน
เลงดู วันมัวถ้องแถวบน บดมืด
แย้ค่าถ้านเลยช้าง สู่เมือง ฯ

๏ ออระทึดเท้าเทิงท่ง เชียงจวง
เมื่อนั้นบาเจือง ไสพานคำเกี่ยวแยง ธรรม์ต้น
ยนยนพ้อมทุกถวง กวานแก่
เลิกทุ่มต้นคือน้ำ ยิ่งฝ่าย ฯ

๏ ม้ามากแส้สองพ่าง ยิงกง
ขุนชาย ทังแองคอนเกี่ยวโสม ไสต้อง
แมนเวียงเจ้าเชียงคง ท้าวนอก
ค้อนเฮ่งค้องดีช้าง ซวดชน ฯ

๏ บ่วยี่ เบื้องหอกก้ากอยค่อ เคงแทง
ยนยน ยอดาวแชแชกสวาน เสียงห้าว
เมื่อนั้น ฮมฮมฮ้องแฮงเสียง ฮุมมาก
ข้าท่านเจ้าทองด้าน อ่อนคาน ฯ

๏ ตัดแง่ซ้ายซึ่งปาก แมนฟอง
กอยพลเดงต่อไทม ทานเช้า
เสียงนั้นเพียงถมนอง ฟ้าหว่า
แย้คุ่มเก้ากือฮ้อย ฮาบนา ฯ

๏ ผ่อเหน เพื่องๆ ช้างท้าวกว่า คูนเมืองพุ้นเยอ
ไหลมวนมาตั่งดิน ดาก้าม
โสมพายต้องบาเจือง จอมราช
เพิ่ดหมู่ ข้ามท่งแล้งส้นฝ่าย หนองคัง ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูวะนาถไท้ท้าวฮุ่ง หุมชน
คึงขอคำเกี่ยวงา เงยเข้า
เสียงกองก้องบนดิน ดาสนั้น
เพงเกื่อนพ้อมฝูงเหง้า บ่าวนาง ฯ

๏ แย้เกี่ยวช้างใส่ซั้น โสมทาน
ยนยน ยอแพนหางหอกปุน เปนถ้อง
ตื่ชนช้างกวานเก กวนไหย่
ค้างซ่อซ้องมุนฮอบ ตื่นพาย ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูไช่ท้าวทงเทส คำวัง
คูนฝูง แมนหนาถายเดื่อนกน ? กางบั้น
เขาก็ ชมหวังได้นครฦง ฮู้ ง่าย ก็ฮือ
เมื่อนั้น เบื้องบ่าวต้นแนวง้อม ม่วนเมื่อง ฯ

๏ คำเติบเพี้ยงพอค่าย เต็มแฮง
ขุนเยี่ย ดี่แมนเฮื่องถวดเดย กะจัดพ้าว
เซงแซงเบื้องเซี่ยงเคือ ซ้ำท่าน
เงื่อดดาบง้าวพื้นเบื้อง บ่องแผว ฯ

๏ แต่นั้น แมนซ่านซ้ำเว็นอ่อน แฮงกา
ฝูงเขา แกวคำวังถวดหนี้ เดี่ยเจ้า
เขาก็ ถะอามื่อเบื้องเซี่ยงเคือ ง้อมม่วน
อ้ายคว่างเท้าถะวังได้ ซั่วปะมาน ฯ

๏ แต่นั้นเยี่ยด่วน ขึ้นฮ่วมช้างเดยเกิบ กุมดาว
แฮงกาวานว่าโยม ยาซ้ำ
กุ้ม ดอนมัวตั้งฦงอาว ทวนโทส จิงแล้ว
อันนึ่ง น้าออกผู้ ธรรม์ต้น เดี่ยดทวน ก็ตาย ฯ

๏ เฮวฮึ่บ เข้าโทสฮ้ายโฮมแต่ ปาบั้ง
เวราผกผ่อกวน กุมต้อง
อันนี้เปนดั่ง มหาหงส์ผ้ายเดินโสม สระมาทน์วันนั้น
พานพ่าต้องเอาได้ ดั่งเดียว นี้แล้ว ฯ

๏ ซวาด ๆ น้ำหน้าบ่า มื่อฟาย
คึ่งงามเสดี่ยวฮาบเพิง คำม้าว
เมื่อนั้น อาวพวงย้ายเอาเมื่อ ช้างไหย่
ปะดับหอกตั้งเฮียงข้อ ข่าวหดาน ฯ

๏ หนักเหนื่องด้างระวังแห่ พัดคื่น
เถิงบาคานฦกจอม ไจก้า
เดยถวด ผื้นเอาท้าวเมื่อเวี่ยง วังราซ เฮวเก็น
กล่าวท่าน เจ้าฦมพ้ำแวนเผี้ยน ผ่อคาม แต่เนอ ฯ

๏ ก็หาก ขั้นชาดเชื้อพงส์แก่น กะสัตรา
โพยตามไล่ส่งแฮง ฮุมได้
เมื่อนั้น เคื่องไจเจ้าพยาหลวง ท้าวกว่า
คึ้ดเคยดให้หาท้าว คั้งแคน ฯ

๏ เอี้นด่าน้องฝูงหมู่ หุนบัง
เทื่อนี้เฮาจัก มวนแพนถายส่วงฐู เซี่ยงถ้าน
กล่าวแก่ ผาวังเจ้าเมืองโทน ธรรม์ไหย่
ให้แต่ง ตั้งซื่อหน้าเขาอ่อน แฮงเดื่อน ฯ

๏ ภูไช่ท้าวทามเท่า เกินทอง
พายมันมี่หมื่นสาน ตัวต้น
กล่าวแก่ แมนฟองส้างเซี่ยงฮม ถ้านแคว่น
ให้แต่ง บั้นปากซ้ายขนซื่อ หวานพาย ฯ

◎ ท้าวแถดเจ้าผาแท่น เฮือนหิน
มวนพายแยงซ่องกาง เกาพ้อม
ผัดว่า สิ้นความเมียนเมื่อพด ดางสว่าง
ประดับเพื่อนพ้อมพดคือ แต่งดี ฯ

◎ เท่าว่า วะหว่างไว้ท้าวฮุ่ง พานคำนั้นเนอ
ตูจัก แยงบาดีถูกจอม ใจก้า
ถ้ำ ๆ น้อทวยดาว เงือดแกว่ง
ค้อมกล่าวแล้วโยงค้อง บ่าวพด ฯ

◎ เมื่อนั้น ผู่แห่งเหง้าพระบาท มาเจือง
ยินดีชมชื่นชู ชนช้าง
เมือง ๆ เหลื้อมฮางเซง ชี้หมู่
ผัดว่า ม้างหมื่นฮ้อยหุมช้า ตุ่มตาย ฯ

◎ ทุกที่เทียนประดับหมู่ เดินพด
หานพาย ยันหลาวทองเกี่ยวโต้ม ได้ ซ้า
ภูธรผู้ ผดควน ท้าวฮุ่ง
ค้ายลิงเหง้าไหลช้าง สู่เมือง

◎ พุ่งพุ่งพ้อมแมนมาก ฮดเดง
งางอนเฮืองดั่งดาว ดูช้อน
ชุนเพงถมบุญกอง ไส้ผ่า
แกวแกว่งค้อนตีช้าง ชู่มือ ฯ

◎ สว่าสว่าข้าอ้ายง่ำ กวนพั้น
แองคอนทังไซ้ถือ เดยสู้
เดงเหน แมนสะกันแก้สมคาม กวนนั้ว
บางพ้อง ฮู้ฮีบค้นดินฟ้า ออกมา ฯ

◎ อันนั้น การชั่วแท้ดูหลาก ยาก้ว
ฝูงพาง ยิงปื้นเสนสอดกอง เถิงช้าง
ชุนเพงเปืองขอดี ค่าผ่า
หมวกแตกพั้งแปนหน้า ฮีบฮน ฯ

◎ ซ้ำแกว่งง้าวกองเสือ ดวงดิ่ง
มันก็ แปพายคืนเป่ายา ยำหน้อง
ดั่งนั้น รือจัก เทเมืองได้เรงโญ พระราชเฮาเด
สูบ่อฮู้ ว่า ข้าบ่าวเบืองพายง้อม ซ่อยอวนท่านรือๆ

◎ แต่นั้น ท้าวกว่าให้ฟ่าดค้องแซงซ่ม พดกือ
เดงดู แมนมวนคับแผ่นนา นองเข้า
ฮมฮมเปืองปะคือคำ คูนหมู่
ไส้ลู่เจ้าสินด้าน ถูกจอม ฯ

◎ เพื่อง ๆ ช้างอ้ายเกือน กอยชู
เขาก็ออมพด ชาวเซี่ยงเคือก่อนเจือง ยังถ้า
ชะบุหน้าเร่งโญ ยินชื่น
ฝูงพวกพ้องขวาซ้าย ฮาบแหน ฯ

◎ ฮื่น ๆ ช้างสานไหย่ กะดิงนัน
โฮโฮแมนเดือนพด กองอ้อม
ผาวิ่งถมยันชน อ้ายคว่าง
ข้ากำพ้อมเดิมเจ้า บ่อได ฯ

◎ พ่าง ๆ เหลื้อมคมดาบ พางดำ
สะพื้น ไทเงินยางบ่าวดุง เดยช้าง
แกวคำต้องแองคอน คุงขนาด
เสิกมากถ้นนากว้าง ทุ่มนอง

๏ พระบาทให้หัวระผึก พานคำ
เกากองเสียงสั่งคี่ เคงเช้า
ขุนเยียถิ่มบุญวัง กวนก่อน
ช้างบั่วเท้าทันหน้า เกี่ยวทาน ฯ

๏ เบื้องแง่ซ้ายแมนมาก ฮุมซน
หลาวทอง พาหานพายเพียกคืน สะเทือนฮ้อง
ยนยนแก้กอยแฮง ฮุมผ่า
พลยิ่นน้อยดูฮ้าย เฮ่งแคน ฯ

● ไพ่บ่าม้างคืนโคด สมคาม
ทังแมนเฮียวฮึบกอย เกาซ้ำ
เมื่อนั้น บางามเจ้าพานคำ คุมเคียด
เมียนเคืองชั้นสุมเช้า บ่อหน ฯ

๏ แกวเบียด เบื้องปากซ้ายซิ่งง่อน ตัดหลัง
หานพาย คี่หลาวทองพวกพล พอยตั้ง
สะพื้นพ้อมแพนยูง ยังหยุ่
บ่ฮู้ ก็หลั่นคั่งแกวแย้ แยกมา ฯ

๏ ชะพู่หน้าเจ้าฮุ่ง เฮืองหาน
ผาอา ชาวเชียงเคือไซ่ถือ เถยเช้า
เมื่อนั้น เรงโฌย้ายพานคำ คุนเพื่อน
พระบาท เจ้าติ้วส้อยไส่ช้าง ส่งแฮง ฯ

๏ ค่างๆช้างอ้ายเกือน กอยแฮง
ขายพลแพนแต่งงาม ทุกพ้อง
ฝูงชนรื่นอานทอง แทงหอก
ค้อนเฮ่งค้องเดินแล้ แล่งพล

๏ ส่องขอกข้าอ้ายง่ำ ยิงปืน
ส่านส่านแกวล่วงมา มิยั้ง
พื้นพื้นเพียงไฟลาม ลั่นทั่ง
ท้าวบั่วตั้งทันหน้า เกือนเพง ฯ

๏ สะพาดช้างไส่ส่ง ไสมทาน
พายงามเคงต่องา ซนปั้น
แมนเฮียวพ้อมกวานแก แกวก่ำ
เหนเฮืองฮ้ายคูลั้น เลิกหนี ฯ

๏ ข้าก่ำเบื้องหอกถิ้มส่อยถึก หุนบัง
มันก็ ดีพายเฮวฮึบคืน ลงล้าง
เมื่อนั้น ผาวังซ้ำดีชน ส่องเถ่า
อ้ายกว่างผู้ธรรม์อ้าง เกี่ยวทาน ฯ

๏ กุ้นี้ ข้าเก่าท้าวจอมแต่ บูฮานเท้เล้ว
คูนอินส่านเสียบแทง งวงหลัง
ขุนกอนเบืองไกวชอ ซนงผ่า
หมวกเพื่องพั้งแปนหน้า ตาบเผลี้ยง ฯ

๏ เลือดหยาดย้อยช้างเฮ่ง ฮ่าดิน
เสียงนั้นแมนฮึบหนี เสียเจ้า
ขอหัวย้อนวินเสียง สงวนมาก
ข้าท่านเจ้าจอมเลี้ยง ห่อนทามเมือใด ฯ

๏ รู้ปากค้านคุงกว่า ฮนฮม
ทวนทวน คี่ยามทองบ่าวพล ปะดับตั้ง
เสียงแกวฮ้องละงมนั้น ซว่าซว่า
มิฮ่างเจ้าจักคิดฮุ่งพั้งยูไห้ เพื่อนเหง ซ่ามรือ ฯ

◉ อ้ายแดดพ้อมอ้ายก่ำ แกวฟอง
เราก็ เสงกันมวนหมู่หนา หนุนเข้า
ดูดั่ง ผองพดเพี้ยงเพิ่น นองเคือง
บ่อฮู้ กิ่คิ่วเต้าเติมท้าว ซ่อยพาย ฯ

◉ เฟือง ๆ พ้อนทุงยาบ มวนมา
ปะมานคือคู่ชาย ไหลแด้ง
เมื่อนั้น เรงโฌท้าวเงินยาง ยินยาก
เจ้าผ่อแจ้งเหนไกล้ กล่าวสูง ฯ

● มิฮ่างว่า แมนมากได้พ้าลั่น ลงเหง ซามรือ
อันว่า ทวนโทเรท่อไย บาค้าน
แหนงจัก เดงในห้องหนงาม ง้อมม่วนกูพุ้น
คิดพี่เจ้าแพงด้าน เกี่ยวเกาก็ตาย ฯ

◉ แต่นั้น ทะล่วนแล้ซ้างซวด ซัดหา
โฮโฮ คิ่ฮางลือเลื่อนโลม ไสเข้า
แมนฮังพ้อมหนาตาย? อกบ่อง
แยงซื่อเจ้าลินด้าน ลูกจอม ฯ

◉ อ้ายผ่องผู้ไจเฮ่ง หลุยซน
แกวก็ ฮอมกันถวนเถิบแฮง ฮุมก้ว
เดงดู ผงจุดี้ซินเมือบน ป่านหมอก ฯ
ซ้างนิดฮั้วฮาวล้ม มุ่นดิน

◉ ล่องขอกข้างเหลี้อมดาบ คมขาว
แมนบินบนเดื่อนมา คือฮุ้ง
ซาวพางเบี้องดอยยอง ยิงฮาม
พิสพุ่งค้องคนละคุ้ง ปวดปี้น ฯ

◉ เขาดอบหลั้นลันแอ่น กางหาว
ถิ่นถิ่นแกวเดื่อนแฮง ฮุมบั้น
ลุงอาวเบี้องเงินยาง แคนมาก
อ้ายผ่องทันคิ่ซ้าง พ่ำมูน ฯ

● ท้าวกว่า ให้เฮ่งซ้ำซนฝ่าย เงินยาง
เดมแฮงเขาบ่าวลุง เดยค้าน
หัวกางเบี้องเชี่ยงเคือ เพงเกื่อน
แย้ค่าด้านฮุมได้ โคดแฮง ฯ

◉ คิ่งคิ่งล้นพดเพื่อน เติมหลาย
แมนฮังแซงข่มถวน พันชั้น
แกวเผี้อพ้อมหนาลาย เดยผ่า
ท้าวฮุ่งละบั้นยินค้อย เคี่ยดไน ฯ

◉ ไพ่บ่า เบี้องปากซ้ายซ้ำเฟื่อ เพื่ดถอย
โฮโฮแมนล่วงซู ซิ่งบั้น
ซาวดอยฮ้องเต็มนา ส่ว่าส่ว่า
ทุกปากทั้นพดค้าน โคบคื่น ฯ

◉ เมื่อนั้น ฮั้วค่าซั้นซานล่ำ เดงผัว
เยี่ยวว่า บาเจื้องจามฮับพดี่ ฝูงต้ำ
ปะนมมื้อไหว้เหนื่อหัว ทูนเกส
นบเทพค้ายวอนซ้ำ ซ่อยคง ฯ

◉ เดื่อน ๆ ล้มนองเนด เนื่องหลาม
แต่นั้นลุงก็ ดงพดหลวงออกเดิม ตามท้าว
แกวขามดั้งดูหลาย หยุดหยู่
พระบาท เจ้าหมื่นม้าวปุนตั้ง แต่ไกล

◎ ซะพู่ค้างต้นท่ง ทันเพี่ยง
ทุงไชบั๊กเงื่อนพด พอยตั้ง
พั้งยิน เกากองท้วงเพน็ เดี่ยงต้นั้น
ดุงท่าน เจ้าติ่วต้อยตาต้อน ตื้มหดาน ฯ

◎ วันดั่นไกดพ้าเผี่ยด วาตา
เมื่อนั้น เจื้องหานกอยกต่าวความ แคงนเผี้ยน
สู่เยี่ยะ ตาพดพ้อมพายเฮา ฮบก่อน
นับท่อเมี้ยนจมแด้ว ตั้งรื้อ ฯ

◎ หมักหม่อนหน้าเจ้ายี้ ยินกะดัน
แองคอนทังไช่ลื้อ ซานถ้อย
ตาจิงแจ้งสามพัน ทังไพ่
เดี่ยพวกน้อยซุนชั้น ซึ่มเชี่ยง ฯ

◎ ออระไม่เนื้อคิ้ดเคี่ยด เพงทวง
ยินฟุนอดซั่วยาม รื้อได้
เมื่อนั้น ซาพวงพันทังหลาย นบนาถ
ทุกซาบไหว้คำแค้น ค่อยทูน ฯ

◎ เพิงที่ พระบาทท้าวเมื่อหยู่ แซ เมื่องซอบรื้อ
ตุตั้ง แมนมวนเฮวฮอดตู ฝูงซ้า
เซาจัก ซึ่งเวี่ยงชั้นเงินยาง ยังยาก
ห้ามท่าน เจ้าตุ่มพ้าที่นี้ เพื่อแคน ฯ

◎ เหมื่อนตั้ง กากไอ่เฮี้ยฮามดูก ? ตะเมื่อง
เซงแมนหลายไป่ปุน ป่านี้
ภูธรท้าวเจื้องดุน เดยถ่าว
หังว่า หว้ายย่านพ้ามาพี้ เพื่อแกว ฯ

◎ อันจัก น้าวง่ายแท้ฮอยเผื้อด ผางอาย
แหนงจัก เกาที่เดี้ยวส่งเส้ย ดางแล้ว
หดานก็ดื้ม ฮวายมนต์แกวแต่งยำ ง้อมฝาก
ถ้านี้ตางตั้ง เฮาตั้วซ้างซนหั้ลน แอ่วแฮงก่อนเถินๆ

◎ อันต่วนเบื้องสู่บู๋ ฮอยแคน มาถแล้ว
เทื่อนี้หดานจัก ทำตนแซงซ่มเติม เต็งซ้า
เมื่อนั้น นายแมนเบื้องพญาหลวง ท้าวกว่า
ไซ้ด้วงม้ามากต่าว คำสะหาว ฯ

◎ ปะนมนอบนี้วเดยว่า ทุกคอง
ดุงอาวพักซู่คน พั้งถ้อย
รื้อแควน พั้งพองพ้อมดุงดวง มาง่าย ดังเต
ซ้าท่าน เจ้าติ่วต้อยใจแจ้ง ดูกจอม ฯ

◎ เดยด่วง ไซ้ก่ายซ้อแซอ่อน โอมนาง
เฮาก็ ฮอมคำควนค่อยปอง ปุนไหว้
โดยเดิมต้ามปะถมดาง ต่าวบ่าว
เฮวฮื่บไค้คุงฮ้าย ไซ่คดี้ ฯ

◎ มิ่งเยี่ยะ ซ้ำกอยกต่าว นัดตา
ดุงท่าน ทำสิ่งยี่แก่เมื่อง มันเจ้า
ท่อว่า วอนหดานขี้นแองกา ก้าพ่า กูเนอ
ตั้งนั้น ทางท่องท้าวเชี่ยงด้าน ฮามงาม ฯ

๏ สองอ่อน ผู้จึงหน้าอั้วค่ำ คึงควน
ทังสามสาวสั่งมา มวนพ้อม
บ่อมีเหมือนจัก กวนพดฮ้อนหลายที มันมาก
อันว่า ท้าวฮุ่งให้ปะสงง้อม แห่งเดียว ซอบตาย ฯ

๏ แต่นั้น พิสสดากฮ้อนเท้าทั่ว ทวงเจือง
แมนก็ เกี่ยวคำเค็มกล่าวสูง เสียงก้า
ตื่นเหลืองฮู้คำคืน นั้วดิ้น ๆ ก็ดี
ซื่อจัก แรงข่มข้าหลายฮ้อย คุ่มตาย ฯ

๏ ยาซิ่น ๆ ซ้ำดื่นข้อแขโลภ ดวงพาง
แหนงว่า กอยพายคืนสู่สอง สมง้อม
อันที่ เงินยางถ้าถุงคน นั้นหย่า จากเถิ้น
เมี้ยนกล่าวแล้วเจืองค้อม เคียดไน ฯ

๏ ขอบกว่าสู้เฮียงพากย์ ทวนคดี
คำพอใจส่วนอาว เอาอ้าง
อันนี้ บุรีถ้าเงินยาง ถุงออกแท้แล้ว
เหมือนจัก สู้ส่วนถ้างคมดาบ ตางสาวว่าเนอฯ

๏ มิงเยิยะ คืนบอกให้ฮู้ฮ่าง ถุงตา ท่านเถิ้น
อันว่า คิงขาวออนอ่อนอวน ขาอั้ว
บัดนี้ คูนเอาท้าวเองกา เมือสู่ สมแล้ว
หลานท่าน ก้วกิ้นซู้ฮอยเบื้อง บ่อคืนแลซามฯ

๏ ระพูหน้าท้าวฮุ่ง ขมไน
ดอนว่า ผืนคำงามแต่งดี คูก้า
อันที่ เก็งฆาส้อยสีไส ง้อมม่วน กูพุ้น
บุญสิ้น ส้างแต่ฟ้ากัมแก้ว เกิดลง ฯ

๏ บ่อมีพักบาก สู่ซี่ช้างซึงบ่วน เปนมัว กี่เด
บัดนี้ดอนว่า ทงสมคามเถิงอัน อายหน้า
ฮอยว่า ขวัญหัวสู้พางสูน เสียชีพ
แหนงค่อยเมือหยู่ ส้างฝ่ายฟ้าเมืองเก่า กนเย็น
ซามตาย ฯ

๏ แต่นั้น ไซ้พากย์แล้วเฮวฮิบ คืนถวาย
เซ็นเซ็นซดเนตนอง เนืองไห้
คิงขอเงือหัวพาย กิ้วโกธ
แนมท่อ ได้ต่อซ้างท้าวฮุ่ง พานคำ ดังนั้น ฯ

๏ เมี้ยนโทสฮ้ายถวายบาป เวรา ก็ดี
โดยกัมแฮงคอบคึง รือห้าม
เดินฝูงพ้อมโยธา ทุกปาก
เผียดหมู่ ข้ามท่งแล้งเลยล่วง ซนพาย ฯ

๏ แมนมากก้ามกอยต่อ เต็งหาน
ยนยน ซาวเงินยางแต่งดี ตาก้า
ซื่อว่า แกวแรงถ้นเหลือดิน ต้นออก
คิดบ่อฟ้าวลวงย้าน หย่อนกั้ว ฯ

๏ ประดับหอกด้ามยายหยู่ ยังทง
หน่วๆ ชาวพูพางแบกเกิน กางเข้า
ฮมฮมม้ายิงกง ไกวลั่น
เบื้องบ่าวเจ้าเซี่ยงล้าน ล่วงพั้น ฯ

๏ เมื่อนั้น แมนซั่นซ้างฮุมสืบ คำยวง
สามมะเฮี่ยวฮันผ่ากวน กะจัดค้าน
อาวพวงพ้อมแองเถื่อน เดยไถ่
หนีพั่งพ้าวคุงกั้ว กวั่งไจ ฯ

๏ ดุกไอ่เอ้ยเฮ่ยกซื่อ สามมะเฮี่ยว ว่ากูนี้แล้ว
เซิ่งหาน ในเงินยางอ่ากู แถนก้ำ
หวังเอาได้แมนเฮี่ยว ทังเคื่อง
สูบ่อสู้ ว่า ซ้าท่านเจ้าเมืองล้าน บ่าวตุง ท่านรือ ฯ

๏ หนักเนื่อง ตั้งซะค้อมเพื่ดหยู่ ยายตาม
เอินเลี่ยงสูงส่งสะหาว หุมอ้าง
แต่นั้น สมคามเกี้ยวหัวซวา ก้ำคว่าง
แมนเถื่อนซ้างสานต้น ตื่มซน ฯ

๏ ค่างค่างเบื้องอ้ายก่ำ กวนยิง
แองคอนปะจนเกิบถน กวนต้อง
ฮมฮมเพี้ยงดินนอง จักหว่า
เขาพี่น้องเมืองสู้ ซ่อยอาว ฯ

๏ อ้ายถอดง้าวเฝลี่ยงผ่า แมนฟอง
คิ่งขาวกวนขาดผง แผวเนื้อ
กูนี้ ขุนพลล้างนาคอง ละวังราชแท้แล้ว
บ่อใช่เชื้อฝูงไบ้ ซั่วทาม

๏ ฐุ่กค้านคุงพ่าย พัดพอ
ฮมฮม แองกอนเลยไล่ตาม เติมบั้น
พ่องยั่ง หุมซนซ้างหานพาย พอเมื่อย
ข้าท่านผู้ ธรรม์ค้น ค่อยผื่น ฯ

๏ เบื้องบ่าวงั้มถอยอาด เอาแฮง
กึ้นกึ้นแมนเถื่อนแฮง มาต้อน
ดูคั้ง ต่องแซงล้นตื้นมือ ทุกขอก
ซ้างพ่องบ้าสะเทือนฮ้อง ทั่วนา ฯ

๏ ยั่งยั่งย้อยคอหอก ปานฝ่าง
เวหาบดมืดควัน แควนเล้า
แม้งนึ่ง สูรพางหว้ายวาดา เฮียงอ้อน
เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง เจ้าติวล้อยแยงซื่อ พยาหลวง ฯ

๏ ซะซ่อนนี้วกำดาบ ฮวายมนต์
ในทวงเพ็งเพื่อหาน หุมซู้
กูบ่อ กังวนฮ้อนฮมมะโน ลักหยาด
เท่าว่า คิดเคียดตั้งฮามซู้ ซั่วไกล ฯ

◎ ซาดซาดย้ายยอเคื่อง แพนหาง
พานคำไกวแกว่งงา เงยเข้า
เมื่อนั้น พยาแกวให้กางกัน ปะตับหยู่ ฯ
เดินดิ่งเหง้าฝูงท้าว แต่ซะกัน ฯ

◎ ได้ว่า หว้ายเถื่อนกว้างมวนหมู่ มาม้ว ก็ตาย
ฮมฮม นันเพนิ่เฮ่งเดี่ยง ดูนก้อง
แมนทองเท้าหัวกาง เกาผ่า
คิ่งคิ่งพื้นนากว้าง เฟื่องเฟื่อน ฯ

◎ แต่นั้น ท้าวกว่าย้ายช้างไหย่ คูนเมือง
ไสพายแยงดูกจอม ถามถ้อย
หดานี้ บาเจือ๊งส้างตางคิ่ง ดุงออก จิงรื๊อ
ส่งหาก แขงบึ่กชู้ มาม้วย เพื่อไผ ฯ

◎ เมื่อนั้น พระบาทไท้ทวนบอก อาการ
ในทวงคือคู่ไฟ ฮมเฮ้า
ฮานี้ แนวจอมไท้เจือ๊งหาน ดื๊อโดก จิงแล้ว
รื๊อว่าท้าวจัก มาฮาบเต้าเมื๊องด้าน ด่วงผาน ฯ

◎ ฮอยว่า อับโชคซ้ำเดี่ยชี่ท ดิ้มหลัง แดนอ
ขวันอาว ไซเพจิตจากเฮือน ฮามห้อง
อันจัก หวังผานได้เงินยาง ยาอ่าว จาเถิ้น
ดอนว่า ให้พี่น้องตายช้า คอบส่าว ฯ

◎ แหนงค่อย เยือนต่าวช้างคื๊นหยู่ เย็นใจ
คำพออาวหย่าจา จงต้าน
เมื่อนั้น ขุนแกวค้อยคิ้ดใน ยินเคี่ยด
ผิบ่อได้ไผ่ ซ้ำเชี่ยงด้านกูบ้า บ่อคื้น ง่ายแล้ว ฯ

◎ กาก่องก้าวเย็นเหยี๊ยด พะนักใน
ส่ะพิ้น ซาวปะกันแต่งดิ้ ปะดับพ้อม
เมื๊อนั้น บาไทผู้ ผดควน ท้าวฮุ่ง
นี้วส่อดก้อยแหวนง้อม เคื๊องย่ำ ฯ

● คิ้ดฮู่งฮู้ ถ้วนภาค มนต์ย่ำ
ภูธร ผายพานคำเกี่ยวโสม ไสเข้า
ติ้ชนช้างคูนเมื๊อง ท้าวกว่า
พางไพ่เค้ายิ๊งพ้อม พาบปื้น

◎ ส่ว่า ๆ เบื๊องบ่าวแก้วเกาก่อน กวนแทง
พานคำฝื้นส่่งแกว กะจัดค้าน
คูนเมื๊องฮ้องซะเทียนแฮง พ่างพ่าง
แย้ค่าด้านเดยแตก เต็มนา ฯ

◎ อ้ายคว่างได้แถวก่ำ ตัดคอ
หานพาย พื้นแมนผาแกว่งดาว ตกขว้ำ
เอาหัวย้อนยอสูง เดี่ยงโห่
ทุกที่ซ้ำเชินเจ้า บ่อเหลี๊ยว ฯ

● โผ่โผ่ค้านถ้มคุ่ม เต็งแพน
เต็งดู งาเขียวฝูงไพ่พาง เอาได้
กวานแกพ้อมแมนฟอง ท้าวบ่ง ก็หนี
ถดเคืองไว้โตนน้ำ วิ่งพาย ฯ

● ผู่ก่งท้าวตางพี่ หุนบัง ก็หนี
ไถภูจรบ่อแป คอยหน้า
แกวทองล้างเชียงฮัง ถือนาถ ก็หนี
เขาบ่อถ้าเพื่อนพ้าว พั่งตาย ฯ

● บ่อฮู้ ก็หมื่นชั้นอำมาตย์ แมนตาย ก็หนี
ไผหาก ทวนโภยตายแต่คน ไกลย้าว
ทังก็ กำมือเท้งหัวพาย ไทแขก
มาจัก เมี้ยนชั่วตั้งเคืองท้าว ที่เซิ่ง หนี้เถิน ฯ

● ดับแยกช้างกวนเกียว พัดคืน
พานคำเบิ่งแบกงา เงยถ้า
ฮอยที่ ดินเพียงพื้นพูกง เปนอาตคนแล้ว
กางว่า ได้ฮอดห้องนางพ้ำ ดูกพรมแลเยอ ฯ

● ผายผาดช้างซัดฮ่อ ฮุมแทง
ไกวคมไล่ผ่าเผลี่ยง ผิดท้าว
กอยแฮงเปืองแปนตน เลื้อไบ่
เมื่อนั้น พระบาทท้าวไจก้า ขึ้นส่งวน ฯ

◎ ออระไหม่ นิ้วกำดาบ ฮางเซิ่ง
แยงคึงควนผ่าเผลี่ยง แผวเนือ
แต่นั้น เร็งโญเจ้าแถนคูน ถงเกิด
เงือดดาบก้าแยงแม่น ตัดคอ ฯ

◎ เลือดหยาดย้อยช้างไหย่ คูนเมือง
เกากองยกยื่นหัว โยงค้อง
เมื่อนั้น บาเคืองเจ้าพานคำ คิดมาก
เดินพวกพ้องผืนท้าว แต่งดี ฯ

◎ ฮู้ว่า วิบากเบื้องปางก่อน เวรสนองท่านแล้ว
ข้อบ่อ ทวนสิ่งยี่ชวดชู เชียงด้าน
ดังหาก ทำโพยฮ้ายปิ้นคอง พ้นขนาด
ยาว่าด้านเตียนท้าว กล่าวหยัน ฯ

◎ แต่นั้นบ่าวเพื่อน ให้เมี้ยนดาบตั้งแต่ง ส่งสะการ
พอที่ กัมกุมเวรคอบคึง ตายช้ำ
ภูธรย้ายพานคำ ยกย่าง
พ้อมไพ่พ้าคืนเข้า ดู่เวียง ฯ

◎ ค่างค่างแก้ช้างอาบ บางบิน
เมื่อนั้น บาไทเฮียงฮอดเกย เมือห้อง
นรินทร์อั้วไล่ส้น โสมฮาบ
นั้วแนบน้องทวนท้าว ดู่สถาน ฯ

◎ ปะดับเคืองเมี้ยนแล้วอาบ สงดี
บาคานเมือแท่นทอง ธรรม์กว้าง
เต็งเห็น มุนตีซ้าคนเคย ข้อยไหม่
ได้หมู่ช้างทังม้า มากมวน ฯ

◎ ไย่ไย่ถ้นเหลือข่วง เชียงจวง
พอที่ ผลควนคิดคั่งไจ จอมไท้
เมื่อนั้น เร็งโญไท้พรมยวง ต้านพี่
เห็นที่ แกวมากล้นฮอยไฮ้ ฮุบงาม ฯ

๏ ทุกที่เทียนพลเพื่อน ดงเห็ง
ทังหลายเลยฮื่นแฮง ฮุมซ้ำ
คนเซิ่งซั้นเซียงเคือ มี่มาก
พระบาท เจ้าลุ่มฟ้าเดินตั้ง แต่ไกล ฯ

๏ อันนี่ง เสือปากซั้นเซียงใหย่ เงินยาง
สมภารไซซ่อยซู ขนช้าง
บ่อฮ่าง จักกางพลเข้าเมืองหลวง พ้อมพี่
เทื่อนี้ ปดโทสม้างแมนม้วย คุ่มตาย ฯ

๏ เมื่อนั้น อัวที่เหง้าขานขอบ ภูธร
เล็งเห็น แมนหลายดูดั่งดิน จักขว้า
ปะนมมือไหว้ขอวอน ฮักฮาซ
บนบอกก้าโดยคุ้ม คู่ผี่ ฯ

๏ เห็นที่ แกวมากพ้นใจขาด ทวงกะสัน
เทื่อนี้ฮู้ว่า คุนบาสี่โผดลุง ทังข้อยแลซาม
แม้งนี่ง วันเอี่ยงเซ้าหลิ่มดอย เดือนส่อง
ท้าวฮุ่ง เจ้าติ่วส้อยเพาแล้ว ลวดนอน ฯ

๏ กาก่องนี้วเพ็งพี่ ปะซิดซม
ภูธรผันแนบนาง นงหน้า
สูนฮมกั้วเกาจันทน์ เจือกิ่น
ผันแนบผ้าแดงง้อม บ่อวาง ฯ

๏ แม้งนี่ง ลมล่วงถ้องแถวถิ่น เซี่ยงจวง
ดาราวี่คู่ดาง แดวนค้อย
ฟั่งยิน สวาสวาซั้นเซี่ยงหลวง ฉุกส่าก
เจ้าติ่วส้อยผันผ้า ตื่นจวน ฯ

๏ สูรย์ส่องแจ้งเฮืองป่า อุทัย
ผลควนคิ่ดฮุ่งหลัง เหลือกั้น
ในทวงฮ้อนอาลัย ดั้นสวาด
สูรย์ส่องซั้นเซี่ยงล้าน เฮือแสง ฯ

๏ เจ้าจากย้ายผันออก เดินขวาง
ทาสี่แบ่งเคื่องดี่ อบน้ำ
ฝูงนางเซ็องยอไป ปุนอาบ
ปะดับซู่ล้ำเลยแล้ว คาดแคง ฯ

๏ โสมฮาบไท้ยกย่าง เมือสถาน
โยธาแฝงนอกใน คนเผ้า
เทพอั้วคนคาน ละวังแต่ง
ให้ด่วนช้าควายซ้าง ฮีบตา ฯ

๏ ปะดับซู่ซั้นเลี่ยงแสง คัวหลวง
ฮมฮม ไทเซี่ยงสาแจกปุน เปนถ้อย
มุนครี่พ้อมทุกดวง เลยคั่ง
ดั้นแต่คุ้มเวิงน้อย นอกใน ฯ

๏ สะพั่งพ้อมฝูงหมู่ โยธา
ไหไหเฮี่ยงพาดทะไล เลี่ยนเซ้า
ไสสันแก้วเก็งฌา เดินแต่ง
ค้ายสิ่งเหง้าฝูงท้าว ซู่นาง ฯ

๏ ปะดับซู่ล้ำเลยแต่ง คัวหลวง
เมื่อนั้น กองคอนทวยเคื่องคาน ของง้อม
ผื่นนี่ง มะฮามจามแจ้งลวงลาย มอมมาด
ท้าวฮุ่งผู้ คิ่งค้อม นุ่งใน ฯ

๏ ผืนสอาดกว้างสาวแล่ว ไหมคำ
จอมใจนางฝากมา มัวไห้
ลำลำท้าวทวยแยง ทงเพส
เขาก็เซงยี่ ผู่แก่นไท้งามย้อย ยิ่งเขียน ฯ

๏ เกเกสเก้าทัดดอก โยธิกา
สังวานเวียนแบ่งไบ คำเหลื้อม
ไสสุดเนื้อนวลฟอง พื้นมาด
ท้าวนั่งเอื้อมอิงเท้า แท่นทอง ฯ

๏ พุ่ง ๆ ช้างม้ามาก ของแกว
เสิน ๆ ไกวกะดิงทองค่าควน คำด้าน
เส็งดู แถวทางข้อยเชยคาว เต็มช่วง
ค้ายปากต้านสาวใช้ กว่าเมื่อง ฯ

๏ สูรย์ส่วงถ้ำในโลก โลกา
วันเฮื่องไสส่องพะโยม ยังเช้า
สามพันพ้อมพาชี้ ได้ใหม่
วอแต่เช้าวางไว้ วิ่งหนี้ ฯ

๏ ภูไช่ท้าวเดินอ่อน แองคอน
ยังดี เอาขันคำไส่หัว แกวตัน
ขอนขอนก้องกะดิงทอง ทวนย่าง
ทุกที่เท้าทางส้น นอกเวียง ฯ

๏ ค่าง ๆ ช้างเย้ยเกื่อน เพ็งผาย
พางคำชวนลูกหลาน ถือม้าว
(หวนพายไห้แองกา ขึ้นฮ่วม)
เฮาก็ ได้ท่อนท้าวทังค้าย หย่าแควน ท่านเนอ ฯ

๏ มันนั้น หลานกว่าล้างสี่ด้านเกยเทส นักคำ ฯ
เงินยวงยังอ่านแสน สมส้อย
เปนแต่กัมเวร เบื้องปางปะถม ถ้วนบาปจิงแล้ว
พอที่ ได้อ่อนน้อยเลยไป้ บ่อบาน ฯ

๏ ยาบยาบพ้อมพลพวก มุนตี
ภูธรทงพานคำหย่อนเชิง ซำย้าย
มุนตีพ้อมโยธา ทวนย่าง
ค้ายไพ่พ้ามวนพ้อม พ่ำไป ฯ

๏ บ่อฮู้ กี่ท่อนท้าวเทียนต่าง ภาสา
ทุกไทชมขาบทูน ธรรม์เหง้า
คุลาพ้อมพลแสน แส้ก่อน
เหน้าขี่ช้างพังย้าย ย่างตาม ฯ

๏ ว่อน ๆ ก้องเสียงเสพ ภูมิพุ้นเยอ
บางามคือคูอินท์ เอาตั้ง
โสมไสผู้หลานคิง คำเกื้อง
ไสหมู่ช้างหลายค้าง เคียนไป ฯ

๏ เพื่อง ๆ ย้ายคันฮ่ม เฮ็งโฌ
ฝูงสาว ไทเงินยางผ่อแล เส็งเจ้า
เมื่อนั้น สูรย์คลาคล้อยเวียนเสมร ไสส่อง
พระบาทท้าวเถิงห้อง แห่งลุง ฯ

๏ กาก่องท้าวพับจอด เกยคำ
บุญสูงฮับฮาชคุน หลานแก้ว
ธรรม์ยำไท้ราชา โฉมลูบ
ทุกที่แล้วเลยพ้อม นั่งเนือง ฯ

๏ ม้าออกห้องโจมจูบ นัดดา
เยี่ยวบ่อ ทำเบื่องดูหยู่ลุน เลยหม้อม
เทื่อนี้ มหาไชยต้องเต็งเขา ถอยพาก คืนแล้ว
เย็นหยุ่ย้าวพดพ้อม โยธนี้ยืน ฯ

๏ ผ่อเห็น ทุกปากชั้นหัวบั้ว เปนกัน
กิ้นถิ้นจัดแจกเชย ขวาซ้าย
บุญกันแก้วเอินเลี่ยง ถอยกล่าว
ไห้หลากไว้หัวอ้าย กว่าเมื่อง ฯ

๏ ชะพ่มพ้อมเชื่องถ่าว นารี
ดูเฮืองคับคั่งเฮือง หลายฮ้อย
ที่ดูด้วยบริพาร พอหมื่น
เจ้าคิ่วล้อยไห้คว่าง ถวายลุง ฯ

๏ อาวจิ้ง ยวงยื่นไหว้นบนาถ เร็งโณ
บุญสูงไสส่งแฮง เลยล้น
อันว่า โจนโจนั้นหัวแกว ท้าวกว่า
หลานท่านได้วานนี้ ค่ำควน ฯ

๏ เฮาก็ ม้างกว่าปุ้นเขาพ่าย ทังปวง
คูก็ถอนเอา ฝูงเมียแกวแต่นาง พอฮ้อย
นับท่อ เงินยางล้นสองแสน สามหมื่น
เทียนย่อม ยกไสช้างท้าวกว่า เอามา ฯ

๏ อ้ายยื่นถ้อยถวายแห่ง ภูบาล
ราชาเต็งผ่อดู ดาถ้วน
ชะถอนม้าอานทอง ทังหิ้ง
เลือกแต่ช้างสานต้น เคื่องคำ ฯ

๏ เบื้องขอกพุ้นช้างใหญ่ คุนเมือง
คิงดำคือแท่งทอง ดำเกี้ยง
เมือง ๆ เหลื้อมงางอน มันเบ่ง
พระบาทเจ้าจอมไท้ ขี่ชน ฯ

๏ ใจเบ่งนั้นช้างชื่อ พานคำ
เลยทานไสส่งแกว ถอยค้าน
ธรรม์ย่ำนั้นแองกา หลานกว่า
ผู้จิ่งหน้าปุนต้าน กล่าวหาน ฯ

๏ เจื่องผ่าได้กางโฮม โฮมเอา
หลานก็ กุมทังเปนฝากเชื่อ ลุงป้า
พายขวานั้นหัวแกว ผู้ใหญ่
ท้าวฮุ่ง เงือดดาบถ้าถอยแม่น ตัดคอ ฯ

๏ หัวนั่งนั้งแกวไป่ นาขวาง
ฝูงเขา ชาวเชียงเคือเกือนเพิ่ง เยี่ยซ้อย
ฝูงนี้ คนหานเจ้านางงาม ง้อมม่วน จิงแล้ว
แต่งหมู่ม้าพอฮ้อย ซ่อยลุง ฯ

๏ ขายผู้ใจด่วน หานพาย
มันก็ แทงแกวฝูงเผือกเหลื้อง ตกขว้า
คนเซิ่งผู้ แองคอน ชายต่อ
ได้หมู่เจ้าช้างเผือก แมนเฮี่ยว

๏ ผู้พ่างไกลเชื้อพ่อ คอนชาย
มันก็ พื้นแมนเบี่ยวขาดขอ กะชันช้าง
พายคนผู้ ขุนคอน ท้าวหนุ่ม
ได้ที่อ้างน้องกว่า แกวเผือง ฯ

◉ ชะพู่หน้าผู้ใหญ่ สามมะเฮี่ยว
ชนเมนเฮื้องเกิบแกว กุมข้า
ทังหลายพ้อมกนเกี่ยว ได้กว่า
เอาหมู่ช้างทังม้า มากมูน ฯ

◉ สว่าสว่าข้าเมี้ยนหมู่ หัวแกว
ฝูงเขา ชาวปะกันท่อตาย สามล้าน
นับแต่ คนแถวได้ทังเชย พอหมื่น
หลานท่านให้เผือข้อย กล่าวกอน ฯ

◉ ฮื่นฮื่นต้นเฮื้อขว่าง เงินยาง
ไกวฮางเซ็งเท็อเดียว ดูล้น
ไคจัก กางแพนขว้างจอมหัว ฮอยยาก จิงแล้ว
คือคั่ง คันแผ่นพ้ามาน้อม นอบถวาย ฯ

◉ ปากนึ่ง เกยเกสเก้าหัวกว่า เร็งญา
มันนี้ วางคิ่งเพาะเคียดเค็ม คุงฮ้าย
อับปะราไชช้าเสี่ยคน มรเนค
ชวนเพื่อน ผ้ายแผ่นด้านมาเมี้ยน คุ่มตาย ฯ

◉ นักเผดฮ้ายฝูงหมู่ แงนงอน
สมคามหายเหือดไป เนียระเนื้อ
ทันที่ พอหลายเบืองวิ้วอ ห้อแต่
เขาบ่อเอียดดูฮ้าย ฮืบหนี ฯ

◉ เบื้องแง่ซ้ายชั้นซื่อ หุนบัง
คูก็ ฮุมดีเต็งบาดมัว เมาค้อน
ฮวยที่ แยงยังด้าวแดนผี ดีดอน
ปะไบ่อ้ายยินฮ้อน ฮืบพลัน ฯ

◉ เมี้ยนมอบถ้วนทุกที่ ถันถวาย
เมื่อนั้น แองกาผันแผ่นแคง เคืองไห้
โอยอายโอ้ทุขขลัง เชือนอ่อน ?
เปนเพื่อหน้าออก ผู่แก่นไท้พาต้อง หล่มหลวง ฯ

◉ หมักหม่อนหน้าคุงขอบ แจคดี
ฮาวพวง ทังแองเดือนแต่งเติม ดางเจ้า
ปะคุบค้องเภรี ไห้โห่
เสียงสนั่น เท้าง่อนพ้าคุงขอบ มหาพรม ฯ

◉ ไผ่ไผ่ข้าพ้อนดาบ ดาเฮือง
ฮมฮม ชาวเงินยางแต่งปุน เปนก้อง
เขาก็ ทำเบื้องข้าชาวควาย ช้างถ้าว
ทุกที่เทียนหารหม้อ หมื่นเฮือ ฯ

◉ ค่าวค่าวเค้าคับคั่ง บั้นแกง
หนัวหนัว ชาวเชียงเคือไพ่พาง เถิงถ้วน
ดูงก็ เพิงไจเลี้ยงทังเมือง ล้นโลก
ท้าวซึมผู้ คนอ้าง อ่าวหลาย ฯ

◉ ไผโสกไฮ้ยินชื่น ชมบาน
บี่ปายฮักคู่คน ควนอ้าง
แต่นั้น สองพยาพ้อมดอมมวน เมี้ยนหย่า
หามหีบล้อยลงจ้าง บ่าวหาน ฯ

◉ สว่าสว่าคั้งยายเหยี่ยด สุรา
ทันที่ พานดินหกหมื่นไห กำซ้อง
ฮางบัวซ้องวันทา ถ้ายี่
คนคั่งห้องโฮงฮ้าน ฮ่มขวาง ฯ

๏ เมื่อนั้น ดุงที่เหง้าไซ้ช่วง สาวสนม
จัดหานางมิ่งเมือง มาพ้อม
ฮมฮมน้ำแถมพอ เพิ่งมาด
ทูนท่านผู้คิงค้อม เพื่อดฟาย ฯ

๏ พระบาทให้อ้ายแก่วง ไกวปาน
มันก็ ผายความเกิงฮอดแหน หมายต้ำ
ดูก็ ก็อหานต้องแกวแมน กะจัดแตก
ท่อจัก ซ้ำท่อนท้าวเทที่ เมืองปะกัน ฯ

๏ ซะแควกนิ้วอ้ายคว่าง วางปาน
ดุงก็ จัดความแหนเหนี่ยว เจืองใจแก้ว
ควนที่ สีคานท้าวปุนกิน เสวยก่อน
ซมชื่นพ้อมพะนานเหล้า ม่วนสงวน ฯ

๏ โง่งโง่งค้องกองมวน ตั้งมี่
อ้ายง่ำซ้ำเซยเหล้า กล่าวแซง ฯ

๏ คอไล่ส้อยถนิมแก่ว กมซะเม็น ฯ
แคงคานคุบเกิบกวน กางพ้อน
ฮมฮมซ้ำเกยี่ ฮันแส่ง
ย้องเชือดซ้อนเพิงม้าว แกว่งไกว ฯ

๏ ฮู้หลากหลั้นหลบแกว่ง ลำแพน
เหลียวไปมาถ่ำนำ เอี้ยงเอือ
พอแสนพ้อมในโฮง หัวชื่น
ดุงแค่งเสื้อสินส้อย ซู่อัน ฯ

๏ ระพาดตั้งเยียหมื่น เงินยวง
ปุนปั้นพางไพ้ไท ทุกด้าว
ขุนหลวงส้างเงินยาง มี่มาก
อ้ายก่ำน้าวทูนเก้า กล่าวยอ ฯ

๏ ดันดั้ง คุรราชแผ้วแสวงนาก ไนสระ
ทะเกิงยกยื่นมือ มวนพ้อน
ทายทยานเท้าแพนทอง ไกวแกว่ง
ทุกที่ท้อนพดพ้อม ผ่อเฮือง ฯ

๏ แพ่งแพ่งนิ้วอ้ายเกือน เพิ่งพาว
นามกรมันม่วนเมือง แนวน้ำ
ดุงเดินด้านฝุ่งสาว ไซ้ฮับ
เอาแผ่นผ้าผืนค่า พันเงิน ฯ

๏ เมี้ยนจีบแล้วเลยมอน มัสการ
ฝูงนี้ ขุนเชินเซาแส่งงาม ถายส้วน
แต่นั้น สีคานด้านแอ่งผา ผายออก
ปะนมนอบผู้ธรรม์อ้าง แจ่มเจือง ฯ

๏ ทุกขอกพ้อมพวนพากย์ ตบมือ
ทั้งเมืองเมินผ่อดู พดถ้าน
ทวนเที่ยวเทียนก็อแพน ฮาฮ่อน
พิพากย์ต้านคำก้า กล่าวหาน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าถุงซิ่ม ชมยิน
สานสานเสียงแส่งกวน เกาค้อง
จองวองกั๊วกอยนั้น เนื่องเที่ยว
ไจเจือดขึ้นมโนต้อง เกื่อนตาง ฯ

๏ ฝูงนี้ ปะเบี่ยวได้ดูดั่ง ทัวระพี่
สี่เสดี่ยวหางฮ่อนคน โตนเต้น
พอดี่แด้วเดยแป หดบนั่ง
ปะคุบพาดพ้อมเพงเหล้น บ่อนาน ฯ

๏ ถุงชั่งซ้อยคำแจก จูมดาย
สาวโสมคานส่งไป เปนเชื้อง
วางมวนให้แองผาย มวนมอบ
มันก์ เบื๋องไปนี้วยอย้อง ไส่หัว ฯ

๏ ถุงก็ ปะกอบเกื้อดุดาภ คนเซิ่ง
ไชยสมคามต่อตัว ฮื่อย้าน
ขุนเพิ่งเจ้าดมนอง พ้าฮ่วน
ถุงแต่งตั้งสองข้าง ฮ่างวัน ฯ

๏ ทะด่วนนี้วนบนาก ชุดี่แหน
งางอนสันสิ่งทอง ทั้งค้าย
ผายผยองเบื๋องแพนคำ วี่วาท
คือคู่ส้อยสายเส้น ไส่เสี่ยน ฯ

๏ ยัวระยาดย้ายเกี่ยวย่าง เยี่ยงคิ่ง
สาวกังวนหว่าแด ดาคี้น
ฝูงนางเที้ยนซิ่งเอว อวนอ่อน
มโนพาดพั้งเพิ่งได้ ไป่ปาน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าถอยนั่ง นบพยา
พายหานหนหมู่วัน เพิ่งพ้อน
ราชาต้านเดินขุน ท้าวหนุ่ม
มันก็ เฮฮ่อนฮ้อนกำก้าว แกว่งแพน ฯ

๏ ทุกขอกช้ำเมินมุ่ง เดิ่งแด
กะทำไปมาดั่งกะดิ่ง แสวงหลิ้น
แปโสมเบื๋องหางยูง ยัวระยาด
คอยบื่นหน้าเหลี่ยวย้าย ย่างควน ฯ

๏ พิ้งพาดพ้อมเสียงดิ่ง แสงระบำ
สาวสงวนดักดั่นใจ จงม้าง
ยินคั่งแค้นทวงกะสัน กั๊นหยู่
ปากบ่อได้เดยกะด้าง เยี่ยะวอน ฯ

๏ แต่นั้นชะพู่หน้าเมี้ยนนั่ง นบถุง
ดาขันคำอี่กแดง ผื่นเข้ม
บุญสูงแก้วคำดี่ ให้นอบ
ยังท่อผู้ไจเข้ม ที่เยี่ย ฯ

๏ ปะกอบเนื้อคือคู่ อินท์แถลง
มันก็ เสี่ยคองคำกสาวเถิง แถมถ้อย
สะไบแดงผ้าผื่นงาม ย้องหยั่น กู้นี้
เบื๋องบ่าวง้อมคูนท้าว ซ่อยถุง ท่านแล้ว ฯ

๏ เซาฮื่บค้อนบั้นค้องคอมบี่ สวานใด
สมคามเฮาค่อยทง ตางเจ้า
หตาคิ้วคอยไหล เหลี่ยวเหลี่ด
เนื้อบ่อเส้าผิวเกี้ยง ส่องไส ฯ

๏ ดูเลิศล้นล้นแห่ง ธรณี
ทงโล่มล้นไค่กาง กันได้
เฮาจัก คึพดเข้าเมืองปะกัน กวนแก่
ภูวนาถท้าวคูนให้ ข่มไกล ๆ

๏ แต่นั้น มือล่อคเต้นหลบแกว่ง ถอยหลัง
มาไท ยอเงินยวงเคื่องกิน กองแก้ว
วัดถังผ้าผืนแพง เพิงค่า
แขบจิ่งแล้วแพลิ้ว ไล่ล่ม ๆ

๏ ละพาดพ้อมมวนมอบ เยี่ยค่ำ
มันปะนมหัวขอบใจ ดุงบ้ำ
ธรรม์ยำผู้ผลกวน ยินชื่น
แต่นั้น เจ้าอว่ายหน้าเดินต้าน ต่อคอน ๆ

๏ ฮื่นฮื่นก้องปะคุบพาด เกรี้
มันก็ ยอกรนบป้อมน้ำ แนวเนื้อ
คือดั่ง นาคาหลิ้นหลายกน เอี้ยงอ่อน
กรเกื้อบเกือแพนคั้ง แต่งมวน ๆ

๏ ฮ่ำฮ่อนนิ้วองอาด แอวกม
ล่าวล่งวนดอมดั่งใจ จักม้าง
ฮมฮมผ้าผายเชิง เบื้องไป่
หอมอ่อนอ้างเกากั้ว กินจันทน์ ๆ

๏ ดูกไพ่พ้อมพวงไห่ หุมคอน
ดุงฮางวันคู่แหวน ผืนผ้า
กับทั้ง พวยล่านแก้วงางอน มวนมอบ
ยินโยชน์เถ้ายาช้า ซู่บี่ ๆ

๏ แต่นั้น พระบาทต้านเดินแต่ง คอนชาย
เลยลวด วันทาดั่งเดิง ลุกพ้อน
ทังหลายกั้วฮางบัว เมามี่
ฝูงเสพท้าวละคอนค้อม ก่องไกว ๆ

๏ ปุนบี่แก้วแกมพาด เพงพัน
ไล่วกิ่งค่อยย เฮืองนิ้ว
เพิงเทียมห้องหิมะวัน แวนเลิด
คอนคว่ชั้นคั่งค้อม ค่อยคอย ๆ

๏ ปะเลิดช้อยเจ้าแจ่ม เจืองดุน แท้แล้ว
ล่อยวอยจัดซู่คน กวนย้อง
ไล่ล่มุดแย้มยนล์ เล็ดยวมาก
เลี่ยงไห่ก้องเชียงถ้าน ด่วงบน ๆ

๏ พอยพากเหลื้อมถอยนั่ง มัสการ
ฮมฮมหามหีบเงิน แกมแก้ว
มวนมี่ม้าทังอาน เอามอบ
ปะดับแต่งแล้วเดินเหล้า ข่ำกำ ๆ

๏ คึดชอบไช้ล่องบู่ ปุนเบื้อง
ภูธร ผายพานคำเกิบแกว กวนค้าน
เฮาก็ วางเมืองชั้นเงินยาง ยูแต่ง
ท่อจัก ต้านช่อยท้าวคูนเจ้า แจ่มตน ๆ

๏ พาแพ่งช้อยไล่ล่อง ล่ามล่าว
เฮาก็ กำกันดุงแต่บน บุญไห้
อามคายหน้าขาวฟอง ดิบดี่
พลสว่าย สู้ฮึบข้อแรไช้ ชอบดุง ๆ

◎ แต่นั้น พวงพากถ้อยถนอมกล่าว บาไท
ยอมือ ทูนบุญสูงส่งถวาย ถวินไห้
โสมไวถ้อยสายเมือง มนุสราช
งามยิ่งไท้ไทย้อง ยอดคาน ฯ

◎ ภูวนาถท้าวชั้นชื่อ เงินยาง
ทูนสานสี่ป้ำปวง บาท้าว
อันว่า เจียมปางถ้อยสามสี่ สาโรจ
บุญยื่นน้าวคิงค้อม แนบนอน ฯ

◎ มาโสตบ้ำปางไหย่ หายกะสัน
ถุงอาวออนเหนี่ยวเจื่อง จอมเจ้า
บุญกันแก้วขานพวง พดถ่วย
เฮาก็ มาม่วนพ้อมธรรม์เหง้า ชื่นชม ฯ

◎ ดูดั่ง หถานคาบเหล้าหลายถ่าย แควนเมา
มากแล้ว
ถางบ่อ กมเกี่ยวเงินขาดเสีย สมพ้อน
ยินนางหลั่นเยี่ยวเงิน หาบฮ่าง ฮู้ดี
เจ้าติวก้อนคำถ้าน เยียะหัว ฯ

◎ บ่อใช่ เชื้อต่างท้าวทันอื่น อันไกล
คนหลานคือลูกคิง ลุงเลี้ยง
อันนึ่ง เดินดงด้าวไพรวาง ข้ามเถือน
ผิวบ่อเกี้ยงโสมเส้า หล่าเหลือง ฯ

◎ ปะดับเพื่อนพ้องพักเน่ง ยานั้น
ทังเมืองเมินผ่องอม งองท้าว
โกไสยผ้าผืนวัน ถายแถบ
พระบาท เทียมแนบน้าวปะสงเนื้อ นุ่งควน ฯ

◎ ทัดเกสถ้อยสูนดอก โยธิกา
ชุมพูพอนแซบค่า หลายถ้าน
คือดั่ง เหมหงส์ผ้ายลีลา ยัวระยาต
ควนค่าถ้านยอย้อง ยอดซาย ฯ

◎ สะอาดเหลือมไสส่อง สังวาด
สวานไลตามพาทพิน เพงได้
นงสี่แก้วภูบาล บุตเรส
ให้ฮิ่บพ้อมแคนห้าว ติงตาม ฯ

◎ ยัวอุ่นเนื้อนัวตะเพส เพิงสงวน
อามคานคอยเหลือดจง ใจม้าง
เพิงที่ สาวสงวนซู้ เชียงเคือ ตื้นคั่น ดอมแล้ว
นิราสฮ้างฮอยฮู้ ฮูปกะสัน ฯ

◎ ผู้กั้นแก้วไกวแกว่ง แพนคำ
ก็นรี ในหิมวันว่างาม เพิงเพียง
คือดั่ง สรพดเกี่ยวกำกัน เกากอด
องคุเลสนิ้วกมถ้วย ส่องแหวน ฯ

◎ โสมยอดย้อยหลายหลาก กนกะสิงห์
เสวียงแพนพาบใจ แวนพ้อม
แอดะอวยเอื้อองค์คิง แอวอ่อน
ทุกท่วยถ้อมแดท้าว ท่านรือ ฯ

◎ หมักหม่อนเนื้อเหลี่ยวเหลือด หอบแพน
เสียงอื้อคับแผ่นดิน ตาฟื้น
แถนแถนนิ้วอาวพวง นบนาถ
คือคู่ เห็นแผ่นพื้นพิมานฟ้า ฟากสวรรค์ฯ

๏ แต่นั้น ท้าวฮุ่งเมี้ยนเมือเสื่อ แพคำ
ทุกคน ทุกวันทาใส่หัว ปะนมไหว้
ธรรม์ย้ำบ้ำปุนใจ ตกแต่ง
น้ำดอกไม้หอมเฮ้า ฮ่วงฮวาย ฯ

๏ แพ่งแพ่งน้ำเกาแน่ ? กิสนา
จันทน์เจือกายกิ่นมี้ เมืองได้
โสภาแก้วอามคาย โฉมฉูบ
ฝูงชว่างใช้ไกวแกว่ง คันคำ ฯ

๏ เถิงซูบเหล้าเฮาฮ่วม เฮียงเฮียม
พอที่ บุญกัมกันเผ่าพงส์ พันธ์เชื้อ
แต่นั้น นงเสงี่ยมต้านอาวพวง พลสว่าย
เยาวราชผู้ แนวเนื้อ เหนี่ยวสุง ฯ

๏ หลานท่าน เต้าก่ายน้ำเทท่าว เมือหนา
ยังได้ เห็นบุญสูงสอดแพน เพิงย้อง
ตางตั้ง วิจนาแส้งสอนใจ จำเจตน์
ฝูงลูกน้องเฮียนฮู้ สาตศิลป์ ฯ

๏ เท่าว่า ปงเหตุฮ้อนหนบาป นินทา
เขาก็ วอนวินตายตุ่มมวน เมือฟ้า
เซินพยาหลื้นกะสิงฮ่ำ เฮฮ่อน
ทุนแทบผู้ใจก้า กล่าวงาม ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าสุงซึ้ม ชมสงวน
บุญคามทงเคืองควน เคียนเนื้อ
ทวนทวนเท้งเกากอง เหินโห่
องค์อ่อนเอื้อสันม้า ม่ายคึ ฯ

๏ โพ่โพ่พ้อมพายสุ่ม คบมือ
ทิวแพนคำเดือนบัง บาท้าว
อื่อทื่อถ้อมนงสี่ สาวถ่าว
สุงซึ้มผู้ใจห้าว แห่งสถาน ฯ

๏ ตั้งต่าวหลื้นกวนเกิบ กางผาม
ผานผานยกย่างโกย กายเต้น
บางามเจ้าเจืองสุน เส็งซึ้ม
ชื่อว่า กะสิงออกเหล้นเทียมแท้ ไป่ป่าน ฯ

๏ ตั้งตื้มพ้อนคับคั่ง กางกน
ตะฮงฮนฮาชสถาน เถิงถ้วน
สมคามนี้เติ้มมา ฮือหลื้ก
เปนดั่ง พื้นค่าซ้อยอม้วน ไส่ไฟ ฯ

๏ เพิดพิกหลื้นหละหลาก หลายกน
เมื่อนั้น โสมไวนางซึ้มเซิน เชยห้าม
เยียวว่า แคนคิงเจ้าใจกะหน หายเนตร
บ่อฮ่าง ข้ามโยชน์เยือนดูเถ้า ถอยแฮง ฯ

๏ เส็งเกศเกียงข้ามกว่า สังขาร์
คิงคือแถลงเคียมคม เถิงเถ้า
พอปะมานแส้วสีดา เนื่องนั่ง
พระบาทเจ้าบั้นแก้ว เกิ่งเมือง ฯ

๏ เพ็ชพุ่งน้ำดูดั่ง แสงไส
พิทูรเฮืองเฮื่อไหล เหลืองเหลื้อม
มหานิลได้ในเมือง มัชฌิมเทศ
เงือมบ่อแก้วถือค้า ค่าแสน ฯ

๏ ทาเรสเหลื้อมแคงเลือด ไถหิต
ทุกแดนลือไป่ปุน ปานได้
ฝูงหมู่ มีริทธิ์เฮืองพยาเจือง มวนมอบ
ช้างซึ้ม ได้แผ่นฟ้าหลานไท้ ฮ่างวัน ฯ

๏ เชืองถ่าวเพี้ยงยกย่าง ไสสถาน
คำมะโนอันเฮียกพรม ชุไท้
ถ่ำถ่ำถ้วนคูไว แวนอาต
อ้ายคว่างไหว้ถวายท้าว ซึ้มชม ฯ

๏ พระราชฮู้เดินสั่ง เสียงหวาน
เทพา ทังพรมสวางซ่อยชู แนนไท้
ชุนเจืองเจ้าพานคำ คูนซึ้ม ปางนี้
ยังยิ่ง ได้บ่อน้ำในฟ้า โสดสง ฯ

๏ ไห้คืมช้างตัวซือ อินท์บั้น
สะโถนคำกองมะนี้ผูกขวัน เชือเถ้า
ยอทูนไหว้ในหัว หุมมาก
หมั้นหมื่นเข้ากินฮ่วม บุญหลาน ฯ

๏ แต่นั้น เมี้ยนปากแล้วอ้ายคว่าง แควนเมา
ผาน ๆ ถือเคืองงาม คูเมี้ยน
โสมสเถาผู้ผดควน ท้าวฮุ่ง
เลยม่ายแย้มเชินอ้าย ออกพัน ฯ

๏ พุ่ง ๆ พ้อมเสียงโห่ ตบมือ
ในโฮงนั้นบ่าวหาน หุมท้าว
มือถือถ้วนยังแพน ถ้าคว่าง
อาวก็ นบนาถแล้วแซนค้อม ค่องกาง ฯ

๏ พ่างพ่างเหลื้อมมะนี้มาด ทังแหวน
คอคาง เหมือนชุนจอมซึ้มเส็ง เลยได้
มันก็ ยังแพนเบืองขยับไว แวนยิ่ง
นามนาถไท้คนอ้าง ห่อนทาม เมือใด ฯ

๏ ทุกสิ่งฮู้คนมาก มัวยำ
เจียมแต่ บาจอมฮะฮาบสอน คูไว้
ถ่ำถ่ำหลื้นหลายกน การแซ่ง
หลบหย่าแล้วทูนไท้ ที่สถาน ฯ

๏ ฝูงแกว่นไซ้ซัดพ่าง ภูธร
ฮมฮม เทผินคานออกมา คูต้น
ออระซอนต้านอาวพาย พี่ออก
มันก็ นบเจืองเจ้าธรรม์ต้น คู่คน ฯ

๏ ทุกขอกพ้อมเสียงโห่ ตบมือ
ผายกาง กนสิ่งทองออกแต เส็งหน้า
กูนี้ ตางเจืองไท้ไทลือ ยสยิ่ง
บ่อหลากหน้าเสียเจ้า แจ่มเจือง ฯ

๏ ประดับบีแก้วแกมพาท เพงพัน
เมืองเมืองแพนง่างาม เงยเกี้ยว
ฮมฮมหลื้นหลายสัน สแวงแกว่ง
เนี้ยวชู้ชั้นเพงพ้อม พ้านาน ฯ

๏ แพ่งแพ่งนิ้วประนมนั้ง นบตุง
ภูบาลบายมอบเมือง มวนไท้
บุญสูงต้างเงินยาง ยสมาก
สินสิ่งเสื้อรือไฮ้ มอบภรณ์ ฯ

◉ เมื่อนั้น เจ้าวากหน้าเดินอ่อน แองคอน
มันก็ ผายความเถิงปู่พวง อาวพ้น
ภูธรท้าวจำสาร เถ้าแก่
พ่องจ่าซ้อนคนต้น ออกอวน ฯ

◉ หน้าผากถ้านชักแง่ งามตวย
ฮมฮม พวนผิ้นคานเคื่องดิ้ เอาย้อง
ดี้ท่อ หูดาหน้าโหยหวย แห้งเหี่ยว
เสี้ยงแซกฮ้องเอินอ้าง โอดหาน ฯ

◉ เซาก็ เฮวเฮ่งค้อนแท้เที่ยว ทันกอง
ผานผายไชยเซื้อดกาง กนถิ้ม
ดูดั้ง อุทอนห้องเพ็งพอง พาวฮุ่ง
มันก็พ่ำฮื่บ เข้าต่อช้างชนม้อย มอบมวน ฯ

◉ พ้อนพ้ายพ้อมเสี่ยงส่ง ไปมา
ออระควนสาวหยุ่โฮง เฮี่ยงเยี้ยม
เซาก็ สั่งขยาฮู้ ฮมมะนัง ตอมหยุ่
ยังไป่เยี้ยมตูเถ้า ก่อยแฮง ฯ

◉ สะพู้พ้อมพักนั่ง นบเจ๊อง
ดุงแพง คูนฮางวันแส่งสิน แสนส้อย
เมือง ๆ เหลื้อมเทียนทอง เท็งแท่น
กูนั้ ซ้อยแต่ต้นเหลื้อเลี้ยง ดูกจอม ฯ

◉ ตะแบ่นหน้าเมามี่ โสรา
แต่นั้น ฮอมความเดินสั่งชา ดุงบ้ำ
อวาก็ วันทาไหว้ถวายพร ภูวนาถ
หลานจัก แผหมู่ช้างวันหน้า พากเมื่อง ฯ

◉ นับแต่ ตัวขนาดได้พอหมื่น สามพัน
ปุนเปื้องจัดแจกเซา ฝูงก้า
แม้งนึ่ง จันทรังพ้นเซาทอง เฮื่องฮาด
ดาวด่วนซ้อนคว่างฟ้ำ ฟากพรม

◉ ตะแบ่นหน้าพระบาท ยินเหงา
ฮมฮมเดินสั่งสอง ดุงบ้ำ
กูจัก เลยพายพ้อมตามเซา ฝูงพ่าย
นางกว่าถ้าชนช้าง บ่อยอม ฯ

◉ วอนก่ายซ้อเหนฮ่าง เวี่ยงหลัง
เฮาจัก ทำสะกันโส้มแจกอวย ฝูงแก้ว
สเนโหเจ้าจอมหัว ดุงออก
ให้ท่าน ไปผาบแผ้วฝูงเข้ ย่อยกะจวน ฯ

◉ ดุลาภได้ทุกขอบ เมื่องปะกัน
เทเฮื่อนมวนมอบนาง ถวายเจ้า
อันว่า คองเมื่องด้าวบุรี แกวกว่า
ผู่แห่งเหง้าเส็งหน้า เยี่ยยิน ฯ

◉ เยี่ยวท่อ ค้าบ่อได้หันเพิ่ง เมื่องแมน
เกงท่อคูนพล พายตูมวางเล่าวิน มาบั้น
อันนี่ง แกวแดนด้าวเซาทาม แมนมิ่ง
พลมากคันเยี่ยวพ้อม พ่ำมา ฯ

◉ แสนสิ่งท้าวนานอก เหลื่อหลายเพื่อนพุ้น
เห็นที่ กงเมื่องเซาแซ่งดา ดี่พ้อม
อันว่า สิงทองช้างพายใน นางกว่า
บ่อฮ่างหม้อมขมกั้น เกื่อนมะโนซามแล้วฯ

๏ ดุงว่าท้าวมีอาด เกงกัว
เร็งโฌยสยอดคุน เคยฐู้
เมื่อก่อน เงินยางเพี้ยงฟองไฟ แปวเบ่ง
ฮ้ฅมชู่ผู้ ถามเท้า ทั่วเมือง ฯ

๏ เปนดั่ง น้ำเน่งท้างไฟมอด ยาเย็น
หายโพยเคืองเคือดเดี๋ย แสนง้วน
เห็นที่ นัดตาเจ้าจอมบุญ ฐูซ่อย
ด้วนซู่พ้องเด็งไว้ แส่งเส้ง หั้นแด้ว ฯ

๏ เจ้าค่อย ไปผาบแย้เชาอ่อน โอยบา เที่ยวเถิ้น
ยาแคนไดโชคมี่ โดยได้
เมื่อนั้น ราตีก้องเฮืองเส้ง เบื้ดบ่อง
ช้างที่ไท้เทียมห้าง เฮื่อคำ ฯ

๏ สี่ส่องเจ้าจอมราช เฮี่ยงคดี่
เดินธรรม์ย่ำอ่อนอาม องอั้ว
โสภาส้อยไสสี่ ถาออก
ภูวนาถผู้ ค้งตั้ว จ่ำแชน ฯ

๏ ให้บอกช้างตัวชื่อ พังบัว
คอแควนยกย่างเฮี่ยง เอาเจ้า
พะนัวพ้อมทังสาม ซิ้นชี่
ผู้เห่งเหง้าอิ่งอั้ว อ่อนอาม ฯ

๏ ทุกที่แส้ช้างคั่ง คับทาง
พอยามเย็นมื้ดจวน เดือนแจ้ง
ฝูงนางเต้าถงไถ เกิ้งข่วง
ดี่แก่ เดือนเฮื่อแจ้งพะกายกั้ว ส่องไส ฯ

๏ เทียนหมู่ม้าซ้ำล่วง นันควาน
โสมงามทงจ่ำถอง เฮี่ยงน้อง
บาอิงอั้วทังอวน เอื้อมไหล่
พลพวกพ้องพอถ้าน เถ่าตาม ฯ

๏ ออระไม้นิ้วโฉมฉูน เร็งฌา
โสมเสงี่ยมงามฮุ่งไจ จงค้อย
ฮมเถิงแก้วมาตา พระแม่ กูพุ้น
เจ้าติ้วส้อยเดินช้าง ย่างเพี้ยง ฯ

๏ แต่นั้น สองนาดต้านคำคิ่น โสมไว
เจี่ยมปางเฮี่ยงฮับขวัน แขวนไหว้
สีไสแก้วบุญกัน กัมเกิด กูเฮย
ควนว่า พระบาทเจ้าจอมไท้ ที่กะสัน ซามแล้ว ฯ

๏ ปะเสิดย้ายช้างแทบ เที่ยมเกย
บาคานผายอ่อนอาม ทังอั้ว
ฝูงเคยไต้เที่ยนโยง สถานมาด
สองอ่อน ซ้องดอกไม้หอมกั้ว กิ่นเนือง ฯ

๏ หนัก ๆ หน้อนหน้าพระราช เฮี่ยงสาม
เจืองก็ ผันสองสี่ฮ่วมสถาน ในห้อง
บุญคานเจ้าขาซาย เถิงแท่น
แม้งนิ่ง เสี่ยงไก่ผู้ ขันก้อง ม่วนเมือง ฯ

๏ ตะแบ่นหน้าอั้วค่า เที่ยมผัว
เฮือง ๆ เหมือยหยาดดอย ดูแจ้ง
พะนัวนงพ้าวไขไบ ส้อยคี่
ซาวเฮ่งม้าควานแส้ง ซู่ตัว ฯ

๏ เจ้ายี่ ฮู้กอดเหน้านอนแนบ สองสี่
ผะนัวสูรย์ส่องไส ปงขึ้น
ขอนขอนก้องตี่ยาม เดินตื่น
พระบาท เจ้าโลกกว้างทวงสะอื้น ฮู่งนาง ฯ

๏ ฮื่นฮื่นเทียนฝูงหมู่ ทาสี่
ฝูงเจี่ยมปางแต่งออม อบน้ำ
พอเมื่อ ราดีพ้อมไสแสง สุดยอด
ชมลูกบ้ำเชยซ้อน พ่าสงวน ฯ

๏ คิดจอดแจ้งดุดาภ เลยเถิง
เท่าว่า เวรจำจวนจากเวียง วางซู้
ฮอยที่ นานคาวเท้าเถิงปี เปนชวบ แลนอ
คิดฮุ่งผู้ผิวแจ้ง ท่าวทอง ฯ

๏ บ่อจวบเจ้าแท้เทียว ทันใจ
ดูที่ เทพาสองส่งแนน น้ำซ้อน
พระพายพานไม้เทิงบน หนาวหน่วง
ไสเยสเยือนทังฮ้อน ฮุ่งดาย ฯ

๏ คว่าง ๆ ช้างลงอาบ วังเพียง
ภูธรผายออกเมิน เมืองกว้าง
ดำดำน้าวสะสี่ สงเกส
ค้ายซู่ด้านดูเฮือ เฮืองขึ้น ฯ

๏ ภูเบสไห้ถนอมสั่ง ทองสูน
มิ่งเยียะ คืนแควนพลันคอบเฮี่ยม เฮาฮู้
อวนก็ อาดูรฮ้อนหัทยัง เข้าค่ำ
หว้ายบ่าคู้เถิงห้วย หอดแฮง ฯ

๏ นับฮ่ำฮู้พันที่ คำเคือง นี้แล้ว
มื้อวัน วางแสงงายบ่อกิน เกาไห้
อวนก็ ฝืนพลแพ้แองกา ท้าวกว่า
ชนะฮาบได้ทังซ้าง หมื่นนาง ฯ

๏ จักฮับ เข้าป่าไม้เลยล่วง เอาปะกัน
เทเยียนนับหมื่นนาง เยียแก้ว
กล่าวแก่ บุญกันส้อยโสภา ง้อมม่วน กูพุ้น
เลิกไปแล้วควนไห้ ค่อยคำ ว่าเนอ ฯ

๏ อกอ่อนพี้ดุดาภ ยังกะสัน
เพิงคำของหลากแถว แถมแก้ว
พังจันช้างจำลอง ตัวอาด
งามเลิดแล้วไทยอง ย่างเพียง ฯ

๏ ขันแจกเข้มสถานมาส มุกโจม
วันทาเฮียงหมื่นผืน ลายเส้น
นักสนมเนื้อนางแถว ได้ใหม่
โสมแซ่งเข้มพอฮ้อย ฮอดเฮียม ฯ

๏ สี่ซื่นซ้อยซ่างซื่อ ไกรสร
งามเสงี่ยมฝากเมิ่ง เปนบ้ำ
ภูธรผู้ผลควน คนึงมาก
คิดจอด แก้วกำพ้าเลยไห้ ฮุ่งเถิง ฯ

๏ เทือนี้ บุญแผ่เท้าทุกที่ เขาขาม
กูก็ ฝืนคิงนอนแค่ดง คอมซ้ำ
ดีเพื่อ สมคามเมียนมรนา เสียสว่าง
พ่อซ่อย คูนกำพ้าจงไห้ ซื่นขวาง ฯ

๏ ลูกจัก ไปต่างท้าวเทที่ เมืองปะกัน
ปุนควายงามแต่งดี เมือจ้ำ
คนนันพ้อมโฮงขวาง ในนอก
มันก็ นบนอบซ้ำคดีแจ้ง จื่อจำ ฯ

๏ เจ้าบอกข้อยพันนึ่ง ยิงชาย
เงินคำเพิงไส่สาม หลังช้าง
เจืองก็ ทวายเอาแก้วแองกา แก้วเกิด
เจ้าโตกกว้างพอข่าว นางจอม ฯ

๏ อันนี้ ประเสิดเนื้ออ้ายเจือง ชาชาย
ตอมคนเลยหยู่คอง คนิงน้อง
ลูเยียะ เอาพายพ้อมสิบสาม เฮวฮีบ เมือเถิน
บอกที่ต้องกนแย้ ชู่พาย ฯ

๏ แต่นั้น อัวถีบก้อยถนอมตั้ง เถิงอวน
เทพผายกล่าวกน กอนเกียง
บัดนี้ แถวกวนอ้ายเลยหาย สะสว่าง
คุนอ่อนเพียงแพงดั้น แผ่นดิน ฯ

๏ ท่อจัก ไปต่างท้าวไทอื่น เมือแมน ก็ตาย
พอที่ กัมเวรเวียนแต่อินท์ แถลงถ้อย
ฮอยที่ เทพากู้ แนนแนม เนืองคอบ กันแล้ว
ถามข่าว เจ้าติวส้อยใจแจ้ง อิ่มตน พี่เนอ ฯ

๏ มันก็ นบนอบแล้วเลยเถิก ลงไป
ผลผลยอเคื่องคำ คลาห้อง
เมื่อนั้น บาไทท้าวเงินยาง ชมชื่น
ให้คาดช้างตั้ต้อง ส่งลาง ฯ

๏ ฮื่น ๆ อั้วจัดเพื่อน กะทำคัว
โฮงขวางนั้นนอกใน คัวเค้า
ปุนควายพ้อมพันตัว จูงแจก
อ้ายคว่าง ผู่แห่งเหง้าบั้นแล้ว คู่เมือง ฯ

๏ ออระแนกนี้วด้วยส่อง แยงบัว
พลเมืองเต็มช่วงหลวง ทุกถ้อง
ฝูงคัวย้ายทะไลคำ เฮียงพ่าง
ซ้องหมู่เข้าควายช้าง หมื่นแถว ฯ

๏ ขันมาคตั้งสดาไส่ พูคำ
ทะแนวกอยกล่าวกอง เถิงค้ำ
ลูจัก นำพลแต่แสนพาย เมือท่าน
ทุกสิ่งเชื้อสู่ค้ำ หย่าไล ฯ

๏ ผู่ผ่านท้าวเจียมแต่ ตุมพาง มากิน
คูนหลานไปผาบแมน ชนช้าง
ยอกรเบืองรางเซิ่ง ไทซ่า
ยสยิ่งกว้างลือเท้า ทั่วแดน ฯ

๏ สเด็ดหย่าเมียนน้ำหล่อ วางสดา
มุนตรีคูชู่เมือง กินพ้อม
ราชาท้าวทวยเสวย แล้วหย่า
เลยลวดย้ายคิ่งค้อม เถิกชาม ฯ

๏ สะพั่งเทียนอ้ายคว่าง หานพาย
ทั้งขุนเยียเกือนตาม ธรรม์เหง้า
ทั้งหลายเทียนปะนมมือ ทูนบาท
เขาขาบเจ้าทองส้าน กล่าวเส้ง ฯ

◎ ผัดว่าซ้ำท้าวเทส เทิงปะกัน
สมภารเพิ่งเพื่อนขาม ขอซ้อง
ยนยนช้างนักกะดิง ตกท่า
ตวานคาดย้องนงห้าง เคื่องคำ ฯ

◎ สะพาดเที๊ยนผานไหย่ มามวน
ธรรม์ยำเดินแต่งบั้น ฝูงเหง้า
ผดควนไท้ทงเมื่อง มนุสราช
เจ้าติ่วส้อยบั้นให้ ท่วยไท ฯ

◎ ตัวอาดนั้นช้างไหย่ คูนเมื่อง
ดูไว ค้อมนี่สี่เพื่อมัน งามเส้ม
ไปเบื๋องเบื๊องคอนซาย ฮี๊นขี่
ใจเบ่งเข้มคื่อคู่ ไฟกัลป์ ฯ

◎ ตัวนึ่ง งามถินมนั้นเฮี่ยกซื่อ สี่ดา
ของแกวเฮี่ยวเมื่อมัน แพงถ้าน
เอามาให้ขุนฟอง บ้อนเบี๊ยน
ข้อยท่านเจ้าจอมไท้ ทีเซิ่ง ฯ

◎ ตัวนึ่ง งาหลวยเค้าซุงบ่อ ถัดไพ ฯ
สะเบิ่งมันเมาฮอบคาง ปงย้อย
เฮี่ยกซื่อ รังสี่เหล้อมไชแสง เฮื่องฮุ่ง
แผ้วแผ่นฟ้าบั๋วบ้าน ท่าวทวน ฯ

◎ แฮงพู่งเชื๊อช้างเผือก แถนดี่
เถ่าคิ่งควนค่าเมื๊อง พันพ้อง
เอาไปให้มุนตี๋ อ้ายคว่าง
เขาว่า แก้วยอดฟ้ายอย้อง เพื่อหาน ฯ

◎ ช้างถ่าวไว้เที่ยมพ่าง พอพัน
เจื๊องก็ แพงสองขุนเพื่อขา คูนท้าว
ตัวนึ่งเฮี่ยกซื๊อ เส้าขนันค้านครหลวง ท้าวกว่า
ไปหย่องน้าวหินอุ้ม ไส่งวง ฯ

◎ อ้ายหาดให้ขอว่า ขันอวน
เจื๊องบ่อ หวงคำมันฮึบเอา ไปบ้อน
ซื่อว่า แมนมวนช้างหลายกือ ตั้งต่อ ก็ดี
ขาน๊เปนตั้ง พื๋นค่าข้อเลยซ้อน ไส่ไฟ ฯ

◎ อ้ายหาด ต้านฮ่อให้ท้าวฮุ่ง เลยหัว
ปุนขันคำไส่ทะไล เดี่ยนด้อม
ตัวนึ่งเฮี่ยกซื่อ ขัวสะพานช้าโจฮัง เฮวอ่อน
งาก่องค้อมคื๊อส้วย ลิ่งเหลา ฯ

◎ ไปเที่ยวเพี๊ยงแฮงฮ่อน กางหาว
มันไหลหนี่จากพะเนี่ยง สองเบ๊อง
ให้แก่ ขุนเพิ่งผู้ โสมพาว น้องเกื่อน
ผัดกล่าวม้างแมนค้าน พ่ายพัง ฯ

◎ ซื่อว่า แสนเขื่อนขันปะชิดซ่อง ทางขัน ก็ดี
จักค่อย เค็งแฮงฮัดต่อยสั่ง คนได้
ตัวนึ่ง ไปพลันเพี๊ยงพะพาย ไกวแกว่ง
ใจเบ่งไค้ผาถ้าน ถ่วงพัง ฯ

◎ เชือกแหล่งส้วนไหมฮวด ฮัดดีน
เฮี๊ยกซื่อเสมอใจยังยิ่งสาน ตัวตีน
เจื๊องก็ สี่นความให้หานพาย ขุนแรก
ซื่อว่า เล็กเดื่อนสันหลายส้าน เกี่ยวกวน ฯ

◎ เฮาน้ี ข้าะก่าเจ้าเจียมแต่ ขาซาย
ยังเพิ่งสงวนผ่อดู ดี้ฮ้าย
ตั้วนิ่ง ตื่นคำต้องผาทวาย ไหงวหง่วน
งาซื่อซ้ายคือคู่ เทียนสิ่ง ฯ

◎ เฮ้ยกซื่อ แผ้วแผ่นฟ้าแมนพ่าย พังกะจัด
พูทุ่มขอแห่งเจือง จอมไท้
เอาไปให้ยานาน ถะวังแค่ง
จักกล่าวได้เทที้ เมืองปะกัน ฯ

◎ ตั้วนิ่ง มันหยาดย้อยทุกแห่ง ฮำขา
เฮ้ยกซื่อ สี่เมืองพันเพือแกว แพงด้น
ดาราเหลื้อมคือเสมร เฮืองฮาด
งามซ่าพันไทย้อง ฮอดเฮา ฯ

◎ ภูวนาถไว้ปุนเปี้ยน พานคำ
แองคอนเอาบ่อขึ้น ไจน้อง
คึ้ดเมื้อ ขรรม์ยำล้างนาคอง ดอมยี้
ผี้ซ่อยบ้องแนนท้าว จิ่งขวาง ฯ

◎ ตั้วนิ่ง ซำย่างย้ายเยื้องดั้ง มะโนรา
ปายหางกวัดแกว่งทุลี้ ผงขึ้น
ฮาวงาเทียนโทมเถย ถงท่า
เฮ้ยกซื้อ ไฟลวบพันเผาแผ่น จักวาล ฯ

◎ เว้าว่าไว้ให้แห่ง คำยวง
คึ้ดเมื้อ เงินยางมัวก็ท่อลื้อ ซาเจ้า
ตั้วนิ่ง ยี้ปวงฟ้าเห็งดิน ดาสนั้น
ควนค่าถ้านลื้อเท้า ทั่วทวาร ฯ

◎ เฮ้ยกซื้อ ถมหยั้นเค้าอากาศ แสนปวง
นายจันขอแห่งหลาน จอมไท้
ยวงไปให้โดยใจ จงขี้
ผัดกล่าวล้วยตัวได้ ต่อมมือ ฯ

◎ ตั้วนิ่ง งามถนิมภรน์นั้นเฮ้ยกซื่อ ฉัตทันต์
ของแมนลื้อค่าคำ สองถ้าน
นายจันเจ้าหนองตัง กอยกล่าว
ขอขี้บ้านตางเจ้า แจ่มเจือง ฯ

◎ ซื่อว่า เสิกต่าวลั้นเต็มท่ง มามวน ก็ดี้
ดูจัก ก็อหานขันก่อนเจือง ไจก้า
ตั้วนิ่ง เฮ้ยกซื้อ ทินกรก้าขวันเนน ท้าวซิ่ม
ชนพาบห้าเขาย้อง ยวดเฮง ฯ

◎ ดี้แก่ งัววาดเจ้าถุงซิ่ม คนหาน
เซิ่งแซง ไพเงินยางว่ามัน แวนก้า
ตั้วนิ่ง งาทะวาหน้านงบาน แดงเฮื้อ
เฮ้ยกซื้อ ฟ้าหลั่งค้ายไขกาบ โยขิกา ฯ

◎ พระบาทท้าวแพงเพื้อ แวนงาม
ฮาวพวงหาแห่งเจื้อง จอมไท้
เอาไปให้ตามใจ ปูกเปี้ยน
เก้าขอบเจ้าทูนไว้ ไส่หัว ฯ

◎ ตั้วนิ่ง เลี้ยน ๆ นั้นคือคู่ อินท์แถลง
เฮ้ยกซื้อ แถนคูนบัวใหย่สูง ไจก้า
เจืองแปงไว้เพิ่งตน พลสว่าย
เพื้อว่าทันท่าน เจ้าถุ่มฟ้าเถิงไท้ ที่เมือง ฯ

◎ เมื่อนั้น ท้าวกล่าวต้านอ้ายคว่าง หานพาย
เฮาจัก ปุนบั้นเบื้องคู่คน ฝูงก้า
ตัวนึ่ง เซียงหยาดเหลื้อมทั้งคิ่ง เฮืองเฮือ
เอี้ยกซื่อ แพงกว่าซู้นงหน้า เมื่อสงวน ฯ

◎ เมื่อนั้น เจ้าทอดถ้อยให้แห่ง ขุนคาน
ดูควนเฮวฮึ่บตา ปุนบ้อน
ตัวหนึ่งเอี้ยกซื่อ พิมานเพี้ยงเทพา ปะดับแต่ง
งาค่องค้อมเสมอด้าม ดั่งทอง ฯ

◎ เจ้ากล่าวให้ไปแห่ง ขุนเพิ่ง
เฮาจัก นองพลไปผาบเขา ฝูงม้อย
ตัวนึ่ง เต็งคิ่งหน้าโขงาม อกใหญ่
เอี้ยกซื่อ ไค้แผ่นฟ้าลงข้า ตุ่มแกว ฯ

◎ อ้ายไค่ผู้ ขอเปี่ยน ปุนเอา
มันแหลวไหลออกเพี้ยง สองแก้ม
ตัวนึ่ง ดูเมาพ้นปะมาน ทุกทื่ป
เอี้ยกซื่อ ไฟล่วงไหม้เผาแผ่น บาดาน ฯ

◎ เจ้าฮึ่บให้อ้ายเกื่อน คนเซ็ง
มันเพิงใจจ่มหา คุนเจ้า
ตัวนึ่ง เต็งไกลเพี้ยงวาโย ผเดี้ยงผ่า
เอี้ยกซื่อ ไฟลวบล้นคำข้า เงือกตาย ฯ

◎ เถ้าจ่าซ้อนขอเปี่ยน สิงทอง
เยี่ยวท่อ โฮยแฮงหายบ่อเกิ่งใจ อันก้า
ตัวหนึ่ง เสี่ยงสะเทือนเท้าอุดร เทเวส
เอี้ยกซื่อ ทงลุ่มฟ้าไทย้อง ว่าหาน ฯ

◎ บุคเรสให้ไปแห่ง ขุนยน
มันจัก ขนซาวปะกันกว่าเมือง ฝูงเหง้า
ตัวนึ่ง คอกมเพี้ยงเสมอเสือ ยังเถื่อน
แพงกว่าเหน้าในย้าว ซู่นาง ฯ

◎ เอี้ยกซื่อ แผนเซื่อนขั้นกะจัดออก เปนผง
สามมะเฮี่ยวขอแห่งเจือง วางให้
ตัวนึ่ง คิ่งเหลื้องเหลื้อมหงส์บิน เฮฮ่อน
ท้าวกว่าไว้ให้เปี่ยน คูนเมือง ฯ

◎ ฮักเพื่อ เนื้ออ่อนเกี้ยงปานดั่ง จันดา
คันควานไสแล่นเบื้อง เสมอม้า
เอี้ยกซื่อ พรหมดาแก้วปอมลง นครใหญ่
แฮงคู่ฟ้าสะเทื้ยนฮ้อง ผ่าเหว ฯ

◎ เจืองไค่ให้ไปมอบ ขุนเยี่ย
มันบ่อ ขึ่นใจเฮวฮึ่บตา ปุนบ้าน
ผัดว่า กวนแกวซ้ำเทิงปะกัน เสี่ยส่วย เฮาแล้ว
ผิบ่อ ได้ดั่งนั้นดาวล้วน เลือคอ ฯ

◎ ตัวนึ่ง ยังบ่วยเค้างาบาด ทัดไพ
หมอโหรทวายว่าดี้ ดูถ้วน
เอาไปให้พูมอน ขึ้นชี่
มันก็ ขันกล่าวม้วนเมื่อฟ้า ก่อนเจือง ฯ

◎ ตัวนึ่ง ง้าวถนิมแก้วมนีโชติ ไสพาว
ลือเมื่อ เถิงนครสวรรค์กล่าวขาม ขอซ้อง
ภูธรท้าวหมายไป ปุนซอบ
ให้แก่ อ้ายผ่องผู้ใจก้า กว่าขาง ฯ

◎ ตั๋วนึ่งเอี้ยกซื่อ ดวงดิ้วฟ้าดงขอบ จักวาด
หูหางคือคู่อัน แถลงไว้
เพิงใจผู้พิมมะบาน ท้าวหนุ่ม
ซื่อว่า เล็กเดื่อนด้นยอไก้ มุ่นกะจวน ฯ

◎ พระราชต้านเดินอ่อน แอ่งคอน
ทำผานแซงข่มแกว กวนม้าง
ภูธรไท้เร็งโญ เมี้ยนสั่ง
เฮาจัก แต้หมู่ช้างชนซ้ำ ส่งแฮง ฯ

◎ ตั๋วนึ่ง มันชุ่มแก้มย้อยออก สองพะเนี่ยง
เหิ่นกาบินไล่เงา ดิ้มเจ้า
เอี้ยกซื่อ ไฟเผลียงไหม้บาดาน พันธนาค
ให้แก่ ผู่แห่งเหง้าขุนข้อย ไซ้ดือ ฯ

◎ สะพั่งหน้าท้าวซึ้ม คิดคาม
คำแดง มวนแปดแสนอึกเงิน ทังผ้า
เมื่อถวายให้บางาม ท้าวฮุ่ง กูพุ้น
ลูกแต่งให้ไปก้า ฮ่างวัน ฯ

◎ ตั๋วอาดนั้นย้องย่าง ซำเพี้ยง
เอี้ยกซื่อ ทองกือแพงค่าเงิน แส่นส้อย
เสี้ยงกะดึ่งก้องนครหลวง ดาสนั้น
ข้อยแทบท้าวบั้นพ้อม ซู่คน ฯ

◎ พู่งพู่งพ้อมนบนาถ ถาดง
เที่ยวทางฮันฮิบเฮว เถิงท้าว
ปงของเมี้ยนมวนถวาย ถนอมถี่
เมื่อนั้น เจ้าหมื่นม้าวชมชื่น ยินดี ฯ

◎ เมื่อนั้น ค้อนบั้นหน้ากองใหย่ สะบัดไชย
เฮาจัก ยอพลไปพากเมื่อง วันหน้า
เมื่อนั้น บาไทท้าวเจื๋องลุน ต้านคว่าง
เฮาจัก อวานไพ่ฟ้าปุนตั้ง แต่งไป ฯ

◎ ผู้ที่เหง้าต้านคว่าง ทังหลาย
เดินมุนคี่ซู่คน ตาพ้อม
หานพายให้จัดหา ทุกหมู่
เจ้าจัก แต้ซะค้อมวันหน้า เมื่องาย ฯ

◎ เท่าว่า ฝูงต่างท้าวคำบ่า หุนบัง
เถยไอถะฮึบหนี้ เอี้ยเจ้า
ตูจัก ตี้พายยั้งพูสูง วันพูก (พุ่ง)
ผู่แห่งเหง้าต้านสั่ง แอ่งคอน ฯ

◎ ซะพู่ผ้าตั้งช่อ เอี้ยงพนม
ทังหลายปะดับนั่งเนื่อง ในห้อง
ฮมฮมย้ายไหแค ตั้งพ่าง
ปุนเพื่อนพ้อมฟายแถ้ว ซู่คน ฯ

◎ คิดถูกข้อคึ่กถ่าว ทุกปะการ
มันก็ เถิงภูธรฮอดลุง ทังบ้ำ
สนสนไหว้วันทา ทูนบาท
เจ้าลุ่มฟ้าพึ้งข้อ ขอบธาน

◎ สถ่างถ้วนกำแจก เอี้ยงไห
ยนยนเซานั่งเอี้ยง แถมน้ำ
เจื๋องก็ ไกวปานเบื๋องถองเถิง ต้ำใหย่
พ่อหยู่ฟ้าคูนค้ำ หย่าได ลูกเนอ ฯ

◎ ผัดใส่ท้าวด้านท่ง เทเมือง
แดนไกลกั้วหอดแฮง ฮามง้อม
บาเจืองเบื้องป่านวาง ไว้หย่า
ปุนพวกพ้องกินพ้อม ซู่คน ฯ

◎ อั้วค่า เนานั่งใกล้แฝงพ่าง ภูธร
ผนผนเขาคว่างเยีย พายพ้อม
ฮอน ๆ หน้าบาเจือง จอมราช
เขาพี่น้องเลียนล้อม ซู่พาย ฯ

◎ พอเมื่อ สูรย์คลาดค้อยยาเหยียด ดารา
ทังหลายเขาสั่งเจือง ลงห้อง
บาลี่แก้วแพงสิน ยกย่าง
อั้วค่าเจ้าเทียมน้อง เนบนอน ฯ

◎ พ่าง ๆ เหลื้อมดาวอว่าย ลับพู
ตีแก่ ลมอถนพัดเพิกดาว คืนถ้ำ
ซะบุเนื้อนวลปาง ไส่ยาสัน
เจ้ายี่ค้าฮมเฮ้า ฮอดเฮียม ฯ

◎ แต่นั้น พระบาทย้ายถนอมอ่อน อามคาย
ขวันเคยเทียมฮ่วมสอง เผื่อผั้น
คอนคอนค้าหลายยาม แล้วตื่น
เมี้ยนซู่ชั้นมาฮอด เดินขวาง ฯ

◎ ฮื่น ๆ ซ้ำเสียงเสพ กงนคร
หานพาย ตามเร็งโฌแส่งพล เมือหน้า
คอนคอนก้องกะดิ่งทอง ทวนย่าง
ค้ายหมู่ม้าไปก่อน สามแสน ฯ

◎ เลื่อน ๆ ช้างอ้ายง่ำ เดินพล
แพนแดงปะคับหอกยาย ยังค้าง
ผนผนเที้ยนชาวดอย เดินก่อน
หว้ายท่งกว้างเมือแย้ เยี่ยไกล ฯ

◎ ว่อนว่อนก้องลมล่วง เสียงสังข์
ทุงไชยเขาคว่างพาย ยวงย้าย
พลนั้นเท้าเวหา หิมเวสน์
บ่อฮู้ กี่หมื่นค้ายคนก้าม มืดมัว ฯ

◎ ทงเพล ช้างจ่าซ้อนไหลออก เวียงวัง
หัวขวาเขาไซ่ลือ เลยพ้อม
หัวกางถ้าทั้งคอน อ้ายคว่าง
แพนช่อช้องลายล้วน ล่วงทาง ฯ

◎ เบื้องพ่างซ้ายพวงล่วย ขดคาม
กุญชรขวางมากมัน เมาบ้า
พลหลามก้ามกางนา นองเคือง
ค้ายหมู่หน้าคลาท่ง เงินยาง ฯ

◎ เพื่อง ๆ พั้งลมเบ่ง บัวปะคือ
สามนางคิดซู่ดวง เลยหม้อม
นงแพงเนื้อนวลสี โสมฮาบ
พระบาท เจ้าสุ่มฟ้าซิ้นซี่ พานคำ ฯ

◎ เขาพาบพ้อมเสียงเสพ เนืองนั้น
เภรีนำพาดพิน เหินห้าว
เที่ยนี้ หายกะลันแล้วมามัว เลิงเล่า แถนอ
เจ้าจัก ไปผาบค้าวแดนแย้ โยธน์ผอม ฯ

◎ ออยที่ เลิกเล่าก็บ่อสว่าง โสกา
เป็นเพื่อ เวรไผผอมพากนาง นงหน้า
เมื่อนั้น โหรหาพ้อมหมอทวาย ทูนกล่าว
เพิงที่ เจ้าอุ่มฟ้าสเด็ดโยธน์ ยามไชย ชอบแล้ว ฯ

◎ บาบ่าวท้าวถือตาม ฮางเซ็ง
โสมบาไทยอดอินท์ ปุนบั้น
คือดั่ง พรหมเท็งฟ้าลงแปง ปะดับซ่อย
เมียมิ่งผื้นเผือพ้อม ฮอดพาย ฯ

◎ ออระม่อยเนื้อท้าวฮุ่ง คามไจ
บีปายเสียงบ่าวพล เดินย้าย
ตัวงามช้างพังเหิน คือมาด
อั้วซี่ช้างผายหยุ่ กางพลาน ฯ

◎ ตัวอาดนั้นช้างซื่อ อินท์กอง
อามคายผันเผ่นไป ปุนถ้า
เมื่อนั้น กองแพงไท้ทงเมือง มนุสราช
ขึ้นขี่ช้างตัวก้า ออกอวน ฯ

◎ โสมสอาดอั้วเอ็ดอ่อน อามคาย
พังงามมวนหมู่เดียว คอมท้าว
เล็งเห็น พายสานห้างปะโคนคำ ย้ายย่าง
กองเฮ่งค้องเสียงห้าว ล่วงลม ฯ

◎ ตุมพางพ้อมแตสังข์ สวานเสพ
เสียงสนั่นก้องดังห้าว มี่นั้น ฯ

◎ สะพั่งเนื้อนางกะสิง พ้อนอ่อน
ละเม็งแล่นขึ้นโตนเค้น ไต่กะโลง ฯ

◎ เฮวฮ่อนเพียงสับฮืบ กะทำกน
ปืนไฟโหงแบกเกิม แกมก้อง
ผนผนเท้าเถิงนา นองเคือง
บ่อฮู้ ก็เพสเพียงถือง้าว พุ่มพาย ฯ

◎ เฟือง ๆ พั้งปะคือแกว่ง ไกวลม
ขนูนองยายก่อนเจือง ไจก้า
ฮมฮมเบื้องเงินยาง อวนออก
พุ่ง ๆ ม้าอานลั้ว ล่วงไป ฯ

◎ ปะดับบอกเมี้ยนมวนหมู่ สามมะเฮี่ยว
ไสวแพนซ่อเหลือง หลายล้น
ทุงเซี่ยวพุ้นพลหลวง อ้ายคว่าง
พายจ่าซ้อนคนต้น แต่จอม ฯ

◎ ม่างม่างหน้านงถ่าว แองคอน
ฮอมพลมวนหมู่เดียว คอมพ้อม
ขอนขอนก้องกะดิ่งทอง ทวนย่าง
เมื่อนั้น เบืองบ่าวง้อมไจก้า เกือนเพ็ง ฯ

◎ ค่างค่างช้างอ้ายเกือน แองผาย
ทั้งคนเซ็งใช่ลือ เยี่ยซ้อย
ขุนยนพ้อมคอนชาย อ้ายไค่
ลอนขี่ช้างตัวย้อย ย่าวมั้น ฯ

◎ ไย่ไย่ม้าเค้าออก อวนทาง
พลหลายนันคั่งตู เดินแต้
เจืองก็ จงเถิงชู้ โสมงาม ง้อมม่วน
ยังฮุ่งน้องกนิงแท้ เที่ยงมะโน บ่อนั้น ฯ

◎ ผ่อเห็น ทะล่วนก้ามกายท่ง เงินยาง พุ้นเยอ
ดีแก่ สุริโยไส่ส่องดอย ดูแจ้ง
เส็งเห็น ไพชวางส้อมหลายหลิ่ม เหลือผ่อ
ระดูเมื่อแล้งเดือนห้า หมอกฝน ฯ

◎ ทุกหมู่ไม้ช้องช่อ เนืองนาย
คอนคอนถมเบิกบน ไควค้อม
ออระทึ้มไม้เหมือยฮวาย ฮ่ำกิ่ง
บางจ่อบ้างจูมพ้อม พ่องบาน ฯ

◎ พะดิ้งข้ายอยยอด ยังผา
ดี๋แก่ สิมพะลี่เฮียงเฮียบจาน จาวส้อย
โยธิกาเทียนตำดวน ดวงกิ่ง
พะยอมยอดย้อยหอมเฮ้า ฮ่วงฮวาย ฯ

◎ ดอกเหมือดเหมี้ยงเกาก้น สุรพี้
จำปี๋ ทังจำปามากหลาย เหลือก้าน
ทองเหลืองผังแดงเฮือง ฮิมน้ำ
บานฮ่วงบ้างบานซ้อง แค่ผา ฯ

◎ ทุกหมู่ไม้พอเฟื่อง เพ็ดแพน
พึ้งยืน ยูงแงวเฮฮ่อนเสี่ยง เกาพ้อน
สั้งคาเค้านันเสี่ยง สูนคู่
จับง่าซ้อนซอนเหล้น ส่งเสี่ยง ฯ

◎ แต่นั้น ทุกที่เทียนเฮวฮอด คุนอินท
ออระควนบดป่ำดาว แกมพ้าว
สวนสานน้ำไชยสินธ์ แถวทั้ง
หอทาบท้าวกางกั้ง ก่ำแพง ฯ

◎ พายเพลี้ยงเปนดั้ง เมืองสวรรค์
ดุงท่าน ปุนแปงปะดับก่อสูง สุมป้อง
พอเมื่อ คิมหันต์ตั้งระดูมา ปีใหม่
เดินพวกพ้องพอยหลั้น ส่งสงวน ฯ

◎ แต่นั้น ภูไช่ท้าวเฮวฮอด โฮงทอง
บาไทยกย่างทวน เถิงห้อง
กองแพงอั้วอามคาย ควั้ก่อง
เซาพี่น้องลงพ้อม ยอดสถาน ฯ

◎ เมื่อนั้น อั้วผาดถ้อยต้านยี่ ยินกะสัน
การไดดีบ่อกว่าเจือง จอมเจ้า
เฮาก็ ฮันพดข้ามกายแดน เมืองมิ่ง
คอนค่อย เต้าต่าวซ้องคืนพ้อม สู่ถุง ซอบดาย ฯ

◎ อั้วกล่าวแล้วอวนจิ้ง อับขวน
ดูที่ บุญจูงเฮาส่วนเปน ปางนี้
เฮาจัก ผื้นดาวตั้งสมคาม ยังยาก เฮวแล้ว
ไคห่อน พัดต่าวช้างซนพี้ เกิบเกา ได้เด ฯ

◎ แกวหาก วอนโทสฮ้ายอุบบาท บังสะหาว
เมามัวคายอะเนกนอง รื้อไฮ้ ฯ

◎ แม้งนิ่ง เดือนหย่อนค้ายลับเมฆ เมโค
บาเจืองนอนเนนบนาง นงหน้า
กุกกุโตอ้องซานขัน สูนเถือน
ไก่เยี่ยะ ตบปีกท้าขันพ้อม ส่งเสี่ยง ฯ

◎ ทุกซอกห้วยไหลผ่าน เขาเขียว
แสงสุรย์เพี้ยงผ้ายดอย ดงกว้าง
คนเที่ยวพี้นบาดาล ดาเคือง
ซ้างสนั้นเท้าทังแย้ ย่ายยวง ฯ

๏ เพื้องๆ ย้ายทุงยาบ ยวงทาง
ทวนทวนกองปู่พวง ดุกเช้า
ฝุงพางพ้อมหัวแหลม ไหลก่อน
ช้างไหย่ะค้าเขี้ยวแท้ เมื่อเย็น ฯ

๏ ว่อนว่อนก้องกะดึ่งแกว่ง นันเนื้อง
เซ็นๆ เสี้ยงตาเวาหยุ่งอง งอยไม้
จอมไทท้าวทงเมื้อง มานอก
น้ำส่ว่ายหน้าแคงได้ ถวดงาย ฯ

๏ เจ้าบอกให้เมี้ยนหมู่ ปะดับดี
โยธายายดาบดาว ยังค้าง
ทวนทวนท้วงเภรี้ ฮันบ่าว
พระบาทผู้นงหน้า จากสถาน ฯ

๏ ค่าวค่าวน้ำไส่ส่อง สะพังคำ
ภูบาอบายโสดสง สี่แล้ว
ธรรม์ยำขึ้นเมื่อเทิง สถานมาด
อั้วบ่อแคล้วคลาน้อง นั่งเฮี่ยง ฯ

๏ สะพาดเนื้ออามอ่อน เอ็ดควง
บาไทถนอมสั่งนาง ในห้อง
ดูจัก ยวงพายต้นดงขวาง ข้ามเถื่อน
ดุลาภได้พดพ้อม หมื่นเมื่อง ฯ

๏ เถื่อนเถื่อนสันช้างไหย่ ปุนไป
ปะคื้อคำเฮื่องเฮื่อนา นงแล้
สี่ไวส้อยสามนาง คื้นคอบ
พัษจอดห้องกะสันแท้ ท่าวทวง ฯ

๏ เมื่อนั้น ปะกอบเนื้อเจี้ยรจาก เขี่ยงขวัน
เพิงแพงจัดหมู่นาง เมื่อหน้า
ชาดชาดช้างเอี้ยงโฮม ฮัดเครื่อง
พระบาท เจ้าสุ่มฟ้าขึ้นขี่ พานคำ ฯ

๏ เพื้องเพื้องแส้ช้างออก คลาวัง
ดวาซ่ำเที่ยวท่งทาง เทียมไท้
หังหังพ้อมพลหลวง หลายหมู่
อกหากงองยี่ เข้าป่าไม้ยินหม้อม หมื่นหลื่ม ฯ

๏ เหลี่ยวผ่อเบื้องเหน้าหยู่ เงินยาง
เจื่องกี่ จารจาเขาไซ่ลือ เยี่ยซ้อย
เปนดั่ง สันเทงอ้อมปากหลัง เจี่ยระจาก มิ่นแล้ว
ว่อนว่อนถ้อยไจน้อย หอดหิว ฯ

๏ วันพากบ้านไกลที่ ขาชาย
ลิวลิวหนาวหน่วงกะสัน แสนขั้น
พอดี้ย้ายพลพาย เถิงเถื่อน
แพนช่อผั้นเมื่อแย้ โยชน์ไกล ฯ

๏ เถื่อนเถื่อนน้ำต้องตาด ตื่นผา พุ้นเยอ
ไสวบดฮมซาง เชิงห้วย
ผาอาขึ้นพูสูง แสนง่อน
ทางท่องเลี้ยวเถิงห้วย ฮ่อมชัน ฯ

๏ ว่อนว่อนก้องอวนออก เอินเสี่ยง
สุริโยยามลั่นดง ลับไม้
เมื่อนั้น วันเอี่ยงค้อยวาดา แดดอ่อน
เค้าหมู่ช้างเขาแล้ว ลวดนอน ฯ

๏ เดือนเชื่อฟ้าใสส่อง วาดา
ออระชอนชู่พาย พักพ้อม
ดั่งแก่ ฟานโผ่ฮ้องในดง เต้นตื่น
เต็มฤกไม้เดินดั้น แอ่วดง ฯ

๏ เพื่อง ๆ ก้องพะพายเบิก จวงจาน
บาเจืองจาจอดอาม ทั่งอั้ว
เหม้อยฮวายเนื้อภูบาล พักเถื่อน
คิดเมื่อ ก้วกินง้อมทวยเสื้อ สว่างกะสั้น ฯ

๏ สว่า ๆ พ้อมพดพวก เดาดา
ฮมฮมเดินคาดพาย เฮี่ยงฮ้าน
แต่นั้น พดหลวงเบื้องเงินยาง ย้ายก่อน
ฝูงหมู่ข้าพูล้าน แต่งจวง ฯ

๏ ว่อนว่อนท้วงกองบ่าว ดั่งเดิน
พายงางอนบู่พวง ไปเช้า
เดินเดินแต่แพนเขียว ข้ามหลิ่ง
เค้าหมู่ช้างเจืองยี่ ตามหลัง ฯ

๏ ดั่งท่อ นาหลิ่งหลั้นนั้นเถื่อน สันพู
เที่ยวทางยังฮู่งจวน เมื่อหน้า
จันท์ผานขึ้นพูสูง แจ้งส่อง
บ่อฮู้ กี่ส่ำข้าอวนท้าว ท่องทาง ฯ

๏ สะพาดช้างสานไหย่ กะดิ่งนั้น
เนืองแพนจัดหมู่หาน หัวหน้า
เห็งพันพ้อมเพ็งผาย เยี่ยเถื่อน
แต่นั้น กายกิ่บก้าดงหว้า หว่างพาย ฯ

๏ เดือน ๆ ข้ามห้วยไหย่ เถิงพาย
ดั่งแก่ บงซางเชื่อนแค่ผา สูนเต้า
ลิดเลี้ยงแจ้งจอมดอย ดูฮาบ
พระบาทผู้ ธรรม์เหง้า จอดนอน ฯ

๏ ฮื่นฮื่นแก้ช้างอาบ ในวัง
สะดอนแดนดูบดอง ตานถ้วน ฯ

๏ ผ่อเห็น จันทเรสแจ้งเจื้อจิ้ม จอมทอง
ออระชอนดมด่วงเทิง ปายไม้
ฮมฮมเหลื้อมเดือนดาว ใสส่อง
พระบาทถ้อยใจแจ้ง จอดเพา ฯ

๏ กาก่องเนื้อท้าวฮุ่ง ทวยเสวย
กาส่ำเคียนสว่ายมื้อ เช็ดผ้า
บุญโสมเจ้ากือเมือง นิทธเน่ง
คิดคอบผู้นงหน้า ที่สถาน ฯ

๏ ยามเค่งค้อยเถิงฮุ่ง ราตี
ฮวาน ๆ วันส่องแสง ใสขึ้น
ฮมฮมซ้ำเภรี ฮันบ้าว
ทุกแห่งพันพดพ้อม พ่างาย ฯ

๏ ค่าวค่าวเนื้อฤกเลิก ผืนแดง
ราชาผายออกมา เกยกว้าง

๏ ฮมฮมช้างขุนแปง ปองราช
เจ้าสุ่มฟ้าทงช้าง ย่างไป ฯ

๏ ชาดชาดน้ำเสี่ยงเสพ ดนดี
ไส้วแพนช่อยูง ยวงย้าย
ฟังยิน ชนีฮ้องฮมหุ หาคู่
ฝูงนั้น ใจบาปฮ้ายเฮียนฮู้ หลีกชัน ฯ

๏ สองจากห้องไปแม่น สัตตุ
โจรก็ พาทีนำที่บา ไทท้าว
กางกงเยี้ยงแยงยิง สะฮาบ
เฮวฮิ่มฮ้อนพึงฮ้าย เฟื้องหาย ฯ

๏ นักบาปฮ้ายนางเกิด เปนสัตว์
บายพระธรรค์ไชยสิ้นโจร จำช้า
เลยลวด เสียผัวแก้วมรนา นิราส
อินท์โผดผู้นงหน้า ค่อยคืน ฯ

๏ ทุกชาติซ้ำเลยเกิด เปนชนี
หะริทัยใจบ่องาม สมเด้ม
พิพากท้าวจารจา ดอมคว่าง
มันนั้น มักบาปฮ้ายแรงเข้ม บ่อวาง ฯ

๏ ฝูงพ่างชั้นพระบาท บาไท
บุญขวางจัดล่วงคาว เมื่อหน้า
หลิงเห็น ไส้วไม้จวงจันท์ ช้องช่อ
ทองเทศเพี้ยงนงหน้า พ่างพระยอม ฯ

๏ ฮังฮ่วนตั้วจวงจ่อ จมงาม
จานเจือจอมจิ้มดอย แดงส้วน
ดำดวนดั้วดูหลาย เหลืองหล่น
คิดเมื่อ ยังหยู่ซ้อนชมชู้ ก่อมเกี้ยว ฯ

๏ ดีแก่ สาขาไม้เดียระดาด จอมผา
เตไชเทียวท่องลม ในฟ้า
เมื่อนั้น โยธาท้าวทวนพล พอยฮีบ
ได้หมู่ม้าท้าวหิ่ง หุนบัง ฯ

๏ เขาก็ ถิ้มถิ้บชั้นพูแง่ ขับนำ
หนีตายสั่งบ่อนาน นงฟ้าว
พางดำได้กุญชไร ช้างถ่าว
มามอบท้าวธรรม์ต้น ที่เดียว ฯ

๏ ระเพือกเบื้องเขาชั้น ชมดี
ขวนเจ้องเขียวชู้วั้น แวนเช้า
เล็งเห็น อินชีพ้อมโคตร เจียระเถือน
ค้ายป่าเบ้าบัวเปือง หล่นเหลือง ฯ

๏ ตะเคือนไม้ซ้องช่อ ชมดวง
บาก็ ยวงพายเถิงท่ายอง ยางค้ำ
ดุงอาวพ้อมพลหลวง หลายหมู่
เถิงที่ถ้ำผาหลอด ถัดแถว ฯ

๏ พู่พู้ชั้นพูง่อน สันพู
หลายแถวไทต่างเมือง โฮมเต้า
แต่นั้น คับคาเท้าเถิงแดน พูทุ่ม
ทุกท่วยฮู้หุมท้าว ชื่นชม ฯ

◎ แม้งนั่ง สูรย์ต่ำค้อยลงลุ่ม ลับเมือง
ฮมฮมปงเคืองเคา ทันกว้าง
ที่นั้น พางแปงไว้หลายหลัง ฮิมท่า
เจ้าจอดช้างลงล้าง โสดสี ฯ

◎ สว่า ๆ ข้าพูทุ่ม เถิงหลาน
เขาก็ ฮอมทัวระพี่มากมวน ทังเหล้า
กวางฟานพ้อมหลายหาม ของฝาก
ปุนแต่งเข้าพาพ้อม หมื่นหาม ฯ

◎ ให้ปู่พันพวงบอก บาสี
ขาก็ ยอคำควนสู่เจือง จอมไท้
ภูมิต้านขานเขา แขมั่น
ข้าขาบท้าวทูนไหว้ คู่คน

◎ พางฮึบข้อโดยด่วน ทักหลาน
ผดควนมาฮอดคู ฝูงข้อยดีรือ
เมื่อนั้น ภูมิฮู้ โดยเดิม คดีพากย์
ดุงซิ่ม เจ้าติ่วส้อยไซ้ฮีบ ทวนทัน ฯ

◎ ดูก็ ม้างเผ่าท้าวพอยพาก เงินยาง
หลานกี เฮวพายไปผาบปะกัน กอยข้า
ฝูงพางต้านปะนมมือ ทูนยี่
เขาก็กัวเจ้า ลุ่มฟ้าหนี่พ้าว พั้งตาย ฯ

◎ ทุกที่เทียนคำบ่า หุนบัง
โตนพายพอยพ่ายคืน คางฮ้อน
แกวทองเจ้าเชียงฮัง มาฮีบ
บ่อฮู้ กี่หมู่ล้อมฝูงเหง้า ลูกแมน ฯ

◎ สะพาดพ้อมท้าวแตด กวานแก
เขาก็ หนีตายปะไปแปน คูฮ้าย
รือจัก แปปุนถ้าชนพาย ภูวนาถ ได้นั้น
เยี่ยวท่อ ทุกที่ผ้ายหนีพ้าว พั้งตาย ฯ

◎ เมื่อนั้นพระบาทท้าวทวนฮึบ ฮับพาง
เฮาจัก เขี่ยวพลพอยดั่งรือ ไกลใกล้ นั้นบ่
เขาก็ นับดูด้วยกะบวนทาง ทูนราช
ผิจัก ตั้งแต่งไซ้คาวมือ ฮอดปะกัน ฯ

◎ ยามพุกได้เทยาด เชียงบาน หนี้แล้ว
เขาก็ มวนพลขันต่อตี ตาต้อน
เมื่อนั้น โสมคามต้านทุกลวง ถามถี่
เขานั้น มีหมู่ล้อมคนแก้ว ดั่งไต ฯ

◎ ทุกที่ข้าพูทุ่ม ทูนเจือง
คนยัง ในเชียงบานดั่งพัน ตัวช้าง
อันจัก ตาดูด้วยทังคน มีมาก
นับแต่ ฝูงสอดค้างตาได้ ดั่งแสน ฯ

◎ แต่นั้น ทุกปากข้าท้าวฮุ่ง เฮืองหาน
แจน ๆ เสียงดุงอาวกล่าวแขง ขันต้อง
สนสนย้ายพานสดา เฮียงฮอบ
เดียนลุ่มไว้หลายถ้าน สู่พาง ฯ

◎ ข้านอบน้อมนบนาถ บาบุญ
หลิงเดินขวางดั่งคน เดิมห้อง
แต่นั้น ปุนตาตั้งไหแต เฮียงราช
ทุกที่เทียนถ้ำซ้อง ฐูไห่ ฯ

◎ แล้วทอดถ้อยเถิงอ่อน แองกอน
มันก็ ไขคำควนกล่าวเจือง ไจก้า
เมื่อนั้น ภูธรท้าวแหนเถิง คำไหย่
พ่อหยู่ฟ้าคุนคุ้ม หย่าไถ ลูกเนอ ฯ

◎ ยาบยาบข้านบนั่ง ทูนหลาน
เขาก็ ขานคำโดยยี่เจือง ไจก้า
ชื่อว่า ขูเชยชั้นเชียงบาน ก่อนยี่
ผัดผาบเจ้าเทได้ ดั่งผั้น ฯ

◎ ดูจัก ป้าหอกก้าวันพุ่ง ซึ่งเมือง
ขอให้ สมคามไชยช่วยแฮง ฮุมได้
ผัดว่า ทำเบื่องม้างพลแมน นางกว่า
ลูกแต่งไว้ปางช้าง บอกบน ฯ

◎ หมักหม่อนหน้าท้าวฮุ่ง เดินคัว
เดียงนั้น ไทดอยสูงเลิกมวน เมือบ้าน
เมื่อนั้น ฝูงคัวย้ายพาแลง เดียนพ่าง
เจ้าแผ่นหล้ากินแล้ว ลวดนอน ฯ

◎ ฝูงเผ่าเชื้อชั้นชาติ แนวนาม มากิน
ลูกจัก คุนพายชนส่งแฮง ฮุมบุ้น
ผัดว่า วังเอาได้นางงาม กางหมู่
คนพ่องบ้าชายพุ้น ซ่อยซู แด่เนอ ฯ

◎ ผ่อดู ฟ้าสว่างแจ้งเดียระดาด สุนพะโยมพุ้นเยอ
ฮอน ๆ ดาวเฮือดวง เดือนค้าย
ฟังยิน เป็ดป่องฮ้องเทิงพู ว้อนว่อน
เค้าอั้นฮ้องป่ายเฮี้ย ส่งเดียง ฯ

◎ ซะพู่หน้าท้าวฮุ่ง วางป่าน
ปุนกันกินซู่คน ฝูงเหง้า
ประมานเมี้ยนฝูงพาง แล้วสั่ง
จักพากเจ้าเมือบ้าน แต่งพล ก่อนแล้ว ฯ

◎ สว่าสว่าก้องกรว๊ก วอนดง
ซะนี่นางโหยฮุ่งผัว คีค้อย
เมื่อนั้น นรินท์ไท้ทงโสม แล้วตื่น
ดีแก่ เหมือยหยาดย้อยเฮี่ยวเฮี้ย ฮุ่งจวน ฯ

◎ ยั่งยั่งหน้าท้าวฮุ่ง คือคาม
กองมนีสมไส่แหวน ปะดับแก้ว
(แพงามถ้วนหลายสี่ เฮ้อาด
ปะดับแต่งแล้วดาต้อน ตื่มพาง) ฯ

◎ ฮีนฮีนข้าพาแต่ง เดินกัน
ผดควนลูกอาบสี่ ส่งเนื้อ
เดียงนั้นเบื่องซาวดอย ฮวนออก
ปะดับดาบง้าวแกมเสี้ย ด่ำสี่ ฯ

◎ พายเพสผ้าผืนขนาด มะฮามงาม
เงินยวงสองหมื่นป่าย ปงให้
พางก็ ปุนความย้องบาไท ท้าวฮุ่ง
ได้สุ่มฟ้าถือเจ้า จึงเห็น ฯ

◎ ทุกขอกเท้าเต็มท่ง นาขวาง
โฮโฮ นันท์เภรีลั่นลม กวนก้อง
เมื่อนั้น สามมะเฮี่ยวเบื่องเงินยาง ย้ายเคื่อง
ก็อพวกพ้องเชียงล้าน บ่าวลุง ฯ

● หนักหน่วงพุ้นพวงส่วย ขดตาม
ปุนเสียงสูงไล่ล่ะหาว หุมอ้าง
ไหลหลามแส้ดงภู คับคั่ง
เมี้ยนหมู่ช้างหลายล้าน เฮืองา ฯ

◎ ยั่งยั่งม้าแส้ก่อน แกมพล
ผาอาเพนซ่อเหลื้อง หลายถ้อง
ล้นล้นเบี้องเซี่ยงเคื้อ ง้อมมู่วน
ฝูงล่ำน้องเยี่ยซ้อย ไซ่ดื้อ ฯ

◎ ทะล่วนพุ้นอ้ายผ่อง แองผาย
กื้อหานเขาเกื่อนเพิ่ง นงหน้า
พายพายพุ้นขุนยน อ้ายไค่
พลหมู่ก้าเมื่อซ้าย ซ่มแซง ฯ

◎ ไย่ไย่พุ้น อ้ายกว่าง หานพาย
มวนเพนแดงดาดคิน เหลื่อล้น
คอนซายขึ้นคุนเมือง คามพ่อ
ทังจ่าซ้อนคนก้า แต่จอม ฯ

◎ แวนผ่อพุ้นท้าวอ่อน แองคอน
ฮอมพลเมื้อปี๋กขวา ขนันเจ้า
ฮวนฮวนเหลื้อมสูรย์ใส เฮื่องฮาด
ผู่ที่เหง้างายแล้ว เลิกสดา ฯ

◎ พระบาทขึ้นช้างถ่าว พานคำ
พลหลวงไหลสู่ทาง ทันกว้าง
พางคำเท้าทังนาย ดาเลิก
ช้างใหย่ตั้งสามฮ้อย ฮื้บเฮื้ยง ฯ

◎ แต่นั้น แกวเซื่อกท้วงเต้นตื่น ตื่กอง
เขาก็ ดาดื่แซงเซื่อนเวี่ยง ดะวังถ้า
บัดนี้เจื้องก์ เนื่องพลเต้าเถิงนา นับหมื่น
เฮาหย่าซ้ายูให้ เพื่อนหลอน ฯ

◎ ฮื่นฮื่นห้างช้างใหย่ คาพล
ผัดว่า กองกันตายไฮ่เดียว ดางแล้ว
ผนผนย้ายหัวแหลม ไหลออก
เดื้ยนหมู่ช้างตัวก้า คาดปะโคน ฯ

◎ ทุกขอกเท้าเต็มทั่ง นาขวาง
ทวนทวน ตื่กองไชยลื่นลม ดังก้อง
เมื่อนั้น ฝูงพางพ้อมสามมะเฮี่ยว ฮุมผ่า
เสี่ยงสนั่นต้องดินฟ้า เพื่องเพื่อน ฯ

◎ สว่าสว่าเบี้องอ้ายกว่าง ไสทาน
เส้นเส้นเพนหอกแหลม ไหลเข้า
หานพายต้องเต็งชน ขนะฮาบ
เที้ยนสิ่งเหง้าหุมพ้อม พาบขน ฯ

◎ คำเดิบต้องเต็งพาบ แมนเฮื้อน
สนสนแกวเจื้อดหนี้ ดูค้าน
วังเอาได้แกวเผิง ท้าวแดด
ดูนี้ ขาท่านเจ้าทองล้าน ดูกจอม แท้แล้ว ฯ

◎ เสี่ยงแผดฮ้องฮุมฮาบ สมคาม
ขุนเยี่ย ฮอมพลแพนออกทาน ทันหน้า
ดื่ชนช้างพายงาม แกวเฮื้อก
อ้ายคว่างผู้ใจก้า เกี่ยวทาน ฯ

๏ เยือกเยือกเบื้องแกวพ่าย พังหนี
ซุมชนเอา แมนหนาถายตุ้มตาย กะซังช้าง
ตู้น คนดีเบื้องเชียงเคือ ง้อมม่วน แท้แล้ว
ต้านโอดอ้างคิ่งง้าว ส่งเสี้ยง ฯ

๏ แต่นั้น ทะล่วนเบื้องแกวเยือก พัดคืน
ฮมฮม ซาวเชียงบานเกิบกาง กันเข้า
ถิ่นถิ่นเบื้องแองคอน คนขนาด
เก้าจ่าซ้อนไต่ช้าง ช่วยหลาน ฯ

๏ ขอฟาดได้ดีหมวก แกวเผลี้ยง
หานพาย พื้นหลาวทองผ่ากวน กุมฮั้น
แกวเกาฮ้องเฮืองเสี้ยง สว่าสว่า
ว้ายคว่าง ขึ้นขี่ช้างตัวก้ำ ขั้นทาน ฯ

๏ แต่นั้น ไพ่พากพั้งหนีพ่าย พัดเวือง
บือดือขัดขาดตน เต็งค้าง
วางเมืองขั้นเชียงบาน ปะเป่า
แกวเยือกฮ้องโตนช้าง แล่นหนี ฯ

๏ ฝูงเผ่าท้าวแมนมาก เหลือหลาย
ปิ่นเวียงวางวิ่งหนี ทังพ้าว
แกวตายล้มเต็งคู คุงเงือน
ไพ่พ่องด้าวถาวยื้อ ยาดของ ฯ

๏ แต่นั้น เถือน ๆ ย้ายพลไหย่ เมือเวียง
ขูเท เอาเงินทองเคืองแกว กวนได้
เสียงนั้นเบื้องพางคำ ยินชื่น
ฝูงบ่าวน้อยคนไฮ้ ฮีบขวาง ฯ

๏ ฮื่นฮื่นตั้งเต็มท่ง เชียงบาน
ฮมฮม ปงแพนหางหอกยาย ยังค้าง
เมื่อนั้น เร่งไญย้ายพานคำ ยกย่าง
เจียระจากห้องโฮงกว้าง ลวดงาย ฯ

๏ ค่วงค่างแก้ช้างฮาบ มาโฮง
ยายพลปะดับหยู่เปน ขวาซ้าย
โฮงโงงค้องกองเก่า คับแผ่น
เสียงสนั่นเท้าทั้งค้าย มีนั้น ฯ

๏ แต่นั้น แกวแล่นดั้นหนีฮอด ทังคืน
ปะนมเหนือหัวกล่าวคำ แควนเผี้ยน
ดูก์ ฝืนมือม้างสมคาม กวนแก่
ฝูงเผ่าน้องจมพ้อม มากหลาย ฯ

๏ เบื้องแง่ซ้ายแกวเยือก ฮุมแทง
พลเขาหลายพาบกวน กอยม้าง
ดูดั่ง แวนแขงล้นคืนมือ ทุกหมู่
เสียพวกพ้องทังช้าง ท่านเท ฯ

๏ เขาก์ ดูเข้าได้ยามเมื่อ กองงาย นั้นแล้ว
ดูก์ ฮนเฮเลยวิ่งเวี่ยง ทังพ้าว
ดูหลายล้นเหลือดิน เสียระดาด เฮวพุ้น
นับเค่ช้างตัวก้า หมื่นปาย ฯ

๏ เมื่อนั้นนางกว่า ให้ฟาดค้องกองไหย่ สะดับไชย
นายจวง ทังนายจันท์ถ้ามเมือง เมือถ้วน
นงไวผู้ตางตน ฟ้าเสื่อน
ทุกที่ล้วนฝูงเหง้า ฮอดโฮง ฯ

◎ เทื่อนี้ พดเพื่อนต้นเหลือมาก ทุกปะการ
ผัดว่า ดงพดมาฮอดเฮา วันหน้า
บ่อฮ่าง ยูเขาให้มาซู ซึ่งยาด เฮาแล้ว
เมื่อนั้น พ้ำเลือนต้านความก้า กล่าวแขง ฯ

◎ ให้แผ่นผ้าผืนขนาด ขายยัง
มวนคำมาอึกเงิน แกมแก้ว
เทบั้นถ้วนทังเยี่ย ด้อยมาด
ฝูงเผ่าน้องคนก้า กล่าวตาย ฯ

◎ แต่นั้น ทุกปากตั้งไหอาด ฮาโฮง
นางก็ บายปานฟายบอดเกิง ผัวแก้ว
บัดนี้ เจืองจงให้คูพอย พ้อมกว่า
จักผาบแผ้วเทื่อ ฮาบเอา ฯ

◎ นางนาดแก้วแวนว่า ทุกปะการ
ตูจัก มวนพดแกวเกือนแฮง ฮุมปุ้น
ขอให้ คูนเอาได้พานคำ คุงหมู่
จักไค่รินเมื่อพ้ำ เพื่อนผัว ฯ

◎ เจ้าอยู่ด้าวแดนเทส หลิงดู แต่ก้อน
วอนเหนือหัวเพื่อนคู ขนช้าง
สิงทองย้อยมันแหลว ฮ่ำปาก
ผัดว่า ได้ต่อช้างเจืองท้าว ดูกจอม ฯ

◎ เมื่อนั้น นางมนพ้อมฝูงสาว นางเกิด
เจ้าอู่แก้วเปนน้อง กล่าวขอ ฯ

◎ พดเพื่อนพุ้นเลยล่วง ล่ากด
รือจัก ยอตาวผัดผ่าเขา คืนได้
รือว่า ภูธรท้าวกือเมือง ท้าวกว่า
ยังเด่า ตะคาบไว้เมื่อพ้ำ เพื่อนพด ฯ

◎ เฮานี้เปนดั่ง แมงเม่าน้อยบินผ่า กองไฟ
แปวดนดุกดวบบึ่ง ไปไหม้
ฮู้ ว่า บาไทท้าวเข้มแขง พ้นขนาด
พดมากดั่งไปไม้ มืดมัว ฯ

◎ เฮานี้เปนดั่ง ดวงหิงห้อยรือห่อน เทียมแสงได้นั้น
เซินเก็งฌาค่อยพึ่ง คำข้อย
บัดนี้ แถนคูนให้เจืองดุน พ้อมเพื่อน
เพิ่งที่ขอเหนี่ยวเจ้าดิ้วล้อยวอนท้าว ที่เซ็ง ขอบตาย

◎ เมื่อนั้น นางกว่าให้ค้อย ๆ คิดเคียด กำมือ
ผัวตายเต็งไฮ่นา เซียงถ้าน
ลังมา ยอมมือให้ขอวอน สินล่วย ต้นนี้
ยินบ่อย้านขนช้าง ท่อไย ฯ

◎ แหนงว่า ฮามบ่วยล้างเมืองใหย่ ปะกันหลวง
คำตายไผหลีกหนี รือได้ ฯ

◎ อันนี้ เจ้าหย่าฮ้อนฮมโสก ก่าเดา พี่ก้อน
นางก็ ปุนคำควนค่อยโฮม ทังไห้
ภูมิเมี้ยนเมือสวรรค์ เสียคาบ
รือจัก อดหยู่ได้คูพ้อง เพื่อนซัง ฯ

◉ พี่จัก เมื่ออาบน้ำไจไค่ เมืองแมน พุ้นแล้ว
วางเฮือนหลังเป่าเลี่ย ฮามฮ้าง
เปนคนถ้าสงสาร ในโลก
มัดแม่งถ้างพอแล้ว เถ่าเลี่ย ฯ

◉ ความโสกนี้ทุกท่าน ยิงชาย
ดางเทื่อ เปนผัวเมียเถ่าไกล กอยฮ้าง
ความตายเพียงมีไจ ระนึกฮอด
ฉันกล่าวไว้แวนอ้าง จื่อจำ ฯ

◉ เมื่อนั้น เจ้าทอดถ้อยสอนสั่ง ทุกนาง
ถ้าถ้ามือลูบทวง หิวไห้
หยู่เยอ เจี่ยมปางถ้อยสายไจ แก้วกู กูเอย
บ่อฮ่างได้คืนพ้อม พ่ำกัน แท้แล้ว ฯ

◉ หยู่เยอ ชะพุ่หน้านางเกิด นางถาว
ทังนางขวัญเผ่าแนว นามน้ำ
หยู่เยอ สีพาวเนื้อนางเวียน นางเกิด กูเฮย
ฝูงหมู่น้องนงหน้า ชู่นาง ฯ

◉ กำเนิดนี้เฮาเกิด สถานเดียว
พอยจัก วางคนตายพากเฮือน ฮามห้อง
ค่อยหยู่ดีเยอ โสภาถ้อยสายไจ คำบ่า กูเฮย
แม่จัก ต้องต่อช้างชนถ้วย สั่งคืน ฯ

◉ ชอบเมื่อ กูหากเมี้ยนมรนาด กางพล เพื่อนพุ้น
สูเยี่ยะผืนกัน เมือคูมวางเพิ่งแมน เมืองถ้าน
หยู่เนอ ผลควนท้าวหนุนบัง น้องพี่ กูเฮย
เฮวฮีบ ข้วนหมู่ช้างหนีพ้อม พ่ำกัน ฯ

◉ เจ้าทอดถ้อยสอนสั่ง เสียงวอน
เมื่อนั้น สองคานสลบฉูดแด ดาขว้ำ
เทื่อนี้ เวราฮ้ายเวรัง เวียนคอบ
บ่อห่อน ได้หยู่ถ้ำเมืองกว้าง เพื่อนพล แลซาม ฯ

◉ เจ้าอู่แก้วเลยทอด เทศน
เสียงนั้น ในโฮงหลวงชู่คน หิวไห้
เจี่ยมแต่ ทำคนถ้างสอนสาว สืบสี่
รือจัก เปนก่ำพ้าวางไว้ แก่ไผ ฯ

◉ ทุกที่ฮ้องเฮยฮ่ำ คำทุข
เบือไจเจ็บเวทนา นงย้อย
เทื่อนี้ หกปีเจ็ดปีหากเปนปี ระดูเฮา แถนอ ฯ
เพาะเพื่อ เจ้าติวถ้อยเมื่อพ้า จากดู ฯ

◉ สุดฮ้องไห้แล้วเถ่า ลืมโสม
ชดทาไหลหลั่งลง ฟูมหน้า
แต่นั้น ฮมฮมเทียนทั้งเมือง มวนคืน
ดีแก่ สูรย์ส่องขึ้นดวงพ้า ฮุ่งจวน ฯ

◉ ฮันฮันพ้อมพลพวก ทำคัว
มวนควายงามแต่งแกง แกมถ้ำ
เทไปถ้วนพันตัว จุงแจก
ถ้วนส่ำอ้างฝูงเหง้า แต่งคอม ฯ

◉ เมื่อนั้น เจ้าเฮียกถ้อยกอยกล่าว โยชา
เฮาจัก ฮอมกันได้สั่งแฮง ฮุมซ้ำ
ชื่อว่า ฝูงผีพ้าลงมา พ้อมฮุ่ง ก็ดี
จักค่อย ป้ำหอกถิ่มชูยถ้ม ส่วงแทง ฯ

◎ พุ่ง ๆ พ้อมฟ้าเดือน ยวงเลื่ยง
กิ้งมื้อกอยกล่าวแวง ขันต้อง
นายจันพ้อมนายจวง ไจเก่ง
ฝูงต่ำน้องนงหน้า หมู่แมน ฯ

◎ ไจเบ่งเข้มขมเคียด กำมื้อ
ซื่อว่า แถนคูนเขาห่อนกัว ซนช้าง
หลิงเห็น มื่อดื่อด้วนพายงาม ยังหยุ
เฟื่อง ๆ ค้างตาต้น ด่วงมา ฯ

◎ บ่อยู้ กี่หมื่นท้าวแมนมาก มวนพล
ผาอาบตช่อเหลื่อง หลายถ้อง
เมื่อนั้น ผลควนแก้วเก่งฌา นางกว่า
เมี้ยนเคื่องย้องเมื่อฟ้า คู่ผัว ฯ

◎ ตะพาดนิ้วสวยสอด สมมะนี
แยงบัวมั่กปิ่นแหวน ปะดับเก้า
นางก็ ดีดาขึ้นสิงทอง ทวนย่าง
พลมาณเค้าหลังหน้า ฐูพาย ฯ

◎ เถิงที่ ทันหว่างกว้างฝั้งฝุ่ม มามวน
ผายพลปะดับแต่งดี้ ตาถ้า
เมื่อนั้น นรินท์ผู้ ผลควน ท้าวฮุ่ง
เดินพวกพ้องยาซ้ำ ซอบยาม ฯ

◎ พูง ๆ ห้างช้างใหย่ ตาพล
ตี้แก่ ผายผายสูรย์ล่องคอย คนขึ้น
ผนผนช้างซาวพาง ถ้ายหาล
ม้ามากฮี้นสนแด้ว ก่อนพล ฯ

◎ ซาต ๆ ช้างท้าวหนุ่ม ตามมะเฮี่ยว
มวนพลพายก่อนเจือง ไจก้ำ
ทุงเรียวก้ามกางนา ถาเถิก
กิ้งกิ้งดั้งเสียงฟ้า ด่วงดม ฯ

● ระเพิกพุ้นอ้ายคว่าง หานพาย
ฮมฮม ซาวนาคองกล่าวแวง ขันต้อง
ทุกที่พ้อมกางนา เนื่องหอก
บ่อยู้ กี่ล่างจ้าวคมก้า ก่อมซาง ฯ

◎ ทุกขอกดั้งต้นทิ่ง นาเพี่ยง
เมื่อนั้น ธรรม์ย้ายกย่างทวน เถิงช้าง
เฮี่ยงพายขึ้นเขาเมิน เมื่องอ่น
บ่อยู้ กี่ล่ำค้างตาด้น ด่วงตาม ฯ

● ผ่อดู ถ้ำท่อนท้าวเมืองใหย่ พายปะกัน พุ้นเยอ
เมื่อนั้น เร่งโฌกอยกล่าวถาม แหนถ้อย
ฝูงพางกั้มวันทา ทูนบาท
นบนอบ เจ้าติ่งสี้อยเฮวฮู้ ฮ่างเมื่อง ฯ

◎ ทันที่ ระพาดพ้อมพ้าวกาบ แกมคาน
มะโนฮมเฮื่องเฮื่อคำ ดีได้
ผ่าน ๆ เหลื้อมดวงปาง ผาสาท
เสาไส้ไม้หินถ้วน เดื่อกแป่ง ฯ

◎ ที่นั้น เพิงแต่งตั้งแวนอาด คำวัง แท้แล้ว
แองกาหลานกว่าเมื่อง เมื่อล้าง
ยังในนั้นพายกะบวน เบื้องทิ่ง
เวี่ยงใหย่กว้างหลายชั้น ชั่วบูฮม ฯ

๏ เฮียกชื่อ เชียงก่งไว้แกวก่อง ถือพล
เขาก็ ขมใจจงต่อทาน ธรรม์เหง้า
พายส้านห้องมรโค ดูอาด
ม้ามากเค้าเขาแด่น ระวังเวียง ฯ

๏ ภูวนาถให้น้องท่าน หุนบัง
เฮียกว่า เชียงสมแสนส่วยทอง ทังผ้า
พายเหนือนั้นผาวัง เวียงอาด
ฟ้าเดือนผู้ เปนเหง้า หยู่แรง หั้นแล้ว ฯ

๏ ทันที่ ไข่ไข่เหลื้อมทุงแกว่ง ไกวไบ
เฮียกชื่อ เชียงคานแฝงฝ่ายดอย แดนช้าง
นายจวงผู้ ตางคิง นางกว่า จิงแล้ว
มันก็ ผัดผาบช้างชนฮื้อ ฮามเฮา ฯ

๏ ทันที่ ด้ายอาดอ้อมเขาว่า เชียงฮัง
แกวทองเนานั่งปอง เปนเจ้า
ทันที่ พะนังพุ้นเมืองพาน พายนอก
ชี่วาดเผ้าแฝงด้าน ฝ่ายแมน ฯ

๏ เบื้องขอกชั้นเชียงเทศ ดวงทอง
นายจันท์กินเกิบแดน ทายทู้
ยังในนั้นเชียงทอง ด้านท่ง
บ่อฮู้ กี่ล่ำช้างพลพ้อม พ่ำหลาย ฯ

๏ ที่นั้นเมืองท่าน ผู้ก่งท้าวทันแห่ง กวานแก
พงส่าสายสืบเดี่ยว เดิมเถ้า
เมื่อนั้น ภูธรท้าวเร่งโฉม ถามปู่
ตนท่าน เจ้าคิวส้อยเนาแท้ ที่ใด ฯ

๏ ทันที่ ชะพู่พุ้นเมืองไหย่ พายปะกัน แดท่าน
คนหาน ยังในเมืองสี่แสน เส็งไว้
เขาก็ ขันแขงถ้าชนพาย ภูวนาถ
นับแต่ ช้างเลือกล้วนดีได้ ตั้งแสน ฯ

๏ เวียงอาดอ้อมพอโยชน์ ยาวไกล
คือมี่ ในเมืองสวรรค์สิ่งอินท์ เอาอ้าง
หอขวันตั้งเวียนไป เฮียงฮอบ
คูไหย่กว้างสามชั้น ซั่วบูฮม ฯ

๏ ประกอบแก้วแสนสิ่ง แสนเฮีย
เขาว่า สมภารเพิ่งตั้งใจ จงอ้าง
นักสนมล้อมเมียแกว เก้าหมื่น
ยูยี่ เจ้าคิวช้างดาได้ ตั้งผั้น ฯ

๏ ฮื่นฮื่นข้าท้าวฮุ่ง เฮืองหาน
โฮโฮ นันเกรีดีนดม ตั้งก้อง
แต่นั้น เร่งโฉมย้ายพานคำ ยกย่าง
คิ่งคิ่งคั่งพลด้าน ส่วงตาม ฯ

๏ เถิงต่างท้าวทานบั๋ว ปางทอง นี้แล้ว
บางาม ผันฮางเซิ่งแกว่งดาว คิ่งพ้อน
ชื่อว่า แกวยอฟ้าทังปวง เปนเชื้อน กี่ดี
จักค่อย ย้อนหอกถิ้มฤๅยล้ม ส่วงแทง ฯ

๏ เดือน ๆ ย้ายช้างส่วง เถิงนา
ฟังยินเสียงกอง พายเมืองปะกันตั้งดิน ดาพ้น
เมื่อนั้น เก็งฌาผู้ ผดควน นางกว่า
ชมชื่นชื่นเมื่อฟ้า สู่ผัว ฯ

◎ ซว่า ๆ เบื้องแมนม่าน เจี้ยงจัน
ผนผน ยอแพนบัวแบกเกิม แถมค้าง
เดียงนั้นเปื้องแกวกวง ฟ้าเดือน
เมี้ยนหมู่ซ้างเซายั้ง ผ่อคอง ฯ

◎ นางก็ ไขเงื่อนถ้อยถามถี่ เถิงเจื่อง
เขาก็ ปะนมกรนบบอกถวาย แถลงถ้อย
ทันที่ ปะคือเหลืองเหลื้อมฟาย ๆ ไกวแกว่ง
ม้ามากเค้าเซาแด่น เวื่ยนพด ฯ

◎ มันนั้นผู้แห่งเหง้าท้าวหนุ่ม สามมะเฮียว เซาแด้ว
ผัดว่าเฮวฮุม เอาสิ่งทองท่าวตาย เต็งหย้า
งาเขี่ยวซ้างอาวพวง พดส่วาย
ขานั้น ไปเหนี่ยวเจ้าอุ่มฟ้าเจื่องท้าว ซ่อยซน ฯ

◎ เบื้องปากพั้งวัวจาด ค่ายวง
ยนยนถื่อหอกปุน เปนถ้อง
งาโงงซ้างขุนฟอง คูนหมู่
ปะดับพวกพ้องพายซิ่ม เซ็งหาน ฯ

◎ ทันที่ ซะพู่ด้างเฮื่องเฮื่อ ตาวคำ
มวนพายสานหยู่ขวา ขนันเจ้า
ขรรม์ยำผู้เปนอาว อ้ายคว่าง นั้นแด้ว
มันจัก ผันผาบเข้าเทื้ยอ ฮาบเอา ฯ

◎ เบื้องพ่างพุ้นพดมาก หานพาย
หลาวทองแซงซ่มเมา มันย้อย
ไยไยเหลื้อมทุงถาย เดี่ยนอาด
ทื่นั้นตนท่าน เจ้าติ้วส้อยเจื่องท้าว ท่านสื่อ ฯ

◎ ซาดซาดพุ้นท้าวหนุ่ม แองคอน
บื้อลื่อเดี่ยนหอกแหลม หลายถ้อง
ฝูงนั้น คนดีไท้ภูธร ท้าวฮุ่ง จิงแด้ว
ใจเบ่งเข้มขมค้อง ต่อทาน ฯ

◎ พุ่งพุ่ง พุ้นจ่าซ้อนถือพวก พายคัว
มวนพดหานแบ่งเดิม ตามเจ้า
ทันที่ พะนัวเหลืองเหลื้อมปะคือปิ้ว เปื้องแกว่ง
คั่งคั่งเค้าแพนด้าน ด่วงมา ฯ

◎ มันนั้น ผู้แห่งเหง้าตางยี่ เยียคำ
พงสาสายสื่บนาม แนวง้อม
จำหนองพุ้นเพ็งผาย อ้ายเกื่อน
ด้วนขี่ซ้างงาค้อม เคื่องคำ ฯ

◎ เดื่อนเดื่อนพุ้นอ้ายผ่อง ขุนตาน
ควนควน ตี่ฮางแสงด่วงมา มี่ยั้ง
ฝูงนี้ คนดีขึ้นเฮียงเคือ ง้อมม่วน
ซื่อว่า ฟ้าหยั่นกั้งขันฮอ ฮาบเฮา ฯ

◎ ซาดซาดพุ้นท้าวหนุ่ม ขุนเพ็ง
ทั้งหลายเขาไซ่สื่อ คนก้า
อันจัก หลิงดูถ้วนเท็งเมือง มี่มาก
พดท่วนเจ้าอุ่มฟ้าสื่อส้ำ อะเนกนอง

◎ เบื้องปากพั้พูทุ่ม ทังสอง
เขาก็ ยินติคอมยี่เจื่อง จอมไท้
ซาวดอยด้าวแดนกอง เปนท่าน ถ้วนแด้ว
เขาก็ ขมขาบไหว้นางท้าว กว่าเมือง ฯ

◎ อันนี้ ได้หยู่ท้องหากเกิด เปนหนอน แดนอ
นางก็ คนิงใจเจ็บบ่อวาย แวนช้อง
ฮอนฮอนฮ้อนฮมหิว ไห้ไหย่
เดินเผ่าน้องทังด้าย คู่คน ฯ

◎ ผ่อดู ไย่ไย่ช้างท้าวฮุ่ง เฮียงมา พุ้นเยอ
ยนยนยอ ทุงดายด่วงดม เดยเข้า
ฮมฮมเบื้องผาดา ฮันผ่า
เมื่อนั้น ฟ้าเดื่อนผู้ธรรม์เหง้า เกี้ยวทาน ฯ

◎ ดว่าดว่า เบื้องบ่าวแก้วขั้นชื่ม ชมหาน
โทมพายด้านด่งแฮง ฮุมบั้น
เมื่องๆเหลื้อมดาวแฮ ขึ้นเผือก
เขาปู่พั้นไดช้าง ช่อยชน ฯ

◎ เมื่อนั้น เขาเยือกอ้อมฟ้าเดื่อน เฮียงจัน
มวนพดเกาเกื่อนแฮง ฮุมซ้ำ
เดียงนั้นเบื้องด้ามมะเฮี่ยว เฮืองอาด
ป้ำหอกซ้องซูเข้า ขมแทง ฯ

◎ ซวาดๆช้างอ้ายผ่อง เพิ่งผาย
ขุนเยียแยงช่องกาง เกาได้
ดื่ชนช้างพายหลวง ฟ้าเดื่อน
ไพ่พ่องพ้อมพุ่งหอก หลาวแหลม ฯ

◎ อ้ายคว่างเข้าพ้อมพี่ พายขวา
หลิงเห็น ชาวเมืองแฮงแบกเกิม กางเข้า
แกววังด้างเชี่ยงกาง กนมาก
พดยิ่งเท้าฮิมน้ำ บ่อเพื่อน ฯ

◎ ทุกปากเบื้องท้าวฮุ่ง ปะดับดี
แมนหนาดายเดื่อนดาม เดิมพ้อม
ผ่อเห็น ผงขุดี้ขึ้นเมือบน บดมืด
คิ่งคิ่งพ้อมหลังหน้า ซู่พาย ฯ

◎ เมื่องๆเหลื้อมเขนค่ำ ไกวแกว่ง
อ้ายคว่างผู้ธรรม์ต้น แต่งกน ฯ

◎ ดับแยกช้างซึ่งแง่ วกหลัง
นายจัน หนพายคืนฝ่ายหลัง เดยค้าน
หานพายถิ่มซูชน ไดเบิ่น
เบื้องซึ่มเจ้าดินด้าน เด่าเดิม ฯ

◎ ดำเดิบต้องคุงหมู่ นายจัน
ด้ามมะเฮี่ยวกวนก่อนทาน โทมเช้า
หลานนี้ ขุนพดผู้ดางดา ภูวนาด
ไดขั้นช้างดอมเจ้า เบ่งชน แท้รือ ฯ

◎ ซวาดๆเบื้องอ้ายคว่าง คูนมา
มวนพดดามดื่มแฮง ฮุมบ้าน
แฮงคอนขึ้นมหานิด เดยได่
ฟ้าเดื่อนค้านหนี่ฟ้าว พึ่งมัว ฯ

◎ ฝูงไพ่ล้มดะเดื่อง ตายมวน
ดี่กองเกาไห่หัว เอาอ้าง
เมื่อนั้น ผดกวนแก้วเก็งฌา นางกว่า
เห็นไพ่ม้างดูฮ้าย บ่อได ฯ

◎ นางก็ ฉับแยกช้างไสผ่า ฐชน
หานพาย ไสหลาวทองเกี่ยวกน เกาได้
ขุนยนพ้อมเพิ่งพัน อ้ายผ่อง
ขอฟาดได้หัวช้าง ซ่อยอาว ฯ

◎ แกวก่องพ้อมฟ้าเดื่อน มวนมา
ฮมฮม ซาวเชี่ยงเคือแต่งดี ตาถ้า
นายจันผู้ตางคน นางกว่า
แยงซ่องหน้าอ้ายคว่าง คนเซิ่ง ฯ

◎ สว่าสว่าเบี๋องแมนมาก มวนพาย
ขุนเพิ่งไสเกี่ยวทาน โทมเข้า
หลิงดู แกวตายล้มเดียนกัน เต็งเดื่อง
เบี๋องบ่าวง้อมคนก้า ดิ่งเดี่ยว ฯ

◎ ผ่อเห็น เพี๋อง ๆ ช้างอ้ายคว่าง มวนมาพุ้นเยอ
ฮมฮม พวงพูยูงแบกเกิม แกมหน้า
หลิงดู ผาดาล้วนกางนา เดียระดาด
คุ้มมืดเพี๋ยงลมฟ้า ส่งฝน ฯ

◎ เทื่อนี๋ เลิกทุ่มต้นเหลือที่ ทุกแดน
ฝูงแกวหนพ่ายคืน ดูฮ้าย
นายจันพ้อมแมนฟอง ฟ้าเดื่อน
ย้ายหมู่ซ้างชูเข้า ข่มแทง ฯ

◎ อ้ายเกื่อนกึ๋มถุยต่อ นายจัน
ขุนเยี่ย แยงแมนไฟแกว่งตาว ตกขว้า
เอาหัวฮ้องเฮียงแส่ง สูนไห่
สูบ่อฮู้ว่า ก้าบ่าวง้อมใจก้า ซ่อยอวนท่านรือ ฯ

◎ โผ่โผ่ค้านคนตุ่ม เต็มนา
ทวนทวน ตื่ฮางแสงไล่ตาม เติมซ้ำ
เมื่อนั้น สีควนแก้วเก่งฌา นางกว่า
จัดไพ่ฟ้าฟุนฮ้าย ฮ่อแพน ฯ

◎ เอิ๋นต่าน้องฝูงหมู่ เจี่ยงจัน
ลังมา ยืนแควนกัวไล่ตาย เต็งด้าง
ลิงทองย้อยมันแหลว ฮำปาก
ผัดว่า ได้ต่อช้างเจืองเจ้า ถูกจอม ฯ

◎ ให้เบิ่งถ้อยเถิงหมู่ เจี่ยงจัน
เฮาจัก ฮอมพลกองไฮ่เดี่ยว ดางแล้ว
กูก็ คนิงดูด้ามแดนผัว พ้อมพี่ พายพัน
มักแห่งห้องนครแก้ว กว่าหลัง ฯ

◎ บอกเพื่อน ให้ควี่ต้างตาเหยี่ยด ยายพลเที่ยวเถิ๋น
ผัดว่า แยงพานคำยี่เจือง ใจก้า
เมื่อนั้น ยนยนย้ายสิ่งทอง คูนหมู่
ไพ่ฟ่องถ้าวดาวแล่น แกมพาย ฯ

◎ พู่พู่เบี๋องแมนมาก มวนมา
แองคอนผายผ่าโสม ไสเข้า
สวานงาซ้างนายจัน ใจนำถ
เทียนสิ่งเหง้าฮุมพ้อม พาบเต็ง ฯ

◎ อ้ายผ่องเบี๋องขอฟาด นายจัน
ขุนเพิ่งไสซ่อยแฮง ฮุมเข้า
พั้งยืน เสียงนั้นก้องบนดิน ดาสนั่น
เมื่อนั้น แกวเฮือกผู้ธรรม์เหง้า ออกทาน ฯ

๏ ข้ายคว่าง ขึ้นขี่ช้างซึ่งเกิบ กุมเอา
เสียคนหานลูกแมน มรเมี้ยน
แต่นั้น ดูเบาเบื้องนางงาม ทุกหมู่
เขียนไพ่ฟ้าฝูงต้น แต่งดี ฯ

๏ ซู่ซู่เบื้องฟ้าเลื่อน ลงมา
ผัดว่า ตายเปนผี่ฟ้ามวน ลางแล้ว
สวานงาช้างสามมะเฮี่ยว ฮุมผ่า
จัดบ่าวแก้วเกาพ้อม ซู่มือ ฯ

๏ สว่าสว่าลันเหลือที่ ทุกพาย
ซื่อทื่อ ไทเงินยางแยกมวน มาอ้อม
นายจันถิ้มฦๅยชน ไสผ่า
งาก่องค้อมเมาบ้า เบ่งมัน ฯ

๏ คำเดิบ ต้องบู่พ้นช้างเพี่ยก พัดหนี
โฮโฮนันซู่พาย คุงฟ้า
เซาก็ ฮมดีช้างอาวพวง พอพ่าย
แกวโอดก้าคิ่งง้าว โห่เหิน ฯ

๏ เมื่อนั้น เบื้องบ่าวง้อมพัดอว่าย เดินอาว
เดินเดินทังไซ่ลือ เลยเข้า
หานพายขึ้นหลาวทอง ทวนผ่า
ไพ่พ่องพ้อมกั้วหอก ฮุมแทง ฯ

๏ นางกว่า ผู้ผ่านพื้นเมืองไหย่ ปะกันหลวง
ผัดว่า แยงพานคำลูกจอม ไจก้า
ลิงทองย้อยมันแหลว อำปาก
เฮาจัก เมี้ยนซั่วขึ้นเมือฟ้า เพื่อนพรหม ฯ

๏ ทุกที่เบื้องลาวแกว่ง ผานผาน
ผนผนฝูงไพ่แมน มวนเข้า
พังยิน แกวหานฮ้องเสียงสะหาว ทุกหมู่
เสียงสนั่นเท้าดินฟ้า เพื่องเพื่อน ฯ

๏ ซู่ซู่ เบื้องบ่าวต้นนางกว่า กอยหาน
ฮมฮม ถือผาลาแบกเกิม แกมต้าง
อาวพวงเท้าโทมสาน ไสผ่า
ช้างต่อช้างขึ้นฮือ โฮบงวง ฯ

๏ สว่าสว่าอ้อมระวังแวด ฮุมเอา
เทื่อนี้ เสียคนขันบ่าวนาง จมถ้วน
ฝูงเขาเบื้องแกวคาง ฟ้าเลื่อน
ถือว่า เมี้ยนซั่วซ้ำเมือฟ้า บ่อแหนง ฯ

๏ บัดนี้ พลเพื่อนล้นเหลือมาก ทุกประการ
ยังเล่า ผีนกันมาดั่งซาย ไหลแล้ง
เทื่อนี้ ดูบางเบื้องพายเฮา ฮามมากนักแล้ว
ไผหย่าพ้าวพั่งฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

๏ บ่าวเพื่อนพ้อมทุกปาก ปะดับดี
เฮาจัก แยงบาหานลูกจอม ไจก้า
เมื่อนั้น มุนดีผู้ลางคน นางกว่า
สับแยกช้างไสสู้ ผ่าซน ฯ

๏ ซว่า ๆ เบื้องท้าวฮุ่ง เฮืองหาน
ขุนเพ็งทังไซ่ลือ เลยเข้า
สนสนพ้อมซาวพาง อ้ายหาด
แยงซื่อหน้างัวเคือง พายแกว

๏ ชาดชาด ช้างบู้พั้นพวงส่วาย ซัดหา
แกวแกวเสี่ยงแส่งพด เมื้อหน้า
ฮมฮมเป๋องแมนหนา หนุนต่อ
ฮ้ายผ่องผู้ใจก้า กล่าวแขง ๆ

๏ สับแยกช้างไส่ฮ่อ กอยหาน
ขุนเยี่ยแยงหมู่หลวง หลุยเข้า
หานพายเป๋องขอคำ เงื้อดแกว่ง
เที๋ยนสิ่งเหง้าฮันช้าง ซื่อซน ๆ

๏ ทุกแห่งพ้อมพ้าเลื่อน มวนมา
เสี่ยงอื้อคนดั่งดิน จั้งขว้า
เมื่อนั้น บุญกันแก้วเก็งญา นางกว่า
ย้ายหมู่ช้างเมื้อหน้า ข่มพด ๆ

๏ เถ้าจ่าซ้อนเห็นง่าย ดูดี้
ไสพายโสมต่อขน ซูเข้า
งาฮีผู้สิงทอง นางกว่า
ช้างเพี้ยกฮ้องสะเทิ้ยนทั้น ทั่วนา ๆ

๏ เถ้าจ่าซ้อนหน้าหล่า บังยัง
วังวังตกคะมะใจ หยุดย้าน ๆ

๏ ภูไชยท้าวฮ้องว่า วายมิ่ง
แองคอนเดยผ่าโสม ไสเข้า
คิ่งขอเป๋องเขนคำ เงื้อดแกว่ง
บ่อฮู้ กี่หมู่เต้าเดินพ้อม พาบเกา ๆ

๏ แต่นั้น ผู่แห่งเหง้าเดินแต่ง มุนดี้
สูหย่า ดูยิงเบาตั้งไย ยองน้อย
หวังจัก เอาตายได้โดยดี้ ดูง่าย
เที่ยนย่อมฮ้ายเฮาฮู้ ข่าวเดิง ๆ

๏ แม้งนิ่ง เถ้าจ่าซ้อนพอยอว่าย พัดมา
ไสพายเถิงหมู่หลวง หดุยเข้า
สวานงาซ้างคนเชิง ง่วเฮื้อก
ไพ่พ่องเค้าฮุมซ้ำ ซื่มซน ๆ

๏ พ้าเลื่อน ไสชั่นช้างชนซื่อ หานพาย
เสี่ยงอื้อแกวแส่นมวน มาได้
คอนชายขึ้นคูนเมื้อง ตามพ่อ
นางกว่าให้ชมค้อย เคี่ยดใน ๆ

๏ ด้วนี้ ช้างแต่ต้นพระก่อ เปนเฮื้อน หนี้แล้ว
เบื่อใจเจ็บบ่อวาย แวนข้อง
เฮาจัก มวนพดซ้ำหัวพาย เมี้ยนคาบ
ผัดว่า ขึ้นสู่ห้องพิมานพ้า เพื่อนผัว ๆ

๏ ยาบยาบเป๋องดาวแกว่ง ผานผาน
ยนยน ยอแพนบัวแบกเกิม กางเข้า
หานพายถิ้มถุยขน ไสเปิ่น
ไพ่พ่องเค้าฮุมพ้อม พาบตี้ ๆ

๏ ต่ำเดิบต้องงัวเจื่อง จมมวน
ฝูงแมน ตายเปนผีพ้ามุน เมื้อพ้า
เอาหัวฮ้องเฮียงเสี่ยง สูนไห
สูบ่อฮู้ว่า ขายเจ้าทองถ้าน ดูถจอม กี่รื้อ ๆ

๏ โผ่โผ่เป๋องแกวพ่าย เหลื้อนา
ขุนเยี่ย ฮอมแพนหางส่วงซู ไสเข้า
ฮมฮมเป๋องผาตา เดี้ยนผ่า
บ่อฮู้ กี่หมู่เต้าเดิมพ้อม พาบมา ๆ

๏ แต่นั้น แถวแตกค้านคื่นพาก พัดพล
ฮมฮมดวาล่วงแทง เที่ยมร้าง
คนตายเพี๊ยงคื๋อขอน กางไฮ่
คิ๋งคิ๋งพี๊นนากว้าง ทุ่มนอง ฯ

๏ ฝูงไพ่ล้มเลียนคุ่ม ตายเต็ง
ทวนทวน ไทเงินยางติ๋มถอง เกาค้อง
เทือ๋นี๊เปนดั่ง ปาแปนน้ำในวัง บกขาด
นกนากฮ้องบินเค้า เคี๋ยนมา ฯ

๏ แม้งนิ๋ง สูรย์คลาดค้อยไกล้ค่ำ ออระชอน
คับคา เห็นแหลวคำคั่งบน บินเค้า
อันนั้นรื๋อบ่อ ภูธรไท้จอมหัว ท้าวกว่า กู๊น
เดินคุ่งเต้าเอาน้อง เพื๋อนเพา แลซาม ฯ

๏ ฮุนที๋ฮบเพื๋อนม้างหลายถ่าย จมมวน
ยังท่อ เชินคนเฮาแต่พัน สามฮ้อย
ส่วนจัก กวนกันซ้ำหัวพาย เมี๊ยนตาบ
คื๋อคู่ พื๊นต้นน้อยบายม้วน ไล่ไฟ ฯ

๏ ผ่อดู ทุกตาบม้าคับท่ง ยิงกง พุ้นเยอ
ไหลมวนมาตั่งดิน จักขว้า
หลิงแต่ กงแดนด้าวยางกาว กากาด
เดื๋อนเดื๋อนด้นคื๋อน้ำ ยั๋งมา ฯ

๏ รื๋อจัก บ้านแม่น้ำให้ขาด เชินวัง นี๊ซาม
ฮอยที๋ แถนคูนบาลูกจอม ไจก้า
อันนิ๋ง เวรังด้วยปางปะถม เถิงมาปตนแล้ว
ผัดว่าขึ๊นสู่ห้องพิมานฟ้า ฮอดสถาน ฯ

๏ ผ่อเห็น ทุกตาบพุ้นพลเพื๋อน เติมมวน
พิ๋นพิ๋นปานดั่งไฟ เดื๋อนห้า
กวนกันเพี๊ยงเบื๋อปา น้ำจุ่น
เลี๋ยพวกพ้องฝูงก้า แบ่งบาน ฯ

● ช้างท่าวล้มเลียนมุ่น มุดไป
โฮโฮ ซาวเงินยางโห่โฮ คุงฟ้า
เมื๋อนั้น โสมไวแก้วเก็งฌา นางกว่า
ขอข่มช้างตัวก้า เกี๋ยวชน ฯ

๏ สว่าสว่า เบี๊องบ่าวแก้วท้าวฮุ่ง ฮุมพั้น
หลิงดู ในนาแดงเลื๋อดคน คื๋อน้ำ
อาวพวงขึ๊นมหาจักร กวนผ่า
ป้ำหอกซ้องขู่เข้า ข่มชน ฯ

๏ สว่าสว่าอ้อมวกแวด ฮุมเอา
ยนยน ไทเงินยางแยกมวน มาอ้อม
ฝูงเขาขั้นเชี๋ยงเคือ คนขนาด
สว่าสว่าซ้ำฮุมพ้อม พาบเต็ง ฯ

๏ ซาดซาด ช้างจ่าซ้อนขู่แวด วกหลัง
ขุนเพ็งไสซั่นตาม เติมเข้า
หังหังม้ามวนกง ไกวแกว่ง
อ้ายคว่างอ้อมระวังไว้ ชั่วไกล ฯ

๏ ผู่แห่งเหง้าท้าวหนุ่ม แองคอน
ไสพายแยงหมู่หลวง หลุยเข้า
บุญกันเจ้าเก็งฌา นางกว่า
ยินบ่อย้านสังแท้ ท่อไย ฯ

๏ เฮาจัก ตำเดิบไห้ไทซ่า ลือซา
เทพีไผห่อนเพี้ยง เพิงเพี้ยง
เดินเขาไห้ดาดู ทุกปาก
ฝูงนี้ ตั๊วแต่น้อยนางเลียง ซ่าน ฯ

๏ บ่อหลากหน้าเปนบั๊ก ตันจัตว์
รือจัก บินบ่อมไปลอยคืน อายหน้า
กูก็ ขัดใจดั้งคอมผัว ก้วนรนาร
คึดบ่อซ้ำซนเกือ ต่อดาว ฯ

๏ วอฟาดไส้ข้างชื่อ สิงทอง
ดุงอาวพั้นชู่มือ มิยั้ง
ยังส่องท้าวธรรม์ย้ำ แกวเอื้อ
กินพ่างพั้นชั้นชื่อ เชียงกาง ฯ

๏ ฝูงหมู่ คนเล็กล้นยังท่อ แสนปาย
ยนยน ยอผาดาเลื่อนกน กางเช้า
หานพายพ้อมคำเค็ม เดินแต่ง
ค้ายสิ่งเหง้าเมืองล้าน ปู่พวง ฯ

๏ ไห้แส่งข้าฝูงก่อน คึหลึ
ยอพลเลยส่วงกอย เกาพ้อม
นางเมืองด้านเปนผี มิหย่อน
เฮาจัก แยงง่ายค้อมพอหลั่ง หลมตน ฯ

๏ แต่นั้น ทุกท่อนท้าวเมืองไหย่ ไหลหลาย
บึนไฟป่านห่าฝน เดือนเก้า
หานพายก็มบุญวัง วางผ่า
ค้ายสิ่งเหง้าแกวแย้ บ่อเพื่อน ฯ

๏ ปั๊ดเบี๊ยบข้างนางกว่า สิงทอง
ผาดาเลียนหอกแหลม หลายชั้น
ขุนเยียพ้อมนองสาน ไส่ส่ง
แกวเงือดค้อนคนล้ม ไส่ตี ฯ

๏ อ้ายบังเบืองขอฟ่าด หานพาย
บุญวังวางเพียกหนึ่น สะเทือนฮ้อง
คอนชายถมคูนเมือง เดิมพ่อ
แกวจุดก้องจะเกาสะท้าน ทั่วบน ฯ

๏ ทุกปาก เปืองซั่นข้างชัดฮ่อ ฮุมชน
สนสนสานส่อดงา คุงเค้า
ภุชรไท้เร่งโม ยินม่วน
พระบาทเจ้าทงเสื้อ สอดแสง ฯ

๏ อ้ายคว่างผู้ใจด่วน ดางหลาน
บุญวังแยงแวดแกว ทุกก้ำ
ผาน ๆ ช้างเพ็งผาย เยียเกือน
เปนดั่ง น้ำทุ่มถ้วมนองล้น ทั่วดิน ฯ

๏ เลือน ๆ เท้าทุกที่ ธรรม์ขวาง
ผืนผืนนั้นชู่พาย พอยหล้ม
แต่นั้น ดูบางเบืองเก็งญา นางกว่า
ฝูงบ่าวน้อยเลยล้ม คั่งคู ฯ

๏ ฮบฮาบม้างหลายถ่าย กะจัดมวน
หานพาย ฤษสิ่งทองฮึบฮุม สวานช้าง
เก็งญาผู้ ผลควน นางกว่า
ง้างหอกก้าแทงเถ้า ถึกแขน ฯ

๏ ซาดๆ ย้อยลงเลือด   พอหัว
หานพาย ทั้งขุนเยียพ่ำแคน   ทุกพ้อง
ดินบี้วขึ้นเมือบน   คุมมึด
แต่นั้น ฝูงลูกน้องนางท้าว   ท่าวมวน ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องเจืองฮุ่ง   ฮุมเอา
ขุนซาย กวนเก็งญาลวดเลย   ตกช้าง
โส้มเสลาเมี้ยนมรนา   ละคาบ
ไพ่พ่องง้างดูหน้า   บ่อไช่ซาย ฯ

๏ เขาจิ้ง เงือดดาบก้าแยงแม่น   ตัดคอ
มันนั้น นางเมืองหมายมุ่งจอม   ใจก้า
ทมทมพ้อนยอหัว   เหินโห่
เวี้ยงแตกพ้อมตะวันซ้าย   ซั่วแดง ฯ

๏ โผ่โผ่เข้าเมืองไหย่   ปะกันหลวง
ฝูงแกวเขาลอบไป   ปิ้นค้าย
เสี้ยงนันเค้าซิ่งกัน   คับคั่ง
พ่องแบกเทียนทั้งค้าย   คู่คน ฯ

๏ ยั่งยั่งเหลื้อมลั้วเผือก   แพลาย
ยนยนเขาซู่คน   มวนเค้า
ท่อว่า ตาดูด้วยพายวัง   ท้าวกว่า
ยาได้เข้าซิ่งส้อย   ที่เมือง ฯ

๏ สว่าสว่าม้างทุกแห่ง   เทคัว
คำเหลืองยูไพ่ซม   ซิ่งได้
ภูธรท้าวจอมหัว   ให้กล่าว
เทียนหมู่ ฝูงส่อ[illegible]ค้างเขาเว้น   หย่าซิ่ง ฯ

๏ เบื้องบ่าวง้อมหนแห่ง   เซี่ยงเคือ
ทุกคน ยอไหคำว่าดี   :อาอ้าง
งัวควายล้นเหลือหลาย   ทุกแห่ง
เสี้ยงแรกฮ้องฮมฟ้า   ทั่วเมือง ฯ

๏ บ่าวแด่นอ้อมเอาหมู่   สาวฮาม
นางตาเฮือง ไส่หลาย   หลังช้าง
นางามเจ้าเจืองลุน   ภูวนาถ
ให้เหยียดต้างระวังไว้   แหไป ฯ

๏ ซาดซาดซ้างซัดแทบ   เทิ่ยมเกย
ภูธร ลงพานคำสู่สถาน   คนไหว้
หลิงเห็น วันไสซ้ายปางทอง   เหลื้อมหลั่ง
เสาก่อไม้หินเกี้ยง   ก่อมกม ฯ

๏ คะแบ่นหน้าหลิงถี่   ทุกถัน
คอนซายคดขอบใจ   เจืองท้าว
มันแล้วงขึ้นเฮือนแกว   คางยี่
เข้าลอบย้าวเมือห้อง   แท่นคำ ฯ

๏ เลยล่วงขึ้นเถิงที่   หอสูง
ธรรม์ย่ำเปนแม่เมือง   ยินซ้าย
นางแก้วไอ้อาฮม   ยินยาก
เทียนแต่ เปนแม่หม้ายมรเมี้ยน   ลวดเหงา ฯ

๏ เจ้าอู่แก้วมัวมาก   ยินกะสัน
สูก็ เอาสองสาวนั่งเฮี่ยง   พยาพุ้น
แองคอนฮู่ปุ่นเสี้ยง   กอยกล่าว
คอนค่อยน้าวคำเกี้ยง   กล่าวงาม ฯ

๏ เผือมา ถามข่าวแก้วกัลเยส มเหสี
โสมงามสันดั่งอินท์ เมืองฟ้า
ควนที่ กสัตราเจ้าเจืองหาน หุมมาก แท้แล้ว
สองจิ่งหน้าเกาก็ง ก่อมนอนแลซาม ฯ

๏ เมื่อนั้น เถ้าแก่ฮู้ฮับพากย์ สองขุน
ตนนางสอนผูกผม ปี้นี้
ให้ท้าว ไปดูชั้นซาวถ้ว ฝูงไหย่
น้องท่านนี้ยังน้อย ไปพอ ว่าเนอ ฯ

๏ ขาจิ่งคืนคอบ ภูไซ่ท้าวทังค่วน โดยพลัน
เถิงบาหานนอบทูน ถวายไห้ว
ธรรม์ย่ำต้านพอใจ ชมชื่น
แม้งนิ่ง วันมื้ดไม้บังช้อน ขอบเขา ฯ

๏ เจ้าหมื่นม้าวไปอาบ มาโฮง
ซาวเฮาแหนแห่เชี่ยง ดูด้าน
เยี่ยวแกวดั้นเดินมา ปอมดอบ บ่อฮู้
ไล้หยู่ท้องเต็มแล้ว ถวดเลี้ย ฯ

๏ อ้ายคว่าง ให้บอกข้าแหนแห่ ถือเวี้ยง
เมี่ยแกวนั้นพ่านอง หิวไห้
เมื่อนั้น ขุนเยี่ยต้านคำควน โดยฮื้บ
เฮาม้างได้โดยฮ้อย ที่ปะกัน ฯ

๏ อี่ดูสูหยู่บ้านแสนส่วน คาใจ พุ้นเด
เยี่ยวซว้นออนเพื่อคนิง เถิงท้าว
หานพายต้านชมคึ่ คอมยี่
เฮาฮื้บ น้าวนอกฟ้ามานั่ง นครขวางแท้แล้ว ฯ

๏ ผู้แห่งเหง้าเฮวฮื้บ คืนเมื่อ
เอานางมาหยู่คอม ดูช้อย
เชียงเคือนั้นนาหลัง บ้านเก่า
ไว้แห่งบ้ำเปนเหง้า หยู่หอม ฯ

๏ พายเล่าต้านคำกล่าว ทุกปะการ
ยนยนยอพาทพิน ทูนท้าว
สีคานพ้อมเสวยแลง แล้วอาบ
ปะดับหมู่ง้าวงามห้าง แห่ไป ฯ

๏ ยาบยาบพ้อมเพ็งเกื่อน แองคอน
ผาลาเลี้ยนแห่เจือง จอมเจ้า
เถิงที่ หอควนแก้วเก็งญา นางนาด
ซะพูเหน้านอนล้อม หมื่นปาย ฯ

๏ บ่อขาดห้องเฮืองเฮื้อ หอคำ
นางก็ บี่ปายเลี้ยงอ่อนถาม ทักท้าว
ธรรม์ย่ำฮู้ฮับขาน แซม่วน
เขาก็ เซ็งซ่าเจ้าใจแจ้ง หากสงวน ฯ

๏ งามฮุ่งเนื้อในส่วน ถือทวง
นางบ่อ เคยนอนสองสวากกัน การ รู้
บาไทท้าวถือเมือง ซับซิ่ง
ใจบ่อพั้งบาท้าว ค่อยโซม ฯ

๏ ฮักฮูบ น้องไหย่หน้าจาวจิ่ง จิงหุม
โสมงามดูฮาบคิ่ง ขาวตั้ว
กะพูมเก้าเกสี เขี่ยวขอด
เจ้าติ่วส้อยชมใกล้ ก่อมเฮียง ฯ

๏ นิ้วเนบนิ้วกุมกอด แอวบาง
ฮาวพวงลดม่านลาย งามถ้วน
ส่องสวานกิ้งส่งสาร ต่อหน้า แถนเอ
เนื้อเนบนิ้วขาวแจ้ง ดั่งเขียน ฯ

๏ เจ้าอู่แก้วใจสั่น หวั่นหวั่น
เสียงสาวโอยอ่อนวอน วานท้าว
มากอดน้องนงเสงี่ยม เฮียงพ่าง
เปนดั่ง นางเทพค้ายนครฟ้า ฮอดสถาน ฯ

๏ ท่านก็ถือว่า พ่าง ๆ น้ำใจใค่ กินเข็น แท้นอ
ตะกานยังแม่นใน เมืองฟ้า
บาก็ ซิ่งเอาได้เปนเมีย เจ้าใหญ่
นับแต่ ได้แผ่นหล้าไตเพี้ยง ไป่ปาน ฯ

๏ ท่านว่า ไม้ใหญ่หน้าซ้องช่อ ชมฝน
ชะบุใบแบ่งบาน หอมเฮ้า
อันว่า ตนนางแก้วในปะกัน งามยิ่ง
เจืองยี่ได้เปนเหน้า แนบนอน ฯ

๏ เมื่อนั้น น้องจิ่งต้านคำกล่าว แขวาน
ออระซอนเสี่ยงส่งความ โถมเถ้า
เปนแต่ บุญหลังส้อยสวานแนน เคยคู่
เจืองยี่ได้เปนเจ้า หยู่หัว หนี้แล้ว ฯ

๏ ตูก็ ถอนหยู่ย้ายเฮือนกว่า สอนสาว
บ้วนางคับคั่งแซม ไชยค้อง
ตูดั้ง แนวนามเชื้อชาวเดียว จักค่ำ ก็ตาย
เทื่อนี้ บุญแบ่งให้เปนซ้อย ซว่างเจือง ฯ

๏ ซอบว่า น้องหากซ้ำตกถ่อย ถวงถาม บ่อฮู้
ขันค่อย เนื่องความขอสั่งสอน คู่ซ้อย บ้างแด่
บาก็ กอยคำต้านตามคดี กอยกล่าว
หย่าว่าเฮียมแผกถ้อยถามฮู้ ซู่อัน ฯ

๏ พอเมื่อ เดือนค่าวซ้ายลับเมฆ เมโค หุ้นเยอ
เมืองหลวงสังดับบ่อนนั้น คักไค้
เมื่อนั้น เริงโฉมท้าวทังนาง นิทธะเน่ง
เค้าขั้นฮ้องเฮียวไม้ เมื่อวอน ฯ

๏ ผ่คะหึ่ง คันท์เบิ่งขึ้นเฮืองเฮื่อ ราตี
คอนคอนหลับชั่วยาม ยังผ้า
แม้งนิ่ง นาทีค่อยเถิงยาม ใกล้ฮุ่ง
ดีแก่ ดาวดาดข้อนคว้างฟ้า ไก่ขัน ฯ

๏ สุริย์พุ่งขึ้นเขาขอบ สากล
เสียงคนเดินแต่งคัว ควายช้าง
เมื่อนั้น ผดควนท้าวทังนาง แล้วตื่น
เจ้าโลกกว้างส่งน้ำ ออกมา ฯ

๏ ฮื่นฮื่นข้าแหนแห่ ถือดาว
ภูธรเนาแท่นคำ คนเฝ้า
ฝูงสาวใช้ยองาย มาพ่าง
เจ้าติ่วส้อยเสวยแล้ว เถิกถอย ฯ

๏ สะพาดพ้อมคอนคว่าง หานพาย
กอยคำเถิงบู่พวง ฆาพ้น
ทังหลายขึ้นเชียงเคือ เพิ่งเกือน
เบื้องบ่าวต้นเยียซ้อย ไซ่ถือ ฯ

๏ ฝูงเพื่อนพ้อมเนานั่ง ในสถาน
ยอมือทูนป่ำลือ บาท้าว
บุญสูงต้านทุกปะการ แหนกล่าว
กาก่องก้าวผมได้ ฉูบมัน ฯ

๏ เจ้าอู่แก้วเทียมพ่าง พยาเจือง
ดูไสสันสิงอินท์ พายฟ้า
เฮวเฮ่ง ปุนเปืองไช้เชินสัว ฝูงไหย่
ทังส่ำน้องนงหน้า ชู่นาง ฯ

๏ ใย่ไย่พ้อมปงฮอด ในสถาน
หลิงดู โฮงขวางคับคั่งค้น เต็มห้อง
โสมคามเหน้าเมียแกว สีสอาด
ทุกที่ซ้องตาสั้น ผ่อดู ฯ

๏ คอยเคียมคิ้วคำคาด คิงควน
ชะบุเมื่อนั่งเนือง ปะนมท้าว
เมื่อนั้น นรินท์ฮู้ ทวนคดี โดยพากย์
น้าวกล่าวถ้อยแซเฝ้ยน ชู่นาง ฯ

๏ ชะควากหน้าเมียกว่า สามพัน
คิงบางงามส่ำบวน บานหน้า
ฝูงนี้ ชาวเดียวด้าวแดนปะกัน กงราช
ฮู้ว่า บุญท่านเจ้าฉุ่มฟ้าพอยได้ ต่างแดน นั้นดายฯ

๏ เมื่อนั้น เอื้อยเพื่อนพ้อมทูนบาท บาไท
ตางนาง เปนพงสพันธุ์ฝ่ายเมน เมืองท้าว
ตางนางเชื้อชาวไกล กงเทส
บุญท่าน เจ้าหมื่นม้าวเขาต้อง ส่งมา ฯ

๏ ผู่พ่าส้อยตกเกส เบืองแหว
ตาไหลเหลียวเหลือดคอย คือแย้ม
แสแหเนื้อดำแดง ดูสอาด
กาก่องแก้มปางซ้อย ชอบดู ฯ

๏ เคืองจัก ดูกแต่ฟ้ายังหยาด ธรนี
ชะบุคิงงามฮาบคำ คอนย้อง
เฮียกชื่อ สีพาวพ้นทุกนาง ในทีบ
ดูฮาบเค้าแขนบ้อง แปกเซียน ฯ

๏ พ่อมัน กินกึบก้ำนาปาก ขอนขวาง
ถือเกียรตกต่างไท ยอย้อง
คอคางคิ้วเพิงโสม ไสส่อง
คือคู่ เทพห่อนบ้องแปงไว้ ไป่ปาน ฯ

๏ กาก่องเนื้อสิบสี่ สอนตอน
พ่อมัน กินเมืองแดนป้องทวาร ทายทู้
สามพันเชื้อสาวสนม ของข้าว
ฮู้ ปากต้านตุนซ้อย ชอบใจ ฯ

๏ ผู่นึ่ง ผิวผ่าวเนื้อเขาว่า นางแมน
ดูสีไสสิ่งคำ เคียนเนื้อ
คอแกวนเก้าเกสา เสลียวคาด
เปนส่ำเนือแนวน้อง กว่าเมือง ฯ

๏ พระบาทให้อ้ายกว่าง ควนเอา
ทำเบื้องยู่นั่งปอง เปนเจ้า
ผู้อัน คึงกมเพี้ยงคือเหลา ขาวผ่อง
คือทั่วเท้าดินฟ้า ไบ่ปาน ฯ

๏ ย่องย่องเนื้องามเงื่อน อินท์เขียน
เอี้ยกชื่อ นางนงคานสิ่งอินท์ เอาตั้ง
เครื่องแยงให้อาวพวง ผู้อาด
ไหย่บ่อน้อยนงหน้า เกิ่งโสม ฯ

๏ ผู้อัน เนื่อดเนื่อดพุ้นนางนาด ตาไหล
กะโจมหัวบั๊กบิ่นคำ ควนย้อง
เครื่องบั้นให้เพิงคน อ้ายเกื่อน
สาวส่ำน้องปุนไซ้ สิ่ซุ้น ฯ

๏ ผู้อัน ขอกเงื่อนพุ้นขึ้นชื่อ นางอินท์
ถุงตามันอ่มเมือง ทังช้าง
นรินท์ให้แองคอน คนพ่าง
คึดเมื่อ เขาถีมช้างไกลง้อม ม่วนเมื้อง ฯ

๏ เมื่อนั้นพระค่อย ต้านฮ่างถ้อยแถลงชอบ ชมคุน
พอยจิ่ง เนื่องพลมาฮอดถุง ทังบ้ำ
เทื่อนี้ เฮาเทได้แสนนาง ส้อยมาด
ดุดาภ ได้ลุ่มฟ้าปางนี้ ตั่งผั้น ฯ

๏ ผู้อัน แวนสอาดเหลื้อมใสส่อง สังวาด
เกสาสีชุ่มมัน มวยเก้า
เอี้ยกชื่อ นางงามพ้นสงสาร เสมอวาด
คิ่งฮาบเค้าแขนส้วย ส่องคำ ฯ

๏ สาวส่ำเชื้อเคี้ยระคาด พอพัน
ฝูงนี้ แมนเฮี้ยวนำส่งเถิง ถวายท้าว
เครื่องบั้นให้ขุนเพิ่ง เพิงคู่
มันนั้น เคยผ่านย้าวหอมเชื้อ กว่าเมื้อง ฯ

๏ ผู้อัน ชะพู่หน้าใสส่อง พะแขไข
เมื่อง ๆ ปะดับบิ่นคำ กวมเก้า
โสมไวอ้อยเอาใจ จงสอาด
เอี้ยกชื่อ นางดอกฟ้าดงเต้า ไบ่ปาน ฯ

๏ เปนเผ่าเชื้ออามาตย์ แมนไฟ
มื้ของคานเคื้องนาง นับส้อย
บาก็ ปงใจให้แองผาย คนพ่าง
มันก็ก้มขาบ เจ้าลุ่มฟ้าสินส้อย ชอบคุน ฯ

๏ ผู้อัน ม่างม่างหน้าขาวส่อง สีใส
ชะบุคึ่งขาวฮาบคำ ควนย้อง
เอี้ยกชื่อ นางงามแท้เทียมใจ จอมราช
เชื้อพี่น้องนงหน้า หยู่เยื้อ ฯ

๏ พระบาทท้าวให้แห่ง ขุนขาย
มันก็ ยอมื้อทุนแทบเครื่อง ไจก้า
ผู้อัน พาย ๆ เหลื้อมกองคำ มะนิ่เทส
สีส่องหน้าดูเข้ม แข่งเขี่ยน ฯ

๏ ปะดับเกสเก้าเขี้ยวส่อง แหวนคำ
เอี้ยกชื่อ สีเสงี่ยมเคี่ยระแจ่มนาง นงหน้า
เปนเดิมด้าวกองทุน ธรรม์ไหย่
ของอ่มไว้พันม้า อิกนาง ฯ

◎ ภูไซ่ยท้าวคึดซอบ ชมคดี่
ปุนความควนไซ่ลือ เดยไท้
ผู่อัน ลี่เลลี่ยวล้อยมาลา แมนหล่อ
เอี่ยกซื่อ นางเกิดไกลัคนท้าว กล่าวแพง ฯ

◎ พ่อมัน กินกับพ้าทันที่ นาเนือง
คำแดงลีนล่งมา มวนไว้
เจืองบันให้ขุนเยีย คนเค่ง
(มันนั้น ชนฮาบพ้อมเจืองไท้ ข่มแซง) ฯ

◎ ผู่อัน หน้าเบ่งนั้นนางหนุ่ม เซียงคาน
คึงขาวแดงดั่งคำ พันก้อน
ภูซรท้าวทวนคดี่ กอยกล่าว
ให้แก่ เถ้าจ่าซ้อนคนต้น ถ่อยโส่ม ฯ

◎ เซืองถ่าวพ้อมไซ่ซ่วง พอพัน
เซาก็ โลมลงมาแก่อาว หัวด้าน
นางแก้วโอ้อัสจรรย์ ไจมาก
บุญคอบ ได้ฮ่วมฮ้านคนเถ้า ซวดซรา ฯ

◎ อันนี้ วิบากเบื้องปางก่อน กัมมา แลนอ
เวรลันไลเล่ามา นำล้วย
ตายวางค้าวดาวะดิงส์ ลงเกิด
เปนลูก ผู้เผ่าท้าวทันที่ คำวัง ฯ

◎ ลือเลิศล้ำท้าวกว่า กุมเฮา
ปาบั้งผัวเล่าตาย เปนหม้าย
พอยมาได้คนเลลา โส่มถ่อย
บาปแบ่งล้วยปางกี้ ก่อนมา แลเนอ ฯ

◎ ผู่อัน ออระม่อยเนื้อนงถ่าว แถลงงาม
โสภาเพี่ยงแผ่นไล ตองต้าน
เอี่ยกซื่อ ลีคันน้อยนงงาม บัวแบ่ง
ลีนอ่มได้พอล้าน เล่าปาย ฯ

◎ ภูวนาถท้าวให้แห่ง สามมะเฮียว
คึดเมื่อ คุนพายแซงเซื่อนตุง ทังป้ำ
ผู่นึ่ง ลี่เลลี่ยวพ้นทุกนาง ไนราช
เจ้าลุ่มพ้าให้แห่ง ขุนฟอง ฯ

◎ ผู่นึ่ง ลีลอาดเนื้อนงถ่าว นางแพง
ฮองฮองลีล่ำบวน บานหน้า
เจืองแบ่งให้อาวพวง ผู่แก่
ข้อยซ่วงไซ่พันห้า อิกคำ ฯ

◎ ผู่นึ่งคิ้วคือคู่ ลายยนต์
ซื่อว่า นางจำไจแจ่มลี่ ลเมอแต้ม
เจืองบันให้คนเพิง พลลว่าย
เถ้าค่อยแย้มแยงไว้ ว่าบุญ ฯ

◎ ผู่นึ่ง ละม่ายหน้างามเกิ่ง บัวบาน
เอี่ยกซื่อ ลีเลิ่งยมเมี่ยกว่าแพง คำล้าน
เจืองหานให้สามมะเห็ง หุมมาก
มันก็ ฮีซู่ด้านเดินดั่ง ตื่มกน ฯ

๏ พอยจิ่ง ใต้ปากชั้นเชียงใหญ่ ยูขวาง
ชะพมนางนั่งเฮียง แฝงเฝ้า
ผู้นึ่ง คอแกวนเกียงคิงบาง ไบไหล่
เหน้ากว่า เลียงแต่น้อยขึ้นซื่อ นางเทียม ฯ

๏ เจ้าไค่ให้อ้ายหาด หุมเอา
โสมลี่เลิ่ยมลูกแมน มื่เชื้อ
ผู้นึ่ง นงเยานั้นนางขวัน ขาวล่อง
ทำทุ่ยเนื้อนางเกิด นางเจี้ยง ฯ

๏ กาก่องเนื้อนางเด่า นางพม
ทังลี้บางอู่เพี้ยง แฝงเฝ้า
นางสมไซ้นางมุน ควนคู่
เจื้องยี่เจ้าเอาไว้ แทบเที้ยม ฯ

๏ นับหมู่ถ้วนปายบ่าว สามพัน
ยังท่อ ฝูงเจี่ยมปางส่ำดี้ ดอมท้าว
ปั้นไปให้ทังหลาย คบคู่
เฮาพี่ง น้าวนอกพ้ายูยิ่ง คิ้ดปอง ฯ

๏ ทุกหมู่พ้อมพลไพ่ เชี้ยงเคื้อ
บาก็ ปงเงินทองคู่คน แควนถ้วน
คิ้ดที่ คูนเฮี้ยมพุ้นดูเหลือ ล้นมาก
ถ้วนเดือกน้องฝูงเหง้า ช่วยพล ฯ

๏ เบื้องฟากพี่พายแห่ง เงินยาง
ผลควนปั้นบ่าวดุง เลยเผี้ยน
พอยเด่า ตาดูถ้วยนาขวาง ล้านย่าน
เที้ยนแต่ ใต้ลุ่มพ้ำเขาอ้วน ส่วยไฮ ฯ

๏ นับอ่านด้วยเชียงเทส ทางไกล
มี้พายหลายส่วยมา ปี่ล้าน
เจื้องหานให้ขุนเยี่ย น้องนาถ
มันหยู่ บ้านผ่ายนั้นเขาง้อ งิ่ดระยา ฯ

๏ ถื้อนาถท้าวตกแต่ง บุรี้
ถื้อเจื้องเถิงซู่แดน คนไหว้
นาดี้ชั้นเชียงบาน ดูมาก
เที้ยนแต่บ้านได้ส่วย แสนคำ ฯ

๏ เจ้าปากแล้วให้มอบ แองคอน
ทางเกินไกลกาดลี้ มวนหั้น
เอาขมอนเที้ยนทุกอัน แวนมาก
ทุกที่อ้างเมื้องนั้น ว่ากะเลิม ฯ

๏ นาปากเบื้องนาไป่ กองทูน
เงินคำแสนส่วยมา ปี่ล้าน
เจื้องคูนให้คอนชาย เชื้อแม่
ยินบ่อย้านเฮวฮู้ นั่งปอง ฯ

๏ เที้ยนแต่เข้าได้ลี่ แสนปาย
เงินคำนับหมื้นกวย เหลื้อล้น
นาหลายเบื้องปั้จลึม สามหมื้น
แดนฮอดต้องผาหลอด กวานแก ฯ

๏ ฮื้นฮื้นเที้ยนฝูงไพ่ ไทหลาย
พยาเจื้องแหนเหนี่ยวเมิ่ง เมื้อล้าง
แห่งนั้น มี้พายพ้อมพันตัว ถงท่า
เฮื้อนไหย่กว้างนอนเท่น เที้ยมพยา ฯ

๏ ลินสิ่งได้ควนค่า แสนคำ
ทุกปีแกวส่วยมวน มาไหว้
นาคำค้าวแดนดิน แกวก่ำ
นามากได้แสนเข้า ไล่ส่าง ฯ

๏ เจืองพ่ำพ้อมฝูงบ่าว บานใจ
คิดพอวางไซ่สือ เมื่อส้าง
ทุกไทได้เงินทอง แสนส่วย
มีหมู่ช้างเทียมไกล้ ก่อมโขง ฯ

๏ ท่อว่า ยังปวดดั้งฮักพี่ พายหลัง
เจืองจัก โยงตนไปนั่งเมือง พญานั้น
ถงดินด้าวผาทาม ทุมขอก
แสนเรือนชั้นเปนค้าย แวดเวี้ยง ฯ

๏ แกวออกส้างส่งโส้ด โดยบุญ
นาเพียงทุกไพ่ไท ทวยค้ำ
เจืองปั้นให้แองผาย เมือแต่ง
มั้นนี้ นามลูกน้ำแน่วง้อม ม่วนเมือง ฯ

๏ นาแห่งเบืองเชียงไหย่ แมนเดือน
แกวเนืองสินส่วยม่า ปีด้าน
เฮือนหลวงล้นเงินคำ ชั้นเชียน
ฝาชู้ด้านทุกปาก แปงงาม ฯ

๏ ดูลิดเพี้ยงพอเกิ่ง นครอินท์
เจืองก็ วางความควนให้เปน นาน้อย
ยังจัก ยินใจเจ้าเชียงเคือ ง้อมม่วนภูพั้น
เจ้าติวส้อยจักไล่ ไผมา บ่อยู้ ฯ

๏ บัดนี้ ยินฮ่วนได้สูนเจค หลายปะการ
เพาะเพื่อ ไกลเล่นหาหมู่เฮียม ฮมเฮ้า
เยี่ยวท่อ หานพายม้างพลแกว ได้ง่าย ดั้นนี้
สือยี่ เจ้าติวส้อยเซ่งทั่ว จักรวาล ฯ

๏ นาปากเบืองแฝงฝ้าย แมนไฟ
สาลี่ปานดอกเลา เดียนก้าน
สือว่า หิมพานพุ้นโพธิ์ไชย มีมาก
เงินงวดได้ปีล้าน เล่าปาย ฯ

๏ เจ้าก็ คิดไค่ให้เมืออ่ม เงินยาง
มีพายพอหมื่นตัว ทั้งม้า
นาดี่เบืองเชียงขวัน ส่วนหมาก
มีป่าพ้าวตานตั้ง ทั่วเมือง ฯ

๏ ทุกปากซ้องสินส่วย มาคัน
ขุนเจืองมวนมอบเมือ เถิงอั้ว
ธรรม์ย่ำท้าวเลยกอย ไกลพี่
การบ่อมั่วพายพี้ พ่ำมิน ฯ

๏ เฮือนไหย่กว้างมวนมี่ ฝูงนาง
สมภารยสิ่งไท ทุกด้าว
นาดี่ขวางเบืองดงจัน เจ็ดหมื่น
ยูยี่ท้าวเอาส้อง ส่วยทอง ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมพลไหย่ เหลือหลาย
เงินคำกองกาดดื่น แสนส้อย
เจืองก็ ปุนไปให้อามคาย น้องพี่
ฮักฮูปน้องธรรม์อ้าง อุ่นใจ ฯ

◎ เจ้าพี่ มาต่างท้าวไทซ่า บุญเฮือง
ฤกไกลเห็นหมื่นนาง ในห้อง
นาเนื่องเบื้องคำวัง แวนยิ่ง
เฮืองเฮือต้องลายเต้น ลวดคำ ฯ

◎ ทุกสิ่งเที้ยนทายยาด ยุสเถียน
ปุนเหลือวางเกือนกอย ไจสว้าง
นาเพียงเบื้องบัวระพา แกวเฮือก
เฮือนใหย่กว้างแดนเท้า แทบจีน ฯ

◎ ให้บู่พ้นผู่เผือก ปุนสิน
มุนคำมาอ่มเมือง บี่ด้าน
นาดีได้พอพัน เข้าหล่อ
แฝงฝ่ายด้านทางท่า บางบิน ฯ

◎ เจ้ายื่นถ้อยให้แห่ง อาวพวง
มันก็ ยินเพิงไจจิ่งหัว หุมด้าน
นาหลวงเบื้องนาเพียง พายนอก
เงินงวดได้บี่ด้าน เถ่าปาย ฯ

◎ เจ้าบอก ให้จ่าซ้อนถือไพ่ ไทเซียง
มันก็ ชนพายไสส่งแฮง ฮุมคอง
แม้งนิ่ง วันเฮียงค้อยคลาลง ไกล้คำ
คิ่งคิ่งเค้ากองค้อง อุ่นเมือง ฯ

◎ บ่อฮู้ กี่ส่ำท้าวทั้งไพ่ ยินบาน
เพาะเพื่อ เคโชเฮืองทั่วดิน แดนฟ้ำ
สมภารเจ้ากือเมือง ด้านโลก
จอมค้อยคูนก้ำฟ้าปางนี้ เมือแคน ฯ

◎ เทื่อนี้ ดุโซคซ้อยเสียสว่าง เย็นไจ
ยูเท เอาเมืองแมนดั่งไจ จงอ้าง
นักสนมเนือนารี เฮียงพ่าง
เจ้าอู่แก้วแฝงข้าง นั่งเนือง ฯ

◎ สล่างพ้อมไหใหย่ มาเฮียง
เมือง ๆ ยอบวยคำเทียนพอ เพิ่งน้ำ
แม้งนิ่ง พระแซไซขึ้นเพียงไพ พะโยมยอด
เจืองยี่ย้ายคิงค้อม ออกมา ฯ

◎ ท้าวทอดถ้อยเถิงปู่ ฝูงพาง
ทวายปานเบื่องกล่าวถอง เถิงค้ำ
ขุนจอมเจ้านาขวาง ด้านย่าน มากิน
จอมค้อย คูนก้ำฟ้าพายพี้ หย่าได ฯ

◎ พอยจิ่ง ผู่กงท้าวไทอื่น ชมงัน
แกวก็ กั้วคมดาวขาบทูน ทุกมื้อ
ฝูงผีเสื้อเมืองปะกัน กงราช มากิน
ยื่นหมื่นต่อคูนท้าว หยู่สเวย ฯ

◎ หิ่งพี่ง้อมโสมสอาด เมืองเม็ง มากิน
นานเซยซมฮ่วมเฮือน ยังหน้า
หิ่งพ้อวอามคาย คือพี้ มากิน
ฝูงจิ่งหน้างามล้วน ซู่นาง ฯ

◎ โฉมจูบแก้มยังยิ่ง คันธรส
คอกางคือคู่อินท์ ถงเต้ม
โสดาผ้ายเมืองแมน เจียระจาก
ด้านแซกเซ้มเสียงซ้อย ดั่งหัว ฯ

๏ ทุกปากเก้าบั๊กบื่น คำควน
ชื่อว่า นางอินท์ถงเถี่ยมถึ่ม เถ็งหน้า
เนี่ยนเนี่ยนกั้นกวังใจ ฮ้อนเฮ่ง เฮวนี้
เพาะเพื่อ ฮามฮ่วมหน้าแคงง้อม อุ่นเฮือน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าท้าวฮุ่ง วางปาน
แองคอนเดินไพ่ไท กินเหล้า
เจื้องหานให้วางเดียว โดยแพ่ง
เขาพ่ำพ้องกินเหล้า จิ่งเอา ฯ

๏ แพ่งแพ่งน้ำบกเคือด แคมไห
หัวคึ่งเขาเกือบสอง พันห้า
แต่นั้น คาไคเมี้ยนมวนถอย แล้วหย่า
ผู่จึ่งหน้าบั้นแพ่ง ดุงอาว ฯ

๏ เอาอู่แก้วเที่ยมพ่าง พายขวา
โสมพาวเพิงแจ่มเจื้อง ใจก้า
นักสนมส้อยโสมพาว เนาเน่ง
ชะพาดพ้อมปะนมไหว้ บาทคำ ฯ

๏ บางพ่อง จิ่งไหย่หน้าสิบสี่ สอนสาว
เมี่ยงเมี่ยงมาบื่นบาง แคดี้น
ถางนางเนี้อขาวฟอง พั้นมาด
มักเมื่อ ดี้นก่ายดี้นแพงส้อย แถกสดา ฯ

๏ สะอาดย้องบั๊กบื่น ดะดา
ชมบาเฮื้องถ่ำแถ หลิงท้าว
ถางนางเก้าเกสา หอมฮื่น
กาก่องก้าวงามยิ่ง แมนเซี่ยน ฯ

๏ ออระม่อยหน้าซ้อยซื่น เซี่ยงคาน
(โสมงามคือฮูบปะเหียน ขาวเข้ม)
ถางนางย้องเกสี่ บั๊กบื่น
ทำทู่ยเนี้องามเต้ม เกิ่งกัน ฯ

๏ ภูบาลท้าวเก็งยา ยินซื่น
บั้นแพ่งเหล้าเถิงถ้วน ซู่นาง ฯ

๏ พายฉุ่มพุ้นฝูงฉุก ขุนเมื้อง
กินสุราอี่บกอง เกาได้
เสี่ยงนั้นเบี้องนครหลวง หลายถ่าย
แกวเฮี่ยกพ้ำดังได้ ขาดขวัน ฯ

๏ คิ่ดเมื่อ ท้าวกว่าได้คีเสพ สะบัดไชย
ทุกแดนดังม่วนเมื้อง แกวให้ ฯ

๏ พระบาทท้าวทงที่ นครปะกัน
เงินคำมูนมั่งเมื้อง นองเต้า
คนพลั้นขี้นโฮงทอง ทูนยี่
ซ้างเฮ่งม้ามวนเค้า คั่งเมื้อง ฯ

๏ แมนนอบน้ำเองราช ชุลีบา
เจื้องก็ ผายเบิ่งชรผ่อไท ทั้งซ้า
เมื่อนั้น ภูมิท้าวทงเมื้อง ต้านคว่าง
เฮาฮื่บ น้าวนอกพ้ำมาไหว้ ซู่พะยา ฯ

๏ เบี้องพ่างใกล้แฝงผ่าย อุดร ก็เถิง
แมนหลายเหลืออ่อนขาม ขอส้อง
ฝูงนครก้ำผาทาย วอแต่ ก็เถิง
เขาส่งม้าอานถ้วน เคื่องคำ ฯ

◎ ก้าแง่ซ้ายเชียงไหย่ ผมเผือ ก็เถิง
ย่ำเฮาเฮวฮืบมวน มาไหว้
พายเหนือห้อหัวแดง ถ้านท่ง ก็เถิง
ขอขาบไหว้ทูนท้าว พ่ามวน ฯ

◎ เบื้องผ่าย ตํ้เชียงเทส จีนจาม ก็เถิง
พายกางเถิงย่ายยอง ฝูงแง้ว
นามกรก้าเขมขอม เมืองม่าน ก็เถิง
ท่อไป่ น้าวนอกฟ้ามาส้อง ส่วยทอง ฯ

◎ พายต่างใต้เมืองมิ่ง แมนเฮียวก็เถิง
พลหลายเหลือแผ่นดิน เดินเต้า
หัวเชียวช้างองแมน เอิกบ่อง ก็เถิง
ที่นั้น เขาอ่อนย้านมาไหว้ ซู่ไท ฯ

◎ เบื้องผ่ายต้านชั้นซ่อง หุนบัง ก็เถิง
แมนไฟเที่ยวท่องเมือง มาน้อม
ทังเขาข้าคางถาย เดือนฮาด ก็เถิง
เจ้ายี่ผู้ คิงค้อม กล่าวอาว ฯ

◎ เฮาจัก ให้แขกเผ้าทงราช เป่นพยา
การเมืองมีหมื่นหลาย หลังหน้า (1) ฯ

◎ เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ฮู้เงื่อนถ้อยแถลงกล่าว ถุงอา
เฮาก็ ถือพลแสนส่งแกว กอยม้าง
เจืองก็ หาวหวนเลี้ยงทุกขุน กินคู่
เทื่อนี้ตูจัก เต้าหมู่ช้างคินสู่ เงินยาง ก่อนแล้ว ฯ

◎ ฮื่นฮื่นเที้ยนคับคั่ง โฮงคำ
เจืองก็ วางความสอนคว่างเยีย ฝูงเหง้า
สูก็ เอากันต้านทุกปะการ แหนฮ่าง
บัดนี้ เมืองไหย่กว้างมหาโลก ถือเฮา ฯ

◎ หย่าแผกถ้อยไว้คว่าง คิดปอง
เอากันแขงแต่งเชี่ยง ตางท้าว
กองไดฮ้ายไดดี ดูถี่
ยาเยียะ น้าวกล่าวเข้มคำก้า เสียดสะหาว ฯ

◎ เลี้ยงพี่น้องฝูงหมู่ คนผอม
ถุงอาวสูไส่ใจ จำหมั้น
หอมคนไฮ้เฮือนคอง ทุขยาก ดีตาย
เขานั้น คือเชือนขึ้นเวียงแก้ว เกิ่งหิน ฯ

◎ พากนิ่งต้านตามแพ่ง เพิ่น
ยาลอนเห็น สินเงินสินคำไคใจ มักได้
บ่อเหลือที่ บี่ปายต้านจาระจา จำเที่ยง
ชอบว่าไผหาก ไว้โทสฮ้ายฮอมให้ จิ่งเอา ฯ

◎ หย่าเบี่ยงถ้อยแขซ่ม เสมอเมือง
ปะเคาดูแต่งเพี่ยง จำได้
คนได จำเฮินฮู้ ทันเทียม ซักแทบ
ปากกล่าวแม้งแถมถ้อย ถึกคดี ฯ

◎ ต้านแจบตั้งตามแพ่ง เพิ่น
ควนเอา เป่นไมตรีแต่งตาง ตาท้าว
ไผผิดฮ้ายเวรา เพิงได่
ยานวดน้าวแขงเข้ม ผ่ายเดียว ฯ

(1) ตรงนี้ดูเหมือนเนื้อความไม่ค่อยติดต่อกัน

◎ ดั่งนั้น ฝูงไพ่ฟ้าถักอะเห่ย หัวขวัน
ถือเอา เปนทางเที่ยวท่านทาน ดูฮ้าย
ชวนกันบ้านเหมืองฝ่าย เลี้ยงไพ่ ดีตาย
ค้ายสิ่งเหง้าพั้งท้าว ซู่ขุน ฯ

◎ ขัวไต่ ให้ก่ายแบ้นทุกแห่ง ถมดิน
หนทางเมืองบ่อดี ดูป้อง ?
เถิงเมื่อ กี่ยุคฮ้ายแฮงถแถง ถ้วนถี่
หนุ่งไหญ่ ผายผาดซ้างเยียวต้อง หล่มหลวง? ฯ

◎ มุกขาหน้าฝูงไพ่ เพิ่งอาย
กั่วกางเมืองตื่มฮน เฮ็ดสะท้าน
เดิมดั่ง นิยายเซ้มเขาถือ ปางก่อน
ต้านถึ้กถ้อยเถิงท่าน พญาพาน ฯ

◎ ทุกท่อนท้าวเซ็งซ่า อะโนฮส
แม้งนึ่ง อนชการถองถึกเมือง มัวเฒ้า
ใส่สดสอ้ยอุสา สี่สอาด
สองแจ่มเจ้าฮมฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

◎ ภูวนาถท้าวผู่ผ่าน พญาหลวง
เดยถวด วางสถานปะเป่าเสีย สูนเส้า
นารายม้างทังปวง ยี่ย่อย
เอาลูกเต้าแทนเชื้อ สืบเมือง ฯ

◎ ทุกถ่อยแท้เถิงที่ โภยตาย
ยามเมื่อ สมภารเฮืองหย่าทะนง ฅนอ้าง
เสียเพื่อ โกธาเข้มแขงหาน อุบเมก
บ่อฮีบม้างพดแผ้ว แผ่นสนาม ฯ

◎ เยี่ยวว่า สมเสกข้อเขาถถ่าว คดีถวาย
สมคามเฮาค่อยทง ถือท้าว
ปีป่ายค้านสอนสู ถ้อยถี่
ใจเค่งห้าวเหงฮ้าย สืนคำ

◎ ท้าวคดี อ้วนหมู่ซ้างตกท่ง ซึ่งแดน
เดยถวด มรนาถะลูกเมีย ฮามเหน้า
ดีเพื่อ แนนพันผู้ขุนเต็ง เฮวฮอด
เค้าหมู่ซ้างชนข้ำ คดีวาย ฯ

◎ อันนึ่ง เคียระจอดถ้อยสอนสั่ง การเบา
บอกว่าสูซู่ชาย เคยป้อง
เดาดูตั้งเวียงวัง ต้ายแก่น
หอท่านท้าวปุนป้อง ก่ำแพง ฯ

◎ อีแผ่นพ้อมพัดเชือน ขนงดู
ยาสอนแซงเบกสะหาว พาก้า นั้นเนอ
ไผบ่อ หลิงดูค้ามบูฮาน กิดชอบ
โองโอดอ้างค้านเยียะนอนวัน บ่อดีคว่างเฮยฯ

◎ กูจัก ต่าวหมู่ซ้างคืนคอบ เงินยาง ก่อนแต้ว
มรรคายาวโยชน์สูง เขาขั้น
ทางไกลถ้าสุงสัง นานฮอด
จักด่วน ดันป่าไม้เถิงเที่ยว สันดม ฯ

◎ อันนึ่ง ยกยอดถ้อยแถลงแต่. เพิ่งมา
เปนปถมดั่งสู สอนไว้
ยาสอนอ้างมักเดียว ดั่งเพื่อน
เลี้ยงพี่น้องฝูงไฮ้ คู่คน ฯ

๏ ดูจัก เล่าเงื่อนถ้อยเถิงฮาพ ดังกา
มันนั้น สมภารยสยอดไท เอาอ้าง
เมื่องมัวตั้งสีดา เดียวมิ่ง
ราเมศร์ม้างเอาได้ ดั่งผิ้น ฯ

๏ เปนกิ้งด้วยพี่เภก เขาขาม
รามาขันว่าเลย มิ่ย้าน
จิ่งจัก กำฮาบเช้มขับหนี้ แคนอื่น
ตางหย่า ให้คั่งบ้านเปื้องเข้า แก่มกิน ฯ

๏ มันกี้ ฮื่นฮื้นให้ไปสู่ รามา
พระรามินชู่ดวง เลยฮู้
เต็มกู้เฮื้องยิงสร แสนถ่าย
หัวขาดสู้ ตัวตั้ง ต่อมา ฯ

๏ มันกี้ ปุนปากต้านขานล่าย คำงาม
จาระจาหยุ่ กาง ส้องเบื้อง
เมื่อนั้น พระรามฮู้ มีปาย กอยกล่าว
กาก่องเยืองยิงข้าง ถิ้กตาย ฯ

๏ เลยท่าวสั้มมรนาต กางสนาม
บ่อมีคนสืบสาย แทนเชื้อ
ความอันอ้างมักเดี้ยว ตับเที่ยว
บ่อกว่า น้องแนบเนื้อจำผ้าย พัดหนี้ ฯ

๏ คิงเปี่ยวเปื้องยู่ท่าน แทงทาน
ตายเปนผี่บ่อคื้น มาได้
สู่ค่อย คนิงดู้ถ้วนทุกประการ กอยกล่าว
เปนแว่นไว้หลายชั้น ซอบจำ ฯ

๏ อันนึ่ง หย่ากล่าวอ้างมักเบี่ยด เบี่ยนคน ท่านนั้น
มีคำชังผ่ายเดี้ยว ดูฮ้าย
ฮักกันให้เหลื้อกน กวนกิ่ง ดี้ตาย
ได้ลุ่มพ้าเปนอ้าย ท่อเฮา คว่างเลย

๏ จอมพ่ำ ปู้กมิ่งให้เปนยอด ยูบาน
ชวนกันเนานั่งเมื้อง ปองกว้าง
ยาถอนเลี้ยงโจรมาร ดาวง่าว นั้นเนอ
ลักเพื้อนหล้างเสี้ยหน้า เผื้ออาย ฯ

๏ นับชาติได้เบื้องบ่าว คนได
แห่ดมงาพายเลี้ยบแทง ทวงม้าง
ยาถอนให้ยู้ใจ โจรมาก
บัดนี้ เมื้องไหย่กว้างก็เพื้อ ทังหลาย ฯ

๏ ซอบว่า ไผหากมรนาศเมี้ยนดดชั้ว เมื่อพรหม
มียิงซายสู่เอื้อ เปนเชื้อ
(ควนถนอมตั้งแนนสม สวนมิ่ง
ยาให้เฮื้อสู้นเล้า เสื้อมพันธุ์) ฯ

๏ ฝู้งมหาดท้าวจำจื้อ จงถนัด
ควนเฮ้ายาเชื้ออัน เมี้ยเหน้า
เพิงที่ ระหัดแจ้งใจคน หนี้หลี้ก
ฝู้งนั้น เขายุเย้าทำโทส ปาบั้ง ฯ

๏ สับปุรุสให้ควนหลี้ก สงสาร
ภูมียังยิ่งสอน ฝู้งเหน้า
พอเมื้อ มีการข้างวัวควาย เลี้ยงแซก
ขันว่า แต่งเข้าเหล้าให้ไพ่ กินเหลือ ฯ

◎ หย่าเผกอ้างฮิบไพ่ ฝูงคอง นั้นเนอ
เงินคำเกือแต่งเอา ไนเหล้ม
ปองเมื้องให้ถามดุง เซ่นก่อน ดีดาย
หย่ากล่าวเข้มไพท่าน ทานขวัน ฯ

◎ กูจัก เมื่อท่อนท้าวสอนสั่ง ยังสู
ยาลืมความรู้อัน จำหมั้น
นูเนื้อเนื้อตนอาว อ้ายคว่าง
ฝูงแทบชั้นเยี่ยซ้อย ไช่ลื้อ ฯ

◎ สล่างพ้อมเขาเกื้อน เพิ่งผาย
เสี้ยงอื้อขานขอบไจ เจื้องห้าว
อันว่า บี่ปายต้านจอมหัว เห็นฮ่างจิ่งแล้ว
น้าวกล่าวข้อแรสั่ง โยขา ฯ

◎ แม่นซื่อ ไข้หมื่นเมื้อเสี่ยสว่าง คำกะสัน
หายโรคาเคื้อดโภย พิสง้วน
อันว่า ภูมิท้าวธรรม์ย่ำ สอนสั่ง
เยี้ยวว่า ปาบบ่อถ้วนปางก่อน กัมถนอง ฯ

◎ เกงท่อ ไข้ไข้แล้วแล้วสว่าง เสี่ยหนาว
ความคองเมื้องเมื่อได ดี้ฮ้าย
ฝูงตูเถ้าลุงอาว เยี้อนยาก
จักค่อย หว้ายบ่าไม้เขี่ยวค่ำ เถิงเจื้อง ฯ

◎ ล่ำบากเบี้องทางท่อง หัวระไพ
เคื้องไจจงยื้ดยาว เถยสะบั้น
โยขาต้านไปมา แล้วหย่า
ผ่อเห็น แพนมากล้วนหลายชั้น ขว่างถวา ฯ

◎ ขะพาดพ้อมนบนาถ ชุลี่กร
เฮาจัก คลาเชี่ยงทองสั่งสู วันนี้
บุญมีขึ้นแทนเมื้อง ท้าวกว่า
บ่ออู้ กี่ล่ำช้างงาก้อม หยู่ถุน ฯ

◎ กูจักหว้ายบ่าไม้ถันท่ง เมื้องปะกัน
กายคำมุนพู่ยคำ เชนกั้ง
ผาลาเหลื้อมหลายถัน ถ้านเกิบ
(คี่ดเมื่อฮั้งพลหุ้ม แห่แหน) ฯ

◎ อันนี่ง หย่าแข่งเขี้ยวคำเติบ เต็งขุน
ให้ค่อย หอมแพนเบื่องหยู่แซ็ง ขนงขั้น
กูก็ แคนไจดั้งทำคุน ดุนพ่อ เฮวี้น
เฮาพ่ำเพี้ยงคนิงแจ้ง จิ่งบาน ฯ

◎ อันนี่ง ยาท่ออ้างเห็นบ่อง คำแดง คว่างเฮย
เสี้ยคนหานก็เพื่อเอา สินจ้าง
ฝูงนั้น ของแพงไว้ในเยี้ย เอาฮาด
แคมบ่อ ได้เคี้ยดค้อยขนช้าง ซ่อยเฮา คว่างเฮย ฯ

◎ ยาถอน ถิบไพ่ให้เปนทาส ทาสา
เยี้ยวว่า เมื้องมัวเขาปื้นแพน พิกค้าง
ควนที่ กูนาให้เห็นคุน ผายโผด
ดั่งนั้น เค้าไหย่กว้างจำจาก รื้อหนี้ ฯ

◎ เมี้ยนโทสฮ้ายเฮาส่วย เสี้ยตก
มีคนขานขอบคุน ยอย้อง
อันนี่ง ไผทุขไฮ่เฮือนคอง มาเพิ่ง
ควนเดื้อกเดี้ยงปุนป้อง ซ่อยแฮง ฯ

๏ สัพพสิ่งเพี้ยงปุนเกิ่ง   กุญชโร
เขาจัก สแวงสมคามซ่อยเฮา   ฮุมซ้ำ
คนได โยโสลิ้นมธูทา   ทวารปาก
ต้านต่อหน้าดีฮ้าย   เมื่อหลัง ฯ
๏ ควนที่ปะไป่ไว้เยือนยาก   สามปี
ยังเล่า เสียใจหลังเมื่อดุน   จิ่งเอาเลี้ยง
อันนึ่ง ยามัวตั้งเมียนาง   เหน้าหนุ่ม คว่างเฮย
คือคู่เพี้ยงกินง้วน   เง่าตาย ฯ
๏ เมื่อปากต้านกอยกล่าว   คำฮัก
สองเล่า เปนไมตีสืบสาย   เผื่อผั้น
เถิงเมื่อ กัมเวรฮ้ายแฮงโพย   ผิดแผก
ยังยิ่ง แสงดาบดั้นดับชีพ   มิ่งมรน์ คว่างเฮย
๏ ชักแทบท้าวผู้ผ่าน   กามะทา
สูก็ เอาสอนใจชู้คน   จำแจ้ง
เพาะเพื่อ ฮามมาฮ้ายเมียมาร   นักกะเผด
ใจซุ่งข้องจงจอด   โจโร ฯ
๏ กับเพสเพี้ยงทวายยื่น   ไชยสี
พาไถเลยเกินกุม   กำค้ำ
กอยแทงท้าวภูมี   เมี้ยนดาบ
อินท์หยู่ถ้ำเมืองฟ้า   ส่องฌาน ฯ
๏ ผายเบิ่งน้ำอบอาบ   สงสี
ตนคานเนานั่งเมือง   ออระอ้วน
อันว่า นางมารนั้นฮาวี   เม็กคะชาติ
โจรบ่อผั้น (เมางั้วน   ง่องดาย) ฯ

๏ (เถยเถ้า มรนาคเมียนเมือสู่   อเวจี
แสนปายกัปหยู่นาน   ไนหม้อ
พอเมื่อ ปาบั้งถ้วนกัมมี   มาคอบ
เถยเกิด เปนแม่เนื้อแนวฮ้าย   ฮ่างซะนี้ ฯ
๏ เวรคอบต้องไจส้าย   โสภา
พันปีแขวนจ่องไฮ   เฮฮ้อง
อันนี้ ยถาแท้สอนสู   หย่าประมาท
พลไพ่พ้องทั้งค้าย   ค่อยคง แด่เนอ ฯ
๏ บัดนี้กูจัก คลาดแห่งห้องหอมไพ่ เมือเมือง ก่อนแล้ว
มาฮามทงสั่งขุน   เอาอ้าง
แม้งนึ่ง วันเฮืองพั้นผาทอง   เทียวท่อง)
ดีแก่ ฝูงบ่าวตั้งพลช้าง   เหยียดยาย ฯ
๏ ชั้นซ่องไกลเทียมพ่าง   ภูธร
วันส้ายไสส่องภู   เพิ่งขึ้น
สวานไถก้องขอนๆ   พื้นพาท
ตะเมิ่งแล่นขึ้นโตนเต้น   ไต่หนัง ฯ
๏ กะสิงยาตรพ้อนไกวแกว่ง   ฮำแพน
โยขามวนเคืองกัง   แกมง้าว
นางมาดพ้อมนางแมน   แก้วอู่
ทุกที่ให้ถามท้าว   ดั่งใด ฯ
๏ ดูหยู่ส้างเฮือนกว่า   เหิงนาน นั้นแล้ว
ไนนครมีหมื่นนาง   นุงหน้า
เจืองจัก ฮมเพิงให้ไผเมือ   ไผหยู่
พระบาท เจ้าลุ่มฟ้าไจแจ้ง   จิ่งขาน ฯ
๏ จักแบ่งไว้ควนหย่   ไผเมือ
ปะมานเมือแต่เพิ่ง   พอใช้
อันว่า ยิงชายข้าปุนพอ   ไช้ช่วง
ให้กล่าว เจ้าพี่น้องนางไหย่   ทั้งหลาย ฯ

◎ เปนดั้ง เขาพี่น้องไปเที่ยว ดูเมือง พุ้นก่อน
ยังจัก เทียวไปมาซู่พาย ยามย้าว
บุญเฮืองเจ้าจอมหัว เปนแม่ กูพุ้น
ยังจัก มาก่งท้าวพายพี้ หยู่เย็น ฯ
◎ นางใหญ่ให้ปูนแต่ง คัวเบา ก่อนเถิ้น
ปูนเปนพอสิ่พัน สาวใช้
โสมคานเจ้านางลาว หล้างเก่า
ให้หยู่ต้านเคินข้า แล่งสอน ฯ
◎ มันก็ นบนาดแล้วคืนเล่า ทังหลาย
คอนคอนใจอู่เมือง ม้วข้อน
อาบันฮ้อนฮมกะหาย นานสว่าง
เพาะเพื่อ ไกลกิ่งเชื้อแนวน้ำ เน่งคอม ฯ
◎ บ่อฮ่างได้คืนคอบ เมืองปะกัน แลซาม
จอมนางฟายเนตฟู ฟูมผ้า
ถอนจัก เมื่อหนห้องเงินยาง เฮือนท่าน
ดิ้ฮ้ายฮู้ พายหน้า ดั่งได บ่อฮู้ ฯ
◎ เมื่อนั้น ผู่ผ่านพื้นเทียมราช นางลาว
ถนอมเสี่ยงไส่สั่งอวน ทังไห้
เปนแต่ เวรหลังเนื้อนงจาว สนองตอบ
พัดกิงน้านามไท้ เผ่ากะกุล ฯ
◎ รื้อว่า ละซาติเชื้อซาวอุ่น อะโนชิต ดั่งนี้
คือว่า บุญมี่ยังคอบคืน เห็นหน้า
แฝงถนิดพุ้นบาจา เย็นหยู่
เมื่อแนบหน้านางพุ้น บ่อหนา หั้นซาม ฯ
◎ ปะไบ้ไว้เปนปีก ปายไจ ท่านนั้น
ฮมฮม ฝูงย่าลัวสั่งสอน หลานน้อย
โสมขวันเจ้านางงาม แก้วอู่
สอนสั่งเหน้นไดพั้ง พาดสาร ฯ
◎ เมื่อนั้น ชะพู่เนื้อนงถ้าว ถนิมเมือง
สวัสดิ์คอมจำเฮิน เฮือนย้าว
ยาผิดไท้บุญเฮือง ง้อมม่วน นั้นเนอ
มันนั้น เปนกิ่งเหน้านางท้าว ที่ยำ ฯ
◎ ขวบเมื่อ ฮว่าน ๆ ฟ้าดั่งสนั้น เสี่ยงหนัก
เทื่อนี้ ลำเดียวพอยพากตู พาะพี้
อันนึ่ง ปถมเถ้าบูฮาน สอนสั่ง
ยาดอบลี้ในห้อง หยู่เดียว ฯ
◎ เถิงเมื่อ พอช่วงไช้พระบาท ทูนติน ท่านนั้น
ยาเสิ่งแลเลือดเหลี่ยว หลายเบื้อง
เกงท่อ ฝูงชังฮ้ายสินขวัน ทานโทส
เยี่ยวว่า ผู่ที่เหง้าพั้งเฮือง เฮือความ ฯ
◎ สว่าสว่าให้หิวโหด บายมือ
พอยามเคินพวกพล ทังค้าย
อื้อที่อเท้าแพนเลี่ยน หลายหมู่
ซ้างย่างเค้ายวงย้าย แทบเกย ฯ
◎ เมื่อนั้นเจ้าอู่แก้วยินอ่อน หิวพัก
ผนผนพังจ่ำลอง เลยถ้า
ถอนท่อ บันเทาเยือนโทมะนัง นองเนต
คนพุ่มเพื่อหิวให้ คั่งโฮง ฯ
◎ เมื่อนั้น พระบาทให้ย้ายหมู่ อวนพล
โงง ๆ ตื่ฮางแสงล่วงเมือง ดังก้อง
ผนผนก้ำซาวดอย ค้ายง่ำ
ต้างซ่อซ้องอวนเจ้า จากเมือง ฯ

๏ ดูหลากเสื้อแสนส่ำ ของแกว
เฮือง ๆ วันส่องพาง พูกว้าง
แถวทางลื่นพังพาย บดมื้ด
อามก่องเท้าเถิงช้าง ฮ่วมผัว ฯ
๏ ออระทึดเทียนฝูงลูก เมืองตาม
หนัว ๆ ฝูงหมู่เมีย แกวไห้
ชะดอนด้วนส่าวฮาม นงถ่าว
เฮาผาบได้ออระส้อย ชู่เมือง แถนอ ฯ
๏ ค่าวค่าวต้างอวนก่อน หลายพาย
นางดาเฮืองชี่เหลือ หลังช้าง
คอนชายขึ้นคูนเมือง ตามพ่อ
ยั่งยั่งต้างถายด้วน ล่วงทาง ฯ
๏ เมื่อนั้น เจ้าอู่แก้วขึ้นขี่ ทองเหิน
ทุงยูกางฮ่มงาม บังกั้ง
เติ้นเติ้นย้ายแพนแดง เดียระดาด
ฝูงบ่าวยั้งเชาช้าง ฮ่มตาน ฯ
๏ นางเกิดขึ้นพังมาด คลาไคล
พายสารปูนลี่แสน จัดย้าย
นางขวัญเนื่อนงไว พ้อมพาก
เทียนแม่หม้ายเฮือนกว่า ตักมอง ฯ
๏ ชู่ปากถ้ำหนแห่ง นางเวียน
ฮองฮองคือคู่เหลา ผิวเผียน
นางมนผู้ลือเกียรติ เชียงแซ่
ทุกที่เทียนยอย้อง คู่คน ฯ
๏ เจียระจากบ้านโกดแม่ ดุงอาว หมื่นแด้ว
นางหลายเหลือชี่พัง นางช้าง
ยนยนย้อยชดที่ นองทุ่ม
เพราะเพื่อจักจาก เข้าป่าไม้ดงกว้าง ปีกเมือง
๏ วิบากโอ้เวรก่อน มาถนอง แถนอ
ความอาบันคั่งเคือง ฮมฮ้อน
ยนยนต้างหางยูง เดียระดาด
ต้วนส่ำเหน้านางท้าว เฮือเฮือง ฯ
๏ ดูอาดเนื่อขึ้นใหญ่ โสมพาว
บาเจืองจัดลุกเมือง เมือหน้า
กางวันคุ้มยคลิ้ว หนาวหน่วง
อ้ายกว่าง ถ้าสั่งท้าวทันที่ พระอามเพียง ฯ
๏ ช้างชว่างไช้ชัดแทบ เทียมได
เสียงคนนั้นลุ่มเทิง ทังข้า
ยอแสนส้อยเอาไป ปุนแจก
ฝูงส่ำท้าวงองถ้า แทบทาง ฯ
๏ ออระแนกเนื่อเจืองยี่ หลิงแล
หลายนางเจียระจากโดย ดอมเจ้า
เททะถายเนื่อนัวละลี่ สเดียวคาด
พ่องเฮ่ง ขึ้นขี่ช้างทังพ่อง เฮ่งหัว ฯ
๏ เพาะเพื่อ ภูวนาถท้าวจักจาก เมืองหลวง
ผายแคงบัวออกมา เกยกว้าง
พังงามห้างเดาดา เฮียงแทม
พระบาท เจ้าติ้วช้างใจแจ้ง นั่งเนา ฯ
๏ ชาวแทมใกล้คดห่ม เอ็งโญ
ทงโสมสเดาว่าดอง เลยย้าย
แพนเชนต้างดาวคำ ไหลหลั่ง
โยเชสท้าวฝูงเหง้า แห่แหน ฯ

◎ ยั่งยั่งเหลื้อมไกวแกว่ง จำมร
แดสังข์เพงพาดแคน เสี่ยงห้าว
กุญชรช้างพานคำ ยกย่าง
อาวสั่งท้าวทองถ้าน ที่ทาง ฯ

◎ เจ้าค่อย คืนพ่างห้องหนแห่ง เมืองลุง ก่อนเถิน
เทนางคับคั่งนา นองช้าง
บุญสูงเจ้าขาชาย กอยกล่าว
อาวหยู่ ช้างขอกฟ้าฟั่งเบื้อง หมู่แมน แด่เนอ ฯ

◎ เยี่ยวว่า แกวต่าวช้างชูบ่วน พายหลัง บ่อยู่
พดหลวงควนแต่งดี ตาไว้
หุนบังท้าวทวนเถิง แมนมิ่ง พายพุ้น
ให้ค่อย ดั้นป่าไม้เขียวใช้ ช่วงเถิง แด่เนอ ฯ

◎ แต่นั้น ทูนบาทแล้วเจ้ายี่ ดีดา
พดหลวงเถิงท่งเพียง ทุกด้าน
แองคอนย้ายแพนคำ คลาที่
ม้ามากเค้าเฮียงฮ้าน ฮ่มแกว ฯ

◎ เจ้าอยู่แก้วแปปิ่น หลิงดู
ชดที้นองถั่งแถว แถมให้
ภูธรเจ้าจอมหัว ย้ายย่าง
เสียงเสพไท้กมก้อง ก่อมขาน ฯ

◎ ผ่อดู พ่าง ๆ ช้างนางหลั่ง หลุยตาม
หลิงเห็น สไวตานหมื่นถ้ำ ถมต้อง
อามทวมพ้นพายขวา สอนต่าง
มีดอกไม้บานซ้อง ชู่ปะการ ฯ

◎ ยามเมื่อ ถมหว่างต้องพัดยอด เกี่ยงบิ๋ว
โฮยโฮยฮสฮ่วงหวาน หอมเฮ้า
นางขวันส้อยสี่พาว นางเกิด
เขาพี่น้องนางท้าว ผ่อคอย ฯ

◎ เทื่อนี้ บ่อฮ่างได้คืนคอบ เมืองปะกัน แดนอ
คำเคืองคืดฮู่ผัว ผิวม้าง
บัดนี้ ราชาเจ้าจอมหัว เปนอาด
ก็เพื่อ บุญยิ่กว้างเปนซ้อย บ่อเถียง ได้แล้ว ฯ

◎ ขะพาดช้างชูเคือง นับแสน
เขาก็ เฮียงพายมวนแห่เจือง เมื่อหน้า
อือทือเท้ายางกาว ตกท่ง
เมื่อนั้น แก้วกำพ้าเหลียวให้ ฮู่งเมือง ฯ

◎ ผู่กุ่งท้าวแมนก่อง กองทูน
เฮือง ๆ วันส่องลง คลาค้อย
พดหลวงเท้าเชียงบาน จำป่า
เฮือนสุ่มถ้านดูย้อย ยอดดาย ฯ

◎ ทีนี้ เฮาผาบแย่ยามก่อน คาวนอน นี้แล้ว
พดหลายเหลือคั่งทาง ทุกค้าย
ภูธรเจ้าจอมหัว กอยกล่าว
เปนดั่ง เฮาพากง้อมไปสู่ เงินยาง แดนอ ฯ

◎ ค่าวค่าวด้างเฮืองส่อง คาวคำ
ภูธร เฮียงเกยขวางล่วงลง เมือกว้าน
ลำลำล้วนนางแกว เทียมพ่าง
แก้เคืองช้างงาซ้อง แมบลง ฯ

◎ ผู้ก่งท้าวยกย่าง   ส่งสี่
เดิน ๆ พายเมือโฮงแทบเกย   เฮียงฮ้าน
มุนติ้ขึ้นค้นเจือง   จอมราช
เถิงถ่ำด้าวนครกว้าง   ผ่อเมือง ฯ

◎ แดนป่องเท้าเทิงขว่าง   สี่ทน
ดูเฮืองงามแทบเขา   เขมห้อ
ยนยนเหลื้อมดวงปาง   ผาสาท
ค้ายซู่ด้านยนซ้อ   ขอบสาย

◎ คำคาดต้องเท้าทั่ว   เทิงทวาร
ดูเหลือหลายหลากแกว   กะทำไว้
เขียงบานแจ้งจักงาม   แวนยิ่ง
พระบาท ผู้แก่นไท้เนานั่ง   สาววี่ ฯ

◎ ทุกสิ่งพ้อมฝูงไพ่   เฮียงบาน
เขาก็ ฮอมทัวระพี้ยืนเจือง   ทังเหล้า
ประมานเท้าแหนความ   เถิงส่าม
เจ้าตัวส้อยขานแซก   แซงาม ฯ

◎ ทุกตาบช้างเทียมเฮือ   งาขาว
แดนนา เนืองเกินทองแทบทาง   ทวายท้
สวาสวาเท้าทวารทอง   แกวก่ำ
เมื่อนั้นเจ้าเถ่า คิดฮุ่งฮู้เถิงอ้าย   คว่างเมือง ฯ

◎ ฝูงเผ่างอ้มชั้นชาติ   พงกะกุล
เยียคำทังเกือนคาน   คนค้น ฯ

◎ อิ่ดูเขาหมู่ ส้างต่างท้าวบ้านขอก ไกลเฮาพุ้นเด
หานพายฮับว่ามี่   จิงแท้
คำเขาอ้ายทังหลาย   ไหว้กล่าว
ผิวว่าท้าวฮุ่ง แสหมู่ช้างคืนคอบ   เงินยาง ฯ

◎ ให้ฮีบ ใช้บ่าวแก้วไปสู่   ขาซาย
ขออ่อย เอานางจอมด่วนน้ำ   แซงท้าว
พลหลายเต้าค้นเจือง   ดาคั่ง
เมื่อนั้น เจ้าหมื่นม้าวเดินเหล้า   ฮีบเฮียง ฯ

◎ ยั่งยั่งน้ำล้นเหลือก   ไหเพียง
ออระชอน เสียงภุชรกล่าวผี   กินแล้ว
นูเนื้อเนื่อหานพาย   ปั้นแพ่ง
แก้วแก่นไท้ชวนเพื่อน   เอาโตง ฯ

◎ แค่งแค่งเมี้ยนแคเลิก   ดาดง
ฮมฮมมวนด่วนแดง   มาตั้ง
ชะบุเนื้อเสวยทอน   แล้วหย่า ?
วันเฮือค้อยเหมื้อยกั้ง   ก่องกาย ฯ

◎ สว่าสว่าข้านบนาก   ปะนมกร
ทังหลายเลยเฮียกถอย   สถานกว้าง
บาไทเมี้ยนเมือนอน   เทิงแท่น
เจ้าอู่แก้วแฝงข้าง   บ่อคลา ฯ

◎ ตะแบ่นหน้าขาวส่อง   แสงดาว
ราชาชมซู่นาง   นอนซ้อน
แม้งนั่ง เดือนไคค้อยคาดง   ดับผ้าย
คิดฮุ่งง้อมใจคำ   ค่องแค ฯ

◎ ทุกที่พ้าตั้งเมค   เมโค
แปคอยเฮียงฮบเฮือ   สันม้า
วาโยเปื้องไกวนัน   ไนป่า
หนาวหน่วงผ้าลมพั้ง   เพื่องบิ่ว ฯ

◎ ฝูงเพื่อนพ้อมประดับแห่ ยายยัง
บั๊กสี่กิ่วอั้นเดียง สูนเด้า
เหมื่อยฮวายไม้ยอยเย็น ดงหยาด
พระบาทเจ้าไจห้าว ฮ่มเพิง ฯ

◎ ชะพาดพ้อมเดียงเสพ ภูมี
สาวสนมประดับนั่งยน แยงเผ้า
ออระชอนค้อยราดี้ ไกล้ฮุ่ง
ผู่แห่งเหง้าส่งน้ำ แนบแคง ฯ

◎ พุ่งพุ่งห้างช้างฮ่ม เฮียงเกย
ภูธรจัดดุกคัว ไปเช้า
บาไทท้าวสเวยงาย แล้วหย่า
แพนมากเค้าพอด้าน ออกอวน ฯ

◎ สว่า ๆ แล้หมู่ช้างไหลสู่ เงินยาง
ทวน ๆ กองบู่พวง ดุกเช้า
พางคำช้าภูสูง อ้ายง่ำ
ม้ามากเค้าเดินก่อน นันควาน ฯ

◎ ฝูงบ่าวง้อมเขาผ่อง เพ็งผาย
มวนพลเลยล่วงไป ปงย้าย
นางหลายขึ้นกุญชร ซ่ำย่าง
หว้ายหว่างกว้างเถิงที่ ดอยแดน ฯ

◎ พ่างพ่างไม้เบื้องไป๋ ถมบิ่ว พุ้นเยอ
ภูสูงแสนสิ่งแฮ ฮันฮ้อง
เล็งดู อาราแจ้งบดสิ่ว หนาวหน่วง
มัวมืดไม้เปนถ้อง ถี่ถัน ฯ

◎ พลพวกพ้อมพายล่วง ดงดอน
ชะดันแพนมาดมวน เมื่อหน้า
ขอนขอนก้องบั๊กสี่ หลายหลาก
ฮ้องฮ่ำซู้ชมถ้า ถ่ายคอน ฯ

◎ คิดเมื่อ ท้าวพากซู้หนแห่ง เชียงเคือ
ขอนขอนเทียวท่องดง คานข้อง
หลิงเห็น จำปีพ้อมจำปา บานแบ่ง พุ้นเยอ
พายเพสไม้เปนถ้อง ถี่ถัน ฯ

◎ แม้งนิ่ง พ้นแห่งห้องบ้านเก่า เชียงบาน
นางหลายตอมซู่คน แควนหม้อม
ดีก่อ วันได้ขึ้นฮวาน ๆ เฮืองโลก
เข้าป่าไม้ดิงล้อม ผ่อหลัง ฯ

◎ พังยิน กุโงกฮ้องแกมหมู่ มัชชุหา
หังหังเดียงแซกแล เล็งซู้
สั่งคาเค้าฮมฮม ในเถื่อน
จับง่าคู้ซอนซ้อน ฮ่วมคอน ฯ

◎ แม้งนิ่ง เถิงเชตรั้นเขามุ่ง เมืองปะกัน
นางหลายสยบหยู่วอน แวนข้อง
อาบันกั้นเททวง ทนสวาด
เขาพี่น้องหิวไห้ หอดแฮง ฯ

◎ รือว่า มาจากห้องเปนทาส ทาสา เพื่อนนี้
ฮอยบ่อ ทำบุญแซงฮ่มโภย ไภยแพ้
อนิจจาโอ้มามี่ เบียนบาป จิงแล้ว
เฮานี้ บังเกิดห้องเมืองแย้ ผ้ายแมน ฯ

๏ เหมือนจัก ไดคาบเสี้ยงสุดชั่ว เงินยาง แดนอ
คอนคอนกายเชื่อนแดน คงขั้น
ผางดั่ง เวราฮ้ายฮอมเวียน จำจาก
ขั้นท่อนท้าวพายพุ้น ต่างหลิ้ม ฯ

๏ ผ่อดู ชะควากไม้ถวายยอด บัพพตา พ้นเยอ
ออระทึมบดเมฆเนื่อง นายข้อน
เล็งดู แถวทางเทียนมยุรา ฮีมไฮ่
ภุมเรสซ้อนแส่วงส้อย ซาบซอน ฯ

๏ ดีก่อ ดมเบ่งเบื้องบึ่วไป่ รุกขัง
มาตาดวงอ่อนออน เหลืองแหล้
พะยอมยังย้อยเจี่ยระปาง เบื้องยอด
บางหล่นบ้างบานแจ้ จ่อจี้ ฯ

๏ ซางซอดซ้อเฮียวฮุ่น ฮีมผุ
สาขี้ขนุนลูกซาง แซมพั้ว
ชมพูพ้อมแฟนฟาง แมนม่วง
นกเฮ่งฮ้องชมหลั้ว หมู่คนา ฯ

๏ บินด่วงถ้ำเอี้ยงเอ่น เขาทอง
มยูราเฮฮ่ายเสียง ฮีมถ้ำ
ชุมนางหม้อมทังผอม ผิวหล่ำ
เพาะเพื่อ กายกึบก้ำแดนเมื้ย ดวดกะสั่น ฯ

๏ เจียมแต่ท้าวกว่าล้มมรนาต กางพด เพื่อนพุ้น
ก็ย่อม ทงอาบันหย่ววอน แวนหม้อม
บัดนี้ มาตามไท้เทียวหน เห็นประเทศ
มัวมืดไม้บัวซ้อง ซ่อทาง ฯ

๏ แต่นั้น ลีเลสข้ามเขาขอบ เมืองปะกัน
ฮวาน ๆ สุรย์ส่องวาง ปงฮ้อน
ฮมฮมม้านั่นควาน แล้ก่อน
ดีก่อ พายแกว่งย้อนกะดิ่งห้าว ด่วงทาง ฯ

๏ หมักหม่อนหน้านงถ่าว ยินกะสั่น
บาไทเหลียวผ่อนาง หงค้าน
เพาะว่า อาบันหม้อมทังผอง ฮมชะราก
เจ้าแผ่นด้านคนึงฮู้ ฮ่างวอน ฯ

๏ เลยดวด พี่สลากหลั้นไห้ส่ว่าง โสกา
กัวขวันออนดุ่งเดิน ไพกว้าง
ก็ย่อม ทวนเชี่ยวข้ามอะเร็งฌา ยาวโยชน์
พี่ก็ ฮักฮูบน้องแพงช้าง เกิ่งกัน ฯ

๏ เยียวท่อ หิวโหดกั้นฮามหอด สาลี
ยาเฮ่ง ทงอาบันหลั่นผาย เสี่ยบ้าง
วอนขวันน้องนงสี ซู่อ่อน
เมื่อหยู่ส้างเมืองล้าน เพื่อนกัน ฯ

๏ หมักหม่อนเนื้อเขาอู้ ขวันเวี่ยน
ประนมวันทาซาบกร กอยถ้อย
ก็บ่อ มีโภยต้องเบียนได ดานพยาธิ์
คิดท่าน เจ้าติวส้อยทุกเมื่อ มีคลา ฯ

๏ อันนึ่ง ผู้แก่นเชื้อชั้นชาติ เชี่ยงเคือ
เก็งฌายสยอดนาง อามอั้ว
เยียวท่อ ขวันหลอนคั้นเมือไซ ชมพี่
กั้วกิ้นแก้วแพงช้าง ดูกดุ่ง ฯ

◎ พิสสดากฮ้อนทุกที่ ทนสมร
คีรีสูงหมื่นหลื่ม เขาขว้าง
คอนคอนค้าฝั้นเมื่อ เมื่องเก่า
แสนต่ำห้วยเขาช้าง โยชน์ยาว ฯ

◎ เมี้ยนเล่าแล้วภูวนาถ ดักหัว
พึงยิน สวาว ๆ เสียงไล่ลาง โฉมชู้
เล็งเห็น พะนัวไม้เฮี่ยงถัน ถวายยอด
บ่อฮู้ กี่หลั่นต้างถายด้วน ด่วงทาง ฯ

◎ แม้งนิ่ง เถิงแห่งด้าว ผาหลอด พูสูง
ชุนพาง ชวนบาไททีเซิ่ง เมื่อกว้าน
จูงควายต้อนพันตัว ลาเถิก
ย้ายหาด ต้านเหนี่ยวเจ้าเถิงที่ คาวนอน หั้นแล้ว

◎ ระเพื่อก กว้านหมื่นห้องยูจอด ปงคัว
ชะดอนนางสี่พัน คลาช้าง
แพนคำพ้อมเขนบัว เค้าแห่
คื่นคื่น ตั้งหมู่ต้างตาเฮือ หลายแสน ฯ

◎ เล็งแต่ ด้าวขว่างกว้างของฝาก หลายประการ
แจนแจนฝูงลูกพาง หามเหล้า
ทุกพายพ้อมเต็มมะฮาม มวนมาก
ปะดับหมู่เข้าขาวซ้อม ไล่หาม ฯ

◎ ทุกปากเที้ยนฝูงหมู่ ทัวระพี่
กวางฟานตามหมู่หมี่ เหมื่อยเหมั้น
ยูงทองเบ้าตัวดี กี้ก่าง
นกฮอกจ้อนทังไก้ ลิ่นแถน ฯ

◎ สล่างนั้นกุ้งเหนี้ยว ปูปา
พางแสนปายออกอวน ฮับเจ้า
อัมพาพ้าวตานหวาน มี้ม่วง
เหล้าไหย่ตั้งเต็มที่ มะฮามเพี่ยง ฯ

◎ ทุกขว่างข้าชมชื่น ยินดี
พางก็ เฮี่ยงกันทูนบาทเจือง จอมไท้
บาสี่ผู้ บุญคาม ยสิ่ง
ข้าขาบไหว้ทูนท้าว นั่งเนื่อง ฯ

◎ พระบาทท้าวทวนฮับ ฮับขาน
อาวพวงพอยแจกปุน ปงถ้วน
แต่นั้น เฮี่ยงขั้นตั้งพานสลา ซองหมาก
ด้วนซู่พ้องขุนช้า ซู่คน ฯ

◎ เจ้างวากต้านพลส่วย เลี้ยงเปื้อง
แผแผเขาลูกพาง ทูนไหว้
เมื่อง ๆ เหลื้อมวันไส เอี้ยงอ่อน
ตี่ก่อ ลมลวดไม้ใบค้อม แค่ภู ฯ

◎ ฮอระทิ้คพ้าบดอ่ม คอยยอง พุ้นเยอ
ชะบุ ฝูงนางแกวนั่งเนื่อง คอยท้าว
เมื่อนั้น พางบั้นเหล้าฮางทอง ตั้งฟาก
ด้าวขว่างกว้างบั้นพ้อม หมื่นไห ฯ

◎ น้ำเถิกล้นเพี่ยงปาก ฮางพา
อาวพวงไกวแกว่งปาน แหนด้ำ
ชุนจอมเจ้าเชี่ยงผา เปน.ไหย่ มากิน
สุหยู่พ้าคูนค้า ซ่อยแฮงลูกเนอ ฯ

๏ ตูก็ ได้ไส่ท้าวเทนท่าน ยูปุนหั้นแล้ว
สมภารแชงข่มมาร มาไหว้
ไอยะโกพ้อมพงสกุล เชื้อชาติ มากิน
เทื่อนี้ บ่อฮ่างไฮ้สินส้อย มั่งมุน ฯ

๏ เสือสิงด้าวอ้ายหาด ดอยคำ มากิน
สูเยียแหนบุญบาลูกจอม ใจแจ้ง
คุนถุงน้ำจอมเม็ง เมืองเก่า หลานพุ้น
ง้อมหยู่แล้งทังอั้ว อ่อนอาม ฯ

๏ ตูจัก ข้ามเหล่าไม้คืนสู่ เงินยางหั้นแล้ว
โภยภัยไตหย่าตาม ติ่งข้อง
อันนึ่ง ฝูงนางเหน้าพายปะกัน เกี่ยงต่าง
ยาได้ หนาวหน่วงใช้โภยต้อง ค่อยคงแต่เนอ ฯ

๏ อันนึ่ง เขาคว่างพ้อมฝูงหมู่ ตางตน ท่านนั้น
สมภารแชงข่มโภย ไภยม้าง
ยนยนเปื้องบวยค่ำ แล้วหย่า
พื้นโลกกว้างเซ็งท่อ เฮาหาน ฯ

๏ สว่าสว่าช้าฝูงมหาด ถือก้ำ
โยธา ทังขุนถวานคู่คน กินถ้วน
เมื่อนั้น หานพายไหว้ธรรม์ย้ำ นบนาถ
ยังท่อ ถ้วนฝูงเหง้าดอมท้าว ทีเซ็ง ฯ

๏ พอเมื่อ สุริย์คาดค้อยดับขอบ เขาสเมน
เมื่อนั้น เร็งโญจำหมู่นาง ฝูงเหง้า
แองคอนข้าภูธร ฮู้ค่อง
บั้นซูบเหล้าไหช้อย ขอบคาง ฯ

๏ เจ้าอู่แก้วผาผ่อง งามตู
คอคางผิวส่ำบวน บานพ้อม
เมื่อนั้น อาวพวงพ้อมภูธร ตั้งก่อน
ปานนี้ อั้วหยู่แล้งไคน้อง ดั่งรือ ฯ

๏ หมักหม่อนเนื้อขาวส่อง นางขวัญ
หานพายถือซูบตาม เดินเจ้า
กับทัง ทองสูนผู้คนขัน ไช้แม่น
ค้ายสิ่งเหง้าชมพ้อม แพ่งแค ฯ

๏ ผู้แก่นเชื้อชั้นชาติ นางมุน
แหวแหวงามเกิ่งโสม คิ่งค้อม
คุนคามด้วยผลาเหลม แสนยิ่ง
พ้อมบู่พันคำซ้อย ซูบเดี๋ยว ฯ

๏ พะดิ่งเนื้อขาวส่อง นางเวี่ยน
งามเสงี่ยมแนวกว่าเมือง ใจแจ้ง
ดูสเถียนชั้นเชี่ยงเคือ อ้ายผ่อง
ขายิ่งผู้คนต้น อ่อนฟอง ฯ

๏ กาก่องเนื้อดูสะอาด ไสสี
คอนชาย ทังทองสูนฮ่วมโดย ดอมน้อง
กับทัง เทพเนื้อนงฮาม นางเกิด
คิ่งคาดด้วยแซนบ้อง แปกเขี่ยน ฯ

๏ ประเสิดเนื้อนงถ่าว แองคอน
ขุนยนนัดซูบเดี๋ยว ดาพ้อม
ฮมฮมเบื้องบวยคำ ถ้วนคู่
เมื่อนั้น ท้าวฮุ่งน้าวกำค้อม ค่อยเสวย ฯ

◎ เมี้ยนซูบเหล้าส่งคัดหยู่ วางคำ
แต่นั้น ซุนพางเสยลวดตาม เดิมเจ้า
ถางไทซ้ำบวยคำ เมามาก
เมี้ยนแพ่งเหล้าพั้งท้าว นั่งเนื่อง ฯ

◎ เจ้างวากหน้าต้านอ่อน แองคอน
พอที่ ปุนคำเหลืองอีกส่ม ผืนผ้า
กุญชรพ้อมพายสาน ช้างใหย่
มวนมอบไว้ซุนข้า ซู่พาง ฯ

◎ เมื่อนั้น อ้ายหาดพ้อมท้าวไหย่ สามมะเห็ง
เขาก็ ขวางไจทุกซู่คน แคว่นอ้าง
ฮอมเงินถ้อยเส็งบั้น เยียหมาก
ทังบ่าวน้อยฝูงหล้าง ไพ่พล ฯ

◎ เขาก็ ปะกอบข้อฮับพากย์ ถวายกอน
ชมพู ทังสากลเดิดโดย ดอมเจ้า
หลอนว่า แกวมวนเต้าเต็งมา ขนงกว่าง เมื่อใด
ตูจัก แล้สะค้อมเขียวเข้า แข่งทาน ฯ

◎ บ่อต่างถ้อยโดยดั่ง จาระจา
หวังจัก ทานพายแขงก่อนแฮง ฮุมม้าง
ฮิงพลถ้นหกแส่น เส็งก่อน
จักค่อย เปนเชื่อนขว้างขนันต้าย ดื่มเวียง ฯ

◎ เมื่อนั้น หมักหม่อนหน้าเจ้ายี่ ยินส่งวน
เฮียงขันคำแข่งหาน หุมไห้
เขาก็ ปะนมกรกัมเถยมวน เมี้ยนดั่ง
เมื่อนั้น ภูวนาถใช้ไจแจ้ง จอดเฮียม ฯ

◎ ปานนี้ หนแห่งง้อมกูหยู่ สันใด นี้เด
ยังค่อย คงไมตีหยู่เจียม คำหมั้น ฮู้บ่อ
อันนึ่ง สนเทห้องเงินยาง หลายประเทส
ไจแจ่งชั้นไจหั้น เถ่ากะสัน ฯ

◎ แต่นั้น นเรสท้าวเมื่อแท่น ทนสะออน
สำลำผันอู่เมือง แฝงข้าง
ทุกพายเมี้ยนเมือนอน นิทชเน่ง
คิดฮู่งผู้ธรรม์อ้าง ถูกสุง ฯ

◎ พอเมื่อ ถมเบ่งเบืองเหมือยหยั่น หนาววอน
พายพูสูงไก่ขัน ขานก้อง
สะถอนถ้วนนางแกว นงถ่าว
นอนแทบห้องโฮงฮ้าน หมื่นเสา ฯ

◎ เมื่อนั้นเจ้ายี่ คุ้มอ่าวซู้บ้านเก่า เชียงเคือ
ฮมกำเถาเมื่อมา หิวไห้
เหลือฮามฮ้างสาลี นอนเบ้า
หว้ายบ่าไม้ดงกว้าง ฮอดสุง ฯ

◎ บัดนี้ ม้างกว่าได้แล้วเล่า เทปะกัน
หอสูงมีหมื่นนาง นอนห้อง
พอที่ สวงคูนคุ้มคือบั้น เพี้ยงไผ่
แสนสำช้างงาซ้อง หยู่ถุน ฯ

◎ อันนี้ ก็ใช่ชั้นกำเนิด ของหลัง
คุนเฮียมจักฮ่ำฮอย ฮือได้
เทื่อนี้ มาไกลแก้วกูยัง เนาหยู่ พายพุ้น
หว้ายบ่าไม้ดงกว้าง ส่วงไพ ฯ

◎ ได้หมู่เหน้าเมียกว่า ยุปุ่น
ก็บ่อ หายอาไลที่ทน ทวงฮ้อน
ผางจัก แทนคุนน้ำเอาเมือง มาแต่ง ก็ดี
เดือนด่วนข้อนดาวซ้าง ท่องทาง ฯ

◎ แพ่งแพ่งเหลื้อมเฮืองเฮื่อ รังสี
เสียงนันพางพาบคุน ดังห้าว
ไฟเฮืองแจ้งในดี ไสส่อง
เมื่อนั้นคนท่าน เจ้าหมื่นม้าวมานอก สี่พื้น ฯ

◎ หยั่งหยั่งเหลื้อมสุริเยส เฮืองบน
นายหลายมวนสี่พื้น เมือซ้าง
ยนยนย้ายคดาวัง เถิงที่
พากแห่งห้องโฮงฮ้าน หมื่นเสา ฯ

◎ เจ้าย่างย้ายขึ้นขี่ พังเพียง
แพนคำคับคั่งนา นองม้า
ผนผนซ้างเฮียงงา เงยแกว่ง
เต็งต้ำฟ้าดาวข้อน ฮุ่งจวน ฯ

◎ ซะพาดเทียนทองเทส ดวงปาง
ออระดวนไบฮ่มเฮียง ฮิมถ้ำ
ผ่อเห็น ผดูทางเท้าดงงวน ห้วยตาด
ดีก่อ น้ำวังกิ้งกอไก้ แค่หิน ฯ

◎ คดาดแห่งหั้นเถิงที่ ผาทอง
ดินดอยมีแฮดเสือ สิงห์ซ้าง
นองพดขึ้นภูดา เถิงเหล่า
เมื่อนั้น งว้างสว่างฮ้องนางหนุ่ม ตกใจ ฯ

◎ ขึ้นแค่ห้วยทางเก่า นับดาว
พดหลวง นอนในดงย่อมเขียว ไปเช้า
หลิงเห็น ฮาวเขาข้อแถมออน เหลืองบั่ง
เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ผู้ที่เหง้าเหลียวต้าน หมู่นาง ฯ

◎ เจียมกว่า ขึ้นก่งท้าวเมืองใหญ่ ปะกันหลวง
ยังห่อน เอาสู่มาท่องทาง สันนี้ สู่บ่อ
เมื่อนั้น นางขวัญสู่ ขานคำ ท้าวฮุ่ง
บ่อห่อน หว้ายเถือนไม้มาพี้ พากเมือง ฯ

◎ เทื่อนี้ พระราชได้เมืองมุ่ง นครหลวง
บุญบาเจืองข่มตู เปนข้อย
เขาก็ ปุนคำต้านแขงาม ทูนยี่
บัดนี้ บุญหุ้มเก้าฝูงข้อย ก็จิ่งเห็น ฯ

◎ ทุกที่เทียนฝูงหมู่ นางแกว
ไสไยบาแจ่มเจือง ใจแจ้ง
ก็ท่อ เห็นแถวก้องมาดา ดวงดอก
หอมฮ่วงเฮ้าคืองอ้ม ม่วนเมือง ฯ

◎ อันว่า ก้าขอกซ้างดุงซึ่ม สองสี่ นั้นเด
คือคู่ บุปผาเฮียงแค่กอ แถมก้าน
ภูมิท้าวแพงไต แวนยิ่ง
เขาพ่ำต้านเจืองหลั้น ม่วนสวย ฯ

◎ พระหลิ่งเนื้อท้าวฮุ่ง จานาง
ทั้งมวนไผห่อนปุน ปานง้อม
เมื่อนี้ สวางคุนคุ้มค่ำแนน เนืองกิ่ง กันแล้ว
ฮักพ่ำพ้องจิงแท้ เทียงมะโน ฯ

๏ เมื่อนั้นเขาจึ่งไหว้นบบาท บาหาน
เขาก็ โมทนาคอมทั่วดิน แดนฟ้า
ยอคุนเจ้าพานคำ แหนฮ่าง
พระบาทเจ้า แผ่นหล้าคือคู่ นครทอง ฯ

๏ ตกต่างท้าวเพาะเพื่อ ดุงอาว
ฮู้ว่า หมองไคนอนแค่ดง คอมข้อย
คูก็ นองมาข้ามภูสูง แสนง่อน
เห็นดอกไม้จาวด้อย หล่นเหลือง ฯ

๏ บ่อห่อนฮู้ จักซื่อ สาจี้
ทนสะแดดานคั่งเคือง ฮมฮ้อน
เลยลวด ทวนมาข้ามเขาแดน ต้นพ่าง
เห็นดอกไม้บานซ้อน หล่นเหลือง ฯ

๏ ตูย่อม คึดฮุ่งเจ้าผู้หยู่ เชียงเคือ พุ้นดาย
โสมคานเนาต่างเมือง ไกลท้าว
นุเนื้อเนื่อนางขวัญ ไยยี่
เจ้าหมื่นม้าวเมืองแย้ม ม่ายหัว ฯ

๏ ผ่อเห็น ดวงดอกด้างจาวจี่ หอมออน
พระนัวบ่านแค่ผา หอมเฮ้า
อันว่า นางเมืองล้างเชียงเคือ ง้อมม่วน
เปนยอดเหน้าเทียมท้าว เพื่อนนอน ฯ

๏ นางหนุ่ม ต้านถึกถ้อยคำม่วน เสียงหวาน
กอนความเขาพ้ำเคย เจืองเจ้า
ดีแก่ ทองบานหน้าบานเฮือง ถ้อยกี้
นกเยี่ยเค้าบินขึ้น ฮ่ายคอน ฯ

๏ พี่ท่านเจ้าเชื้อต่ำ นางเมือง
ธรรม์ย่ำ คือภูธรแต่งหอม ดูช้า
กับทั้ง บุญเฮืองเหน้าเชียงสำ อั้วค่ำ
เจ้าติวด้อยไจแจ้ง เกิงกัน ฯ

๏ นางขวัญผู้ แวนเบี้ยว จาม่วน
ท้าวฮุ่งเจ้าทองด้าน เล่าหัว ฯ

๏ ผ่อเห็น ทะด่วนไม้ซ้องกิ่ง กิสนา พุ้นเยอ
พะนัวเนื่องกิ่นเกียง หอมเฮ้า
พายขวาต้นพิมมะเสน เปนดอก
นกเอ่งเค้าชมหน้ว ดอกดวง ฯ

๏ เบื้องขอกซ้ายเฮืองเฮือ ทองหลาง
เลยพด เถิงดงหลวงย่อมเชี่ยว ทุกมื้อ
เที่ยวทางเท้าสิบปาย วันฮอด
แม้งนั่ง เถิงแห่งไกลเชียงด้าน ป่าดาล ฯ

๏ ทุกที่เทียนมี่หมาก แถมพู
พลบาคานด่วงเลย เมื่อหน้า
เล็งเห็น ฮงฮงเหลือมเขนทอง ทวนย่าง
แต่นั้น ลำช่วงข้าภูไหย่ เท็งคาว ฯ

๏ ผ่อเห็น พ่างพ่างไม้ลมเบิก ใบบิ่ว พุ้นเยอ
สวาว ๆ เสียงแซกตะเวา เวียนฮ้อง
ลิ่วลิ่วข้ามภูคา พันง่อน
พลพวกพ้องเดินแต้ แต่งคัว ฯ

๑ ว่อนว่อนก้องควานเบ่า ชะไนเนื้อง
เซ็น ๆ เดียงชะนีฮ่ายฮาว บื่นถ้า
ชะถอนช้างพังพาย ย้ายย่าง
มยุราชซ้ำเดียงห้าว เฮ่งวอน ฯ

๏ แม้งนึ่ง พดไหย่เท้าเถิงที่ บางบิน
ชอนชอนพายแกว่งกะดิง ดังก้อง
นรินท์ย้ายพดเพน ดุมเครื่อง
ถงจากช้างเมือห้อง แท่นขวาง ฯ

๏ หนักเหนื่องด้างเฮืองเฮื้อ ดาวคำ
ฝูงนางพับจอดเกย เฮี่ยงฮ้าน
ธรรม์ยำขึ้นสถานทอง เทิงมาด
เข้าสู่ห้องเถิงกว้าน นั่งเนื่อง ฯ

๏ พระบาทท้าวต้านต่อ ถุงอาว
เพิ่งที่ ควนขุนฟองฮีบเมื้อ เถิงไท้ ดี่ดี
เฮาก็ เขี่ยวคาวได้เมืองขวาง มาฮอด
เถ่าที่เหง้าถุงบ้ำ อ่อนอาม ฯ

๏ แถ้วทอดถ้อยแถลงสั่ง เอาเถิง
ความไดโดยสิ่งเมือง เห็นเฝี้ยน
ทูนทงไท้ผดควน ภูวนาถ
เมี้ยนสั่งแถ้วปะนมเจ้า เถิกถา ฯ

๏ ผ่อเห็น ซะพาดข้าย้อยกิ่ง เกี่ยงทอง
หังหังถวาล่วงทาง เที่ยวผ้าย
ผัดผองไกลเงินยาง ยาวโยชน์
หว้ายท่งกว้างเถิงที่ นครหลวง ฯ

๏ แพ่ง ๆ เหลื้อมซ้อยไรด์ ปางทอง
มันก็ แยงเชี่ยงจวงสู่นาง ในห้อง
ขุนฟองเข้าเถิงนาง คังจอด ?
อั้วค่าย้องงามแบ้ แปกเขี่ยน ฯ

๏ ฮู้แกว่นหลื้นสะกาทอด เพเบิ่ง ?
วันดี่ทูนบาทสอง สมต้อง ?
เขาก็ เต่งความฮ้องขอมี่ เพโจก ?
บางซ่อยเจ้าเฮฮ้อง เฮี่ยกตาม ฯ

๏ แม้งนึ่ง สูรย์ต่ำค้อยถับโลก คันธร
เมื่อนั้น อามองค์เห็นอ่อนฟอง เดยต้าน
อวนก็ พะเนจรด้นดงขวาง มาฮอด แถรือ
พระบาท เจ้าแผ่นด้านยังค่อย สวัสดี บ่อเค ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้วงวากหน้าจงจอด อวนมะโน
ฟองก็ ปะนมชูดี่ขาบกร กอยไหว้
ภูธรไท้เร่งโณ ยถิ่ง
ถามข่าว เจ้าติ่วส้อยพายพี้ แต่ไกล ฯ

๏ เจี่ยมจากห้องเมืองมิ่ง เงินยาง
ครี่ไพเพสเขี่ยว เขาขว้าง
ทานพายได้เมืองปะกัน ท้าวกว่า
คิดพี่ผู้ธรรม์อ้าง บ่อลื่ม ฯ

๏ ถอนว่าไว้อ้ายคว่าง แขงเมื้อง
แสนดอยหลิ่มหมื่นดง เดินข้าง
ก็เพื่อ คำเคืองฮ้อนจงเอี่ยม ฮี่ฮ่ำ
ผายแผ่นกว้างเถิงที่ เชียงอินท์

◎ ปะดับส่ำถ้อยท้าวสั่ง ถแลงนาง
นางก็ ขานคำถวินขอบใจ เจื้องเจ้า
ก็ย่อม คนึงเถิงน้องนงปาง หุยฮุ่ง
อั้วคำ ผู้ที่เหง้าถามฮ่าง การเมือง ฯ

◎ ท้าวฮุ่ง ได้ตุ่มฟ้าขึ้นก่ง นครปะกัน
เจื้องหานจัดไต่นา กอแก้ว ฮู้ไป
ภูธรให้ไผมา ไผหยู่
ค้ายบ่าวแก้วเจื้องเถี้ยง ดั่งรือ ฯ

◎ อันว่า เจ้าอู่แก้วโสมสอาด ปานไผ พี้ซาม
ถือมา เถิงเงินยางว่าเจื้อง ฟูมเฟื่อ
นักก็ ยูใจเจ้าซาซาย ให้เดือก
แควนบ่อเอือฝูงเถ้า ดั่งดู แดนอ ฯ

◎ ชะเพื่อกพ้อมนายฮับ ฮับขาน
ฟองก็ ปะนมวันทาขาบกร กอยถ้วน
อันว่า ภูบาลฮู้ มีใจ ฮักมากจิงแล้ว
ดูดั่ง กวอู่แก้วกอยกั้น เกือนมะโน ฯ

◎ พิมพากพ้องพรหมรึด เขียนโสม
คือมี ในอินโทที่เฮา แฮงอ้าง
จาระจาเถ้าโฉมองค์ ขอยอ่อน
เหมือนดั่ง น้องท่านล้างพะไม้แม้ง แต่หลัง ฯ

◎ ชะซ่อนเนื้อคู้ก่ำ ผมหอม
คือจังกอนเกิดมา โฮยเฮ้า
เทียมเงางอ้มคือตน ตางฮูบ
อันว่า มาฮอดพี่จอมเจ้า หากจักเห็น หั้นแล้ว ฯ

◎ เมื่อนั้น อั้วตุบหน้าเหลี่ยวเหลือด ตักฟุ่น
ทั้งหลายเลยเดือดแด ดอมเจ้า
ฮู้ว่า บุญเจื้องกว้างทุกพาย มาอ่อน
ได้ตุ่มฟ้ามวนเต้า ส่วยทอง ฯ

◎ หนแห่งเบื่องตูหยู่ เงินยาง
ขอแก่ บาเจื้องผายโผดอัน เมือหน้า
ฟองเล่า พองคำต้านตามกอน ฮับพากย์
ได้แผ่นหล้าเทียมเจ้า ห่อนมีเมื่อใด ฯ

◎ ซื่อว่า นางฟากด้าวหนแห่ง นครพรหม ก็ดี
รือจัก เทียมสองสี่ดูดุง เมืองล้าน
แม่นซื่อ ดังกมแก้วขวันเวียน ลือนาด ก็ดี
เจ้าติวล้อยจงต้าน ฮ่อเฮา พี้ตาย

◎ แม่นว่า พระบาทได้ช้างเผือก แสนสาน ก็ดี
ยังเล่า แพงพานคำกว่าของ แกวแย้
ธรรม์ยำได้นางคาน โสมสอาด ก็ดี
แนวกว่าแท้นามท้าว ที่เซิง ฯ

◎ อำนาดเฮืองตกต่าง บุรี
เก็งญาร้อแทบเทียม จอมเจ้า
สาวสี่ขึ้นปะกันเกียรติ ยสยิ่ง
ผู้แห่งเหง้ายินค้า คอบวอน ฯ

◎ ฟองจิ่งต้านขานตอบ เทพี
ภูธร แพงเงินยางกว่าปะกัน แสนคือ
เมื่อนั้น เก็งญาล้อยสี่ไส สงวนมาก
หุมแตะมือเซิ่งเฮือง ฮอดปี้ ฯ

๏ สีฮ่ำถ้อยแถมปาก ปิ่นกอน
คำคึเดียวแผ่ผด เปนกว้าง
อันนั้น ถอนว่าบุญมีได้โดยใจ จงอ่าว
รือจัก ถอนสืบส้างเปนแก้ว เกิ่งเมือง ฯ

๏ เชืองถ่าวได้ปะคาตั้ง สามพัน
บาเจืองจงจอดเฮา ทังง้อม
ซะบุเนื้อนางวัน ขาวผ่อง
ถอนว่าท้าวฮุ่ง ได้ต่อหน้านอนพ้อม ไป่สงวน ฯ

๏ โสมอู่แก้วผาผ่อง ผิวงาม
ดูผิวนวนละมานลูกแมน มีเชื้อ
ท่อว่า บาไทท้าวยังหุม เห็นไหย่
เซิ่งซ่าเฮืองเกิงพี้ พ่าวอน ฯ

๏ รือจัก เทียมบ่อน้ำใจไค่ เงินยาง ได้เต
คือดั่ง รถที่ไหลผ่าคอน ดูต้น
บาไทท้าวผางยัง ยินพี้
ถอนว่า มาฮอดพี้พายพ้น พ่างเฮา ฯ

๏ อันจัก เล็งถี่ถ้วนงามแจ่ม ปะจงใจ
ท่อว่า ภาสาเซาต่างเฮา นางนั้น
หะริทัยอั้วหมองใน ฟ่านสว่าง
เมื่อนั้น ผู่แห่งเหง้าน้องพี่ อามคาย ฯ

๏ ดั่งนั้นรือจัก พ้นแห่งห้องนางนาต เชียงเคือได้เต
ก็เพื่อ พงสาสายสือนาม แนวไกล้
ถอนว่า บุญเคืองท้าวคืนมา เมืองเก่า
พอแต่เปนซ่วงไช้เทียมท้าว แทนตน ฯ

๏ ฟองเล่าข้อต้านม่วน ฮับขาน
แพงสี ในเงินยางยิ่งพระจันทร์ เจียรแจ้ง
คันว่า ดาราเหลื้อมไสแสง ช้อยโซติ
ระดูเมื่อแล้งไททั่ว ทั่วแดน ฯ

๏ อันนึ่งคือคู่มะโนดท้าวได้หมู่ บริวาร
นางแกวแสนส่ำสาว สงวนพ้อม
เปนแต่ สมภารท้าวมีบุญ ตั้งแต่ง
อั้วค่ำ ผู้ที่เหง้าต้านอ่อน อวนฟอง ฯ

๏ ส่ำท่อนท้าวหนแห่ง นครปะกันนั้นเด
เปนกะดานทองแผ่นเดียว ดูกว้าง
เฮาก็ ชมงันตั้งบุญบา ดุดาภ
ยูยี่ ส้างก่งท้าวดุงบ้ำ หยู่กะเสิม หนี้แล้ว ฯ

๏ ฟองก็ ฮับพากซ้อทูนแทบ มนีสี
เติมคำควนซู่อัน เอาไหว้
เมื่อนั้น เทพีไท้ปุ่นแค มานอก
พระบาทไท้ธรรม์เหง้า หยู่คอง แตซาม ฯ

๏ แล้วบอกถ้อยแหนอ่อน อวนฟาย
บาก็ ยองคำเฮวเฮียกผี ฝูงเหง้า
ฮมฮมเบื้องพี่ทวาย ถงเทียน
เมี้ยนหย่าแล้วปะนมเค้า นั่งเนือง ฯ

๏ ฝูงส่ำข้าเขาเบียน ปั้นโดง
กัวเมาเมือสู่พยา ธรรม์ต้น
ปุนเภาชน์ย้ายมาโฮม เฮียงพ่าง
ทุกที่ลั่นเมือห้อง คั่งคน ฯ

๏ ดูจิ่ง ได้ต่างท้าวทัวระท่อง มาเถิง
ยากังวดค่อยกิน กัวแค้น
เหมื่อนบ่อ ฮมเพิงห้องเงินยาง ดื่มเถ่า แถนอ
ฟองเถ่าต้านแหนแหน้น กล่าวกอน ฯ

๏ ดูก็ ม้างเผ่าท้าวเทท่าน เมืองปะกัน
คอนคอนคึดฮุ่งหลัง หิวให้
เทื่อนี้ ภูธรท้าวพลันเฮว คึดพี่
หว้ายป่าไม้ดงกว้าง ด่วงคาว ฯ

๏ เมี้ยนหย่าเข้าทุกที่ เทดง
โสมพาวเนาแท่นทอง ดายต้อง
ชะบองเนื้อขาวฟอง อั๋วค่า
เมี้ยนสั่งก้อยแถมพ้อม ตื่มกอน ฯ

๏ มิ่งค่อย ทูนบาทไท้แวนว่า คำควน
ภูธรจักฮอดดุง วันหน้า
ปุนคนให้อวนฟอง แวนฮึ่บ
ขี้นตู่เจ้าตุ่มฟ้าเถิงที่ โฮงหลวง ฯ

๏ หลานก็ ผาบกิ่บก้ายาวย่าน ไพขวาง
เฮวทางจัดพวกพล เดินช้าง
ดงดอนข้ามคีรี ยาวย่าน
หว้ายป่ากว้างเถิงที่ บางบิน ฯ

๏ ผู่ผ่านท้าวไชช่าว แขงาม
นรินท์จงจอดดุง ทังป้า
เจี่ยมแต่ ฮามเมืองขั้นนครปะกัน ไกล้ฮอด
กายง่อนช้าเจี่ยวช้าง ไช่ปะมาน ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูวนาถท้าวขื่นขื่ม ชมคดี
เลิงเลิงจงจอดหลาน ธรรม์เหง้า
ท่อว่า คองหนห้องบาลี กะดันโลก ที่ตาย
คือคู่เทเวล เจ้าแผ่นพ้านองน้ำ โสตสง ฯ

๏ ดุโชคข้อยได้ดั่ง ปราถนา
เทื่อนี้ หายจำนงสว่างกะสัน เสี่ยไช้
เถยดวด ปุนความให้นางเมือง มาเทียว
ป้ำฮอดพ้อมเทียมท้าว แทบดุง ฯ

๏ ป้ำก็ เหลือเหนี่ยวไหว้วอนเทพ ทัวระมาน
มากแล้ว
เยี่ยวว่า พายแมนสุงเกิบแฮง ฮุมไท้
เทื่อนี้ บาคานท้าวเทปะกัน มาฮอด เฮาแล้ว
เจ้าก็ หว้ายป่าไม้ไปพ้อม ฮับหลาน ฯ

๏ คึดฮอดแจ้งจงจอด นัดตา
เยี่ยวบ่อ ทานพายคูหยู่ดุน เถยข้อง
เจ้าค่อย ไปที่เก็งญาแก้วไลลี อั๋วค่า
เยี่ยวว่า ใจเบี่ยดพ้องพายแย้ ย่อยคดี ฯ

๏ กอยก่าวต้านตามแพ่ง เพ็งมา
บุรี พายเงินยางว่าเฮา เปนต้น
เมื่อนั้น เก๋งญาขึ้นพังทอง ย้ายย่าง
คนเลื่อนล้นตามเจ้า จากไป ฯ

๏ เถิงต่างกว้างโฮงฮาช เซี่ยงสา
โสมไวฮับแม่เมือง เมื่อห้อง
พอเมื่อ วันคลาค้อยหลิ่มดอย ไกล้ค่ำ
เขาพี่น้องเนาพ้อม แม่ตน ฯ

๏ บ้าชื่น ซ้ำคำน้อยส่อนสั่ง ส่องนาง
มัดนี้ บนคืนเซิ่งซ่าเจือง จิงแจ้ง
พอที่ สวางปุนบ้องสำเนน เนื่องกิ่ง กันตาย
บ้าถล่าวแม้งกอนซ้อย ซอบซั้ม ฯ

๏ สื่อว่า เจ้าอู่แก้วงามยิ่ง เมื่ยเจือง
พอที่ บุญกัมมาฮ่วมเฮือน เฮี่ยงพ้อม
ควนค่อย เนื่องใจต้านแชเดียว เดิมชอบ
ยู่ยื่อ้อมแนมเนื้อ แนบนอน ฯ

๏ หย่าเบี่ยดถ้อยฮีตอบ เตียนตนท่านนั้น
ภูธรเห็นหน่ายโสม เสื่ยเส้า
หย่าได้ มัวเมาด้วยอาเสดื่ยน สมแพ่ง
ลืมที่ฮู้ เปนเจ้า หล่าหลง ฯ

๏ ดูแต่งย้าวหอมเพื่อน หยิงซาย
พึ้งภูธรหย่าเสื่ย สันเถ้า
ฝูงใด มีคุนแท้ยังหลาย ตางราช
ควนปูกให้เปนเหง้า แบ่งบง ฯ

๏ ขนาดนี่งนั้นตนเพิ่ง ภักดี
กองกูสอนจื่อจง จำหมั้น
ชื่อว่า แนวไกลแก้วเทพี เอาพ่างเพิงแล
บ่อห่อนแค้นคำฮ้าย ฮอดเฮา ฯ

๏ ฝูงใด คิดต่างข้อแชแผก ผิดคอง
เมาสุราแว่นวอง แวนเว้า
ตันขุนแล้วยังกอง ตกต่ำ
ชื่อว่าแนวพ่อ เจ้าลุ่มฟ้าเพิงเว้น ว่องไกล ฯ

๏ หย่าได้ บีบไพ่น้อยยี่ย่ำ เอาสิน
ยูท่าง ไทเทียวสืนบ่องแดน เดินค้า
คานค่อย ขึ้นใจเว้นวางการ ทำบาป ดีตาย
ดั่งนั้นเทเวส เจ้าแผ่นฟ้ายอย้อง ซ่อยชู ฯ

๏ คันว่า เมี้ยนคาบแล้วเมื่อสู่ โสดา
เนาพื่มานยูท่างเฮา ปองกว้าง
คำจาแท้ทุกอัน สอนสั่ง
ตามไต่หล้างเจี่ยมแต่ บูฮาน ฯ

๏ ยั่งยั่งหน้าอ้วชื่น ชมลื่
เยี่ยวว่า ภูบาลพระบ่อแต่งพอ เพี่ยงฮู้
เพพี่พ้อมนงจาว หน้าหนุ่ม
หน้าไหย่สู้ส่งวนไว้ แว่นเมื่อง ฯ

๏ ได้ลุ่มฟ้าคนเบี่ยบ ปี่นยส
คองเบาพอฮุ่งเจือง เจี่ยมแจ้ง
ผากคเท้าเถิงไกล กอยต่าง
เปนดั่ง ไม้เมื่อแล้งเดือนห้า หอดฝน ฯ

๏ แม้งนิ่ง พ่างๆค้อยวันสั้น สับเสมร
พลแสนตาชู่พาย มวนพ้อม
เทื่อนี้ เทพาพ้อมพลอินท์ ชูซ่อย
จอมหยู่ฟ้าปุนบ้อง สูกแถน ฯ

๏ ยังค่อยค้ำคุนยี่ รื่อสาย
แดนเมื่องจำจิ่มไกล ดูกว้าง
พังพายพ้อมฝูงนาง พลไพ่
ม้ามากห้างตามไท้ ที่เซิ่ง ฯ

◎ เจ้าค่อยซ้อแรกอ่าว นายเฮือน
ปุนคำเอ็งย่ายวง ขุนข้อน
ตาเผือนเข้าควายหลาย เหลือเพือน
เข้าห่อต้อนคงถ้วน คู่คน ฯ

◎ เขาก็ หว้ายเถือนกว้างไพเพด พิสุดา
ฮวมอาอี้ดุ่งดอน คนเค้า
เมื่อนั้น เก็งญาต้านเดินซา ขุนอ่อน
ฝูงพวกพ้อมธรรม์เหง้า แห่แหน ฯ

◎ ถ้าท่อนท้าวคนรไหย่ เงินยาง
แจนแคนจัดพวกพล พอยเค้า
ตวเเพนพ้อมเชนคำ เมี้ยนหมู่
ม้ามากเค้าเขาแห่ ฮ่องพาย ฯ

◎ บ้าจากห้องขึ้นธี่ พังทอง
ผันผายยกย่างเชิง ซ่ำย้อง
ระมองหน้าอาลั่ว หลายฮ่ำ
คลาจากห้องโฮงฮ้าน หมื่นเส้า ฯ

◎ แม้งนิ่ง สูรย์ค่ำค้อยลงลุ่ม ยุคันธร
โฮมฮเอาตามแม่เมือง นางท้าว
ซอนซอนช้างพังพาย ย้ายย่าง
แม้งนิ่ง เถิงแห่งด้าวบ้านเก่า เฮี่ยงอินท์ ฯ

◎ ห่าง ๆ เหลือมโฮงฮาร มุงคำ
ฮองสี่หวานแม่เมือง เมือห้อง
ธรรม์ยำอั้วอามคาย คนิงมาก
ค้ายส่ำน้อง นงหน้าเขาอ่อน เอ็ดควง ฯ

◎ เทียมแทบบ้ำต้านปาล หุนหัว
ระงมในโฮงหลวงซู่พาย คนเค้า
ปุนความต้านนายคัว แควนต่อน
พรรมาททั้วธรรม์เหง้า ฮู่งาย พี้คาย ฯ

◎ พั้งยิน ฮว่าน ๆ ฟ้าดังฮนั่น เสียงเนือง พุ้นเยอ
พะพายพานพัดยอดคาน ตื่นบ้าน
บาเฮือยเจ้าลุกปะกัน ไกลฮอด เฮาแล้ว
อั้วค่ำเจ้าลินด้าน ลวควอน ฯ

◎ ฮ่อนฮ่อนกั้นจงจอด วอนมะโน
คอนคอนคือคู่หนาว จักไร้
ก็เพื่อ เขไกน้องไกลนาน นักรึ้น ฯ
ฝูงพวกน้อยยวงได้ แต่งคัว ฯ

● ชะแควกเนื้ออั้วค่ำ ประนมถวาย
โฮมเสถารวนแม่เมือง ธรรม์เหง้า
ล่ำส่ำบ้ำหวายเสวย แล้วหย่า
เมี้ยนหมู่เข้าเทพ้อม พ่องลง ฯ

◎ ฮว่าฮว่าเบี้ยงงัววาด คำยวง
เสียงนันปงบ่าวคัว ควายซ้าง
เฮือง ๆ เหลือมปะกาโย แจ้งฮ่อง
อั้วค่ำผู้ธรรม์อ้าง ถล่าวกลอน ฯ

◎ ไหก่องเหล้าปุนสี่ พันหาน
ลอนทำคู่หมื่นฝูง แกวม้อย
อันนึ่ง พายแคนฮ้ายฮามทาง หิวหอด
เดินแต่งอ้อยปุนได้ หมื่นถัน ฯ

๏ บ้าหอดก้อยถวินกล่าว กุมารี
อันใดดีบ่อกว่าเพง กูฮู้
ทำใดให้แวนดี กูชอบ
พระบาทผู้ ธรรม์อ้าง อ่าวหลาย ฯ

๏ บัดนี้ ทุกชอบพ้ำเค้าส่วย สินทอง
ควนที่ ทำบี่ปายแผ่ไป ปุนกว้าง
ดั่งนั้น เสนาท้าวทั้งสอง ชมชื่น
ค้ายไพ่พ้ำหุมอ้าง ซู่คน ฯ

๏ ฝูงอื่นพ้อมแสนส่ำ ซาวปะกัน
หลายภาสำแส่งดน เติมเต้า
เขาก็ ชมงันด้วยบุญบา ดุลาภ
ยูอ่อนผู้ ธรรม์เหง้า แต่งปอง ฯ

๏ เมื่อนั้น โส่มฮาบอั้วซานแม่ ปะนมกร
ซะบองสิงคือคู่อินท์ เอาตั้ง
ฮอน ๆ เหลื้อมแซงาม เงาส่อง
เส่งส่ำพ้ำดาวตั้ง ดาดเดียร ฯ

๏ กาก่องอั้วเซินแม่ เมื่อนอน
โส่มสเถียนเถิงแท่นค่ำ คุนแม้ง
ลมออนต้องสวนทอง หน้าต่าง
อั้วฮู่งท้าวนอนแต้ง เต่ากะสัน ฯ

๏ พ่าง ๆ ใกล้สูรย์ส่อง ปะกาโย
คอนคอนหลับเต่าฝัน แฝงน้อง
สวาสวาพ้อมกุศโต ตบปีก
ฮุกตื่นหม้อมไหลฮ้อง เฮียกอวน ฯ

๏ เฉียมแต่ ทั่วระดึกน้องนี้หยู่ วอนกะสันนี้แล้ว
ทนสะแดเดียวได้หุม เห็นหน้า
ผายผันเปืองแคงบาง ไปใหล่
ซลเนตรย้อยฮำหน้า ถั่งแถว ฯ

๏ ลูกไพ่พ้องฝูงเพื่อน กะทำคัว
แถวแถวควานแส่งพาย ลงส้าง
หนัวหนัวก้องโฮงหลวง คนคั่ง
โส่มฮาบผู้ ธรรม์อ้าง อู่อาม ฯ

๏ ซะพั่งพ้อมยกย่าง คลาสถาน
นางงามสะเกลสง สิ่แล้ว
ผาน ๆ เหลื้อมบัวทอง เทียมพ่าง
แลซู่ซั้นตู้พ้อมพ่ำ ตะการ ฯ

๏ ม่างม่างน้ำส่วยได่ สมมนี
จันโททานกินเส่น สมคู่
นงสี่ย้องยั่งเซิง งามเคียน
น้องพี่ผู้ธรรม์อ้าง อ่อนอาม ฯ

๏ อั้วเปี่ยนเสื้อเจ็ดเถือ ทงโสม
ผิวพรรณงามดั่งอินท์ เอาตั้ง
ฮอยว่า ลองใจเจ้าพานคำ น้องเฮื่อง
มะโนพาดพั้งแตได้ ดั่งได ว่าเด

๏ เนื่องเนื่องเนื้อปุนเปียบ กินรี
ไผหลิงแลส่ำเลย ลืมเข้า
คอคางหน้าใสสี ผิวผ่อง
ปะดับดอกไม้ฮวายเก้า ก่อมผม ฯ

◎ ค๊วก่องด้วยสันสิ่ง ภงพระราม
ทงสิ่ดาเคี่ยมนม นาวตั๊ง
กะจอนกวามแก้มไกวแด คานสวาท
เส็งส่ำแท้ตาพั๊ง พาดไหล ฯ

◎ ซะพาดพ้อมบ้ำซ่ำ นางเซ็ง
อามไหเซาคู่เคย ตางเจ้า
เดยลวด ปุนคำต้านเส็งกัน กอยกล่าว
เจี่ยมแต่ เปนซว่างไช้เทียมเท้า แทบติ่น ฯ

◎ เขาข่าวห้องหนแห่ง นครพรหม
ดูตั้ง แพงสินโสมเบี่ยบสวรรค สาวพั้ว
ภูธรพุ้นกงดิน แดนที่บ
เจ้าอู่แก้วนงหน้า หมื่นสนม ฯ

◎ ถ้านั๊น หนักคู่ล้านลงทึ่บ ธรนี้ แดนอ
คำอาฮมดั่งได ดูข้อง
อามคายหน้าสาวสี่ สินสี่
ปะดับเคื่องย้องฮวายเก้า ก่อมมวย ฯ

◎ ยาบยาบ สาวช่วงไซ้ยอยื่น วันทัง
ระทวยโสมถ่ำนำ คิ่งค้อม
ทันตั๊งเหลือมพิมพาย พายเพส
แคงเคื่องพ้อมส่องแก้ว เกิ่งกัน ฯ

◎ ทิพเนตรเหลื๊อมเหลียวเหลือด คอยคน
นานายังต่างโสม สันเต้ม
เฮาบ่อ อาฮมห้องปะเทเส สงณยิ่ง
สส่อง๊ขนดูเข้ม แข่งบ่าง ฯ

◎ ฮอยว่า ท้าวฮุ่งฮู้ ทุกสิ่ง แสนกะสันแดนอ
ว่าจัก วางไดดูตั้งยิน คาค้อย
เปนดั่ง บุบผาเนื๊อหิมวัน ทิพฮูบ
มีดอกไม้ดวงช้อย ซู่ประการ ฯ

◎ ภุมมะเรสตั๊นเดินจวบ เจี่ยระฮม
สงสารแสนอิ่งไจ จงสะบั๊น
ว่าจัก ทวายชมช้อนดวงได ดีก่อน
หนแห่งหั๊นบาท้าว ดั่งเดี่ยว ฯ

◎ เจ้าแอดค้อมทั้งอ่อน เอ็ดควง
สี่เสลี่ยวสาวลูกลุง รื่อข้า
ฮมฮมก้องโฮงหลวง คนคั่ง
เชื่องจิ่งหน้าปงย้อง หยั่นแคง ฯ

◎ เซ็งซ่ำม้อยสันหลั่ง โลกา
เฮาจัก ทำตนแซงแซ่งเซา รื่อฮ้าย
ลางนางเทียนดาตน ตั๊งก่อน
ทัดดอกไม้แซมซ้าย ซุ่มมัน ฯ

◎ เฟื่อง ๆ เสื๊อขาวอ่อน ขายโสม
เส็งผิวผางบ่อทัน เทียมได้
ลอนลายเซ้าเบื่อโลม หมองหม่น
ลางพ่องสิ๊นแซงได้ คาดเซ็ง ฯ

◎ เขาปิ้นห้อมเต้มฮู่ง หายหมอง
กวมเวงตาผ่านไป ปอมคั๊ว
ลางนางเสื๊อขาวฟอง เมี๊ยนหมู่
ผื่นนุ่งพ้อมทิวสิ๊ว ส่ำเดี่ยว ฯ

◎ ประดับหมู่ต้างเสาไว้ง ราวดำ
งามเสดี้ยวทำช่วงนาง นงหน้า
ดางคนเลื้อยมมะนา ไบบ่า
คาดถ่องซ้องเมื่อหน้า แปกเขา ฯ

◎ อันนั้น เชื้อแม่ฮ้างแฮงคว่า เฮเมือง
พายใน มีโรคาดั่งเฮา แฮงด้าน
ดางนางเลื้อสะไบเหลือง เหลื้อมแอ่ม
ยามเมอ ไปคว่าบ้านกนน้อย แนบแอว ? ฯ

◎ แอ่มแอ่มลิ้นโดมปาก พอหู
เบิ้ยวว่า สาวแถวเราซากเห็น หุ้มแท้
ดางนางเลื้อชมพู เมี้ยนหมู่
ท่าทุ่ยเนื้อผิวแหล้ จิ่งจาว ฯ

◎ ดุกนั่งพ้อมพอคู่ ควนเหลี่ยว
เปนสาวสนมหยู่เพี้ยง พายซ้าย
เขานั้น ทวนเทื่ยวไกล้ตื่นมื้อ ไร้ช่วง
อันจัก เด็งต่ำแท้ดีฮ้าย แค่เสมอ ฯ

◎ ข้างช่วงพุ้นหมายหมู่ ผืนแคง
เสือเพอเปนดั่งผี ดูนม้อน
มือทวยแย้มแยงบัว ปั๊กบื่น
จักว่าเถ้าคูช้ำ ไช่สะเทิน ฯ

◎ บางพ่องพ้อมไทถิ่น ส่วนสดา
เขาก็ ชวนกันไปไค่หุม เห็นเจ้า
ทงกะจอนพ้อมกาสำ ผืนนุ่ง
ผืนเพสพ้อมเชินหน้า ก่อนสะบือ ฯ

◎ พุ่ง ๆ พ้อมข้าม่าน เม็งพะโค
อาวพายแสไก่มา เปนข้อย
ทำตนย้องปานนาง ทงเพส
เชื่อม่อนน้อยลืมฮู้ ฮ่างถิ่ง ฯ

◎ อันนึ่ง ฝูงเพสฮ้ายชาวตุ่ม ชุมตัว
ซึ่งกันปองแปกนาง นำเนื้อ
เปนดั่ง คอยหงส์แล้วคอยกา การต่าง
คือคู่แฮ้งกินซิ้น ซากสะเคน ฯ

◎ เต็มซ่างย้องปุนแต่ ทุกขัน
เวรได้โดยบาปเผือน ผางฮ้าย
ฝูงหมู่ ยังในบ้านชุมลัว แก้วเกส
วอนรู้ค้ายเฮียมเจ้า แจ่มสี ฯ

◎ ทำเพสพ้อมดูดั่ง เหมือนสาว
ลิมอินที่ที่ตน เหยแห้ง
เมื่อนั้น โสมพาวบ้ำเดินความ แควนต่วน
เฮาหยู่แล้งคองท้าว ที่เดียว ฯ

◎ ทะส่วนซ้างซัดแทบ เทียมเกย
งามเส่งยมสี่แม่เมือง เปนต้น
ผายผันซิ้นทองไต ปะคือมาด
อั้วค่าผู้ ทองด้าน เถ่าตาม ฯ

◎ ซิ้นซี่ช้างตัวอาด บุญกอง
เปนจอมไทแต่ใน นครด้าน
อามคายหน้าชาวฟอง น้องพี่
พั้งปากต้านเสียงห้าว คู่หงส์ ฯ

◎ เล็งที่ถ้วนเสมอฮูบ กินนรี
ทงคำควนย่างเพี้ยง พายข้าง
สาวสี่เบื้องจำมร ไกวแกว่ง
เขาพี่น้องทงข้าง คู่คน ฯ

◎ เจ้าแอดค้อมพ่ำแพ่ง เอ็ดควง
ผนผนตามแม่เมือง ธรรม์เหง้า
พดหลวงแล้ไหลหลาม เหลือท่ง
แล่นส่ำเชื้อตามเจ้า เฮือเฮือง ฯ

◎ ทะล่งพุ้นถ้ำแอ่น ผาจวง
แถวนาเนื้องหมื่นผอม ผายกว้าง
พดหลวงอั้วสุมคัว เค้าหยุ
นางนาค คึดฮุ่งท้าวธรรม์อ้าง เยียะวอน ฯ

◎ เมื่อนั้น เถ้าบู่พ้นลงง่อน พูสูง
ถวาพอนคับคั่งทาง หลายถ้อง
เขานี้ ดุงอาวก้ำเงินยาง ซ้ำเก่า เฮาแด้ว
ท้าวฮุ่ง ได้หมื่นห้องเฮือนกว่า เกปะกัน ฯ

◎ ฝูงเฒ่าข้าใช้ซ่วง ชมคดี
ก็อนอนฝั้นไผ่หุม เห็นอ้าง
ลางคนได้สาวสี่ โสมหนุ่ม
เมียหยู่บ้านฮามฮ้าง เคียดเค็ม ฯ

◎ บายเหนี่ยงเข้าของหนุ่ม ทับเสีย
ผนผนเต็มท่งนา ทังค้าย
ลางคนค้านเลี้ยงแชง กวนค่า
สูนี้ เซยดาบฮ้ายแนวม้อย ถูกแมน ฯ

◎ ลางคน จับแยกเถ้ายี่ย่ำ ถวนดี ก็มี
บายแชนฤๅหาบลง เลยขว้า
ผัวกูนี้มุงคุด แต่เก่า
สูนี้ เปนข้อยข้าเซยเจ้า แบ่งปั้น ฯ

◎ เขาก็ ยัดยัดให้วิบาก หลังหลาย
เสียจอมหัวกว่าเมือง เปนข้อย แถนถ
ลางคนค้านโลมเมีย แควนถี่
บางพ่องซ้ายหาเลี้ยน เลี้ยมตื่น ฯ

◎ ของเก่านี้เปนที่ เฮาหมาง แถนถ
บุญแพงสิ้นห่มหัว หุมอ้าง
ลงคนให้ทอสัว ฮ้องฮ่ำ
สังบ่อ คึดเมื่อส้างเฮือนย้าว แต่หลัง ฯ

บุญพ่ำพ้อมเคยคู่ บุคตา
สงสารสังหน่ายเด คูฮ้าย
แหนงจัก สิ้นผมเข้าสรนา นอนคึก ดีดาย
เขานี้ เซยดาบแท้ทังค้าย ไซ่นาง ฯ

◎ แต่นั้น ความซ่ำเท้าบ้ำซึ่ม ทนสมอน
อาการผางไซ่คอง เมืองบ้าน
กัวท่อ ภูธรเจ้าเจืองหาน เห็นฮ่าง
เฮวฮีบ ไซ้ส่ำข้อยไปค้าน บ่าวเดิน ฯ

◎ เจ้ายี่ ได้ต่างท้าวมาอ่ม เงินยาง
ไผยัง ทวนใจเสินโทสมัน ควนถั้น
เมื่อนั้น ชาวพางพ้อมภูมอน อ้ายง่ำ
อวนท่านผู้ธรรม์ต้น ก่อนพด ฯ

๑ ค้อยล่ำซ้ำพูพ่าง พายโซน
ผนผนผลูฮอดใน นากว้าง
มันก็ โอมคำไหว้เทพ ประนมนาค
อามก่องเท้าเถิงช้าง ฮ้วมผัว ฯ

๑ อั้วค่ำ ให้ไอ่ต้านแหนคอบ ขุนพาง
หนัวๆเขาชื่นดี ดอมเจ้า
เมื่อนั้น ขาพวงพ้นน้ำทาง ทวนฮอด
กั้มขาบผู้ธรรม์ต้น แต่ไกล ฯ

๑ อั้วค่ำ ให้ทอดถ้อยทักปู่ ค่าบัง
เทื่อนี้ บุญบาไทห่มตู กัวไกล้ นักแล้ว
ตอนว่า เปนนางเผ้าเฮือนหลัง เหงาหง่วม
ได้อุ่มฟ้าตามแต่ คุนเม็ง ฯ

๑ ได้ท่อนท้าวพุ้นฮ่วม ภูธร
ฝูงคอนเขาข่าวมา จิงแจ้ง
เปนดั่ง พานดอนได้กินนรี ฮ่ฮ่า
เหน้าหยู่แล้งพายบ้าน บ่อบาน ฯ

๑ บัดนี้คือคู่ ฝนหยาดย้อยแส่นล่ำ ฮ่ำดิน นี้แล้ว
โทสาสั่งลิ่งดาน ดินหญ้า
ดางตัวเถ้าน้ำกิน เกียงอ่อน
หย้าใหม่แล้วควายเฒ่า ลืมหลัง ฯ

๑ เมื่อนั้น ว่อนว่อนก้องเสียงเสพ ภูมี
ขาพวงยังบ่อกัว กอยไห้ว
ดูก็ ไปเทท้าวแดนผี ยาวย่าน
หว้ายบ่าไม้เมินมุ่ง เมืองปะกัน ฯ

◎ ผู้ผ่านพื้นนางกว่า ใจแขง
ฮันพลขนันออกเมือง มาขว้าง
เต็มแฮงข้าฝูงปุน ไปก่อน
เมื่อนั้น ท้าวฮุ่งม้างเขาได้ ดั่งหมาย ฯ

◎ ได้ท่อนท้าวเข้านั่ง นครหลวง
ออระควนนางหมื่นปาย เปนเหน้า
ซะบองหน้าสาวแกว เทียมพ่าง
เขาข่าวเฮืองเถิงเท้า ฮอดเฮา ฯ

◎ เจ้าอู่แก้วฮุบฮ่าง งามตู
เวรเขาขานแต่หลัง เถิงเถ้า
โสมภารพ้อมบุญขวัน เวียนเกิด
เหน้ากว่าเสียงแพงไว้ แว่นทอง ฯ

◎ ประเสิดห้องหนแห่ง เมืองปะกัน ทีพุ้น
สาวแกวเซิ่งช่วงดื่น ตามใช้
มีพันเชือชองหลัง เอาอ่ม
แดนเทสเท้านาไท้ ข่าวขวาง ฯ

◎ ซะพ่มพ้อมฮ้อยประเทส เทเส
มาซุม ในเงินยางกล่าวทูน ทั้งค้าย
เฮาหย่า สนเทห์ด้วยดวงสวน หินย่อย นี้เถิน
ชวนยี่ ส้างแส่งย้าวแปงค้าย ดื่มเวียง นี้เถิน

◎ เผือนดูถ้อยเถ้าเถิงที่ ธรามรน์ นี้แล้ว
บุญตามีจิ่งเห็น ปางนี้
ภูธรท้าวยังจำ สจจเที่ยง
คันว่า มาฮอดพี้จอมเจ้า หากจักเห็น ฯ

๏ ใจท่าน บ่อข่มแพ้พองเหิ่ยง ยังเสมอ
คุนดุงเปนที่จิง จำแจ้ง
แต่นั้น ปุนดานเฮ้าฮมทวง อั้วค่ำ
พวงเล่าถ้อยถวายแล้ว ซู่ปะการ ฯ

๏ เมี้ยนหย่าแล้วปะนมนาต เถยกาย
นางเมือง ปุนเลี้ยงขานตอบชา ขุนเถ้า
เมื่อนั้น หานพายแล้ดงดอย พั้นง่อน
ช้างเฮ่งม้าคนเค้า คื่นนั้น ฯ

๏ หมักหม่อนเนื้อฝูงหมู่ นางแถว
ละดันเดียระดาดเหลื้อ หลังช้าง
แถวทางข้ายิงซาย กับคั่ง
คือคู่ ง้างแผ่นพ้ำมาหิ้บ เหงดิน ฯ

๏ ยั่งยั้งแล้ดงท่ง หลายแถว
นิ่นนินบดซู่พาย คลี่เค้า
ทะแนวเนื้ออาวพาย ปะนมนาต
กั้มขาบเจ้าองค์อั้ว อ่อนอาม ฯ

๏ เยาวราชพ้อมบ้ำชิ้ม ชมลดี
ยอขันดอกเคื่องคำ หุมไห้
เจียมแต่ บาลี่เต้าไกลเมือง ตะพี
ดูอ่อนไช้ใจน้อย จอดจิง ฯ

๏ เมื่อนั้น พวงครั่ถ้อยถนอมจอด คำควน
เร็งโฌยังไล่นา ถอแล้ว
อันนึ่ง หวนหาข้าฝูงมา ฝูงหมู่
แล้วซู่ขั้นดูพ้อม พานาน ฯ

๏ แล้วฮึบ แส้หมู่ช้างทันที่ ทุนดุง
อันจัก ตามอาการส่วนยัง ยาวมือ
บุญสูงอั้วขานขุน แซจอบ
มันก็ ไหว้ท่านเจ้าคำตือ ถวดกาย ฯ

๏ เมื่อนั้น เบืองบ่าวง้อมปงฮอด ฮิมนา
สนสนพายแถว่งกะดึ่ง ดังก้อง
ล้อมนั้นผู้บาเดียว อ้ายผ่อง
ดงจากช้างปะนมน้อม กาบกร ฯ

๏ ย่องย่องเนื้อขันไหย่ ทามแฮง
นางเมือง ปุนขันลดาแต่งทอน ทังแก้ม
ถ้วคำไช้อามแถลง ถามข่าว
มันก็ ชอบท่านเจ้าสินล้าน ดูกดุง แท้แล้ว ฯ

๏ ค่าว ๆ เหลื้อมแสงส่อง อุทัย
ดอยสูงแสนต่ำพาย งาซ้อง
ไหลดงลั้นงวงพู ตาคั่ง
บ่อฮู้ กี่ล่ำถ้องแถวต้าง ซ่อแซง ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าจิ่งต้านถามหมู่ ทาลำ
เขาก็ ปะนมบุญสูงกล่าวแถลง แถมถ้อย
ดงนาพุ้นสามขุน จนงราช
น้องท่าน เจ้าติ้วล้อยตามหมู่ หนุนหลัง พุ้นแล้ว ฯ

๏ ชะพาดพ้อมอ้ายไค่ คอนชาย
ขุนยนเขาอ่อนคอน คนไกล้
คัวหลวงไว้หลังเจือง จอมราช พุ้นดาย
เจ้าติ้วล้อยหุมไห้ มั่งมี ฯ

๏ ชะพาดต้นคับท่ง นาเนื่อง
ทาดหุมฮุ่งเห็น ส่งวนพ้อม
เมี้ยง ๆ เหลื้อมทุงทอง ชายช่อ
มันก็ ไหว้อ่อนเจ้าคิ่งค้อม ดูกดุ ฯ

๏ ห่มอมหม่อหน้าท้าวหนุ่ม แองคอน
นงเยาว์ชมชื่นหัว หุมต้าน
ของหอมพ้อมหลายหาม ถ้วนเบื่อง
ยาชู่พ้องพดด้าน ดวดเหลือ ฯ

๏ หนักเหนื่องช้างท้าวฮุ่ง น้ำจน
แพนหางเผือฝ่ายนา เนื่องเต้า
ฮมฮมม้านันควาน ห้างหิ่ง
ฮั้วค่า ผู้ที่เหง้าหลิงต่ำ ตักชนา ฯ

๏ พายเพลิเพี้ยงแสนสิ่ง สุทธการ
ดอยไกลสุดชั่วตา เต้มย้อ
บรพารพ้อมดารา เสื่องไดก
ม้ามาก้อโดยดั่ง เหมื่อยไหล ฯ

๏ อันนี้ อัปปโชคหลื้อฮู้ ว่า บุญตน นี้เด
ฮมอาไลลั่นแด ดานร้อง
ในทวงอั้วสินทะนา นานเนื่อง
แม้งนิ่ง คืนคืนก้องเสียงเสพ เภรี ฯ

๏ เพื้อง ๆ กั้งครฮ่ม พานคำ
พังเพียง ทงอินทีย่างผาย ผันย้อง
ธรรม์ย่าท้าวเนาไน ประดิษฐมาด
บ่ฮู้ ก็ส่ำก้องถนิมแกว่ง จ่ามร ฯ

๏ ชาด ๆ ช้างเทียมราช พังแดว
ระดอนเดียระดาดดู ดาดั้น
ดงนาฟุ้นนางแกว ไกรราช
เจ้าอู่ แก้วพันค้น แต่งดาม ฯ

๏ เพื้อง ๆ เหลื้อมถั้วดวาด แพแส
ฮงฮงใส่เทียงยาม ปงฮ้อน
แผ ๆ ช้างพานคำ ซูเคื่อง
เขารอดพื้นเมืองปั๋ว บั้ดมา ฯ

๏ หนักเหนื่องข้าไร้ช่วง ยิงชาย
ภาส่าเขาหากยัง ดูพ้อม
เหลือหลายพ้อมกางนา ต้นท่ง
พุ่งพุ่งช้างงาค้อม เคื่องคำ ฯ

๏ แต่ย ได้กงท้าวเมืองชอก นครชวาง
แดนนาคำจิ้มดอย ดูกว้าง
บัวนางข้ายิงชาย คับคั่ง
บ้ำท่านผู้ ธรรม์อ้าง ฮุ่งหลาน ฯ

๏ ชะพั่งพ้อมฮุ่งไพ่ เงินยาง
เขาก็ ประนมภูบาลแต่ไกล กอยไหว้
เถิงที่ นาชวางเท้าสุมมวน เมี้ยนหมู่
บ้ำท่าน ผู้แก่นไท้หวนฮีบ ฮักหลาน ฯ

๏ ถ้านี้ คือคู่ได้เสวยแผ่น นครสวรรค์ แลเยอ
เผือดุง หลิงสมภารไปมี ไผเพี้ยง
ท่อจัก วอนขวัญให้ยาวยืน ยู่ช้าง
เฮาพ้ำ เฉียงสำช้าหุมพ้อม ฟ้าปะมาน ฯ

๏ เทื่อนี้ ได้ต่างท้าวมาอ่ม	เงินยาง
เมื่อนั้น บาคานกอยกล่าวเถิง	แถมถ้อย
ฮอยที่ บุญดุ;บ้าขวางแซง	ปางก่อน
ก็ค่อยะตามท่าน เจ้าติวถ้อยสอนสั่ง ที่เดียว ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าอั้วค่า	ยินบาน
ภูธรเยียวยื่นมือ	ผันไกล้
ถามคายไหว้บาคาน	พ้อมพี่
ท้าวอุ่งใช้ใจน้อย	จอดจิง ฯ

๏ เมื่อนั้น อัวคัวถ้อยถนอมสั่ง	จอมหง
โดยคนิงเฮาไค่หุม	เห็นหน้า
หย่าได้ ฮมเพิงเพี้ยงพงสา	ฉันต่าง
มิงเยียะ ถามข่าว แก้วก่ำฟ้าเขาน้อง ชู่นางนั้นเนอ ฯ

๏ มันก็ แปงเล่าถ้อยแหนฮ่าง	เฮียงกอน
สีเจียมปางอู่เมือง	มวนพ้อม
เดียวเยียะ ทวนความข้อยขอวอน	พระพี่ นั้นเนอ
ท่อว่า กางเพิ่งเจ้าคิงค้อม	ค่อยมา ฯ

๏ บังเกิดห้องหนแห่ง	เมืองปะกัน
พงสาสุดชั่วมรณ์	เมียฟ้า
ทนกะฉันเล้าสุดแด	ตานชมอด
ท่อว่า ถ้าถนอมย้อนบุญเจ้า	ฮ่มเย็น ฯ

๏ แล้วทอดถ้อยถแถงกล่าว	กอนถวาย
ถามหงเห็นชู่อัน	เอาไหว้
เมื่อนั้น ภูธรให้ยายแพน	ไปก่อน
บ้าเหนี่ยวเจ้าจอมไท้	เที่ยวเมือ ฯ

๏ กะสิงฮว่ายพ้อนไกวแกว่งแถมแพน
พดหลวงเหลือคั่งทาง	เปนถ้อง
แนนพันอั้วเมือขวา	ข้างยี่
ค้ายพวกพ้องฝูงเก่า	เงินยาง ฯ

๏ เดียระดาดเซืองพ้อมสี้	พันสนม
เมืองขวางยู่ยี่ปุน	เปนเจ้า
ชะถมเพียงยางกาว	ตกท่ง
บ้าท่าน ผู้ที่เหง้าแส้ก่อน	อวนหลาน ฯ

๏ ผู้กังท้าวเนานั้ง	อิงหมอน
โสมคานนางลูกแมน	เมือซ้าย
ชะลอนเทียนเมือขวา	ซ้ มแก่ว
ค้ายหมู่เหน้านางหนุ่ม	ไทปะกัน ฯ

๏ ผิวแล่วเสื้อแคงนุ่ง	แฮไหม
นองมาเปนแปดกัน	แถวก้าง
บักสีพ้อมในไพร	ชมชื่น
วางลูกไม้งองถ้า	ถ่อมบา ฯ

๏ บินดุ่งดั้นนับหมื่น	สวาสวา
คอยเก็งญาชู่นาง	ในช้าง
ฝูงชาวบ้านตามมา	เต็มท่ง
อันนี้บุญท่าน สร้างแต่ฟ้ากัมแก้ว	เกิดมา ฯ

๏ ค้อดอกไม้เบี้องบั้ง	ชมฝน
นางกัญยายิ่งสาว	สวรรค์ฟ้า
เทื่อนี้ การจำเจ้าตนคาน	น้องเชื้อง
ชมลูกบ้าฮามแก้ว	ลูกแกว ฯ

◎ เจ้าอู่แก้วทงเคื่อง แคงถนิม
คอคางแอวอ่อนเวียน นารตั้ง
พิมพาเพี้ยงบัวขาว ไขกาบ
ยามเมื่อ ชายถ่ำแถ้วพอสถั้ง หลุดแต ฯ

◎ เมื่อนั้น โส้มฮาบท้าวเถิงที่ เชียงขวาง
สนสน ไทเงินยางจอดใน นอนบ้าน
หานพายพ้อมไทปะกัน มาใหม่
เนาแนบฮ้านแฝงผ้าย ปั้กตูเวี่ยง ฯ

◎ ไย่ไย่เบื้องฮ้ายส่อง ขุนพาง
เฮียงพายพับฮ่มไซ เซาซ้าง
แต่นั้น บุญขวางเข้าเมื่อเมือง ระวังเคื่อง
คื่นคื่นค้างถายถ้วน ซ่อเขี่ยว ฯ

◎ ผ่อเห็น เพื้อง ๆ ฟ้าไหลหลื่ก วาโย พุ้นเยอ
นักสนมมวนหมู่เดี่ยว ตาถ้น
ปางหวารเหลื้อมมนโซ ซ้อยโซตี
พระบาทท้าวธรรม์ต้น จอดพาย ฯ

◎ มะโนคเนื้อแถ้วฮาบ สงถื่
นางหลายคลาจากพั้ง เมื่อห้อง
สาวสนมเบื้องจามรี่ ไกวแกว่ง
ค้ายส่ำน้องชูไกล้ ยื่นแคง ฯ

◎ แพ่งแพ่งนิ้วสวยไส่ ถนิมภรณ์
ผินแคงไปบ่าเดี่ยว ดวงซ้อย
แต่นั้น มาไทขึ้นเมือเถิง ทงแท่น
นางหนุ่มล้อมคูถะห้อย แกว่งพระมร ฯ

◎ ตะแบ่นหน้าขาวส่อง เสมอดาว
ผายเบิ่งซรเบิ่งปาง เกยแก้ว
สาวสนมขึ้นโฮงทอง เฝ้ายี่
เนานั่งแถ้วปะนมนิ้ว กาบบา ฯ

◎ เมื่อนั้น บ้ำซื่มเต้าเถิงที่ เทียมหลาน
จัดความหาลูกแมน หลายพ้อม
โส้มคานอั้วอามคาย ตั๋วก่อง
เนานั่งไกล้ทุ่นท้าว ยื่นสลา ฯ

◎ เมื่อนั้น เจ้าอู่แก้วทัวระท่อง เถิงสถาน
ภาสาเขาหากยั้ง ดูพ้อม
สาวฮามไซ้หลายปาน เปนซ่วง
เนื่อด ๆ เบี้ยงคิ่งค้อม ค่อยกะสั้น ฯ

◎ เขาข่าวแท้เที่ยมคู่ ปางทอง
ฮมฮม ไทเงินยางชิ้ดกัน กวนต้าน
รื่อว่า มามื้พ้อมเถิงสอง สมคู่ สั้นนี้
คือดั่ง เปนหน่วยถ้านรื่อสู้ ซังซา ? ฯ

◎ เนานั่งพ้อมปะดับหยุ่ เปนกัน
ดอนดอน มื้ถอามคายคว่าจูง จับน้อง
เฮ้าน สมภารพ้อมกำกัน ลงเกิด จิงแถ้ว
คือฮ่วมห้องอุทรท้อง ที่เดี่ยว ฯ

◎ กำเนิดนี้ฮอยฮ่วม พงสา
เที่ยวสงสารแผ่กัน ไกล้ท้อง
สมภารท้าวกำมา มี่คลาด
เฮาพี่น้องทงหมั้น หมื่นบี่ ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าอู่แก้วโสมสอาด อวนมะโน
พาทีจาอ่อนไล เสียงต้อง
เทื่อนี้ บุญเถิงให้เร็งโญ ใช้ช่วง
เจ้าพี่น้องยาได้ ด่วนวาง แดเนอ ฯ

๏ ชื่อว่า ผิดโพดพันนักชิ่น ขอวอนไว้ก่อน
ดางดูใจซู่อัน คีฮ้าย
พั่งกอนอั้วอามคาย ขานชอบ
เฮาพี่น้องทังค้าย คู่คน ฯ

๏ บุญคอบได้มาฮ่วม เฮือนเดียว หั้นแล้ว
(เพิงที่ หายสนเททีคำ เคืองแค้น
เมื่อนั้น งามเสถียวแก้วนางแกว ขานชอบ
ฮักฮ่วมแหน้นเหมือนเชือ ทุ่นทวง ฯ

๏ ปะกอบผู้) เจ้ายี่ ยินสงวน
ปุนแควางหิ่งเมือง กินแล้ว
เทพีบ้าขวนเคือง เอาแพ่ง
เจ้าอู่แก้วธรรมค้น ลูกแกว ฯ

๏ พ้อมท่าน ผู้แห่งแหง่าสองอ่อน ยามลาย
ทะแนว ถือบยวคำเทียนดง เลยพ้อม
โยธาท้าวทังหลาย กินม่วน
ทุกที่พ้อมคอมเจ้า คู่คน ฯ

๏ ฮ่วน ๆ ก้องกงราช โฮงทอง
สนสน ชาวเงินยางได่เลย พนันเหล้า
หนักพันได้สองไห แล้วหย่า
ท้าวฮุ่งซ้าบวยน้อย จิ่งพอ ฯ

๏ อั้วค่าต้านเดินหมู่ นายเฮือน
ฮมฮมยอพาดแถว เดียนเข้า
พันเผือนย้ายมาเฮียง เฮือนแจก
ค้ายสิ่งเหง้ากินพ้อม พ่ำมวน ฯ

๏ ออระแนกนั้วท้าวฮุ่ง ทวยเสวย
โสมคานถอยส่วยมือ เช็ดผ้า
พอดีเมี้ยนมวนเลย ลงลุ่ม
น้ำซึ่ม ผู้แก่นให้ถายี่ เมือหอ ฯ

๏ ซะพาดพ้อมเหน้าหนุ่ม นางแมน
พอปะมานเลยเลิกม้วน เมือห้อง
เจืองผันอั้วอามคาย ขึ้นเท่น
สองพี่น้องตามท้าว ทีเดียว ฯ

๏ เจ้าแก่นอุ้มเอาพี่ พิงสมร
โสมเสงี่ยมงามเถิงสวรรค สาวฟ้า
เมื่อก่อน ฮามเฮียมฮ้อนทังปวง ปิ้นปั้น
ฮักฮูปแก้วนงหน้า หมื่นกะสัน ฯ

๏ อวนก็ ดั้นดั้นดั้นเถิงที่ ฮามหลับ
หลายวันคืนเฮ่งเถิง แถมข้อน
นอนนับมออันฮาม เฮียงพ่าง
แสนโสกฮ้อนฮมน้อง เนื่องใน ฯ

๏ เจียมจากห้องหนแห่ง เมืองปะกัน
คองไคดูไป ระบวนพ้อม
ตอนว่า ปั้นนาไว้เขาหวน หอมไพ่
คิดพี่ผู้คิ่งค้อม ค่อยมา ฯ

◎ ตื่นเก่ลม ล่วงฟ้าฝืนซ่อ นายเนื่อง
มาลาหอมฮ่วงโฮย ฮมเฮ้า
เมื่อนั้น อามลายต้านสั่งเจือง จาก่อน
ก้มกล่าวถ้อยถามอั้ว มิ่งเมือง ฯ

◎ เจ้าอู่เก้วหมักหม่อน หลายผิว
คำเคืองคิดบ่อิ่มตา ตนได้
ขิวหาต้านคำหวาน เสี่ยงอ่อน
คือคู่ ดวงดอกไม้จาวแจ้ง จิ่งบาน ฯ

◎ ฮ่อนฮ่อนฮ้อนฮักเฮ่ง ฮมหนาว
ไม่ตื่หวานเลี่ยมล่ำ โฉมซ้อย
ฮามเห็นหน้าขาวเขียว อวนอุ่
ยามนั่งกั้นขวันช้อย ขาดแฮง ฯ

◎ ปานนี้ นอนเน่งหลื่อหรือหยู่ สันได
มิ่เพิ่งเ.พงบ่ออาดฮาม แฮมมื้อ
เมื่อนั้น สั่ใส่อั้วแถมวอน แวนมาก
ซื่อว่า ได้ติ่วตอกองแก้ว นั่งเนา ฯ

◎ แหนงซั่วสู้สมพาก ไมตี่
คำแสนสเมอแกมเบา บุงเหี้ยน
เยี่ยวท่อ มิ่ในล้าบุรีอินท์ เอาเปี่ยบ
เที้ยนแต่ ได้สุ่มฟ้าพั่งข่าว หลายใน ฯ

◎ อันจัก ทำเฮียบแท้เท้าทั่ว อุดร
มีที่อาไลแสนล่ำลาว ลื่อลั่น
กงนครด้าวชมพู ฮื่ฮำ ไดได้
เมื่อนั้น ท้าวฮุ่งผู้ธรรม์ค้น กล่าวนาง ฯ

◎ เปนดั่ง แสนล่ำห้วยน้ำผ่า เขาเขี่ยว
ไหลมา โฮมวังขวา สู่คุง คาเสี้ยง
ซายนี่ง ทำนาแล้วทวน.ที่ยว ท่.ไฮ่
ผั้งลูกเต้าแตงพ้อม ถั่วงา ฯ

◎ แล้วเล่า ปะไฮ่ไว้เปนฮุ่น ฮกหนาม
พายเฮี่ยม คือนาขวันแห่งเฮา แฮงล้าง
เฮานี้ สมภารพ้อมแนวนาม เนื่องราช
ไผห่อนฮ้างพงส์เชื้อ ไช่คอง

◎ อันนี้ง ลอนว่าได้โดยราช สมภาร
เปนคองอันแท่หลัง เหลือล้าง
หานพายแพ้เอาเมือง มาอ่ม
อ้วนติ่วช้างคืนสู่ เงินยาง ฯ

◎ ชะพ่มพ้อมเชื่องถ่าว ถนิมภรณ์
เทื่อนี้ เมืองขวางยู่ท่างเฮา ปองกว้าง
ฮื้อว่า เฮี่ยมหุมน้องนามกร การต่าง สันนี้
เจี่ยมแต่ นิราสฮ้างฮมฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

◎ กิ่ลไก่ ได้ต่อหน้านอนพ่าง พิงสมร
อาการดูดั่งซัง ซงถ้อย
คอนคอนขึ้นเขา.ขี่ยว เถิงหลิ่ง
ขอเนตรย้อยยมไห้ ไช่ปะมาน ฯ

◎ ทุกสิ่งกั้นกอยหอด สาลี่
เมื่อนั้น โสมคานนบนอบเจือง จอมไท้
เจี่ยมแต่ บาสี่เต้าไกลเมือง ละพี่
หว้ายบ่าไม่เทท่าน ในปะกัน ฯ

๏ ได้เผ่าเหน้าพ้อมสี่ พันสนม
เยียวขวัญออนหยู่หลัง หลายพ้อง
เฮียมก็ อายมฮ้อนดอมแด ดวงปั้น
พี่ย่อมข้องดาด้า เจียขวัญ ฯ

๏ ดั้นดั่นดั้นดองฮอด เฮียงสมร
เยียวว่า ไสสันสุกหล่าผอม ผิวเส้า
คอนคอนค้อยราดี ไกลฮุ่ง
ทวงพี่ฮ้อนฮมเฮ้า ใช่ปะมาน ฯ

๏ คิดไค่ หว้ายบ่าไม้โดยดุ่ง เดินดอม
เทื่อนี้ สมภารเคยคอบดุง ทังข้อย
ท่อจัก ขอวอนให้บายืน ยาวโยชน์
ผู้ท่าน เจ้าติ้วส้อยเผื่อข้อย ฮ่วมบุญ ฯ

๏ แต่นั้น มะโนดอุ้มเอาพี่ พิงสมร
ชมสองสนุกอุ่นเมือง เฮียงหน้า
เมืองหลวงพ้อมพักนอน เย็นหยู่
ดาวดาดฟ้าเดือนข้อน ไก่ขัน ฯ

๏ ลูกไพ่พ้อมทุกหมู่ ทำคัว
เสียงนันควานลาดทะโคน เคียนช้าง
หนัว ๆ เค้าโฮงขวาง คนคั่ง
โสมฮาบผู้ธรรม์อ้าง อู่เมือง ฯ

๏ ยั่งยั่งหน้าท้าวฮุ่ง ชมสงวน
เฮือง ๆ สูรย์ส่องพะโยม ยังฟ้า
โสมดวนท้าวคดถนาง ฎกอาบ
เมี้ยนสว่ายหน้าแดงแล้ว ชู่ปะการ ฯ

๏ โสมฮาบเมี้ยนมาแท่น ธรรม์ขวาง
โยธาแหนแห่เวิง วังใกล้
เจืองก็ วางคำต้านหานพาย ถ้วนถี่
ให้บ่าวพ้องพลถ้าน ชู่ขุน ฯ

๏ เฮาก็ ต้องเดิบได้ท้าวที่ เมืองปะกัน
เร่งโฉ ปุนแพร่นหมื่นฮำ ทังผ้า
เสียงนันท้าวพังพาย พอหมั้น
เดินส่ำม้ามวนได้ สี่พัน ฯ

๏ งามถื่นถิ่นอานไหม่ แกวแปง
ชะดัน ฝูงนางแมนส่ำสาว บัวหน้า
เจืองแยงไว้พันบ่าย เชืองถ่าว
เจ้าแผ่นด้านปุ่นแล้ว ชู่ปะการ

๏ ค่าวค่าวเนื้ออั้วค่า เทียมผัว
นางแกวม่อนมั่นนั้น นองเผ้า
พังบัวห้างโดนคำ ยินหยู่
ผู้แห่งเหน้าพ้อมพี่ อามคาย ฯ

๏ (สะพู่พ้อมดาวเฮือ เชนคำ)
พลหลายเหลือคั่งทาง ทุกถ้อง
นางเมืองบ้ำธรรม์ยำ เปนใหย่
อั้วค่าเจ้าสินด้าน เผ่นพัง ฯ

๏ ไย่ไย่พ้อมทุกหมู่ นางแกว
ทังหลายเขาชู่ชาว เถิงช้าง
ทวนทวนก้องเภรี เสียงเสพ
ธุงยาบกว้างบังเจ้า ชู่พาย ฯ

◎ สนั่นแทบเท้าบดเง่า ง่าสูรย์
พลยายยังย่างเบื้อง ไปหน้า
แถนคูนให้เปนเพีย เยาวราช
เจ้าลุ่มฟ้าเฮวฮอด เงินยาง ฯ

◎ อากาศเท้าพลแห่ ส่วนมวน
บุญขวางฮับฮาชุมวน เมือห้อง
ลำลำบ้ำอวนหลาน แล้ก่อน
เขาพี่น้องลงช้าง ชู่คน ฯ

◎ หมักหม่อนหน้าพระบาท เถิงลุง
สีผลเมือนั่งเทียม ธรรม์ค้น
พญาเจืองเจ้าบุญขวาง มาฮอด ดีรือ
ขะพาดลันโฮงกว้าง ชื่นงัน ฯ

◎ ท้าวทอดถ้อยขานขอด คำเมือง
เมื่อนั้น อาวพายฮอมชู่อัน เอาไหว้
หลานท่าน ทำเบื่องม้างเทปะกัน ท้าวกว่า
ได้ตัวช้างทังม้า มากมวน ฯ

◎ สว่าสว่าถ้วนนางหนุ่ม พันปาย
หลานก็ แยงดูควนค่อยแหน ลุงป้าย
พายเจืองซ้ำชะไนนั้น ในขว่ง
ถ้วนหมู่ม้าอานส้อย ยาบทอง ฯ

◎ ตั้งนี้ท้าวกว่า เถียงแต่น้อยเฮียกถ่วง ลมผัน
ฮองฮองเฮืองแค่มคำ งามถ้วน
ธรรม์ย่ำท้าวกอยแถ หลิงถี่
พายกล่าวถ้วนถวายแล้ว ชู่ปะการ ฯ

◎ ตูก็ ไปพากท้าวทันที่ เชียงสำ
มินานเฮวฮิ่บแฮง ฮันช้าง
ลงนาแล้วคอยปะกัน เมินมุ่ง
นางกว่าห้างพายพ้อม ออกมา ฯ

◎ พุ่งพุ่งแส้อวนก่อน สิงทอง
หลานก็ ดาพายชนชู่เมือง มวนถ้า
ฮอง ๆ เหลือมปะคือคำ คูนหมู่
ฟ้าเหลือนตั้งทันหน้า เกียวทาน ฯ

◎ ชู่ชู่แส้ม้ามาก ผาทอง
ดีเพื่อ พานคำแซงข่มเขา กอยค้าน
ตูก็ นองพลเข้าเมือเมือง มวนไพ่
แล้วเล่าอ้วนพลตื้อ ไส่นา ฯ

◎ หลานไค่ถ้อยสอนคว่าง คำเนือง
เยียวลุงคองข่าวฮัน เฮวช้าง
ตูก็ คืนเบืองแท้ทังวัน เฮวฮิ่บ
เถิงแห่งด้าวบ้านเก่า เชียงอิน ฯ

◎ หว้ายกิ่บก้ายาวย่าน นาเนือง
หลานก็ จำขุนฟองถ่วงถอง เถิงเจ้า
ขอบที่ บุญเฮืองให้นางย่ำ เฮวฮอด
เจ้าหมื่นม้าวเถิงที่ เชียงขวัน ฯ

◎ จงจอดแจ้งคนิงอ่า เถิงลุง
วันลุนเลยล่วงมา เมืองถ้าน
บุญสูงเจ้าเกือเมือง ท้าวซิ่ม
แหนพากด้านแขซ้อ ขอบคดี ฯ

๏ เยียวบ่อ ได้ฝ้ายพ้ามาตื่ม   เงินยาง
เปนดั่ง ภูมิทวนเสลาโสตส่ง   สุงบ้ำ
บุญขวางเจ้าธรรม์ยำ   ยสไหย่
เจ้าแผ่นหล้าเดินแต่ง   โสรา ฯ

๏ ไย่ไย่ส้นไหมาต   มวนแค
เดินนายเฮือนฮีบดา   ดูน้ำ
แหนคำต้านคำยวง   งัววาด
ซู่แห่งถ้ำโฮงฮ้าน   ลุ่มเทิง ฯ

๏ ท้าวก่ายข้อแรกต่าว   นัดดา
เร็งโฌ ฟายฮางบัวบอกกอง   เถิงพ้ำ
ขุนเจือง ไปเทค้าวแดนผี   มาฮอด เฮาแล้ว
ดุงซิ่มข้าควายช้าง   ทุ่มแค ฯ

๏ ปัดหลอดเหลื้อมแต่งส่อง   ส่งงาน
ปะแหวคิ่งฮาบคำ   ควนย้อง
เมืองๆเหลื้อมปานคำ   ไกวแกว่ง
จอมหยู่พ้ำปุนบ้อง   ซ่อยแหน ฯ

๏ ดูก็ ได้ท่อนท้าวบ้านแห่ง   เชียงทอง
ทุกแดนคนส่วยทอง   มาไห้ว
ฮองฮองนี้วเฮืองแหวน   แล้วหย่า
ค้อนโคตไค้เลียงพาท   เภรี ฯ

๏ เจ้าว่าให้งัวย่าย   คำยวง
เตาดาดิ์แต่งเดิน   ดูเหล้า
เร็งโฌต้านทั้งปวง   แล้วแต่ง
ผู้ที่เหง้าอั้วคำ   คอมเจือง ฯ

๏ กับทั้ง นาแน่งเนื้อนงถ่าว   สามมะเยียว
บุญเฮืองเอาแพ่งโดย   คอมเจ้า
คนึงเถิง สีเสลียวล้างเชียงเคือ   ง้อมม่วน พายพุ้น
ปานนี้ เจ้าอ่อนผู้จิ่งหน้ามาฮ่วม   แองคอน ฯ

๏ ชั้นที่ เหง้าอู่แก้วกินฮ่วม   ขุนยน
ชะลอนเมียลี้พ้น   มีช้อย
สะผดเจ้าจอมนาง   นงถ่าว
พ้อมซูบเหล้าขุนช้อย   ไซ่ลือ ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้านางเถ่า   โฉมขวัญ
คอนชายถือแพ่งโดย   คอมน้อง
โสมสันเจ้านางมุน   นางเกิด
ทุกที่ซ้องปะนมนิ้ว   นอบทูน ฯ

๏ แดเดิดต้นขาวสิ่ง   นางพรหม
แถนคูน เอาคำยวงฮ่วมคอม   ดูถ้วน
เมือง ๆ เหลื้อมมนีสี   ใสส่อง
หลิงถ่ำถ้วนงามเต้ม   ดีนปะมาน ฯ

๏ กาก่องเนื้อนงถ่าว   แองคอน
เชินบาคานชอบเอา   ไหซ้าย
ภูธรท้าวบายกำ   ค้อมก่อง
พลติ้วฮ้อยเล่งเจ้า   ผ่อดู ฯ

๏ สีส่องหน้าเฮืองฮุ่ง   ส่งงาน
ชะบูคิ่งคาดจันทน์   งามเต้ม
โสมคานท้าวคืออินท์   ถงถอด
สะไบดอกไม้ผันเซ้น   แซบโสม ฯ

๏ เนื้อปอดแจ้งคือแว่น วันจื่น
โยธาประนมนอบมือ มวนไหว้
ลืนควนท้าวธรรม์ยำ แล้วหย่า
ได้เพ่งเหล้าเถิงหมู่ ขุนแกว ฯ

๏ ชะพาดเนื้อทังอ่อน เอ็ดควง
ตระแนว บายบวยค่ำเที่ยนลง เลยพ้อม
บุญยวงเจ้าก็อเมือง มนุสโลก
นางนั่งล้อมแฝงเฝ้า แท่นคำ ฯ

๏ ดูโชคได้เมืองบั๋ว กะไดทอง
ธรรม์ยำ เดินชาวเฮาชู่คน ฝูงข้า
ผองดูเบื้องธรรม์ยำ ก้อนถี่
เจ้าลุ่มฟ้าหลิงแจ้ง ชู่ถวง ฯ

๏ ทุกที่เทื้ยนกินเกิบ กวนเมา
เมื่อนั้น ค้ายวงเดินชู่พาย ตางเจ้า
ทังเมืองพ้อมเอามวน เมียนหย่า
ผู้ที่เหง้าสองท้าว ชื่นชม ฯ

๏ สว่าสว่าพ้อมฝูงหมู่ ชาวปะกัน
ฮมฮมจัดตั้งถุง ถงพ้อม
โสมสันแก้วอามคาย อั้วค่ำ
บ่อยู้ ก็ส่ำเหน้าคิ่งค้อม ถู่พัง ฯ

๏ แม้งนั้ง เถิงป่าพ้าวถ้องถี่ เชียงจวง
ทังสองคนแล่นนำ ตื่นช้าง
ฝูงสาวแส้ทุกถวง ชมชื่น
เถิงประเทศกว้างหอราช เชียงสา ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมเฮียงแฮบ กุญชร
บาเจื้องเมือแท่นคำ คุนแก้ว
ถมออนเบื้อง,หมื่อยหนา หนาวหน่วง
ดี่แก่ ดาวดาดฟ้าบินแล้ว ขอบเขา ฯ

๏ สูรย์ล่วงลั้นลงลุ่ม นายเนือง
ตาเวาขันฮ่มตาน ตื่นบ้าน
บาเจื้องขึ้นเมือสถาน เถิงแท่น
อั้วค่ำเจ้าลืนล้าน ก่อมผัว ฯ

๏ ฝูงแกว่นใช้ลดม่าน ถายลง
แคงบัวใบทั่วเดียว ผืนผ้า
โฮงหลวงเหล็อมมนีโช ไสส่อง
หน้าต่อหน้านอนเนื้อ แนบสม ฯ

๏ กาก่องนั้วน้อยโฮบ ฮัดนาง
ดี่แก่ ถมนองพัดหว่างดอย ดงหว้า
วางคิ่งค้อมพอยาม แล้วฮุ่ง
สูรย์ส่องฟ้าปงฮ้อน เฮือเฮือง ฯ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมขุนไหย่ เมือมวน
บาเจื้องเนาแท่นคำ คนเฝ้า
ทวนความใช้อาวพวง พลถ้วย
เชือจ่ง เมือแห่งเจ้าจอมล้าน เล่าทูน

๏ หลานอว่ายช้างขนกว่า เทปะกัน
คูนเมืองพัดเพียกแฮง เฮาได้
ปั้นนาพ้อมทังหลาย นับคู่
บางพ่องไว้ตอมคว่าง ไนปะกัน

๏ ฝูงหมู่ข้าแดวนย่าน เหลือหลาย
บั้นเมืองกินคู่คน คาถ้วน
พายพังได้โดยบุญ พระราช
ถ้วนส่ำม้าอานส้อย ใส่คำ ฯ

๏ ซ้ำแจกด้วยฝูงขนาด เฮวแฮง
ยำภูธรบอกบน ดุงบ้ำ
บั้นเมืองไว้คนหาน นาขอก
เชื่อจ่งเมือกถ่าว เจ้าดุ่มฟ้าความหมั้น ชู่อัน ฯ

๏ แต่นั้น ข้าจากห้องโฮงราช เถิงดุง
ธรรม์ยำหลิงถ่ำคอย คนใช้
ฮวาน ๆ ฮ้อนวันสูง ได้โชคี
ข้าก็ ทูนบาทไท้กอยไหว้ กล่าวกอน ฯ

๏ หลานก็ ดูโชคซ้ำได้ไส่ แสนนา
บรพารเมืองบ่องดัน แดนแย้
นัดตาเจ้าเจืองดุน ถ้านมาด
เฮวฮีบ แล้หมู่ช้างมาฮอด เงินยาง ฯ

๏ พระบาทเจ้าดวนว่า ดันได
การเปนเพาะเพื่อเมือง ดุงบ้ำ
เมืองในชั้นนครหลวง ยูแต่ง
ฝูงพวกพ้องฮิงไว้ แต่ปะมาน ฯ

๏ ควนแบ่งให้ไผหยู่ ไผกิน
เร็งโญขานขอบใจ เจืองเจ้า
บ่อกว่า นรินท์ผู้ผดควน กันเกิด กูแล้ว
ดุงหยู่ถ้าเปนเถ้า ฮ่วมบุญ ว่าเนอ ฯ

๏ ประเสิดแท้หลานว่า ดันได
คุนโนเจืองช่อยเฮา ริอน้อย
ในเวียงชั้นเงินยาง มวนมาก
บ่อกว่า เจ้าติ่วส้อยปุนแต่ง โดยเดิม ฯ

๏ ดุงก็ ฝากคาบไว้ให้ยี่ บ่องเมือง
เติมใจบาลูกจอม ใจก้า
บุญเฮืองท้าวธรรม์ย่ำ เมี้ยนดั่ง
คืนคอบ เจ้าดุ่มฟ้าปะนมนิ้ว นอบถวาย ฯ

๏ ชะพั่งพ้อมทูนราช นัดตา
หานพาย เดินชู่ขุน มวนแล้ว
บัดนี้ เมืองเฮากว้างก็อนา ถ้านด่วย
ยิ่งจัก เลี้ยงบ่าวแก้วฝูงยาก ทุกขุน ฯ

๏ แต่นั้นอ้วค่า ให้กล่าวท้าวทังท่วย เงินยาง
เฮาจัก ปุนดูนาทั่วเมือง ยางด้าน
เจืองก็ วางความพ้อมคำยวง งัววาด
เจ้าก็ มานั่งด้านทูนท้าว ชู่ดวง ฯ

๏ ชาดชาดเบียงอ้ายง่ำ พูเมิน
ทังสามมะเฮียวบู่พวง มาพ้อม
ชะลอนถ้วนนายจั้น เจียงมาตย์
มานั่งล้อมทูนท้าว ที่ควน ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูวนาถได้ทังแท่น เงินยาง
ส่ามส่านเลี้ยงลูกจอม ใจก้า
ทันที่ เซียงส่าไว้นางงาม ง้อมม่วน ควนแล้ว
ยังหยู่แล้งดอมบ้ำ ไปมา ฯ

๏ ค้ายส่วนเบื้องหนองอ่าง เชียงอิน
เวนเก็งญาม่วนเมือง เมือสล้าง
เมื่อนั้น ขึ้นใจอั้วอามคาย คึดยาก
ไหว้ยี่ผู้ธรรม์อ้าง กล่าวกอน ฯ

๏ ที่นั้น นาฝากบ้ำดุงอ่ม เพื่อฮวน ก็ตาย
รอภูธรหย่าเอา ทูนไหว้
เมื่อนั้น เริ่งโฌไท้ขานนาง คึดม่วน
คึดชู่ชั้นคนิงไว้ ฮ่มเพิง ฯ

๏ นาปากเบื้องเชียงเท่น ทันเพียง นั้นเด
คนิงเถิงเฮี่ยมเฮ่งแถม พายง้อม
ลิดดวงเท้าตีนดอย พุทุ่ม
พระบาทผู้คึงค้อม เบี้ยนนา ฯ

๏ โสมหนุ่มน้อยอั้วอู่ เอ็ดควง
กับทัง บุญขวางขาเกิดเวี่ยน มวนพ้อม
เมื่อนั้น ภูธรให้เมืองหลวง แถวถี่
เขาก็ คึดบ่อหม้อมยินชื่น ชมบาน ฯ

๏ เจ้าบี่นหน้ากอยกล่าว โยธา
คึดพอ วางหานพายแส่งแสน เชียงด้าน
แองคอนให้เมืองขวา ขนงราช
ไว้หยู่บ้านพลคือ แต่งตอง ฯ

๏ อามาตย์เบื้องอ้ายผ่อง เพ็งผาย
ปองปุนเมืองแต่งเบน หัวซ้าย
กับทัง ชาวดอยเบื้องเชียงจัน เคียงง่ำ
ค้ายฝ้าย ให้อ่มผ้าเฮืองฮุ่ง วัดถัง ฯ

๏ มั้นนี้ ข้าเก่าเจ้าใจขนาด แขงขัน
กับทัง นายพานคำแต่เจื้อง ยังน้อย
บั้นนาให้ทั้งหลาย ควนคู่
คือดั่ง น้ำทิพย์ซ้อยยาแก้ว โสดลง ฯ

๏ ทุกหมู่ข้าซู่แห่ง หุมงัน
ดีก่อ ฮองฮองเฮืองเฮือคำ ทุกด้าน
แสนนาให้คนฉะกัน อ้ายง่ำ
เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ต้านกล่าวข้อความแล้ว ซู่ปะการ ฯ

๏ เทียนล่ำข้าฝูงยาก ยูบั้น
คึดเมื่อ ทานพายเขาบ่อได เจื้องเจ้า
คนฉะกันให้ทุกพาย มวนมาก
คื่นคื่นเค้าค้นท้าว ป่ำปวง ฯ

๏ ทุกปากเทียนโยเซต เต็มเติม
เมื่อนั้น ราชาคึดซู่ดวง เดยหม้อม
เจี้ยมแต่ เฮาเดินตีนหลิ่มดอย ตั้นที่บ
เจ้าฮุ่งง้อมทังแม่ นางจอม ฯ

๏ เทื่อนี้ ทุกกิ่บก้ากงเทส นครา
ฮอมพังพายสี่พัน มวนไหว้
เพาะเพื่อ บุญเฮืองเจ้าขาซาย ท่าซอบ
ฝูงหมู่เถ้าหุมไหว้ ว่าควน ฯ

๏ ตูก็ ขอบท่านท้าวผู้ผ่าน นครขวาง กล่าวแล้ว
ภูธร ทวนเทพีตั้งสอน ฝูงข้า
เฮวฮี่บ เชี่ยวทางเท้าเชียงเคือ แควนฮี่บ จิงเถิน
บ้ำท่าน เจ้าติ้วส้อยรือให้ ห่อนขึ้น ฯ

๏ อั้วคำไว้ให้ผ่าน   ดอมอวน ซอบแล้ว
สองแพงสินซ่อยกัน   ปุนบ้อง
เมื่อนั้น ผดควนไท้ทงเมือง   คึดพี่
ผ่อเห็น สูรย์ออกต้องเฮืองฟ้า   เฮื่อแส่ง ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้ายี่ต้านฝูงหมู่   โยธา
มุนตึ่กแตงซู่อัน   เอาไหว้
เฮาก็ ปั้นนาแล้วทุกขุน   ถ้วนพาก
พระบาท ผู้แก่นไท้เถิงแจ้ง   ซู่คอง ฯ

๏ สะควากข้าแหนแห่   ทุกพาย
ซะบองบาแต่งปอง   ปุนแล้ว
เมื่อนั้น ถามคายย้ายทูนสดา   เนานั่ง
อั้วอู่แก้วแฝงข้าง   บ่อคลา ฯ

๏ แต่นั้น ยั่งยั่งเบื้องแกวก่อง   ทวนเถิง
ฮอมพังพายฮื่บมา   มวนไหว้
มันก็ เถิงไจดั้งแองกา   เปนพ่อ
แกวก่องให้หาท้าว   ซู่วัน ฯ

๏ ฟ้าเบิก คึดฮ่อน้องเลยล่วง   ดงดอน
เที่ยวทางฮันฮื่บดื่น   เดินช้าง
เถิงที่ นครหลวงชั้นเงินยาง   เซาจอด
บั่งเคื่องกว้างฮิมท่ง   ทันเพิ่ยง ฯ

๏ แล้วทอดถ้อยเถิงถ่าม   หานพาย
มันก็ เฮี่ยงความทูนลูกจอม   ไจแจ้ง
เซาก็ ยายยังพ้อมปุนเป่น   ของฝาก
ฟ้าเบิกะเซ้งดาได้   ซู่อัน ฯ

๏ มวนมากช้างพอหมื่น   ของแกว
ออระนันเติมข่วงหลวง   เหลื่อล้น
ทะแนวเนื้อเริ่งโฌ   ทงแท่น
เซาบุ่พ้นค้นท้าว   นั่งเนื่อง ฯ

๏ ตะแบ่นหน้างามเงือน   กมกอง
เมื้อง ๆ หายพานคำฮ่มโฮง   กินอ้อย
มันก็ ปองตนขึ้นเมื่อเทิง   ทูนซาบ
พวงกล่าวถ้อยแหนเผี้ยน   ซู่ประการ ฯ

๏ ยาบยาบเบื้องพ้ำเบิก   ยอมื่อ
สานสานเสี้ยงส่ามแหน   ทุกก้ำ
ลื่อเซิ่งเจ้าเงินยาง   ยสมาก
ทุกที่ซ้ำขอไหว้   อ่อนเจื่อง ฯ

๏ ปากนิ่งนั้นเพมาด   ถายมอมุ
หัวเมื่องทามแทบดิน   แดนเย้
ฮอมกันเข้าปาทา   ทูนบาท
พวงกล่าวแก้คำเผี้ยน   ซู่อัน ฯ

๏ ฝูงชนาดม้าพอหมื่น   ทังอาน
เซาก็ นำมาขั้นเพิ่งบุญ   จอมเจ้า
หลายพานพ้อมแสนหาม   คำแจก
พ้ำเบิก ได้หมื่นช้างมาไถ่   แองกาว่าอันฯ

๏ แกวก่องน้อยใช้แซก   ซอวอน
เส็งอาสาส่วย มือง   มาส้าง
ภูธรท้าวะเด็งไกล   เยี้ยมหยั่ง
ยินซู่ฟ้องทั้งค้าย   หมื่นแสน ฯ

◎ แล้วสั่งถ้อยเถิงที่ พระยาหลวง
สามมะเฮียว ทังแองคอนหย่าแคน ค่าใช้
เชื้อจ่ง เมื่อทูนไท้ยินดุง ถามซึ่ม กูพุ้น
เล่าชู่ชั้นตงให้ ถิกคดี แต่เนอ ฯ

◎ หลักต็มฮู้ฮีซ่อย ปุนปอง
ขาก็ ทูนจอมสี่ฮีบดา เดยผ้าย
เมื่อเถิงไท้บุญกอง ท้าวซึ่ม
พดพวกพ้องทังค้าย หยู่พั้ง ฯ

◎ ท้านต็มถ้อยเจืองสั่ง ทุกอัน
แกวจัก เอาแองกาหย่าขัง ขอพ้น
ออระนันด้วยกุญชร ม้ามาก
ค่าแจกสั้นพอต่อ ติ้วหาม ฯ

◎ รู่ปากซ้องสินส่วย แสนอนัน
นามกรแกวก่องยี่ ยังน้อย
ทุกเมื่อ วันคืนให้หิวเถิง ผู่พ่อ
เพิ่งท่าน เจ้าติ้วส้อยยาไว้ บ่อยไป ฮู้รือ ฯ

◎ เมื่อนั้น พระราชไท้เล็งผ่อ ทุกประการ
ดุงบ่อ ยินอาไลดั่งเขา ฝูงม้อย
อันดั่ง สมภารเจ้าเจืองดุน ด้านมาด
ให้ท่าน เจ้าติ้วส้อยสินด้าน ส่งคืน ขอบคาย ฯ

◎ ก็หาก เปนชาติเชื้อชั้นก่อน บูฮาน
บ่อกว่า หะรี่ไทบาลูกจอม ไจก้า
กับทัง โสมคานแก้วเก็งยา ยังหนุ่ม
เอาไอ่หน้าเนาท้าว ที่เซ็ง ฯ

◎ เจียมแต่ ได้ลุ่มฟ้าลือว่า แวนงาม
ควนที่เร็งโฌ เอาแองกาสู่ส่อง สมให้
มันก็ คิดคังแค้นความเคือง แสนโสก
เพาะเพื่อ โภยคอบต้องเต็งให้ หง่วมเหงา ฯ

◎ อัปโชคแล้วเลยเล่า ดุเมือง
ดุงก็ เคาแพงสี่ส่งเมือ ดอมท้าว
เร็งโฌผู้บุญเฮือง ประดับสั่ง
เอาไอ่หน้าเปนย้าว หยู่คง ฯ

◎ ยั่งยั่งหน้าท้าวท่าน แองกา
หลงเมืองพัดพากกัน กวนให้
บาคานต้านพอดี แล้วหย่า
ขาก็ คืนคอบเจ้าจอมไท้ ที่เซ็ง ฯ

◎ ค้อมว่าแล้วท้าวท่าน แองกา
ทังส่องปุนแต่งมวน เมื่อบ้าน
ราชาเจ้าเจืองดุน เมี่ยนสั่ง
มิ่งจ่ง คืนหยู่บ้านทามเย้ จิ้มแดน ฯ

◎ ยั้งยั้งน้วนมนอบ ทูนเจือง
หย่าได้ พั้งความแมนเล่ามุน มาบั้น
ดั่งนั้น เวลาฮ้ายฮอมเคือง ยังยาก
เทเวสค้นคำท้าว จื่อจำ ฯ

◎ วิบากได้มาคอบ สองที่ หั้นซาม
กัมเวรเวียนหยู่นาน ในหม้อ
วิสยาฮ้ายฮอมสนอง ทันเที่ยว
เมื่อนั้น ฟ้าเบิกไหว้ยินง้อ งิ้ดกัว ฯ

๏ ดูข้า หว้ายบ๋าไม้แหนเหนี้ยว ขอวอน
คุนโนเจืองไส้หัว หุมอ้าง
เราก็ ยอมือไหว้บรบวร แล้วเลิก
หว้ายบ๋าไม้ดงกว้าง ผ่อหลัง ฯ

๏ ดีแก่ ลมเบิกฝ้าพัดฮ่ม ฮิมเขา พุ้นเยอ
เก็งญา เหลียวเงินยางย่อมยัง ยินหม้อน
ทวงวอนฮ้อนกำเดา ดานโศก
ดีแก่ พระพายแกว่งไม้ไกวค้อม ข่านั้น ฯ

๏ สว่าสว่าก้องกุโงก เสียงวอน
เล็งเห็น เชียงขวันแฝงฝ้ายดอย ดันถ้ำ
ขอนขอนก้องกะดิ่งพาย พานเถือน
ดาเวาแขกซ้ำชนี้ฮ้อง ฮ่ายเพื้อย ฯ

๏ เดือนๆขึ้นเขาขอบ ดอยแดน
เนื้อยเนื้อยฝูงบ่าวบา ฮมฮ้อน
เล็งเห็น ทองแสนส้อยมาดา เสียนช่อ
ฝูงไพ่ถ้วนมวนท้อน ท่องทาง ฯ

๏ มันก็ คิดฮ่อนำอันเผ่า พงกะกุด
คับคาเถิงฮ่มซาง เซิงห้วย
ฝูงขุนข้าดุงอาว มรนาด
มุดมอดม้วยจมพ้อม เผ่าเดียว ฯ

๏ ชาดชาดน้ำหน้าบ่า มือฟาย
คิงงามสเลียวฮาบเพิง คำม้าว
ตะเถิงย้องหัวพาย ทงเพส
เอาไอ่หน้าเปนย้าว หยู่ยืน ฯ

๏ ประเสิดห้องหนแห่ง คำสัง
เห็นที่ ภูบาลปะลูกมา มีข้า
นงสื่ย้องยอคุน ท้าวซึ้ม
เทียนแต่ ได้ลุ่มฟ้าไคเพี้ยง ไป่ป่าน ฯ

๏ หลักดึ้มฮู้ทุกขอบ เขาขาม
สมภารเพิ่งเพื่อบุญ บากว้าง
คำสังได้สามแสน คนเคือง
อันแต่หล้างเจืองไว้ แก่เฮา ฯ

๏ แกวเนื่องด้านหลานท่าน เองกา
เอากันขวนเยียะดี เมือหน้า
ยาดอนยังขึ้นแซง ขัดหยู่ นั้นเนอ
เยียวท่าน เจ้าลุ่มฟ้าบ่อบ่อย เถิงเฮา ก็ตาย ฯ

๏ เลือกหมู่ช้างเต้าส่วย ทุกปี
เจืองจัก เอาอันไดหย่าขึ้น ใจเจ้า
เมื่อนั้น ภูมิส้างเงินยาง ยสยิ่ง
คนคั่งเท้าอนันต์ตือ คิวตง ฯ

๏ ทุกส่ำท้าวเต้าส่วย แสนพาย
กงนครลุงหยู่กะเสิม ยูส้าง
นาหลายเท้ากวนแก แกวแต่
บ่อฮู้ กี่ส่ำช้างนอนฮ่ม โฮงขวาง ฯ

๏ พอเมื่อ สุรย์แส้ขึ้นเฮืองฮุ่ง สากล
สามนางนอนจิ้มเจือง ไจห้าว
สนสนเค้าคนมา ไหว้ปี้
พระบาท เจ้าหมื่นม้าวด้านตั้ง อาวพอง ฯ

๏ เชื่อบู่พ้นเมื่อที่ ทูนถุง ก่อนเถิน
ยวงคดี้กูกล่าวกอน กอยถ้วน
เหนแก่ บุญสูงไท้บุญเฮือง พระพ่อ
บัดนี้เฮาก็ ม้างหมู่ฮ้ายแสนสิ่ง เที่ยระคา ฯ

๑ ยังท่อ คิดฮ่อเบื้องบ้านเก่า ขาซาย
มาตายังหยู่เคือง คาข้อง
กับทัง เฮียมกูผู้บุญสาย อ้ายเชื่อง
พัดพากห้องหนพุ้น พ่ำนาน ฯ

๑ อันนั้ง คิดเชื่องด้วยจักกล่าว เก็งญา
พายเชี่ยงเคือที่คาน เม็งบ้ำ
ซาก็ พลันเมื่อไหว้ภูธร ท้าวซิ้ม
เล่าตั้ง เจ้าสุ่มฟ้าไจแจ้ง กล่าวมา ฯ

๏ ต้านคื่มถ้อยพวงเล่า สะเด็ดการ
ราชาคิ้ดผ่อเล็ง ลวงกว้าง
ควนที่ หลานกูให้เชื่อยิน ยังชอบ จิงแล้ว
เฮาฮื่บ ตั้งแต่ห้างสินส้อย มากคาม ฯ

๏ ถุงนี้ ตาวันซ้ายเข้าขอบ ดอยแดน หั้นแล้ว
พอยามม้วมื้ดแสง สุ่นเส้า
ท่อว่ายังคนิงเถิง แนนพันอั้วอามคาย ง้อมม่วน
กูพุ้น
จ็องฮุ่ง เจ้าสุ่มฟ้าเอาฮ่วม เฮื้อนเคี้ยว ฯ

๏ เมื่อนั้น บ้ำด่วนถ้อยคำสั่ง ตามถุง
เยี่ยวภูธรบ่อฮ่มเพิง สันนี้
คิดเมื่น แถวกวนบั้นเวียงถุง ยี่ยาด วันนั้น
ฝูงไพ่น้อยหนี้ล ขอกแคม ฯ

๏ บามะราชฮ้อนยังยิ่ง กินเสดี้ยน
เปนดั้ง เคือหลาวแหลมปวดยา ยำหน้อง
เนื้อนเนื้อนหม้อมยินเหงา สยบท่าว
เจ้าจิ่ง พัดพากห้องหนง้อม บี่กมา ฯ

๏ ซนฮาบแพ้เซาพ่าย ทังปวง
คือคู่ ยาเย็นผายโผดถุง ทังบ้ำ
เที่อนี้ สวางจุงให้เปนเฮือน เฮียงคู่ กันแล้ว
ควนที่ หว้ายบ่ำไม้คนใช้ เที่ยวเถิง ฯ

๏ ผ่อเห็น ซะพุ้ฟ้าวบดฮ่ม ฮิมเชี่ยง พุ้นเยอ
ซาก็คีนคำ เถิงเจื้องหานดั้งถุง จาต้าน
เฮื้ยงคำถ้อยโดยเดิม ท้าวซิ้ม
เพิงที่ บาหยู่แล้งนานมื้อ ไป่ควน ฯ

๏ ต้านคื้มให้จัดพวก พลแสน
มวนพังพายแต่งดี้ ตาแล้ว
แจนแจนม้าทังอาน ห้างหิ่ง
แผ้วเคื่องไว้คำต้อ ตื้มเมื่อง ฯ

๏ ทุกสิ่งแก้วมนี่ส่อง ไสพาย
ฮมเถิง นางเชี่ยงเคือเมื่อมา หิวให้
งัวควายช้างปุนเมือ สินอ่ม
ยี่แต่งได้พอต้อ ติ้วคำ ฯ

๏ นับปอดไจ้ยามเที่ยง วันจันท์
ธรรม์ยำ ปุนพังพายแต่งงาม ปะดับไว้
บาสี่เจ้าจอมธรรม์ ภูวนาถ
คิดเมื่อ หว้ายบ่ำไม้นอนแล้ง พากนาง ฯ

◎ พระบาทท้าวทวยไล่ สารลี้
ยวนบ่อ วางคำโดยดั่งอวน เอาอ้าง
ป่างเมื่อ โทเลฮ้อนฮาวี้ ทุกซี่ก
ดอนว่า เข้าต่อช้างกั๊วหมู่ แกวเผื่อน ฯ

◎ น้องบี่กบ้านได้ขวบ สามเดือน นี้แล้ว
ทำเบื้องคืนคอบถุง ทังบ้ำ
ท่อว่า คนิงหนห้องเฮือนเฮี่ยม ซู้มิ่ง
ตนหาก หว้ายย่านฟ้าขวันไกล้ ก่อมเฮี่ยม ฯ

◎ ใจจิ่งข้อนฮักพี่ ร้อมาย ได้เด
เลิงเลิง ผันผื้นแคงแทบทวง ขมผ้า
กัวว่า กะเหกะหายห้องผะคนจอน กางเถื่อนกี่ตาย
เทื่อนี้ ม้างกว่าข้าพดล้าน เล่าขวาง ฯ

◎ ปุนเพื่อนพ้อมให้หยู่ แรงปะกัน
ตูกี่ วางความมาฮอดถุง ทังบ้ำ
ยินกะสันน้องทัวระสาร ลี่ล่ง
คือคู่ เจ้าแผ่นหล้าคิงค้อม ฮอดเฮี่ยม พี่แล้ว ฯ

◎ ผู่ก่งพื้นมนุสโลก เลยจา
เจี่ยมแต่ ฮามเชี่ยงเคือหมื่นดอย เขาขั้น
ภูขรด้านหานพาย พอยลั่ง
แผวแต่ ขั้นกล่าวไว้คำแจ้ง เมื่อมา ฯ

◎ ซะพั่ง พ้อมบ่าวต้นถุงซื่ม ชมพั้ง
เลี้ยงนั้น ชาวขาชายพ่ามวน เมื่อพ้อม
อันว่า เฮือนหลังไว้นางโสม ปุนแต่ง
ท้าวหยู่หม้อมไกลแม่ ยินวอน ฯ

◎ กาก่องท้าวทงแท่น ทองเหลือง
หานพาย ทังแองคอนค่อยจง จำถ้อย
สูเยี่ยะ แหนคำต้านนางเมือง โดยค่า นั้นเนอ
เอาพี่ เร้าติ่วล้อยมาพี้ สู่เฮือน ว่าเนอ ฯ

◎ เจ้าว่า ให้กล่าวอ้ายเพี่ยเจื่อง ขาชาย
เชินเฮี่ยมมาต่างไท ยามน้อง ว่าเนอ
ผายความต้านนางเมือง พระแม่ กูเนอ
ตนท่าน ล้างหมื่นห้องเฮือนฮ้าน ชั่วจอม ฯ

◎ แต่ยี่ ได้ก่งท้าวเมืองแผ่ พดคูน
จื่นขอมเขาลูกแมน มาไหว้
ขุนงามเจ้าก็อเมือง ฮักแม่
สูเยี่ยะ ตั้นบ่าไม้ไปกล่าว ทุกอัน ฯ

◎ แต่ยี่ ฮู้ก่ายน้าเทท่าน เมื่อนา
สนสน ขาวปะกันแต่งควาย ไถก้า
ท่อจัก หานางเจ้าเชี่ยงเคือ มาแต่งเขาตาย
ค้ายล่ำข้าท้าวฮุ่ง ชมงัน ฯ

◎ อ้ายง่ำ ให้แต่งช้างชวนยี่ คืนหลัง
กองบันเมืองแกว่นชาย ยามซู้ ดี่ติ้ง
โสมงามเท้าบัลลังคำ อิ่งหยู่
อ้ายง่ำ ฮู้กล่าวเย้าเจืองหลี้น ซูอัน ฯ

◎ ผ่อดู ซะพู่ผ้าบดฮ่ม ฮาวผา พุ้นเยอ
สูพลันเมื่อ เถิงนางจอมแม่เจื่อง เจียมน้อย
มันกี่ เอาเฮาไว้ในตา เลี้ยงใหญ่
ซ้อยขนาดไว้คำตือ ไบ่หวี่ ฯ

๏ เฮาไค่เอาแม่ เมื่อก่งท้าวคูนคว่าง ในประกัน
เมียแถวมีหมื่นนาง เปนไพ้
ลูก็ พลันเมื่อเถินทองสูน ลูฮีบ เมือเนอ
ท้าวฮุ่ง เมี้ยนสั่งถ้อยคำไช้ ซู่อัน ฯ

๏ ผ่อดู น้ำถีบอ้อมไหลผ่าน พูยาง พุ้นเยอ
ซะค้นเฮือเฮียงหมื่นลำ จ้ดหว้าย
ผานผานน้ำบางบิน กายท่า
ค้ายล่ำช้ำเซาเจ้า คว่าไป ฯ

๏ สว่าสว่าม้าซักชั้น ซำเหิน
สไวฝูงบ่าวลุง เถยแส้
เลินเลินช้างแองคอน ข้ามท่ง
ที่นี้ เฮาพ่ำแพ้ท้าวกว่า ตายกอง ฯ

๏ ผ่อเห็น ทะล่วนพุ้นพูดู่ ผาฮัง พุ้นเยอ
ทองสูนคืนเล่าทาง ผายเผี้ยน
พังพายพ้นดงแดน ซี้นง่อน
เมี้ยนหมู่ เข้าป่าไม้เฮวฮีบ ฮันเขี่ยว ฯ

๏ ผ่อเห็น ฮำฮ่อนเบี้ยบานแบ่ง ไบไส
เที่ยวทางไกลหมื่นถ้น แถวถ้อง
หลิ่มเขาขึ้นผาไต ดูฮาบ
บ่อยู้ กี่หลั่นห้องเหวห้วย ฮ่อมชัน ฯ

๏ ทุกตาบก้วยปี่ปิ่ง เที่ยมผลู
มาตาเดี่ยนหมื่นถ้น แถวถ้อง
ซะถมค้าวคื่นภู ซายช่อ
บางฮ่วงบ้างบานพ้อม จอจี่ ฯ

๏ หมอมหม่อหน้าฝูงบ่าว แคนทาง
แองคอน ทวยมาลี่ไส่หัว ซอนเก้า
ดงซวางไม้หลายหลิ่ม เหลื่องอ่อน
ฝูงบ่าวเค้าปงหาบ กะทำคัว ฯ

๏ ปางก่อนกี้ท้าวฮุ่ง เฮานอน หนี้แล้ว
หนัว ๆ เลี่ยนดูบตอง ตื่นห้วย
หานพายคุ้มใจวอน ฮักยี่
วันเยี่ยะส้วยดงลุ่ม ลับแสง ฯ

๏ ปานนี้ ท้าวฮุ่งฮ้อนฮักพี่ ริ่อลิ่ม ได้เค
สองแพงไกลเพื่อฮาม สินส้อย
ลอนว่า หมายคำหมื้นลิ่มตา ตึ่งยาก
ม้างหมื่นฮ้อยพายหน้า จิ่งขวาง

๏ สองแจ่มเจ้าเยี้ยนยาก ทวงกะสัน
ฝูงพางดงส่งขา พายพ้อม
ฮมฮมตั้งหลายถัน ของฝาก
ลูก็ คิ่ดฮุ่งเจ้าคิ่งค้อม เมื่อมา ฯ

๏ คอนปากต้านตามปู่ พางคำ
ปะมานเขาเลิกลา เมื่อบ้าน
เมื่อนั้น หานพายเข้าสนามเพี่ยง นอนเน่ง
ตี่แก่ เบิ่ดบ่องฮ่องปายส้าน เที่ยงคืน ฯ

๏ ลมเบ่งเบื้องเพ้อยซ่ำ แคมพู
สะพิ้นจันท์ก่ายดอย ดาวซ้อน
ยูงวอนก้องสันพู ไกลฮุ่ง
ค้อนไฮ่ค้องกนพ้อม แต่งคัว ฯ

๏ พุ่งพุ่งย้ายยอหมู่ รดไป
หน้วหน้วฝูงหาบตื้น ตามช้าง
สไวไม้เดียนถัน ถวายยอด
ตื้แก่ เหมี้ยหยั้นค้างกอหย้า ชุ่มเย็น ฯ

๏ ซางซอดข้าขึ้นไชว่ เหลืองออน
เซ็นเซ็นนกฮอกกิน แกมจ้อน
วันวอนขึ้นเฮือง ๆ งายแก่
ฝูงบ่าวน้อยคางฮ้อน ฮืบ ฯาว ฯ

๏ แต่ยื ไปผาบท้าวได้ผ่าน สามเมือง
ถุงอาวเขาชู่คน ขวางพ้อม
ยินบ่อ เคือแคนไฮ้สินทอง มูนมั่ง
คอนคอยย้ายคิ่งค้อม มุ่งเมิน ฯ

๏ ตื้แก่ ยั่งยั่งผ้าชายช่อ ถมออน
เดินเดินพายท่องทาง เถิงห้วย
ดิดเลี้ยงเท้าตื้นดอย คูฮาบ
หว้ายเหล่าไม้ดงกว้าง ฮื่บแฮง ฯ

๏ ผ่อเห็น เพื่อง ๆ พ้าวซ้องกาบ ไกวถม.พุ้นเยอ
ที่นั้น ขาซายเพงเก่าเฮา เจี่ยมน้อย
สะหอมเลี้ยวสวานไบ บานเบ่น
ทองเฮื้อส้อยสูนค้อม แคนา ฯ

๏ แพ่งแพงไม้ถวายยอด ฮิมเขา พุ้นเยอ
ฮมฮม ขาวขาซายผ่อคอย คนใช้
อันนั้น ฮือบ่ไทเฮา เท้าเทบะกัน มาฮอด
จอมจิ่ง ให้บาวน้อยไช้แล่น ทันถาม ฯ

๏ เขาทอ•ถ้อยขานเทียว ทันใจ
ภูธรฮามดั้งยืน ยาวมือ
บาไทให้มาไช ขวนแม่
มันก็ คืนค· เจ้ สินคือ บ่อนาน ฯ

๏ ขาต ฯ ท้าแพนแห่ เถิงเวียง
หังหัง ขาหานพายฮืบเมือ ทุนไหว้
เฮียงคื้ถ้อยถวายถวิน ถามข่าว
จอมค่อยเยือนทังให้ ฮุ่งเถิง ฯ

๏ ค่าวค่าวน้ำหน้าวิ่ง ฮ่ำแดง
เถิงเถิงจงจอดบา จอม.จ้า
กองแพงไท้ทงเมือง กุหยุ่ ดีรือ
พายขาบเก้ากอยไหว้ ขอบขาน ฯ

๏ ชู่เยืองถ้อยท้าวสั่ง เอาถวาย
เจื้องก็ ก็อหานไปผาบแกว กอยค้าน
คนตายถมถุงถัง เต็งเคือง
ดูจิ่ง อว้านหมู่ช้างท้าวกว่า กับเมือง ฯ

๏ หนักเหนื่ย ข้อยเหลือที่ นครขวาง
บาเจือง มวนเมียแกวคั่งโฮง หลายล้าน
เขาก็ วางของไว้เงินคำ ในสาด
ลูกท่าน อว้านหมู่ช้างสินส้อย ค่านาะ ฯ

๏ ขนาดนี้งนั้นขันหมาก คำแดง
เมืองขวางมีชู่อัน รี้•ไฮ้
ดูก็ แสวงเอาพ้อมเมียแกว ท้าวกว่า
ได้เคืองซ้อยคำแจก ทองตา ฯ

๏ เจ้าว่า ให้แต่งเต้าเถิงแม่ นางจอม
ขวัญยาจ่อนค่อยคง เถิงท้าว ดีแด่
บัดนี้ดูก็ หอมเบื่องไว้ก็อนา ถ้าแม่ พุ้นดาย
ยังไป่ มีผู้ต้างเฮือนย้าว หยู่ปุน ฯ

๏ แต่นั้น เมียนกล่าวแล้วเฮวฮีบ เฮียงฟาย
วางป่านปุนแพ่งแค กิน เล้ว
คิดเมื่อ ทานพายก็วพันแกว กางท่ง วันนั้น
แม่หยู่ห้องหอแก้ว ฮุ่งบา ฯ

๏ เมื่อนั้น พายคว้าถ้อยถนอมสั่ง นางเมือง
ดูจัก เมื่อขาชายดู่โฮง พยาอ้าย
เนื่องกันถ้องหลายหาม ของฝาก
ย้ายหมู่เข้าเมือท่ำ เฮียงผา ฯ

๏ ทุกปากเทียนไทเทด เถิงดู
เคหังไสส่องมนี เหลืองเหลือม
ดีบนตั้งจตุรา เฮียงฮอบ
ท้าวนั่งเอือมในแท่น อิงหมอน ฯ

๏ เมื่อนั้น พายนอบน้อมทักพี่ ขุนเจือง
แองคอน เมือเกยขวางนั่งทุน พยาอ้าย
ดูก็ หลอนเอาได้หลายเมือง มาฮอด ดีรือ
เขาว่า ท้าวกว่าย้ายหมู่ช้างฮุมเจ้า สะแม่งวายว่าก็ฯ

๏ เมื่อนั้น คอนทอดถ้อยขานนาถ แนวจอม
ดีเพื่อนบาเจือง ผายพานคำผ่าโฮม แกวค้าน
ดูก็ ฮอมเอาได้ทั้งพยา ท้าวกว่า
ขุท่าง อว้านหมู่ช้างมาอ่ม เงินยาง ฯ

๏ เจ้าว่าให้อ้ายกว่าง เมือปุน
นางขาวฟองไอ่จัน นงหน้า
ดุงมัน เปนขุนล้างพันกา เขาข่าว
สินอ่มได้พันม้า อีกเมือง ฯ

๏ ท้าวกว่า ให้หยู่ต้างหอมไพ่ เฮียงทอง
ขุนเจือง ปุนเอามาฝากเฮียม ธรรม์เหง้า
ของคานด้วยเงินคำ ผ้าผ่อน
ท้าวแต่งเต้าเถิงแม่ นางจอม ฯ

๏ ชะช่อนหน้าพยาเจือง เถิงดู
ไฝผอมดีเถิงเมือง เทียมท้าว
ชะบุเนื้อนางแกว นงถ่าว
อ้ายเจืองเจ้าคำม้าว ชอบใจ ฯ

๏ เมียนกล่าวเหล้าปุนดู่ หานพาย
ไฟเฮืองไสส่องเดิน ทุกด้าน
อาวพายแล้วทั้งหลาย กินคู่
เขาจึ่ง ต้านอ่างข้อแจสั่ง ดาลง ฯ

๏ ชะพู่ย้ายยวงฮอด เทพี
นงคาน ยุนเส้นนาพากไป เถิงง้อม
โฉมเลิดลาเจ้านางเมือง เปนแม่
เขาจึ่ง พ้อมดู่กว้านปงเคือง ประดับของ

๏ เมียนแม่ถ้อยแหนฮอด อามกาน
นางทองสูนสั่งความ ถวายเจ้า
พิมมะบานให้นำเถิง เอื้อยมุ่ง
ขายขึ้นเมือห้อง ดู่นาง ฯ

๏ พุ่งพุ่งเรื่องใช้ล้าด　มาปุน
ผนผน วางซี่ใหมกาดเนื่อง　ในห้อง
เล็งดู นางงามเจ้าเชียงเคือ　ง้อมม่วน
บัดแค่ ห้องฟากฟ้าไผเพียง　ไปปาน ฯ

๏ ทะถ่วนซ้องขันหมาก　มาวาง
พิมมะบาน ทังแองคอนได้ใจ　ทักเจ้า
นางงามฮู้ ฮับคำ　ถนอมตอบ
เมื่อสูพากท่าน ผู่แห่งเหง้าจอมไท้　หยู่ดี แคร้อ ฯ

๏ เมื่อนั้น พายนอบน้อมทูนแทบ　นางคาน
นงลื่อาวค่อยมา　ใกล้น้อง
ฮาว่าสูก็ ก็อหานม้างแกวคอง　วันก่า
พี่หยู่ ห้องหอแก้ว　ค่อยคำ ฯ

๏ กูก็ไทว่า เหน้าฮ่วมผ้าท้าวฮุ่ง　ฮัคนอน ก็ตาย
เมื่อนั้นหานพาย ทูนธรรม์ย่ำเล่าแหน　คำก้อน
พายสมอนผู้ ผดควน　ค่อยหยู่
บัดนี้ ทุกที่ก้อนโฮมขึ้น　ส่วยลืน ฯ

๏ ตนท่าน เจ้าติวสัยยังฮุ่ง　เถิงเฮา พี่ตาย
มันก็ ฮอมสินนับอ่านกือ　เอาย้อง
อันว่า โสมเสดาล้างเงินยาง　ฮ้วคำ นั่นเด
ยังค่อย เข้าฮ่วมห้องบาท้าว　หยู่ดี แคร้อ ฯ

๏ อันว่า เจ้าอู่แก้วทังอ่อน　อามคาย นั้นเด
บุญมีเห็นหมื่นนาง　แฝงข้าง
โสมพาวเจ้าทังหลาย　เขาหยู่ ดีร้อ
ดุงซึ้ม ล้างก่งท้าวทังบ้ำ　ค่อยคูน แท้นอ ฯ

๏ ระพู่ซ้องขันหมาก　ในสถาน
เพิงทองสุนเคื่องคำ　พอล้าน
อันว่า สารไทท้าวเจืองดุน　เชียนฝาก
ง้อมม่วนด้านทังไห้　อ่าวอวน ฯ

๏ ออระนาดลั่นในแท่น　จูมคำ
ระบุทวนทอดตน　เต็งผ้า
ธรรม์ย่ำฮ้อนฮมเดา　ดานสวาด
น้ำจูบหน้าแคงได้　คอยเซา ฯ

๏ เมื่อนั้น คอนผาดซ้อแซเต่า　อธิบาย
โสมคานเนาแท่นคำ　พั่งแจ้ง
ดูก็ น้ำพายพันคีร์　อามคึก
เข้าเกือนกว้างนอนแด้ง　ไค้คืน ฯ

๏ ไปบึกเนื้อนัวละแคบ　เถิงถุง
ระพิ่นแกวเกียวพาย　มาต้อน
บุญสูงแพ้พลแมน　มาขาบ
ข้าว่าได้เฮาฮ้อน　ฮืบหนี้ ฯ

๏ ดุถาภน้องเลยล่วง　เถิงปะกัน
แกวก็ ดีกองเกาออกมวน　แสนช้าง
ล้อมันผู้ใจแซง　นางกว่า
ง้างสอดเสื้อเกาก้ว　กล่าวคาย ฯ

๏ สว่าส่วาพ้อมงัวเจื่อน　เจียระพล
ยายแพนเต็งต่อดู　กางเข้า
คิงขอเบื้องคีรน　ชาดชาด
ฟ้าเลื่อนสู้ธรรม์เหง้า　อวดหาน ฯ

◎ ระพาดพ้อมทังหมู่ ผาฟอง
ตื่เพื่อ พานคำแรงข่มแกว กวนช้า
ตู่จิ่ง นองพดเข้า.มือเวียง วังจอด
น้องท่าน เจ้าอุ่มฟ้าขึ้นสู่ โฮงขวาง ๆ

◎ ท้าวทอดถ้อยยินต่อ โยธา
บั้นนางนับคู่คน ฝูงแก้ว
พายเฮาไว้แสนนา หอมเพื่อน
ปะดับกล่าวแล้วคำแจ้ง จื่ำคืน ๆ

◎ เดื่อนเดื่อนช้างแล้พาก เมื่องปะกัน
ผื่นคัวคดหมู่พล ตามเจ้า
ทางไกลผ้ายหลายวัน นานฮอด
แม้งนิ่ง เถิงแห่งด้าวเชี่ยงล้าน ไพ่มวน ๆ

◎ น้องท่าน คิดจอดเจ้าจัดตั้ง ตูมา
หมอโหรทวายว่าดี่ เดื่อนนี้
เมื่อนั้น เก็งญาเยือนขานขุน ทังโลก
เบื้องผ้ายพ้วอนเจ้า ค่อยยอมก่อนเถิ้น ๆ

◎ กัวบ่ ๆ มีโชคม้างเมื่องเพื่อน เทนาง ดั่งนี้
เฮี่ยมก็ ฮอมดาลายเจียขวัน ในห้อง
บัดนี้ ขวางใจตั้งสวางคูน ดุลาภ
ละพี่ไว้เปนเถ้า ฮ่วมบุญก่อนเถิ้น ๆ

◎ เกิดชาติหน้าขอฮ่วม ไมตี่
กูจัก ปุนเที่ยนทองตั้งสู่ คืนไหว้
กัวโกยฮ้อนฮาวี่ เบี่ยนบาป
พี่ก็ ฮักอ่อนเจ้าคนิงไว้ บ่อวาง ๆ

◎ ตูนี้ เคยอาบน้ำห้วยแห่ง เชี่ยงเคือ
บางบินควนทีกู กัวย้าน
บุญเยือท้าวคืนมา เมื่องเก่า ยามได
ตั้งนั้น ละพี่ให้เปนน้อย บ่อจื่น ๆ

◎ พายเลาต้านฮับพาก เทพี่
ตูก็ มวนสินทองอ่านมา ซาวล้าน
นับวันพ้อมยามดี่ ถ้าส่ง
อว้านหมู่ช้างทังข้อย สี่พัน ๆ

◎ ผัดว่าเอาอ่อน เมื่อนั้งท้าวหอมไพ่ เงินยางที่พุ้น
แสนสาวสนมนั่งเนื่อง นองเผ้า
ชะบูเทียนนางแกว นงหนุ่ม
น้องท่าน ผู้แห่งเหง้าส่งวนต้าน แต่ไกล ๆ

◎ ใจซุ่มซ้ำไว้แพ่ง พายเฮา
ไผห่อน วางไฟเสี่ยเบ้าแสง ตัวห้อย
เมื่อนั้น อามการฮู้ ปุนเสี่ยง ต้านตอบ
อัวคำ เจ้าติ่วส้อยปุนเบี่ยบ สุริยา ๆ

◎ ตูนี้เปนดั่ง ดาวฮอบฟ้าเฮืองเฮือ รัสมี
พอเมื่อ ตาวันพานมืดแสง สูนเส้า
รังสี่แจ้งเจียระไน มนุสราช
คือคู่ เจ้าอุ่มฟ้าปะสงเบื้อง สูกดุง ๆ

◎ เทื่อนี้ อำนาถได้ช้างยิ่ง พานคำ
รือว่า บุญสูงจักเผ่นสาร ตัวน้อย
ธรรม์ย่ำม้างพดแมน ท้าวกว่า
ได้หมู่ช้างสาวใช้ ซ่วงนาง ๆ

๑ สะพาดพ้อมอั้วค่า ฮามคาย
เมืองขวาง (มี่) ซู่อัน คือฮ้าง
โสภาเหน้าทังหลาย พ้อมเกิด
รือห่อน กินสืบส้างส่มเบื้อง ฝ่ายหลัง ฯ

๑ เซงเลิดล้ำล้นยิ่ง นครสวรรค
เฮียมจัก เนาเคหังแห่งเม็ง เมืองน้อย นี้ก่อน
รือว่า หิมะวันไม้คันธะมา ฮวายฮวาด
พระบาท เจ้าติ้วส้อยซมเฮ้า ซู่วัน ฯ

๑ ตูนี้เปนดั่ง น้ำหาดน้อยจางจืด เสียรส
รือจัก ทันพิมมะเสนกินปะสง สมคู้
ผากดเท้าทะลังดิน ตาสั่นนั้น
บ่อฮู้ กี่ต่ำเหน้านางท้าว เฮือเฮือง ฯ

๑ หลายหลั่นห้องพิเสส เสาสูง
เมือง ๆ ปะดับไส่คำ คูนแก้ว
นครสุงเพียงพิมาน เทวะโลก
แม้วแต่ ได้สุ่มฟ้าไทย้อง ว่างาม ฯ

๑ ไชยะโชคแล้วสุเล่า เลยขวาง
ตูก็ ยินขามสันต่างไท ธรรม์เหง้า
เทื่อนี้ บาเจืองเจ้าเงินยาง ไห้ว่า
การที่ฮ้อนฮมเฮ้า ห่อนหาย ฯ

๑ เจ้าหย่าต้านคำเก่า ถวนมัว เถินรา
เมืองสุง พายเงินยางย่อมส้าว นงหน้า
พระนั้วเนื้อขาวพ่อง อั้วค่ำ
มันนั้น เปนกิ่งบ้ำแนวซั้น ชาติเดียว ฯ

๑ เซงซ่าเท้าตุกที่ ตูขาม
พายเฮียมคือคน เทียวไปมาสู่กัน การซู้
เมื่อนั้น แองคอนต้านเปงความ ฮับพาก
เทียนแต่ ได้สุ่มฟ้าเฮาฮู้ ฮูบไท ฯ

๑ เยียวว่า สูรย์พากฟ้าฮามฮูบ พระปี เมื่อได
ดั่งนั้น โสมไววาง (หน่อ) จอม เจียมได้ แลซาม
ภูมมะรีฮ้างฮามซม นาเรส ยามได
ดั่งนั้น เหน้าแก่นไท้เทียมน้อง บ่อสม ฯ

๑ กุชะเรสฮ้างฮามบ่ำ หิมะพานยามได
เพิงเฮา จำนี้ยายแต่พม เพิ่งไว้
คือว่า ภูธรเบื้องเปงจาด มนุสราช
เขาข่าวได้นางฟ้า ฮ่วมพา ฯ

๑ แม้งนิ่ง โพยพยาธิฮ้อนฮมเกิด สิงยี
นางกัว มระนาหลีกตาย ตั้งเว้น
ภูมิท้าวสันโดย ยังคอบ
อันนี้เฮาค่อย เต้นเถือนไม้น้อยนิ่ง เถิงเจืองนั้นดาย ฯ

๑ ท่อว่า เขาขอบขันเปนแผ่น นครเดียว
เมื่อนั้นนางเมือง ฮอมเสียงไสกถ่าวถอน กอยเกียง
อันจัก มาเกียวม้างคำพะไม มิชอบ
ท่อว่า คึดฮุ่งเถ้าไสเลี้ยง ซั่วชะรา ฯ

๑ พี่ก็ ขอบม่อนไท้ธรรม์เอก ภูธร
ยังเพิง ยินมาตาแต่ความ วันหน้า
เมื่อนั้น ปุนทอนแล้วเลียนถง ปูสาด
บ่าวยี่ เจ้าสุ่มฟ้าจัดบ่าว ปุนเบื่อง ฯ

๏ แม้งนึ่ง วันคลาดค้อยดับเหล่า ออระชอน
เมื่อง ๆ ยอซามจิ้นแจกดง เทเข้า
ละลอนตั้งขันคำ ซองหมาก
น้ำหล่อเหล้าเพงแล้ว กล่าวนาย ฯ

๏ ทุกปากเบื้องปานแกว่ง ฮมฮม
ทังหลายเขาเบียนกัน กินเหล้า
ดึแก่ ลมไกวพ้าวส่วนเกี่ยง ไก้ค่ำ
ง้อม (ที่เหง้า) เลยไบ้ คอบวอน ฯ

๏ ค้ายล่ำข้าท้าวฮุ่ง เลยลา
ออระชอนเสียงสั่งนาง ลงห้อง
ดาราแจ้งจันทแจ ไขส่อง
ยุงเย็ยะฮ้องฮิมถ้ำ ถ่ายคอน ฯ

๏ กาก่องง้อมนอนคึก คึงคอม
ขอนขอนเสียงไก่ขัน ในเล้า
เถิงดู ดาวจอนแจ้งในหลิ่ม สุริย์ส่วาง
ข้ายี่เจ้าทองล้าน แต่งปุน ฯ

๏ เฮาจัก แหนเหนี่ยวไห้ฮู้ ฮ่าง นางเม็ง
เขี้ยวว่า ยังฮุนความกล่าวแขง ขึ่นหมั้น
พายก็ เลงความต้านพิมมะบาน ทุกเบื้อง
พะเมือ สุริย์ส่องแจ้งควงพ้า เฮือแสง ฯ

๏ หนักเนื้องข้าช้างคั่ง คลาเวียง
เดินลุงอาวแต่งไว แวนเข้า

เขาก็ เฮียงความไร้ลัวพาย เมือสู่
หลานท่าน ยังแต่งเต้าสินส้อย ค่านาง ฯ

๏ ชะพู่ตั้งขันแจก หลายเหลือ
ผนผนยอหมากกอง สามล้าน
โดยเดิมเจ้าเชียงเคือ ให้แต่ง
ฝูงบ่าวเจ้าทองล้าน มอบมวน ฯ

๏ คืน ๆ ช้างคับแหล่ง เหลือลุน
หลานก็ แยงดูควนบ่อซึ่น ใจบ้ำ
บัดนี้ เฮือนมุนข้อยยิงชาย คับคั่ง
ท้าวฮุ่ง เจ้าลุ่มพ้าให้กล่าว กอนงาม ฯ

๏ เฮาก็ ฮักท่านแท้ดูดั่ง มาดา
ทังว่า เฮวฮามกันเพื่อคอง สินส้อย
เทื่อนี้ เทพาคุ้มคูนแนน ชูซ่อย
ม้างหมื่นฮ้อยฮุมข้า คุ่มแมน ฯ

๏ เบ่าก่อยถ้อยคำเก่า สัจจา
กัวแกนฝูงเผือดอัน อายหน้า
บัดนี้ เจืองตาได้เงินคำ ส้อยมาด
ดูจิ่ง เต้ากล่าวบ้ำปุนส้อง ส่งสิน ฯ

๏ พระบาทท้าวคองพี่ ฮอยนาน ซามแล
บาบ่อ ขึ้นคำอันแต่เพง ปะถมเถ้า
นางเมงต้านขานขุน ขอขอด
ดูก็ ฮักอ่อนเจ้าคึงค้อม ลูกลุง ฯ

๏ จาทอดถ้อยเสี่ยงม่วน ออระชอน
เปนแต่ สวางบุญชูซั่งแนน เนืองน้อง
คอน ๆ ค้ำเถิงเดียว ดั้นสวาด
เทื่อนี้ แม่หยู่ห้องลุนน้อย ดั่งได ฯ

๏ แต่นั้น เจ้าขาดข้อวางลูก ทังกะสัน
จวนใจคึดซูดวง เลยหม้อม
หายามได้วันดี มื้อปอด
ตูแต่งพ้อมดาถ้า ส่งสืน ฯ

๏ ผัดฮอดพุ้นพอเมื่อ เดือนเพง ก็ตาย
บาบ่อ ขึ้นคำโดยแต่บุญ กัมไว้
เมื่อนั้น นางเมืองให้เทของ ปะดับแต่ง
สินอ่มได้หลายคือ แต่งหาม ฯ

๏ หนักเหนื่องข้าช้าง (แพ่ง พา) ตอง
นางงามจักพากเมือง วันหน้า
กองเพงเจ้าเซียงเคือ น้อยแม่ กูเอย
รือจัก ละหมู่น้องทังค้าย ดั่งได นี้ซาม

๏ คึดเมื่อพ่อมิ่ง ถ้มแล่ข้าพูทุ่ม พัดเฮา กีนา
ลูกใหย่ เห็นยิงเดียวทุ่นใจ เจียนน้อย
พอเมื่อ วันคลาค้อยยามแลง มื้อปอด
ง้อมม่วน เจ้าลืนส้อยเมือสู่ เฮือนกำ ฯ

๏ เหล้าใหย่ตั้งเฮียงฮอบ ไหคำ
ปุนความ เถิงชุมพางพ่ำเพียง ฟายน้ำ
มิ่งเยียะ คูนเคียดผู้นางย่ำ เจ้าลูก ฮาเถิน
แนนพ่อถ้มเปนต้า ซ่อยละวังลูกเนอ

๏ เทื่อนี้ เฮาจักปูกมิ่งให้เปนยอด ลำสูง
แสนใบบังฮ่มเมือง เซียงถ้าน
ฟายเมือก้ำลุงมิ่ง ท้าวใหย่มากิน
สูเยียะ คุ้มซู่ด้านยาซ้าย ฮอดดี แด่เนอ ฯ

๏ หิ้งไก่ผู้ หอนเผือก เดือคำ มากิน
(คูนแพงสี่ฮ่วมเฮือน ปุนบ้อง)
หิ้งยำเจ้าเงินยาง อั้วค่า มากิน
เซือพี่น้องสองเจ้า ฮ่วมเฮือน ฯ

๏ ค้อมว่าแล้วพะแม่ วางปาน
เลยความเผือนแพ่งแค กินแล้ว
พอเมือ กาลไซยให้ยามดี จักพาก
เถ้าแก่แล้หลายฮ้อย มอบวอน

๏ สองปากตั้งแพนง่า เตมเมือง
คอนคอนใจขาดมา ยังได้
เลงดู วันเฮืองแจ้งทุกพาย เหมือยซ่าน
เ.ม่ค่อยต้านทังให้ สั่งสอน ฯ

๏ เจ้าเยียะ คึดผ่านกว้าง (ยูแต่ง พลาน)
เพียง แม่เนอ ฯ
บัดนี้ บุญภูชรยิ่งแถน ในฟ้า
เซาก็ ผเลียงตาวม้างแกวเผือง ได้มาก
แล้วจิ่ง ฮ้วนไพ่ฟ้าคืนส่ง สินทอง ฯ

๏ ทุกปากข้างสินสิ่ง งัวควาย
ผีก็ ตาปุนปองคู่เคย เทิ่มท้าวแลลูก
เจ้าแม่ บีปายส้างแสนนา หอมไพ่ นั้นเนอ
ใจอ่อน น้าวกล่าวข้อแซซ้อย ซู่อัน ฯ

◎ ค้านไค่ถ้อยถามฮ่าง ดุงฮาว
เนนพันทองอู่เมือง เทียมท้าว
เจ้าจ่ง ฮักเขาตั้งชายเดียว เชื้อชาติ นั้นเนอ
แม่นซื่อ เจ้าหมื่นม้าวเมือดู่ นางไค ก็ดี ฯ

◎ ค้ายแต่ข้าไช้ซ่วง ส่าวฮาม
หอเมือ เจืองจงฮักสู่ไผ ยาห้าม
คองความเถ้าสอนนาง หลายหล่ำ
น้อยแม่ คึดชู่ชั้นโดยด้าม ซั่วดาง ฯ

◎ ขนาดนั่งนั้นอันว่า ดุงฮาว
ฝูงขุนหลวงแต่งเดิน ตางท้าว
เขาก็ พั้นตาวต้องแมนยัง เทยาด
ผัดผาบ ด้าวดุ่มฟ้าเลยด่วง จักกะวาด ฯ

◎ กากาดช้างนอนฮ่ม โฮงทอง
งาขาวปานดอกบัว ไชก้าน
ควานพายให้ของแพง ควนคู่ ดีตาย
น้อยแม่ ผู้แห่งเหง้าปุนต้าน แต่งพอ ฯ

◎ ดำนั่ง ฝูงหมู่ข้อยไช้ซ่วง ดัวอา ก็ดี
ควนที่ ยอเงินคำคู่คิ่ง ผืนผ้า
ฝูงส่าวไช้ขันสดา กับหมาก
เจ้าแม่ คึดเพื่อหน้าปุนไว้ ผ่อคาม ฯ

◎ ปากนั่งนั้นฝูงแม่ ดัวอา
เอาเชร เปนตราซูหมั้นถาม คองะเถ้า
ยามัวต้ นเต็งเตียง หมาไพนั้นเนอ
พอที่เจ้าเมือห้อง จิ่งราม ฯ

◎ ไห้ไค่ถ้อยต้านถี่ ฮีสอน
ปุนความยินเผ่าพงส์ คงแจ้ง
ทำไดให้ภูธร ฮู้ ฮาง ดีตาย
การที่ ท้าวเคียดเข้มขอกล่าว เอาขวัน ฯ

◎ ดั่งนั้น ฝูงต่างเชื้อชาวอื่น แกวแมน
เขาก็ ชมยินงันซู่คน หุมห้อง
ยาถอนปั้นความแขง ผิดแผกกันเนอ
ไว้ท่าน เจ้าติ่วส้อยใจแจ้ง แต่งเดิน ฯ

◎ ขอบว่า เสี้ยงแขกห้อไทเทส เทียวตนเมือได
ยาโอตเสียงต่ำเนิน เนา ถ้า
เยียวว่า คนทานเที้ยนสินขวัน กกยกถ่าว
ปะดับเพื่อนพ้อมส่าวไช้ เฮียบเฮียง ฯ

◎ ยาอ่าวอ้างดวงโดบ ดื่มคุน นั้นเนอ
หลายนางเฮียงกล่าวปุน แปถ้อย นักแก่
ยิงไจฮู้ ปุนแป คดจาก ผัวนั้น
ขันค่อย คึดขอบช้อยให้ตงต้อง แต่การ ฯ

◎ แม่จิ่ง คำพากขันโดยดั่ง ปางปะถม
โฉมเชื่องคานบ่อกว่าแพง กูฮู้
พั้งยิน ฮมฮมพั้นเทิงหัว ฮ้อะฮ่ำ
แม่สั่งผู้ใจแจ้ง จื่อจิง ฯ

◎ ขอบว่า บุญพ่ำพ้อมเคยคู่ บุตตา
มียิงชายหย่าน่ำ เปนอ้าย
ขันค่อย ฮักสาเจ้าผัวตน จอมขนาดนั้นเนอ
การที่ฮ้อนยาแฝด ยาเฮียน ฯ

◎ ทำเพสพั้นยังยิ่ง ตนตาย แลถูก
ค็อดั่ง กินอาเสดื้ยนแสบแต ดอมได้
ดิ่ท่อ ผายใจแจ้งจงจิง จำชื่อ ดิ้ตาย
คุนท่านไว้เปนแก้ว เกิ่งตา ฯ

◎ แม่ก็ ถอนถื้อต้านเดินอ่อน ตางจาม แลถูก
ปีเดื้อนจวนเยี่ยะซาย ซำค้อย
ถอนความเฉ้าหลายปาง เปนเหล่าถ้วนแล้ว
ดูที่ เจ้าติ้วส้อยใจแจ้ง เจื้องจอม พุ้นเถิ้น ฯ

◎ พอเมื่อ ออระท่วยฟ้าบดเง่า ไขฝน เมื่อได
เบ้ากัน แปงส่วนหอมเต่งฮอม โฮยส้า
พอเมื่อ เดื้อนดนตั้งแถมเถิง ปีใหม่
เดิมแต่งก้าปุนพ้อม พ่องดำ ฯ

◎ ขวมเมื่อ ไข่ไข่น้ำล้นท่ง นองนา เมื่อได
ขันค่อย ทำใจคงจอดการ หอมข้า
เถิงเมื่อ ระดูเดื้ยนเข้าวัสสา สิดมาส
เชินท่าน เจ้าอุ่มฟ้าเดินตั้ง แต่งทาน ฯ

◎ โดยขนาดท้าวอ้างแต่ ปางปะถม
บัดนี้ เจื้องหานแรงข่มแถว กนด้าน
แม้งนึ่ง อารุนแจ้งถมบน โบยเมก
แม่เยี่ยะค้านทังให้ ตั่งสอน ฯ

◎ สมเพสพั้นเพาะถูก ยิงเดี่ยว นี้แล้ว
วางคิ่งเสี้ยหยู่วอน เหมื้อนไข้
เมื่อนั้น เสิ่งยมง้อมงามเบี่ยว ค้านม่วน
ปะนมนอบไหว้ถวายถ้อย กล่าววอน ฯ

◎ ผ่อดู ทะล่วนฟ้าวซ้องกาม แสนส่วนพุ้นเยอ
เมื่อนั้นหานพาย ทังแองคอนตั้งนาง เมงเมี้ยน
เผื้อจัก คื้นความไหว้อานมะโน แล้วคอบ
น้องท่าน เชี่ยนไพ่พ้อมวันเฮ้า ฮอดเฮา พี้ซาม ฯ

◎ เขาก็นบนาดแล้วเลยเลิก เดินผดุ
พั่งยืน ตาเวาพวนพากขัน เถี่ยงถ้อย
ถอยแสงข้ามสันพู ค้อมค่ำ
ขี้นสู่ เจ้าติ้วส้อยถวายไหว้ ซู่คอง ฯ

◎ พายฮ่ำถ้อยแถลงขอบ ชักคดี
เทื่อนี้ เมงก็วางดวงสิ่งเมื้อ ดอมน้อง
เทพเมี้ยนขานเฮี่ยม ฮับพาก
เฮาจัก คลาเเห่งห้องงายเข้า ถวดไป ฯ

◎ ให้บ่าวพ้องทุกปาก ตาคัว
หามกองไชยแต่งเดิน คิ่ดั้ง
หนัวๆ แส้ถงโฮง แล้วกล่าว
หลายหลั่นกิ้งเพาพ้อม พ่องนอน ฯ

◎ เมื่อนั้น พระจันต่าวม้ารถแทบ เทียมมวน
ตาราปะดับหยู่ชะถอน หลายถ้อง
แน้งนึ่ง บัวระหาผ้ายผาจวน แล้วฮู่ง
แม่ท่าน เจ้าติ้วส้อยส่งน้ำ ออกมา ฯ

◎ เมื่อนั้น อ้ายเจื้องตื้นเดินตุ่ง ดงไพ
เถิงมาตาแทบทูน ธรรม์เหง้า
เถงเหน ไสวด้างหางยูง ชายช่อ
เดินแจกเข้าปุนตั้ง แต่งเฮี่ยง ฯ

๏ พ่อท่าน ล้มพากท้าวลดซั่ว เมื่อแมน มากิน
ผายเสียงเถิงเผ่าผี สวางเสื้อ
สูเยี่ยะ ยวงแนนให้ทั สอง เยาวราช
อ้ายเจือง ได้กิ่งท้าวกงเกือ ที่เฮา ฯ

๏ เจ้าฮุ่ง ไปล่วงช้างชิงที่ แกวเมือง
เทนางนับอาดเอา ปั้นบ้าง
บาก็ วางเมืองให้นางจอม เมื่อผ่าน
คูนลูก เจ้าติวช้างทองถ้าน เกิ่งกันแต่เนอฯ

๏ ฟุ่งสิ่งเสื้อชั้นย่าน ไพขวางมากิน
ระดันคนคั่งโฮง หลายถ้าน
พอดีเมี้ยนวางพู พ้อมหมาก
น้ำหล่อเหล้าไหซ้อย ลวดฟาย ฯ

๏ ทุกปากเค้าคนคั่ง กินแค
หางายตอมสิ่งเมือง ฟุ่งเหง้า
ปะแหวเนื้อนงงาม อ้ายเจือง
แล้วนั่งเท้าเทียมแม่ มาดา ฯ

๏ อันว่า คำเคืองน้อยหลานนาด นงฮาม
เดียวก็ ปุนเอามาพากเมือง ตอมเจ้า
ยังท่อ สเนหาน้อยนางงาม คำมุ่ง
จอมแจ่ม ผู้ที่เหง้าชมพ้อม กอดหลาน ฯ

๏ อ้ายเจือง ให้ฮู้ข้อยทั้งแม่ มาดา
เทิงนางทองบ่อบาน ดูหม้อม
ไลสันแก้วเกงญา กูหยู่ ดีถ้อน
แม่จัก แล้ระค้อมเมื่อหน้า สู่อวนก่อนแล้ว ฯ

๏ ซาดซาดน้ำหน้าบ่า ฮ่ำแคง
จวนใจจักพากเฮือน ฮามหน้า
นางก็ ถแลงโฉมไท้ชมบา อ้ายเจือง
สองก่ำพ้าเชือเจ้า พ่ำกัน ฯ

๏ น้องท่าน ดูเยืองด้วยคอมค่า ยิงสาว
เลยลวด มวนพลยันหมู่แกว กอยม้าง
ลุงอาวพ้อมคนหาน อ้ายคว่าง
ให้หยู่ ส้างกิ่งท้าวแซงเซื่อน เมืองปะกัน ฯ

๏ แล้วต่าวช้างแหนฮ่าง ทูนลุง
เลยเล่า เวนเงินยางซู่อัน ถวายเจ้า
เมื่อนั้น บุญสูงเจ้าเซี่ยงผา อ้ายเจือง
ฮักแม่ เจ้ามาตล้วนหิวให้ หอดแฮง ฯ

๏ แล้วสั่งถ้อยคำเคือง ชมขวัน
นางทอง คือกินแสลงหยู่มัว เมาให้
ยินกะสันเส้าแสนตอม ทุขโสก
แม่จัก หว่ายเถือนไม้ลาเจ้า จากจิงก่อนแล้ว

๏ น้องก็ อาโพกไว้น้อยนาด นางโฉม
ตั้งคำสเนห์หยู่ควน คูนค้ำ
เมื่อนั้น อาฮมไท้ธรรม์ย้ำ อ้ายเจือง
คิดแม่เจ้าทั้งน้อง ลูกตน ฯ

๏ สามเยืองนี้ฮ้อนยิ่ง ไฟกัลป์
ยนยน ซาวซาซายพากเมือง ยามเซ้า
เขาก็ มวนไปแต้หลายกัน ถ้องหาบ
ช้างเฮ่งม้าคนเค้า ตั้งทาง ฯ

๏ ยาบยาบข้าหลายหมื่น พายโซน
จอมค่อย วางคิ่งเลยเลื่อนตาม คนท้าว
หมอโหรให้หายาม มื้อปอด
เขาก็ ชูง่ามเข้าเมือช้าง ม่านวัง ฯ

๏ ท้าวหอดให้หิวยู่ง มาดา
โสมโสภังแม่เมือง มัวหม้อม
บาไทไท้ธรรม์ยำ อ้ายเจือง
ไหว้แม่ผู้คิ่งค้อม ค่อยลา ฯ

๏ ค้อนไฮ่ค้องฮางบ่าว คือเดิน
ฮมฮม ยอผาลาแห่จอม เมือหน้า
เดิน ๆ ช้างพังพาย ย้ายย่าง
หลายล่ำข้าอวนเจ้า ท่องทาง ฯ

๏ แม้งนิ่ง เถิงหว่างห้วยเหวลาด ดองเดียง
คีแก่ บงซางฮกฮุ่นกอ แกมก้าน
แซวเกี้ยงแล้วบินเหิน หาคู่
แม้งนิ่ง เถิงแก่วล้านเซาช้าง มุ่งเมือง ฯ

๏ จอมก็ ใช้สู่ผู้เสวยราช เชียงเคือ
แองคอนเฮวเฮ่งเบื้อง ไปพ้อม
นุเนือเบื้องแซนกม ไกวแกว่ง
ขึ้นสู่ง้อมทังบ้า มิ่งเมือง ฯ

๏ น้องท่าน เถิงแห่งด้าวดินท่ง ธรรม์ขวาง
คำเคียงคิดคั่งแต ตานซ้อง
เมื่อนั้น นางเม็งให้ทันหา อ้ายผ่อง
เชือเยี่ยะ ไปกล่าวน้องเชินแท้ เที่ยวทัน ฯ

๏ แล้วจากห้องหวนห่อง ฯ ผายลวา
เฮวฮัน เถิงนางจอมจอดลวา เลยไหว้
เสนหาห้อยหนอวน อันฮอดพี้ตาย
พี่ท่าน ให้เหนี่ยวเจ้าจอมไท้ เที่ยวเมือ ฯ

๏ เมี้ยนจากห้องหนแห่ง หอระวัน
จอมก็ ลีลาโดยดั่งเฮียม เฮวช้าง
คนนั้นเข้าเมือเวียง วังจอด
เฮียงแทบฮ้านเกยกว้าง ย่างลง ฯ

๏ ขึ้นสู่ห้องเฮียงอาด พิมานเดียว
ฮง ๆ เฮืองม่านคำ คูนห้อง
เมื่อนั้น งามเสลี่ยวง้อมปะนมมือ นบนาด
น้าออก หว่ายเถือนถ้องแถวไม้ ฮอดดีแดร็อ ฯ

๏ โสมสอาดพ้อมพระล่ม ฯ ทังสอง
สามนางเฮียงแท่นคำ คนเฝ้า
สอง ๆ นั้วเฮียงแหวน เหลื้อมส่อง
พระพี่ ผู้แห่งเหง้าผันน้อง บ่อวาง ฯ

๏ เจ้าจัก ไปท่อนท้าวทันที เมืองปะกัน
กายเงินยางโยชน์ผอม เขาขึ้น
เฮียมก็ แปงงายถ้าชมขวัน น้องนาด
จักจาก ต้นบ้าไม้ลี้วดี นานเห็น ฯ

๏ ระพาดตั้งถ้อยถี่ เผือนงาม
นางจอม ผันสาลักล่าวหมาย แหนต้ำ
เทื่อนี้ ไซยะโซคแพ้เขาขาม ขออ่อน
สวงหยู่ฟ้าคุนคุ้ม ซ่อยแฮง ฯ

๑ ลูกก็ ได้ท่อนท้าวซ้ำไล่ แสนนา พ่อเอย
ไชโยแรงข่มมาร มาไหว้
ไอยะโกแก้วไอยะกา ก้าปู่มากิน
ลูกก็ มาฮอดไท้จอมเจ้า ที่เฮี้ยมนี้แล้วฯ

๑ ขึ้นสู่ห้องเฮียงอาด เคหัง
เจี่ยมบูฮานบ่อเสี่ย คองเถ้า
ปุนตาไว้เผือนควาย พ้อมคู่
บนบอกให้สูเจ้า ช่อยแหน ฯ

๑ ชะพู่ย้ายยดหมาก ขันคำ
แจนแจนจัดชู่ขุน กินพ้อม
ธรรม์ยำส้อยสามสี่ สำเรส
นางนาดผู้ คิ่งค้อม ค่อยสเงย ฯ

๑ วธระเซดพ้อมเพาโภชน์ พะอุนอวน
พอดี่เลยสว่ายมือ เช็ดผ้า
ปุนแคย้ายมาเฮียง ตั้งพ่าง
เจ้าจัก แล้ชะค้อมวันหน้า พากเฮา ฯ

๑ แหนฮ่างให้ท้าวไหย่ ขุนจอม มากิน
เทื่อนี้ หายบันเทาเพื่ออินท์ พมพ้อม
ขุนเม็งให้หอมแนน ปองปูก
ถ้อมมิ่งท้าวทั้งง้อม มิ่งเมือง ฯ

๑ ให้ลูก หมั้นหมื่นเข้าชมไพ่ พลขวาง
เทื่อนี้ ทำเบื้องตูแต่งแปง ปางช้าง
เงินยางพุ้นคาวไกล ฮ้อยโยชน์
ท้าวฮุ่ง เอาพี่เมือหยู่ส้างหอมไพ้ นั่งปอง ฯ

๑ นักโทสเว้นวางเที่ยง เที่ยระคา
ยูท่าง เอาสองสี่สู่เฮือน เฮียงหน้า
สเนหาให้แวนปะสง สงวนยิ่ง
ก็เพื่อ สองก่ำพ้าขาเจ้า ยากแคน ฯ

๑ แล้วจิ่งเมียนปานพาด ฮิมไพ
พดแสนคืนพ้ำมวน เมาถ้วน
นางก็ ถแลระคำข้อของหลัง เต็มเดียบ
พี่ท่านซ้ำแถมถ้อย สั่งอวน ฯ

๑ ชักชุ่พ้องเย็นหยู่ ยินกะสัน
ทั้งเมืองมวนหยู่พั้ง คำต้าน
อุนละโหแห้มคือควัน ถนถวาก
เฮียมก็ ถอนหยู่บ้านแฝงเผ้า ฝ่ายหลัง ฯ

๑ ซ้ำซากเมียนมรมิ่ง ยามไดบ่อสู้
โสมโสภังจากกัน ไกลหน้า
อันนี้ จอมใจเจ้าสองฮา ฮามคึก
ขอแก่ เทวราชเจ้าจอมฟ้า ช่วยชู แต่ถ้อน ฯ

๑ อันนี้ บ่อหลีกได้ตามแพ่ง ปะถมมา
กัมมังมาก่อเวียน ไวข้อง
อาฮมแล้วอาทร ในโลก
เฮียมจากน้องอวนน้อง จากเฮียม ฯ

๑ ถางเทื่อ ฤดาบล้นแล้วโสก พายลุน ก็มี
เปนทำเนียมสืบมา มีแล้ว
ถางเทื่อ เข้าของล้นเหลือถง ฤดาบ
กัมให้แคววางไว้ ท่านเท ฯ

๏ บุญบาปแท้เที่ยมคู่ เงาตน
สํ ยสัเนหาบ่อแก่นสาร มายม้าง
กังวลด้วยทวานเที่ยว ในโลก
เจ้าจัก หว้ายเถิงกว้างพายหน้า ดั่งเดียวนี้แล้ว
๏ ถางเทือ มรโชกแล้ว ๆเล่า มรเคาะ ก็มี
เที่ยวส่งสารหากเวี่ยน ไวข้อง
อันจัก ได้เสาะแจ้งนิระพาน พ้นโลก
แก้วแก่นน้องขานแท้ ที่เซง ฯ
๏ ในโลกนี้เปนดั่ง เฮี่ยมถแลงนี้แล้ว
คือคู่ เดือนเพ็ง ๆ ก็เล่าแฮม แฮมค้าง
คำฮักแท้คำแพง รือเที่ยง
บุญบาปล้างแสนชั้น ก็เล่าชัง ฯ
๏ เปนเสี่ยงท้าวจตุโลก เส็งตัด
เทพา ควนอันไดดั่งรือ ขึ้นได้
สงสารแท้ทวานเที่ยว รือเที่ยง
ธัมกล่าวไว้โดยด้าม สืบมา ฯ
๏ ผ่อดู เพ็อง ๆ พ้าวถวายยอด ไบบางพุ้นเยอ
คำปาดถนาชู่ อัน เอาอ้าง
ถางที่แท้ถางเถิง ผลามาก
ถางพ่องฮ้างฮามแก้ว คลาดไกล ฯ
๏ วิบากจึ่งจำจ่อง แปปวน
คำถไลถางเทือมี่ ถางถ้ำ
อันจัก ทวานเที่ยวหมั้นหมายเหมือน รือเที่ยง
คอบคอบค้าคอนค้ำ ค่ำคา ฯ
๏ เนียงเนียงม้อมมัดทะเนือง นันเนือง
เวราเวรเวทนา โฮมต้อง

นางเมืองท้าวทังสอง พ้อมกล่าว
สองพี่น้องกะหายซ้อน หอดแฮง ฯ
๏ เทือนี้ จักฝากน้อยนงถ่าว หลานคึง ท่านเด้อ
มวนคำถแลงสั่งจอม จำแจ้ง
ยาได้ ซิงชังอัวอามคาย ชาพี่นันเนอ
คิดเมื่อ ภูวนาถท้าวนอนแล้ง ต่างสวาง ฯ
๏ เสือเพิ่งถ้องแถวเถือน ไพชวาง
ไพชวางสุกส่ำราน ไบซ้อง
เมื่อก่อน เงินยางฮ้อนแถวเกา กวนยาด
เจ้าพี่น้องขวางย้อน เพื่อแกว ฯ
๏ ภูวนาถได้ท้าวกว่า เหปะกัน
แกวแกว เสียงนางเม็งกล่าวกอน กอยเกี้ยง
พระจันท์ได้แจ้งดวงเดียว รือชื่น
ดาวเฮือเสี้ยงไสแจ้ง จิ่งงาม ฯ
๏ นางนิ่ง โฮมสืนถ้นไททั่ว มนุสสา
บริวารตามเฮือเฮือง ยสกว้าง
นางนิ่ง งามดายไฮ้วัดถา เถิงถ่อยนักแก่
เทือนี้ บุญยี่ล้างเถิงแล้ว หย่าปะมาท ฯ
๏ ออระม่อยหน้าง้อมม่วน ยินดอม
คุนราชาไส่หัว จำแจ้ง
ดูที่ ปีป่ายแจ้งจอมเมือง ภูวนาถ
แม่หยู่ห้องเนาแล้ว ถวดกะหาย ฯ
๏ ชาดชาติน้ำหน้าวี่ วางตก
นางจอมผายแผ่นแคง ฮำหน้า
กูก็ ยินทุกด้วยฮามเฮียม รือชื่น
จักจาก หว้ายย่านพ้าไกลแก้ว มิ่งเมือง ฯ

๏ ฮืน ๆ เค้าคับคั่ง กินแค
ฮมฮมเขาบ่าวเจือง เมาพ้อม
ปะแหวหน้าอามกาน เอือยมุ่ง
หมอมหม่อหม้อมยินฮ้าย เฮ่งเคือง ฯ

๏ ดีแก่ วันดุ่งดั้นดงลุ่ม ดับเขา
เที่ยนี้ การถองเถิงถึกเฮี่ยม ฮมฮ้อน
ฮู้ว่า (ยินแคนกั้วกำเดา เติมพาก)
หลานก็ เมื่อเพื่อนดั้งดอมเจ้า ฮอดเฮี่ยม ฯ

๏ ปีกจากข้างพัดแม่ มัวกะลัน มากแล้ว
เจียมเปนตัวโบ่เลิกยน ยังไบ้
ขอแก่ บุญธรรม์ไท้เล็งเห็น การชอบ
ดันว่า มาฮอดไก้ตีนเจ้า ดั่งอวน ว่าเนอ ฯ

๏ ถวายเถิงผู้ธรรม์ย้ำ ท้าวชื่ม
หลานก่าพ้าพายพี้ พากเมือง ฯ

๏ ต้านตื่มข้อแชชอบ ชักคดี
พายหลังเปนดั่งเฮือ ลำน้อย
หลานก็ วางหนี้เข้าเพดา ตามพี้
พระพี่ เจ้าติวล้อยแวนฮู้ ฮ่ำเถิง ฯ

๏ ก็บ่อ มีหน่อเหน้าเอือยพี้ พอสอง
ฮมเพิงพอที่ตาย ดวงแล้ว
พายองค์อั้วอามคาย คิงฮาน
บุญบ่อแค้วสมล้าง ลืบมา ฯ

๏ โสมฮาบพ้อมอั้วอ่อน อวนมะโน
คูนราชานั่งเมือง สมล้าง
ดูดั่ง โรคาเค้นพายเฮา ฮอยยาก
ชลเนตรล้างโฉมหน้า หยู่เถิง ฯ

๏ แต่นั้นจอมก็ ฮับพากก้อยถแลงถี่ แถมวอน
อันว่า ฮมเพิงเปนดั่งเฮี่ยม จาแจ้ง
คอนคอนค้อยคอนคอน คิดคั่ง
คือคู่ หว้ายย่านแก้งพายนี้ ท่องเที่ยว ฯ

๏ ดางเทือ ลินมั่งม้วยจมจุ่ม วังขวางก็มี
ทางเคย เที่ยวไปมาเล่าลืม เดยหลัม
คนนึ่ง ฮาบางไฮ้เชินคิ่ง แควนมาก
หว้ายแก่งมั้มพอยได้ ซ่อยชู ฯ

๏ การที่ ล้ำบากนี้มีแต่ ปะถมมา
แม่นว่า ลัพพัญญูยังก็เล่ายัง เวียนข้อง
ตะถาไท้ทังกะกุล เหน้าหน่อ
สองพี่น้องทานให้ แก่พาม ฯ

๏ ตะพ่อไว้ทังแม่ มาดา
เปนดั่ง งัวฮามพัดแม่เฮ ฮนฮ้อง
สมภารล้างลเวยมา คินคอบ
สองพี่น้องปะลงล้าง จิ่งละเบย ฯ

๏ บุญปะกอบแก้วกูล่วน กะลันหามากแล้ว
กัมมาเคยลิ่งได ดวงนั้น
ออระชอนซ้ายเดือนดง ดับผ้าย
ไก่เฮ่งชั้นขันพ้อม ซู่ตัว

๏ นาฮีดก้องเถิงถ่าย ราดี
พะนัวเหมือยหมอกนาย นงข้อน
แม้งนึ่ง นาที่ค้อยเถิงยาม ใกล้ฮุ่ง
แม่ท่าน เจ้าติ๋วต้อยฮมฮ้อน คู่ควัน ฯ

๏ สูรย์พุ่งขึ้นเฮืองฮุ่ง ต่ากด
เดี๋ยงนันควานคาดพาย ดงด้าง
ผดควนแก้วทังสาม ดงอาบ
คืน ๆ พื้นเมืองกว้าง เฟื่องเฟือน ฯ

๏ โสมฮาบง้อมทังแม่ มาดา
เดาเผือนควายสู่จอม ธรรม์เหง้า
อาฮมฮ้อนกะหายวอน แวนมาก
โยเซสเท้าโฮงกว้าง ตั้งคน ฯ

๏ ทุกปากเต้าคนตั้ง ตาคัว
สนสน เขาปะดับหาบคอน แควนเซ้า
ดางคนไห้ดางหัว ฮ้องฮ่ำ
ซ้อยจากเจ้าจอมเจ้า จากเขา ฯ

๏ ต่ำนึ่ง พี่จากน้องน้องจาก เจียรไกลก็มี
บันเทาทุกท่วยไท ทังซ้า
ฮู่งนึ่ง นายหลานอุ้มเอากัน ไว้แม่ ก็มี
หลานจากบ้ำดางน้ำ จากหลาน ฯ

๏ ฝูงหมู่เถ้าทังแม่ ถัวอา
บันดานทุกทั่วเมือง มัวหม้อม
ทาดีฮ้างทาสา ไห้หอด ก็มี
ดางพ่อง ให้ฮู่งเจ้าดางไห้ ฮู่งสะหาย ฯ

๏ หลานกอดน้ำน้ำกอด หลานชมก็มี
เขาว่า เปนตัวมาจิ่งเห็น ปางนี้
จอมสมง้อมชมเม็ง น้อยนึ่ง
คองว่า นานเห่งหนี้นอนแล้ว เถ่าไปนี้นอ ฯ

๏ ดูชื่นซ้ำซ้ำโสก แสนคอม
เขาก็ อาไลถักกั่นไจ จงค้อย
เผือนควายเซ้ามาดอม เด็งช่วง
เยาวเรส เจ้าติ๋วต้อยพ้อมแม่ ทังสอง ฯ

๏ แม้งนึ่ง สูรย์ล่วงขึ้นฮ้อนเฮ่ง เฮืองแสง
โงงโงง ดีสะบัดไซบ่าวพด ไปหน้า
เมื่อนั้น นางจอมเปื้องแดงบาง ไบไหล่
น้องจัก หว้ายย่านฟ้าดาเจ้า จากไปก่อนแล้ว

๏ ออระไม้นั้วบายพี่ พันมือ
นางเม็ง ฮมอาไลเดือดแด ดอมน้อง
คนอือแด้ดงโฮง บ้างหยู่
เจียระจากห้องเมือซ้าง ย่างไป ฯ

๏ ง้อมม่วนฮ้อนคือคู่ กินสแดง
ฝูงเขา ไทเซียงเคือคอบวอน แวนหม้อม
หุมแพงพ้อมอามกาน เอื้อยมุ่ง
เม็งแต่งให้คามง้อม แต่งสา ฯ

๏ เขาก็ ให้ฮู่งเจ้าผู้หยู่ พายหลัง
ฮมฮมคาไล่ของ เมือซ้าง
แองคอนฮู้ ตะวังดู เดินแต่ง
ขายี่ผู้ ธรรม์อ้าง ช่างบั้น

◎ ของแห่ง เอื้อยมุ่งนั้นควนได่ หานพายชอบแล้ว
คนนั้นเลี้ยงสาหัว ทังไห้
ยายยังถ้วนแ วกัน เมี้ยนหาบ
ง้อมม่วนเจ้าจอมไท้ บ่อคลา ฯ
◎ หน้าต่อหน้าเน้ งฮาบ ฮมมะนัง
ตัวอาเขาย่าน ะ หิวไห้
หังทังม้านันคาน เค้าหิ้ง
เก่ ฉมแกว่งไม้ใบเคือม ข่าไคว ฯ
◎ เม็งก็ ฮักลูกถ้าะยังยิ่ง คาคน
สวยสวยแพนช่อยูง แถมด้าง
พดหลวงแล้ตาคัว พ้อมหาบ
ยังท่อ ไว้แห่ผู้ธรรม์อ้าง เคืองควน ฯ
◎ ยาบยาบข้าหลายหมื่น ละวังแทน
มวนพดเถิงท่าเพียง ฮิมน้ำ
แนนพันง้อมงามเบี่ยว ต้านแม่
บุญหากค้ำคูนท้าว ซั่งมา ฯ
◎ เมื่อพ่อ ฉ้มแค่ข้าลคซั่ว ในคง
ดูหาก เอี้ยงคาสายเจียกู กุมเถี้ยง
ทำบุญเกือเยี้ยวหลง พัดแม่ กูนา
ง้อมกล่าวเกี้ยงกอนซ้อย ชอบธัม ฯ
◎ เมื่อนั้น ฝูงบ่าวเท้าแพนแห่ ผาดา
ลำลำผันลูกโฉม เลยไห้
ถวายพรแก้วมาดา จอมเกล้ กูเอย
การะเกิดได้ยาฮ้อน หอคฮมแค่เนอ ฯ

◎ ค่อยเมื่อเยอ ปะเลิดเนื้องามเงื่อน พระแรไร
แม่เอย
สองสั่เกียนสมสู่เฮือน เอี้ยงท้าว
ลี้ไวแก้วจอมปาง เล้มอเนตรกูเฮย
แม่หยู่ด้าวพายพี้ เกิ่งตายแม่แล้ว
◎ ค่อยเมื่อเยอ สำเรสเนื้อนัวละนาด นบพระคุน
แม่เฮย
ยาโพยสั่งเคือดแด คนต้อง
อาฮมฮ้อนหัดทะยัง ยินยาก
พัดอุ่นข้างกูนี้ ดั่งได้นี่ซาม ฯ
◎ แปงวาคหน้าอุ้มลูก โฉมขวัน
คนใน เมืองเชียงเคือคอบวอน แวนไบ้
ยินกะสันดั่งลวงเดียว นิราส
ฝูงพ่างไกลซู้ง้อม ค่อยเซา ฯ
◎ น้ำลาคนัวเนานั่ง เต็งตัก
รือจัก หายบันเทาส่วางกะสัน เสี้ยฮ้อนได้ซาม
ยินฮักโอ้อาคน โดยอ่อน
ใจขาดข้อนยังท้อง ทั่วทน ฯ
◎ หมักหม่อนเนื้อเซาฮ่ย หาแฮง
ซมชมชดเนตรนอง นานเฮื้อน
อามกานแล้วแคงบาง ไบไหล่
ยังค่อย เยือนสั่งน้องแนวน้ำ คู่คน ฯ
◎ ออระไม่นี้วโฉมแม่ กะซังอก
วานสวางบนซ่อยซู แนนน้อย กูแต่
เทื่อนี้ ผีตกให้เป็นเฮือน ไกลแม่
ฮ้อยทึกว้างยังง่อน ยางคาย ? ฯ

๏ ค้ายแต่ข้าดาเคือง ปะดับดี
เมื่อนั้น นางจอมจัดฮีบเดิน เดิมพ้อม
บัดนี้ นาทีค้อยเถิงยาม ไชยะโชค
เชินอ่อนเจ้าทงช้าง แม่อวนเดียวเถิน ฯ

๏ สุดหอดให้เลียงดั่ง มาดา
ทังเมืองบวนหยู่ป่าน กินง้อน
เขาจึ่ง ชูนางแก้วโสภา พัดแม่
ขนขี้ช้างกอยกัน หอดหิ้ว

๏ เถ้าแก่ฮู้ฮ้องฮ่ำ คำวอน
หลิวหลิวป่านวิ่งผา โตนห้วย
คอนคอนผ้ายดงดอน เดินคว่า
คึแก่ ลมดวาดไม้ใบส้วย ส่องเย็น ฯ

๏ สว่าสว่าแส้เถิงที่ คอยงวน
เซนเซนนกส่งเสียง ออระซ้อย
เส็งเห็น ทัวระไพไม้หลายหลิ่ม เหลืองดอก
ป่านนี้น้อยแม่ เข้าป่าไม้เหลียวผ่อ มาดาแลซาม ฯ

๏ ค้ายขอบห้วยหอมระผ่า ผงกะจอน
คึแก่ บุปผาผายกิ่นเกียง โฮยเฮ้า
เส็งเห็น ทัวระไพขึ้นเงินยาง ด้านด่ำ
ฟ่านเฮ่งฮ้องฮิมถ้ำ ส่งเสียง ฯ

๏ แม้งนิ่งเถิงที่ ห้วยกุ่มไค้คาวจอด จัดนอน
มวนแพนเฮียงแวดเวิง วังด้าง
เมื่อนั้น งามสเงี่ยมง้อมเดยดง คือมาด
เข้าคูบกว้างเทียมแม่ มาดา ฯ

๏ ใสสว่าดหม้อมขามปาก ยินอาย
แองคอนมานั่งเทียม เนาด้าน
นางจอมผู้ใจงาม โฉมลูก
แม่ก็ ฮักอ่อนเจ้าทองด้าน เกิ่งกัน ฯ

๏ บัดนี้ ผีปู่ทบ้องต้นมิ่ง เนืองแนนแลลูก
ยาขามส่งต่างปุน เปนไพ้
ย่าก็ เยี่ยวเซนแก้วกองแพง แลด่ำ
เมื่อนั้น ง้อมนั่งใกล้ปะนมน้อว ขอบขาน ฯ

๏ เอื้อยมุ่งเมียนดาเจ้ย โฉมขวัญ
นางคาน ยินกะหายหอดแฮง ฮามเข้า
เปนแต่ กันกันด้างปางปะถม เคยคอบ
แม่นั่งเท้าเทียมน้อย บ่อวาง ฯ

๏ อันนี้ ปะกอบได้โดยดั่ง ปาถนาแลลูก
ดีเพื่อสมภารคูนช่อยชู เชื้อเจ้า
เมื่อนั้น สูงส่าวอุ้มกะออมเอา อบอาบ
ผู้แห่งเหง้าทวายน้ำ หลั่งส่ง ฯ

๏ ยาบยาบเชืองใช้ยื่น วัตถัง
ระบองคั่งคาดจันทน์ สะไบผ้า
หังหังคั่งซามถาย เดียนแจก
เมื่อนั้น ง้อมม่วนผู้ นงหน้า สู่งเจือง ฯ

๏ สะแควกน้อวส้อยใส่ ถนิมภรณ์
เฮืองเฮืองวันดั้นดง แฝงฝ้า
ออระชอนเสียงนางจอม จ้าหัง
สู่เยี่ยะ คูนก้ำฟ้ากู้ ฮอดดีแด่เนอ ฯ

๏ ฝูงลิ่งเลื้อรั้นย่าน　ไพขวางมากิน
พลัดความเถิงชู่ควง　คาวฟ้า
บัดนี้ดูก็ เดินตงด้าวเขาเขียว　ข้ามเหล่า
นิราส เจ้าติ้วล้อยฮามหน้า　พ่ำนาน ฯ

๏ ค้ายล่ำเชื้อฝูงเผ่า　ฮักสามากิน
ดูค่อยคูน นงคานฮอดดิ้　คอมน้อย
เทพาด้าวแดนเขา　คงด่านมากิน
จอมแจกเข้าแถวถ้อง　เฮียบเฮียง ฯ

๏ โสมสอาดง้อมงามเงื่อน　ฮินเขียน
ผายเชิงเอียงออกมา　สเวยน้ำ
กองแพงง้อมเมือใน　นอนเอื้อ
ปะดับม่านกั้งละวังล้อม　แท่นเพียง ฯ

๏ คิแก่ เดือนเอื้อแจ้งลมล่วง　พะเวหา
สวาสวาเสียงไก่ขัน　ฮิมถ้ำ
บัวระพาแจ้งเฮืองใส　สะเด็ดฮุ่ง
เจ้าจิ่งค้ายามน้อย　ตื่นจวน ฯ

๏ สุรย์พุ่งขึ้นใสส่อง　อุไท
พังพายความคาดโคน　เฮียงฮ้าน
สไวพ้อมพิมมะบาน　แส้ก่อน
แม่ท่านเจ้าทองด้าน　ซ่ำแคง ฯ

๏ หมักๆหน้างอมม่วน　ยินกะสัน
กอยแฮงจงจอดเจือง　ไจม้าง
แนนพันเช้าคือคำ　เนานั่ง
แม่ค่อยขึ้นเมือซ้าง　หย่างออน ฯ

๏ ยั่งยั้งย้ายยอหอก　หางยูง
ซะควนเถิงฮ่มซาง　เถิงห้วย
พูสูงค้อใบบาง　ด้านด่ำ
ทางท่อง ถ้วนบ่ำก้วยเมือสู่　เงินยาง ฯ

๏ เฮาก็ พากแม่เจ้าหลายค่ำ นานเห็น หนี้แล้ว
เที่ยวทางยานย่อมเขียว　ทุกมื้อ
เซิ่นเซิ่นพ้อมซะนิ่กัง　ก้องเถื่อน
(ผาไหย่ตั้งออระทึ้อ　ทั่งบน) ฯ

๏ ผ่อดู เดื่อน ๆ น้ำต้องตาด　ตื่นผา พุ้นเยอ
วาโยโยงล่วงบน　ดังก้อง
เฮามาได้ซาววัน　ใกล้ฮอด
ปานนี้น้องท่านเจ้าหมื่นม้าวคองข่าวเฮานานแลซาม

๏ วันปอดแจ้งมื้อใหม่　ยามแลง
ควนที่ ปุนพิมมะบานฮืบเมือ　แหนถ้อย
นางเมืองผู้ ..พงสี่　จักฮอด
แม่ท่าน เจ้าติ้วล้อยต้านสั่ง　ทุกปะการ ฯ

๏ บัดนี้ สุรย์สอดต้นหลิ่มเหล่า เสียแสง พุ้นเยอ
นายพิ่มมะบานใส่ใจ　จำหมั้น
คิแก่ ลมแซงซ้ายพรึกสา　ถ้องเถื่อน
เมื่อนั้น ซะนี่ฮ่ายไม้มวนฮ้อง　ฮ่ำคอน ฯ

๏ จัดเพื่อนพ้อมแปงที่　ระวังแหน
ซะดอนเสียนดูบเพียง　มุงผ้า
แจน ๆ ซ้างพังพาย　พับแหล่ง
เมื่อนั้น ผู้จิ่งหน้าเพาแล้ว　ลวดนอน ฯ

๏ แพ่ง ๆ นิ้วเยี่ยวถูบ   โสมขวัน
คอน ๆ หลับชั่วยาม   ยังผ้า
คีแก่ ดาราแจ้งจันทะรัง   เฮืองโลก
เมื่อนั้น นกหานฟ้าบินหลื้น   ส่งเสียง ฯ

๏ กูโงกเค้าเต้นตื่น   เต็มดง
สำเนียงเขาแซกแซว   ชมฮ้อง
แม้งนึ่ง หงสาแล้วบินเหิน   พ้อนปีก
สว่าสว่าก้องเสียงสิ่ง   แสนวอน ฯ

๏ คีแก่ ลมเบิกผ้าเพิดพีก   สุริย์ใส
ซะลอนควานคาดพาย   มาห้าง
ผัดใผพ้อมพิมมะบาน   แล้สืบ
ง้อมย่างขึ้นเมือช้าง   หยุ้วอน ฯ

๏ ผ่อดู ทุกกีบฟ้ามัวมืด   บดสี พุ้นเยอ
นางจอมจัดฉุกเมือง   เมือหน้า
ทะวีชั้นนครหลวง   สุดผ่อ
เทียนต่ำข้าวอนเจ้า   ฮืบแฮง ฯ

๏ แม้งนั่งเถิงที่ เขาต่อตั้งเมินมุ่ง   เงินยาง
ดาวพายแยงกล่าวจอม   ทังง้อม
ทันที่ ยน ๆ เหลื้อมดวงปาง   ผาสาท
น้ำไหย่อ้อมบาลังท้าว   ที่เซิ่ง ฯ

๏ กากาดตั้งหอราช   เร็งฌา
ฮวาน ๆ ไส่ส่องคำ   คุงฟ้า
บัดนี้ ดุงกางไว้แสนนา   ยูแต่ง
ประดับแผ่นซ้อยต่างผ้า   ย่อมมุง ฯ

๏ แพ่ง ๆ พุ้นเฮียกชื่อ   เชียงสา
ทุงทองเนืองนาคโคม   คำได้
ทันที่ เคหาห้องหอสิงห์   โสมสอาด
ปะดับแผนแก้วคำล้วน   เดียบดาย ฯ

๏ ดูหลากเหลื้อมหลายหลาก   พิไส
เชียงขวันแฝงฝ่ายดอย   เทียมถ้ำ
ไสวซองปาลี   เดียนดูก
น้ำทั้งอ้อมไหลล้อม   แวดวัง ฯ

๏ ทีนั้น ดุงท่านให้ปูกถ้วยแสนต่ำ   แกมตาน
ออระทิ้มเฮียงฮ่มใบ   แกมก้าน
ผาน ๆ เหลื้อมหอลาย   สมแกว่ง
ซ้อยกาดไว้หลายด้าน   คั่งสาง ฯ

๏ ทีนั้น เขาต่อตั้งหอมุ่ง   เมินเมือง
หลิงดู โฮงหลวงสูงผ่านดอย   มุงฟ้า
เมือง ๆ ช้างสานงาม   เงยย่าง
โฮงฮาบฟ้าสูนแจ้ง   จิ้มดอย ฯ

๏ เบื้องพ่างพุ้นเขาเฮียก   เชียงตา
หลิงดอยไกลหมื่นผอม   ผายกว้าง
นาวาฝ้ายเทียวดัน   เดินเหส
เขาบ่อฮ้างฮามค้า   ส่งสิน ฯ

๏ ประเลิดได้คุบเคือง   ของคาน
ตีนเวียงคูแวดวัง   เดียนล้อม
ตะกานเบื้องหัวเมือง   เชียงแท่น
ทีนั้น ดุงแต่งถ้ำถวายง้อม   ม่วนเมือง ฯ

๏ ดินฮาบด้วนเมินผ่อ ผายงาม
สไวเนื้องน้ำตาน ดื่นบ้าน
ฮวาน ๆ เหลื้อมวันใส ปงเที่ยง
พายกล่าวแล้วเลยย้าย ย่างไป ฯ

๏ พั้งยิน อี่เอี้ยงฮ้องกุโงก สุนเลี้ยงพุ้นเยอ
พาลี่ไกวแกว่งสม สุนเค้า
นางเล่า แถมวอนเบี้องบันเทา ทนสวาด
ก็เพื่อ ฮักยี่เจ้าทองด้าน บ่อลื้ม ฯ

๏ พอเมื่อ วันคลาดค้อยคลาค่ำ บคเย็น
ออระทิ้มเขาขอบแดน ดอยด้อม
เซิ่น ๆ ซ้างซำเซิง ควานแล่ง
ที่นั้น น้องท่านผู้คิ่งค้อม แว่นอน ก็แล้ว ฯ

๏ ฅูแต่งตั้งกว้านไหย่ เสาสูง
ถมออนโบยเบิกบน เบยไม้
ดุงอาวเมี้ยนแพนทอง เท้าจอด
จาซักไซ้ยามค้อย ค่ำเอี้ยง ฯ

๏ เมื่อนั้น ง้อมหอดให้ฮักแม่ พายหลัง
เฮี้ยงกุญชรซู่ตั๊ว ควานแก้
กางพะนังน้าวพี่ตาน ถดม่าน
ซ้างไหย่แส้ลงน้ำ ท่าเพี้ยง ฯ

๏ ผ่อตู วันผ่านเส้าสุนเมก มัวไถนพุ้นเยอ
เมโคเฮี้ยงฮูบสิงห์ แส้วงถ้ำ
ถมไกวเบื้องบิ่วแปน กากาด
หลายซ่อซ้องเซี้ยวจ้ำ แซ่งนิน ฯ

๏ ซะพาดพ้อมคื้อคู่ คนแถลง
ถางโสมสันเผ่นผยอง เมินซ้าย
ถม เฮงเบี้องบิ่วแปน กะจัดจาก
แล้วเถาะค้ายเฮี้ยงฮู้ ฮูบเสื้อ

๏ แปงวากหน้าเหลี้ยวเหลื้อด หลิงทวาย
ถางดวงบานแค่เคื้อ มวนไม้
พะพายเค้าเท็งพู พานเถื่อน
ฝูงพวกน้อยยวงได้ แต่งเพา ฯ

๏ จัดเพื่อนพ้อมทังปู่ ดุงอาว
ลี่กานนอนจิ่มจอม ไจแจ้ง
ซะบุเนื้อขาวฟอง คิ่งฮาบ
เคี้ยดเพื่อ นิราสท้าวนอนแล้ง ลวดเหงา ฯ

๏ สองตาบเมี้ยนแล้วเลิก ลาลง
ทังเมื้องเนาตูบเพี้ยง แฝงเผ้า
ฮงฮงเหลื้อมขอคำ ลดม่าน
ผู้ที่เหง้าคิ่งค้อม ค่อยนอน ฯ

๏ เหมื้อยผ่านถ้ำน้อยยอด จวงทอง
กอนกอนกิ้ดจอดเจื้อง จอมไท้
เมื่อนั้น สองนายพ้อมพิมมะบาน เถิงยี่
ขึ้นขาบไท้ปะนมนิ้ว นอบถวาย ฯ

๏ วันนี้ พี่ท่านยั้งพูมุ่ง คาวนอน
จำเผื้อผายฮีบเฮว เถิงไท้
(สองขุนไหว้ภูธร ทูนบาท)
ง้อมม่วน เจ้าหมื่นม้าวยังตั้ง เผื้อมา ฯ

๏ คิดฮุ่งท้าวธีราช ดุนจอม
วันเดียว คลาเชียงเคือพากเมือง ฮมไห้
แคงย่อม ดึงคนกั้นใจจง ภูวนาถ
ถามข่าว พระบาทไท้ธรรม์ต้าน แต่ไกล ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทท้าวด้านโลก เลยกระสัน
ยินไกลกันจอดแด คอมง้อม
บุญพันแก้วนางจอม ยังกล่าว
แม่ก็ โฉมอ่อนเจ้าคิ่งค้อม เมื่อมา ฯ

๏ ควนกล่าวข้อแชถี่ เถิงถุง
พิมมะบานจัดฮีบลา ลงห้อง
เมื่อเถิงผู้ บุญสูง ด้านมาด
ไขข่าวดั่งเดิมน้อง ซู่อัน ฯ

๏ เจ้าผาดถ้อยเถิงข่าว นางจอม
ทังกองแพงค่อยมา มวนพ้อมคี่คั่ง ฯ
บ่อมีโพยไข้การไต ตั้นเถือน เถิงนั้น
หลานท่านผู้คิ่งค้อม ค่อยมา แต่รีอา

๏ ขอบที่ บ่าวเพื่อนพ้อมทุกทั่ว ทังเมือง
พิมมะบานจัดส่งลง ลาไท้
ขาเถิงผู้ บุญเฮือง กอยกล่าว
เฮาฮีบ ย้ายหมู่ช้างไปต้อน แต่นา ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้าเจ้ายี่ ยินสงวน
บาไทเนาแท่นทอง คนเผ้า
เมื่อนั้น สิ่ควนป้าปุนใจ ฮีฮอด
ยินซื่ม ผู้แก่นไท้ธรรม์ต้น ที่ย่า ฯ

๏ ภูก็คิดจอดคอ้วทั่งอ่อน สามนาง
เยียวว่า ปั่นคำกวนแผกกัน อายหน้า
ว่าจัก ปุนไผให้ไปลาง มิชอบ
ภูจักถาท่าน เจ้าถุ่มฟ้าวันนี้ ลวดนอนพุ้นซาม ฯ

๏ ถุงก็ คิดชอบถ้อยนางซื่ม ชมพึง
มิงเยี่ยะ ไธกอนโดยดั่งลาง ลาวเถ้า
พังบัวย้ายมาเฮียง ควานแต่ง
ผู้ที่เหง้าฝ่ายช้าง ย่างงาม ฯ

๏ เถิงแห่งใกล้หอราช เฮียงไต
นางงามฮับแม่เมือง เมือห้อง
สีไวพ้อมเนาใน สถานมาด
เขาพี่น้องยังพ้อม แม่คน ฯ

๏ สะพาดเชืองไซ้พ่าง พัดวี
ผดควนกอยกล่าวนาง นงหน้า
บัดนี้ ดวงสีแก้วเชียงเคือ จักฮอดเฮาแล้ว
มันนั้น น้องก่ำฟ้าสู่เจ้า ไซ่ทาม ฯ

๏ เปนแต่บุญของหมั้นหมายฮ่วมเฮือนเดียวแลดูก
เอาใจคิดเพื่อถาม คุนท้าว
ยาลอนนี้ปันเกียวกัน กวนส่อนนั้นเนอ
ควนที่น้าวใจกว้าง แกว่นเพียง ฯ

๏ อันว่า ทำชอบแท้แถนผ่อ ฮักสา ลูกเฮย
เฮียงคดีโดยดั่งลาง ลาวเถ้า
ไผหากกัวจาแท้ไททาน เซิงซ่า
ควนค่อยเถ้าคำน้อย แนบสอน ฯ

๏ ยาด่าด้วยแขแผก ผิดหูท่านนั้น
เขาเฮียก คนแงนงอนกล่าวเกา แถมถ้อย
ปุนไดให้หานพาย ฮู้ฮ่างดีตาย
มันนั้นคางยี่ เจ้าติวถ้อยเจียมแต่ ขาซายก็ตาย ฯ

๏ ไผหาก คิดต่างข้อแผแผก ผิดคอง
ควนตายวันค่อยขอ ส่อนไว้
ยาพองพ้อมฝูงมัว มักโทสนั้นเนอ
แม่กล่าว จ้ำตามได้ ส่องยาน ฯ

๏ อันว่า ปะโยชน์ให้เฮงเฮ่ง เฮียนส่อน
ยาเฮียนฝูงแฝดยา ยำซ้าง
ดังนั้น ภูธรท้าวจอมหัว เห็นเพส
ควนที่ เข้าสู่ท้างตายแล้ว ส่องวัง? ฯ

๏ เปนเผดค้างจมจุ่ม อะวีจี
โพยบังเบียนหยู่นาน ในหม้อ
แสนที่ฮ้อนฮมตาย มรนาด
สัพพสิ่งฮ้ายฮอมห้อ แห่งคน ฯ

๏ วิบากเบื้องยินอ่าน อาคม
คองมนต์ยำหย่าเฮียน เอาอ้าง
คิท่อ กมใจแจ้งจงผัว ผายซื่อ คีตาย
โพยเพสฮ้ายรือฮ้าง แห่งมัน ฯ

๏ หย่าปะมาทเบื้องบั้นเบื่อ คองขัมนั้นเนอ
ให้ค่อย ภาวะนาเนื่องจูดเทียน ตามได้
ขันค่อย จำใจแจ้งโดยด เดินแม่ นั้นเนอ
เถ้าก่าวไว้สอนน้อย ซู่คน ฯ

๏ ค้ายแต่เชื้อฝูงเผ่า พงสา
พอเมื่อ มีก้งวนหมั้นถาม แถมฮู้
ยาลอนต้านเตียนผัว หมาไพ่ นั้นเนอ
ฝูงนั้น นักโทสผู้เขาซ้ำ ไซ่ดี ฯ

๏ ขันได้ตั้งตามแพ่ง บูฮม ดั่งนั้น
เทพีทุกท่วยไท ซมอ้าง
ลือเกียรติ์ท้าวปะถมดาง เลิงเล่า
ใจแกว่นกว้างมะทูซ้อย ชอบทำ ฯ

๏ ปางเผ่าท้าวผู้ซื่อ จุนันทา
ท้าวก็ ทำเนียมเอาหมู่คอง ขุนเถ้า
นางก็ กอยคึงซ้ำพึ่งคดี โดยชอบ
ใจแกว่นเกือผัวแก้ว ซู่ปะการ ฯ

๏ แม้งนึ่ง บุญปะกอบท้าวเลยเล่า ดุจวาง
คองบูฮานกล่าวส่อน สู่น้อย
เทื่อนี้ สว่างคุนให้เปนเฮือน เฮียงยี่
ยาเคียดค้อยขมเข้ม แข่งไฟ ฯ

๏ ฮักพี่น้องฝูงเพื่อน เคหัง
กอยจงเจียนจอดใจ หอมซ้ำ
ทั้งหลายพ้อมพักพั้ง เยนหยู่
ท้าวฮุ่ง เจ้าลุ่มฟ้ายังแห่ง โฮงทอง ฯ

๏ ขนาดนึ่งนั้นฝูงหมู่ ทาสา
ปุนของคานคู่คน ผืนผ้า
หอมเขาไว้เปนแฮง ท้าวฮุ่ง
น้อยแม่ คิดแผ่กว้างเมือหน้า ซ่อยละวัง ฯ

๏ ใจมุ่งกว้างผนผ่อ ผายคาม
ยาบังคุนเพื่อนควน เอาอ้าง
แกงท่อ ไทฑานซ้อแซรื่น ส่มส่อ
ชื่อว่าท้าวฮุ่ง เจ้าโลกกว้างเมือห้อง แห่งไต ก็ดี ฯ

๏ หย่าผ่อหน้าแปปาก ซอมซัง ท่านนั้น
เอาใจอันแม่สอน สู่น้อย
หวังเห็นห้องพิมาน แมนมิ่ง
เฮาบ่อไฮ้ลินส้อย มั่งมูน ฯ

๏ ยาถ่ายถิ้นดวงดิ้ง เดียนผัว นั้นเนอ
บุญชายหนักไซ่ทาม ริอน้อย
พึงยิน ฮวาน ๆ ฟ้าเท็งหัว ฮ้องฮ่ำ
แม่กล่าวเจ้าใจซ้อย สู่นาง ฯ

๏ ยาข่ำน้องนางนาค กองแพง นั้นเนอ
คิดเมื่อ เจืองวางพัดพากเฮือน ฮมไห้
แคงย่อม วานขวัญท้าวธิดา คูนมิ่ง
ยูยี่ หว้ายป่าไม้ทานซ้าง ซ่อยเฮา ฯ

๏ คุนท่านนั้นยังยิ่ง ทุกปะการ
ปุนเขาฝูงผ่องเพ็ง เติมท้าว
อันว่า สวานงาซ้างหมูนเมือง เจียมพ่อ นั้นตาย
ใจเบ่งเข้มทะลายม้าง มุ่นกะจวน ฯ

๏ เม็งก็ แต่งเผ่าเชื้อเอาอ่อน เถิงเฮา
เลยมัวพัดพากเมือง กวนไห้
ยาดอน กวนเกาด้านส่มกัน การส่อ นั้นเนอ
พระบาทเจ้าฮอยฮู้ ฮ่างเฮา ฯ

๏ น้อยแม่ คิดแผ่กว้างเหมือนฮ่วม อุทร
ยามัวมักเกียดใจ จงซ้าย นั้นเนอ
อันนี้แม่ก็ ลอนแหนต้านตางจาม จำพาก
บ่อกว่า เห็นเพสฮ้ายสู่เจ้า จิ่งจา ฯ

๏ แม่ก็ กัวกากซั้นเขาข่าว นิยาย
ฮามบาจิตทะจอดโจร ใจบ้า
ภูธรเมี้ยนตายตน มรนาด
อินท์หยู่ฟ้าพังฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

๏ ชอบว่า มีลูกเต้าตามชาติ ซุมสาย
ยาจงวานว่าเฮา เปนอ้าย
ลูกที่ บีปายเจ้าเจืองลุน เปนเพ่ง
ควนที่ไว้ขวาซ้าย ซ่างเจือง ฯ

๏ หย่าแต่งตั้งคนว่า ยสสูง
บัดนี้แดนนา เนืองเกยทองบ่องปื้น จามห้อ
ก็เผื่อ ลุงอาวพ้อมคูนหลาน เหลือยาก
ท่อไป่ น้าวนอกฟ้ามาส่วย สินทอง ฯ

๏ แม่งวากต้านเท็งแท่น สานสาน
อามตายทังอู่เมือง ฝูงเหง้า
พอเมื่อ มีการท้าวเจืองลุน เลี้ยงแขก
สู่ก็ ยาหยู่เฝ้าแฝงน้อง นั่งเทียม ฯ

๏ เยี่ยวว่า ไทแฮกถ้อยกอยกล่าว สินขวัน
สเงี่ยมคำควนค่อยโดย คอมเถ้า
เมื่อนั้น แนนพันอั้วอามคาย ซานขอบ
คุนท่านลันเท็งเก้า กล่าวสอนลูกแล้ว ฯ

๏ คูก็ ปะกอบไว้แงนไส่ ใจจำ
เฮาจัก ปุนทอนปะดับแต่งดี คาถ้า
ยอความขึ้นแหนเถิง ท้าวฮุ่ง
บ้ำท่านเต้าวันนั้น ค่ำจวน ฯ

๏ คึดฮู่น้องเถิงที่ นางจอม
เฮาจัก ทวนพายฮับแต่ไกล คางค้อน
เร่งโฉมฮู้ฮอมเสี่ยง สนองกล่าว
รอยที่บ้ำซื่ม ฮู้ฮักน้องดูด้าม ไซ่ปะมาน ฯ

๏ บ่าวเพื่อนพ้อมวันพุ่ง ทุกเมือง
มาคานเลยสั่งสอง นายไซ้
ซาเถิงผู้บุญเฮือง แล้วกล่าว
ให้แต่งตั้งบั้นถ้วน ซู่คน ฯ

๏ ซะพู่หน้ายินซื่น ซมคดี
กองผลคึดที่อวน ทั้งน้ำ
พอยามค้อยราตี เหมื่อยซ่าน
ผู้จิ่งหน้าคถาที่ เมื่อหอ ฯ

๏ ถดม่านซ้ำวังแท่น สถานทอง
ออรคิ่งควนอู่เมือง เทียมท้าว
ซะบองเนื้อผันผัว เอื้อมไหล่
เจ้าหมื่นม้าวคนิงฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

๏ ออระม่อยนั้วสว่ายถูบ เกสา
ปะมานหลับซั่วดี ดาวซ้อน
คับคาค้าเลยผั้น แฝงพี่
ผันว่า เฮียงฮูบงัวมนอนซ้อน ฮวมแคง ฯ

๏ หน้าต่อหน้าทุกที่ เทียมสอง
ผันว่า ซมนางแพงก่อมกม เผื่อผั้น
ผันว่า ซะบองนั้วซอนคอ กุมกอด
หน้าต่อหน้าสองสะบั้น บ่อมาย ฯ

๏ นั้วสอดอุ้มฮวายฮ่วง ฮสกะจวน
ไทมื่ซุกคืนกะหาย หิวซ้อง
ก็เล่า แถมวอนเจ้ากำเดา ดานโสก
อั้วค่ำซ้อนแคงท้าว ดั่งหนาม ฯ

๏ พี่นโลกนั้มท่อ เดียวกูแลนอ
เจี่ยมแต่ มาฮามพัดพากกัน ไกลหน้า
อินท์พมพ้อมทั้งจอม ซูซ่อย
ได้ลูกบ้ำนางเหน้า หนุ่มปะกัน ฯ

๏ ก็ไป่ มีถ่อยฮ้อนฮักพี่ เซียงเคือ
กะสันวอนเปนดั่งหนาว จักไซ้
ดอนว่า คนมาพี่ซวันเผื่อ แฝงพี่
ดีก่อ สูรย์ส่องไม้ไส่ฮ้อน ฮุ่งจวน ฯ

๏ เจ้าคว้ผ้าเผยจาก นาคอง
สีควนลุกจากหอ ผายย้อง
เถิงที่ โฮงขวางซ้ำถือดาว เค้าแห่
ค้อนฟ่าดฆ้องเดินเพื่อน จัดพล ฯ

๏ คนแผ่เข้าคูไหย่ เมื่อเวียง
แพนคำยายหยาดยัง สุมถ้ว
อามเพียงอุ้มขันคำ เทียมพ่าง
เมื่อนั้น บ้ำซื่มเต้าเถิงท้าว ที่เซิ่ง ฯ

๏ ค่างค่างก้องกะดิ่งมาด มวนพาย
เกี่ยวความจัดชู่นาง ในห้อง
ทังหลายพ้อมเต็มโฮง ชมชื่น
เขาพี่น้องอามอั้ว อู่เมือง ฯ

๏ ฮื่นฮื่น พ้อมอู่แก้วทังอ่อน ขวัญเวียน
ฮมฮมเฮืองคู่นาง นครฟ้า
อามคายอั้วคือเซียน กาก่อง
เจ้าอู่แก้วนงหน้า หมื่นสนม ฯ

๏ ผิวผ่องเผี้ยนคิ้วคาด คางควน
เดาคิ่งกมก่องงาม คุมเค้า
คือคู่ ทวนเทียวห้องเวหา หิมะเวศ
เทียมแทบเหน้าสาวฟ้า ลูกพม ฯ

๏ บ้าซิ่ม ผู้ก่งเกือทงเพศ อวนหดาน
ฮมฮม เขานางแกวอู่เมือง มวนพ้อม
โสมพาวเพี้ยงอินท์เซียน กาก่อง
ซั้นขี่ช้างคิ่งค้อม คาดแคง ฯ

๏ ย่องย่องเนื้อท้าวฮุ่ง ยินวอน
โสมงาม คืออินท์ แถลงนั่งพัง ตามบ้ำ
ภูธรเจ้าเคืองหาน ย้ายย่าง
ม้ามากเค้าควานห้าง หิ่งนน ฯ

๏ พาง ๆ แล้ไหลออก คลาเวียง
ฮองฮองวันส่งคอย ดนซื้น
แม้งนั่งเถิงที่ นาเพียงกว้างผัดผอม ผายฮาบ
พลมากฮันสีส้าย คั่งพาย ฯ

๏ ทุกตาบพ้อมเฮืองเฮือ ทาสี่
สายสายบดเมกสุ้น ยังฟ้า
เทพีเจ้าจอมนาง ไก้ฮาด
แต่นั้น ง้อมม่วนผู้นงหน้า หมื่นสนม ฯ

๏ ไจนิ่ง คึดจอดน้องไจนิ่ง ทงทุข
ตอนว่า พงส์พันธ์เดียวอ่อนอาม เขาอั้ว
ยังจัก สมสนุกหลือหรือพะเว พะวังค่าง
ท้าวฮุ่ง ได้ก่อมกั้วโฉมสั้น สิ้นคดี บ่อฮู้ ฯ

๏ แม้งนั่ง เถิงหว่างห้วยดินท่ง ธรรม์ขวาง
เล็งเห็น ทาสีเดียระดาดตาม ตีนช้าง
นางงามง้อมเนาใน คือมาด
ผิวผ่องหน้าจันทะส้าง เลิกหัว ฯ

๏ ฮือกะซาดแก้วกวมเกศ กองมวย
พะนังทัดดอกดวง แซมซ้อน
เทระทวยคิ้วคอยดู ตอมเนตร
อินดะซั่งฮ่อนสือได้ คั่งไค ฯ

๏ เทเวศล้นแวนสั้น สือโฉม
คนซายไซบาดแค ตอมคั้น
อันจัก สั่งฮอมเนื้ออินท์ ทังโลก
แถมแถมสิ้นมะทูซ้อย ซอมพอ ฯ

๏ เทือนี้ โชยะโชคฮ้างแล้วเล่า มาเถิง
คอคางกมเคียมงาม บ่านแต้ม
ทุกไทเทียนฮมเพิง พิศสวาด
คือคู่ อินท์แต่งแต้มในฟ้า สดสง ฯ

๏ สองตาบเมี้ยนเค้าแห่ เปนกัน
แองคอนเก็งก่อนจอม เมื่อหน้า
บุญพันเจ้านางเมือง แล้วฮอด
น้ำซื่มเข้าเถิงน้อง ข่ำมือ

๏ พี่ก็ คึดจอดเจ้าฮามฮูบ เรขา
มือถือ ชลทาซ่านไหล หลามย้อย
เมื่อนั้น นางจอมแล้ววรนา ต้านตอบ
เจี่ยมจาก เจ้าคิ่วส้อยตกต่าง ปะเทศ ฯ

๏ เขาขอบรั้นเปนเงื่อน ขนงทวาร
โทเรคึ้ดฮู่ถวง ฮนฮ้อน
ศนทะการเล้าแสนตอม กินโลก
เทื่อนี้ มาฮอดเจ้าหายร้อน สว่างวอน ฯ

๏ ท่อว่า น้องหยู่พี้พิวโพด โรคา
คอนคอนคึ้ดฮู่งเฮา ฮมให้
เมื่อนั้น เก็งยางอ้อมเนาใน คือมาด
นบนอบนิ้วทูนไหว้ ป่ำป่วง ฯ

๏ น้องท่าน ถามข่าวผู้เสวยราช เงินยาง
อำพามี่ฮู่ถวง ฮมฮ้าย
แวนม่อ ขวางใจหม้อมโรคา เคืองยาก
คือคู่เพี้ยงตะวันซ้าย ขั่วแลง ฯ

๏ โพยเภทฮ้ายวิบาก เบื่ยนถนลง
กัมมาขานคอบคึ่ง คุงเนื้อ
หลานก็ มาเห็นเจ้าทั้งสอง พ้อมพ่ำ
พระพี่ คึดกั่งเกื้อคนึงหน้า อึ่ดู แต้ถ้อน ฯ

๏ ถอนหยู่ด้าเฮือนเมื่อ เปนสาว
เปนนางอันจิ่มพู พายน้อย
เทื่อนี้ มาเถิงผู้โสมพาว เพียงไผ่
วรเชตเจ้าจอมซ้อย ส่องไกล ฯ

๏ น้องก็ คึดไค่ได้มาฮ่วม สมภาร
ท่อว่า ฮมอาไลผ่ายเม็ง เมืองน้อย
ก็จิ่ง วางหลานให้มาเปน ปริจาก
การที่รั้นดื้ฮ้าย หย่าไลแต่เนอ ฯ

๏ เมื่อนั้น นางซึ่มฮู้ ฮับพาก คดีหลาน
ชลที่ไหลหลั่งลง ลามหน้า
ฮู้ว่า โสมคานน้องกูวอน แวนมาก
คันว่า เจ้าฮอดบ้ำพายพี้ หากเฮือน ฯ

๏ ก็หาก เกิดฮ่วมห้องเฮี่ยงฮ่วม อุทร
ปี่เดือนพอแม่ไป เปนย้าว
นับแต่ อวนจรแจ้งเปนซาว ป่ายขวบ
น้องก็ ส้างผ่ายต้าวแดนพุ้น ค่อยเสถียร ฯ

๏ เทื่อนี้ เจ้าจวบอ้วขาพี่ ทั้งสอง
เฮาก็ จงใจฮักฮู่คน แควนเผี้ยน
เมื่อนั้น ชะบองเนื้อลามคาย ค้วก่อง
ปะนมนาดผู้ธรรม์อ้าง แจ่มจอม ฯ

๏ น้ำออก หว้ายเถื่อนไม้ทัวระท่อง เถิงเฮี่ยมท่านรือ
ถนอมคำควนค่อยจา จงต้าน
ตูก็ เจี่ยนใจแจ้งจงเฮี่ยม แวนมาก
แล้วเล่า ถามข่าวเจ้าสินต้าน ลุกเม็ง ฯ

◎ เจียมแต่ ฮู้ข่าวน้องเจียระจาก เชียงเคือ
เฮียมก็ เต็งคำสเนห์ฮุ่งเถิง ทุกมื้อ
คิดเมื่อ พอแพนอ้อมหลายเหลือ ถันท่ง
พี่ก็ เยี่ยวท่านฮือเหม้าง ยาดเมือง ฯ

◎ แม้งนั้น ผู่ก่งท้าวถือหมู่ พดอวน
เฮียงพายชนหมู่แถว กอยม้าง
เทื่อนี้ ยูสงวนหลิ้นโฮงสิง พ้อมคู่กันแล้ว
คู่อ่อน เจ้าโลกกว้างคือคู่ คาคน ฯ

◎ ชะพู้เนืองอ้อมม่วน ฮับขาน
ทางกังวนแห่งอวน หลายห้อง
อันนึ่ง วางสถานไว้เชินคึ่ง น้ำออกเฮียมพุ้น
มาฮอด เจ้าพี่น้องตี่ได้ แต่คน ฯ

◎ ขอบพี่ ตะอ่อนน้องไว้นอก ป่ายไจ
คำกังวนจึ่งจักหาย เสียฮ้อน
โสมใสแก้วนางแถว แก้วอู่
ตูก็ คิดจอดเจ้าธรรม์อ้าง ได่เห็น ฯ

◎ ผู้ที่เหง้าพ้อมคู่ คำเสน่ห์
ปะสงสันดุเพื่อบุญ บาท้าว
ขอแก่ เร็งโฉมให้กูนา นามต่าง
ง้อมม่วน เจ้าหมื่นม้าวขานข้อ ขอบคะดี ฯ

◎ บัดนี้ เฮาพี่น้องมาฮ่วม เคหัง
เปนไมตีสืบสาย สมด้าง
ของหลังค้ำคู่นมา ได้คอบ
เฮียมย่อมอ้างเถิงเจ้า ซู่คน ฯ

◎ เมื่อนั้น เขาขอบเจ้าจอมมิ่ง เชียงเคือ
ผนผนดวาคั่งทาง แกมช้าง
แพนเฝือก้ามกางนา นองเคือง
ท้าวฮุ่งผู้นงหน้า ฮุ่งจอม ฯ

◎ แม่ก็ ตะดูกไว้อ้ายเคือง มาเถิงแคร้อ
ตูก็ หอมก็อนาหยุ่งอย งองถ้า
หายามได้วันดี มื้อปอด
น้องทานผู้นงหน้า จึ่งสะเบย ฯ

◎ เมื่อนั้น ง้อมฮอดท้าวเทียนข่ำ บายมือ
ดีแก่ สมเชยพัดจินหอม โฮยเฮ้า
บาไทเจ้าก็อนา ด้านพี่
ผู้แห่งเหง้าคึงค้อม คอบวอน ฯ

◎ เจียมแต่ น้องจากเจ้าคลาที่ เชียงเคือ
กะสันวอนคิดพี่ไกล กอยกั้น
อันนึ่ง ใจจงป้าเชือเฮียม ฮักมาก
ขอนโสกฮ้อนหลายชั้น ใช่ปะมาณ ฯ

◎ ใจนึ่ง คิดพากพื้นพายที่ เงินยาง
ใจนึ่ง ฮมอาการฝ่ายเฮียม พายบ้าน
อวนก็ ทำขวางได้โดยใจ จงง่าย
เมื่อนั้น ง้อมม่วนด้านขานข้อ ขอบคุน ฯ

◎ พี่หยู่พุ้นคิดคั่ง คาเคือง
คนึงหลายปุนจอดเฮียม ทังเจ้า
อันนึ่ง ฮามเมืองชั้นพายหลัง ไว้แม่
มาฮอด ผู้ที่เหง้าพายพี้ เพิ่งบุญ ฯ

๏ เมื่อนั้น อั้วคั้วถ้อยต้านคอบ ถวนมะโน
ภูธรปุนไต่นา แกวแย้
เฮียมก็ โรคา เค้นกำเดา ดานสวาต
เยียวเล่า แล้หมู่ช้างเมือหน้า พากไกล ฯ

๏ อันนึ่ง กัวพยาธิไข้หนาวเหนื่อย โรคา
ฮมอาไลชู่ดวง เลยธ้ง
เฮียมก็ ระเวระวังฮ้อนฮมทวง หลายเบื้อง
เมื่อนั้น พระบาทผู้เปนน้อง ม่ายหัว ฯ

๏ ธาดชาดแล้ตาเคือง คลาไป
หนัว ๆ ฝูงทาดีดำลาว แถวใช้
พลไหลเข้าเมื่อเวี่ยง ระวังราช
ท้าวฮุ่งไข้ใจแจ้ง จอดเฮี่ยม ฯ

๏ ดึ่แก่ ชะพู่ท้าวซ้อนถาม แกมตาน
สองนางเทิ่ยมจิ่มเจื้อง ขวาซ้าย
โยธาท้าวคนหาน แหนแห่
แม้งนึ่ง เถิงแห่งต้าวเชี่ยงด้าน ไพ่มวน ฯ

๏ พอแผ่เช้าบั๊กตูไหย่ เมื่อเวี่ยง
สวนไดตามพาดพิน พานล้าง
โฮมพลตั้งหลายแสน สุมเคื่อง
เอาแม่ เจ้าโลกกว้างเมือสู่ เชี่ยงทอง ฯ

๏ เพื่อง ๆ ขึ้นโฮงฮาช เฮียงกะได
เทื่อนั้น เสนาเนานั่งเนื่อง ในห้อง
ฮมฮมเรื้องสาวแถว ไซหมาก
ประดับเพื่อนพ้อมปุนน้ำ โสดสง ฯ

๏ แม่งวากหน้าขึ้นเท่น ธรรม์ขวาง
เล็งดู ฮงฮงไลส่องคำ ทุกด้าน
อันว่า ดวงปางแก้วบุญกัน กัมเกิด
เขาพี่ เจ้าติ่วส้อยเมือสู่ พิมานคำ ฯ

๏ กำเนิดนี้เผื่อขอด ไมตี
พิมมะบานฮับพากเจื้อง จอมไท้
เทพื้อั้วเอาอวน ขึ้นเท่น
ประดับดอกแก้วกองไว้ เดี่ยบดาย ฯ

๏ ฝูงแกว่นไข้น้ำโสด สงสี
กองแพงกูหย่าอาย อันหม้อม
สาวแถวเบื้องจามะรี้ ไกวแกว่ง
ง้อมข่าอั้วถี่อนี้ว บ่อวาง ฯ

๏ เฮี่ยมก็ ก็พัดแม่ไว้บ้านแห่ง เชี่ยงเคือ กี่ตาย
เที่ยวทางไกลหมื่นหลื่ม เขาขั้น
บัดนี้ มาเหิ่นเจ้าทังสอง พ้อมคู่
การที่ขั้นดี่ฮ้าย หย่าได แต่เนอ ฯ

๏ ชะพู่หน้าอั้วพี่ พอยแหน
เฮาใช่ แนวนามไกลเกี่ยดขาม แขต้าน
ท่อว่า ยังเคืองเบื้องเชี่ยงเคือ ให้ฮุ่ง
คิดอ่อนเจ้าทองด้าน เกิ่งตน ฯ

๏ เมื่อนั้น พู่ง ๆ เรื้องใช้พาด เผื่อนควาย
ยน ๆ ยอทะไลจิ้นแจกปุน เปนถ้อง
นางเมืองอั้วบี่ปาย กอยกล่าว
เขาพี่น้องเมือแห่ง หอทอง ฯ

๏ ปุนป่าวค้ำเฮวฮึ่บ ฮับขวัน
ยาพองพัดพากเฮือน ฮามท้าวเฮาเนอ
แนนพันง้อมงามเบี่ยว ขานพี่
ควนที่บ้ำท่าน เจ้าติ่วส้อยมาจ้ำ แจกพลี่ ฯ

๏ เมื่อนั้น ผู้ที่เหง้านางซื่ม ชมหลาน
เฮียงจ่ำลี่ล่าดเลียน ทะไลเช้า
พอการเมี้ยนเทลง ถ้วนหมู่
เดินเพื่อนพ้อมกินแล้ว เลิกขัน ฯ

๏ ซะพู่ตั้งเหล้าแจก จื่นลาย
ซะลอนเลี่ยนถี่ถัน แถวน้ำ
ออระซอนบ้ำปุนฟาย แควนถี่
ลวางสี่ค้าวแคนฟ้า ซ่อยซู ฯ

๏ เฮาพี่น้องเฮียงฮ่วม เคหัง
วอนสู่คูนมิ่งแนน เมือหน้า
ขุนจอมเจ้าขาซาย ค้ำไหย่ มากิน
คูนก่ำพ้าขึ้นยิ่ง ทุกไท ฯ

๏ ภูไช่ท้าวตายแด่ เฮี่ยงเคือ มากิน
เมืองไกรขันค่อยซู แนนน้อย นั้นแด่
นูเนื่อนั้ววางปาน แล้วหย่า
ฮวนอ่อน เจ้าติ่วส้อยเซินน้อง ฮ่วมสาม ฯ

๏ ซะพู่หน้าเจ้ายี่ ยินสงวน
บางามชมแพ่งแค ดอมเหน้า
โสมควนแก้วอามเผือ แฝงพี่
ค้ายสิ่งเหง้านางท้าว นั่งเฮี่ยง ฯ

๏ แพ่ง ๆ นั้วท้าวฮุ่ง เฮืองแหวา
เลี่ยงแจนจัดแจกแค แถมน้ำ
แนนพันส้อยสี่ตา ง้อมม่วน
ค้ำฮุ่งห้องเมืองยี่ ยืนวอน

๏ คิดด่วนถ้อยไกลแม่ นางเมือง
ฮอนฮอนใจขาดมา ยังได้
เจืองก็ เล็งดูบ้ำธรรม์ย่ำ เอาแพ่ง
ไว้อู่แก้วเฮี่ยงฮ่วม ตามคาย

๏ ซู่แห่งพ้อมกินคู่ เดยดา
ทั้งหลายเจียระจากลง ตาห้อง
แม้งนั่ง สูรย์คล้าค้อยลับเขา สเมนมาต
เมื่อนั้น อั้วซ่าน้องนางท้าว ซู่สถาน

๏ ซะพาดเหลี้ยมขันหมาก คำแดง
สี่คานเนาแท่นสูง สมง้อม
เมื่อนั้น กองแพงเหง้ายังอาย กันหมู่
หมอมหม่อหม้อมยินฮ้าย ฮุบวอน ฯ

๏ ซะพู่เนื้อท้าวฮุ่ง เฮียงนาง
ภูธรกอยกล่าวโลม แถมถ้อย
เมื่ออวน วางเฮียมฮ้อนเฮอน นักซื้น
ง้อมกล่าวเกี้ยงกอนซ้อย ซอบวอน ฯ

๏ พี่ก็ หลับคืนต้านให้ฮุ่ง บาไท
แคงย่อม เมินทางงองผ่อคอย คนใช้
ขวบเมื่อ ฮี่ไฮฮ้องฮันเสียง ฮูนเถื่อน
อกพี่ไหม้เหมือนไบ้ คคบวอน ฯ

๏ สว่าสว่าก้องถมล่วง ไพไช
คอนคอนไจขาดมา คอมน้อง
พอเมื่อ ไฟเฮืองด้าวพูฮาว เฮืองเหล่า
พี่ย่อมค้องคาค้ำ เจียขวัน ฯ

๏ ง้อมกล่าวแล้วท้าวฮึบ ฮับขาน
เป่นแต่ กัมกันพัดพากเฮือน ฮามด้าง
เจียมแต่ ทวนเชียวข้ามคีรี ยาวย่าน
เยือนซั่นช้างทั้งไห้ ฮุ่งเฮียม ฯ

๏ พ่าง ๆ น้ำหน้าซ่าน ซามไหล
ต่ำต้ำ บายผืนแคงแทบเทียม คางเจ้า
ฮีไฮฮ้องเฮเฮียง สูรย์สว่าง
อกเฮ่งหม้อมเหมือนไบ้ คอบวอน ฯ

๏ หว้ายหว่างไม้มาฮอด พูแซม
เวราจรแจกไกล กอยกั้น
คอนก็ แถมวอนฮ้อนกำเดา คานสวาด
คิดซู่ชั้นฮมเฮื้อ หอดทวง ฯ

๏ แม้งนิ่ง เถิงแห่งห้องเหวตาด แดนพาง
พดหลวงเขาคว่างเยีย พายหน้า
ขอนก็ ก็วางหนี้ย้ายพานคำ คืนเล่า ปางนั้น
คองคอบผู้นงหน้า อุ่นคน ฯ

๏ แม้งนิ่ง คอนเท่าม้ามาเทียว ทวานทัน
บนคำสะหาวกล่าวสูง สมถ้อย
ขาพวงพันพอยจัน เจียรฮอด
คอนคว้ำถ้อยแถมฮ้อน เฮ่งคดี

๏ ต้านตื่มถ้อยไห้หอด หิวแฮง
เมื่อนั้น นายพานคำเล่าหนี้ ไปพ้อม
ว่าจัก กินสานไห้ตายมรณ์ เมี้ยนซั่ว
ก็เล่า ไกลอ่อนผู้คิงค้อม ค่อยคาง ฯ

๏ เลิกทั่วท้าวพุ้นเพื่อน มาทัน
ตอนตายผางไป่คื คู่ฮ้าย
ฝูงเขาข้าไทหยัน หยามไหย่
เมื่อนั้นน้องค่อย หว้ายบ่าไม้มาพ้อม เพื่อนพด ฯ

๏ ทึกพระเนตย้อยรือไค่ ขลังมะโน
ตอนท่อ ทวานพายชนหมู่แถว กอยม้าง
สุงวางไห้สเนโห ขาพี่
สัจจะผู้ ธรรม์อ้าง ไป่ลืม ฯ

๏ แล้วพากท้าวคลาที่ เงินยาง
ออระทึมเมืองไหย่ปะกัน แถวล้าง
เทนางได้สินทอง ส้อยซั่ง
น้องก็ ไว้แห่งผู้ ธรรม์อ้าง อุ่นคน ฯ

๏ ไชชะโชคล้วนได้ดั่ง ปาถนา
ทั้งชุมพูอ่อนมา มวนไหว้
คูหลายล้นเหลือตา เต็มซอม
น้องจึ่ง หว้ายไป่ไม้ทันหมู่ ยางกาว ฯ

๏ ปุนแต่งเต้ามะฮามฮอบ ทิสา
ฮมฮมเขาแขกเมือง มาไหว้
อันจัก คนะนาเท้คูเหลือ ล้นลาบ
น้องไค่ได้เห็นหน้า พี่คน ฯ

๑ สว่าๆ เหลื้อมพ้อนพ่าย ตะเม็งลิง
คือมีในสวรรคที่พม พายฟ้า
ฮาก็ ชูชิงได้โดยใจ คงง่าย
เทื่อนี้ ยูอุ่นผู้คิงค้อม นั่งปอง ฯ

๑ ท้าวกล่าวข้อแขดี่ แถมวอน
เงินทองดูเฮือเฮือง ริอไฮ้
ออระชอนท้าวผายเสียง ค้านพี่
ง้อมม่วนไหว้คุนน้อง นั่งเที่ยม ฯ

๑ พี่ก็เยียวว่า บ่อได้ผ่านท้าวทังโลก โลกา ดังนี้
เจียมเปนตัวหยู่คอง คำอ้าง
เทื่อนี้ คุนโนแล้วคุนนา ดูเถ่า
ยูหยู่ล้างหลายแกว้น ฮ่วมเฮือน ฯ

๑ แม้งนิ่ง ตมเบิ่งไม้เบียงช่อ นายเนือง
ดีแก่ เดือนไสแสงส่องบน ดาวซ้อน
บาเจืองซ้อนคอนาง ฮัดแทบ
ง้อมกล่าวเล้าโลมน้อง ว่าวอน ฯ

๑ ชะแลบเนื้อเหนานั่ง เคงคัก
ภูบาลสมเสพกาม กอยฟั้น
แหนงว่า ฮามฮักน้องนอนเดียว ดีกว่า
หลีนเสพเนื้อยังยี่ ผาเงิน ? ฯ

๑ แม้งนิ่ง ตมลวาดไม้ในน้ำ เหมือยฮวาย
ฮอง ๆ เดือนส่องลง ดับฟ้า
เส็งดู พายกระบอนเบื้องตาวันได้ ตะเต็ดฮุ่ง
ฮื่นฮื่นซ้าพูเฮ่ง ดีกุน ? ฯ

๑ เสียงพู่งขึ้นดังม่วน ออระชอน
สูระพางดัดส่องดอย เฮืองฟ้า
ชะลอนล้วนหลายปุน ปูลาด
ท้าวไก่ผ้าผืนแซบ คลาหอ ฯ

๑ ชาดชาดพ้อมเจ้ายี่ ชมงัน
ออระควนคิงฮาบงาม ขาวดั้ว
ชะดันพ้อมเต็มโฮง เชืองถ่าว
เฮาจิ่ง ก้วดาบได้แกวแย้ ส่วยทอง ฯ

๑ เจ้าอว่ายหน้ากอยกล่าว มุนดี
ฮองฮองวันส่องดอย ปงขึ้น
เมื่อนั้น บาลีท้านเกงฌา พระแม่
เฮาก็ แผวผาบพื้นเมืองแย้ พ่อคุน ฯ

๑ แต่ยี ได้ก่ายน้ำใจไค่ เมือนา
นายทองสูนไล่ใจ พังเจ้า
ดีก่อ ปาชมเหล้นวังไส แสนหาด
เฮาก็ เปนเหง้าท้าวปุนเกือ เกิงอินท์ ฯ

๑ ชาดชาดน้ำหน้าแม่ หยอยตก
กินใจ ปานจอมตายเมือเจือง ยังน้อย
คิดเมือ เฮาทุกไฮ้ลินทอง เฮือนยาก
แม่หาก เก็บเผ่าข้อยชายเล้ม แลกกิน ฯ

๑ เถิงเมือ แดดส่องต้องตีนท่ง นาคอง
เจืองหาก พากันไปล่อแพน ทุกมื้อ
กูก็ คองวายแท้ดูงจอม เปนเผ่า ก็ดาย
เทื่อนี้ลูกก็ ผาบค้ายได้พดคือ จิงขวาง ฯ

๏ รือจักให้แม่ เมือปีกท้าวปานไป้ มาเถิง นี้เด
นางจอมทวยแผ่นแคง โทมหน้า
คำ ฮมเพิงห้องเมืองปะกัน แกวราช
ค้ายไพ่ฟ้าหลายต้น หยู่วอน ฯ

๏ ซะพู่หน้าพอหมื่น นางแกว
โสมควนคิ่งลูกแมน ผิวเผี้ยน
ทาสี่พ้อมทาสา ใช้ซว่าง
ฮุ่งค่ำเทียนคองเจ้า ที่ย่ำ ฯ

๏ ดีก่อ ดมด่วงพ้าวเบี๊องช่อ ไบบาน
ปุนคำควนกล่าวจอม ทังง้อม
หานพายพ้อมอาวพวง พลสว่าย
ไหว้ท่านเจ้าทองด้าน ชู่ปะการ ฯ

๏ เจ้าอว่ายหน้าเส็งสิ่ง โยซา
หานพาย ทังแอนคอนไส่ไจ จำถ้อย
ดูเยี่ยะ เมื่อทูนไหว้ราซา ดุงออก กู้นั้น
น้องท่าน เจ้าคิ่วส้อยมาฮอด เงินยาง ฯ

๏ ยังท่อ คิ่ดซอกห้องหนแห่ง เมืองปะกัน
มาตาเมื่อหยู่แซง ซนั้นซ้ำ
เซาก็ เฮวฮันไหว้ราซา ท้าวซิ่ม
บ้ำหยู่ฮ้อมเทียมท้าว ที่เดียว ฯ

๏ ต้านตื่มซ้อเจืองสั่ง สะเด็ดการ
เกี่ยวความดุงกล่าวถอง เถิงท้าว
สค่อย ทวานความไหว้หลานก ถอยพาก
ไหว้แม่ เจ้าหมื่นม้าวเมื่อก่ง เมืองปะกัน ฯ

๏ ท่อว่า ถ่ำบากค้วยตอมมิ่ง มาตา
ไกพงพันหยู่วอน แวนหม้อม
ฮู้ว่า คุนนาแท้ดวงเดียว ดูปะเสิด
แม่ท่าน เมื่อหยู่บ้องแซงท้าว ก่งเมือง ฯ

๏ ที่นั้น ดูเลิดล้นยังยิ่ง นครสวรรค์
เซาก็ ทวานความคืนคอบเจือง จอมไท้
เทื่อนี้ดุงก็ โดยคำท้าวทุกอัน ถ้วนพาก
ไค้กล่าวถ้อยดุงบ้ำ ซู่อัน ฯ

๏ ทุกปากซ้างเฮืองซ่าว ปุนความ
เดินนายกองพวกคัว ยามเซ้า
โสมพาวอั้วอามคาย คำสวาด
ง้อมม่วน เจ้าคิ่วส้อยฮมฮ้อน คู่ควัน ฯ

๏ แม้งนิ้ง สูรย์คลาดค้อยลับเหล่า เสี้ยแสง
เสี่ยงนั้นคนเลิกลา ลงห้อง
หุมแพงเซ้าเมื่อไน เมี้ยนแท่น
ง้อมม่วน ผู้จิ่งหน้าเทียมน้อง บ่อคลา ฯ

๏ สูรย์พุ่งขึ้นเซาซอบ ยุคันธร
คาราเฮืองเฮือเดือน คาวตั้ง
แม้งนิ้ง ดมออนเบี๊องพรึกสา หนาวหน่วง
ฝูงพวกน้อยปุนตั้ง แต่งคัว ฯ

๏ สูรย์พุ่งขึ้นฮ้อนเฮือ เฮืองแสง
หนัว ๆ ควานคาคพาย ดงด้าง
นงแพงเจ้ากือเมือง เมี้ยนอาบ
ผู้ที่อ้างเมือห้อง แห่งจอม ฯ

๏ โสมฮาบอั้วง้อมม่วน อามคาย
เซาก็ ทนระแดดอมเดือดกะหาย หิวไห้
ทังหลายพ้อมนางแกว นงถ่าว
ไหว้เม่ผู้คิงค้อม คั่งสถาน ฯ

๏ ค่าว ๆ หน้าท้าวฮุ่ง ฮมมะนา
นางจอม ทงบันดานเดือดแด ดานข้อง
โสภาเหน้าแพงสี่ ข้อค่า
เมื่อนั้น น้ำซึมเตาเถิงน้อง ซ้ำมือ ฯ

๏ คองว่า ได้หยู่ห้องหนแห่ง เมืองเดียว กี่ตาย
เลยจักถือหาน เมือเซียงทองพากตู ไกดหน้า
เส็งเหน ซาเฮียวห้างพันตัว ตั้งเคือง
คืนคืนม้าควานห้าง หิงนั่น ฯ

๏ หนักเหนื่องเค้าคับคั่ง โฮงทอง
แกงควายสุกหมื่นถัน แถมส้า
เจืองก็ บุนปองไห้เมือหา ดุงซึ่ม
เมียนแต่งพ้อมพันเหล้า หมื่นหาม ฯ

๏ ต้านคืมข้อแซม่วน ซมหัว
สาถี่ตามฉาดเถียน ทะไดเซ้า
หนัว ๆ เทียนคนนั่น ไนอาด
ท้าวฮุ่ง เจ้าติวส้อยเซินแม่ กินงาย ฯ

๏ ซะพาดพ้อมเหน้านั่ง แฮเฮียง
คอมเผือนควายหมื่นตัว กินแล้ว
โงงโงงค้องเสียงกอง เกาพาด
เมื่อนั้น อั่วอ่อนเจ้าทังง้อม ม่วนเมือง ฯ

๏ เซาก็ ทูนพาดไหว้พระแม่ มาดา
ยินเคืองทุกขู่ดวง หิวไห้
เถิงญาผู้ ธรรม์ย่า พระแม่
เมียนสั่งถ้อยถแถลงไว้ ซู่คอง ฯ

๏ เจียนแต่ มาฮอดห้องหนแห่ง เงินยาง
ฮมเพิงพายอ่อนอวน นงหน้า
อวนก็ ขวา ใจแจ้งวิญญาน ยินซื่น
คือคู่ ได้ผ่านพื้นพิมานฟ้า นั่งปุน ฯ

๏ หล่าคืนแล้วเห็นเผ่า พงสา
แวนบ่อ มือาตูรเดือดแด ตูแจ้ง
อันนึ่ง เฮียมกูผู้ ผาโต ท่าวซึ่ม
เทื่อนี้น้องจัก ไปหยู่พื้นพายแผ้ เพือนแกว ฯ

๏ ต้านคืมข้อแซซอบ ซักคี่
เอามา เปนแนวนามดั่งรือ เคยคุ้น
เทพอั้วทงหลาย ไห้หอด
นับว่า เมือหยู่พ้นความหลุ้ย หล่าหอง ฯ

๏ ยอดมิ่งง้อมอั้วค่า อามคาย
แถนปงถงซั่งมา คอมน้อง
อันนึ่ง เฮียมกูผู้ บุญผาย พ้อมเกิด
หมั้นหยู่ห้องคงแท้ เทียงสถาน ฯ

๏ ปะเสิดเนือท้าวฮุ่ง เคืองหาน
โพยไพสังหย่าเบี่ยน บุญเจ้า
ปากตก้ำหิมะพาน ไซยะเยส
พอดั่งเค้าทังค้าย ท่วยไท ฯ

๏ เนียนเนียนเนื้อภูธร ทนสวาด
 บ้ำชื่มกั้นกอยให้ ฮู่วอน ฯ
๏ พระราชเนี้ยนกอยกล่าว นางมุน
 โสมควนคือคู่เหลา ผิวผ้ยน
 พระกายกะกุนก้ำเม็งจื่น เจ้าแม่
 เมี้ยนมาขบให้เมือพ้อม เพื่อนเฮา ฯ
๏ พระบาทท้าวต้านแม่ ทุกประการ
บ่อกว่า เร็งโญฌานค่อยถนอม โฉมต้าน
 บุญผายผู้นางเมือง พระแม่
 ให้หอคอ้มบาท้าว ซ่ำขวัน ฯ
๏ สะบัดไชยก้องเถิงที่ นาที
 พลแพนมวนออกเวิง วังกว้าง
 พิมมะบานให้ตีกอง ย้ายก่อน
 คื่นคื่นช้างหลายฮ้อย เคื่องคำ (1) ฯ
๏ ขวบเมื่อ เดือนสามค้อยเผลี่ยงฮวาย ฮำเหล
 ทุกด่านด้าวดงไม้ ดอกเงย ฯ
๏ เปนขอกห้วยหลายหมู่ มาลา
 ลมพานเผยกินละออง โฮยเฮ้า
 ราชาเจ้าเจืองหาน หุมมาก
คึดใค่ นำดอกไม้ไปเฮ้า ม่วนไพ ฯ
๏ ภูไซท้าวเดินป่าว ทังหลาย
เฮาจัก ยอพลหลวงพากไป วันหน้า
 หานพายผู้เปนแสน ตางราช
 ตกแต่งพ้อมขวาซ้าย ซู่ปะการ ฯ

(1) เนื้อความตอนนี้ขาดไปไม่ติดต่อกัน

๏ น้องนาดผู้ต่างยี่ แคงคอน
 ทังขุนชายค่อนคาน เนาใกล้
 สะพาะพ้อมเสนา ฮบพาก
ควนที่ ภูไซท้าวสะเด็ดพุ่ง ยอไป ซอบแล้ว ฯ
๏ แต่นั้น พระบาทไช้สองอ่อน โดยทัน
เชือจ่ง เมื่อหอสู่ กล่าวนาง ในห้อง
แหนแก่ โสมสันง้อมมเหสี นางนาดกูเนอ
 ขาพี่น้องทัะอั้ว อู่อาม ฯ
๏ จักไค่ ไปคาดหลื้นน้ำดอก ในไพ
 เชินนางงามซู่คน ไปเฮ้า
 ทังปวงพ้อมสนมหลาย ไปม่วน
 จักพากพี้ยามเช้า ล่วงไป ว่าเนอ ฯ
๏ ให้ด่วนต่าเตอมแต่ ยามงาย
 ทังคำสายฮับไป เดินน้อง
มั่นนั้น เปนสายเชื้อคอนซาย เชื้อแม่
 ปุนไหย่หน้าผางท้าว ไซเท็ง ฯ
๏ ท่อแตได้สิบขวบ เมื่อหอ
 ฮามมาดาใหย่เอง คอมท้าว
ขาก็ หิงๆ เข้าเมือเถิง ง้อมม่วน
 ทุกที่พ้อมนางเหน้า หนุ่มปะกัน ฯ
๏ เจ้าอู่แก้วเปนอาด อวนเซา
 ทังหลายเมือนั่งเนือง นางท้าว
แต่นั้น สองขาเข้าปะนมกร นบบาท
 น้าวซู่ถ้อยคำเจ้า สั่งเถิง ฯ

◎ บัดนี้ พระราชท้าวสถิตนั่ง เบงชร
ฮมเพิง มีความสอนไส่หัว ฝูงข้อย
ดูดั้ง เดือนจรข้อนมาดา ฮสฮ่วง
ระดูดอกไม้บานฮ้อย แค่ไพ ฯ

◎ จักล่วงเท้าสะเด็ดฮอด เชิงชวัน
อังเชินพระยอดนาง ไปพ้อม
กับทัง สีสันเชื้อนางแกว แก้วอู่
สนมหนุ่มล้อมฝูงเหน้า คู่นาง ฯ

◎ เมื่อนั้น ซะพู่หน้าง้อมม่วน ฮับขาน
โดยบุญขวางแต่งไป เติมเจ้า
นางหลายพ้อมเต็มสถาน ฮับกล่าว
ตูก็โดยอาด พระนั่งเก้าไปก้วน คู่นาง ฯ

◎ ค่าวค่าวหน้าง้อมม่วน เปนโทน
วางฝูงทอนไส่ไน ขันเข้ม
สะโกนคำตั้งพูวัน ซองหมาก
เชื่องแต่งเต้มดูก้วน เคืองดี ฯ

◎ ปุนปากให้หาอ่อน ทังสอง
ซาก็ เองชุดีไส่หัว ปะนมไหว้
ซองทานเจ้าทวยสเวย ฮสฮ่วง
หวานไซว่ขั้วจินเข้ม เคืองคาว ฯ

◎ สนมหนุ่มท้วงไยอ่อน สองสหาย
นงแพงจักต่าวเมือ เถิงอั้ว
ที่นั้น ดูหลายสันโอชา นองเนต
จ่งท้องไว้เมือกั้ว ที่หลวง ฯ

◎ ง้อมต่าวหน้าทอดพระเนตร เลยหัว
แองคอน ทั่ง[illegible]สายค่อยยวง ปะนมไหว้
ซาดที่ [illegible]ซ้[illegible]ยทาสา หัตถะบาท
ทาน[illegible]งเจ้ารือไว้ ค่อยโจม ฯ

◎ จักต[illegible] หำ ท้องไว้กินแห่ง ขอะไผ นั้นเด
โ[illegible] [illegible]สาวสว่าหัว ทังคาย
ส[illegible]ง น้อยสเวยไช แล้วหย่า
จกไคยา[illegible]ปะนมเจ้า คอยดา ฯ

◎ พ่าเ[illegible]พ พอมพ้อมพ่ำ กันไป
เ[illegible]งสี[illegible]า (ที่) มน ทนอั้ว
กับทัง สีไวน[illegible]งอามคาย เอ็ดอ่อน
เชือ นั่งหนั้วสาวไว้ ตั้งสถาน ฯ

◎ สองอ่อนน้อยเลยฮอด ปะนมกร
อันว่า ภูบาลพระยอดเมือง เปนเจ้า
สอนเผิกข้อยจำทูน ทังธมอม
เชินแห่ง พระพี่น้องไปเฮ้า ม่วนดง ฯ

◎ เมื่อนั้น อัวถ่ายถ้อยถแลงขอบ ภูธร
เยี่ยวว่า จอมหัวพระบ่อเฮียกเอา ลงหั้น
ขอบที่ ยังฮมฮ้อนพายตู ระนึกเถี่ยงจิงแล้ว
ก็บ่อ ขึ้นบาทเจ้าโดยท้าว ค่อยไป ว่าเนอ

◎ เมี้ยนกล่าวแล้วเฮี่ยงพาด สาสี
เต็มไดคำฐู่อัน ดาลั้น
สาวก็ นำไปให้สองสี ซาอ่อน
มวนมอบให้คนชั้น แทบเคือง ฯ

๏ ระซ่อน น้ำขึ้นใหญ่ ฮอนฮอน
สองบุญเฮืองอ่อนสี่ สองน้อย
ขาวพอ แจ้งอามคาย เอ็ดอ่อน
ทังแอดค้อมสาวไข้ ค่อยคำ ฯ

๏ เทื่อนี้ สองอ่อนได้อินผ่าย หอหง แถนอ
เมืองเชียงเคือพ่าปะกัน ริอไฮ้
เงินยางนี้ถอนทง ตายเบ่า
สองค่อยเยือนตางไข้ แก่มสเมอ ฯ

๏ ออระม่อยหน้าเจ้าอ่อน คำสาย
ยินไกขาเคียดเค็ม พอยต้าน
เปนดั่ง รกไจไม้พายบน ฮ่มใหย่นั้นแล้ว
หมากดอกพ้อมบานบ้าง พ่องจูม ฯ

๏ นกเนื้อเข้าชมไค่ โดยบุญ
คือดั่ง สมภารเจื้องผาบชุม พูขว้าง
บุญหลายล้นเหลือดิน สุดยิ่ง
ท่อไบ่ ง้างแผ่นพ้ำมาส่วย สินทอง ฯ

๏ ความสิ่งนั้นยากส่าว อาทร พระเอย
หมั้นค่อย บันเทาเสียซางตอง ดูถ้วน
ถอนท่อ สวยไสต้านมีคือ เปนไหย่นั้นตาย
ทานโทสม้วนความนั้น มอดแสง เจ้าเฮย

๏ ไยไข่ย้ายยอหมาก ขันคำ
แต่นั้น สองเพงเจี่ยระจากสี่ เถิงท้าว
ขาก็ เฮียงคำต้านปะนมถวาย ถองวาด
แล้วกล่าวไว้เดินช้า พวกไท ฯ

๏ ให้ด่วนย้ายยาพาด คัวหลวง
โสราหามหมื่นไห เหลือล้น
ทังปวงพันเงินยาง ตกแต่ง
ช้างแถะม้าคนพ้อม คืนเคง ฯ

๏ ทุกแห่งท้าวเสเนส ปะนมกร
ทังหลายลาพากลง สถานกว้าง
พอเมื่อ ทินนกรเล้าสูนแสง ลงต่ำ
เจ้าก็ เมือพ่างง้อมสเวยเข้า เสพสี่ ฯ

๏ ออระอิ่นอ้อยระบ่ำก่อม เลี้ยงเพง
ภูมิถอยสวยมื้อ เช็ดผ้า
พอปะมานเมี้ยนเมื่อเทิง ลดม่าน
ง้อมม่วนเข้าหาท้าว ฮ่วมเฮียง ฯ

๏ สองพ่ำกั้วสวานก่อม กันนอน
ควน ๆ เสียงนนดีด่อยพิน แคนไค้
ออระซอนค้ายเดือนดน แสงต่ำ
ไก่ผู้แก้วขันท้า ทั่วเมือง ฯ

๏ แต่นั้น ท่วน ๆ ก้องสะบูลั่น สามที่
เมืองหลวงนั้นคืนเดิน เคียนช้าง
มุนดีก้ำกองหาน ไหลออก
ฝูงหมู่ด้างแกมซุ้น ? ด่วงไป ฯ

๏ สองขอกช้างปะดับแห่ ยายแพน
สะไวบั้กหอกหวน แกมจ้าว ?
แต่นั้น หานพายผู้เปนแสน ไหลก่อน
ม้าแล่นล้าวดีด้าย เคืองคำ ฯ

๑ ถัดนั้น ชะซ่อนเนื้อท้าวหนุ่ม สามมะเฮียว
เชิงคนแถวหนุ่มพาย ต้นช้าง
ปะคือเขียวค้อมอวานทาง หมายหมู่
คนหลั่งเท้าสองข้าง ผ่อเมิน ฯ

๑ ถัดนั้น ชะพู่หน้าอ้ายผ่อง ขุนยน
เสินเสินพายย่างไป ปุนย้าย
ถือคนก้ำเชียงเคือ ง้อมม่วน
ทุกลำค้ายผืนเสื้อ ไล่ดาว ฯ

๑ ชะถ่วนตั้งปะคือแฮ่ม หมายชุม
แต่นั้น ผาน ๆ ชาวปะกันหลั่งไป เปนถ้อง
ปะคือแถวห้มลายถวง เลยกว่า
ปะดับเหวิดจ้าวแกมก้อง โยกไฟ ? ฯ

๑ คึ่งคึ่งข้าแหนแห่ เตงมา
ไสวบดซ่อยูง เมื่อหน้า
ถัดนั้น ถือมันผู้ตางคึ่ง ท้าวฮุ่ง
ค้อมนั่งช้างผืนผ้า เผ่นเชิง ฯ

๑ พุ่ง ๆ พ้อมคนมึด เตงไป
เชิงคนถือเคื่องแดง ดูถ้น
ปะคือไชยตั้งแกมแดง ต่ำมู่ย
งามชวาดเต่ดูพั้น ซู่ชุม ฯ

๑ อุ่ยทุ่ยเนื้อผงบ่าว คอนซาย
ลุมถุมถือเคื่องพอน ซาวแจ้ง
ไหลมวนย้ายะเปนกัน นั้นเนื่อง
บาบ่าวผู้แพงถ้าน ราชวงส์ ฯ

๑ คำเคื่องน้อยหลานออก ภูธร
ปะสงคนถือเคื่องเขียว งามอ้วน
อายุได้สิบสาม สอนไหย่
สวนดั่ง คำฮุ่งนั้นยังน้อย ไม่สม ฯ

๑ ไย่ไย่ย้ายจนบาท เถิงยาม
พานคำปะดับเคื่องทั้ ถมกู้ย ?
ดูงามถันปะโคนคำ คาวเฮือ
หูไล่กู้ยทอยเข้ม ตากดิน ฯ

๑ แต่นั้น คื่น ๆ ก้องกองเสพ สะบัดไชย
นรินทร์จัดหมื่นนาง ลงห้อง
โสมไว้ผู้เชียงเคือ ง้อมม่วน
ทงเคื่องย้องสาวฟ้ำ ลอคลง ฯ

๑ ผิวออกแหล้ขาวมู่ย นวนสี
เปนดั่ง หงส์คำเขาข่าวมา จิงแท้
รัสมีเหลือมพะกายกอง ดูเฮื่อ
ผัดแต่ค้ายทะลังฟ้ำ เท่าดิน ฯ

๑ ยามเมื่อ ทงเคื่องย้องสมฮูบ กินนรี
ฮอยที่ อินคองโสมหยาดมา เมืองกว้าง
บุสบาเนื้อมีวัน หลายลิ่ง
พมแต่งแต้มผางเจ้า ริจนา ฯ

๑ พะหลิ่งนิ้วถ้วยก่อง แขนแพน
เกลาเขียวออกนิด ฉะบดบ้าง
แต่นั้น แจน ๆ ช้างนางบัว เฮียงฮาบ
ผาลาทห้างต้นกู้ย เคื่องคำ ฯ

◎ ฝูงหมู่ ปะเทียบช้างจัดได้ บริวาร
มาเฮียงพอพ่ำหลาย เหลือกว้าง
แต่นั้น ผาน ๆ เบืองเงินยาง อั้วค่ำ
ย้องเคืองเข้าทงช้าง เฮือคำ ฯ

◎ ปักง่าเก้าปะดับเฮียบ ไฮผม
เฮาจัก ทำคงแซงแซ่งเขา ปางนี้
ทมทมย้องเต็มโฮง คาดนั้น
กัดนั้น ดีแจ่มผู้เปนน้อง เล่าตาม ฯ

◎ ทงเคืองย้องสันฮูบ กินนรี
ผิวงามขาวสิ่งพระจันท์ เพงพ้อม
ทงสี่ย้องบริวาร เปนปะเทียบ
พังแล่นอ้อมเฮียงเข้า แทบเกย ฯ

◎ ค่างค่างก้ำปะกันเบี่ยว นางแกว
เผยผืนแดงคาดคึง งามล้วน
แพงแสนแก้วออระทวย แก้วอู่
ผิวอ่อนอ้วนขาวแจ้ง จิ่งพระจันท์ ฯ

◎ ซะพู่เนื้อนางเกิด นางเวียน
นักสนมพอสี่พัน คาพ้อม
เนียนเนียนช้างพวงคำ คือมาด
อ้อมพ่างชั้นเกยกว้าง คั่งสถาน ฯ

◎ แต่นั้น พระบาทย้ายสงโสด บระบวน
ทงผืนคานค่ำคำ พันก้อน
กาสาเสื้อจังกอน ควนขนาด
แหวนใส่ซ้อนฝูงแก้ว ค่าเมือง ฯ

◎ พระบาทย้องมนุสโลก คือบาแถนอ
ทงสังวานเฮือเฮือง กินเนือ
เบนที่ กัลยาจิ้นกะลันดา ไจขาด
อกหยู่เอิกดอมท้าว คู่นาง ฯ

◎ เล็งฮูบเจ้ายัวระยาด อินทะลัก
ผิวขาวเขียวออกปาง ...อ ระเอือ
วรจักคิ้วกวมตา ปะแจะเจด
งามชื่นเด้อระเอ้อ แม่ผม ฯ

◎ ทงเพสเพียงปะจิตฮูบ กินนรอน
พระเกสาผมดั่งนิน นางย้อม
ทงกะจกคนต้างเลาคำ ปะดับดอก
อินท์แต่ พ้อมโสมเจ้า ดวดดงแดดือ ฯ

◎ แต่นั้น เสียงดอกก้องซะบูลั่น เชียงหลวง
เคงเคงเสียงเสพบา ยวงย้าย
ทังปวงพื้นธรนี กวัดออก
ถือดาบง้าวแกมหน้า ไขว่ซะนู ฯ

◎ พ่าง ๆ ม้าปะดับหมวก คำไหม
เจ้าพันถือหมู่ทวน ละวังเจ้า
ปะคือไซตั้งลายดวง สัพพฮูบ
คุดหยู่เค้ากุมเกี้ยว นาคหนุน

◎ ฮูบนาคเกี้ยว ๆ กอด สมพม
ราชสีกุมหมู่เสือ ในถ้ำ
ฮูบพมพ้อมนาราย ซ้อนก่าย
ฮูบหมู่ช้างทังม้า เนื่องนั้น ฯ

๏ ซาบดาบพ้อมสุภราช ทวระพี้
ยนยนปะดับหลังไป เปนถ้อง
แต่นั้น ดูจวนย้ายภูมิ์ สะเด็ดยาต
กองดูกท้า แดงเหลือม หลั่งไป ฯ
๏ เดียระดาดพ้อมฝูงหมู่ ถือของ
ยนยนคับมืดไป ปุนย้าย
ถัดนั้น กะดิงแพนพ้อนกองระบำ ขานขุ่ย
เพงก่อมกั้วทั้งค้าย คืนเคง ฯ
๏ แต่นั้น ทำทุ่ยเนื้อพระบาท บาเจือง
ทงเทิงพายยิ่งแมน ออระเอื้อ
ฮมฮมเบื้องพานตาวัน บังแดด
เมื่อนั้น ง้อมม่วนย้ายจนท้าว แปกเขี่ยน ฯ
๏ ฮื่นฮื่นเชื้องสั้วแสด ออนแดง
เปนบริวารหลั่งนำ ตื่นช้าง
ขาวแดงเนื้อนางเมือง อั้วค่า
ขี้นขี้ช้างคำเหลือม เถ่าตาม ฯ
๏ ซะพาดช้างเอ็ดอ่อน อามคาย
สาวฮามเขาหลั่งนำ ตื่นช้าง
แต่นั้น ดูหลายล้นนางปะกัน แวนอาด
เจ้าอู่แก้วทงช้าง ดั่งเขี่ยน ฯ
๏ นางนาดเนื้อนางเกิด เวี้ยนพม
เนี้ยน ๆ สนมพี่พัน เมื่อช้าง
ฮมฮมเชื้องพังพาย เดียระดาด
ก็อดั่ง ง้างแผ่นพื้นเมืองกว้าง โปดไป ฯ

๏ ซาดซาดเข้าเถิงบ่ำ อะเร็งฌา
พดหลวงม่วนเข้าไป เถิงห้วย
สังคาเค้าเปนดาง อ้อยอิ้น
ซะนิฮูยไม้ซมด้วย แค่ผา ฯ
๏ ออระแนกเนื้อเนี้ยมหนุ่ม ยินกะสัน
ทวยมาดาไล่ผม ซอนเก้า
ซะดันไม้ตื่นพู หลามดอก
สัพลิ่งเต้ามี้พ้อม ซู่ปะการ ฯ
๏ มิคเรสฮ้องนกฮอก ดิงกัง
ฮมฮมเต็มด่านดง พอยเว้น
เพาะเพื่อ พดหลวงล้นทะดังดิน ดาสนั่น
สัตว์สิ่งเว้นวางพ้น พ่องตาย ฯ
๏ เดียระดาดไม้เปนถัน เถื่อนดอก
บางหล่นม้วยหายแล้ว พ่องบาน ฯ
๏ ทุกขอกห้วยนงจ่อ จูมจื้
สุระพี้บานแค่เคือ งามตั้ว
ดำดวนพ้อมสวนดี้ เบ้าเหมือด
พะยอมผ่งกั้วฮังเผี้ย เฮื่อกอ ฯ
๏ ภุมมเรสเค้าบินเจือด ซมดะออง
ฮมฮมสาวบ่าวซอ ฮื้อฮื้น
กวนกันต้านแฮงผอง ซิ่งดอก
ผิดข้องทิ้นกอไม้ ย่ายี้ ฯ
๏ แผด ๆ ต้านดำดอก เดี้ยงแซง
ไทเชี่ยงเคื่อพ่ำสาว สี่ใช้
ซุมแฮงฮ้ายไทฮาว อั้วค่า
เขาก็ดงจาก ต้นดอกไม้ซู่ไกล้ ทุบดี้

๏ สว่าสว่าให้ไท้ที่ หอหงส์
ก็บ่อ ยินดีเก็บดอกดวง ดึงช้า
สุงิ่ตก้ามือตู ถงเถกนั้นเบ่า
ทั้งเถ่า เอ็นด่าซ้ำคำอ้าย เลี่ยดสวย ฯ

๏ เจ้าตู เบนยากไฮ้มาเพิ่ง เมืองสูนั้นเด
ชาตที่ เปนนางดวยหย่ามา ซาช้า
ฦูนี้ คนฮีดฮ้ายซิ่งเอา ผัวเพื่อน
แม่นว่า ดับฮ้อยชั้นตายแล้ว บ่อแหนง ฯ

๏ แต่นั้น เดือน ๆ ก้ำสาวถ่าว หอหงส์
เขาก็ ยังแขงความตอกขึ้น ขานถ้อย
เปนเพื่อ องค์กะสัตรเจ้าจอมเมือง เทวราช
บุญหากล้นกวมเก้า คอยมา

๏ บ่อได้ เปนทาสข้อยขอเพิ่ง เมืองดุงนี้ตาย
ท่อว่า สมภารเจืองหยู่หัว เปนจั้ง ฯ

๏ แนมหย่า ผิดอาดฟ้าเจ้าฮุ่ง ซิมาตายง่ายเด
ฮมฮมเขาดวดยัง ขมเข้ม
เมื่อนั้น โสมกะสัตรเจ้าเจืองดุน ยัวระยาต
ขว้านหมู่ช้างสะเด็ดสู่ เซี่ยงขวัน ฯ

๏ ซาดซาดย้ายกะดิ่งมี่ พานไพ
สยนถอนนางสี่พัน ตามท้าว
เสี่ยงกองก้องสวนไล ขับซ่ย
เพี่ยะต่าวต้องยิงฮ่ำ เฮี่ยงระบำ ฯ

๏ อู่ยทู่ยเนื้อท้าวฮุ่ง ไสสี่
ทงพานคำย่างเถิง เกยกว้าง
ภูมิ์ย้ายเมื่อหอ สงโสด
น้ำดอกไม้จันทะถ้าง อาบสี่ ฯ

๏ ผิวโสดย้อยยังยิ่ง พระแขไข
ภูมิ์ ทงโสมสุดสลาดคม ยัวระแย้ม
เหมือนดั่ง เทพาไส้รีจนา นำฮูป
พระก็ เปนเหน้าท้าวสเมอฟ้า แทบอินท์ ฯ

๏ แต่นั้น นายดูบช้างบัวฮึ่บ เฮียงเกย
ทาสี่ฝูงหมู่เคย ถวินง้อม
เผยฮสพั้งเต็มสถาน หอมฮื่น
แล้วเล่าเข้าเมื่อพ้อม สู่สถาน ฯ

๏ ฮื่นฮื่นเบื้องอั่วค่ำ เถยตาม
ฝูงนางคานอะเนกนอง เมื่อห้อง
ผาน ๆ เหลื้อมพวงดาว เฮืองเฮื่อ
สนมหลั่งเข้าเมื่อห้อง ที่ขวาง ฯ

๏ พอเมื่อ วันวิ่งค้อยแสงอ่อน อรชอน
วางพล ในสถานสาดปู เต็มห้อง
สอนถอนกั้งระนั้งคำ วรรณ์มาด
เสาหุ้มลั้วแพไว้ พอกพัน ฯ

๏ แต่นั้น เจ้าแผ่นถ้านสะเด็ดออก เกยขวาง
เสนาเนื่องนั่งนั้น จอมเจ้า
ฮมฮมพ้อมไทฮาม เฮืองถ่าว
เขาก็ ทูนขาบไหว้นางท้าว ม่วนเมือง ฯ

๏ ค่าว ๆ หน้าเอื้อยมุ่ง อามกาน
ยินเคียงคายฮ่ำความ ไพถ้อย
เขาหาก พางานแท้ตี้เอา เปน (ขนาด)
คำตอกถ้อยดูดั้น ใช่ปะมาน ฯ
๏ ควนคี่ทุ..แก่ พระนั่งเก้าจอมเกส ซองตัด
กวายคดีดูตั้งยัง งานพ้น
เขาก็ ขัดคำขึ้นเถิงขา สองอ่อน
แหนพากคั้นความฮ้าย ชู่อัน ฯ
๏ แต่นั้น สองอ่อนน้อยจำจื่อ เขาคดี
เขาก็ พันเมือเทิงขาบทูน ปะนมไหว้
ฅนกะสัตรเหง้าเจื้องหาน พึ่งถึ
เชือก็ ไปไล่ถ้อยสองก้ำ ฮีบทูน ฯ
๏ ขาก็ ฮับอาดท้าวคดีฮีบ ถาลง
ปุนความทันหมู่ชุม สาวใช้
ก็จิ่ง ลงลายแต้มกดเอา คำปาก
ถามซอดถ้อยไดแจ้ง ชู่อัน ฯ
๏ ขาก็ พากเห่งหั้นเมือฮีบ ทูนถวาย
พระก็ ทงหะรึทัยเคียดเค็ม ฟูฟั่ง
ปงปะถิทธิ์ด้านพายุพระองค์ กิ้วโกรธ
จงจอดให้สาวใช้ ให้กะทำ ฯ
๏ ฝูงมหาดท้าวจำพระโอก โดยพลัน
อันแต่ ชุมเขาผิดพ้าพอ สามฮ้อย
ฮมฮมพ้อมนำมา พันผูก
เจ็บคอบถ้อยสะหาวพ้น เพิดคอ ฯ
๏ แต่นั้น ทุกท่อนท้าวนางใหย่ มามวน
นักสนมพอหมื่นปาย นองเผ้า

สนสนถ้วนปะนมมือ ทูนขึ้
ง้อมนั่งเท้าทังอั้ว ฮ่วมสถาน ฯ
๏ ยังเล่า คิดฮอดห้องอันที่ เขาผิด
ภูบาลพระผูกแขวน พอกะด้าน
ควนที่ บุพพิดะท้าวฮมพิง คัดส่อง
ปางเมื่อหลั้นควนเจ้า โฆคผาย ฯ
๏ ฮอยที่ พั่งต่อเบื้องนางนาค เชียงเคือ
พายผู้ผางเพสอัน อายหน้า
เทื่อนี้ เสียสั่งแล้วเสียสี ดีกว่า
อายฮอดซ้ำเถิงเท้า ทั่วแดน ฯ
● ท่อว่า ทวนปากด้านนอกอ่อน ในเจ็บ
แปงคำควนฮ่วมสี ไสเกี้ยง
อันแต่ เก็บความฮ้ายไปมา ฮีฮ่ำ ไดนั้น
บ่อปากเสียงผังไว้ ที่ใจ ฯ
๏ ฮามอู่แก้วหลายส่ำ เอ็ดควง
ทังสีไสเกิดเวียน ทูนท้าว
แต่นั้น ดวงกะสัตรไท้ทงเมือง ท้าวฮ่ง
เดินกล่าวเข้ามาพ้อม ฮีบเสียง ฯ
๏ พู่พู่ย้ายยอพาบ พาคำ
นางหลายเพียงพ่ำพล กินแล้ว
ฮมฮมก้ำเสนา นับหมื่น
เสียงลูกท้าวฝูงแก้ว คู่คน ฯ
๏ ฮื่นฮื่นพ้อมฝูงต่าง ชาวปะกัน
แกงควายคนข้าแกว แกงช้าง
นับปั้นถ้วนทาสา ฝูงบ่าว
ทังหมู่ซ้ำชุมข้าง จอกพู ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้าพระบาท จอมไท
เดินสุราฮิบเอา มาตั้ง
ให้จื่นพ้อมสามพัน นาราช
ทำบั๊กแล้วไหบั้ง ขาบถวาย ฯ

๏ พระบาทให้ปี้พันพวงส่วาย ฟ่ายแจ
ขาก็ เนืองคำ เถิงซู่แดน หมายต้ำ
แหนเถิงท้าวพยาจอม คนอาจ มากิน
คูนฉูกเจ้าปางนี้ พ่ำเหลือ ฯ

๏ คุ้มทังพระแม่เจ้าเสวยราช ในปะกัน มากิน
อนตายสังหย่าเมือ เถิงเจ้านั้นแต่
อันนึ่ง พงส์พันธ์เชื้อนางงาม อ้ายเจื่อง
ให้หยู่หมั้นหลายเช้า ขวบวัสสา ฯ

๏ ทุกเยื่องถ้อยแล้วหย่า สะเด็ดการ
ราชา เดินแองคอนช่างบั้น โดงเหล้า
หานพายผู้เปนแสน ตั้งก่อน
ฮ่วมซูบผู้เปนเจ้า ยอดเมือง ฯ

๏ ซะซ่อนเนืองอ้อมม่วน ภูมิ
ทังบุญเฮืองที่นาง งามอั้ว
อันว่า อามคายพ้อมดวงสี่ แก้วอู่
ตัวผู้เถ้าพวงพ้น ฮ่วมหลาน ฯ

๏ ซะพู่ เจ้าแอดไค้ทังอ่อน เอ็ดดวง
คอนชาย ทังขุนคอนค่อยกิน คอมน้อง
บุญยวงผู้นางพม นางเกิด
คอนที่เหง้ายนต้อง ซูบเคียว ฯ

๏ ปะเสิดเนื้อนางเถ่า นางเงี่ยน
สามมะ ฮียวทังผ่องเพง กินพ้อม
เนียนเนียนท้าวทงกำ ค้อมก่ง
นายเทียนน้ำประนมน้อม ขาบถวาย ฯ

๏ พระนั่ง ก้าจอมขม่อม พันหลาย
ยังไป่ พกเบาบางเฮ่งถวาย โดงเหล้า
ฮมฮมต้านบั้นทอน แล้วหย่า
นางส่ำเหน้าสนมน้อย เถ่าตาม ฯ

๏ สว่าส่ำพ้อมเมามี่ สุรา
ภูธรทงแท่นคำ งามย้อย
ทาสีพ้อมทาสา นับหมื่น
เหมิดซูบซ้อยสุบไหย่ มาเถิง ฯ

๏ ฮื่นฮื่นต้นอามาตย์ เฮืองหาน
สมภารเถิงฮอดเทิง พายพ้ำ
นับแต่ สงสารฮ์ฮือเจือง เปนไหย่
ท่อไป่ น้าวนอกพ้ำเอาส่วย สินทอง ฯ

๏ ตี่แก่ ไยไย่ผ้าไหลหลีก ดาราพุ้นเยอ
เสียงกองคบแมโพน แกมค้อง
สวนไลพ้อมกาละสับ เคืองเคิด
ปี่ห้อก้องกองตุ้ม ยิ่งระบำ ฯ

๏ ปะสงเสบเจ้าคนปะเสิด แถนคูน
พระก็ เปนชายหานซู่เมือง มาไหว้
ออระนันต์เงินคำ มูนมั่ง
เมืองป้องเท้าไม้ไซว่ ขอนขวาง ฯ

๏ ซะพั่งซ้ำฝูงหมาด ระวังแหน
จตุรงวางนอกใน คนเฝ้า
แวนจนก้านาที เดิกดึ้น
เส้เนส์พ้อมปะนมเจ้า เดิกดง ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมนางนาด นักสนม
วันทาดงจากสถาน เมื่อห้อง
ฮมฮมพ้อมนางโทน กะสัตรไหย่
เขาพี่น้องยัวระย้าย ฮอดหอ ฯ

๏ ภูไซ่ท้าวสะเด็ดสู่ ปางทอง
ออระองค์นางม่วนเมื่อง เทียมท้าว
ซะบองเนื้อฮวายจันทน์ หอมฮื่น
กะถ้ำพักม้าวสมคู้ ก่อมเส้น ฯ

๏ พิมมะดื่นน้ำกองคอก มาลา
เปนดวงหอมกิ่นกะจวน เจือพั้ง
มาไทกั้วสเนหา ฮักแจบ
ฮกผ่อพั้งปะสงท้าว ปวดกะสัน ฯ

๏ เนื้อแนบเนื้อหลั่นหลาก หลายเซิง
ถวายถนอมกันแลกสลา ปุนบ้อน
เถิงลายลิ้นคื่นถวาย เถิงบาท
เถิงบาทซ้อนคออ้อย อิ่นออย ฯ

๏ ปะสงแนบซ้อนสุดสวาด ออระองค์
องค์ออระแอซ่างซม ถนอมซ้อน
ซอนอนอมซู่มะโนใจ จงแม่น
คิดแม่นซ้องทวงท้าว เฮ่งกะสัน ฯ

๏ ตะแบ่นหน้าเฮียงกอด กันนอน
พอปะมานผันล่วงมื้อ เถิงอั้ว
หรมฮสพั้งจันทะเจือ แกมกิ่น
พระบาทเกื้อเอากั้ว ก่งแฮง ฯ

๏ ฮกบ่วงเนื้ออ้อยอิ่น คอมกะสัน
เซินนงแพงค่อยเซา ซมซ้อย
บริสุทธิ์ท้าวเจืองลุน พั้งถี่
เจ้ คิ่วล้อ พั้งแล้ว ลวดนอน ฯ

๏ คับคาค้ายนาที กองคาด
ท้าวก็ เมื่อแนบซ้อนอามอ่อน เอ็ดควง ฯ

๏ ก้านเกษไม้ซัมซาด ซาติ
ดวงหอมฮสอาบองค์ กะจวนพั้ง
ภูมิท้าวปะสงนาง ฟุ่มเสบ
ตื่นแก่ เดือนเที่ยงฟ้าลงลุ่ม สับแสง ฯ

๏ เทวะเทพท้าวสะเด็ดด่วน หลายนาง
เถิงนงแพงอยู่เมือง เทียมท้าว
วางจันทน์พั้งเตมพระกาย กั้วกิ่น
เจ้าคิ่วล้อยซมน้าว แนบนอน ฯ

๏ สุดสวาดหลั่นกดหลาก หลายปะการ
นงแพงวอนกล่าวโยม วานไหว้
ภูบาลท้าวฟูมนาง นอนแนบ
ผ่านตื่นก้องดงไม้ ฮุ่งจวน ฯ

๏ แต่นั้น นายแนบก้องซะมูลั่น ลงเดิน
ภูธรทวานฮอดหอ สงน้ำ
เดินเดินก้าเมืองแสน ย้ายออก
ฝูงผ่าค้างถายถ้วน ล่วงเมื่อ ฯ

๏ ทุกท่องท้าวปะดับสิ่ง ปางหลัง
สามมะเฮียวทังปู่พวง เมื่อซ้าย
หังหังม้าระไทแหน เหาะกว่า
ปะคือก่งซ้ายลมถั้ม ก่วงไป ฯ

๏ ว่อนว่อนก้องกะดิ่งหว่า นันเนือง
ไส่ไลบดซ่อยูง ยวงย้าย
เมือง ๆ ซ้ายเชนคำ ฐูเรือง
ผ้ายท่งกว้างคีรีพั้ง มืดมัว ฯ

๏ หนักเหนื่องท้าวผายผ่อง ขุนยน
ฮมฮมเมื่อปี๋กขวา หัวต้อง
ลือคนชั้นเกิ่งฌา ง้อมม่วน แท้แล้ว
หอกแห่บ้องปานหย้า ดอกเลา ฯ

๏ ทะล่วนม้าแล้ก่อน อวนพาย
ผงจุ่ลบคมืดควัน กุงฟ้า
ยาบ ๆ ฟ้อนปะคือออน หลายหมู่
เขาขี่ช้างทังม้า แห่แหน ฯ

๏ แต่นั้น ซู่ซู่ช้างคอนนอก เปนปวง
ทีนั้น หลายขุนเขาหยู่แวน ระวังเจ้า
ถัดนั้น พลหลวงย้ายขุนทูย ? เตงออก
เสี่ยงเสพ เจ้าลุ่มฟ้าดังก้อง ทั่วไพ ฯ

๏ ส่องปากช้างบั๊กหอก ยังทวน
สี่โลกับโล่ห์เขน ไปตั้ง
ยังในนั้นเจ็ดพัน ซ้ามะหาด
ถือคาบง้าวละวังเจ้า แนบจำ ฯ

๏ แต่นั้น พระบาทย้ายเมื่อสู่ หอปาง
ยนยนฝูงส่ำเคย คนไร้
วางทะไลเช้ายอถวาย เทวราช
เจ้าแผ่นหล้าไคแล้ว ลวดหน ฯ

๏ พระราชให้ขาอ่อน คำสาย
เชื่อก็ เมื่อเชินสีชีนาง เถิงข้าง
ขาก็ ประนมกรแล้วผายเถิง ง้อมม่วน
ฮอดที่ห้องนางท้าว ฮีบถวาย ฯ

๏ น้องพระเจ้า ด่วนย้ายสันโดด เชินสี
หลายนางทงอู่เมือง ยาช้า
ภูมิให้มาเติน โดยด่วน
พระพี่น้องหาช้าง ซู่นาง ฯ

๏ ทะล่วนช้างพังฮึ่ม มาเฮียง
ขาก็ อำลาเมื่อสู่หอ ขวางอั้ว
ประนมมือต้านกอยเสี่ยง สันกล่าว
น้องพระ ให้เหนี่ยวเจ้ายัวระย้าย เทียวเมื่อ ฯ

๏ กับทัง นงถ่าวเนื้ออามอ่อน เอ็ดดวง
เคือเคือเสี่ยงอ่อนส่อง แหนถ้อย
ทั้งปวงถั่นพังเฮียง เดียระดาด
ขาก็ ขึ้นขาบไหว้ทูนท้าว ค่อยแถลง ฯ

๏ แต่นั้น ท้าวคาดผ้าผืนดอก ลายเคือ
ของแพงมวนแม่เมือง ปะสงให้
ลายเจือเกี้ยวสิงมอม เมี้ยงม่าย
ทงหยู่เค้าดูเข้ม คาบเหลี่ยว ฯ

๏ ลายนกน้อยเนื่องท้าย   เปนลาย
เมโคโยงเมกเทียว   เทิงฟ้า
ลายบัวเกี้ยวผันลาย   แกมดอก
ปะดับแผ่นผ้าคำตุ้ม   ซาบเชิง ฯ
๏ ยาบ ๆ เหลื้อมลายดอก   แกมมะนี
คำมะนี่เชิงคู่ควน   คำล้าน
นับแต่ ปุนแปงได้เจ็ดปี   เปนขนาด
ผู้ผ่านพื้นทงผ้า   แปกอินท์ ฯ
๏ ยมมะราชเสื้ออันอ่อน   ไยบัว
ทงลังวานดั่งพม   พายฟ้า
นัวละลีย้องกินนรี   นำสุบ
แหวนไล่ก้อยคุลีล้วย   เฮือเฮือง ฯ
๏ บุพเพท้าวนำมา   ปางก่อน
ทงเคื่องลึ้งขุนฟ้า   ฟากพม ฯ
๏ สองอ่อนน้อยปะดับแต่ง   ยังแปง
ฮมฮม ยอขันคำจากสถาน   ลงห้อง
พานคำย้ายเฮี่ยงเกย   จำแจบ
เสี่ยงเสพค้องกองได้   คู่แถ ฯ
๏ ชะแลบเนื้อขึ้นขี่   กุญชร
แพแพจัดหมื่นนาง   ลงห้อง
สอนลอนตั้งพานตาวัน   แกมฮ่ม
ผู้ที่เหง้าทงช้าง   ย่างเงย ฯ
๏ ชะพ่มเนื้องอ้อมม่วน   ขับตาม
นูเนื้อฝูงล่ำลาว   นำช้าง
ผาน ๆ เหลื้อมนางเมือง   อั้วค่ำ
อามอู่พ้อมผายช้าง   ย่างตาม ฯ

๏ ยัวระยาตย้ายเต็มท่ง   มุงทาง
สนมหลายหลามหลั่งไป   เปนถ้อง
ถัดนั้น นางชุมเถ้าล้วอา   ฝูงแก่
ช้างมื่ฮ้องนำท้าว   คื่นเคง ฯ
๏ เถ้าจ่ำซ้อนแปหยู่   หลบหลัง
มันก็ เต็งคัวหลวงไพไท   ถือช้ำ
หังหังย้ายเนื้องนัน   คนมื่
เถ้าแก้วนหาช้าง   ย่างไป ฯ
๏ เสี่ยงมื่ก้องช้างลูก   เมียยา ?
ไส้ไวตกแต่งเมื่อ   เปนถ้อง
ชะคันช้างพวงคำ   มุงเคื่อง
ถวายเถี่ยมพ้อมพาเซ้า   หลู่ดี ? ฯ
๏ หนักเหนื่องพ้อมสัพพลั่ง   ของหลวง
กัวละนานับเคื่องดี   โดยฮ้อย
ทังปวงล้นของดี   ดิบแตบ
ทังหน่วยฮ้านขันน้อย   หมื่นปาย ฯ
๏ ผ้าแชบกั้งมุงม่าย   เมื่องงาม
เขาก็ ยายเอาเมื่อไส่เท็ง   หลังช้าง
ยังในนั้นฝูงฮาม   อ้างโอด
ทงเคื่องเข้าเสมอท้าว   เคื่องคำ ฯ
๏ สัพพลั่งพ้อมฝูงต่าง   เมื่องแกว
เขาก็ นำเนื่องกันแต่งคืน   เมื่อบ้าน
ยนยนย้ายคนแถว   หามหิ้บ
ทังเคื่องหลั้นฝูงม้า   หมากสะกา ฯ

๏ ตกแต่งพ้อมสั้นฮีบ บรบวน
ท้าวก็ (หวานมรคาต่าวคืน หาห้อง
โสมควรน้อยมาไท เทื่อมนาค
พอไพ่พ้างหุมพ้อม เพื่อขวาง) ฯ

๏ ฟังยิน คืน ๆ ก้องเสียงเสพ ภูชร พุ้นเยอ
กาพะยอม ปนแค่เคือ แคมห้วย
ภุมมะรื่นาวขม.ชย ตะออกดอก
ตื่เก่ สาวหลั่งซ้อนมวยเก้า เฮือเฮือง ฯ

๏ สองขอกช้างเสียงส่ำ มะยุรี
ล้างคาเนื่องผ่าคอย ชมไม้
ดางตัว มีเมี่ยแล้ววางแซง ไว้คู่
ตัวหยู่บ้านกวนให้ ฮ่ำไฮ ฯ

๏ พ่องเถ่า จับกิ่งไม้มีคู่ เฮียงสอง ก็มี
ดางเถ่า ยังงอยหาผู้ไป ชมซ้อน
ซอแซต้านผายคอ เอื้อมไหล่
ออระอิ่นอ้อยเสียงจ้อย ม่วนตง ฯ

๏ จับแจบอู้คายเหยื่อ ปุนบั้น
ฝูงนางจงจอดมะโน แคคืน
กันตะยาคืมมัวกะสัน เมินผ่อ
คิดเมื่อ ท้าวบี่นอุ้มฟูมเผือ ฝากเสนห์ ฯ

๏ ทุกซาตนมีท่อ ฝูงเฮา แดนอ
จ่ำบ่ย เปนผัวโผดว่าเซ ทั้งค้าย
ยังจัก มีปางเก้าผัวเมี่ย เปนคู่ นั้นบ่อ
สู้จัก คายซี้บเถ้าเปนข้อย ทั้งหลวง ฯ

๏ แต่นั้น ควานบี่นช้างเฮวฮีบ ซำเซย
ทั้งปวงนั้นคืนเคง คุงฟ้า
ผงขุดีพั้งเมื่อบน บดมืด
ช้างและม้าโฮฮ้อง โห่สะเทือน ฯ

๏ ออระทึดสั่นแหนแห่ เปนถัน
ปะเหียนคือยิ่งพม พายฟ้า
แต่นั้น หัวพันเข้าเชียงบาน ปงหอก
ปะดับหอกง้าวแกมซุ้ม ก่งธะนู ฯ

๏ เดือน ๆ ดั้นคนออก เมินบา
ทั้งเมืองมวนหยุ่คอย คองเจ้า
ขะบัดไชก้องในเวียง ดาสนั่น
ตื่เสพ เจ้าอุ่มฟ้าเจืองท้าว ที่เซิ่ง ฯ

๏ ผ่อเห็น ทุกหลั่นท้าวมัวมืด เต็มมา พุ้นเยอ
เส็งเคงถือหอกตาม ตื่นช้าง
ดือว่า กองหานท้าวเมืองแสน ฮ่ำฮาช
ม้าพ่างช้างสองเบือง พุ่มพาย ฯ

๏ เปนก่งเชือพระราช มารดา
คนเหลือหลายหลั่งมา เปนถ้อง
แต่นั้น พดหลวงเจ้าเต็งมา บดมืด
คั่งคั่งช้างงาค้อง ไล่เซน ฯ

๏ ออระทึดม้าปงเหยียด เปนถัน
ผงขุดีบดมืดควัน คุงฟ้า
ขุมนั้น ฝูงขุนข้าบาไท ท้าวฮุ่ง
เขาขี่ม้าอานห้อ พ่าหลาย ฯ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมไทเก่า เงินยาง
พาย ๆ สามมะเฮียวม่วนเวียง ตาลัน
ถัดนั้น ขุนนางเจ้าเชียงเคือ ง้อมม่วน
ยนขี่ช้างงามพ้น เพื่อนลือ ฯ

๏ ทะล่วนเข้ากุม (กึ๊บ) ตื่นพาย
ปือลือชุมหมวกแหลม ไหลเข้า
เสิน ๆ ช้างกะดึงนัน อ้ายผ่อง
โสมบ่อเส้างามล้น คู่คน ฯ

๏ สาวหยุ้ยองหุมเบิ่ง แลเล็ง
ผนผนฝูงหมู่คอน คนไกล้
ฝูงนั้น คนเชงชั้นตางคึ่ง ท้าวฮุ่ง
คอนนั่งช้างผินเสื้อ ได่คำ ฯ

๏ พุ่งพุ่งเข้าบั๊กคูไหย่ เงินยาง
ขุนชายนำสืบมา เติมน้อง
ผาน ๆ ช้างเขนคำ ดูอาด
คนหลั่งเท้าสองข้าง พุ่งพาย ฯ

๏ แต่นั้น คำเคื่องน้อยหลานราช มาตา
ทงกุญชรก่ายมา มียั้ง
สเนหาน้อยเชิงคำ ถือดาบ
คำฮุ่งนั้นยังน้อย ไบ่ถือ ฯ

๏ ขาก็ เปนหน่อพ้ำชายทอก ทั้งสอง
ก็อเมืองแพงยิ่งตา สองก้ำ
มาดาน้อยหอหงส์ เปนแม่
ตกแต่งให้นมจู้ พ่ำหลาย ฯ

๏ อะเนกล้นฝูงหมู่ มบั๊ว
พอพันปายส่ำนาง แหนห้อง
แต่นั้น หนัว ๆ ล้นแคมทาง เจียว ตาด
ถือดอกไม้กองเหลือม หลั่งมา ฯ

๏ หลิงเหน ขาด ๆ ช้างอินหล่อ พานคาพันเยอ
พานตาวันมืดมา ปนก้อง
สนสนง้าวแวงหลาย คำนาด
ปุนแต่งตั้งเปนถ้อง หมื่นกัน ฯ

๏ พระบาทย้ายยกย่าง ลีลา
ทงโสมสันลิ่งเมน ไนพ้ำ
ทั้งเมืองพ้อมสาขุการ ฮบบาท
เจ้าแผ่นหล้าสเวยล้าง สืบนคร ฯ

๏ กับทั้ง สื่สอาดเนื้องอ้อมม่วน มะเหสี
เทียมภูธรหยุ่ยืน ยาแถ้า
กับทั้ง บุตตื่น้อยสายนาม สนมหนุ่ม
ฮับบาท เจ้ ติ๋วช้างเมือห้อง สู่สถาน ฯ

๏ ขาดขาดข้าเปืองแกว่ง จ้ามร
ฝูงนางโทนพ่ำมวน เมือห้อง
ชะลอนล้วนกันละยา ฝูงถ่าว
เขาพากช้างเมือห้อง สู่สถาน ฯ

๏ ค่าว ๆ หน้างอ้อมม่วน หอหงส์
สองบาคานที่อวน อิงเอื้อม
ผาน ๆ ย้ายลงเถิง ผาสาท
เตียระดาดเหลือมดาเมียน เคืองคำ ฯ

๏ พอเมื่อสุริย์คาดค้อยลงลุ่ม   อรชอน
ยนยน ยอพานแล้ พ้ำมวน   เฮียงเข้า
ภูธรท้าวสเวยแถง   แล้วหย่า
สาวแล่นเต้ายอน้ำ   ซ่ำซด ฯ

๏ ระพาคนั้วส่ว่ายสูบ   เซ็ดแคง
ฮ่นฮ่น ยอซามจื่นเลิกลง   เทล้าง
เมื่อนั้น จอมแพงขึ้นเมือเทิง   ถดม่าน
ง้อมม่วนผู้คึ่งค้อม   ฮ่วมเฮียง ฯ

๏ ผู้ผ่านพื้นมนุสโลก   เลยนอน
ซวาๆ เลี้ยงนนต์ต่อยพิน   อ่ำอึ้ง
สอนลอนช้างนอนโฮง   นับหมื่น
ควานหยู่ป้องฮิงไว้   ซู่ตัว ฯ

๏ ฮื่นฮื่นข้าหลายส่ำ   โยธา
เพงสมภารทั้วดิน   แดนฟ้า
เถิงเมื่อ (สังขานขึ้นระดูปี   ฟ้าใหม่ เมื่อใด
ทุกปะเทสท้าวมาเต้า   ซู่เมือง) ฯ

๏ ไย่ไย่ล้นเต็มข่วง   เงินยาง
เมืองหลวงสุขยิ่งสวรรค์   เมืองฟ้า
อรนันพ้อมนางหลาย   พอหมื่น
ทุกค่ำเช้ามาเฝ้า   บ่ำลือ ฯ

๏ ฮื่นฮื่นล้นเต็มราช   มุนเทียน
ลือไปเถิงฮอดแดน   ดินห้อ
เวียนไปเท้าตูมวาง   โอยอ่อน
ทอไป เต้นอกฟ้ามาส่วย   สินทอง ฯ

๏ ซะพู้เนื้อนอนเสื่อ   หอบแฮ
นางหอหงส์กอดผัว   นอนซ้อน
พอเมื่อ อินแลฮ้องกองยาม   ทัดเที่ยง
เหมือยหมอกซ้อนดาวซ้าง   เงิกเงย ฯ

๏ เพี้ยงเพี้ยงย้ายเถิงฮุ่ง   ราตี พุ้นเยอ
ภูธรเลยพากนาง   ไนผ้า
ราชาท้าวลี้พื้น   ม้วนปาก
น้ำส่ว่ายหน้าแถงได้   ลวดงาย ฯ

๏ เจ้างวากหน้าเต็นอ่อน   สองสะหาย
เชื้อก็ นำสาระพึถวายมอบสูง   ทังป้า
ซาก็ จำกดท้าวทวานเมือ   เถิงซื่ม
สองจิ้มหน้าเถิงท้าว   มอบมวน ฯ

๏ ป้าดื้มถ้อยขานคอบ   ภูธร
พยา หลวงชวนเกิงญาไส่หัว   แถมเก้า
พระก็ สอนเซาให้ทูนทัน   เทวราช
สองเก้าได้ทานท้าว   ขอบคุนว่าเนอ ฯ

๏ ซาก็ นบบาทแล้วคืนคอบ   เจืองหาน
พระก็ ทงเงินยางหยู่ปุน   แปงผ้า
ขันคำล้วนเต็มสถาน   ฮ้อยคู่
ช้างและม้าพลพ้อม   อะเนกนัน ฯ

๏ สเวยราชกว้างเปนซ่าง   ยูกะเลิม
ก็บ่อ กัวเกงอันฝ่ายได   ขนช้าง
ยูสนุกหลื้นบัวนาง   พอหมื่น
ท่อไป ไจ้แผ่นฟ้ามาส่วย   สินพาย ฯ

◎ ไผไป่ ได้ลื่นถ้อยอำนาด	ลือเพ็ด	◎ แต่นั้น ไชไข่ย้ายฝูงป่า	นายพาน
ทงบุรีฝ่ายใด	เกียรติกว้าง	เขาก็โคจร เห็นกวางคำไค่กะสัน	คาได้
พระก็ สเวยเมืองได้สิบเจ็ดปี	ทันขวบ	เขาจิ่ง คืนมาไหว้หานพาย	แหนพาก
ไป่หอนฮู้ความฮ้าย	ฝ่ายใด ฯ	อาวก็ ไปฮอดผู้เปนเจ้า	ยอดเมือง ฯ
◎ พอเม็ๆ เถิงขวบพ้ำปีใหม่	เถิงมาพุ้นเยอ	◎ พายนอบนิ้วปะนมกล่าว	เสียงใส
ระดูเดือนดับใหม่เถิง	เดือนตั้ง	เขาก็ เห็นกวางคำเฮือเฮือง	ในถ้ำ
แต่นั้น กันตะยาก้ำหอยนต์	อั่วค่ำ	ภูมิท้าวไคเห็น	ฝูงหลาก
คึดเคียดตั้งดูถ้น	ใช่ปะมาน ฯ	คึดจัก ไปด่านต้าวน้ำเนือ	แคไพ ฯ
◎ เพาะเพื่อพระบาทท้าวกั้วฝ่าย	หอหงส์	◎ เดินป่าวเบื้องฝูงหมู่	โยธา
ของคาน ในเหล้มสางมอบเวน	วางให้	เฮาจัก โยงพลหลวงพากไป	วันนี้
ก็จิ่ง จงจิตอั้วหะรึทัย	กิ้วโกธ	เสนาผู้ขุนหลวง	ตางบาท
คึดฮ่ำฮู้ ทวงไป้	บ่อนใจ ฯ	บอกที่เหน้าหลังหน้า	ชู่พาย ฯ
◎ ก็จิ่ง คึดฮ่ำฮู้ ระหัดที่	คูแกว	◎ ชาดชาดช้างม้ามิ่ง	โยธา
พายอาวพวงค่องคอ	จาถ้อย	คนหลามหนาชู่พาย	เบนถ้อง
เอาเชื่อบ้าบานแหลว	มนต์ไล่	โยธาต้นเฮืองหาน	โดยหมื่น
ยาหยั่น เจ้าคิวสื้อยนางง้อม	พากกัน ฯ	พลแปดด้านพ่อยถ้น	ชู่พาย ฯ
◎ แต่นั้น พระบาทท้าวฮ้อนยิ่ง	คายคิง	◎ ฮื่นฮื่นข้ายอนั่ง	ในเยีย
คึดไค่ ไปเดินไพชู่วัน	น้ำเนือ	สามพันพานเล่งไป	เมื่อหน้า
เขาจิ่ง สื่อชาท้าวเจืองหาน	เดินปะเทศ	แต่นั้น ภูธรท้าวโฉมนาง	ง้อมม่วน
งามยิ่งย้อยสเมอท้าว	เทพอินท์ ฯ	สั่งพี่ เจ้าคอยถ้าในห้อง	หยู่สะเถียน ฯ
◎ แต่นั้น นางแอกไค้ไปป่า	เดินไพ	◎ ยั่งยั่งหน้าง้อมม่วน	ปะเมกร
นางก็ กอยมะโนทำชู่วัน	เชิงท้าว	บายมวยเดียนลูบชูลี	ทังเยือน
ก็จิ่ง (กาย) เปนเนื้อโตกวาง	คำไหย่	ดอนท่อ (ทงตนตั้งลุนหลัง	หิวหอด)
เหาะหอบเต้นทังค้าย	ทั่วไพ ฯ	บ่อกว่า ผู้ที่เหง้าเห็นไฮ้	ฝ่ายตู นิเนอ ฯ

◎ อันนึ่ง บ่อสว่างไข้หนักหน่วง ในคิง
มัวเมาใจซู่วัน ดูเส้า
วิงยานไว้จอมหัว เปนแพ่ง
พอที่ เจ้าหมื่นม้าวไปเที่ยว ฮีบเถิงนั้นเนอ ฯ

◎ ทุกแหงเหน้าอั้วค่า เมื่อมวน
ทังอามคายอู่อวน เฮี่ยงพ้อม
ภูมิท้าวทวนคถา เดินสั่ง
สู่พี่น้องเนาพ้อม ค่อยคง แต่เนอ ฯ

◎ ชะพั่งน้วยอแนบ ปะนมเนื้อง
พระก็ ทงพิมานหมื่นสนม นองไหว้
เฮื้อง ๆ เหลื้อมสุริยา ฮ้อนแดด
แต่นั้น ท้าวถ่ายผ้าผืมเข้ม คาดแคง ฯ

◎ ออระแนกเนื้อขึ้นขี่ พานคำ
ภูธรยกย่างแยง เมื่อหน้า
โยธาพ้อมพลหลวง มวนมาก
เจ้าก็ อ้วนหมู่ช้างพลด้าน ด่วงไป ฯ

◎ ผ่อเห็น ทุกปากเบื๋องปะดับแห่ เปนถัน พุ้นเยอ
ไส่วเถิงฮ่มซาง ฮิมห้วย
มะยูรีฮ้องในไพ ขันแขก
สัตว์สิ่งด้วยหมื่เหม้น หลึ่กพล ฯ

◎ เลื่อน ๆ เข้าเถิงเขต บัพพตา
มวนพลเถิงฮอดผา ฮิมถ้ำ
เขาก็ แปงโฮงกว้างหลายวา ยูฮาน
แผ้วซู่ก้ำหอท้าว ที่สูง ฯ

◎ ซาบดาวพ้อมหอราช มนเที่ยน
พลหลวงมวนมี่นั้น คุงพ้ำ
เมื่อนั้น ภูธรให้ไปเวียน วังน่าง
ย้ายหมู่ซ้างทังม้า ด่วงไป ฯ

◎ พ่าง ๆ พ้อมอามาตย์ โยธา
ทังหลายไปคว่ากวน เอาเนื้อ
มิคคาได้ทัวระพี่ ควายเถื่อน
สัตว์สิ่งฮ้ายเสือพ้อม แฮดกะทิง ฯ

◎ เลื่อน ๆ ข้าพันผูก เอาเบ่นกี่มี้
เล็งดู (เสือสิ สัตว์) อะเนกหลาย เหลือล้น
ฝูงพานต้นน้ำกวาง คำถ่าว
ก็บ่อ เห็นหมู่นั้นดูพ้น ที่คนิง ฯ

◎ ค่าว ๆ หน้าคื้นคอบ หานพาย
หิงหิงเขาเลิกลา ไพกว้าง
เมื่อถวายไหว้จอมเมือง เทวราช
ท้าวฮุ่งผู้ ธรรม์อ้าง ขึ้นชม ฯ

◎ แต่นั้น ความแผ่เท้าเถิงปะเทส ลือซา
เจื้องหาน นำรีพลอะเนกพอง ดูดั้น
ทุกพายพ้อมยินละอา โอยอ่อน
ไข้ขาบไหว้เจื้องเจ้า ซู่เมือง ฯ

◎ ทุกท่อนท้าวมวนฮอด เหลือหลาย
เขาก็เนื่องความ เถิงหานพายกล่าวกอน ธรรม์เหง้า
แองคอนพ้อมขุนซาย ทูนบาท
(หลายปะเทสเต้า) มาเฝ้า ซู่พาย ฯ

๏ มีเคื่องพ้อมสัพพสิ่ง เปนกัน
เขาก็ นำมาถวายลูกจอม ไจห้าว
เมื่อนั้น องค์กะสัตรไท้ธรรม์ยำ ท้าวฮุ่ง
เดินบ่าวให้มาเฝ้า ซู่เมือง ฯ

๏ พู่งพู่งพ้อมปะนมไล่ (สีระสา)
ทั้งหลายมวนพ่ำลา ลงห้อง
วันเอี้ยงค้อยนาที สูรย์ค่ำ
ฝูงค่องฮู้ทูนเข้า มอบถวาย ฯ

๏ เทวราชเจ้าเสวยโภชน์ เลยลา
นายคัวถอยเลิกมวน ลงล้าง
เสียงกองค้องระบำขาน เพงพาด
เขาก็ ตีเสบผู้องค์อ้าง โลกลือ ฯ

๏ พระบาทท้าวนอนเสื่อ หลบแฮ
ลือเซ็งตกท่วยไท เกี่ยรกว้าง
พอเมื่อ อิ่แลฮ้องแกมกา เค้าอั้น
เจืองก็ คิดฮู่งผู้นางท้าว ม่วนเมือง ฯ

๏ ภูไช่ท้าวคนิงฮ่ำ ในทวง
ลอนท่อ ไสยายังเยื้องเฮ ฮนล้อย
กวังมะโนท้าวยินกะสัน ง้อมม่วน
หลับบ่อได้คีค้อย ฮู่งตาย ฯ

๏ พอเมื่อ สูรย์ด่วนขึ้นเฮืองเฮือ กะดานหิน
ภูธรผายออกมา เกยกว้าง
นรินทร์ท้าวสี่พื้น บ้วนปาก
น้ำส่วยหน้าวางไว้ ลวดงาย ฯ

๏ ไย่ไย่ย้ายอามาตย์ มวนมา
เสนาเต็มนอกใน เนืองเฝ้า
จตุราตั้งยังแพน ปะดับหอก
ช้างแห่เท้าทั้งม้า เนื่องนั้น ฯ

๏ แผนแผ่ล้อมทุกขอก เหลือหลาย
ฮมฮม ชาวบะกันแบกเกิม แกมขุ้ม ?
ปะคือไซตั้งลายลวง ยังเหยี่ยด
คนมื่ดกุ้มหลังหน้า แห่แหน ฯ

๏ ตันเหยี่ยดไว้ปะดับถ่อง หลายถัน
ซะลอนเดี่ยระดาดแวน งามย้อย
แต่นั้น ภูบาลท้าวทันคอน โดยด่วน
ให้ค่อย ย้ายแขกเข้ามาเฝ้า หย่านาน ฯ

๏ แต่นั้น แขกด่วนเข้าเถิงราช วังหลวง
คอนก็ พาบังคมขาบถวาย ซุลีไหว้
แล้วเล่า ยวงเขาขึ้นสถานทอง ทูนบาท
ฝูงแขกไหว้ปะนมพื้น อ่อนอวน ฯ

๏ พระราชท้าวสถิตนั่ง เม็งชร
เจ้าก็ เปนพยาโทนซู่เมือง มาไหว้
แต่นั้น แองคอนเข้าทูนสาน แถลงอ่าน
ฝูงแขกเบื้องยอนั้น เลิกซุลี ฯ

๏ ผู่ผ่านพื้นห้อไหย่ หนองแส
มีบันนาการมาเคื่องทวย ทั้งคู้
แฮลายเกี้ยวสนโคม ฮ้อยแผ่น
ทั้งหมู่ผ้าตาแต้ม เคื่องคำ ฯ

๏ ผู้แก่นเชื้อพยาฮ่วน ตูมวาง
กุญชะโรเฮืองเคืองคำ ถวายเจ้า
ฝูงเขาข้างกงจื้น นครเรส ก็มา
ทังฝ่าเก้าพะโคพุ้น ม่านขวา ฯ

๏ พิสสพ้อมคุบเคือง บันนาการ
มหานินดวนค่าคำ พันก้อน
ฮงๆ เหลื้อมแสงปาน สุริเยส
ทังท่อนผ้าถายเอื้อ ค่าคำ ฯ

๏ ขนาดนึ่งนั้นแก้วสิ่ง พิทูร
ขันะชาติเกิดมา ในเบ้า
ถวายถวินไหว้บุญเฮือง ท้าวฮุ่ง
ห้อขาบเก้าปะนมแล้ว ถวดจา ฯ

๏ พู่งพู่งพ้อมจื่นม่าน ขาวปะกัน
ทงผายสี่หมู่เขม พายล้อ
โมทนาท้าวเจืองหาน หุมมาก
บุญพระล้นพอต้อ ยื่นยาย ฯ

๏ ดูก็ หย่ขอกก้ำพายนอก ขอนขวาง พุ้นตาย
สมภารมีจ่องมา เหนหน้า
บุญหลวงเจ้าเงินยาง เทวราช
ดูกยำท่าน เจ้าลุ่มฟ้ามาล้อง ชู่เมือง ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วพระราช เดยจา
เฮาก็ เนืองพดมาม่วนกิน ในหนี้
ฝูงเขาน้องกะสัตรา ยังหยุ่ ดีรือ
เมื่อนั้น แยกขาบเก้าทูนท้าว ทีเซิ่ง ฯ

๏ ยามเนื้อ พากที่ก้ำห้อใหญ่ ทงปะโค
สมภารเต็งชู่เมือง มาไหว้
ขอแก่ เร็งโฉผู้แถนคูน ลงเกิด ว่าอัน
เมืองบ่อ เท้าขาแบ้น? ได้เถิง ฯ

๏ ปะเสิดนั้นอท้าวฮุ่ง ฟั่งคะดี
ฮมเพิ่พอขอบใจ จิงแล้ว
ขะลอนล้วนขันสี่ ของหมาก
ม้วนกลาวแล้วไปให้ แยกเมือง ฯ

๏ ทุกปากพ้อมปะนมบาท ปาทา
ฮมฮม ยกขันค่าใส่หัว กวมเก้า
ฝูงหมู่ ฮ่งวนท้าวเจืองหาน เทวราช
ตกแต่งให้เขาพ้อม ชู่ทาง ฯ

๏ เจ้าก็ แหนฮ่างให้ไปมอบ ฝูงนาย
ผานๆ ยอยุคำใส่หัว กวมเก้า
บันนาการเจ้ามีพาย ฮ้อยคู่
ทังหมู่ม่าอานพ้อม เครื่องคำ ฯ

๏ ชะพู่เนื้อท้าวฮุ่ง เจืองหาน
เฮาก็ เปนพยาโทนฟ้าเลวย เมืองกว้าง
ถามข่าว ภูบาลเนื้อกะสัตรา ฝูงประเทส
กูก็ เปนพี่หล้างคองไช้ หย่าฮาม ว่าเนอ ฯ

๏ พิเสสท้าวม้วนสั่ง สะเด็ดการ
พอยามเสียงแยกลา ลงห้อง
มะหิงสาพ้อมฝูงทาน ไปแจก
เหล้าก่องล้วนนำเลี้ยง แยกเมือง ฯ

◎ แต่นั้นออระแนกเนื้อเจ้าขี้ ยินกะสัน
บุญเฮืองคึดฮู่งเมีย คนิงบ้าน
บันนาการพ้อมปะเทศ มาส่วย
ทั้งถ่านคู้เสนน้ำ ดอกหอม ฯ

◎ อันนึ่ง กองดอกไม้เฮียกชื่อ โยธิกา
เมื่อหอมสี่โลกเหงา เสียบ้าง
สองขาน้อยคำอัน ฮับบาท
ขึ้นขี่ม้าอานห้าง เคื่องคำ ฯ

◎ ซะพาดพ้อมฝูงบ่าว เลยตาม
ขาฮื่บ ซ่ำถวาเถิงมุ่งเมือง เชียงด้าน
นับแต่ มาฮามพื้นพายตื้น พระบาท
ฮอดห้ามื้อเถิงบ้าน ค่ำดี ฯ

◎ ขาก็ ยัวระยาดย้ายเมื่อสู่ หอหงส์
ถวายของทั้งดอกโย ธิกาแก้ว
นางก็ ปะสงเถิงท้าวชดที่ เลยหลั่ง
พื้อแผ่นผ้าเถิงแก้ว โท่มตา ฯ

◎ กูก็ ยังหยู่เฝ้าจำที่ หอหงส์ ก็ตาย
พายหลังเจ็บบ่อวาย ในห้อง
คึดว่า จงดอมเจ้าคำตาง ภูวะนาถ
อั้วหาก เฮ็ดซู่ชั้นตงถ้วน ซู่เซิง ฯ

◎ ว่าจัก นำบาทท้าวโดยด่วน ตามตื้น
เยี่ยวท่อ กองเงินยางตู่ตู เปนบ้า
แต่นั้น สองขาน้อยถนัดถวาย ง้อมม่วน
พระบาท เจ้าดุ่มฟ้าฮอยฮู้ ฮูบวาย ฯ

◎ ออระแนกถ้วนเมืองไหย่ มาคัน ?
ยำราชาออกถวาย ขอส้อง
ซะถอนถ้วนบันนาการ นับหมื่น
น้องพระให้เผื่อข้อย สงสี่ ฯ

◎ สว่าสว่าพ้อมนางนาด ทั้งหลาย
โยธิกานางมิ่งเมือง บั้นถ้วน
เผื่อจัก เมื่อเถิงอั้วอามคาย เห็นฮ่าง นั้นก่อน
ขาก็ นำดอกไม้ทวานเข้า ฮอดปะนม ฯ

◎ แต่ท้าวห่าง พระพี่น้องทวระคึก ในดง
ความอาฮมฮ่ำแด คูเฒ้า
ยินปะสาเถ้าจำเผือ ถวายดอก
แต่นั้น อั้วคำเถ้ายินค้อย เคียดขม ฯ

◎ ถอนท่อต้านดื่นอก ในเจ็บ
ฮมเพิงพอที่ตาย ตนแต้ว
ถอนท่อ เก็บตูไว้ในปาง ให้เบิ่ง แถนอ
ขาเถ่าแค้วคำนั้น หย่าไกน ฯ

◎ น้องพระ ยังเกิ่งแท้โสภาพ พระไมตี
หย่าได้ เคืองหะรึทัยยิ่งนาว ยูส้ม
สองถวายแล้วสีดา เจียระจาก
คืนสู่ห้องเถิงค้าย ที่เซา ฯ

◎ บ่อพากถ้อยสวยเสียด ทานขวัน
เขาก็ มีไดทาซู่คน ? ตางเจ้า
แต่นั้น สีสันเนื้อนางเมือง อั้วคา
คึดเคียดถั้นพอยเถ้า แสบตาย ฯ

◎ เอิ้นต่าง้อมเสียงแตก เต็มหอ
ทั้งหลายเขาเอดควง พอยซ้ำ
นางเจ้าเมืองหอหงส์ ลี้หยู่
ก็เฮ่งซ้ำแถมฮ้อน ยิ่งไฟ ฯ

◎ ชู่ชู่น้ำตาหลั่ง ไหลตก
ยินอายทุกท่วยไท ทั้งช้า
นางจิ่ง ยกคำใช้เชี่ยวเมื่อ เถิงแม่
เชื่อฮีบ ต้นป่าไม้ไปกล่าว ทุกอัน ฯ

◎ แต่นั้น ข้าขึ้นม้าทังเคี่ยด เลยไป
เชี่ยววันคืนโพดคลา แฮงม้า
ในไพกว้างแสนผอม ผายผ่อ
หว้ายป่าไม้เถิงบ้าน คำจวน ฯ

◎ ขาก็ ขึ้นสู่ห้องหอราช มาดา
มวนสานถวายแนบชุลี ปะนมไหว้
นางเม็งฮ้อนโกขา ไฟแปบ
ชลเนตรย้อยไหลหน้า ถั่งแถว ฯ

◎ ชะแลบเนื้อฝูงหมู่ ถ้วยา
แกวแกวเสียงเคียดเคม คอมเจ้า
มาดาต้านถามขา อันถี่
พระบาทเจ้านำเนื้อ แค่ไพ ฯ

◎ อั้วคำน้อยแจ้งที่ ยาแกว
บาเจื้องหนีหยู่ไพ ดงกว้าง
ยมันแหล้วตามไป ป้อยด่า
ลูกหยู่บ้านฮามท้าว เยี๊ยะหมอง ฯ

◎ ข้าขอบถ้อยเม็งโกข โกขา
จำนอง เถิงแสนเมืองฮีบมา เดียวนี้
เสนาล้นเต็มโฮง เมงกล่าว
หลานหยู่ฮ้างยืนบี้ บอบใจ ฯ

◎ เพาะเพื่อ อั้วอ่าวฮ้ายผีเผด เงินยาง
ผีไสนางแมไถด กวนให้
สูฮีบ ไปเถิงเจ้านางงาม ง้อมม่วนกูพุ้น
เอาอ่อน ต้นป่าไม้ยายั้ง ฮีบมา ฯ

◎ ทะล่วนข้าเลยเถิก เถิงพาย
ยนยนขุนขี่ดวา เลยย้าย
แสนเมืองผ้ายเถิงไพ ข้ามเหล่า
หว้ายป่าไม้เถิงห้วย คำจวน ฯ

◎ ดีก่อ เดือนด่วนเข้าฟ้าเฮื่อ ไสแสงพุ้นเยอ
มวนพายเชี่ยวซู่วัน มียั้ง
กอยแฮงข้ามอรัญญา เฮวฮอด
ยังหมู่ช้างทังม้า ที่ควน ฯ

◎ พระยอดแก้วสถิตหยู่ หอหงส์
เขาก็ มวนแสนเมืองฮีบเมื่อ ถวายไหว้
นงแพงง้อมคนึงหา เถิงแม่
นางนั่งไห้ยมย้อย ถั่งแถว

◎ ไกลบาทท้าวสะเด็ดหยู่ ในไพ
เขาก็ กอยยาแกวด่าสวย ไสถ้อย
เมื่อนั้น แสนเมืองได้ฟังกอน ปะนมกล่าว
พระแม่เจ้าจำข้อย ฮีบเถิง ฯ

๏ เซินเหนี่ยวให้สะเด็ดต่าว คืนเมื่อว่าอัน
จอมนาง ทงกำเดาเกิ่งตน ตายเพื่อง
ทวานทันข้าคำส่าย ส่องอ่อน
แหนบอกเบื้องทูนท้าว ที่เซิ่ง ฯ

๏ ชะช่อนเนื้อเขี่ยวชื่ด พัดทะมาน ?
ทงผืนแดงห่มตน จำเนื้อ
บ่อกว่า ภูธรเจ้าจอมหัว เหนฮ่าง
พี่จัก เมื่อแห่งบ้ำทูนเจ้า ยอดเมื่อง ฯ

๏ อันนึ่ง บ่อถ่อยใช้มีส่ว่าง สัญญา
ขอแก่ บุญเฮืองพระโผดผาย คนิงบ้าง
คึดบ่อ ฮามตื่นเจ้าการคำ เกิงพี่
จิ่งได้ฮ้างฮามห้อง หมื่นเล่า ฯ

๏ พระที่จั้งเปนยอด ชีวิต พี่เดย
อังเซินพระเล่าผาย เกิงเอื้อยบ้างแด่
ถวายบุพพิตะไท้วรญาน ตัดส่อง
ทานโทสถ้อนเปนข้า อีดู ฯ

๏ หย่าว่า บ่อค่องถ้อยทงพระโกธ สืนขวันม่อนแด่
เมื่อบ่อ เมื่อบั้วคิงชู่วัน การใช้
จิ่งได้ ดาตื่นเจ้าปาทา พื้นบาท
บ่อฮ่างได้เหนหน้า ป่วยเผาหนี้แล้ว ฯ

๏ ชาตชาตน้ำทิพพเนตร นองไหล
เอาผืนแดงซาบเชย โซมหน้า
คำทุขน้องทังสอง เห็นฮ่างหั้นแล้ว
ขาก็ เจ็บแสบไหม้ดอมเจ้า ไช่ปะมาน ฯ

๏ บ่อต่างเชื้อเปนราช วงส์เดียว
รือเล่า พางานเฮ็ดสิ่งสั่ง สั้นนี้
ชาตที่ ยังเที่ยวก้ำสงสาร รือเทียงอวนเอย
คำสุข คำทุขไฮ้รือเว้น หลีกหนี่ได้เดา

๏ บ่อเสี่ยงอกเพื่อน (พุ้นพายที่) อันดับ
ก็ท่อ เอาบุญเปนบ่อเหลื่อมสี่ จอมเจ้า
แต่นั้น ยับยับก้ำนางแถว แก้วอู่
ฝูงส่ำเหน้าสนมพ้อม แปดพัน ฯ

๏ ชู่ชู่ให้เสมอแม่ ตายเสี่ย
รือว่า โสมสวรรคจักจากดู ฝูงข้อย
คึดบ่อ เจี่ยระจากเว้นฮามหอ ผาสาท
เวรแห่ง เฮาพี่น้องจำข้อย ห่างไกล ฯ

๏ ชาตชาตน้ำหน้าบ่า มือฟ่าย
หะรือทัยเจ็บบ่อมาย มันอั้ว
ตายไปแล้วเปนผี บ่อหย่า
ยังจัก คืนเทียวกั้วปางนั้น ตอบเวร ฯ

๏ ชะพาดเนื้อน้องท่าน อามคาย
เซ็นๆ ยังย่าวยม หิวให้
อันว่า พายมันอั้วจังไฮ ผีเผด
อวนบ่อ ได้เข้าห้องสังพ้อม ท่อไย ฯ

๏ พระนั่งเก้าจอมเกส ราชา
ก็ส่วน ทงหะรีทัยซอกดู ดีฮ้าย
ขอแก่ กันถะยาเนื้อบันเทา เสี่ยโสก
ยาได้ สะผ่ายก้ำคูข้อย หยู่พอย ฯ

๏ ในโลกนี้เปนที่ ทางเที่ยว
พระค่อย หายโส้โกเคียดเค็ม ชมเช้ม
แต่นั้นสิเลี้ยวเนือหอหงส์ ต้านตอบ
บ่อาจว่าผู้ผยาเด้ม ช่างตอง ฯ

๏ อันนี้ เปนคอบไข้ฝูงพยาธิ์ โรคา
เวรเถิงถองจากเฮือน ฮามล้าง
หยู่ดีเยอ สิเนหาเจ้าทังหลาย นางนาฅ กูเอย
หยาได้ฮ้างฮามท้าว ค่อยคง ฯ

๏ หยู่ดีเยฯ ผาสาดส้อยพิมานที่ หอหงส์
ที่อื่น เฮาจงหนีบ่อคืน มาล้าง
ปะสิ เถิงผู้จอมหัว ท้าวฮุ่ง
ว่าจัก ตายพากข้างคืนเจ้า ชั่วมรณ์ ฯ

๏ คิดฮู่ เบื้องนางนาฅ มะโนดา
พเนครหนีเพื่อโจร กุมข้า
สิ่งหนเนือบาพุทโธ ธิราช
เจ้าก็ นำไกลจนเมือฟ้า ฮอดกัน ฯ

๏ พระบาทท้าวมีโชก ไชย์ผ่าน
ขุท่าง ผนเอาคืนฮอะเมือง สเวยล้าง
วันนั้งเานดั่ง สุทธนูฮ้างเจียระบัพพา พัดจากวันนั้น
เลาะฝั่งน้ำเยี่ยวค้าง แก่ไพ ฯ

๏ ก็บ่อ เห็นพากพื้นฮอยที่ ทันได
ภูธรพระคอยไป นำน้อง
บุญชูให้ไปเถิง น้องนาฅ
พอยเล่าได้เมือบ้าน หยู่สเวย ฯ

๏ เปนดั่ง เอี่ยมราชเจ้าเจียระจาก พอยหนี้ นี้แล้ว
เลย (ชม) ชลเนตรนอง ฟูมหน้า
แต่นั้น มุนคีก้าเชียงเคือ ย้ายออก
ขุนขี่ม้าตาพ้อม พ้าคืน ฯ

๏ ไย่ไย่เบื้องชาวขอก เงินยาง
ฝืนใจจงจอดนาง บุญกว้าง
ไห้ไห้ข้าอามกาน เอื้อยมุ่ง
ของไส่ช้างดูสั้น พ่าเหลือ ฯ

๏ พุ่งพุ่งย้ายไหลออก คลาเวียง
ชะลอนเคียระคาดสาว ฝูงไช้
เพียงพันน้อยสายใจ ค่าฮุ่ง
เนานั่งใกล้เทียมแม่ มาดา ฯ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมแก้วอุ่ ฮามคาย
ฝูงสนมมายาดชิ่ง ชมไห้
สายคอท้าวกุมาร นิกพ่อ
ยาได้ไข้ฮมฮ้อน หยู่ดี แด่เนอ ฯ

๏ ขันชาติแก้วเปนหน่อ เจืองหาน
ทะรงสีไส่ไหยู่สุ สอนหน้า
ผาน ๆ ช้างบัวคำ เฮียงเชือน
ง้อมเบี่ยงผ้าผายขึ้น สุพัง ฯ

๏ เดือนเดือนข้อยหลายส่ำ ทาสี
เขาก็ สนเทหวงอ่าวเถิง เจืองเจ้า
แต่ว่า มาเปนข้อยภูมิ กับบาท
ไปห่อนฮู้ ความเส้า แก่ไผ ฯ

◎ ใจขาดให้ฮ้องฮ่ำ　เถิงคุน
สีใสนางมิ่งเมือง　(มัวเส้า)
พอยเล่า ปุนเอาน้อยกุมาร　คำฮุ่ง
ตางแจ่มผู้เปนเจ้า　ยอดผัว ฯ

◎ พุ่งพุ่งเข้าเถิงป่า　เดือนไหล
หลายวันคืนเฮ่งมัว　เถิงท้าว
ไกลกันย้อนยักไซ　ฮั้วค่ำ
มันหากน้าวคำส้ม　เลี่ยดหู ฯ

◎ ไว้แก่ ผีหยู่ฟ้าเฮืองโลก　ตองตัด
ยมภิบาลพระถ้ำดู　คนฮ้าย
มันก็ เปนกะตัดแท้อาธัม　ยิงบาบ
เวรได้ต้องกุมส้วย　หย่ายอม ฯ

◎ แต่นั้น ยาบยาบขึ้นพูไหย่　ผาซัน
ฮอมพดเถิงท่งเพี่ยง　เดินซ้าง
เชี่ยววันได้หลายคืน　คาวเค่ง
ฮอดด่านบ้านเถิงข้า　ขอบเมือง ฯ

◎ จัดถีบช้างคาวเค่ง　เมื่อเวี่ยง
เล็งเห็น เฮือง ๆ หอหยู่สูง　แสนถ้าน
แต่นั้น นางเมืองเจ้าเชียงเคือ　ฮับลูก
หลานแก่นเหง้าชุมพ้อม　พ่ากัน ฯ

◎ ทุกชวดซ้ำคนิงลูก　ทังหลาย
ผันผืนแคงย่าวดง　โทมหน้า
แต่นั้น ผาน ๆ ขึ้นหอคำ　เถิงแท่น
เม็งแต่งพ้อมพาเข้า　สู่ขวัน ฯ

◎ ตะแบ่นหน้าอามาตย์　มาโฮม
มีบันนาการซู่อัน　ถวายเจ้า
แต่นั้น โสมกะสัตรไทบาเคือง　จอมราช
ยังหยู่เค้าชมหลิ้น　แคไพ ฯ

◎ ซาดซาดเบื้องขาอ่อน　คำสาย
ผันดวาเลยส่วงไป　ทูนไหว้
ของ (แพง) แก้วจอมพะนาง　ผืนขนาด
แก้วไส่ส้นคาคุ้ม　ขาบเซิง ฯ

◎ เซิงหยาดเหลื้อมแหวนลิ่ง　ทำมะโฮง
นางก็ เซิงเอามาฝากเจือง　จอมไท้
กะสัตตีเจ้าหอหงส์　เจ็บแสบ
อั้วค่ำพ้นความดั้น　ฮอดเมี่ย ฯ

◎ ป้ำท่าน คึดแจบให้ขุนแก่　แสนเมือง
เล็งกันมาฮอดตู　ทังพ้าว
บุญเฮืองเจ้าหอหงส์　สะเด็ดด่วน
กับทัง ท้าวสุ่งน้อยหนึ่พ้อม　พ่ากัน ฯ

◎ พระบาทเจ้าก็วโกธ　โกธา
หลายเมียยังก็ย่อมเปน　สั้นนี้
แต่นั้น เส้นาก้ำเงินยาง　เดินฮอด
ขึ้นขาบเก้าปะนมไหว้　บาทคำ ฯ

◎ ดุงบ้า หยู่หอดให้หิวขาด　สาสี เจ้าเอย
พระพ่ำ เนาในปางบ่อเห็น　ฝูงนั้น
แม้งนิ่ง ดวงสีแก้วเชียงเคือ　สะเด็ดยาต
ดุงฮืบพ้าวผันห้าม　บ่อคืน ฯ

๏ พระราชฮ้อนคือคู่ กินสเลี้ยน
ก็จึง ผื่นคำมาฮอดทูน เถิงไหว้
อังเชิ้นเจ้าคืนเมือ เมืองเก่า
แล้วจึง แต่งเครื่องพ้อมเมือไหว้ ฮอดเม็งว่าอัน ฯ

๏ แต่นั้น ภูไชยท้าวต้านตอบ คำดุง
เฮาจักเต็งพล เมือราชายเพื่อปะสง หางอ้อม
สูจ่ง คืนเมือไหว้บุญสูง ท้าวซิ่ม
หลานจัก แล้ชะค้อมเมือหน้า สู่นาง ว่าเนอ ฯ

๏ ต้านตื่มถ้อยบนบอก หานพาย
ฮาวจ่ง เปนชาง เมืองหยู่ป่อง ปุนถ้า
อันนึ่ง อามคายเนื้อนางแกว แก้วอู่
สนมหนุ่มพ้อมตาไห้ ฮีบมา ฯ

๏ ชู่ชู่ช้างปะดับเคื่อง ตาคืน
สามมะเฮียว ทังหานพายเลิกดา ลงห้อง
ผื่นพายข้ามอะรัญญา โดยด่วน
นกเอ่งฮ้องเลี้ยงแบ้ แปกถาง ฯ

๏ ข้ามป่าไม้จวนค่ำ เดยนอน
วางสาลีชู่คน กินถ้วน
ขอนขอนท้วงชะนี้กั้ง กางเกือน
ดีก่อ ดาวดาดล้อมดวงฟ้า ฮุ่งจวน ฯ

๏ เดือนๆข้ามดงใหญ่ สาขี่
มวนพลเถิงมุ่งเมิน เมืองกว้าง
หานพายไหว้ภูมิ ดงซิ่ม
ป้าหยู่พ้อมคางฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

๏ ชู่ชู่น้ำตาซึ่ม เซิ่งตก
ฤๅว่า ภูธรจักจากเมือง เชียงด้าน
ยินทุขดั้งสายใจ ฮ้อนยากเฮวน
ท่อว่า ทานโทสย้อนบุญเจ้า จึงขวาง ฯ

๏ พายก็ พากแห่งหั้นเมือสู่ เชียงจวง
ปุนคำเดินชู่นาง ในห้อง
ทั้งปวงพ้อมนางฮาม หน้าหนุ่ม
ปุนแปดฮ้อยสองเจ้า อู่ฮาม ฯ

๏ อ่มทุ่มแก้มแดงยิ่ง ทองสุก
ฮามราชาสีเดือน ดูเล้า
หายทุขย้อนสมภาร ท้าวฮุ่ง
ก็จัก เห็นบาทผู้เปนเจ้า ยอดเมือง ฯ

๏ พู่งพุ่งท้าสองอ่อน คำสาย
ปุนเบื้องจัดชู่นาง เถิงช้าง
ดายดายน้ำบางบิน ไหลผ่า
อามอู่พ้อมนางท้าว ล่วงไป ฯ

๏ สว่างว่าเข้าดงใหญ่ สาขี่
สีไวคิดฮุ่งเจือง ใจข้อง
มาสีพ้อมมาดา ไชกาบ
จักจั่นฮ้องแมงง้วง มี่นัน ฯ

๏ ภุมมะรีน้าวภุมมะรา ซอนดอก
นกเอ่งฮ้องชะนี้ฮั้น แค่ผา ฯ

๏ สองขอกห้วยหลายส่ำ โยธิกา
ฝูงนาง หวยมาลีใส่ผม ซอนเก้า
คิดเมือ จอมหัวผู้สเวยเมือง ท้าวฮุ่ง
เจ้าแผ่นหล้าไปเฮ้า ม่วนไพ ฯ

๏ อันนึ่ง ท้าวฮุ่งผู้ สเวยราช เชียงเคือ
โสมงามจักต่าวคืน มาส้างนั้นเบ่า
เยี่ยวท่อ เมือเถิงห้องนางเม็ง ซ้ำเคียด
บ่อฮ่างพ้นบาท้าว ถูกจอม ฯ

๏ แต่นั้น ควานเบี่ยดซ้างจัดฮึ่บ เดยคาว
ฮอมกันเถิงฮอดบา บุญกว้าง
สวาสวาขึ้นเมือทูน ท้าวยี่
เจ้าหมื่นม้าวถามฮ่าง การเมือง ฯ

๏ แต่นั้น ผู้ผ่านพื้นนีราส เถิงไพ
ทังหลายเนื่องหยู่หอ ไนส้วม
จังไฮอั้วความแซง เสี่ยงแตก
จิ่งฮ่วมฮู้ขาวแจ้ง จ่ำนอง ฯ

๏ แม้งนึ่ง เห็นแซกเบื้องก้ำฝ่าย เชียงเคือ
กองแพงจักไค่หนี เปนหมั้น
ลุงท่านเจ้าวอนสี่ บ่อหยู่
ตูข้อยซั้นวานไหว้ บ่อพั้ง ฯ

๏ พระบาทท้าวเล็งล่ำ คะดี่ตั้ด
พระก็ ทงหริ่ทัยหยั่งเห็น ดูเผี้ยน
เมื่อนั้น องกะสัตรไท้เดินพล แควนด่วน
เซี่ยวหมู่ซ้างวันหน้า ซู่เมือง ฯ

๏ ฮ่วนฮ่วนค้องกองคื้น เต็มไพ
เฮาจัก เมื่อซาซายสู่เมือง จอมน้อย
พอเมื่อ วันไส้ซ้ายเมือพู แดงอ่อน
ออระม่อยหน้านางท้าว เถิกฎา ฯ

๏ ซู่ท่อนท้าวอามาตย์ ปะนมกร
เสนามวนจากสถาน ลงห้อง
ภูธรย้ายเมื่อนอน ถดม่าน
สองพี่น้องเทียมท้าว ที่ควน ฯ

๏ พระบาทต้านจาอ่อน สองสี่
นางอามคายอู่อวน ทูนท้าว
ภูมิเจ้าเซมเซย เฮียงแจบ
อังเด่า คิดอ่าวง้อมกะสั้นติ้น บ่อถิ่ม ฯ

๏ ซะแดบเนือนอนเนิ่ง นิทซา
ทังเพิ่นคืนเคง เคียนซ้าง
สือเซ็งก้ำเสนา ท้าวฮุ่ง
เปนดั่ง ง้างแผ่นพ้าลงหิ้บ เหงดิน ฯ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมซะบูลั้น ลงเดิน
นรินท์ลุกพากนาง ไนผ้า
เสินๆซ้างกะดิงนัน เนื้องออก
พลมื้ดเท้าหลังหน้า แกว่งปะคือ ฯ

๏ สองซอกเบื้องปะดับแห่ เปนถัน
อื้อทือ ซาวปะกันหลั่งไป เปนถ้อง
ด อเซ็งซั้นหลานอาว ค่ำเคื่อง
คาดผ้าบ้องผื้นเสือ ไส่ดาว ฯ

๏ หนักเหนื่องซ้างคอนออก จนไป
สวาวๆซุมหมวกเขี่ยว หลูยพ้อม
ไหลมวนอ้อมกะดานหิน นับหมื่น
เซานั้น เรือถกท้าวฝูงเข้ม ซอคไป ฯ

◎ ฮื่นฮื่นช้างหลายล้ำ เล่นา
พลหลวงไหลก่อนเจือง ไจห้าว
ฝูงคัวย้ายยอพา เฮียงพ่าง
เจ้าหมื่นม้าวเสวยแล้ว เซ็ดแคง ฯ

◎ ค่างค่างช้างชัดแทบ เฮียงเกย
พระก็ ทงพานคำย่างแยง เมื่อหน้า
ฝูงเคยไกลจ้ามรี่ ไกวแกว่ง
คดฮ่มกั้งบาท้าว มิดไป ฯ

◎ ทุกแห่งพ้อมนางนาด ทังหลาย
ไล่วเขาหลั่งนำ เปนก้อง
ฟายฟายช้างพานคำ ยกย่าง
ทังค่านค้าวกองไม้ มุ่นกะจวน ฯ

◎ พ่างพ่างม้าตะวังเห่ เปนถ้น
มวนพลเถิงจิ่มเซ ฮิมห้วย
ชะค้นน้ำตกถิน ก้องคาด
คี่แก่ ปาไล่ด้วยชมหลื้น แค่หิน ฯ

◎ ที่นั้น ข้าแต่งกว้างชมชาติ บูฮาน
เขาก็ เชินนรินท์จอดนอน ทันนั้น
ผานผานช้างพานคำ เฮียงเรื่อน
พระบาทเจ้าเมื่อห้อง ที่สถาน ฯ

◎ เดื่อน ๆ ช้างพับจอด จำเกย
ฝูงนางคานจากพัง เมื่อห้อง
แต่นั้น ฮมฮมช้าฝูงเคย ถ้ายง่ำ
ของฝากท้าวโดยฮ้อย เคืองพัน ฯ

◎ แสนล่ำเนื้อสัคลิ่ง มังสัง
เขาก็ นำเปนถันหลั่งลง มาไหว้
ชะดอนตั้งพายโซน เดียระดาด
ช้าขาบเท้าไขถ้อย แนบซุ้ ฯ

◎ พระบาทท้าวผู้ผ่าน โลกา
สมภารมื่ฮอดตู ฝูงช้า ดีดี
ราชาผู้ แถนคูน กอยกล่าว
ตูก็ จากแห่งบ้ำยามอ้าย เจื่องพยา พุ้นดาย ฯ

◎ เขาค่าวหน้าปะนมแนบ ทูนเจือง
กันดยาเนาเน่งกัน ทูนไหว้
บาก็ เดินเบื่องตั้งไหปาน เฮียงพ่าง
กำบั๊กแล้วบานไว้ พาดแคม ฯ

◎ พระบาทให้คอนช่าง ฟายแค
มันก็ แถมคำเถิงฮอดจอม ไนฟ้ำ
บัดนี้ แปปวนบินนางเมือง พัดบึก
เหน้าหยู่บ้านเชยช้ำ ซอกกัน ฯ

◎ ทัวระคึกท้าวเพาะเคียด โกขา
เลยยันเถิงฮอดเมิ่ง เปนบ้ำ
พยาเจืองเจ้านำพล เอาง่าย
เชินเหนี่ยวบ้ำยาค้อย เคียดขม แค่เนอ ฯ

◎ เมี้ยนหย่าแล้วถวายบาท จอมไท
ภูธรชมแพ่งแค ดอมข้ำ
เหนื่อหัวได้ขะเนง เตาะขาด ?
อามาตย์พ้อมฝูงเหง้า ถวตาม ฯ

๏ เลี้ยงพาดค้องเดิงเดิด กาละลับ
ละงมนั้นยิ่งลาง คุงฟ้า
ยับยับเหลื้อมจามร ไกวแกว่ง
บานั่งฮ้านเทิงแท่น อิงหมอน ฯ

๏ ทุกแห่งข้าเลยเลิก ลามวน
ภูธร เดินเอาเพิงอิกเงิน ทังผ้า
นำไปให้สมควน อ้ายง่ำ
ข้าขาบเก้าทูนท้าว ชื่นชม ฯ

๏ ฝูงช้อยข้าขันก่อน พานคำ
ยังค่อย ฝนคมไสลี่แสน เลิงไว้
ลอนว่า กี่ยุกก้าเปนการ พระบาท
บ่อหลี่กได้ตูข้อย ค่อยผืน ฯ

๏ ชาดชาดข้าไหลขึ้น พูพาง
เสนาเนื้องเลิกคืน คลาห้อง
ฝูงนางเนื้อสนมหลาย เมื่อที่
ยามอู่ ขาพี่น้องนงหน้า เพื่อนเจื้อง ฯ

๏ พระบาทกั้วตางพี่ เชี่ยงเคื้อ
เบื่องไจ (จัก) เฮ่งสะออน มอนม้าง
แต่นั้น ราชาท้าวเลยนอน นิทระเน่ง
หลับบ่อได้ดูเต้า ฮุ่งตาย ฯ

๏ สูรย์เบ่งขึ้นเฮืองโลก โลกา
ภูธรลุกพากนาง ในห้อง
เสนาพ้อมพลแพน ย้ายออก
คำเคื่องบ้องเลยช้าง ก่อนอาว ฯ

๏ คื้นคื้นช้างม้ามึด ละวังแหน
กองคาวไกยี่ดยาว คนผ้าย
แจนแจนม้าหลายพัน ห้างหิ่ง
ตี่แก่ พายแกว่งย้อนกะดิงห้าว ล่วงไพ ฯ

๏ พระหลิ่งเนื้อท้าวฮุ่ง บาไท
พานคำยวงย่างเงย เมื่อหน้า
บุบผาผังแกมไบ เฮืองเฮื่อ
หอมดอกไม้มาเฮ้า เฮงกะลัน ฯ

๏ นกเนื้อหลั้นหอมเหล่า เต็มดง
กายคี่รี่หมื่นถัน แถวถ้อง
ลงพูแล้วเถิงเพี้ยง ดินฮาบ
ทางท่องเท้าเถิงบ้าน เก่าจอม ฯ

๏ ฝูงข้าน้อยถือหาบ แคนทาง
คัวหลวงไปย่อมเดิน จัดช้าง
นับมาได้เชี่ยวทาง จัดฮี่บ
ได้แปดมื้อพอกะด้าง เมื่อยตื่น ฯ

๏ จัดถื่มช้างเถิงฮอด แดนเมื้อง
นรินท์พระเจื้องมา ฮับน้อง
สนสนเบ่งขาชาย มวนฮอด
ช้างและม้าสะเทียนฮ้อง คื่นเคง ฯ

๏ พระยอดต้นฝายผาด มาเมื้อง
ยันพานคำฮอดเกย เฮี่ยงช้าง
บุญเฮืองเช้าเมือไน เถิงแท่น
นางส่ำน้อยวี้ท้าว แกว่งไกว ฯ

◎ ตะแบ่นหน้านางนาค ทังหลาย
ยนยนไปนั่งนั้น เนืองเผ้า
พายกะบวนเบื้องเล้นา ทูนยี่
เจ้าสุ่มฟ้าทังพี่ มายิน ฯ

◎ ควนที่ จัดถิบไช้เถิงแม่ นางจอม
อันนึ่ง ไปทันฝูงหมู่กิน เมืองถ้วน
เยี่ยคำผู้ เพงผาย อ้ายเกือน
อันว่า อาวคว่างไว้ควนแท้ หมู่แซง ฯ

◎ เดือนเดือนถั่นโยเซล พักพั้ง
แองคอนเลยเลิกลา ลงห้อง
หังหังม้าอานคำ ขึ้นขี่
ฝูงบ่าวซ้องนำท้าว ล่วงไป ฯ

◎ วันวิ่งค้อย (สูรย์มืด) เมือแลง
สไวเซาฮ่มไฮ ฮิมห้วย
ฟานสแวงโบ้งในไพ ก้องเถือน
สัตว์สิ่งด้วยคนาเนือ ส่งเสียง ฯ

◎ เดือน ๆ ฝ้าไหลหลีก ดาราพุ้นเยอ
ทังหลายเลยพ่าแลง นอนพ้อม
แม้งนึ่ง สูรย์.คือนขึ้นบัวระพา ไสส่อง
คอนขี่ม้าไปพ้อม โลดคาว ฯ

◎ ย่องย่องขึ้นเชียวหลิ่ง พูชัน
ตะหลวงยาวฮึบคื่น เดินย้าย
ผันถวาเท้าเซียงบาน คาวเค่ง
แส้ฟาดม้าผายะเข้า สู่จอม ฯ

◎ คอนเบิ่งถ้อยปะนมหม่อม พัดทะมาน
นางเมืองฮอมหรีไทเดือดแด ดอมท้าว
โงงโงงค้องพานเมือง เดินดื่น
อ้ายคว่างผู้ เปนเหง้า ฮึบเมือ ฯ

◎ ฮื่นฮื่นพ้อมอามาตย์ พักพั้ง
ไซพัดทะมานอ่านเจือง จนถ้อย
หังหังเบื้องปะนมมือ ทูนเกส
แล้วหย่าเมี้ยนสานส้อย ชอบการ ฯ

◎ ฮู้ เหตแล้วทันที่ ขุนเยีย
ทังขุนคานเกือนเพ็ง คนก้า
ไซยถือไว้ตางเยีย แรงเงือน
แต่นั้น ลุกถิบม้าคลาคุ้ม ล่วงไป ฯ

◎ เดือน ๆ ข้ามหลายถิ่น สวนสลา
สไวเปนกาดคี เมืองบ้าน
ผายลวาเข้าเถิงเวียง เซาจอด
แล้วขึ้นต่านทันท้าว ฮึบมือ ฯ

◎ เซาทอดถ้อยโดยพระบาท จอมเมือง
เหนือหัวมายากแคน ดอมเหน้า
หลายนางย้อนบังเคือง คุงบาท
เฮาหากฮู้ หลังพุ้น กว่าไกล ฯ

◎ แต่นั้น ซาดซาดช้างตกแต่ง มาโฮม
สไวเซาขี่พาย ยวงย้าย
โสมสันเนือเยี่ยคำ ทงเทส
สุขย้อนเจ้าเหลือล้น ลูกเมีย ฯ

๏ อ้ายเกื้อน ขึ้นขี่ช้างทงเคื่อง ขุนพยา
นำขุนเยี่ยออกไป บุนย้าย
ขุนเพิ่งขึ้นมหาสาน ย้องหยั้น
ควานขี่ช้างพายบ้า บ่มมั่น ฯ

๏ ว่อนว่อนก้องกะดิ่งดั่น นั้นเนือง
ชะดันถือหอกทวน แกมด้าง
เมื่องเมื่องม้าอานคำ ห้างหิ่ง
ทางโล่งเท้าขวางกว้าง ฮอดปะกัน ฯ

๏ ทุกสิ่งเท้าเลยฮอด ฮมฮม
เมื่อนั้น โส่มสันพระแม่เมือง เดินด้าน
ดีแก่ ถมพัดต้องปะคือไชย์ กางหมู่ พุ้นเยอ
ขุนขี่ช้างสานก้า เคื่องคาน ฯ

๏ ชู่ชู่ย้ายพลออก คลาเวี่ยง
นางจอมผายขึ้นพัง เลยย้าย
เสียงคนก้องบาดาน ดาสนั่น
ย้ายหมู่ช้างพลม้า ล่วงไป ฯ

๏ ทุกที่พ้อมหลายล้ำ สาขี่
เนืองพลเถิงป่าไฮ ฮิมน้ำ
มะยุรีฮ้องมะยุรา นั่นเกื่อน
พลฮอดเท้าผาถ้ำ ขอบเมือง ฯ

๏ เดือนเดือนขึ้นพูใหย่ เลยคาว
บุญเฮืองผันเดือดแด ฮมฮ้อน
ปานนี้ โส่มพาวผู้ แถนคน เจ้าแม่ กูพั้น
คิดซิ่งซ้อนหลายชั้น บ่อล้ำเบย ฯ

๏ เมื่อนั้น พลแผ่เท้าห้วยดาด ผาฮี
ทั้งหลายเลยจอดนอน ฮิมน้ำ
ควานได้ช้างถนิมเฮี่ยง พับจอด
พระแม่เจ้าเมื่อห้อง พ้ำเนา ฯ

๏ ฝูงข้าฮู้ เลยทอด มอนเพา
กาละควนเอาแค่ดิน นอนพ้อม
แม้งนิ่ง สูรย์ (คลาค้อยเขาดาน ลงต่ำ)
พลหลั่งพ้อมดงไม้ มิ่นั้น ฯ

๏ พุ่งพุ่งได้หลายค่ำ คาวนอน
คับคาเถิงหลั่นเมือง จอมน้อย
คอนก็ ผันลวาเท้าภูมิ ทูนบาท
พระแม่ เจ้าติวล้อยมาพ้อม ฮอดเมือง ฯ

๏ แค่นั้น ชาดชาดช้างชัดแทบ เฮี่ยงเกย
บุญเฮืองฮับแม่เมือง เมื่อห้อง
บุญเคยแก้วนางจอม โจมจูบ
เยี่ยวบ่อ เห็นหน้าเจ้าสองท้าว ลูกลุน ฯ

๏ สุดที่ ลูบจูบแล้วชลเนตร นองแคง
บุญหลวงหลายจิ่งเห็น จอมเจ้า
โส่มแพงผู้ทงเมือง อ้ายเจือง
ไห้วแม่ผู้ เปนเหน้า แทบชุลี ฯ

๏ เพื่องเพื่องก้าอามอู่ ปนมกร
ทั้งสาวสี่หมู่สนม ทูนไหว้
ภูธรเจ้าเดินแค มาพ่าง
เชินแม่เจ้าเมื่อจ้ำ แจกพลี ฯ

๏ ดูก็ ไปต่างท้าวคืนเล่า มาเฮือน
เทื่อนี้ สมภารเจืองผาบชุม พู้พ้น
เดือนความเท้าผีส้าง แล้วหย่า
เจ้าหมื่นม้าวแทนแม่ มาตา ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมอำมาตย์ เมื่อมวน
ขุนเยี้ย ทังเพงผายเกื่อนคาน คนก้า
ควนควนไหว้ปาทา ก้มขาบ
แต่นั้น เจ้าลุ่มฟ้าเส็งถ้อย สั่งเมือง ฯ

๏ ควนแก่ เยาวราชเนื้อคำเคื่อง หลานอาว
ทังบุญเฮืองอู่ อาม นางต้น
สองขาท้าวคำออน ไร้ค่อง
เปนคู่ผู้ หลานต้น ข่างแถลง ฯ

๏ พระบาทเมี้ยนตกแต่ง ของคาน
เงินคำนับอาดเมื้อ เถิงบ้ำ
จำมะตานผ้าจำคึ่ง ๆ ท้าวฮุ่ง
แก้วลุ่มฟ้าเฮี่ยกซื่อ ทำมะโฮง ฯ

๏ พู่งพู่งขึ้นเฮืองฮุ่ง รัสมี
กับทัง สานปะสงฮับเมื่อ เถิงง้อม
ภูมิผู้ แถนคูน ตกแต่ง
เคื่องคุบพ้อมเถิงบ้ำ ซู่ปะการ ฯ

๏ ซะพู่หน้านางหนุ่ม ทังหลาย
พอปะมานเลยเลิกลา เถิงซ้าง
ผวน ๆ เหลื้อมทุงลาย ข้ามท่ง
ผู้จิ่งหน้านางท้าว ล่วงไป ฯ

๏ ทางโล่งเท้าเถิงฮอด เชียงเคือ
ไล่วฝูงบ่าวนำ ตื่นซ้วง
เนื้องพลเข้าเมื่อเถิง สนามจอด
แล้วเล่าห้างแหนง้อม ม่วนเมือง ฯ

๏ เมื่อนั้น ง้อมทอดถ้อยเฮวฮื่ม เชินมา ว่าตาย
เฮี่ยมก็ เคืองหรีทัยคู่ยาม เห็นหน้า
มันก็ คืนคำไหว้สี่ดา อามอู่
ผู้จิ่งหน้านางท้าว ลวดเมื่อ ฯ

๏ ซะซ่อนหน้าง้อมม่วน ฮับเฮี่ยม
นุ่เนื่อสองข้ำมื่อ เถิงห้อง
แต่นั้น สี่เส่งยมเนื้อหลานอาว คำเคื่อง
สองอ่อนน้องถวายเจ้า ซู่อัน ฯ

๏ ทุกเยื่องพ้อมของอาด ยอถวาย
นางคานฮับของคุน จอมเจ้า
แต่นั้น อามอู่แก้วพิพาก บนแถลง
นับแต่ จอมหัวมาจากตู ยินหม้อม ฯ

๏ ยั่งยั่งน้ำอามอู่ เซ็งตก
ทังหลายเขาย่ำลัว เลยให้
ยินทุกตั้งสองไกล เจี้ยระจาก
นับแต่ได้ฮามท้าว แปดเดือน ฯ

๏ ควนพากเจ้าเมื่อสู่ นางเม็ง ขอบตาย
แต่นั้น เดือนคำเมื่อฮอดนาง ในห้อง
แล้วเล่า เต็งคำให้เดินแปง ปู่สาด
เม็งเฮี่ยกฮ้องอามอู่ เมื่อสถาน ฯ

◉ ธัมชาติเนื้อกสัตรมิ่ง กะกุล
นางเม็งดมจูบหลาน ในห้อง
(ตอนนี้ข้อความฉบับเดิมขาดไป)

◉ เมื่อนั้น พระบาทเจ้าผู้ผ่าน เมือ ปะกัน
ก็อพล เถิงคูมวาง แวดเวียง ละวังล้อม
ดีพายไว้หัวแหลม ห้าหมื่น
ย้ายหมู่ตั้งฮิมแม่ ซายคำ ฯ

◉ ฮื่นฮื่นพ้อมชีวาด แกวทอง
เหงพันพลคว่างพาย ฝูงเหง้า
ฟังยิน เสียงกองค้องตะงมนั้น เนืองมี
ช้างเฮ่งม้ามวนเค้า หมู่หลวง ฯ

◉ เจ้าเฮียกถ้อยทันที ทุกขุน
เดินโยธาแต่งเวียง แปงต้าย
ผ่อดู นาหลวงเท้าคูมวาง กากาด
ช้างเฮ่งม้าสุมพ้อม พามวน ฯ

◉ ทุกที่ท้าวทำอาด แปงเวียง
แต่นั้น ชาวคูมวางตีมกอง เกาค้อง
ดูนันเท้าคือเมือง จักหว่า
นางนาดงึมยินหม้อม หยู่ตอม ฯ

◉ แล้วแล่นม้าทันที ทุกทาง
ไทเมืองหมองชู่เชียง ปานไข้
แล้วจิ่ง ทันขาเจ้าขุนหลวง ท้าวกิ่ง
ข้าหยู่ด้าวพายพี้ พ่างเฮา ฯ

◉ แล้วกล่าวถ้อยเดินบ่าว โยธา
ทั้งหลายเข้าฮ่วมโฮม เฮียงพ้อม
เจืองจิ่ง แปคำต้านเล็งขุน ทุกหมู่
ยังชอบ ใช้กล่าวน้องทันที่ คูมวาง บ่อนั้น ฯ

◉ ซู่ที่พ้อมทุนแม่น ฮับขาน
ควนที่ มีปายเถิงแห่งฮวน อาวเจ้า
ยังเล่า พามัวพ้อมฝูงมาร ฮุ่งส่ง เขานั้น
ควนที่ เข้าสู่น้องถามแจ้ง ซู่คอง ฯ

◉ แต่นั้น ผู่ก่งพื้นมนุสโลก ยินดี
แองคอน ทั้งขุนทวงอ่อนคาน มาหน้า
สู่เยี่ยะ ถวิลใจแจ้งเถิงพยา พี้ ฮ่วน
ถามข่าว เจ้าแผนหล้ากอนเกี้ยง แต่ไกล แต่เนอ ฯ

◉ มาเพื่อ นัคเผดฮ้ายฮอยปวด ริสยา
เลยเล่า ดนพายเขาไต่ฮอย มาพี้
เถิงที่ นครสุงซั้นเชียงเชย ห้ามบุ่ ดีแล้ว
เล่าได้ หว้ายยานฟ้ามาฮอด เมืองอา หั้นแล้ว ฯ

◉ ท่อว่า ฝูงบาบฮ้ายฮอยปวด ริสยา
เขาก็ ไปกวนฝูงไพพาง แสนบ้าน
เฮียมจิ่ง โกธาแท้เถิงใจ คิดเคียด
ไห้กล่าว เจ้าสุ่มฟ้าเห็นเฝียน แต่ไกล หั้นแล้ว ฯ

◉ ไห้กล่าว เจ้าเผียดก้อยสอนสั่ง เขาคืน ว่าเนอ
เยียวเมืองมัวห่วยไท ดูฮ้าย
คันว่า ขึ้นเขาเบื้องหุนบัง ท้าวหิ่ง
เฮาจัก หว้ายย่านฟ้าคืนสู่ เงินยาง ฯ

◎ เฮาข่าวน้องเคือหมาก หลายขวัน
รือจัก วางไมตีแหงอา ทังน้คง
ธรรม์ยำท้าวคือเมือง เมี้ยนสั่ง
เขาจิ่ง พากแห่งห้องโฮงกว้าง เผ่นดวา ฯ

◎ ยั่งยั่งม้าเที่ยวท่อง ทุลี่ผง พุ้นเยอ
เถิ่งเห็น ออระชอนบดป่าตาน แกมพ้าว
แม้งนิ่งเถิงที่บุรีชั้นนครหลวง พ้าฮ่วน
ข้าท่านเจ้าเมื้อกว้าน จอดดวา ฯ

◎ แล้วกล่าวข้อไขพาก ล่ามเมื้อง
นายนำเมือกล่าวถอง เถิงเจ้า
ยอคำขึ้นถองเถิง อามาตย์
นางนั่งเท้าเทียมไท้ ดูกตน ฯ

◎ บัดนี้ อุบบาทฮ้อนบังเกิด สิงยี่ แสนอ
เจืองหาน ก็อพดแพนมากมวน มาล้อม
ราชา ถือดีใช้สองนาย มาสู่
นางนาดต้านหมองหม้อม ท่าวทวง ฯ

◎ ทันทัง เถ้าไส่พ้ำทังท่าน อาวลำ
เมื้องหลวงเขาตื่มนัน เนื่องไห้
ขาก็ ชำลวาผ้ายเฮวถอง เถิงราช
วะหว่างไว้ปุนถ้า แขกเมื้อง ฯ

◎ ปูสาดแล้วเลี่ยนลวาด พานเพี้ยง
สองนายเมื้อนั่งเทิง ทันกว้าง
ยนยนขึ้นโฮงหลวง คนคั่ง
ข้าขามเจ้าปะนมนี้ว นอบถวาย ฯ

◎ คอนจิ่ะ ต้านฮ่างไหว้ถามข่าว ภูบาล
บี่ปายความฮอดอา ทังน้อง
เมื่อนั้น สี่ควนแก้วเ พะเมือง คำหยาด
ถี้คอบ ข่าในห้อง ขยพั้ง ฯ

◎ บัดนี้ พระบาทใช้มาฮอด บาไท
แองคะนถวายชู่คอง เดยด้าน
คิดเมื่อ เชี่ะวทางดั้นเดิ้นไกล เถิงราช พายพี้
เจ้าก็ ปุนอ่านห้างสินถ้าน อ่านหาม ฯ

◎ แม้งนิ่ง อุบบาทต้องบังเกิด สิงยี่
หนบัง นองพลานงแวดปะกัน กวนบุ้น
เลยเล่า ฮามแพงะแก้วกินใจ แสนแสบ
เห็นที่ พล.พ่ม้างเสียบ้าน แบ่งคัว ฯ

◎ เจ้าถี่บช้าะมาฮอด เมื้องปะกัน
มัวไปเขาคว่างเยี่ย ยนค้อย
ว่าบ่อ บั้นพายพ้อมมาตอม โดยราช เขานั้น
เยี่ยวไพ่น้อยนาฮ้น แตกหนี้ ฯ

◎ เพิงที่ ไล่โทสเท้ให้หลาบ หลายที่
เลยพายมาฮอดถุง ธรรม์เหง้า
เยี่ยวว่า ยังคองถ้าพั้งคาว ตั้งต่อ ก็ตาย
พอยเล่า หว้ายบ่าไม้มาเพิ่ง เมื้องหลวง ฯ

◎ เขาท่อนี้น้ำบ่วน เปนเวร
ออระชอน เลี้ยงขุนทวงเล่าแหน ไพถ้อย ฯ
บัดนี้ ผลควนเจ้าเงินยาง มาฮอด
ถุงท่านใช้คำซ้อย ส่งสี้

๏ อันว่า เจ้ายอดฟ้าแมนมิ่ง สองสี่
เฮาก็ ยินดุงอาวคู่คน ควนไห้
เพิงใจเพี้ยงเสมอตา ตนพ่อ
ประดับชู่เชื่อสาวใช้ มองมวน ฯ

๏ พอดี คิดฮุ่งท้าวผู่ผ่าน ตูมวาง ก็ตาย
ควนเฮาขึ้นส่งเขา ยาไว้
ยูไห้ บาเจือเจ้าเงินยาง สอนสั่งเขาตาย
สูค่อย ไหว้ออนเจ้า (จอมไท้) ส่งเขา ฯ

๏ เยียวว่า เปนหยาบหยังหนาวเพื่อ เมืองมัวบ่อฮู้
ขุนทวงเลยเถ่าแหน แถมถ้อย
มาเถ่า มัวคำต้านขึ้นเขา ให้สว่าง สันนี้
เมื่อนั้น ฟ้าฮ่วนคิดชู่ชั้นคนิงแล้ว จิ่งจา ฯ

๏ เฮาก็ ส้างเคืองไว้ทันที่ ตูมวาง ก็ตาย
เขาก็ หนี่ตายมาเพิ่งเฮา เมืองกว้าง
เพาะว่า ก้าเจือะเจ้าเงินยาง ยินยาก
เขาจิ่ง ข้ามป่าไม้มาพี้ เพิ่งเฮา ฯ

๏ เขาก็ ถือนาทท้าวทุกที่ ไกขาม
หนี่ตายมาเพิ่งเฮา ทั้งพ้าว
ควนที่ ปุนคำห้ามเส็งกัน ยอมโทสปางนี้
บ่อกว่าเจ้าสินด้าน ผ่อไกล หั้นแล้ว ฯ

๏ สัตว์สิ่งท้าวยังโผด ปานี้
อันจัก ไลเขาเสียส่วนวาย แวนฮ้าย
สิงยังดังหุนบัง คำหิ่ง
หว้ายย่านฟ้ามาพี้ เพิ่งเฮา ฯ

๏ เจ้าหย่าต้านถวงแห่ง พาสา
อันจัก ไลเขาเสียส่วนตน ตายซ้ำ
แม่นว่า เจืองหานเต้าพลหลวง ตกท่งก็ดี
เฮาจัก ไซ้แสนม้าทันที่ ตายืน ฯ

๏ ทะถวงเท้าอกบ่อง แมนหลวงก็ยัง
เขาก็ ฝืนใจจงซ่อยตู ฮ้อยยาน
แต่นั้น แองคอนพ้อมขุนหลวง คอยคอบ ฯ
ข้าทั้งนท้าวทองถ้าน เถิกถง ฯ

๏ ข้าถวงม้ามาฮอด เวียงหลวง
กอยคำคืนคอบเจือง ใจก้า
เขาก็ เอินเสียงต้านเถิงผี มีมาก
เมื่อนั้น พระบาทเจ้าอุ่มฟ้าชมชื่น มีขาม ฯ

๏ เยียวว่า น้องบ่อสู้เยียนยาก ทางมา ก็ตาย
เฮาก็ ถงพลมาเพื่อถวิน หาฮ้าย
แม้งนิ่ง วันคลาค้อยสับเขา ถ้าไหย่
ตาวันเยียะค้ายดูถ้า ซ่อถม ฯ

๏ ผ่อเห็น ยาบยาบม้าเต้าแล่น ละวังพล
ซาวเซียงหลวงถั่นชะบู ดังก้อง
ตูก็ ตาพลตั้งกุญชร ถ้าต่อ
ชื่อว่า แสนส่ำช้างชนต้อง ต่อมือ ฯ

๏ คิดฮ่อท้าวทวนหมู่ หุนบัง
ฝูงพางถอนว่าดี เอาอ้าง
ทวนทันอ้างตายืน มาชวย เขานั้น
เฮาบ่อ มีหย่อนง้อผีฟ้า ผ่าดีน ฯ

๏ บ่อฮ่างย้านตาทอก   เจ็ดไห
จักค่อย ฝืนมือพั้นผ่าผี   เขางอ
เฮาจัก ไกวเมนเย้ดาวหลวง   เอิกบ่อง เขานั้น
กูจักผายแผ้ว ได้ลุ่มฟ้าผิงอ้   งิ่งมือ ฯ

๏ แต่นั้น กาก่องเนื้อนงถ่าว   โถงหาน
แกวทอง ทวนเสียงสูงกล่าวหาน   หุมก้า
แม่นว่าเขาจัก เมือวานท้าวแถนลอ   ถงช่อยก็ดี
แม่นว่า ไงแผ่นฟ้ามากั้ง   ชิค่อยถาง ฯ

๏ บ่อหย่อนย้านฟ้าฮ่วน   อาวถำ
ยินบ่อ กัวเกงไผท่อไย   ยองน้อย
สังจัก วอนคำขึ้นแถมคดี   ต้านเดิบ สั้นนี้
ฝูงบาปุฮ้ายเอาห้อย   แห่งใจ ฯ

๏ ตูจัก กวนเกิบได้ฟ้าฮ่วน   เชี่ยงดาว
ยินชมไนหมากกะตอม   แคมฮั้ว
ค้อมกล่าวแล้วเมือนอน   ทุกแห่ง
ขาพี่น้องนางท้าว   ลิ้มเจือง ฯ

๏ เจ้าบื่นหน้าเมือสู่   สถานเพี้ยง
กอยคำเดินสื่อเมือง   ทุกพ้อง
เฮียงเพาแล้วยอถวาย   ปะดับพาด
ไฟส่องห้องโฮงฮ้าน   ลุ่มเทิง ฯ

๏ ซะพู่ซ้องบนบอก   พะลึกำ
ตูจัก กือหานฮบต่อพาย   วันหน้า
แม่นว่า พลหลวงก้าแถนผี   เต้าช่อย ก็ดี
พ่อหยู่ฟ้าคูนคุ้ม   หย่าไล ลูกเนอ ฯ

๏ ออระม่อยเนื้อท้าวฮุ่ง   ฮวายเสียง
บาคานถอยส่วายมือ   เช็ดผ้า
พอดีแล้วลีลา   เจ้าม่าน
นางจิ่งหน้าเทียมท้าว   สู่สถาน ฯ

๏ ผู่ผ่านพื้นนิทธะเน่ง   เนานอน
สานส่านลมเบิกบน   ดาวซ้าย
คอนคอนค้ำหลายยาม   แล้วฮุ่ง
สูรย์ส่องขึ้นควงฟ้า   เฮือบน ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมพลพวก   กะทำคัว
บาคานผายออกมา   เกยกว้าง
หลิงเห็น แพนบัวก้ามหลายแถว   ลั่นท่ง พุ้นเยอ
ควานเกี่ยวซ้างลงน้ำ   ท่าเพี่ยง ฯ

๏ บอกเพื่อนพ้อมเดินหมู่   ปะดับดี
ฟั่งยินเสียงกอง พายตูมวางดั่งลม   พานฟ้า
ดาพลก้ามกางนา   คับแผ่น
ค้ายพวกพ้องแมนเถื่อน   ลงมา ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายแม่นเข้าเขียวฮอด   เถิงเจือง
ยอคำมาฮอดบา   ธรรม์เหง้า
เขาก็ ฮอมกันตั้งหลายถัน   ถ้าต่อ
พลคั่งเค้าคือน้ำ   ยิ่งมา ฯ

๏ ปั๊ดเต่ ฟ้าต่อตั้งทามทึบ เกินทอง
ฮมฮมพดแปดกือ แกมม้า
เขาก็ นองพดพ้อมเดิมมา สามหมู่
ช้างเฮ่งม้าตัวต้น เฮืองงา ฯ

๏ คึ่นคึ่นเพี้ยงฟ้าเง่า ไรฝน
ไพ่เวียงนั้นเฮ่งกอง เกาค้อง
สนสนพ้อมสามตน เต้าซ่อย
ขันจัก ต้องต่อช้างเจืองท้าว บ่อขาม ฯ

๏ บ่อหย่อนถ้อยเถิงขนาด ขนพาย
(พดหลามไหลหลั่งมา ปานน้ำ)
แมนหลายก้ามก็อมา ลันท่ง
เขากล่าวม้างพดล้าน ลูกจอม ฯ

๏ ได้ว่าพ้อมท้าวหิ่ง หุนบัง
แรงว่า ยอมมือเสียส่วนเจือง กุมช้า
เขาก็ ไปพั้งแจ้งปอมดู ทุกหมู่
ผัดว่า ต้องต่อช้างคุงที่ พานคำ ฯ

๏ ก็ยัง เห็นหลากแท้เทียนต่าง ภาสา
เขานั้น คึงขาวคอก่านดำ ดูฮ้าย
เมือง ๆ เหลื้อมตาไส ปานแว่น
ยาบยาบย้ายคึงค้อม แกว่งกง ฯ

๏ ฝูงนึ่ง ฮู้ไต่น้ำลอยแล่น ปานหงส์
ฮอมทัง ไทพะโพดึมแถม สามล้าน
ยนยนย้ายทุงทอง คับแผ่น
ฝูงหมู่ช้างปุนแล้ ออกเวียง ฯ

๏ ยั่งยั่งเบื้องล้านมาด แมนฟอง
ฮมฮม ขาวพูซางแบกเกิม กางเข้า
เขาก็ นองพดพ้อมพยาเมือง ฟ้าฮ่วน
บ่อฮู้ ก็คิวะเต้าเดิมท้าว ซ่อยพด ฯ

๏ ทะถ่วน แล้ชะค้อมคับท่ง ดูมวาง
ผนผน ผีตายืนป่วนมา มวนเข้า
ฝูงนั้น มึ่มนต์ขึ้นกางหาว เหินแอ่น
หยู่แทบเท้าก้ำฝ่าย จอมจัง ฯ

๏ สว่าสว่าม้าเค้าแล่น เวียนพด
มวนพด เถิงหนองตั้งแต่งพด เปนถ้อง
เสียงนั้นก้องพอดิน จักหล่ม
ปะดับหอกซ้องปะคือซ้าย ซ่อเซี่ยว ฯ

๏ ไย่ไย่ย้ายช้างฮ่อ เฮียงงา
แมนเฮืองเฮียวเถิงเสือ ตัวก้า
ตาเซี่ยวซ้ำพูพาง ท้าวทุ่ม
ปั๊ดแต่ค้ายดวงฟ้า ขอดมา ฯ

๏ เขาว่า เสิกทุ่มล้นท้าวยี่ ซึ่งแดน
ผาดาเลียนหอกปุน เปนถ้อง
ซื่อจัก ดาดูตั้งพดแมน มึ่มาก
ข้ากล่าวเจ้าทองล้าน แต่ปะมาน ฯ

๏ แต่นั้น ท้าวทอดถ้อยเดินหมู่ ปะดับดี
แกวแกว เสียงขุนแสงคาดโคน เคียนช้าง
ยนยนย้ายแพนคำ ปะดับหอก
หนักเหนื่องช้างหลายล้าน เถื่อนมา ฯ

๏ เบื้องซอกพุ้นชีวาด แกวทอง
ผาลาเอี้ยนหอกดาว เติมตั้ง
เขาจัก ผองพลได้แสนก็อ พ้อมฮ่วน ก็ดี
แม่นว่า ไง้แผ่นฟ้าลงกั้ง ซิค่อยถาง ฯ

๏ ยาบยาบเหลื้อมคับท่ง นาเพียง
เฮาจัก วางดาวคำผ่าเขา ตงค้าน
เสียงอื้อเบื้องงื้วอ จักแตก
เหยียดหมู่ตั้งสามด้าน ฝ่ายขวา ฯ

๏ ม้าแผ่อ้อมวัดแวด เวียนพล
พายงางอนซู่ตัว เอาห้าง
ไหไหเหลื้อมทุงทอง ท้าวหิ่ง
ย้ายหมู่ช้างคุนไพ่ เชียงเชย ฯ

๏ ถูกมิ่งต้านคำแก่ ปานซาง
ขันจัก เต็งพายชนผ่าเขา ตงม้วน
ดวงกางไว้กวานแก ผู้เผือก
ผัดว่า ชนไสฟ้าพุ้นบุ้น วิ่งเวียง ฯ

๏ ละเลือกม้าฝูงหมู่ พางคำ
ผันผายไปก่อนเจือง ใจกล้า
สานสานช้างชำเชิง เลยแล่น
คูนี้ ข้าท่านท้าวทองด้าน ลูกจอม ฯ

๏ เฮาจัก ฮบฮาบแพ้ฝูงหมู่ เชยดาว
บ่อฮ่าง ยอมมือตายฝ่ายแมน ดางอ้
เดินเดินพ้อมทุกดวง เลยออก
พลเพื่อนล้นนากว้าง มืดมัว ฯ

๏ ทงหมู่ช้างพ้อนดาบ ดาเฮือง
พานคำเฮียงแทบเกย ควานห้าง
จอมเมืองล้อยส่องนาง นงถ่าว
ใจเมื่อยม้างยินหม้อม บ่อบาน ฯ

๏ ยนยนย้ายพานคำ มาพ่าง
พระบาทเจ้าแหนถ้อย กล่าวพลี ฯ

๏ คันว่ายอดาวชี้ดายื่น ให้อ่อน
เจ้าหมื่นม้าวชนแพ้ หมู่แมน ฯ

๏ ชนฮาบแพ้พลเพื่อน เทนาง เมื่อได้
เผือจัก ถวายเทียนคำบ่อนนาน ตามได้
วันเฮืองแจ้งเห็นพู ไลส่อง
ค้อนโคดค้องเดินแต้ ป้าวพล ฯ

๏ ม่างม่างน้อวเจ้ายี่ ยอดาว
ชื่อว่า แมนบินบนเลื่อนมา มิย้าน
ลี้พาวขึ้นพานคำ ลุกย่าง
พลแปดล้านเลยเลิก นำบา ฯ

๏ สว่าสว่าม้าเค้าแล่น นันควาน
แตลั่งเสียงพาดพิน พานส้าง
ทวนทวนก้องเกรี้ ฮันป่าว
เจ้ายี่ยั้งเซาช้าง ผ่อแมน ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้าท้าวฮุ่ง หลิงดู
ยนยน ชาวแมนหลวงแบกกง กำด้า
คนตายล้นกางนา นองเลือด
เขาบ่อฟ้าวมิย้าน หย่อนกัว ฯ

๏ เลือกหมู่ช้างด่านใหญ่ หลบทาน
หัวขวาเขาคว่างคอน คนก้า
บาไททั่วขุนควาน เดินยี่
ชื่อว่า ฟ้าหยั่นกั้งละวังไว้ คอยถาง ฯ

๏ ทุกที่เทียนเหง้าใหญ่ หานพาย
ทั้งสองเพิ่งเกือนชาย เยี่ยซ้อย
ผิ้นผิ้นตั้งเต็มนา ดาเถิก
เทียนต่ำข้าอ้ายก่ำ ยิงกง ฯ

๏ ชะเพือกพ้อม บ่าวแก้วท้าวฮุ่ง เฮืองเฮี่ยง
ยนยน ไทเมืองทวายหลั่งเถิง สามถ้าน
แพนหางพ้อมพานคำ เก้าหมื่น
เฮาบ่อย้านสังแท้ ท่อไย ฯ

๏ ชาดชาด ช้างพวกน้อย.ที่ยมพ่าง หกพัน
ไหไหไกวแกว่งปะคือ คูนเข้า
แกวทองพ้อมกวานแก ผู้ใหญ่
ขันต่อช้างปางนี้ ม่วนเมือง ฯ

๏ ภูไช่ท้าวถ้านโถก พลถือ
(ตีแก่ สองนางเนืองนอบเจือง ไจก้า)
ดูวอนเจ้าเจืองหาน ไห้หย่า
เห็นที่ พลฮ่วนตั้งปานฟ้า เกิบแมน ฯ

๏ แมนเจิกเข้าพ้อมฮ่วน นับกือ
งาพายสันแค่แพน เฮืองค้าง
กือดีต้านคำเนือง เอาส่วย ตีรือ
ขาพี่น้องวอแต่ ทักเจือง ฯ

๏ เยียวบ่วยส้างเมืองใหญ่ ปะกัน บ่อฮู้
บุญเฮืองจานชอบใจ จิงแจ้ง
เฮาก็ ขันชนช้างลิดวาง ฟ้าฮ่วน ดูก่อน
เค้าหมู่ช้างไปปุ้น ปีกขวา ฯ

๏ ทะล่วนม้าหกหมื่น ยิงกง
ชาวขาชายจี่ดวา เลยอ้อม
คืน.หลืองไต้สามตง เต้าฮอด
ชู่ แห่งพ้อมขันก้า กล่าวตาย ฯ

๏ คันว่า ถะคาบแล้วเมือคู่ สาวสวรรค์
เขาก็ ตีพายนองเกียวโสม ไส่เข้า
ขันชนช้างแมนเขา พอยพ่าย
ผู้ที่.เหง้าคอนคว่าง ชมเมือง ฯ

๏ ทุกดาบตั้งปะคือแกว่ง ไกวมา
หานเยีย ไส่กุญชรผ่าหาน วีซ้า
งางอนจิ้มแมนไฟ เพื่อนท่าว
ฝูงหมู่ข้าท้าวฮุ่ง ฮุมเฮา ฯ

๏ ได้บ่าวน้อยเชยดาบ หาพัน
เกากองเสียงโห่โฮ คุงฟ้า
แกวกุมได้หัวแมน กางหมู่
ได้หมู่ม้าทั้งเคือง ทานคำ ฯ

๏ ฮื่นฮื่นม้าแมนปีก บินบน
อือทือลับท่งนา ดูถ้น
ผงทุดขึ้นเมือบน แดมิด
ช้างต่อช้างชนไค้ ไฮบงวง ฯ

◎ ปะคับหยวกเข้าขันต่อ ? เต็งชน
เฮาจัก ชนไกยะราต่อมือ มันเจ้า
ถิ้นถิ้นเข้าคำชน ทุกแห่ง
ม้ามากถ้นดี่ถ้าว พุ่งแหลม ฯ

◎ บ่าวยี่ได้แมนบึก ตัดคอ
ขาวหนองแสบึ้กหนี้ วางด้าง
หานพายเบื๊องขอดี ต่ำหมวก
อ้ายคว่างคว้างไสช้าง ผ่าชน ฯ

◎ ผี้ท่าวถ้มถ้านติ้ว เต็มนา
แมนแดงพอหมื่นปาย คุงค้าน
แองคอนได้ถวาพอน ทั้งเคื่อง
อ้ายคว่าง ได้หมู่ช้างทังม้า เคื่องคำ ฯ

◎ คิ่งคิ่งเค้าปะคับให่ ตึ้กอง
กอยเสี่ยงเมื่อสู่เจื๊อง โฮฮ้อง
แมนฟองอ้างขันกวน กัวก่อน
เดื่อนเดื่อนอ้อมขวาซ้าย ซู่พาย ฯ

◎ ทุกท่อนฟ้าแมนหลั่ง ไหลมา
เซาก็ ยายกันมาพ่องชน เจื๊องท้าว
หานเยี่ยย้ายงาเฮี่ยว ฮั้นผ่า
แสนหมู่ท้าวฮันช้าง ซู่เมื๊อง ฯ

◎ งาแดงช้างเมามัน บ้าเลื๊อด
แมนตุ่มถ้มเต็งด้าง ไขว่ขึ้น ฯ

◎ ซู่ซู่ช้างไสยว่าย พัดมา
นองพลมาดั่งดิน ดูฮ้าย

ดาวงามเบื๊องอ้วอ วอแต่
ย้ายหมู่ ข้ามแม่น้ำไปแล้ว ไล่แทง ฯ

◎ ม้าแผ่ล้อมเท้าท่ง ยิงกง
ดินแดงนองเลื๊อดไหล ฯานน้ำ ฯ

◎ คิ่งคิ่งช้างพ้าฮ่วน อาวดำ
แมนหลายหลูยหลั่งมา ปานน้ำ ฯ

◎ ดอนเลื๊อกได้ฝูงขนาด หกแสน
อาวดำดองก่อนพล หลูยเข้า
เฮาก็ ยันพลเข้าชนเสี่ย ให้สว่าง
เก้าไส่พ้าโสมช้าง ผ่าชน ฯ

◎ สว่าสว่าเบื๊องท้าวฮุ่ง เฮื๊องเสี่ยง
หวนพายคำต่อแมน กวนได้
ขุนเพ็งพ้อมเพี่ยงพน อ้ายผ่อง
ขอฟาดได้ตี่หมวก อาวดำ ฯ

◎ แมนไหย่เจ้าเอิกบ่อง คาเขี่ยว
พานคำ คื๊อไอยะราเมื่อมัน เมาบ้า
ไสพายเข้าซูชน วางเบี่ย
เสี่ยงสนั่นก้องคุงพ้า ฟากพม ฯ

◎ แมนท่าวถ้มเดี่ยระดาด เต็มนา
คนตายนองดั่งขอน เขาป้า
ขาคอนย้ายบุนกอง เกาผ่า
เถ้าไส่พ้าโดนช้าง บ่อหนา ฯ

◎ สว่าสว่าข้าท้าวฮุ่ง ตบแพน
เกากองนันโห่โฮ คุงพ้า ฯ

๏ เบื้องบ่าวต้นงัวเจื่อง พังมา
พายเจืองแซงไล่ชู ตี่เข้า
๏ ยาบยาบช้างแมนชั้น พังมา
แองคอนผายผ่ากวน กุมต้อง
ฝูงแมนล้มทังยืน วางเคือง
ขายี่ ได้หมู่ม้าทังช้าง หมื่นตัว ฯ
๏ เถ้าจ่าซ้อนถือไพ่ พายขวา
(หวังว่า) ตัวตายเมือสู่จอม ในฟ้า
แมนผาพ้อมเมืองวัง ท้าวแฮด
ชนซ่องหน้าเขาคว่าง โฮมเอา ฯ
๏ ท้าวแถดเข้าพ้อมพี่ โฮมแทง
ถือหานเขาผ่องเพง เกาได้
แมนแดงฮ้ยอดอย ถิ้มเหยี่ยด
เหยี่ยดหมู่เบื้องเขาผ่อง ได้คืน ฯ
๏ เบื้องปู่พื้นท้าวหนุ่ม สามมะเฮียว
อื่อทื่อ ชาวเงินยางยาดกุม เอาช้าง
กิ้นกิ่นเบื้องวิ่วอ วางเบิ่น
เงือดหอกก้าบายได้ ไล่แทง ฯ
๏ กวนเกิบต้องชี่วาด แกวทอง
โฮโฮชายี่ชิ่ง เอาช้าง
ชูเถิงท้าวเมืองหวา วอแต่
คูนี้ ข้าท่านท้าวทองล้าน ถูกจอม ฯ
๏ แมนท่าวถ้มตายไซว่ เต็มนา
ต้นเหลืองหนิ่วงคู ปื้นด้าย

พยาเมืองเจ้าแถนผี ฟ้าฮ่วน
เห็นไพ่ต้มดูฮ้าย ถวดไถ ฯ
๏ ใจด่วนจ้อท้าวว่อ เมืองทวาย
ยิงปืนไฟถืกแมน มวนถ้ม
ขุนทวงจ้มพายงาม เถยได้
แมนพ่ายค้านเถียนถ้ม มากมูน ฯ
๏ เถ้าไล่ฟ้าฟ้าวพั้ง โตนพาย
ไถจอมเมืองด่วนเมือ ทะฟ้าว
จอมเมืองเจ้าถือเมือง ฟ้าฮ่วน
เสิกทุ่มล้นดูฮ้าย ฮีบถอย ฯ
๏ ทะด่วนเข้าเมืองไหย่ เมือเวียง
เก็บเอาฝูงบ่วยฮำ เมือบ้าน
สวาสวาไห้ในเวียง จักแตก
แมนย่างฮู้เขาฟ้าว ฮีบมา ฯ
๏ คึดฮุ่งเบื้องอามาตย์ แนวจอม
พงสาสายสืบนาม แนวเถ้า
เขาก็ ปุนคำไห้แมนสม เต้ ด่วย
ขอแก่เจ้าธรรม์เหง้า ถูกจอม ฯ
๏ ปู่จิ่ง หว้ายบ้าไม้มาฮอด ยินกะหาย ว่าเนอ
เชือเยียะ ยวงคำแหนเหนี่ยวเจือง ใจแจ้ง
สือะนายขึ้นถวาผัน ผายด่วง
ข้ามท่งแล้งเถยฮอด พดถือ ฯ
๏ แถเห็น ค้ายท่งกว้างเหมิ่นเน่า นองคน
บ่ถือแมนขาดคอ ตายขว้ำ
ขาจิ่ง ถงถวาแล้วเฮวกอง เถิงราช
นายสี่ล้ำปะนิมนิ้ว นอบถวาย ฯ

● ปุนคำต้านกอยเลี้ยง　เลยกล่าว
ยศโยคเท้าคุงฟ้า　ฟากสวรรค์ ฯ
● เซิ่งท่าน หอมบ่าวแก้วล้านติ๋ว ตกเมือง
แคนคุงนางหยู่หมอง　เหมือนไร้
เจียมแต่ บาไทท้าวเงินยาง　ตกท่ง
น้องท่าน ให้ชุ้มือแถมถ้อย　คูบคา ฯ
● อันนึ่ง บามะราชฮ้าะฮามแห่ง อาหาร
วางผมเลียบอหวี　ลืมเก้า
โยธาพ้อมทุกคน　ยินยาก
พระบาท เจ้าฉุ่มฟ้านานโผด　รื้อเปน ฯ
● วิบากเบื้องท้าวหิ่ง　หุนบัง
เขาก็ เซนม้วมาเพิ่งเฮา　พายพี้
เต็งเค็งเท้าตายืน　ชนซ่อย
โพดเดิบต้องฮมฮ้อน　ซู่ดวง ฯ
● ว่าจัก เต้าเยื่องข้อชินหมู่　พาวอน
แมนหลวงเขาชมพล　พายน้อง
ดอนว่า พามัวตั้งหุนบัง　กะทำโทด
ขอเหนี่ยวเจ้าปุนป้อง　ค่อยพั้ง ฯ
๏ ดัดวัลิงท้าวยังโผด　ปานี้
หวังจัก เห็นพิมานคำฮ่วมนาง　ในฟ้า
ซื่อจัก ก็อพดม้างเมืองอวน　เอาง่ายนักแล้ว
อันนึ่งเปนดั่ง ท้าวปูกไม้ถ้าตั้ว　หากถอนหั้นแล้ว
๏ นายก่ายอ้อนบราช　เร่งโญ
อรระชอน เตียงสองแมนค่อยแถม ไพถ้อย

ฮมเพิงห้องอินโท　เทวโลก
เพาะว่า เปนก่ำฟ้าเนาแล้ง　พ่อตาย ฯ
๏ อันนึ่งเปนดั่ง น้ำไค่แห้งเขินขาด ปาเมา
ยูเขากวนเกิบกุม　กินบ้าง
อันนึ่งเปนดั่ง พานแหห้อมกวนมัว เมาไหย่
พระบาท เจ้าฉุ่มฟ้าคือคู่　กะเสดา ฯ
๏ แมนก่ายข้อต้านปาก　พอหู
ฮอมคำ เกิงอาอวนแม่เมือง　นางท้าว
ถวายเบี้ยซ้อยทองแดง　มุนมาก
ทุกที่เทียนขอไหว้　ชู้ปี ฯ
๏ แม่นว่า ชะบุเนื้อขาวฟอง　คำหยาด
อาท่านน้าวทั้งน้อง　มอบมวน ฯ
๏ แต่นั้น พระบาทให้เส็งสิ่ง　โยธา
ยังดวน เปนปะการไดช่างสู　ฝูงเถ้า
เร่งโญค้าสะเด็ดพั้ง　พี่พาก
ฝูงเพื่อนพ้อมหลายเถ้า　กล่าวเจื้อง ฯ
๏ อ้ายคว่างต้านอ่มพวก　คำแขง
ฮมฮมธานชู่เมือง　ตาพั้น ฯ
๏ เขาท่อ ดอนดุบถ้างมากล่าว คำงาม
ในเวียงเขาโอดเชิง　ชนช้าง
แหนงสู้ พื้นคอช้ำเชยตาว　ยังม่อน
ให้ช้างแก้วแทงช้ำ　ซากงา ฯ
๏ เขาวอนต้าวแดนผี　เต้าซ่อย เฮวพุ้น
ฟ้าฮ่วนขว้างฝูงฮ้าย　บ่อได ฯ

๏ ออระม่อยหน้าท้าวฮุ่ง คึดคาม
เชื้อเยี่ยะ ถอยคำคืนคอบอา ทั้งน้อง
สันใดได้หุ่นบัง ท้าวหิ่ง
เฮาหย่าได้ขึ้นข้อง ผิกกัน ฯ

๏ ขวัญแวนไว้แพงเมือง คำหยาด
พี่จัก หว้ายย่านฟ้าคืนสู่ เงินยาง ก็แล้ว ฯ

๏ เมี้ยนตั้งแอ้วคถาที่ ทัวระทาง
ผันถวาเมื่อฮอดวัง เวิงกว้าง
ถอยคำขึ้นแหนเถิง ฟ้าฮ่วน
เถยกล่าวเจ้าแพงล้าน แม่เมือง ฯ

๏ ยินเกือนกั้นกั้นเกือน สนละวน
เคืองแคนคึดซู่ดวง เถยหม้อม
กางเวียงฮ้อนเฮฮน จักแตก
เลิกไหย่ล้อมพลล้าน ล่วงเวียง ฯ

๏ เถยกล่าวถ้อยเถิงท่าน แมนหลวง ซ่อยรือ
คำเมืองเขาขาดขึ้น เหมือนฮ้าย
ขันจัก ยอปวงฟ้าพายเฮา รือฮาบ
นางนาดหม้อมเหมือนไซ้ บ่อลำบาย ฯ

๏ คำหยาดกั้นกินโสก แสนแถว
ในทวงคือกั่งป่าน กินเสี้ยน ฯ

๏ วอนเทพพะค้ายทุกปาก เติมพล
บันนาการ เถิงแถนถอซู่ควง ดาวฟ้า
เฮฮมฮ้อนพายเฮา มีมาก
บอกที่ พลท่านเจ้าไจก้า ล่วงเมือง ฯ

๏ ให้บอกท้าวผู่อาด แมนบิน
มันก็ ถอยคำเถิงสื่อเมือง ฝูงเหง้า
ท่อจัก ตองคำถ้าแถนลอ ผู้เผือก
เชินท่าน ผู่แห่งเหง้าลงซ่อย ดุมวาง ฯ

๏ ปะดับเคืองพ้อมคำแจก จูมถาย
เทพาเปนมงคุนโผดตู ฝูงซ้อย
ดูตั้ง พายเซี่ยงขึ้นดูมวาง ม้วมาก ว่าเนอ
ท้าวฮุ่งเจ้าทองล้าน หนีบเหง ฯ

๏ ซู่ปากตั้งแพนมาก หลายเหลือ
เต็งพลหลวงแวดเวียง วังล้อม
เฮาก็ เมือทันท้าวแถนลอ ลงเทียน
พลพวกพ้อมเฮือนฮ้าน มอบมวน ฯ

๏ ขอเหนี่ยวเจ้าลงซ่อย ชนพาย
ทั้งเมืองกางเพิ่งบุญ จอมเจ้า
ฝูงแมนพ้อมคาเซี่ยว ทุกปาก
ปะดับไส่ถ้อยสานไซ้ เลิกไป ฯ

๏ ของฝากถั่นคำแจก ยอเติม
ซะถอนปะดับออกเวียง คถาคุ้ม
เถิงที่ ลงเถยขึ้นพูเขียว ข้ามล่วง
กายเซตห้วยเถิงที่ นครขวาง ฯ

๏ ฟ้าต่ำพุ้นเขาว่า เจ็ดแถว
เขาก็ แปงกะไดทองก่ายเมือ เมืองฟ้า
ผันถวาขึ้นเมือบน ดวงเทพ
หว้ายแม่น้ำไจไค่ เถิงแถน ฯ

๏ ขึ้นสู่กว้านพิเสส เสา.คี่ยว
แมนกอหาล่าม.เมือง ขวาซ้าย
พั่งคำจ้านอันแหน การใหย่
ค้ายอุ่มพ้า.มืองฮ่วน เปนมัว ฯ

๏ สองไค่ถ้อยเถิงท่าน เทวดา
ผนผนคับคั่งโฮง แถนต้อ
แปคำต้านทุกอัน ถามที่
มาฮอดพ้ายินเจ้า ซู่ปะการ ฯ

๏ เฮาเฮี่ยกถ้อยเถิงท่าน เทวดา
เชินขาเมื่อสู่เวิง เกยกว้าง ฯ

๏ ย้ายย่างขึ้นเมื่อฮอด เถิ่งสถาน
ยนยนปูสาดลาย เสี่ยนถ้า
สองนายขึ้นเมื่อเกย แล้วนั่ง
ถวายพาก เจ้าแผ่นพ้าฮมฮู้ ฮ่างแมน ฯ

๏ ไขเงื่อนถ้อยปะดับได้ สานมา
ถามข่าว พมพี่มานหยู่ดี ฮือเจ้า
เถิงญาเหง้าแพงเมือง ง้อมมาด
พ้าฮ่วนผู้ธรรม์เหง้า กล่าวมา ฯ

๏ ซองฝากถ้นคำแจก จุมลาย
แถนลอถามสิ่งได มาเต้า
ขาจิ่ง ถวายคดีให้แถนลอ ฮู้ฮ่าง
ท้าวฮุ่ง ผู่แห่งเหง้ามาส่วง คูมวาง ฯ

๏ ค่างค่างช้างลางถ่าว นับแสน
ลวางงามเขาแวดเวี่ยง วังล้อม
ดูก็ ตาพอกั้วะกากัน คูมาก
หลานท่านหม้อมยินฮ้าย หยู่วอน ฯ

๏ คิดเมื่อ ท้าวด่วนล้มลดซั่ว เมื่อพม
ยังท่อ ยิงเดี่ยวหอมสืบสาย ยังน้อย
เขาก็ คูแควนหม้อมทุกอัน มีมาก
ขอแก่เจ้าลงพ้อม ซ่อยพล ฯ

๏ พระบาทเจ้าล้านโลก แถนลอ
ธรรม์ยำ กินกาหลงหยู่กะเลิม ยูส้าง
ทุกไทพ้อมขุนแถน เลยกล่าว
วอนพระน้าวใจแจ้ง ซ่อยพล ฯ

๏ ท่าวค่าวหน้าแมนเถ้า คำกะดี
เจื่องหาน ก็อพลมากล่าวเอา เปนข้อย
ธรรม์ยำไท้เชินแถน ลงซ่อย
เวนหมู่ช้างสินล้าน ถึกนาง ฯ

๏ ออระม่อยหน้านงถ่าว แถนวี่
มันก็ ขานคำตงหมู่แถน ธรรม์เหง้า
มันก็ ยินดีสู้ขนพาย พ้อมฮ่วน
เจ้าหมื่นม้าวขานข้อ ขอบใจ ฯ

๏ เฮาจัก ลงซ่อยช้างพ้าฮ่วน ทางไกล
สามแถน ปงอาหารสู่เขา ขาวพ้า
ขะลอนตั้งโถนคำ ดูอาด
เฮี่ยงซ่องหน้าฝูงท้าว ถูกแถน ฯ

๏ คุบพาดค้องกะสึ้งเสบ ส่วนไถ
ยนยน ยอเทียนคำชู่อัน เอาได้
ขุนนายม้วนเลยไถ แล้วหย่า
จันท์ส่องแจ้งคลาค้าย ค่ำจวน ฯ

๏ ทุกปากพ้อมเนาเน่ง นิทรา
คึแต่ ฮวานๆ วันเฮื่อเฮือง ในฟ้า
เขาก็ คาพายพ้อมแถนลอ ด้านเคือง
เปนดั่ง ฟ้าฟื้องพื้นเถิงถ้วน ชู่พาย ฯ

๏ ชู่ปากพ้อมขันฮ่อ ฮบเจื่อง
ทังหลายไหลหลั่งเมือ โฮมเจ้า
ดูเฮือง.หน้าในเฮือน หลายหมู่
แถนย่างขึ้นไปอาบ มาสถาน ฯ

๏ ซาดซาดน้ำนั้วส่ว่าย วางลง
สี่คานถอยส่วายมื่อ เช็ดหน้า ฯ

๏ แถนเถ่า ให้บอกเหล้าไหใหย่ บั้กกำ
พันไหเฮื่องฮอดดี้ ทุกก้ำ
ธรรม์ยำส้างกาหลง ฟ้าต่อ
บอกแก่ เจ้าโลกกว้างฟายแกว่ง ฮางเพี้ยง ฯ

๏ เสื้อปากขั้นเมืองงึ่ม กาหลง มากิน
ดูจัก ยอพายฮบฮาบเจื่อง ตงค้าน
แถนวางแล้วบายกำ เนี้ยวคู่
แถนชู่ด้านกินถ้วน พ่องเมา ฯ

๏ คิ่งคึ้งก้องกองเสบ สะดับไข
เสียงนั้นคับแผ่นกวง คาวฟ้า ฯ

๏ เสียงสนั่นก้วเมามื้ เนื่องนัน
พอดี้เลยพากลา ลงห้อง
คนพักพ้อมนอนฝั้น แล้วตื่น
ค้อนไฮ่ค้องพลดือ แต่งงาย ฯ

๏ ค่างค่างห้างช้างใหย่ เลยไป
แถนลอผายขี่เกวี่ยน เลยย้าย
ไลวไม้เทิงพู เฮืองดอกพุ้นเยอ
นกเฮ่งฮ้องเสียงแบ้ แปกลาง ฯ

๏ แม้งนึ่ง เถิงยอดฟ้าฮอดย่าน คาเขียว
ฮวานฮวานวันเฮื่อทาง เทียวข้าม
คาวไกลพ้นดาวดึงสา ดวงเทพ ฯ
ค้อนฟาดค้องพลดือ ฮึบคาว ฯ

๏ หว้ายท่งกว้างฮอดที่ คาวนอน
เสียงนั้นเขาเสพลอ ดังก้อง
ทุกไทพ้อมมามวน พ้อมแห่
เสียงเสพต้องกองค้อง คื้นเคง ฯ

๏ พระบาทเจ้าด้านโลก แถนลอ
ภูธรผายจากเกวี่ยน เมือห้อง
แมนฟองเจ้าคาเขียว มานอบ
พระบาท เจ้าแผ่นฟ้ามาพี้ ฮอดดี้แด้รือ ฯ

๏ ทุกปากดั่งของฝาก งัวควาย
มีไหแคหมื่นหาม มาตั้ง
กำคำซ้องป่านเบี่ยว เบื้องแกว่ง
เนี้ยวพาดพ้อมฝังท้าว ถูกแถน ฯ

๏ ชมแซบซ้อยน้ำบั้ว เอาทาย
ในเวียงพันชู่พาย กินเหล้า
ทังหลายพ้อมเดินกัน ไหว้สั่ง
ตนท่านเจ้าเมือแท่น จักนอน ฯ

๏ ยั่งยั้งฟ้าสูรย์หลั่ง ฮวายเสี่ยง พุ้นเยอ
ออระรอนเถิงชั่วยาม เดินตั้ง
เสียงนั้นพ้อมฝูงคัว ย้ายย่าง
ซ้างใหย่แก้ไปเซ้า ซู่ตัว ฯ

๏ ฮื่นฮื่นข้ามเมือลุ่ม ตะเลียง
เนื่องพลเถิงซู่พาย (เพิ่ยงพ้อม) ฯ

๏ ปะเทศนั้นเซาเอี้ยก นครหลวง
ผาลายแมนหลากโต้ม พักพ้อย
ทันที่ ยางกาวนั้นล้วนตาน กากาด
พลมากยังเซาซ้าง ผ่อเมื่อง ฯ

๏ เฮาจัก กั้วดาบแพ้เจ้ายี่ ยูปุน
แต่นั้น แมนเถิงผายเต่ายอ แยงซี้
ธรรม์ยำเจ้าแถนลอ หลิงถี่
บ่อยู้ กี่ติ่วเต้านากว้าง ผ่อผาย ฯ

๏ แถนก็ พากที่นั้นเมือฮอด ตูมวาง
แมนหลายนับหมื่นกือ มาต้อน
ทันกางเหล้อมหอคำ ควงเทศ
กะลิงออกพ้อนอวนเจ้า สู่เมือง ฯ

๏ ทันที่ ผาลาดกว้างเฮืองเฮือ มุงคำ
เกวี่ยนทองเฮียงแทนเกย เมือห้อง
ลี่คานขึ้นเมือหอ ลงอาบ
แล้วมิ่นหน้าเมือแท่น คำเหลือง ฯ

๏ ผ่อเห็น ยาบยาบเบื้องฟ้าฮ่วน มางัน พุ้นเยอ
แถนลอผายออกโฮง แมนไหว้
พันกองล้วนแพคำ ผ้าหลาก
บังซู่ด้านตูเหล้อม หลั่งแสง ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วฝูงล่าม เลยแหน
นงคานแลล่ำตู ทุกด้าน
พลแพนน้อมลำซุการ กองโล้ก
น้ำเยี่ยะย้อยล้องแก้ม ตูบตา ฯ

๏ เทื่อนี้ เลิกไหย่เต้าหลายซวบ ยินแคน
ทั้งเมืองฮามไฮ่นา กินเซ้า
แต่นั้น แถนลอต้านถามเถิง ท้าวฮุ่ง
มันจิ่ง เต้าล่วงซ้างมาพี้ เมือใด ฯ

๏ เมื่อนั้น เถ้าไล่ฟ้าคิ่ดซอบ เลยขาน
เจื้องหาน ก็อพลมาฮอดเมือง บ่ฮ้วง
ทั้งหลายขึ้นซานหลวง เมินผ่อ
แถนจิ่งท้วงเมืองนี้ ว่างาม ฯ

๏ สูก็ ซี้หมู่เจ้าท้าวฮุ่ง ทันได
อาวลำ แหนคำควนซ่างยอ แยงซี้
ทันที่ ไหไหพุ้นปะคือคำ ท้าวฮุ่ง
ม้ามากแล้สามล้าน ลูกเจื้อง ฯ

๏ ฮุ่งค่ำ เต้าหมู่ซ้างลงท่า ทุกวัน
ยนยน ยอขั้นไดทองถ่ายเวี่ยง บ่มีขึ้น
ทันกางนั้นเมืองทวาย วอแต่ เซาแล้ว
ม้ามากฮื้นฮื้นแล่น ละวังพล ฯ

๏ เบื้องแง่ซ้ายชี้วาด แกวทอง เขาแล้ว
ขนยน ยอแพนเฮืองเฮือนา แกมค้าง
ทันที่ ฮิมหนองพุ้นชุนทวง ท้าวกิ่ง เขาแล้ว
ผัดกล่าวม้างตูช้อย บ่อยอม ฯ

๏ ขานั้น ถูกมิ่งเชื้อชั้นชาติ นามเฮา พี้ตาย
เขาก็ ผืนตนไปช่อยเจือง ใจก้า
ทันที่ ปะคือเขี่ยวขว้างเชี่ยงอิน อ้ายคว่าง เขาแล้ว
มันนั้น หอมต่ำข้าพดด้าน บ่อขาม ฯ

๏ ทันที่ พ่างพ่างพุ้นจ่าซ้อน เมืองพา เขาแล้ว
มันก็ มีพายงามหมื่นด่าน ตัวก้า
เขาก็ หลาวงาไว้ฮันคืน ถ้าต่อ
เอิกทุ่มลั่นเชินเจ้า ช่อยพด ฯ

๏ ยิ่งยิ่งเท้าช้างฮ่อ ฮิมคู
ยนยน ยอบื่นไพคอกเวียง เผาต้าย
ทันที่ ฮิมพูพุ้นเขียยคำ ผู้เผือก เขาแล้ว
ไย่ไย่เหลื้อมทุงซ้าย ช่อถม ฯ

๏ มันนั้น หอมต่ำข้าฝูงขนาด ลิบแสน
ฮมฮมเขากล่าวตาย ตางเจ้า
ทันที่ เวียงแปนเปื้องปะคือคำ คูอาด
เจ้าหมื่นม้าวใจก้า เกือนเพง ฯ

๏ เขานั้น คนขนาดเข้มแขงยิ่ง ใจไฟ
เต็งหานกินชู่เมือง พันพ้อง
ไส้วตั้งหอควน คืนท่า
น้องท่านหม้อมยินฮ้าย หยู่หมอง ฯ

๏ ทันที่ ชะพาดพุ้นพดมาก หานพาย เขาแล้ว
มันก็ นองพดปะคับไพ่พาง ถือหน้า
เดินเดินข้างพายงาม เงยย่าง
ผัดกล่าว แผ้วนอกฟ้าเทได้ ตั้งใจ ฯ

๏ ทันที่ ชะพาดนั้นอ้ายผ่อง แองคอน เข้าแล้ว
ไหไห เฮืองทุงทองเดื่อนมา ด่ามด้าน
ฝูงนั้น ตาวพอนก้าคมขาว แขเผือก
บ้านหมู่ไว้คืนช้าง ตาบนอง ฯ

๏ ทันที่ ตะเลิกพุ้นคำเคือง หลานอาว เขาแล้ว
เบ็งมันผายออกโฮง เมาบ้า
ตูมวางฮ่อนเปนมัว หยุ้งไหย่
กางเพิ่งเจ้าจอมฟ้า ช่อยพด ฯ

๏ ทันที่ หนักเหนื่องพุ้นอ้ายไค่ ขุนคาน
ทั้งทองสุ่นไซ่ถือ คนก้า
ทันที่ ผ่าน ๆ เหลื้อมหอดาย ดูอาด
ทั้นนั้นเวียงท่าน เจ้าตุ่มฟ้าด้านโลก เจื่องหาน ฯ

๏ ชาดชาดช้างชำแด่น เงยงา
พานคำนอนฮ่มโฮง พี่ดานกั้ง
อันนั้น ถอนแหนไห้ภูขร ฮู้ฮ่าง
อันจักนับพดท่าน เจ้าลิ่วล้อยลือล้ำ อะเนกนอง ฯ

๏ แต่นั้น ม่างม่างหน้าแถนไหย่ หลิงดู
เขาก็ ยายแคเฮียงฮอดถัน แถมน้ำ
ชะบุเนื้อโล่มสเลา ลีกาด
นายสี่ล้ำปุนเหล้า กล่าวแถน ฯ

◎ ซาด ๆ เบื้องฟ้าฮ่วน ตะวังเวียง
เจนแจน ซาวดวงบนบ่าวกัน กินเหล้า
เสียงกองค้องตูมวาง ดังสนั่น
แม้งนั่ง วันค่ำค้อยตูด้า ค่ำจวน ฯ

◎ ถักถั่นฟ้าซายซ่อ เขียวนิน พุ้นเยอ
ทังเมืองพักสั่งลง ลาห้อง
เมื่อนั้น นรินท์ท้าวแถนลอ ให้กล่าว
เขียนซู่พ้องไปเช้า แต่งคัว ฯ

◎ ปะคับเพื่อนพ้อมเดินแห่ แหนเวียง
ออระซอนเถิงเที่ยงคืน คักได้
กุดโตซั้นซันเนือง คบบึก
เหมื้อยหยาดย้อยตองก้วย เยียะวอน ฯ

◎ ฮื่นฮื่นจ้ำเซาส่าก เสียงนั้น
(ซอนซอนเสียงแส่งความ ลงล้าง
ธรรม์ยำผู้แถนลอ เดินบ่าว)
ค้อนไฮ่ค้องพลต้อ แต่งงาย ฯ

◎ ค่างค่างห้างซ้างใหญ่ มามวน
แถนลอผายออกโฮง แมนไหว้
แถนลอเมี้ยนส์พื้น บ้วนปาก
น้ำส่วายหน้าแคงไล้ ลวดงาย ฯ

◎ ทุกปากท้าวฝูงหมู่ เลยเต็ม
แกงควายตอมหมื่นถัน กินแล้ว
ทังเมืองพ้อมเต็มโฮง ไหว้สั่ง
(ทุกที่แผ้วเพาแถ้ว เถิกลา) ฯ

◎ ซะพั่งพ้อมเดินแต่ง ปะคับตื่
แถนเต็มเปนเซือนซวา ซนั้นท้าว
แถนวี่ไว้ตะวังพล เดินแต่ง
เบื้องปากซ้ายซาวนั้น ย่อมพยา ฯ

◎ แพ่งแพ่งถ้าตาต่อ ซนเจือง
ยายพลแพนแทบนา เนื่องเข้า
ทันกางไว้พยาเมือง ฟ้าฮ่วน
ด้านติ่วเต้าอวนซ้าง กอนพล ฯ

◎ ทะล่วนต้นคับท่ง ทันซวาง
ขันจัก ซูซนเจืองตอบมือ เอาล้วย
ผานๆเหลื้อมตาวพอน แซเผือก
คาดหมู่ซ้างเทียมพ่าง ไจยะรา ฯ

◎ เมื่อนั้น เงือกหยู่น้ำลอยออก มาถาม
สู่จักนองพล ไปทางใดดั่งดิน จักซว้า
แถนจิ่ง ถวายคำต้านซานเถิง พยานาค
หลานท่าน เจ้าติ่วล้อยลงซ่อย ตูมวาง กื่นา ฯ

◎ เงือกก็ พากที่นั้นไปบอก เจืองหาน
ฮมฮม ซาวเงินยางต็มกอง ตาซ้าง
พานคำย้ายเฮียงเกย คาดเคือง
อ้ายคว่าง แส้หมู่ซ้างไปตั้ง บ่อนาน ฯ

◎ เทียนส่ำซ้ำท้าวฮุ่ง ยายแพน
เฮาจัก กือหานฮบฮาบซน ยาซ้ำ
เยี่ยวว่า แถนลอฮู้ ถามกะตื่ โจยแพ่ง
มันนี้ มักพวกพ้อมฝูงฮ้าย บ่วยพล ฯ

๏ เยียวว่า คั้งแต่งถ้อยคามซอม กองคี่
ขันจัก ฐฃนพายคั่งใจ คงอ้าง
เฮาจัก ซึ่งดวงท้าวแถนลอ ให้พ่าย
เมื่อนั้น เจ้าคิ่วถ้อยถามฮ่าง แถนมา ฯ
๏ เขากล่าวถ้อยแหนฮ่าง เจืองพั้ง
ทังหลายเมินผ่อดู คาเยียม
ทันที่ ยั้งยั้งซ้างงองมัน แถนเถือกเขาแล้ว
มีหมู่ง้าวคนซั้น นุ่งถาย ฯ
๏ ถะเลือกพุ้นท้าวไหย่ แถนวี
นางหลายคับคั่งโฮง เปนเหน้า
มันก็ คีพายไว้หัวแหลม ห้าหมื่น
ผัดกล่าวม้างคงแพ้ ได่นา ฯ
๏ ซะซื่นพุ้นเกวียนแก่ (แถน) ๑๐
ทังเลิงเล้มมาคแถน หลายท้าว
อันนั้น พอแหนให้ผลควน ฮู้ฮ่าง
อันแต่ พลท่านเจ้าลือถ้ำ อะเนกนอง ฯ
๏ เบื้องผ่าย พุ้นเก้าคิ่ว คายืน
คาแพนนองแต่เต็ม ยางขว้า
เขานั้น หานเค็มก้าฟองไฟ ซ้ำซวด
ชื่อว่า ฟ้าเบิ้นกั้งท้าวฮุ่ง ขันก่วน ฯ
๏ ดีก่อ ซะเพือกซ้างฮู้เคือง ซะลืออินท์ ?
มวนพายเปนหมู่หลวง ขวาซ้าย
ซะพุ้พ้อมค้องไหย่ คี่เถิน
แมนหัวเซียวเดือนพล มาล้อม ฯ
๏ ฝูงนั้น มีเคืองพ้อมเถือหลาก ถายเถือ
เขาก็ นองพลจัดไพ่แพน ไปหน้า
แมนเฝือก้ามแถนฟอง เอิกป่อง
คึ่งคึ่งก้องเสียงฟ้า ล่วงลม ฯ
๏ พ่าง ๆ เหลื้อมค้อนพอก เหล็กสูน
ฮมฮม ซาวคาเซียวรื่ดวา ซ้ำย้อง
ผนผนง้าวเทียมพาย เงือดแกว่ง
ยั่งยั้งซ้างงาค้อม ลื่เสิน ฯ
๏ เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ให้เล่งพ้อมเพ็งเกื้อน ปะดับดี
หานพาย ยอแพนคำซวดฐู ซัดได้ ฯ
๏ คำเคิบ ต้องหมู่แย้เสียงสนั่น โฮโฮ
เมือง ๆ พายเกี่ยวหาน ทันหน้า
หัวซวาพุ้นเยียคำ อ้ายผ่อง
ขนรื่อ เถ้าไสฟ้าพั้นเซ้า ข่มเต็ง ฯ
๏ ไพ่พองค้านคุงหมู่ พยาแถน
ยนยน ซาวเงินยางยาตรู ซึ่งซ้าง
เขาก็ ดูถะอาลำคนหาน อ้ายไว่
เขานั้น ฮู้กล่าวอ้างคำเข้ม ข่มแรง ฯ
๏ เมื่อนั้น ไย่ไย่ซ้างฟ้าฮ่วน มวนมา
แกวทอง ทังขุนเยียเบิ่บแฮง ยอพ้อม
ขนงาได้อินกอง งาโฮบ
เข้าแทบไก้หานพ้อม ซู่มือ ฯ
๏ คนเก่าเจ้าท้าวฮุ่ง ฮุมพั้น
เขาก็ ยอพลเคินซู่เมือง อึ่ฮึ้น
ผีตายล้มกองกัน คาไซว่
อ้ายคว่าง ขอฟาดซ้างตัวต้น ซั่นขน ฯ

๏ ลูกไพ่พ้อมเพิ่งเกื้อน เกาแทง
ทั้งรุนยะไชลือ ขะพ้อม
เพียงพ้นผู้ใจแขง ขายี่
แยงหมู่ช้างเดินกว่าง ตัดหลัง ฯ

๏ เจ้าลี้ล้ำ (แสน) ส่วย ? มาเมืองว่าตุ้นแล้ว
ชนพายยังม่วนเมือ ธรรม์ต้น
เดินเดินช้างขุนเพียง วางผ่า
ฟ้าฮ่วน บ้านบ่อได้เลยพ่าย เถิงแถน ฯ

๏ ส่ว่าส่ว่า น้องท้าวฮุ่ง เอาหัว
คนดั่แถนขาดมา พันท้าว
แต่นั้น เคืองใจเจ้าแถนลอ คุมเคียด
น้าวเคืองห้างขายแก้ว ห่มตน ฯ

๏ จัดหมู่หน้ายอก่อน ไหลหาน
ผายชะลือออระนี่เกี่ยวรู ? ไลเข้า
แมนหานเจ้าคุม ๆ ฮ้องโห่
เจ้ายี่ เขียนหมู่ช้าฝูงก้า คาดชน ฯ

๏ อ้ายกว่างขว้างขวางแกว่ง ดาวเบื่อย
ทั้งแถนเต็มลูกเถิง เลยเข้า
เฮาจัก กอยแฮะพ้อมทั้งเมือง มวนผ่า
เถ้าไล่ฟ้าพ้นตั้ง ก่อนเต็ม ฯ

๏ ค้อมว่าแล้วอ้ายเกื้อน ซัดเถิง
พังพายคับแผ่นนา นองเข้า
เดียงอื้อก้าเจืองหาน พื้นดาบ
คาดแม่ช้างเทียมหอก ฮุมแทง ฯ

๏ ยาบยาบม้าพอหมื่น ยิงกง
พายเจืองหานข่มเต็ม เลยค้าน
แถน ลั่มล้มทั้งปืน วางเคือง
เมื่อคั่งบ้านคุงท่าน แถนวี่ ฯ

๏ หนักเหนื่องข้าอ้ายง่ำ เอาหัว
แมนหนาตายขาดมา โดยฮ้อย
ผงทุลี้ขึ้นเมือบน คุมมืด
แถนบ่อยั้งดั่ช้าง เบิกมา ฯ

๏ ออระทึดช้างเทียมพ่วง (พายพอน)
ต้างาเขาหล่อทอง กวมบ้อง
ถอนดาวเข้าบนดิน ฟ้าสนั่น
ชู่ชู่พ้องทั้งม้า มากหลาย ฯ

๏ หลายหลั่นต้างง้าวง่า แกมเขน
พายขวามันลูกวี่ วางเข้า
เดินเดินช้างพายวัน วางผ่า
บ่าวยี่.จ้าฮันพ้อม ชู่มือ ฯ

๏ แถนเถือกฮู้ อ้ายกว่าง พัดมา
แองคอน ยังต้นแพนหยู่ตน ดูฮ้าย
เขาก็ กวนเกาพ้อมแถนวี่ วางเบิ่ม
(พดไพ่) ค้านฟ้าวพั้ง เถิงเจือง ฯ

๏ ต่ำเดิบต้องหอแต่ กะจัดหนี
ฮมฮมเขายาดชิ่ง เอาช้าง
เมือง ๆ เหลือมดาวแข โฮมคว่าง
มันบ่อช้าพ้น (ง้าง) ไกว่ขอ ฯ

๏ พ่าง ๆ เหลื้อมค้อนพอก พอแล้น
ลำง่างอนเกี่ยวหาน (มา) หน้า
มันก็ ไกวคาวต้องแถนฟอง พื้นขาด
สูบ่อฮู้ว่า ขายเจ้าทองด้าน ดูกจอมแคร้อ ฯ

๏ เดือดหยาดย้อยช้างเฮี่ย ฮ่ำดิน
แซงว่า ยอมมื้อยูท่างสู กุมข้า
เปนแต่ ใจถวินห้องหนนาง พมมะโลก
คันว่า ป้าเทื่อนี้เมือฟ้า เล่าก่อน ฯ

๏ เฮาบ่อ ได้โสกง้อสู่ซ่อย แมนหนา
เฮาจัก กองกันตายไฮ่เดียว ดางแล้ว
สวานงาช้างแมนเล้ม อ้มท่าว
ปะดาบง้าววางไว้ บ่อหนา ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องแถนเถือก ฮุมพื้น
เทื่อนั้น เลียตนอาวจากเจือง ไจก้า ฯ

๏ ท้าวฮุ่งฮู้ ขวางเกี่ยว พานคำ
ผัดว่า ชนไอยะราคอบมื้อ มันเจ้า
ขุนยำเจาเฮี่ยงทูน พดมาก
ไย่ไย่ย้ายพดคือ ฮาบมา ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องฟ้าฮ่วน พังมา
ทังแถนเลิงดูกเล้ม เลยเข้า
ไอยะราย้อยมันแหลว ฮ่ำปาก
คืน ๆ เค้าหลายด้าน เลือกมา ฯ

๏ ผัดว่า ม้างหมู่เจ้าท้าวฮุ่ง พานคำ
ผาดาหลายแบกเกิม กางเข้า
ดวงกางไว้แถนลอ ผู้ไหย่
ปะคือฮ่มกั้งยวงย้าย ออกเวียง ฯ

๏ ซะพู่ช้างเทียมพ่าง พิชหลอ ฯ
เกวียนทองเทียมด่วงซู ไลเข้า
หองามเหลื้อมจำบิ้ว ดูอาด
คนท่าน เจ้าแผ่นฟ้าคูนท้าว ดูกแถน ฯ

๏ ชาดชาดค้อนแกมดาบ เจนคำ
ผีนองมาดั่งฝน เดือนเก้า ฯ

๏ ท้าวฮุ่ง ผู้ผ่านพื้นเมืองไหย่ ทงปะกัน
ไสพานคำเกี่ยวมา ปานฟ้า ฯ

๏ เจ้ายี่ ถอดดาบก้ำคมเงือด คิงมือ
เฮาจัก แยงทันกางหมู่ลอ ดางแล้ว
แถนเล้มไว้แองคอน ด้ายหาด
ผัดผาบม้างผีฟ้า อว่ายคืน ฯ

๏ ไย่ไย่ ช้างจ่าซ้อนชนซ่อง แถนเลิง
ทังแองคอนไว้ลือ เลยเข้า
ผงทุล้ำจันเมือบน มดมิด
แมนค่าด้านถอยพั้ง ฮมฮม ฯ

๏ ออระทึดเทียนแมนคิ่ว เต็มนา
พายเจืองหานไล่ซู เอาช้าง
แต่นั้น มัวใจเจ้าแถนลอ คุมเคียด
ผัดกล่าวม้างพดด้าน ดูกจอม ฯ

๏ ให้เหยียดถ้อยเถิงท่าน แมนหลวง
ชื่อว่า คูมวางวายห่อนยอม เขาไว้ ฯ
๏ ดอนว่า บ้านบ่อได้ฮอยบ่วน เปนมัวมากแล้ว
โฮโฮ ชาวเชียงเชยกิ่งทอง ไส้ข้า
ตีพายถั้วเกาชน แถนเถือก
ท้าวบั้วผู้ธรรม์หง้า หมื่นแถว ฯ
๏ ขอฟาดได้ตีหมวก แถนเถิง
ทะแนว มือกวานแกแกว่งดาว พื้นกิ้ง
แมนผีก้ มกางนา นองเถือด
บ่อฮู้ กีหล่นคั้งเฮืองค้อน พอกชาง ฯ
๏ เจ้ามาดฟ้าคุมหมู่ เถิงเถิ่ม
แกวทอง ยอชอคำเกี่ยวชู ชิงเข้า ฯ
๏ แถนเถือกถิ้มฤยถึก แกวทอง
เถิงเถิ่มผายผ่าหาน ทานช้าง
ชะบุหน้าโสมควน ท้าวกิ่ง
เงือดหอกง้างแทงถึก แถนเถิง ฯ
๏ กูนี้ ลูกมิ่งล้างล้านท่ง เชียงเชยแท้แล้ว
เมืองๆ ยอดาวแซแซกหิน เฮฮ้อง
เถยคำต้องแถนเถิ่ม ล้มท่าว
ฟ้าฮ่วนบ้องพลถ้าน ล่วงมา ฯ
๏ แถนถอ เถยอว่ายช้างคูนหมู่ ตายืน
ฮมฮม ชาวเชียงเชยบ่าวเยน ? ยอได้
ชะพื้นพ้อมสามมะเห็ง ถ้ายหาด
จิ้มต่ช้างชนชื่อ แถนวิ ฯ

๏ ชาดชาดช้างท้าวฮุ่ง ตีพาย
ผีมวนมาตั่งดิน จักขว้า
คนตายถั่นกองกัน ตาไขว่
เถือดทุ่มล้นนากว้าง ฟ้าแดง ฯ
๏ อาวพายเ็มตายืน เถยได้
เถ้าไล่ฟ้าใสช้าง ช่อยชน ฯ
๏ แต่นั้นฝูงบ่าวเบืองเจ้าชี้ ยินแคน
ผีนผีนพลเยียะมวน มาอ้อม
แมนก็ กูมเอาได้ขุนทอง ท้าวกิ่ง
ขาพี่น้องจามพ้อม เผ่าเดียว ฯ
๏ ลูกมิ่งถ้มลดชั่ว ไนนา
คิงงามส่เดียวบาดดาว เต็งหย้า
บาไทท้าวเงินยาง พอยเคียด
เจ้าถุ่มฟ้าพื้นช้าง ผ่าผาย ฯ
๏ เหยียดหมู่ขึ้นเมืองอ่อน ดัดหลัง
แมนหนาถายเถือนกง กางเข้า ฯ
๏ เสียงแซกฮ้องฮุมฮาบ แถนวิ
ผีก็ กองกันตายถุ่มนอง นากว้าง
แกวทองเบืองขอคำ เงือดแกว่ง
ทั่งแผ่นพื้นนาล้ม เถือดนอง ฯ
๏ ผู้แห่งเหง้าคำเคือง หลานอาว
ตีพายสุมเฮือนอง ไล่เข้า
บังยังช้างแองคอน บ้าเถือด
แมนมากเค้าฮุมได้ เกือนเกา ฯ

๏ ท้าวนอกฟ้าพั้นฮ่อ กวานแก
เบิ่งคูนชนหมู่ลอ เลยค้าน
ชะบองหน้าโฉมงาม คำเคื่อง
ต้านโอดอ้างคิ่งง้าว เงือดกาง ฯ

๏ หนักเหนื่องช้างชื่อวาด มวนมื้น
ปืนสอยเล่นถึกแถน กองช้าง
เยียคำถิ่มแถนเล่ม เลยไล่
คนท่าน เจ้าคิ่วส้อยท้าวฮุ่ง เฮืองหาน ฯ

๏ ออระม่อยเนื้อนงถ่าว แถนวี
มันก็ เฮียงพายลดเคื่องเคา ควงฮ้อน
ยายำต้องหัวใจ จักขาด
เจ็บแสบหน้องคิ่งซ้ำ ซากปืน ฯ

๏ แต่นั้น เจ้ามาดฟ้าลงเย่น ๆ ยายำ
เขาก็ ฝืนกันเมือสู่เวียง ทังฟ้าว
อาวส่ำต้านคำตาย เค็งว่า
ได้ว่า น้าวแผ่นฟ้าลงลุ่ม เปนมัว ฯ

๏ ให้บ่าวเขียนฝูงเคื่อง ปะดับดี
ฮมฮม แมนหัวเขี้ยวขอดกัน กางเช้า
ลวงขวานั้นคิ่งควน ท้าวแถต
คนมากเค้าคุงค้าย คิ่งนา ฯ

๏ เมือง ๆ เหลื้อมดาวแซ คำคาด
ได้ว่า ลงจากฟ้าคูนน้อง เมือแคน ฯ

๏ ปะดับหอกก้าดี่หอก ขายหลัง ๆ
แจนแจนจัดชู่มือ ฮื้อฮื้น

นับแต่บุรีพ้อมพลแมน เก้าคิ่ว
คือดั่ง น้ำยั่งขึ้นตาถั่น คั่งฝ่าย ฯ

๏ แต่นั้น คอนถอดง้าวคมก่อง กอยแฮง
หัวเลยชวนโพดมือ แมนได้
แฮงคอนถั่มเมือพม พ้อมพ่อ
ท้าวฮุ่ง ให้หาน้องยินย้อย เคียดใน ฯ

๏ คิ่งคิ่งเท้าช้างฮ่อ ฮบผี
คนไคยาหย่อนกั้ว คำย้าน
แมนฮุมช้างส่องขุน แควนอ่อน
เขาฮาบได้ส่องท้าว เกือนเพง ฯ

๏ น้องมิ่งง้อมเสี่ยชั่ว ไนนา
เสี่ยคิ่งแพงเมือตา วันค้อย
แมนเฮืองอ้อมโฮเสียง ทุกป่าก
เดิกไหย่อ้อมหลังหน้า ชู่พาย ฯ

๏ ท้าวอ่วายหน้าเดินบ่าว ทุกพาย
เฮาจัก กองกันตายไฮ่เดียว ดางแล้ว
ส่ามมะเฮียวได้พายแพง เกาผ่า
แถนบ่อซ้ำโฮมช้าง พาบชน ฯ

๏ เซซวนช้างหิวแฮง หนักเหนื่อย
ง้าวบ้ายข้าแถนถั่ม ส่ม่ายเสี่ย ฯ

๏ ดูอ่อนพ้นแมนฮึบ กุมเอา
เสี่ยส่ามมะเฮียวเพื่อไค จงก้า
แต่นั้น ขุนเยียได้พายมา มีหย่อน
กูจัก เมี้ยนชั่วขึ้นเมือฟ้า ไฮ่เดี่ยว ฯ

๏ คอนผ่าเข้าแทงถึก แถนเด็ม
หลายขุนเขาบ่อได ฮองไว้
เจ้ามาตฟ้าฟื้นฮ่อ ขุนเขี่ย
คึงแพงตายจากเจือง ใจก้า ฯ

๏ ผ่แห่งเหง้าคำเคือง หลานอาว
มันก็ ตี้พายฟูมเลือดนอง กวนช้า
ฮม ๆ เหลื้อมดาวเบื้อย เบื้องหอก
ช้างใหย่เค้าพอด้าน ด่วงแทง ฯ

๏ ฮ่องรอกข้างพื้นตาบ ผานผาน
ขี้ก็ มวนกันคับแผ่นดิน ฮุมท้าว
หานพายถิ้มบุนวัง วางผ่า
ค้ายแต่ด้าวไหลพ้อม พาบชน ฯ

๏ คำเติบ ต้องจ่าซ้อนช้างท่าว ทับนา
เสี้ยคนดี้แต่จอม จมถ้วน
หลิงเห็น ผี้ตายล้มเหลือดืน เดี้ยระดาด
เฮาจัก เมี้ยนชั่วชี้นเมื้อฟ้า เพื้อนพม ฯ

๏ ซาดซาด เบื้องบ่าวแก้วท้าวฮุง เฮืองหาน
พานคำดอยเลือดรู ซิ่งไค้
งวง ฮี่ยวเกี้ยวไอยะรา ฮัดเบี่ย
ไพ่ม่าม้างพลด้าน ดวดบาง ฯ

๏ แต่นั้นแอดได้ ขี้นฮ่วมช้างซิ่งเกิบ กุมดาว
เจือบ่อ วางรอค้างวากคื้น มันไหว้
หลิงเห็น ดูงอาวล้มกองกัน เต็งเคื้อง
รือจัก ตะเพื้อนให้ตายแล้ว เถ่าคืน ดั่งนี้ ฯ

๏ แต่นั้น หนักเหนื้องช้างฟ้าฮ่วน พังมา
เจื้องจัก ผื้นตัวตายไซ่ลื้อ เลยห้าม
เฮาจัก ฮอมกันไว้พอแถน ถ้าต่อ เขาเถิ้น
ควนค่อย เอาท่านเจ้าคื้นสู่ เมืองปะกัน ก่อนเถิ้น ฯ

๏ ดวดอว่ายช้างกายย่าน เมื้อเวี้ยง
แถนก็ ยินคี้เคิมแต่งกอง พานล้าง
เจื้องจิ้ง เฮี้ยงพายเข้าเอานาง แพงมาด
ขึ้นซ้างซูท้าว กอดแอว ฯ

๏ เดี้ยพี้ล้มเลยซาด กางพด เพื้อนพุ้น
กูจัก ผี้นคนตายไซ่ลื้อ เลยห้าม
ยนยนย้ายพานคำ ขัดย่าง
ยวงยี้ หว้ายบ่าไม้เหลี้ยวให้ ฮุ่งอาว ฯ

๏ คึดเมื้อ ม้างค่างท้าวเททว่าน ในปะกันกี้นา
นางขาวฟองนั่งเนื้อง ในห้อง ฯ

๏ เดี้ยตาย เถ้าจ่าซ้อนทั้งอ่อน แองคอนคว่างเด
ซะบอง คิ่งขุนเยี้ยยิ่งอิน เอาตั้ง
เพงผายผู้ คนเซ็ง ซายเกื้อน
ปะดับหยู่พ้อมมวนถ้า หย่าหลง แต่เนอ ฯ

๏ ผู่อาดอ้างอาวคว่าง ส้ามมะเฮี้ยวกูเฮย
ยาเฟื้อม เมื้อเมืองบนถ้าตู วันหน้า นี้ก่อน
คนเซ็งขึ้นจมมวน เมี้ยนคาบ
หานบ่อพั้งใจเข้ม แข่งกัน ฯ

๏ ผัดว่า เมื้ออาบน้ำใจไค่ ซิ่งแถน
ดูจัก ฮุมดาวกวนเมื้อถุน ถางแล้ว
หมายเห็นหน้านางพม เทวโลก
ผัดผาบ แผ้วนอกฟ้าปางนั้น บ่อยอม ฯ

๏ ขาดขาดช้างกายย่าน นครขวาง
ฮมฮม ขาวดอยกองตั้งตา เมือบ้าน
เขาก็ จงใจเจ้าเงินยาง ให้ฮุ่ง
ข้าเกื่อนล้านดงลุ่ม เดียนทาง ฯ

๏ พุ่งพุ่งเลี้ยนไม้ทอด หาวแหลม
ยอหินเต็งฮ่อมทาง ทันฮ้าย
คอนคอนหว้ายดงแขม ขึ้นหลิ่ง
กายท่งกว้างฮันช้าง ฮิบแฮง ฯ

๏ ดุงมิ่งพ้าวหนีจาก พัดเวียง
ต้องแพะพอยฮุ่งเมือง ไจม้าง
ฝืนตัวเมี้ยนวางเวียง ไว้เบ๋า
เมือเพิ่ง ช้างออกพ้ำขึ้นซื่อ จอมจัง ฯ

๏ เสียเหล่าหล้างเมืองมิ่ง ฮกหนาม
แกวทองตะวังหม่หนุน แหนเจ้า
คอนคอนเท้าทางเที่ยว เถิงราช
ฝูงไพ่พ้ามัวไห้ คั่งเวียง ฯ

๏ กวาดไพ่เข้าเมืองไหย่ ในปะกัน
แมนก็ ก็อพายโดยกล่าวเอา เจืองเจ้า
ตก็ ถอยแฮงพ้าวลับพลัน ทังพั้ง
เจ้าหมื่นม้าวเมือแท่น นางเผือ ฯ

๏ เขาจึ่ง แก้เคื่องช้างไปอาบ มาโฮง
นูเนือดังยี่เจือง ปุนต้าน
เขาก็ ยองไฟตั้งฟายแค โดยฮีบ
ฮับท่าน เจ้าหมื่นม้าวเพาแล้ว ถวดนอน ฯ

๏ ดีแก่ ลมถึบพ้าเหมือยหยาด ดวงปะกาย
ออระซอน เสียงนางมุนค่อยถาม ลองน้อง
เมือว่า จอมหัวล้าเมืองแมน มาด่วน ดั่นนั้น
หนแห่งห้องดุงบ้ำ ดั่งได ฯ

๏ ฮู้ว่า พ้าฮ่วนฮือฮบฮาบ นครขวาง แลดื่อ
แคนคุงใจชู่ดวง ฮมเฮ้า
เทพีแก้วนางแมน ขานขอบ
ดุงท่าน ข้ามบ่ำไม้หนีไพ่ พัดเวียง ฯ

๏ จักหยุ่ถ้าท้าวฮอด เยี่ยวเหิง
ก็จึ่ง วางเซียงเซยเบ๋าเลีย ฮามล้าง
ปานนี้ ฮมเพิงเพี้ยงปานสาน เลี้ยนถึก
เพาะว่า เสียบ่าวแก้วทังน้อง พากพล ฯ

๏ อันนึ่ง เสียพี่ล้มตายแต่ ตุมวาง
ต้องขาเปนพี่ตึ่ง เผือช้อย
นางบุนโอ้อาฮม ฮ้อนสวาด
เมือเพื่อนได้ติวล้อย เผือข้อย หยู่ไกล ฯ

๏ เวรพากท้าวยามฮาด กางพล เพื่อนพุ้น
เขาก็ ไขคองโดยตั้งถอ ดงซ้ำ
ซื่อจัก คุนแนนเก้าดุงดง ฮบฮาบ
เขาฮีบ ใช้ดีถ้าขอต้อง ด่วยทอง ฯ

๏ แรงว่าเอาลาบแล้ว คืนหยู่เย็นใจก็เค
หลายขุนเขาพ่ำมวน สุนท้าว
ทับทัง ตี่ไสล้อยโสมงาม คำหยาด
เวนมอบ เจ้าหมื่นม้าวปุนห้าม บ่อพั้ง ฯ

๏ แรงจัก ยียาดข้าเขาตุ้ม ตายมวน
ทังเมืองมัวหยู่ดอม เต็งไบ้
เขาก็ ทวนคำขึ้นเถิงแถน ดวงนอก
ไซ้ฮอดพ้าพดต้อ แต่งมา ฯ

๏ ปะดับไพ่พ้าทุกขอก ขันดง
ชาวคาเขียวขี้ดวง ซ้ำย้อง
ดงแต่ ดื่นรอยด้าวดูมวาง ภากาด
เผือพี่น้องมัวหม้อม หยู่เหงา ฯ

๏ แต่นั้น เจ้าผาดช้างไสฮ่อ ฮบผี
แพนทองเฮืองแผ่มา ทุกด้าน
เสียงอื้ออึ้งเพียงลมดิน พ้าแตก
เปนดั่ง ไฟมากแพ้แฮงน้ำ หอดหาย ฯ

๏ เจ้าแยกช้างยังชื่อ โฮงขวาง
เฮียงพายพับจอดเขา เผือร้อย
นางมุนฮ้อนฮมทวง ออระนาด
ชดเนตรร้อยผืนผ้า หยู่วอน ฯ

๏ ดีแก่ ลมดวาดไม้ค้อข่ำ แกมดาน
ดิ่งแพงนอนเดือเพียง เทียมท้าว
พอเมื่อ ตะกานแจ้งแต่งไส แล้วฮู่
เจ้าหมื่นม้าวคลาแท่น มาเดิน ฯ

๏ ผ่อดู ไบ่ไบ่ช้างพ้าฮ่วน เหลือนาพุ้นเยอ
เดินเดินพายแวดเวี้ยง วังต้อม
เมื่อนั้น พระบาทเจ้าพอยเคียด คิดใน
เอินเสียงสูงกล่าวแรง คำก้า ฯ

๏ ฮอยว่า มาต่งเนื้อทานทอด เกือกา
หวังจัก แทนเชียงทองยาดซู ซึ่งบั้น ได้ซาม
ดวนที่ ตาคนไซ้เถิงดุง นางซึ้ม
เลยเล่าให้กล่าวง้อมทังอั้ว อู่อาม ฯ

๏ เฮาก็มาผาบ ม้างดุ่มพ้าผีช่วย ตูมวาง ว่าเนอ
แมนหลายเหลือท่งนา นองเต้า
เฮาจัก ผิ้นพดต้อเติมแฮง ฮอยยาก จิงแล้ว
น้องท่าน เจ้าต่อช้างปางนี้ เดืองจม ฯ

๏ เมียนพากท้าวทังแฮ่ง โฮยแฮง
ฮมฮมเขาล่วงดอย ดงด้าน
พิมมะบานฮู้ ฮันแฮง เฮวฮีบ
แม้งนิ่ง เถิงป่าพ้าวเชียงด้าน ค่ำจวน ฯ

๏ ผ่อดู ออระทึบพ้าบะฮ่ม นครขวาง
มันก็ ทวนคำเมือกล่าวดุง ทังบ้า
ฝูงนางพ้อมพักพั้ง เย็นหยู่
แมนหมื่นฮ้อยฮุมฮาบ หลานเชื้อ ฯ

๏ เบื้องพวกพ้องพายเพื่อน หุนบัง
แพนทองเหลือท่งนา เนืองอ้อม
ดุงก็ อาฮมฮ้อนในทวง จักแตก
แก้วแก่นง้อมทังอั้ว หอดแฮง ฯ

๏ เขาก็ ให้ฮุ่งท้าวชลเนตร นองไหล
คนนั้น เต็มเฮือนหลวงหยุมัว ทั่งไม้
พอที่ ปูไบแจ้ทวนทัน อ้าย.จื่อง
เลยลวด ให้กล่าวถ้อยเถิงท่าน นาง มั่ง ฯ

๏ เบื้องปากชั้นซ้างเลง แนวจอม
พอที่ เจืองวายเสียลูกเมีย เปนซ้อย
ลุงก็ อาฮมฮ-นในใจ จักแตก
ง้อมมวน.จ้าหิวไห้ หอดแฮง ฯ

๏ กำแจกตั้งปา:ใหย่ พดีกำ
ปุนคำแบงกล่าวถอง เถิงต้ำ
วางผีเสื้อเมืองหลวง เยียวหาน?
บ้ามิ่งท้าวเสียซั่ว ฮามเฮือน บ่อฮู้ ฯ

๏ ให้ยี่แพ้เซาถอด ถอยคืน
ลูเบี่ยะ ยวงบุญบาไห้ซู มาบ้าน
แม้งนี่ง ราตีเมี้ยนคนนอน นิทชเน่ง
บ้ำหากให้หาท้าว ซ่ำแคง ฯ

๏ ตี่แก่ ดมเบ่งเบื้องเหมือยหยาด ยอยเย็นพุ้นเยอ
หิวแฮงหลับซั่วยาม ในผ้า
พั้งยิน เซนๆเค้าฮันเสียง กิ่วอั่น
ตี่แก่ ซ้างหยากหย้าควานบ้อน ซู่ตัว ฯ

๏ ผ่อดู ถักถั่นพั้ำซ้องซ่อ เซี่ยวนิน พุ้นเยอ
อี่ตาน เนาเซี่ยงทองหย่คอง คนใช้
คิดพอต้านหลานคั้ง คำเคือง
ให้เลือกซ้างตัวกล้า กล่าวบั้น ฯ

๏ ทันที่ ชะพาดพุ้นถ้านมาด เมืองทวาย
ลาวงามปะดับยาบทอง บังซ้าง ฯ

๏ ซาดซาดซ้างเฮียงเซือน เบิงมัน
เหนบั้นกันซู่ตัว เลยแล้ว
เพิงใจเพียงซู่คน ห้างเคือง
ไว้ซองหน้าฝูงกล้า เกิ่งไฟ ฯ

๏ เฮา จักโลมพายเมี้ยนมัวเมือ เปนไพ่
ผัดว่า เมื่อสู่ห้องนครฟ้า เพื่อนพม ฯ

๏ ออระม่อยน้อวกำตาบ ฮางเซ่ง
ชื่อว่า พดแมนเหลื่อซีค่อยถาง เมื่อฟ้า
เจืองเส็งซ้าคนหาน แหนแห่
เทียมพ่างชั้นเซาซ้อย ไซ่ถือ ฯ

๏ ให้แผ่:ผ้าผืนหลาก ยวยยัง
ออระซคนจัดแจกไป ดาถ้วน
ฮมฮมพ้อมทังมวน ทุกเคือง
แพงมาดเจ้ายายให้ คู่คน ฯ

๏ บัดนี้จักกล่าว เถิงอ้ายเจืองเจ้าซ้างเผือก งาฮี
พ:ยมันมีหมื่นตัว เอาเต้า
มันก็ ยินแคนดังซาย.คียว แมนยาด
เยียวว่า ได้ผาต้องผีฟ้า เคือคาม ฯ

๏ หนักเนืองซ้างมวนหมู่ สามพัน
ฝูงนี้ งากมเจียมแต่จอม บั้นไว้
เขาก็ ดาพดท้าว จืองหาน ดาดั่น
ผัดว่า ได้แผนฟ้าเมื่อขึ้น สู่สวรรค์ ฯ

๏ เฮวฮีบไร้ทันซื่อ ล้ามมะเฮี่ยว
พายมัน มึงงามหมื่นตัว เอาเต้า
ดุงก็ อาฮมตั้งรุนเดียว แมนยาด
ค้ายลิ้นหงั้ดองท้าว รอดมา ฯ

๏ งัววา พักมรั้นซื่อ ยาเฮือน ก็เถิง
ตาพดเรือไพ่พาง เดิมเจ้า
แองเดือนเจ้านางจอม ก้ำแม่ ก็เถิง
ฮักลูกให้ฮามเข้า ฐุ่วัน ฯ

๏ เจียมแต่ ฮุ่ร่วฮ้ ยมาฮอด เงินยาง
เหลือใจดูรุคน นอนไห้
หานเค้าก้นาะเม็ง ก้ำแม่ ก็เถิง
เขียนไพ่ฟ้าหนผ้าย เชียงเคือ ฯ

๏ บัดนี้ บาเจืองเจ้าคนึงใจ จักแตก
เฮาจัก ดาพดหานส่งคืน เซาค้าน
พอที่ การกุมต้องเวรา ฮ้อนฮอด
แหนงว่า เจ้าต่อซางพ้อมคว่าง จมมวนก็เด ฯ

๏ เร็งโญผู้ผดควน คึดฮ่ง
ดั่งแม่เจ้าสินด้าน หยู่เย็น ก่อนเถิ้น ฯ

๏ กำเนิดนี้แนเผน โลกแม่เอย
เวียนไว ในสงสารหลีกกัน ริอได้ ฯ

๏ คันห่า ตะคาบเด้วยาหลีก หองบุญ แม่เอย
ขดให้ กำกันดงดั่งเดียว ปางนี้
ยามเมือ แถนดกเต้าพดลง พ้อมฮ่วน วันนั้น
ยังเล่า ตะคาบไว้ดูซ้า พ่ามุน ฯ

๏ อันนึ่ง แม่หย่าฮ้อนฮมด่วน โดยกัน ลูกแล้ว
ฮมฮม เสียงนางจอมค่อยวอน เจืองเจ้า
ดูดั่ง แมนหลายก้ามเหลือนา ด้านคิ่ว
วอนท่านพาดู ข้ามบ่ากว้างคืนสู่ เงินยาง กอนเถิ้น ฯ

๏ ดั่งนั้นเปนดั่ง เจ้าถอะเลียนเสดงยั่ง ยมใน แม่แล้ว
เซนเซน รดทาซ่นไหล เหลือผ้า
นางมุนถ้อยใจจง แดนมาก
รอเหนี่ยวเจ้าเมือพ้อม พ่าดู ฯ

๏ เจืองงวากหน้าซานรอบ ดามนาง
อันจัก ไดสมดาม เหม่งตาย ดางแล้ว
หลิงเห็น แมนกานซ้างหลายคือ คับทง
หั่นหั่นเค้านากว้าง คั่งแพน ฯ

๏ แต่นั้น ผู้ก่งท้าวพอยเคียด คึดใน
มีฮ่างว่าบาจอม ไดล่ำแนนบ่อรู ซนซ้าง นั้นคือ
ฮมฮมกั้นในใจ จักแตก
เจ้าโลกกว้างเมือเลือ หลบแดง ฯ

๏ ซะพู่เนือเอือมไอ่ อิงมุน
ลองแพงเมืองฐาแมน เทียมท้าว
บุญสูงล้อยลองนาง นอนพ่าง
ผินแนบน้าวปุนเกือ ส่งสนอง ฯ

๏ อันว่า ลองแพงแก้วกัมมา แมนหล่อ กุ้ม
รอบที่ เฮาถวงซ้างเชี่ยวเต้า ส่งคืน ฯ

๏ เทื่อนี้บ่อฮ่างได้ต่าวหน้ คืนคอบสามนางง่ายแล้ว
ดูดัง แมนมาฮะฮาบเฮา ฮมช้าง
ดอมจัก กวยแฮงตองตามใจ อันเคี่ยด จิงแล้ว
อันจัก ม้างเพือนแพ้ ฮอยฮู้ บ่อดอนแลซาม ฯ
๏ แต นั้นเจ้าเหยียดถ้อยกอยสั่ง สามนาง
ฮมฮมชลเนตรนอง ไนผ้า
รือจัก วางดูไห้เซินคิง คุงยาก
ขอแก่พระพ่อ เจ้าลุ่มฟ้าฟันเมี้ยน เมื่อเห็น ฯ
๏ เจ้าปากต้วนโดมดุบ ทุกนาง
ลมยอยเย็นลวงบน คักได้
เดือนจอนแจ้งรังสี เฮืองโลก
นางหากไห้เทียมท้าว เยียะวอน ฯ
๏ สุดโสาล้นนอนเน่ง นิทชา
คอนคอนหลับชั่วยาม ไนผ้า
แม้งนี้งผีนว่า ชลทาน้ำบางบิน บกขาด
ตัวหยู่น้ำเมาบ้า แค่คม ฯ
๏ ผีนว่า นาคราชขึ้นเทิงแท่น สถานทอง
ฮะฮา เฮืองหอนคำหมื่นตัว เต็มห้อง
ผีนว่า กองหลวงเทียนคนต์ เดินบ่าว
เสียงสนั่นเท้าทังค้อง หากดัง ฯ
๏ ผีนว่า ผาค่าวค้านทับแผ่น นครขวาง
เค็งเค็งห้าแบ่เปน ทุกด้าน
ผีนว่า ฮมฮมฮื้อเวียงทอง ตั้งใหม่
ปุนแต่งไม้เปนเลือด ปานฝาง ฯ
๏ ผีนว่า รางเซิ่งง้าวคมขาว แซเผือก
หลุดจากด้ำคมข้อน ขาดสะเด็น ฯ

๏ ผีนว่า นางมุนยองขวนบา ไปแอ่น
ควนค่าล้านสงวนหล้น แค่ไพ ฯ
๏ ผีนว่าเสือใหย่ เข้าคาบช้างแก้วเกิด พานคำ
ตัวหลวงคางคืนะคง คึกฟ้า
ผีนว่า กำแพงล้อมเวียงหลวง หวนท่าว
ค้าะไพพ้ ทุกขอบ พังหนี ฯ
๏ ผีนว่า นงกาวขึ้นเทิงแท่น เหชคง
บงพีตานม่านลาย ถตไว้
ผีนว่า สำแนนเกี้ยวสวนนาง เทาโลก
สาวถ่องล้อมแฝงเผ้า แทนทอง ฯ
๏ ผีนว่าพระบาทย้องเมือม่าย เมิะแถน
ชะบองบานั่งแล เล็งรู้
ผีนว่า เมิะชมชัยนางสวรรค์ เทาโลก
ทุกท่วยฮุ้ หุ่มเจ้า ชื่นชม ฯ
๏ ผีนว่า มิโชกซ้ำได้ผ่าน เมืองสวาง
ฮมฮมเซายี่เยีย ยังพ้อม
ผีนว่า นาะอินท์เต้ายวงเฮา เมือแท่น
ปะดับนั่งด้อน ผีนกว้าง ม่านคำ ฯ
๏ ผีนว่า ขึ้นแอนม้าแบบื้น บินบน
ทยานเมือแฝงฝ้ายเมือง นครไท้
ผีนว่า ไปเดินด้าวดาวะดิง สะดวงทีบ
ผดผ่อแผ้วดวงฟ้า ซู่แดน ฯ
๏ แต่นั้น เจ้ายี้ค้ามตนตื่น กะรังผีน
นางแมนไอยะฮือ ไนห้อง
สี่ควนท้าวทงเมือง มานอก
ค้อนฟาดค้องพดคือ แต่งงาย ฯ

◉ แต่นั้น เจ้าบอกให้พลพวก จัดตัว
ฮอมควายหกหมื่นตัว ปุนช้า
เทไปว้นทุกตัว ปุนแจก
เฮาจัก เอ้ย ไพ่พ้าดงถ้วน คู่คน ฯ

◉ เจ้าเฮียกถ้อยกอยกล่าว พิมมะบาน
มึงไป ฝนคำตาไล่ดอม ? แกมล้ำ
ชะพานพ้อมเงินยวง ชาวปาก
ปะดับแต่งแล้วสมล้ำ ไล่แกง ฯ

◉ เจ้างวากหน้าต้านหมู่ นาย ฮ้อน
สู่จ่งตากัน แปงอาฮ เนหมื่นถัน แถวใต้
ยนยนย้ ยยอสุรา ปุนแจก
จัดบ่าวไห้กินพ้อม พ่ามวน ฯ

◉ ขาดขาดเค้าเดินข่วง เฮือนหลวง
ผลควนเมินผ่อดู ทุกค้าย ฯ

◉ เจ้าว่า ให้ เต่งพ้อนคำแจก ชาวแสน
ราชายซ้อนทาน คนก้า
ขาวเขียวเนื้อแหวนแพง ควนค่า
ผ้าหลากเหลือมลายล้วน เทสบั้น ฯ

◉ ปะดับเคืองย้องเมี้ยนหมู่ โยธา
สมตามเขากล่าวตาย ตางเจ้า
โฮโฮก้องโฮงทอง ทุกปาก
ค้ายแต่ท้าวกินแล้ว ซู่คน ฯ

◉ ให้แจกตั้งพาหมาก ไตคำ
จันปุนสมไล่ดอม แสนแก้ว
บุญเฮืองเจ้าทั้งหลาย แล้วสั่ง
ชะเพือกพ้อนลาท้าว เถิงดง ฯ

◉ ชะเพือกพ้อมควานคาด เคียนปะโคน
แถวแถวเลยแสงปุน ไปตั้ง
มวนมาพ้อมเถิงดู ตั้งเคียง
คิ่งคิ่งม้าท้าวบั้ว ซัดตาม ฯ

◉ เดือน ๆ พุ้นด้านมาด เมืองทวาย
ดาวงามปะดับหอกกง กางด้าง
แม่นว่า แมนลงเต้าหลายกือ พ้ามฮ่วนก็ดี
เฮาจิ่ง ซ้ำดาบซ้ำเขาง้อ งึดมือ ฯ

◉ ขาดขาดพ้อมพายขึ้น สามมะเฮียว
โฮโฮเสียงฮึบกอง ดังก้อง
เดิน ดิน บ้องสามมะเหง อ้ายหาด
เขาบ่อหม้อมชมช้อง ซู่คน ฯ

◉ ผัดต่อช้างขนก่อน พานคำ
ดูจัก เมือเมืองบนก่อนเจือง ไจก้า
พางคำด้าวพูยง ยินเคียด
หมายฮ่วมห้องนางพ้ำ ก่อนเจือง

◉ ภูไซ่ท้าวคำเคือง หลานอาว
เดิน ๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
โดมคานท้าวดูนดอม อ้ายฮุ่ง
ดอนเลือกช้างงาค้อม เคืองคำ ฯ

๏ เพื่อง ๆ แล้พ้อมพ่อ ไหลมวน
ถ่ำล่ำมึงเงือดตาว ก่ำค้ำ ฯ

๏ ผ่อดู เลิกทุ่มถันคับแผ่น นครปะกัน
อาวพาย แหนคำคุนค่อยจา จอมเจ้า
มีฮ่างว่าเฮาจัก วางพงส์เชื้อวงส์ลำ ปะเบ่าเสียร้อ
ควนแบ่งไว้สองเจ้า สืบเมือง บ่อนั้น ฯ

๏ เมื่อนั้น พระราชฮู้ คึดชอบ ขานคดี
ดูดั้ง แมนมวนฮบฮาบเฮา ฮุมฮ้ ย
เชื้อเยี่ยะ ยวงหลานต้นเดินเขา ข้ามเถือน คืนเถิน
เอาแม่ ข้ามป่าไม้เมื่อพ้อม พ่ำมวน ฯ

๏ พอเพื่อนถ้อมถ้านคิ่ว เต็มแฮง นี้แล้ว
สูก็ เอาคำเมือกล่าวดุง ทังป้ำ กูแด่
ถามข่าว แพงแสนสร้อยสีดา ง้อมม่วน กูพุ้น
กล่าวพี่ผู้ นงหน้า ซู่นาง ฯ

๏ บัดนี้ อับปะโชกฮ้อนฮมด่วน เปนเวร หั้นแล้ว
กูจัก เมือเมืองบนบอกถอง เถิงเหน้า
ถือเกียรติ์เท้าดาวะดึงส์ ควงเทพ
น้องจักขึ้นสู่ฟ้าปางนี้ บ่อยอม ฯ

๏ ท่อว่า คึดพี่ผู้พ้อมเกิด บุญกัม
ว่าจัก กอยใจเจ็บแต่ไกล กอยส้าง
สู่ฮับ เขียวเมือไหว้จอมใจ ฮู้ฮ่าง เฮวเถิน
แล้วเล่า เมี้ยนเคืองซ้องตนท้าว ฝากนาง ฯ

๏ ย่าวๆ หน้าให้ถั่ง แสนแถว
ทังอาวพวงค่อยคืน ทังหม้อม

ทะแนวเนื้อนายมือ อ้ายฮุ่ง
เยาวราชผู้คิ่งค้อม ค่อยคืน ฯ

๏ ผัดมือฮุ้มทังสอง คำเคือง
ถามข่าวอ้ายนงหน้า เจืองเมืองแต่เนอ ฯ

๏ เต็มว่ากูหาก พุ่งหอกก้าถ้านคิ่ว เต็มแฮงนี้แล้ว
เขายัง ผืนกันมาดั่งซาย ไหลแล้ง
ถอนจัก ไกวดาวต้องแมนมวน เมี้ยนคาบ
การที่ฮ้อนเชื้อเจ้า หากเห็น ฯ

๏ พอจัก เมืออาบน้ำใจได่ กะเสดา
เชื้อเยี่ยะ ยวงพายเมือหยู่เย็น ตอมเถ้า
แต่นั้น บุตตาไห้หิวงอม เต็งหอด
กอดพระ เจ้าแผ่นหล้ายมย้อย ย่าวไหล ฯ

๏ พระบาท เมี้ยนดั่งถ้อยกอยกอด กุมาร
มือทวยทวงทอดตัน เต็งกั้น
ฮวนๆ ฮ้อนเต็งใจ จักแตก
เบี้ยนปิ่นหน้าเหลียวดั้ง อาวพวง ฯ

๏ เพิงแจกเมี้ยนเมือส่ง สองสี่ ก่อนเนอ
บุญยวงยังค่อยคืน เห็นหน้า
ซดที่ย้อยยมตา ไห้ฮุ่ง
สูค่อย คูนก่ำพ้ากูไห้ ฮอดเฮือน แต่เนอ ฯ

๏ แต่นั้น เดือน ๆ ช้างแสพาก ภูบาล
แฮงเดือนเดยหอดตน เต็งช้าง
ขอนขอนขึ้นเถิงเวียง วังจอด
เอาแม่ เจ้าโลกกว้างกอยกั้น ค่อยคืน ฯ

๏ แต่นั้น แพงมาดให้ลันเลือด ตาไหล
ริอจัก ผืนคนกูจากเจือง จอมไท้ ได้ซาม
นางมุนฮ้อนปานไฟ ฉะฉวาบ
เมียนหมู่ เข้าป่าไม้เหลียวไห้ ฮุ่งผัว ฯ
๏ แต่นั้น ใยไย่ซ้างฟ้าฮ่วน พังมา
แพนบวบคช่อเหลือง หลายถ้อง
เมื่อนั้น เร็งโฉมเจ้าพานคำ คูนหมู่
ยังทอ เห็นบ่าวน้อยค่อมหมื่น หกพัน ฯ
๏ ผ่อดู เลื่อนๆพุ้นเก้าคิ่ว ตายืน
ยายกันมาแต่เต็ม ยางขว้ำ ฯ
ซะบองน้อยยอดาว เค็งฮอ
เจ้ายี่ย้ายยวงง้าว แกว่งไกว
๏ ดว่าๆเบื้องฟ้าฮ่วน เฮืองเลี่ยง
ยนยน ยอคันคำถวดแทง กะซันร้าง
แกวทองเจ้าเชียงคง พอยเคียด
ขอข่มซ้างดีได้ เบิ่นแฮง ฯ
๏ ให้เหยียดหน้ายิงซื่อ หุนบัง
บืนสแวงพิสพุ่งถอง เกิงเนื้อ
ทังหลายค้านคุงพยา ฟ้าฮ่วน
บ่าวยี่เงือดาวตั้ง แต่งงาม ฯ
๏ ลูกบั่วเจ้าฟ้าต่อ กงพาน
ไหลพายตามหมู่หลวง หลุยเข้า

บาคานเจ้าเงินยาง ชมชื่น
เจ้าจัก พันพี่ย้ายฮอมริ้น ดุ่ดวรรค์ ฯ
๏ ฮื่นฮื่นซ้างฟ้าฮ่วน มวนมา พุ้นเยย
ดามมะเฮียวแยงผ่าโทม ไส ซ้ำ
แมนเถือนต้นยอดาว ต่ำเติบ
เจ้ายี่เยือนสินต้าน สม่อยแฮง ฯ
๏ กวนแยกซ้างซัดฮ่อ ฮุมเอา
เดียคิงแพงเกิงเมือง หันพ้อง
แต่นั้น ดูเบาเบืองบาเจือง จอมราช
แมนเฮ่งฮ้องเลียงห้าว โห่หา ฯ
๏ ไพ่พ้องล้มตะเคือง เต็มนา
เดิน ๆ พายอ่อนดวง ไลต้อง
เมือง ๆ เหลือมงางอน ต่ำตาด
เหง้าแก่นไพ้ทวนต้อง ส่งหาน ฯ
๏ ดว่า ๆ เค้าอ้ายหาด เกาพื้น
แมนตายกองตั้งซอน เราป้ำ
ถือมันผู้ บาทอง ท้าวหนุ่ม
ง้าวเงือดซ้ำแถนเถ้า ถึกเถิง ฯ
๏ กะจัดจากซ้างดงลุ่ม เตยเพื่อ
กูนี้ คนเซ็งเจืองแก่นซาย จิงแจ้ง
แต่นั้น เขาผืนพัน (เหลือมือ) มืหย่อน
ต้นซู่ก้าคือน้ำ ยิ่งฝ่าย ฯ

● ฝูงนั้น ฮู้ฮ่อนม้าเปนปีก บินบน
กุมอาวพายเกิบแฮง เลยได้
คนเซิ่งเมี้ยนจมมวน ละคาบ
เปนดั่ง พื้นค่าข้อเลยซ้ำ จ่มวัง ฯ

● ฝูงเผาท้าวทวานต่อ ตายืน
คนเซิ่งยังแปดพัน พายต้าง
เฮาจัก ฝืนมือให้เขา (ขาม เจ็ดหลาบ)
ยานั้น ยังแต่ข้าสามฮ้อย เคืองคำ ฯ

● ผ่าดู อาระทึดก้ามกางท่ง ดินผง
แมงละหนี้เด่าคืน มาอ้อม ฯ

● คันว่า เมี้ยนคาบแล้วเฮาเกิด เปนดี
คำกังวนท่อไย ยาข้อง
ปานนี้ เทพิด้าวดวงสวรรค์ ผายผ่อ เฮาแล้ว
นางนาฏต้องเมืองฟ้า หยุ่คอง ฯ

● เฮาเฮีบ เข้าต่อซ้างซ้ำซั้ว หัวพาย
แถวทอง คำดาวแซแซกหาน เลียงก้า
ทังหลายหลั่มยินดี ชมชื่น
ปะดับแต่งแล้วดีค้อง คาดยาม ฯ

● ฮื่นฮื่นข้าท้าวฮุ่ง เฮืองหาน
ไหพูสูงบ่อกัว ฮันฮ้อง
พิมมะบานถืมแมนโสม ไสผ่า
อ้ายหาดได้พายเข้า ข่มชน ฯ

● เบื้องพวกน้อยฝูงหมู่ นายเฮือน
ขุนสวงเล็งก่อนเจือง ใจก้า
คึ่ยข้างแมนเฮือง ตาหอด
งาเงือดชี้ไกวเบื้อง ส่งแฮง ฯ

● กองถึกเถ้าตาทอก เจ็ดไท
มันก็ แยงคาวถอยหมู่หลวง หลุยก้าน ฯ

● ฝูงเพื่อนพ้อมตาทอก เจ็ดไท
ยายยังพลแวดฮุม เอาเจ้า
เขาก็ ก่าวเจืองเจ้าเงินยาง มนุดโลก
แมนเลื่อนอ้อมวังเจ้า หยู่ใกล้ ฯ

● ฮื่นฮื่นเค้าแมนเล่ง ฮุมแฮง
พานคำกวนย่ำแฮง แมนม้วน
ฝูงหมู่ ตายืนล้มกองกัน ตาไขว่
เลือดทุ่มล้นบานน้ำ ท่าดิน ฯ

◎ พระบาทเจ้าพันซ่อย พานคำ
ฝูงแมนกุจขาดคน ตายขว้ำ
เขาก็ ฮุมยิงเจ้าเจืองหาน เปนหา
เปนดั่ง ฝนทุ่มล้นเดือนเก้า เมื่อดิน ฯ

◎ บ่อถึกเจ้าตนผ่าน เมืองปะกัน
แมนเฮ่ง นองกันคับแผ่นดิน วังไว้
พานคำบ้าเกาแฮง บ้าเถือด
เขาก็ กุมโอบข้างเจืองท้าว เฮ่งแคน ฯ

๏ แต่นั้น ฝูงเผ่าฮ้ายฮอยปวด ริสยา
เขาก็ ยิงปืนเส้นสอดกอง เถิงท้าว
ฮมฮมโอ้อินตา บ่อโผด ปางนี้
ฮอยที่พระพอ เจ้าติวส้อยซวนขึ้น สู่สวรรค ฯ
๏ ควนที่ ตะโหดไว้ให้บาป ยานแมนเถินนา
เฮาจัก แยงทางเมื่อเมืองบน สู่นาง นครฟ้า ฯ
๏ แต่นั้น ถือนาดท้าวตาทอก เจ็ดไห
มันก็ กุมพานคำโยบงวง เลยล้ม
เจืองก็ ไกวดาวต้องเผดี้ยงพั้น ทังเมื่อย
เจ้าเมื่อยแล้วเลยล้ม หลูดใจ ฯ
๏ ภูวะนาถท้าวล้มทอด ทับสาร
วางตนตายพากเมือง แมนได้
พานคำล้มกางนา แมนไห่
น้องเจืองเจ้าทองล้าน ท่าวตาย ฯ
๏ เขาแทงท้าวกองคิ่ง มันบ่า
พระบาทเจ้าเจืองท้าว ม่อยแฮง ฯ
๏ พระก็ มรนาดล้มถดซั่ว ไนนา
เทพาผายอื่นเอา เมือฟ้า
แต่นั้น พยาเมืองเจ้าแถนผี ฟ้าฮ่วน
เอาคาบเจ้าเมื่ออ้าน ฮ่มเพียง ฯ
๏ แต่นั้น สองสี่เยี้ยมยังคอง ภูวนาถ
ท้าวฮุ่ง ขึ้นง่าไม้เมินแจ้ง จิ่งเห็น ฯ
๏ อันนั้น พระบาทเจ้าถดซั่ว กางพลเพื่อนพั้น
ฮมฮมแมนยาดซิ่ง เอาช้าง

ซาก็ กังวลตั้งบาเจือง คมมิ่ง
ดาบบ่อ ได้ต่อช้างพั้นฮ่วน มิ่ยอมง่ายนั้น
๏ ทะล่วนซ่วงเซาหยู่ สุมมวน
เอาแพคำเที่ยวมา ยาซ้ำ
ดาดูได้ซองฮม จักเทส
ให้ดูบล้างคอยเจ้า ฮ่มเพียง ฯ
๏ แล้วกล่าวให้ทันแม่ นางจอม
ทังสองขาเคืองคำ สองน้อง
บัดนี้ เวรถนองต้องเถงคิ่ง มรนิ่ง
ท่อให้ สองแมเจ้าคืนเมี่ยน สั่งสะการ ฯ
๏ กับทั้ง สองกิ่งแก้วคำเคือง หลานอาว
ยากังวนหย่อนถัว กอยย้าน
๏ พระบาทเจ้าคนแม่ นางจอม ก็ดี
บัดนี้ กับถองเถิงถึกคิง มาท้าว ว่าเนอ
เมืองปะกันนั้นเงินยาง เมืองพ่อขาแล้ว
เฮาจัก ฮดแห่มเจ้าสองท้าว ได้เมือง ฯ
๏ มันนั้น ถูกกว่าเชื้อภูวนาถ พยาแกว
ซะบองคิ่งไหย่สูง สอนหน้า ฯ
๏ ได้เมือดห้องเมืองบั้ว ตกไก ฯ
เพาะว่า พลแพนเจืองยาดซู ซิ่งซ้า
บัดนี้ เฮาจัก คุนหลานเจ้ากือเมือง คำบ่า
เมือหยู่บ้านพลถ้าน แต่งเถิน ฯ

◎ ตั้งเชตให้เปนเชื่อน ยุปุน
ยาได้ กวนเกาผิดแผกกัน เมื่อหน้า
คันว่า เถิงสองเจ้าเชินคืน แวนเที่ยว
พระพ่อ ผู่แหงเหง้ามรเมี้ยน บ่อคืนว่าเนอ ฯ
◎ แต่นั้น นายเวียนรีนอานทอง เลยล่วง
ฮอดท่านเจ้าทันที่ กางทาง ฯ
◎ กากองม้านายฮึบ ลงถวา
เวียนก็ยอคดิ ทูนสองสี่เถ่าวอน ไพถ้อย
อันว่า ภูธรท้าวเหนือหัว ฟ้าฮ่วน
ใช้แล่นม้าถวยถ้อย ข่าวคำ ฯ
◎ (เทื่อนี้ ค้าด่วนเข้มไรโคล ทันองค์)
คนคานคถาพากเมือง แมนได้
ภูธรล้างแดนผี ฟ้าฮ่วน
ให้ลูบล้างคอยเจ้า ห่มแคง ฯ
◎ แล้วจึ่ง ไร้ด่วนถ้อยเมือกล่าว นางดาว
เขาก็ มวนแพคำพอกพื้น พอฮ้อย
ปานนี้ ผดควนค้างในแดน กองง่ามพุ้นแล้ว
(เชินแม่ เจ้าติ่วล้อยเมือตั้งแต่ง สะการ)
◎ เมี้ยนคาบท้าวธิราช อันตายก่อนถ้อน
เชินนางจอมมาดมุน คืนพ้อม
เขาพั้งแล้วนายเวียน พี่พาก
พระแม่ลื้มวางเนือ แค่ไพ ฯ
◎ อาวพวงให้ทังฮู่ย เต็มแฮง
สองนางเททำวมัว ยินแค้น ฯ
◎ เทื่อนี้ ฟ้าหล่มขว้าดินขาด แดนปวงแดนอ
คูดั้ง จักวาลหลวงหล่มเพ เสียท้าว

แซงแซวให้ในดง เต็มป่า
สองแจ่มเจ้าพมน้ำ หย่าคน ฯ
◎ บ่ถอาดถ้อยถอยกล่าว นายเวียน
คำสองเผือ (ต่ง) เถิง ธรรม์เหง้า
พี่หานข้ามาเมี้ยน กางราชหั้นแล้ว
ให้ออก เจ้าหมื่นม้าวเดินเพื่อน ยินดิแด่เนอ ฯ
◎ อันล้วนเบืองคำบ่า หุนบัง
หมาและฟาน เปนไมตีจึ่งซีซอม คำฮ้าย
ถือว่าพงลำเชือพมมา แรงฮูป
บ่อไร่ช้าฝูงไม้ ชั่วทาม ฯ
◎ ธันชาติเชือกะดอมแพ่ง เปนพม
เขาฮอไผมอท่อนเหมือน ลันอ้อย
แต่นั้น ทังหลายพ้อมพักฟั่ง เอ็นหยู่
เวียนดั่งถ้อยเลิงม้า ฮึบคืน ฯ
◎ เล่าที่เหง้าฟ้าฮ่วน ทุกประการ
จาคำชิ่นเคียดเค็ม นานแล้ว
จอมเมืองเจ้าผดควน ขินยาก
ยังรอดไว้เวรฮ้าย บ่อสบาย ฯ
◎ เจ้าบอกให้เดินป้าว กองพื้น
ด้างามแพพอกพื้น บาท้าว
ลนลนตั้งกองลัง ลุคเมก
คิดท่านเจ้าปุนเมี้ยน แต่งดี ฯ
◎ แต่นั้น ลาวัตถิ้างเกวียนคำ ฮับราช
เทเวล แต่หมู่ม้าลงเค้า จูดไฟ ฯ
◎ ผ่อดู ระอาบลันไฟล่อง เท็งพื้นพุ้นเยอ
เถราถอยเทสัม ถวายท้าว
ควันผายขึ้นเถิงพม เมกก่ำ
กิวฮ่อนฮ้องผันเยียน ? ทั่วเมือง ฯ

๏ เมื่อนั้น พยาเมืองเจ้าแถนผี ฟ้าฮ่วน
ริ้นรี้ม้าเมื่อฮ้าน ฮ่มขวาง
๏ แต่นั้น ลูกม่วนคุ้มเห็นหลาก อัศจรรย์
คับคา เห็นกิ่วคำดังบน บินผ้าย
อันนั้นฮอยว่า ขวันเขาข้าเจืองหาน แหนแอ่ว
ท้าวหนุ่มหม้อมเห็นฮ้าย เถ่ากัว ฯ
๏ เฮวฮีบ ใช้กล่าวเจ้าคำบ่า หุนบัง
ควนที่ เวนเชียงทองช่างขา ปุนล้าง
บัดนี้ ยังฮมเบื่องแถนลอ ผู้เผือก
มาช่อยบ้านพลถ้าน เมื่อแคน ฯ
๏ เฮาจัก ต่าวหมู่ช้างคืนต่ง แถนลอก่อนแล้ว
มวนพลพักหยู่พึ้ง ทุกพ้อง
พยาเมืองเจ้าแถนผี ฟ้าฮ่วน
จัดพวกพ้อมดาช้าง ต่าวเมือ ฯ
๏ ฝูงคนเจ้าบาเจือง ถือโลก
เขาพ้อง แถเกสเก้าบาท้าว บวดหา ฯ
๏ ผัดว่า เปนเกรได้สามพัน เปนอาด
ไว้หยู่เฝ้าบาท้าว ไป่หนี ฯ
๏ ฮื่นฮื่นให้เมียนถ่าน ทั่งพื้น
บอระบวนเก็บลูกบา ปุนเมี้ยน
แต่นั้น นางจอมกั้นทนแด หิวหอด
มุนมาดเจ้าก็อล้าน เกือนกะหาย ฯ

๏ เขาทอดเนื้อเต้มบ่า ไพหลวง
สองบาสี่ลูกลุง ทังน้อง
ยังค่อย แขงใจต้านเดินเขา ให้หย่า
ตาบบ่อ ได้ต่อช้างฟ้าฮ่วน มิยอม ฯ
๏ ฝูงเพื่อนพ้อมยังหยู่ ฟังคำ
ดากันจัดแต่งควาน ดาพ้อม
จอมเมืองด้อยสองสี่ เยาวะราช
เขาค่อย เพื่อแม่เจ้าเมือช้าง ชู่นอง ฯ
๏ พลพวกช้าดงไหย่ สาขี่
เถิงวังมนผ่อคอย ยังเจ้า
ยามเมื่อ เฮาคลาห้องเมืองปะกัน ปางก่อน
เอาแม่ เจ้าอู่แก้วมาหนี้ ค่าควน ฯ
๏ พระบาทเจ้านอนฮ่ม ทันเพียง
โสมไวพระอู่เมือง เทียมเจ้า
ยายยังให้ฮางวัน พวกไพ่
เจ้าอู่แก้วเปนต้น แจกบั้น
๏ นับหมู่ลันขึ้นไขว่ ปามัน
โกชะนั่งผุกเผือกแดง แกมพ้าว
ยูท่าง กินแดงแล้วฝูงพาง ยินชื่น
เขาก็ ได้หมู่ม้าวเมือต้อน ลูกเมีย ฯ
๏ บัดนี้ หมดคาบเจ้าผีช่อย เต็มแฮง แถนอ
ย่าก็ เอาสองสี่ขบขวัน ทังให้
แต่นั้น พังพายช้างนางมุน นางมาด
สามแจ่มเจ้ามั่วให้ อ่าวผัว ฯ

๏ ซาดซาดช้างกายย่าน ดงหลวง
กาเวาวอนฮ่ายคอน ในถ้ำ
ลงนากว้างเวียงแกว ปางก่อน
เม็นผ่อเยี้ยนเชียงถ้าน ค่ำจวน ฯ
๏ แต่นั้น บ้ำชื่มชื้นเม็นผ่อ ซานขวาง
กะดิงทองนั่นเคืองคำ เคียนช้าง
อันนั้นฮอยว่า ไทเฮาผ้ายเมืองปะกัน มาฮอดจิ่งแล้ว
ง้อมอู่อั้วลงพ้อม ฮับอวน ฯ
๏ ดางพ้องให้ดางพ้อง โคนซาน
เสียงนั้น เต็มสนามหลวงคั่งคน พอต้อ
เขาจิ่ง ไขคำเว้าเถิงเจือง ถดชั่ว
พระบาทเจ้าเมื่อฟ้า พากเฮา ฯ
๏ แต่นั้น ทังหลายต้มค้ทวง ให้หอด
เขาพี่น้องนางท้าว หอดแฮง ฯ
๏ พระบาทเจ้านางชื่ม ทังสอง
เพื่อนนางจอมตู่โฮง ทังให้
อาฮมง้อมแพงเมือง อ้วอู่
เพื่อเอา มุนมาดเจ้าเมื่อห้อง ท่าวทวง ฯ
๏ เต็มอาดไท้เท็งแท่น จุมคำ
นางจอมสามชื่มเซ็ง ม่วไบ้
พังพายแก้เฮียงโฮง นอนเชือน
มุนมาดเจ้านางง้อม อู่อาม ฯ
๏ ยามเมื่อท้าวฮุง ข้ามป่าไม้เมื่อฮอด เชียงเชย
เร็งโฌค็ดฮอดหลาน กวนหม้อม
บ่อได้ แฮงชื่นแท้ชนพาย คันฮ่อม
วะหว่างให้เจืองเจ้า ล่วงเมือง ฯ

๏ พ่อก็ เวนเผือให้บาคาน เปนมิ่ง
ให้ต่าวช้างคืนล้าง หยู่เย็น ฯ
๏ เจ้าบ่อเอื้อฟั้งพาก คำไผ
เอาสองเผือไส่พาย นำท้าว
คันว่า สองขุนท้าวหุนบัง ท้าวหิ่ง
แม่นว่า ข้ามย่านฟ้าเมื่อเพิ่ง เมืองอิน ก็ดี ฯ
๏ แม่นว่า มีเหล็กขั้นเปนเขื่อน หุนบัง ก็ดี
เฮาจัก ยูพานคำผ่าเอา คงได้
ถุงจิ่ง วางเผือให้นำคืน ภูวนาถ
บ่อได้ซ้องขึ้นท้าว ท่อไย ฯ
๏ อันว่า สายนามเจ้าขุนทวง ท้าวกิ่ง ก็ไป
พ่อแต่งช้างนำเจ้า สี่พัน ฯ
๏ ขาเล่าล้มตายก่อน บาเจือง
เคืองคำเจ็บแต่เผือ กวนห้าม

(ตอนนี้เนื้อความไม่ติดต่อกัน)

เมื่อนั้น ภูธรท้าวเจืองหาน ภูวนาถ
เมี้ยนคาบขึ้นเมื่อฟ้า เพื่อนพม ฯ
๏ อินหล่อน้ำซ้อยโชค กะเสดา
ภูธร ทงโสมงามยิ่งไทย ทุกท้าว
โยธาพ้อมขุนนาย เนืองเกิด
พลพวกพ้อมมวนเผ้า แห่แหน ฯ
๏ งามถื่นถ้นยังยิ่ง ไนมนุส
แจน ๆ เขาเพิ่งพันกิ่งทวง ยังพ้อม
โยธาท้าวทุกขุน ซ้าเก่า
ปะคับพวกพ้องฝูงแก้ว ชื่นชม ฯ

๏ ฝูงเผ่าท้าวตายแต่ ศูมวาง กี้ยัง
เขาก็ มวนกันเมือเมืองบน ถ้าเจือง จอมเจ้า
แมนมวนถ้มนาขวาง พ้อมยี่ กี้ยัง
เขาก็ขามอ่อน เจ้าตุ้มฟ้าขอไหว้ เพิ่งบุญ ฯ

๏ แผ้วทั้กว้างพูดู่ ตะเดี่ยง
ฝนฝน ขาวพูยงฮีบปุน เปนถ้อง
ท่อว่า เขายังถ้าฝูงบิน เมี้ยนคาบ
ปะดับพวกพ้อมมวนเผ้า แห่แหน ฯ

๏ เมื่อนั้น คืนคืนท้วงก้องไหย่ ฮางไซ
ฮามตายเฮาจอบกัน มวนพ้อม
มาเฮา ปุนแปงให้เปนพด ต้นเก่า
แต่นั้น ช้างเถือกได้สามต้าน ย่อมพาย ฯ

๏ เคี่ยระดาตถ้นเหลือท่ง นาคี
พานคำเบงแบกงา เงษย้าย
พถกือได้อักไข สามติ่ว
เสี่ยงสนั่นก้องแดนฟ้า ฟาดพม ฯ

๏ เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ขึ้นขี่ม้าตมปีก จัดพล พุ้นเยอ
พดหลวงหลายคั่งแหว นองน้ำ ฯ

๏ ผ่อเห็น ฝวา ๆ ม้าเสี่ยงหิ่ง นันเนือง พุ้นเยอ
แพนหาง ฮวนพานคำอว่ายเมือ เมืองฟ้า ฯ

๏ เมื่อนั้น อัวคำเจ้าคึดจอด จงฮวน
ขวันมา ชมบาเจืองฮ่วมโฮง เฮี่ยงห้อง
นางก็ ยามัวตั้งคอมคู ต้นเก่า จิ่งเอิ้น
ขวัญแม่เจ้าเมือย้าว หยู่โฮง ฯ

๏ กับทัง ผู่เผ่าเชื้อน้องพี่ ฮามคาย
ฮวนจัก ดาสองสี่ด่วนเมือ เมืองฟ้า
หลิงเห็น ฮงฮงเหลือมกะไดทอง ผีกาย พุ้นเยอ
พดคั่งเท้าแดนฟ้า คืนเคง ฯ

๏ เจืองจิ่ง เห็นฝูงพ้องหานพาย อ้ายคว่าง
กับทังถุงท่าน เถ้าจ่าซ้อนเนาพ้อม พ่ำกัน ฯ

๏ เขานั้น ถุงฮาวเบืองพายเฮา ข้ามเก่า จิ่งแล้ว
เถือดหยาดย้อยฮ่ำหน้า หม่นหมอง ฯ

๏ แต่นั้น แองคอนต้านภูธร ฮับพาก
เขาไป ได้อาบน้ำยังถ้า หยู่คอง ว่าอัน ฯ

๏ แต่นั้น ทะด่วนพ้อมเขาคว่าง หานพาย
ทูนซู่ถนบขาบบา บุญกว้าง
ทูก็ นอนเนาหนี้เหิงนาน ยาวยิ่งจิ่งแล้ว
ควนที่พระบาท ไปอาบน้ำเสี่ยเถือด คาวคนชอบตาย

๏ แต่นั้น ฝว่า ๆ ช้างย้องย่าง แกมถวา พุ้นเยอ
พถกือไหลหลั่งไป ปุนย้าย
หนทางเทียนพังพาย คับคั่ง
ค้อมอว่ายหน้าคืนแล้ว ฉวดเห็น ฯ

๏ แม้งนี้ง ง้อมขี่ช้างพังมาด นำฮวน
ตัวเดียวเดินตุ่งนำ ทันท้าว
สมควนผู้ สาวสนม เนืองนั่ง
นบบาทเจ้าปะนมง้อม ม่วนเมือง ฯ

๏ เมื่อนั้น ม่างม่างน้ำท้านฮุ่ง บายนาง
มือผันบายจุบชม ทังให้
(ชลทาน้ำไหลฮวาย ฮ่ำหยาด)
ท้าวก็ ถามฮ่างเบื้องถุงน้ำ หยู่ดีแค่รือ ฯ
๏ เมื่อนั้น ออระม่อยเนื้อแจ้งส่อง โสมงาม
ขานราชาแจ่มเจือง ปะนมไหว้
เขาก็ หนีตายดั้นเดินเขา ข้ามเถื่อน
เมือฮอดบ้านพอเมื่อ ยามแลง ก็แล้ว ฯ
๏ เฮียมก็ กะสันตั้งถอมถอน มีมากจิงแล้ว
ก็จิง บายได้ง้าวแทงช้าง มิ่งมรน์ ฯ
๏ แล้วเล่า นำบาทเจ้าจอมขม่อม เหนือหัว
(โคจรเถิงเทพดาว ดิงส์ฟ้า)
แต่นั้น ทังหลายให้เนืองนั้น ฮ้องฮ่ำ
ให้ฮุ่งตั้งถอมเจ้า แจ่มเจือง ฯ
๏ เมื่อนั้น สว่าสว่าก้องคับแผ่น กับมาพุ้นเยอ
(เสนาเนืองหยู่ยัง ยายเฝ้า)
ชะบองเนื้อแองคอน ทูนเกส
นบพี่เจ้าผิวเผียน ถูกเมิ่ง ฯ
๏ คึดเมื่อ ยังค่งท้าวเมืองฮุ่ม เงินยางกีนา
เรงโญปองปูกปุน เปนต้น
คนการพ้อมพอพัน เหนแห่
มีพี่น้องทังอ้าย หมื่นคน ฯ
๏ เมื่อนั้น สองแจ่มเจ้าทงอาด หอคำ
เซิ่นๆ สมบินบิ่ว ไปเบื้อง
ศูสถานสันโลกา ทุกแห่ง
คือดั่ง ยินหล่อแต้มแปงไว้ ดื่นเชียน ฯ
๏ เดชะเท้าทุกที่ คองแถน
โงงๆ ดีฮางแสงส่องเมือง ดังก้อง
แต่นั้น ไหไหย้ายพลหลวง ไหลหลั่ง
ม้าปีกแล้สามล้าน ก่อนพล ฯ
๏ แม้งนิ่งเถิงเขตเบื้องยืดย่าน คาเชียวพุ้นเยอ
พลหลวง เถิงพูจ้อจอดนอน ในกว้าน
ภูธรให้ทันนาย นำฮีบ
เซาหยูบ้านแดนฟ้า ฮอกทาง ฯ
๏ ผีก็ เซิ่งซ่ำเท้าทุกที่ เขาขาม
เมื่อนั้นแถนๆ ถงพูจ้อออกมวน มาต้าน
เตาตาได้บันนาการ มีมาก
เหล้าไหยได้พอเก้า หมื่นไห ฯ
๏ ทุกเบื้องพ้อมของฝาก เมืองเทิง ก็มี
ทังเพืองไฟหมากยม นาวเกี้ยง
เมื่อนั้น แองคอนต้านกอยเดี่ยง เถลงกล่าว
ถามฮ่างขึ้นเมือฟ้า ฮู่ทาง ฯ
๏ ผู่หน่อน้อยนามมะนาด ไทแอง
ยอมือนบขาบถวาย ปะนมไหว้
เมื่อนั้น ภูธรไท้เจือหาน ขานขอบ
เขาก็ ปะนมนอบนิ้วทูนท้าว ฮู่คน ฯ
๏ แต่นั้น ออระม่อยหน้าแมนโจก ชมคดี
ยอมือ ทูนเหนือหัวกล่าวทาง ทุกถ้าย ฯ

◎ ทุกที่เทียนพดนั้ง เมื่องพั้ง
พังพายเต็มท่งเพี้ยง พดานกว้าง
ทันที่ หนทางเท้าคำวัง แวนยากพะเฮย
บ่อฮู้ ก็หมื่นห้วยผาด้าน ฮ่อมซัน ฯ
◎ ทางนั่งนั้นอ้ายมุ่ง เมื่องพา
ของคานมี่ปี่แคน ชมหลื้น
บัวนางเหน้าในโฮง หลายหมื่น
หน้าต่องแจ้งฮิมคิ้ว เคี่ยมงาม ฯ
◎ เนื่อด ๆ เนื้อหลายต่ำ ภาต่า
คิ่งแกวนงามฮาบคำ ผิวอ้วน
เขาทูนซ้ำถแลงค่ำ บนบอก
(คอนคอบถ้อยจำแจ้ง ไส้ไจ ฯ
◎ ทางนั่งนั้น เมื่องปู่เถ้าหัวหงอก ผมขาว
ไหไหเขาแอ่นถวา ดงหลื้น
ดูผู้เถ้าชราการ ไกชั่วเฮวแล้ว
ยังเล่า ดงแอ่นม้าผันผ้าย ซู่วัน ฯ
◎ ทางนั่งนั้น ผาฮางน้ำหลายวัง เวี่ยนฮอบ
เงื่อก หยู่ไต้แม่น้ำขึ่นขว้าง ไขว่นอง ฯ
◎ ทางฮอมนั้นอะเวจี่ หม้อไหย่
เหลื่อมไขว่ขว้างดูล้น ถื่นขอน ฯ
◎ ชะด่างถ้วนเหลื่อมเหลา ดูหลาก
เมื่อนั้น ภูวนาถท้าวยินย้าน เยื่อกกั้ว ฯ
◎ คลาแห่งหั้นเมื่อฮอด กะดิ่ง
นางพอแสนหยู่คอง บาท้าว

เมื่อนั้น แองคอนต้านเดินซุน ทุกแห่ง
เฮาจัก ตั้นแผ่นพื้นเมือดู เลี่ยนพานก่อนแด้
◎ ผ่อเห็น วันค่ำค้อยลับฝ้าย พูจึ พุ้นเยอ
พดกื่อพักบ่อนัน นอนพ้อม
เมื่อนั้น แองคอนโอ้โอยกะหาย สูนเสบ
(หมอมหม่อหม้อมคนึงโอ้ อ่าวหลัง ฯ
◎ คิดเมื่อ ยังนั่งท้าวเมื่องลุ่ม เงินยาง กินา
พันปายเมี่ยย่อมสาว นงหน้า
บัดนี้ ฮามเฮี่ยงซ้อนมเหสี่ พระพี่ กูพุ้น
ขวันอ่อนเจ้าเมื่อต้าง สื่บเฮือนเทียวเถิน ฯ
◎ คอนคอนค้ำราตี นิทธเน่ง
แม้งนิ่ง ฟ้าคื่นเค้าเสี่ยงก้อง ถ่วงถม ฯ
◎ เมื่อนั้น พระบาทท้าวเจื่องตื่น กะซังผื่น
ทั้งจอมสี่ม่วนเมื่อง ยังพ้อม
บาเจื่องอุ้มเอาเฮี่ยม ฮักพี่
ง้อมม่วนผู้ผันน้อง บ่อวาง ฯ
◎ เจ้าก็ คึดฮุ่งฮู้บ้านเก่า เมื่องหลัง
ชื่อว่า ตายเปนผี่บ่อเล่าคื่น เมื่อต้าง
เมื่อนั้น จันโทขึ้นไสแสง ไก้ฮุ่ง
แดดส่องต้องปายก้วย ฮุ่งเฮื่อง ฯ
◎ เมื่อนั้น ท่วน ๆ ท้วงกองไหย่ สะบัดไชย
โงงโงง ตี่ฮางแสงถ่วงเมือง ดังก้อง
พดหลวงแส้สามทาง แค้นคั่ง
คิ่งคิ่งก้องเสี่ยงฟ้า ถ่วงถม ฯ
◎ ดูลื่นลั่นช้างไหย่ หกแสน
ทวนทวน ตี่กองไชบ้าวพด เดยย้าย ฯ

๏ ผ่อเห็น กากาดก้ามพดมาก หานพาย พุ้นเยอ
พานคำไกวแกว่งหาง เหินย้าย
คับคาข้ามดอยดง ผาเผือก
ท้าวฮุ่ง ตั้งหมู่ช้างปงเคื่อง กินงาย ฯ

๏ ผ่อดู ปะเบ่งด้านกับแผ่น เดียนพาน พุ้นเยอ
ยายพดเถิงท่งจูม ? โดยด้าน
พอปะมานแล้วเลยงาย สะเด็ดด่วนไปแล้ว
ม้าบึกแส้สามด้าน ก่อนพด ฯ

๏ เมื่อนั้น ผู่ก่งท้าวเถิงที่ ดินคำ
แสนวังเวินย่านยาว ไหลก้อง
มีทัง จำปีพ้อมจำปา เดียระดาด
ฮสดอกไม้โฮยเฮ้า ทั่วไพ ฯ

๏ เมื่อนั้น ผู่ก่งท้าวลงอาบ สงสี
ภูธร ทงโสมงามดั่งอินท์ แปงไว้ ฯ

๏ แต่นั้น ทุกท่อนท้าวลงอาบ สงสี
คิงขาวงามคู่คน สูงตั้ว
เปนดันถ้องวังเพี่ยง ฅนอาด
ยังหยู่ยั้งทันนั้น กล่าวสาน ฯ

๏ เขาก็ เซงซ่าเท้าทุกเทส ควงแถน
เมามัวทุขหยู่เหงา เสมอไข้
เมื่อนั้น ภูธรต้านแฮงคอน กอยกล่าว
มิ่งเยียะ เมื่อเล่าท้าวแถนชั่ง เดียนพาน นั้นเนอ ฯ

๏ บัดนี้ เจืองแจ่มเจ้าสะเด็ดฮอด ดินคำ ว่าเนอ
ยังจัก นำบันนาการขาบถวาย ทูนน้อม นั้นบ่อ ฯ

๏ อันแต่ นับอ่านได้ช้างใหญ่ หกกือ
พดเหลือหลายยิ่งซาย ในน้ำ
ยายยังถ้องกะเสดา แค้นคั่ง
เหลือแม่น้ำนครกว้าง จิ่มเสมนว่าเนอ ฯ

๏ แต่นั้นคอนก็ นบนอบนิ้วก้มขาบ เลยดา
เถิงเดียนพานข่าวแถน ปะนมน้อม
บัดนี้ ภูธรท้าวเจืองหาน ถามข่าว
มาฮอดยังแดนใก้ จิ่มเมือง ฯ

๏ ผัดว่า เข้านั่งท้าวเสวยราช เดียนพานว่าอัน
ขวาขวา เสียงแฮงคอนกล่าวแถน ในห้อง
ภูมิเจ้าเจืองหาน ยสใหย่
หลานท่าน เจ้าคิวส้อยมาฮอด ดินคำ ฯ

๏ คอนกล่าวแล้วสะเด็ดด่วน ดีดา
ทูนบาสีถูกจอม ใจก้า
บัดนี้ ราชาเจ้าเดียนพาน แถนชั่ง
ขันกล่าวม้างขนช้าง ถูกจอม ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูมิเจ้าเจืองหาน มนุสโลก
คึดบ่อย้านขนช้าง ท่อใย ฯ

๏ ชื่อว่า เปนเหตุฮ้ายตายเฒ่า สองที่ ก็ดี
กูจัก เต่งเดียนพานยาดซู ซิงม้าง
เมื่อนั้น ราชาเจ้าเดียนพาน แถนชั่ง
คึดเคียดค้อยชมเซิ้ม บ่อมาย ฯ

๏ เมื่อนั้น คืน ๆ ท้วงกองใหญ่ ฮางวัน พุ้นเยอ
แมนบินบนเดือนมา คือฮุ้ง
ทุกพายแส้ไหลมา พ้อมชั่ง
เส่งโอดอ้างคิ่งง้าว เงือดกาง

◎ แต่นั้น คึ่งคึ่งเค้าช้างออก ตะวังแพน
มวนพลหลวงแต่งแปง ปุนถ้า
ผัดว่า ทานพายเพพ้านคำ ท้าวฮุ่ง
เขานี้ เชยดาบง้าวปางนั้น ม่วนมือ ก็แล้ว ฯ

◎ รือจัก เข้านั่งท้าวเสวยราช เลียนพาน ได้นี้
กูนี้ แนวชายหานสืบเมือง แทนเชื้อ
เมื่อนั้น ฮมฮมห้างอาระไน เนืองหิ่ง
แผ้วช่องไว้ปุนถ้า แต่งชน ฯ

◎ ฮื่นฮื่นพ้อมทุกหมู่ หุมชน ฯ
มวนพลหลวงแต่งปุน ตาไว้
ถือมั่นเจ้าเลียนพาน แถนซั่ง
ยินบ่อย้านเจืองท้าว ท่อใย ฯ

◎ เบืองปากซ้ายท้าวหิ่ง แมนทง
ไหไหลคับแผ่นนา นองช้าง
หัวขวาพุ้นบางบิน ท้าวบั้ง
สับแยกช้างเงยถ้า แต่งเติม ฯ

◎ ทันที่ คึ่นคึ่นพุ้นแมนเคือ ผาฮอง
มวนพลไหลหลั่งนอง เนืองน้ำ
หัวเหนือพุ้นแมนเพือง ท้าวนอก
ออานหมู่ช้างพลพ้อม โกลกือ ฯ

◎ ทุกห้อนท้าวพ้อมซั่ง เลียนพาน
กินบ่อ เคืองขามเขาซากเชย เฮานั้น
ถือมั่นเจ้าเลียนพาน แถนซั่ง
คึดบ่อย้านเจืองท้าว ท่อใย ฯ

◎ ไย่ไย่ย้ายช้างใหญ่ คุชลิง
ปะคือไชยไหลหลั่งเต็ม ตามตั้ง
ตาที่ พลแพนได้อักโชปาย แสนติ้ว
เดินหมู่พ้องตาถ้า แต่งชน ฯ

◎ แต่นั้น พระบาทเบืองท้าวฮุ่ง เจืองหาน
เดินรุนนายชู่คน มวนพ้อม
เฮาจัก นองพลเข้าเลียนพาน ชนซั่ง ปางนี้
ผิบ่อ ชนฮามแพ้กูบ้า บ่อยอมง่ายแล้ว ฯ

◎ เมื่อนั้น ท่วนๆเท้งกองใหญ่ ฮางเซง
พลฦๅกือไหลหลั่ง (ตาม คืนช้าง)
เมื่อนั้น บาทท้าวเจืองหาน ภูวนาถ
ขึ้นขี่ช้างซ้ำย้าย ย่างเชิ่ง ฯ

◎ แต่นั้น พระบาทท้าวฮะเด็ดจาก ดินคำ
ชะพื้นแพนซ่อยเติม ตามเต้า
พลหนาตั้งเมืองเพียง พายตุ่ม เฮาแล้ว
คอนที่ เข้าต่อช้างชนพ้อม ชู่มือ ฯ

◎ ชื่อว่า เป็นเหตุฮ้ายตายเถ่า สองที่ ก็ดี
เฮาจัก มวนกันตายแห่งเดียว คอมเจ้า
เมื่อนั้น แองคอนพ้อมหานพาย อ้ายคว่าง
เพงเกือนพ้อมเยียซ้อย ไซ่ถือ ฯ

◎ ซานี้ ข้าเก่าท้าวเจียมแต่ ขาซาย แท้แล้ว
ผัดว่า ชูเทแถนคู่ควง คาวฟ้า
เขาก็ หงำความเท้าตวงแถน ทุกปาก
เคียดเพื่อแถนตอ เต้าหมู่ช้างลงพ้อม ฮว่านเมือง ฯ

๏ กับทั้ง ผู้เผ่าท้าวด้านโลก แถนลอ ก็ดี
ลงพลเตั้งยาตรู ซึ่งม้าง
แคนใจตั้งเขาลง พ้อมซว่าน ปางนั้น
เจ็บซวดแท้คือเลียน เลียบทวง ฯ

๏ เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ให้บ่าวค้องเดินแต่ง กางพล
หัวขวาเขาเกือนเพง เยียซ้อย
ยนยนเหลื้อมคือคำ ไกวแกว่ง
คือดั่ง ฟ้าแตกต้องลมด้าน ด่วงฝน ฯ

๏ แต่นั้น ต่างต่างแก้ช้างออก ยายพล
หานพาย ผันหลาวทองผ่าโล่ม ไล่เข้า
แต่นั้น ชุมคนาพ้อมหัวแหลม หลุยก่อน
เสียงสนั่นก้องนากว้าง ทุ่มนอง ฯ

๏ โททโทดช้างทุกหมู่ ไหลชน
ตายืนตาย (มาก) หลวง หลายถ้าน
คือดั่ง ขอนเขาป้ำกางพู ขึ้นไขว่
ช้างเฮ่งม้าเลียนต้ม มุ่นกะจวน ฯ

๏ เคืองใจเจ้าเลียนพาน แถนชั่ง
จัดพวกพ้องพลต้อ แต่งเดิน

๏ ทะด่วนย้ายช้างใหญ่ คุชสิง
แพนบัวประดับแกว่งชู ไล่เข้า
เสียงนั้นเท้าดาวะดิงส์ ดาสนั่น
ช้างใหญ่พ้อมพอด้าน สี่กือ ฯ
เขาก็ เซงซ่าเจ้าเลียนพาน แถนชั่ง
วะหว่างไว้เคืองท้าว ท่านลือ ว่าเนอ ฯ

๏ ลับแยกช้างไสไส่ เงยงา
เมื่อนั้น เส้นเส้นพายแจ่มเจือง ถามถ้อย
เมื่อนั้นแนวหนามเหนือแองคอน ขานก่อน
กุ้น ข้อยแจ่มเจ้าจอมเลียง แทบต้นแท้แล้ว

๏ ขอเแยกทื้นช้างแกว่ง เงยงา
ไล่พายแยงข่มรู ชนช้าง
พายวันก่อคุชสิงห์ กวนแก่
อ้ายคว่างอ้อมละวังไว้ แวดวัง ฯ

๏ เมื่อนั้น เบาใจเจ้าเลียนพาน แถนชั่ง
เอินเฮียกฮ้องพงส์เชื้อ ซ่อยเดิม ฯ

๏ เบื้องบิ๊กซ้ายท้าวหิ่ง แมนทง ก็หนึ่ง
ไลภูธรบ่อเหลียว หลังได้
แมนส่มด้างเชียงเฮือง ด้านแคว่น ก็หนึ่ง
ลดเคืองไว้โตนน้ำ ด่องดอย ฯ

๏ พงส์ชาตเชื้อแมนเดือ ผาฮอง ก็หนึ่ง
ไลภูธรบ่อแป คอยหน้า
แมนเพิ่งเจ้าคาเขียว ท้าวนอก ก็หนึ่ง
ปะไปท้าวทันต้น หยู่พอย ฯ

๏ ผู้ก่งท้าวดางชั่ง เลียนพาน ก็หนึ่ง
วางราชาหยู่เดียว ดูหม้อม
ท้าวก็ ก้ามือเท้งหัวพาย ฮ้องว่า
มาจัก เมียนชั่วตั้งจอมเจ้า แจ่มเจืองเทียวเถิน ฯ

◎ ดับแยกช้างเงือดแกว่ง ไกวขอ
เมื่อนั้นแองคอน ดับพายวันผ่าโดม ไดต้อง
งาแทงจี้มคุชสิงห์ กวนเกิบ
เขาคว่างพ้อมฮุมซ้ำ ส่งแทง ฯ

◎ เมื่อนั้นเขาก็ ฮุมเอาได้เลี้ยนพาน แถนซั่ง
เดือดหยาดย้อยคอช้าง เฮี่ยฮวาย ฯ

◎ เมื่อนั้น เสียงสนั่นเอิ้นเอาหัว ฮู้บ่อ
พระบาทไท้เจื่องท้าว ว่ายา ฯ

◎ แต่นั้นท้าวก็ มรนาคล้มตดซั่ว เทิงพาย
เปนแต่ เวรพายหลังคอบคิ่ง คายซ้ำ
พดเจื่องล้นเหลือทาง ทุกแห่ง
เช้าสู่บ้านซิงฮื้อ ยาดเท

◎ เมื่อนั้น ฮื่นฮื่นซ้ำอ้ายขอก ถามถาย ?
เขาก็ บินบนมายาดซึ่ง นางฟ้า
สนสนเบี๋องกางหาว พ้อนหอก
ทูนี้ ซ้ำเก่าเจ้าก้ำผ่าย พูเมิน แท้แล้ว ฯ

◎ ผัดว่า บินสอดม้างทุกที่ เมืองแถน
ยินบ่อ กั้วเกงฝูงหมู่แถน เมืองฟ้า
เมื่อนั้น ภูมิท้าวเจื่องหาน แหนกล่าว
สู่จ่ง เมื่อถ่ำห้องโฮงกว้าง หมื่นเล่า ฯ

◎ ค้อมว่า เจ้ากล่าวแล้วก้มขาบ ถาถง
ทงอาชะไนชี่ผาย ผันผ้าย
ขุนยาผู้ต่างตน ท้าวยี่
มันก็ ขึ้นฮอดห้องโฮงฮ้าน ฮ่มขวาง ฯ

◎ หลิงดู ผาสาทกว้างเฮืองเฮื้อ คุยคำพุ้นเยอ
นางผมหอมนั่งเนื่อง ในห้อง
บาก็ ยอมือก้มชุลีกร นบนอบ
พระพี่ ผู่ผ่านพื้นเจื่องท้าว สั่งมาว่าอัน ฯ

◎ ถามข่าวน้องสเวยราช เลี้ยนพานว่าเนอ
เฮาก็ มวนพดหลวงฮอดเมือง พายพี้
เมื่อนั้น นางงามแก้วผมหอม ยดไหย่
ไหว้บาทเจ้าเจื่องท้าว แต่ไกล แต่เนอ ฯ

◎ ยนก็ นบนอบนี้วก้มขาบ ดีดา
เถิงบาเจื่องขาบถวาย ปะนม ไหว้
แต่นั้น ภูมิเจ้าเจื่องหาน ชมชื่น
พระบาทเจ้าเลยแย้ม ม่ายหัว ฯ

◎ เมื่อนั้น ภูมิขึ้นเมือโฮง แถนซั่ง
บ่อฮู้ ก็หมื่นห้องนางฟ้า เฮือเฮือง ฯ

◎ ก็เพื่อ บุญมากแพ้ทุกที่ เขาขาม
นองมา เต็มเลี้ยนพานขาบทูน ชุลีน้อม
ก็เพื่อ บุญฯได้หลายแถน โฮมส่วยจิ่งแล้ว
ยังลื่นล้นแสนท่อ เมืองหลังมากแล้ว ฯ

◎ แม่นว่า แก่แก่แล้วเปนบ่าว งามเลิง ชวดนี้
ก็เพื่อ บุญบาสี่ห่มหัว ฝูงข้อย ฯ

◎ นับเต่ ปะเทศท้าวฮ้อยเอ็ด ภาสา
นองมา เต็มเลี้ยนพานขาบบา บุญกว้าง
เฮาก็ เทเมืองแพ้เลี้ยนพาน แถนซั่งจิ่งแล้ว
เฮาบ่อไฮ้แสนต่อ ติ้วกอง ฯ

◉ เมื่อนั้น ภูวะนาถไท้ท้าวฮุ่ง เจืองหาน
ปุนคำควนกล่าวจา แถลงถ้อย
มิ่งเยี่ยะ เมื่อทูนท้าวอินตา เทวราชจิ่งเถิน
ลูกพระ เจ้าติ่วล้อยมาฮอด เดียนพานว่าเนอ ฯ
◉ ท้าวก็ คิดจอดเจ้าตนผ่าน ควงสวรรค์
นำพลมาก็เพื่อหุม เหนเจ้า
บาย่อม ปาถนาให้เห็นตน พระราช
ก็จิ่ง ใช้ข้าน้อยมาเฝ้า บาทคำ ฯ
◉ เขาก็ นบนอบน้อมก้มขาบ เลยลา
ทางถวาคำชี้ผาย ผยองขึ้น
เมื่อนั้น แองคอนผ้ายเวหา ว่อน ๆ
แม้งนิ่งเถิงเขตไกลแดนฟ้า ฝ่ายสวรรค์ ฯ
◉ ผ่อดู กากาดก้ำผาสาท มุงมนี พุ้นเยอ
ดูงามสุดชั่วตา เต็มเยี่ยม
เมือง ๆ เหลื้อมจุดนี แก้วเกส
เขาก็ ก้มขาบไหว้ปะนมน้อม นอบคุน ฯ
◉ เมื่อนั้น อินทราชไท้ก้มขาบ ลาเมือ
ถวายบัวบานยอดดา วะดิงฟ้า
เมื่อนั้น อินโทท้าวพันตา ตัดส่อง
เอาผ้าแก้วผืนกว้าง หมื่นฮ่ำ ฯ
◉ คอนก็ ก้มขาบท้าวทูนบาท บังคม
ลำล้ามือยื่นเทียน ปะนมไหว้
เมื่อนั้น แองคอนค้านทูนอินท์ ก้มขาบ
ลูกพระ เจ้าติ่วล้อยมาฮอด เดียนพานนี้แล้ว ฯ

◉ คอนกล่าวแล้วส่งดัดหยู่ พึ่งนก
ขวา ๆ เสียงอินตากล่าวคอน ในห้อง ฯ
◉ ภูก็ ฮู้ข่าวท้าวแถลงสั่ง เดียนพาน ก็แล้ว
ฝูงแถนมาเพิ่งเฮา ทังพ้าว
เมื่อนั้น อินโทท้าวพันตา กอยกล่าว
บอกแก่ลูกพระ เจ้าติ่วล้อยสะเถียนหั้น หากคอน ฯ
◉ กับทัง ฝูงไพ่พ้อมคนรเทพ ชาวแถน
มวนมาชั้นขาบเจือง จอมไท้ ว่าเนอ
เมื่อนั้น อินโทท้าวบุญมี ตัดส่อง
เอาผ้าแก้วผืนกว้าง ทอดทาน ฯ
◉ อินทราชท้าวผีนฝาก นำมา
เอาเมือทานแห่งเจือง จอมเจ้า
เมื่อนั้นคอนก็ ก้มขาบท้าวเทวราช ลาลง
ฝูงนาง เคมขานขวางผ่อคอน ยังระย้าย ฯ
◉ หลิงดู ฝูงส่ำช้างนอนฮ่ม โฮงขวาง พุ้นเยอ
ทูนชุลีนบขาบกร กอยไหว้
หลิงดู ฮอง ๆ เหลื้อมจุดนี แก้วเกส
นบบาทเจ้าเลยแล้ว เลิกลา ฯ
◉ เมื่อนั้น แองคอนผ้ายเวหา ผยองฮอด
ขึ้นสู่ เจ้าลุ่มฟ้าเจืองท้าว ท่านเซง ฯ
◉ ทูนบาทแล้วก้มขาบ ถวายคอน
อินโท พายตาวะดิงสาข่าวถอง เถิงเจ้า
มีทัง วัตถังผ้าผืนดี หลายหลาก
ผืนฝากเจ้าพอฮู้ ข่าวอวนว่าอัน

๏ เมื่อนั้น พระบาทเจ้าชมชื่น ยินบาน
จาระจา คอนแองคอนซู่อั้น ถามแจ้ง
เพี้ยมแต่ มิ่งตาไท้อินตา เทวราช
พระก็ ยังหยู่ห้องเมืองฟ้า ชื่นบานบ่อนั้นฯ

๏ เมื่อนั้น คอนขาบก้มทูนบาท ปาทา
ยังค่อย เทียระคาสุขส่ำราน รือไฮ้ ฯ

๏ บัดนี้อินทราชท้าวตนผ่าน ดาวดึงส์
วางเมืองสวางแก่เจือง ปุนล้าง
เวนทัง บรพานพ้อมซุนแถน ทุกแห่ง
ไว้แก่ ภูวนาถเจ้าเจืองท้าว แต่งปุน ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทเจ้าชมปาก หุมหัว
ยอมือ ทูนเหิงหัวแต่ไกล ปะนมไหว้
บัดนี้เฮาก็ ปาถนาได้โดยใจ จงไผ่แท้แล้ว
ก็เพื่อ อินทราชให้ทงเกื้อ เมื่อเมา ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าตั้งง้อมทังคว่าง ตะวังเมือง
พลสองกือหยู่แหน นางง้อม
แต่นั้น จอมเจืองท้าวทงซม แถลงกล่าว
ตั้งคว่างผู้คนชั้น ชู่ปะการ ฯ

๏ ตู้ค่อย แปงเมืองให้เปนดี ดั่นเก่าเฮาเถิน
ยาเยี่ยะ ได้เสบเหล้านอนพัน คืนสวาย นั้นเนอ ฯ

๏ อันนึ่ง ใจหยู่หมั้นคือดั่ง หินผั้ง
ยาซิ่งชังไพ่ไท จิ่นข้า
ให้ค่อย ฟั่งคำเจ้าจอมหัว สอนดั่งมานั้น
ขัมเหล่นเจ้ายอไว้ ไส่หัว ฯ

๏ เจ้าจัก ดาท่อนท้าวนครใหญ่ เลียนพานนี้แล้ว
โงงโงง คึฮางแส่งส่วงเมือง ดังก้อง
เขาก็ ชมงันขึ้นดาวะดิงสา พ้อมยื่
แม่นว่า ได้หมื่นมื้อหายเส้า สว่างกะสัน ฯ

๏ เมื่อนั้น ท่วนท่วนท้วงกองใหญ่ ชะบัดไช
แองคอนเดินบ่าวพล ยวงย้าย
พลหนาล้นเหลือตา เดียระดาด
ยังดื่นดั้นแสนท่อ เมืองหลัง ฯ

๏ แม่นว่า เถ้าแก่ฮ้ายพัดเกิด งามเลิงซวดนอ
ก็เพื่อ บุญบาเจืองห่มหัว ฝูงข้อย ฯ

๏ เมื่อนั้น เพื่อง ๆ กั้งครอาด พานคำพุ้นเยอ
ไหไหยกย่างเงย ยวงย้าย
หลิงเห็น พลหลวงแส่สามทาง แค้นคั่ง
เสียงสนั่นก้องคุงฟ้า ฟากพรหม ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทท้าวเถิงแม่ กองทูน ?
พลหลายเหลือคั่งนา นองก้าง ฯ

๏ ภูวนาถท้าวเซาจอด มวนพล
พังพายเหลือท่งเพียง ฮิมน้ำ
แถนลมเจ้ากองทูน ลงขาบ
พระบาท ขึ้นสู่พื้นบาลังฟ้า ฮอดดีแต่ลือ ฯ

๏ ทุกสิ่งพ้อมของฝาก บันนาการ
มีผ้นแคงหมื่นฮ่ำ แฮดั้ว
เมื่อนั้น ภูธรท้าวเจืองหาน ต้านตอบ
(ชี้ฮ่างให้บาท้าว พากพอย) ฯ

๏ เฮาก็ ขึ้นกิ่งท้าวสเวยราช เลี้ยนพานหั้นแล้ว
พยาอินท์ วางเมืองสวางมอบเวน วางไห้
กับทัง บรพานพ้อมควงแถน มวนมอบ เฮาแล้ว
คุนท่านไท้ลือถ้วน ทั่วแดน ฯ

๏ เฮาก็ ย้ายหมู่ช้างมาฮอด กองทุน เพื่ออัน
ดูแดนหิวจอดเซา ทันนั้น
เมื่อนั้น แถนถมเจ้ากองทุน น่บบาท
ไหว้พระ เจ้าคิวส้อยเจืองท้าว ท่านเซง ฯ

๏ เต็มนั้น พงชาติเชื้อท้าวไหย่ ขุนเกวแท้แล้ว
ตายเปนผีฟ้ามวน มาพี้ ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทท้าวสะเด็ดจาก กองทุน
ยอพลไหลหลั่งนอง เนืองน้ำ
เสียงสะเทือนช้างเกานัน เนืองหิ่ง
คือดั่ง ฟ้าสนั่นก้องเสียงเท้า ทั่วพน ฯ

๏ แม้งนึ่ง ข้ามย่านกว้างเถิงเขต กัมมาพุ้นเขย
ภูธร เซาส่ำลาจอดนอน ทันนั้น
เมื่อนั้น แถนงวงเจ้ากำมา ขลไหย่
คิดฮอดฮู้คนึงแจ้ง ชู่ลอง ฯ

๏ คอนที่ ถงขาบท้าวพระบาท เจืองหานชอบแล้ว
ชาติ คนจังไฮมาปเวร นำด้วย
ลาดูได้บันนาการ หลายหลาก
ผ้าทิพได้โดยฮ้อย มอบมวน ฯ

๏ กับทัง แก้วล้านลูกหน่วยประเสิด มนีวัน
ถวายบังคมแก่เจือง ประนมไหว้
แต่นั้น แถนงวงเจ้ากำมา ก้มขาบ
พระบาท ขึ้นสู่พนบาลังฟ้า ฮอดคี่ แด่ร้อ ฯ

๏ ทุกสิ่งพ้อมของฝาก บันนาการ
มีผืนแฮหมื่นฮ่ำ กองแก้ว
กับทัง ขาวส้านช้างทังนาง ฮ้อยคู่
ถวายบาทเจ้าเจืองท้าว ที่เซง ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทท้าวต้านปาก หุมหัว
ขอบที่ แถนงวงมาส่วยเฮา ดีแล้ว
พอปะมานท้าวกำมา ลาเลิก
ขึ้นขี่ม้าผันผ้าย ฮอดเมือง ฯ

๏ เมื่อนั้น บาเจืองท้าวเลี้ยนพาน มนุสโลก
ฮันฮ้นย้ายพลต่อ พากไป
เสียงสะบูก้องเกากัน เคงคื้น
เสียงสนั่นก้องคุงฟ้า ฟากสวรรค ฯ

๏ เมื่อนั้น อินพั่งฟ้าวย้านหย่อน เยี่ยวหยุด
ก็เพื่อ บุญบาเจืองผาบมาร พอยแพ้
เมื่อนั้น พยาอินใช้จตุรา เฮวฮีบ
สู่จ่ง ไปฮับเจ้าเจืองท้าว ลูกกูเทียวเก็น ฯ

๏ เมื่อนั้น จตุโลกท้าวสะเด็ดด่วน มาเบื้อง
เถิงบาเจืองขาบกร กอยไหว้
อันว่า พงกระสัตร์เชื้อพยาอินท์ เทวราช
ยังสั่งข้อยคำแจ้ง เมื่อมาพระเอย

๏ เชินพระบาทไห้สเวยราช เมืองสวาง ว่าอัน
เมื่อนั้น ขวาขวาเสียงกล่าวกอน ถแลงถ้อย
เฮาก็ ชมงันด้วยอินตา เทวราช
ยืนหยู่หมั้นยาซ้าย โค่นคอน ฯ

๏ แต่นั้น เพื่อง ๆ ย้ายปะคือแกว่ง ไกวพลพุ้นเยอ
นองพลไปหมื่นกัน แถวถ้อง
คนมื้อเข้าเมืองสวาง แค้นคั่ง
พิดานดอกไม้มุงกั้ง ค่วนเท็ง ฯ

๏ ปะดับสิ่งก้วยอ้อยปูก เปนกัน
กางพิดานม่านลาย ละวังไว้
เมื่อนั้น ภูมีเจ้าเจืองหาน สะเด็ดด่วน
ขึ้นสู่พื้นบาลังแก้ว แท่นคำ ฯ

๏ เสียงกองค้องเนืองนั้น ตาสนั่น
เขาก็ เชินบาเจืองสู่หอ สงน้ำ
หลิงเห็น ฮอง ๆ เหลื้ยมสุรย์ไส เฮืองโลก
เขาก็ ยอเจ่มเจ้าเจืองท้าว โสดสง ฯ

๏ แต่นั้น เพื่อง ๆ กังคระฮ่ม คันคำ
บาเจืองสะเด็ดสู่หอ สงน้ำ
ตาดูพ้อมอันมี หลายหลาก
น้ำทิพพ้อมจันทะได้ โสดสง ฯ

๏ งามดีนดันเหลือแผ่น นครอินท์
ชาวเมืองสวางเหลือตแล หลิงเจ้า ฯ

๏ แต่นั้น เพื่อง ๆ ย้ายคระฮ่ม เฮียงพาย
บาคานเจียระจากหอ สงน้ำ
บัดนี้ บุญมีได้โดยใจ จงไผ่ จิงแล้ว
ยังดินดันแสนท่อ เมืองหลัง ฯ

๏ ไชยะโชกเพ้ได้ผ่าน เมืองสวาง
สนสนเขาคว่างพาย ยังพ้อม ฯ

๏ ทุกเทสท้าวแสนส่ำ นองมา
เต็มนครสวางขาบบา บุญกว้าง
เมื่อนั้น จตุโลกท้าวฝูงพยา ทังสี่
เลยมอบเมี้ยนวางช้าง แก่เจือง ฯ

๏ เจ้าอี่ท้าวเสวยราช เมืองสวาง
ฝูงนางเนืองมากหลาย เหลือล้น
ภูมีท้าวเจืองหาน แถลงกล่าว
ขอบที่ จตุโลกท้าวปุนบ้อง ปูกแปง หั้นแล้ว ฯ

๏ กันนั้น แถนงวงพ้อมแถนเม็ง แถนมิ่ง ก็มา
เขานั้น ทงบ่อแก้วเคยส้อง ส่วยคำ ฯ

๏ แถนโกไก้แถนถ่าว แถนเพื่อง ก็มา
มีลวาคำหมื่นตัว ถวายเจ้า
แถนหมอกพ้อมแถนตา กาบิ่น ก็มา
มีพายสานหมื่นตัว ถวายเจ้า
แถนสิงพ้อมแถนลม แมนส่อง ก็มา
เขานั้น เต้าส่วยท้าวมีค้อง คู่เงิน ฯ

๏ บัดนี้ เฮาก็ตาดูได้แสนแถน เต้าส่วย เฮาแล้ว
ภูวนาถต้านเยี่ยซ้อย ไซ่ลือ ฯ

๏ มิ่งเยี่ยะ ไปไส่ท้าวทุกที่ กินเมืองเที่ยวเนอ
แองคอนผู้คนเซง ไซ้แม่น
ให้มัน ไส่พวกพ้องฝูงแก้ว คู่คน
อาวพายผู้คนดี ข้าเก่า
เมื่อนั่งท้าวแทนที่ แถนงวง ว่าเนอ ฯ

◎ พงส์ชาตเชื้อน้องพี่ เยี่ยลื่อ
กินเมืองหลวงแต่หลัง เหลื่อล้าง
กับทัง ทองสูนข้าคนตี้ ท้าวฮุ่ง
ควนที่ แส้หมู่ช้างเมื่อนั่ง แถนงวง ชอบแล้ว

◎ อันว่า ผู้ก่งท้าวนามนาต ขุนคาน
เปนแถนแทที่เมือง พะถานกว้าง
แต่นั้น เซ็นเซ็นเสียงแซกแมน เมื่อบ้าน
เจืองก็ กะสันเถิงง้อมเมียขวัน ซู้มิ่ง พายพุ้น
ถะพี่ไว้ส้ามเช้า ขวบปาย หนี้แล้ว ฯ

◎ อันนี้ ดูดั่งอุบบาทเบื้องปางหยู่ เซียงเคือ ก็นา
จวนใจกุหยู่มัว เมาง้วน
แต่นั้นเจ้าปาก ต้านจ่าซ้อนทังหมื่น ตื่นเชี่ยง
มิ่งจ่ง เมื่อทูนไหว้จอมสี้ ฮู้ฮ่าง เฮวเถิ้น
เชินพี่ เจ้าสุ่มฟ้ามาพี้ เพื้อนเฮา ฯ

◎ เมื่อนั้น บาก็ก้มขาบไหว้แล้วเลิก เดยดา
ทงถวาค่ำขี่ผยอง ผันผ้าย
แม้งนิ่ง คับคาข้ามเขาดอย เดินประเทส
ถิ่งเขดไก้ก้ำมาแล้ว จอดเซา

◎ ผ่อเห็น วันค่ำค้อยคุ้มมื้ด มัวทางพุ้นเยอ
บาก็เซาส่าถาจอดนอน ทันกว้าง
แองคอนท้าวตื่นเชี่ยง คนิงมาก
ปานนี้ น้องนาตแก้วนางฟ้า พ่าคอง พุ้นแล้ว

◎ แม้งนิ่ง ถมปิ่นเบื้องหนาวหน่วง ออระชอน

ฟังยิน สานสานเสียงไก่ขัน ในบ้าน

ตี้แก่ แสงอรุนขึ้นเทิงดอย แจ้งส่อง
ท้าวก็ ขึ้นขี่ม้าเดยด้า ด่วงไป ฯ
คอนก็ ย่องย่องผ้ายตื่นผา หิมมะเวส
แม้งนิ่ง เถิงเขดไก้กองทูนแล้ว จอดเซา ฯ

◎ ปางก่อนก็ท้าวฮุ่ง เฮานอน หนี้แล้ว
พังพายเหลือท่งเพียง แคมน้ำ
เมื่อนั้น เอกราชเท้าเซาอาบ เอาแฮง
พอปะมานเดยด่วงกาย ไปหน้า
วอยวอยข้ามหลายหลื่ม หิมะเวส
แม้งนิ่ง ถิ่งเขดไก้พิมานแก้ว พี่ตน ฯ

◎ ผ่อเห็น ชะพู่ผ้าวซ้องกาบ แกมคาน พุ้นเยอ
เลี่ยนพานสุดชั่วตา เต็มเยียม
เหลิงเห็น ฮอง ๆ เหลื่อมปาระมี ไหลหลั่ง
แสนติ่วช้างฟูมน้ำ โกตสาน ฯ

◎ ผาสาดแก้วซ้องยอด เลี่ยนถัน
ที่นั้น จอมเมืองสี่แจ่มเมือง นอนหั้น
ทันที่ สายถายพุ้นแมนทง ท้าวนอก
เขานั้น เต้าส่วยท้าวมี่คอง คู่เงิน ฯ

◎ เบืองแง่ซ้ายแมนเตื่อ ผ่าฮองก็มา
ถวายบังคมคว่างพาย ปะนมน้อม
บุรี่นั้นเมืองพา ท้าวหิ่ง ก็มา
เขานี้ เต้าส่วยท้าวมี่ผ้า แผ่นคำ ฯ

◎ ฝูงนี้ เจืองเวนไว้ขุนธาว อ้ายคว่าง ปุนแล้ว
ยังดื่นด้นแสนท่อ เมืองปะกัน ฯ

๏ เมื่อนั้น แองคอนผ้ายเวหา มาฮอด
ขึ้นสู่ง้อมประนมน้อม ชาบถวาย ฯ
๏ เมื่อนั้น ง้อมกล่าวต้านชมชื่น หุมงัน
ก็เพื่อ คนิงจอมเมืองหยู่ยืน ยาวมื้อ
สู่ก็ เนืองพลขึ้นเมือเท็ง หลายขวบจิงแล้ว
หนแห่งค้ายพายพุ้น ดั่งรือหั้นชาม ฯ
๏ เมื่อนั้น แองคอนท้าวตื่นเชี่ยง ปะนมนอบ ฯ
นบพี่เจ้าผิวเผียน ดูกเม็ง ฯ
นองพลขึ้นดาวะดิงสา หลายขวบจิงแล้ว
บุญมากแพ้แถนสร้อง ส่วยพาย ฯ
๏ ทุกเทสท้าวเต้าส่วย เนืองนอง ฯ
บันนาการมีมากหลาย เหลือล้น
มีทัง บริวารน้อมนางสวรรค เก้าหมื่น
ถวายบาทเจ้าพอฮู้ ฮ่างอวน ฯ
๏ อันนึ่ง อินทราชท้าวเวนมอบ เมืองสวาง
จอมเจืองปุนหยู่กะเดิม สมล้าง
อันนึ่ง จตุโลกท้าวทันทอน ทังสี่
ซ้ำมอบม้วนวางไว้ ช่างเจือง ฯ
๏ ก็เพื่อบุญมากเท้าทุกแห่ง หุมงัน
บาเจืองปุนได้นา นานแล้ว ฯ
๏ เพื่อว่า คิดจอดเจ้าทุกค่ำ วันคืน
เซ่น ๆ ชลเนตไหล เหลือกั้น
ก็เพื่อ คนิงเถิงเจ้าจอมสี่ เค้าแก่น พายพื้
ก็จิ่ง จำข้อยหว้ายย่านฟ้ามาพี้ เพื่อบุญเจ้าพี่ ฯ

๏ เมื่อนั้นคอนก็ นบนอบนิ้วแล้วเอิก สาลง
นำบันนาการเถิงคว่างพาย ประนมน้อม
บุญเฮืองเจ้าเมืองสวาง ยสไหย่
มอบสั่งถ้อยคำแจ้ง ชู่ปะการ ฯ
๏ เจืองก็ วางเมืองให้หุมพาย อ้ายคว่าง
เวนทัง บริวารพ้อมนางสาว หกหมื่น
มวนมอบให้อ้ายคว่าง ยูปุน ฯ
๏ อันนึ่ง ผาแผ่นท้าวเทวราช อินทา
เอามาปงตื่มนาง นงหน้า ฯ
๏ เมื่อนั้น ชะพู่หน้าอ้ายคว่าง หุมงัน
ยอบันนาการถวายใส่หัว หุมเก้า
บัดนี้ ปาดถนาได้โดยใจ จงไผ่ จิงแล้ว
แม่นว่า เถ้าแก่ฮ้ายชราล้า ล่วงเถิง ก็ดี ฯ
๏ ยังเล่า พัดกล่าวตั้งดอกคาบ เปนดีมากนอ
ก็เพื่อ บุญบาสีห่มตัว ฝูงข้อย ฯ
๏ อันนึ่ง พระบาทท้าวยังตั้ง ตูมา
คันว่า เถิงเดือนสามคอบเวน เวียนขึ้น
(ราสีย้ายยองเถิง ปีไหม่)
ปีเก่าตั้งระดูถ้วน ถ่ายแถม ฯ
๏ ตูจัก ผันสายเงินสายคำซั่งแนน เมืองฟ้า
ตามเดิมต้ามนาคอง สันเก่า
ฮีตแต่เก่าถนอมไว้ หย่าวาง ฯ

๏ ให้บอกเจ้าผู้ผ่าน เดียนพาน ว่าดาย
เมื่อนั้น เจ้าปากแล้วฉาพาก พิมานคำ
นางก็ เดินพดก็อซู่พาย มวนพ้อม
หลิงเห็น วันไส่แจ้งอุทัย เท้าเที่ยง
แม้งนิ่ง วันวิ่งค้อยคดาซ้อน ซอบเต้มน ฯ

๏ แต่นั้น ทุกท่วยท้าวเนาเน่ง นิทชา
คอนคอนหลับชั่วยาม นอนพ้อม
ดีแก่ ฉมไกวพ้าวแกมตาน ก้านสั่น พุ้นเยอ
นงถ่าวง้อมไจซ้อง ซอดกะสั่น ฯ

๏ พั้งยิน คืน ๆ ก้องดั้งสั่นั้น ไนเมือง พุ้นเยอ
ไนเดียนพานตื่นนั้น ทุกค้าย
ฮมฮมห้างถวานั้น เนื้องหิ่ง
(ทุกที่ย้ายพดถ้า แห่แหน) ฯ

๏ เฮาจักข้ามย่านพ้าเมือสู่ เมืองสวางก่อนแล้ว
(สูจ่ง ดาเพนหางหอก ยายยังด้าง)
เมื่อนั้น เดิงเล่มพ้อมซุนสม อ้ายคว่าง
ก้มขาบเจ้าปะนมน้อม นั่งถวาย ฯ

๏ บัดนี้ สี่แจ่มเจ้าสะเด็ดจาก เดียนพาน
ทงสวางเมืองหยู่ยื่น ยาฮ้อน
เมื่อนั้น นางก็ทยานตนขึ้นเวหา ปอมเมก
ม้าแผ่ผ้ายอนั้นต่อ ติวตาม ฯ

๏ คื่นคื่นก้องกองไหย่ หอยสังข์
ทังนนดีพาดพิน โพนโหด ?
เสียงนั้นเท้าดาวะดิงสา เดงคื่น
คือดั่ง พ้าแตกต้องฉมแล้ง ถ่วงฝน ฯ

๏ ทุกที่ท้าวคุ้มมิด มัวทาง
ไหดพดแพนหลั่งหฉาม เหลือล้น
แม้งนิ่ง เถิงที่นะที่น้ำกองทุน เซาจอด
ฝูงพวกพ้องดาเช้า แต่งพา ฯ

๏ ผ่อเห็น วันวิ่งค้ายมัวมิด เสียแสง พุ้นเยอ
พดก็อพักบ่อนั้น นอนพ้อม ฯ

๏ เมื่อนั้น นงถ่าวง้อมเสวยราช บันทม
ออระซอนหลับชั่วยาม ไนผ้า
ดีแก่ แสงสุริย์ขึ้นเท็งดอย แจ้งส่อง
ฮื่นฮื่นย้ายพดต่อ พากไป ฯ

๏ สี่แจ่มเจ้าสะเด็ดจาก กองทุน
พดก็อหฉามหลั่งไป ปุนย้าย
คับคาข้ามหลายหลื่ม หิมะเวส
แม้งนิ่ง เถิงเซดไก้กำมาแล้ว จอดเซา ฯ

๏ นงถ่าวง้อมเนานั่ง สาดา
ถ้าถ้ามือฉูบทอง โทมกั้น
ก็เพื่อ คนิงเถิงไท้เจืองหาน ผัวมิ่ง กุ้พุ้น
น้องจิ่งเมือฮอดท้าวไนห้อง แห่งเดียว ฯ

๏ แต่นั้น ฮื่นฮื่นก้องเสียงเสพ นนดี
ควนควนหัวอะเห่ยดา วะดิงพ้า
แองคอนข้าคนเซง ไช้แม่น
(พอเมื่อ วันเฮือก้าเขียวขึ้น ขาบถวาย) ฯ

๏ ย้ายย่างพ้าวเฮวฮอด จอมเมือง
ทูนจอมสี่แจ่มเจือง บาท้าว
เมื่อนั้น บุญเฮืองเจ้าเมืองสวาง ยสไหย่
เดินหนุ่มเหน้านางพ้า คู่คน ฯ

๏ ดู่จ่ง ไปฮับเจ้าสีแจ่ม จอมเมือง
เชิญจอมนางเทียวมา ยาช้า
กับทัง พิงคนาพ้อมขุนแถน ทุกหมู่
ให้คาดช้างสานแก้ว เกืองคำ ฯ

๏ อื่นอื่นพ้อมชาวเทพ เมืองสวาง
เตาตาพดออกมวน แหนเจ้า
ฝูงข้า เชิญสีแก้วทงเมือง เสวยราช จิงเถิ้น
ผู้ผ่านพื้นจอมเจ้า ฟ้าคอง หั้นแล้ว ฯ

๏ ดูก็ คึดใค่เจ้าจงจอด ทุกวัน มากแล้ว
เยียวบ่อ เหนจอมสีพระแม่เมือง ปางนี้
อันนึ่ง จตุโลกท้าวคันทอน ทังสี่
ยังเล่า ถามข่าวต้านพระเมืองเจ้า สำฮานแด่ฮือ ฯ

๏ เมื่อนั้น คันฮ่มกั้งส่องขอก ฮิมทาง
กางพิดานม่านดาย ละวังไว้
(เคง ๆ ก้องกองเกา แกมแส่ง
เสียงสนั่นก้วคุงฟ้า ฟ้ากสวรรค์ ฯ

๏ เมื่อนั้น พรหมเทพท้าวสะเด็ดด่วน ถีดา
เสียงนันพายจอดเกย เฮียงฮ้าน
หลิงดู แพนบัวก้ามกางเชียง เจ็ดโกฏ
ม้าและช้างอะนันต์ต่อ คิ้วตง ฯ

๏ แหนแห่ง้อมนงถ่าว นางพรหม
(มาเนา ในนครสวางพ่างบา บุญกว้าง)
หลิงเห็น นักสนมท้าวเต็มโฮง กากาด
นมตุ่มตั้งผิวเหลื้อม ส่องใส ฯ

๏ ทุกหมู่พ้อมเหน้าหนุ่ม เสมอกัน
คิ่งชาวแดงดั่งคำ ในเบ้า
เมื่อนั้น จอมเมืองยอเยียวมือ ฮับพี่
ผันแนบนั้วผายขึ้น ดู่โฮง ฯ

๏ สองแจ่มเจ้าประชิดฮ่วม เฮียงกัน
ลำลำบายจูบชม เฮียงซ้อน
คึคเมื่อ ฮาเฮียงห้องพายหลัง เมืองสุ่มยามนั้น
ก็หาก ฮักซวดพ้นเหลือแท้ แพ่งประมาน ฯ

๏ บัดนี้ บุญมากได้มาเกิด ดอมกันนี้แล้ว
คือดั่ง อินดงชูฮ่วมฮม เฮียงซ้อน ฯ

๏ ชู้ แต่น้อยเจ้าแจ่ม แขวนขวัญ พี่เอย
บุญบ่อ เคยไกลกันกึ่งมา เหนหน้า
เฮียมจัก เชิญขวัญแก้วจอมนาง พระพี่
มาหยู่ย้าวสะเถียนหมั้น หมื่นปี ฯ

๏ บัดนี้ บุญมากล้นแสนท่อ เมืองหลังมากแล้ว
ยูท่าง (เนาพิมานหมื่นนาง นอนล้อม)
เฮาก็ ปาถนาขึ้นมาเทิง เทวราช จิงแล้ว
บัดนี้ บุญดุได้โดยด้าม เทียวพลัน ฯ

๏ ทุคท่อยท้าวแสนลำ เนืองนอง
มวนมา เต็มนครสวางขาบเจือง ทังง้อม
แต่นั้น ภูมิผู้พยาหลวง ท้าวกว่า
กัวหย่อนย้านเจืองท้าว ท่านเซิ่ง ฯ

๏ ยามเมื่อ ซนฮาบม้างเทที่ เงินยาง ที่พุ้น
กวนเฮา ในเงินยางตุ่มนอง ดอมท้าว
บัดนี้ บุญมีได้กินเมือง ทางเทส
แฝงพ่างไก้กองทุนแท้ แทบชด ฯ

◎ ควนที่ นองพลขึ้นเมืองสวาง ทูนยี่ควนแล้ว
เฮานั้น เชยตาบเจ้าเจืองท้าว ท่านเซงแท้แล้ว ฯ
◎ แม้งนั่ง วันค่ำค้อยเวียนขอบ เขาเสมรพุ้นเยอ
เคือ ๆ เสียงกว่าเมือง พอยต้าน
รือจัก นองพลขึ้นควงสวรรค์ พ้อมเพื่อนได้เด
แหนงว่า หยูตื่มต้ายตะวังตั้ง เชือนแซงขอบแล้ว ฯ
◎ เมื่อนั้น ออระม่อยหน้าท้าวกว่า คิดคาม
จาระจาตอมกว่าเมือง พอยต้าน ฯ
◎ เฮาก็ ออกส่วยท้าวฮอยยาก หลายปะการ
ซามแล
ซาติ แนวจังไฮซวดปะมาน เหลือล้น
บาก็ ฮิงพลได้สามแสน สองหมื่น
ฮื่นฮื่นถั่นนาภว้าง ซู่พาย ฯ
◎ แม้งนั่ง เถิงเขตไก้เทวราช คีรี
บาดานเมินผ่อเมือง ทุกด้าย
ทันที่ ส่วยถวยพุ้นเมืองอินท์ เทวราชเฮาแล้ว
เกสธาตุพระเจ้าดูเหลือม ส่องแสง ฯ
◎ แม้งนั่ง ข้ามเขตกว้างเฮวฮอด เมืองสวาง
มวนพลแพนจอดเซา เฮียงฮ้าน
บาก็ นำทางเท้าเถิงเวียง ตะวังราช
ขึ้นสู่ท้าวเจ้าหมื่น ตื่นเซียง ฯ
◎ มันก็ อวนทางขึ้นเมือเท็ง เถิงท่าน
กัมขาบไหว้ทูนท้าว ที่เซิ่ง
เมื่อนั้น บาบุนเจ้าเมืองสวาง ยสไหย่
ต้านก่าวถ้อยคำแจ้ง ซู่ปะการ

◎ ซอบที่ ภูวนาถท้าวมาส่วย บันนาการนั้นแล้ว
มีเงินทองมากหลาย เหลือล้น
(บัดนี้เฮาจัก ตัดเสียเสี้ยงกัมเวร วางโทส
เมื่อนั้น กว่ากันบนอบนั้วทูนไหว้ ใส่หัว ฯ
◎ เมื่อนั้น ภูวนาถต้านเดินหมื่น ตื่นเซียง
มิ่งเยี่ยะ ไปขอตัดกัมเวรแห่งพยา แกวเจ้า
ตาดูได้ผืนแคง ควนคู่
แก้วลูกเต้มมะนีย้อย ยอดคำ ฯ
◎ ขอแก่ ภูวนาถไท้ท้าวกว่า ตัดเวรนั้นตาย
ยาให้เปนเวรเวียนคอบคิ่ง ตนเจ้า ฯ
◎ เมื่อนั้น คอนก็กัมขาบเจ้าแล้วเถิก ตาเมือ
เถิงจอมหัวกว่าเมือง พอยต้าน
บัดนี้ บุนเฮืองเจ้าภูมี ยสไหย่
เมียนสั่งข้อยคำแจ้ง เมือมาพระเอย ฯ
◎ ขออะนุยาตท้าวปะบ่อย วางเวรนั้นแด่
ขอหย่า เปนเวรเวียนคอบคิ่ง ตนเจ้า
เมื่อนั้น ราชาเจ้าเมืองแกว แถลงกล่าว
ขอให้ ตัดขาดเมี้ยนเวรฮ้าย สว่างเสียเทียวเถิน ฯ
◎ เมื่อนั้น คอนก็ทูนบาทแล้วกัมขาบ ลี่ลา
เถิงบาเจืองขาบถวาย ถวินไหว้ ฯ
◎ บัดนี้ ภูวนาถไท้ท้าวกว่า ขุนแกว
วางเวรเสียแก่จอม ไจก้า
ปาถนาให้เปนนาม เชื้อซาต
ตัดขาดเมี้ยนเวรฮ้าย สว่างกะเลิม ว่าอัน

๏ เมื่อนั้น พระบาทต้านจาหมื่น ตื่นเชียง
เฮาบ่อ กัวเกงสังหมู่เวร เงียนต้อง
เฮาจัก ซวนเทม้างป่าบั้ง หมดบาปปางนี้
(มิให้ซ้องคาไว้ หว่างได) ฯ

๏ ควนที่ซวนกว่า ล้างก่งท้าวเสวยราช กองทุน
แนวภูธรหยู่เมือง พายพุ้น
เสวยสุขล้างเมืองเพียง พายลุ่ม
ยามเมื่อ มาฮอดพื้นพิมานแก้ว แผ่นเดียว ฯ

๏ เฮาจัก ปุนเมืองให้แถนลม แมนส่อง
ไว้แก่อ้ายดูถ้า ส่องปุน ชอบแล้ว
เฮาก็ เวรเมืองให้จอมสี่ เสวยราช
คันว่า ถดชั่วเมี้ยนมาพี้ พ่างเฮา ฯ

๏ ไว้แก่ท้าวนั้นชื่อ เมืองสิงห์
เปนแถนสิงสิบแนว นานเจ้า
อันว่า ฝูงเชาขึ้นมาเทิง พ้อมยี่
เฮาก็ ไล่ซู่พ้องกินถ้วน ซู่คนหั้นแล้ว ฯ

๏ อันที่ พงส์กะสัตร์เจ้าจอมนาง อั้วค่า กูนี้
ยังหยู่ย้าวในห้อง แห่งเมือง
อวนกะสันเถิงน้องนงสี่ โสมมิ่งกูพุ้น
พี่ก็ มาฮอดฟ้าสามเช้า ชวบปี หั้นแล้ว ฯ

๏ ก็บ่อ เหนแจ่มเจ้าทันที่ ทางใด
ขวันหย่าออนหยู่โฮง เฮือนย้าว
อวนก็ ปุนแปงไว้คันดี เซาจอด
เฮืองเฮือเหลือมมะนี้ย้อย ยอดคำ ฯ

๏ ไว้ถ้าน้องสีแจ่ม จอมเมือง
(หอหงส์ยนต์ยาบทอง ทอมถ้า)
กับทัง บริวารพ้อมนางพม สามหมื่น
ไว้แก่น้องนางอั้ว ค่าปุน ฯ

๏ อันที่ เจ้าอู่แก้วน้อยนาด นงฮาม
พงสาสายแห่งปะกัน พายพุ้น
ยังเล่า คิดเถิงอ้ายไดเด นั้นบ่อจานอ
ฮู้ว่า มีผู้ซ้อนพายพุ้น เล่าลืมแล้วรือ ฯ

๏ ก็บ่อ เห็นแจ่มเจ้าพ้อมพ่ำ เนืองนอง
พี่ก็ จวนใจคิดฮ่ำคอง คนึงน้อง
เฮียมก็ ยังคาดไว้คันโท ผาสาท
เฮืองเฮือเหลือมมะนี้ย้อย ยอดคำ ฯ

๏ มีทัง สาวซวงไซ้ได้แปด พันปาย
คันว่า มรนาตายฮอดเฮา พายพี้
เฮาจัก เวรวางไว้คันโท ผาสาท
ไห้แก่น้องนางแก้ว หยู่ปุน ฯ

๏ อันว่า แพงมาดน้อยเจ้าแจ่ม มะเหสี พี่นั้น
ยามเมื่อ มรนาตายจากปะกัน แถวพุ้น
ก็ท่อ ดวงเดียวแก้วเทียมองค์ กูพี่จิงแล้ว
ละน้องไว้เปนหม้าย ซากตาว ฯ

๏ ฮู้ว่า มรนาตล้มถดชั่ว นำกู บ่อนอ
ฮู้ว่า มีเสนหาฮ่วมส่อง สมซู้
ฮู้ว่า ยังแสวงต้นตอมอวน อันอ่าว
ฮู้ว่า หลงกิ่มก้ำแดนฟ้า ต่างหลิ่ม บ่อฮู้ ฯ

◎ พี่ก็ ปุนถ้าเจ้าผาสาด สายยน
ชื่อว่า มะนี่วันไส่ส่องงาม เงาแก้ว
ขวนกั๋ เหงางองถ้าฝูงนาง ทุกค่ำจิ่งแล้ว
ยังจัก มาฮอดห้องนครฟ้า ฮ่วมเฮาบ่อนี้ ฯ

◎ อันว่า ฝูงเผ่าเชื้อเชื้อยมุ่ง อามกาน
ทังนางเซงซ่ำเขา ขุ้นเฮือง
เฮาก็ ปุนแปงไว้เมื่องหุม ไก้พ่าง
บัดนี้เฮาจัก ขึ้นสู่ท้าวเมตไตม้าง บาปเวร ฯ

◎ คิดเมื่อ ม้างต่างท้าวเลี้ยมิ่ง พงส์พันธ์เพื่อนนั้น
อันว่า ผัวเมียตายจากกัน ดูฮ้าย
เยี้ยวท่อ เวราฮ้ายอะเวจี จมจุ่ม
บาปก่อกั้วหนาแท้ ที่ตน ฯ

◎ ควนที่ การะวะน้อมแก้วเกส พระจุดา
เอาบุญมาไส่หัว ปะนมน้อม
เมื่อนั้น พมเมืองส้างกองพุญ ยสไหย่
เฮาจัก แต่งดอกไม้เทียนพ้อม พ่ำมวน ฯ

◎ ถวายเกสน้อมพุทธบาท บังคม
ลำลำมื้อยื่นเทียน ตามไต้
บูชาแก้วจุดา เกสาธาตุ
เดินแต่งพ้อมวันนี้ คู่คน ฯ

◎ นับแต่ เทียนคำได้ส่องอักโขปาย แสนคู่
ปะดับดอกไม้มวนพ้อม พ่ำหลาย ฯ

◎ เมื่อนั้นภูวนาถต้านเดินหมื่น ตื่นเซี่ยง
(ขวาๆเสียงสั่งการ กอยถ้อย)

มิ่งจ่ง เอาเทียนคำพ้อมบุปผา หลายหลาก
ไปบูชาพระเจ้าในห้อง แห่งอินท์ ฯ

◎ เมื่อนั้น คอนขาบแล้วสะเด็ดด่วน ลีลา
ทงอาชะไนขี่ผาย ผันขึ้น
เถิงที่ นครหลวงชั้นเมืองอินท์ เมินมุ่ง
เฮืองเฮือเหลื้อมดูแจ้ง ส่องงาม ฯ

◎ แม้งนั่ง เถิงค่วงกว้างแก้วเกส จุดา
ลำลำมื้อยื่นเทียน ตามไต้
บูชาแก้วจุดา พระธาตุ
เฮืองเฮือขึ้นเถิงเท้า ฮอดพม ฯ

◎ เซงซ่ำเท้าทุกแห่ง สาธุการ
ฮอยที่ บุญบาส์แต่หลัง เหลือล้าง
ขอแก่ จุดาแก้วอินตา ม้างบาป
แม่นชื่อ เวรเก่าเกี้ยวกัมให้ ห่างเสียแด่เนอ ฯ

◎ เมื่อนั้น คอนก็นบนอบนิ้วทูนองค์ พุทธฮูป
ก้มขาบแล้วทยานขึ้น ขี่ถวา ฯ

◎ ย่องย่องผ้ายควงเทพ วะคิงสา
ดงมาเถิงแจ่มเจือง ทั้งง้อม
เทียนคำเจ้าทังสอง เฮืองเฮือเฮวพุ้น
อินท์ดื่นท้วงทังค้าย ซู่ควง ฯ

◎ เมื่อนั้น พระบาทท้าวทังแจ่ม จอมนาง
ยอมือทูนไส่หัว หุมไหว้
เฮาจัก ตามเหิงไว้หลายปี ย้านบาปเฮวแล้ว
ภูวนาถต้านถามถ้อย ไซ่ถือ ฯ

๏ เมื่อนั้น ทุกเทศท้าวสังคัดหยู่ ฟังกอน
ฮมฮมตกแต่งเต็ม อาฮามกว้าง
ยอกงแก้วกองคำ ปั๊กปื้น
เฮืองเฮื่อต้นกะถินท้าว หมื่นกอง ฯ

๏ เขาก็ ควัดฮูบตั้งเดียนดอก บัวสี
ผาน ๆ ดมแกว่งไกว ปิ้วเบื้อง
(หลายกองท้าวทำทอ เค้าเคือง
แล้วเล่าไหว้ปะนมนิ้ว นอบถวาย) ฯ

๏ ขอหย่า ได้พากแก้วทั้งแม่ มาดา
ทั้งพงสาซู่คน มวนพ้อม
ไปพายหน้าสงสาร เทียวท่อง
ขอให้ ได้เกิดไกล้เมตไตเจ้า แจ่มบุญ ฯ

๏ เขาก็ กั้มขาบแล้วลุกเลิก เลยยอ
ควนควนเสียงเฮ่งสำ แถมซ้ำ
ผ่าน ๆ เหลื้อมพานตาวัน ไปก่อน
ยอฮ่มกั้งกะถินไว้ คู่กอง ฯ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมเขียนสาก เนืองนัน
เอาไปเวนคู่กัน มวนพ้อม
ว่อนว่อนก้องเสียงเป่า หอยสังข์
ทั้งนนตี่ดูดแถ เสียงก้อง
สะบัดไชซ้ำควนนัน เคงคื่น
เสียงสนั่นก้องคุงฟ้า ฟากสวรรค ฯ

๏ พมดื่นท้องทุกแห่ง โมทนา
ขอกองบุญส่วนโดย ตามเจ้า

แต่นั้น เฟือง ๆ กั้งครฮ่ม พานคำ
จอมเมืองสะเด็ดนั่งเทิง พิมานแก้ว
นงสีเจ้าจอมนาง ง้อมม่วน
ขึ้นขี่ซ้อนพิมานแก้ว ฮ่วมเฮียง ฯ

๏ ดูชวดแท้พ้นแพ่ง พิมเมืองชวดขึ้น
พานคำไกวแกว่งงา เงยย้าย
พดหลามขึ้นเมือเทิง เทวราช
แม้งนึ่ง เถิงเขตไกล้ดุสิตาแก้ว จอดเซา ฯ

๏ ฮื่นฮื่นสั้นเหลือที่ ทุกพาย
มวนพดหลวงจอดเซา ทั้นหั้น
ฮอง ๆ เหลื้อมวิไชยน เก้ายอด
ผาสาทน้อยเดียนล้อม หมื่นกัน ฯ

๏ ยาบยาบย้ายแห่เคือง กันฉิน
ทุงยูเฮียงฮ่มบาน บังกั้ง
เมือง ๆ เหลื้อมพานตาวัน ไปก่อน
เสวตฉัตรฮ่มกั้งบังซ้อง ซ่องาม ฯ

๏ ดีแก่ ว่อน ๆ ก้องเสียงเป่า หอยสังข์
ทั้งเพงแคนขุ่ยขอ ออระอึ้ง
คุมคุมก้องเสียงกอง เนืองแต่ง
เมื่อนั้น ภูวนาถไท้เจืองท้าว เดือนตาม ฯ

๏ เอกราชไท้ท้าวกว่า มวนพด
เห็นบุญเฮืองแห่เจือง ทั้งง้อม
ไย่ไย่ย้ายพดหลวง ไหลหลั่ง
เถิงแห่งห้องอาฮามกว้าง จอดเซา ฯ

๏ เมื่อนั้น เอกราชท้าวผู้ผ่าน เมืองสวาง
ประนมมือถวายบาทบง ประนมน้อม
เมื่อนั้น พุทโธเจ้าเมตไตทอง ตนประเสิด
สะเด็ดขึ้นฮ้านบาลังแก้ว เทสน์ธัม ฯ
๏ กับทัง เถราเจ้าแสนตน นบนั่ง
ฟังพระผู้เมตไตเจ้า กล่าวธัม ฯ
๏ ทุกเทสท้าวให้เชื่อ กองบุญ
ฮักสาสิลโยตยืน ยาวพ้ำ
พระก็ เทสนาถ้วนหลายกันท์ แล้วหย่า
เทียนไหย่ ตั้งต่อหน้าเลื่ยนไว้ หมื่นถัน ฯ
๏ เมื่อนั้น เขาลั่นค้องระคังคื่น เคงนัน
ควน ๆ เสียงสาธุการส่งนำ เลยแล้ว ฯ
๏ พู่ง ๆ พ้อมไส่บาต เต็มอาฮาม
หนัว ๆ บาแจกทาน ปุนแล้ว
เขาก็ ยอเคนเจ้าเถรา สันคู่
แผ้วซู่ต้านดูล้วน ฮ่าบงาม ฯ
๏ บัดนี้เฮาจัก สมมาเจ้าเมตไต ดวงยอด
แต่งเคื่องพ้อมเลียนไว้ หมื่นถัน ฯ
๏ ทุกเยื่องพ้อมหมากแขบ พูลวง
ทังเทียนคำหมื่นดวง เลียนไว้
สมมาเจ้าเมตไต ตนประเสิดจิงเถิ้น
ข้อยก็ แต่งดอกไม้เทียนพ้อม โกตถวาย ฯ

๏ ขอแก่ พุทโธเจ้าตัดบ่อย วางเวร เทิ้ยวเถิ้น
ขอหย่า เปนเวราแก่ตน ตัวข้อย
เมื่อนั้น เมตไตเจ้าแสนตา หลิงต่ำ
ต้านไต่ข้อคำแม้ง แม่นธัม ฯ
๏ บัดนี้ มหาราชท้าวผู้ผ่าน เมืองสวาง
ควนที่ ฮักสาสิลซู่วัน จิงแท้
เมื่อนั้น บาเจื่องก้มบายตื่น ไตเกส
ไหว้พระแก้วเมตไตแล้ว เลิกดา ฯ
๏ สว่า ๆ พ้อมเขาเกือน เพงผาย
หัว ๆ นันคู่คน มวนพ้อม
เมื่อนั้น ภูธรท้าวบาบุญ ย้ายย่าง
เสียงสนั่นก้องคุงฟ้า คื่นเคง ฯ
๏ เพื่อง ๆ ถังคตทะฮ่ม พานค่ำ
บาเจื่องสะเด็ดขึ่เทิง พิมานแก้ว
กับทัง มะเหสีแก้วโสมงาม ง้อมมาต
ขึ้นขี่ช้างตอมเจ้า ฮ่วมเฮียง ฯ
๏ ผู้ถังท้าวทงเทส เมืองสวาง
พลก็อหลายหลั่งลง เลยย้าย
เถิงแดนด้าวบุญเฮือง แมนส่อง
ลดเคื่องช้างทังม้า จอดเซา ฯ
๏ ผ่อเห็น วันวิ่งค้อยเวียนขอบ เขาเสมรพุ้นเยอ
เสียงนันควานคาดเฮว ฮิงซ้าง
หนัว ๆ เท้าเพตา ตั้งหอก
พลพวกพ้องทังค้าย ลงนอน ฯ

◎ พึ้งยิน ฮว่าน ๆ ฟ้าฮ้องฮ่ำ ฮวายเสี้ยง พุ้นเยอ
พายหินเฮียงไก่ขัน ขานก้อง
แม้งนิ้ง สายฮายขึ้นฮอง ๆ แจ้งส่อง
ภูวนาถเจ้าทองล้าน ป่าวพล ฯ
◎ บัดนี้ สมบัดแก้วเนืองนอง นับโกตจิงแล้ว
ก็เพื่อ ส้วยบาปฮ้ายบุญขึ้น ข่มเต็ง ฯ
◎ ว่อน ๆ ก้องเสียงเป่า หอยสังข์ พุ้นเยอ
ฮมฮมพายแปดกือ กอยย้าย
หลิงเหน แพนหางเหลื้อมขอคำ เจ็ดโกติ
อวนท้านเจ้าทองล้าน ก่อนพาย ฯ
◎ ผ่อเห็น ชะพู่ผ้าวซ้องกาบ ใบคำ พุ้นเยอ
นักสนมคอยหยู่โฮง คองเจ้า
เมินเมื่ยงซ้องตาแล หลิงหล่ำ
เมื่อนั้น พระบาทเจ้าทงช้าง แทบเกย ฯ
◎ เจื้องแจ่มเจ้าสะเด็ดสู่ พิมานคำ
ทังจอมสีพะมิ่งเมือง เฮียงซ้อน
เมื่อนั้น บุญเฮืองผู้พยาหลวง ท้าวกว่า
ไหว้บาทเจ้าเจื้องท้าว เลิกลา ฯ
◎ ฮื่นฮื่นช้างย้องย่าง แกมลวา
พลหลวงไหลหลั่งลง เลยย้าย
แม้งนิ้ง เถิงแดนด้าวกองทูน ทายเทส
ขึ้นสู่ห้องโฮงฮ้าน ฮ่มขวาง ฯ
◎ เมื่อนั้น สีเจ่มเจ้านางกว่า พอยถาม
เปนสันใดจิ่งนาน เฮวนี้
เมื่อนั้น บุญเฮืองเจ้าพยาหลวง ท้าวกว่า
เลยกล่าวถ้อยแถลงต้าน ต่อนาง ฯ

◎ ตู่ก็ เมื่อขานท้าวล้านซื่อ ลือชา
เจื้องก็ ชวนทำบุญมากหลาย เหลือล้น
ตู่ก็ มวนกันขึ้นเมื่อเทิง เถิงยอด
กั้มขาบไหว้เมตไตเจ้า แจ่มหัว ฯ
◎ ก็จิ่ง นานฮอดบ้านเมืองเทส พายเฮาเพื่ออัน
ตู่ก็ พากันเมื่อฮอดเมตไต เปนเจ้า
เมื่อนั้น บุญเฮืองเจ้าเมืองสวาง ยสไหย่
คิดฮ่ำฮู้ คนิงแจ้ง ซู่ลวง ฯ
◎ เฮวฮี่บ ทันจ่าซ้อนทังหมื่น ตื้นเซียง
มาเทิงทูนบาทคำ ปะนมน้อม
บัดนี้เฮาจัก เวนนางฟ้าแสนปาย มวนมอบ
ถวายแก่ สีแจ่มเจ้าทังง้อม ม่วนเมือง ฯ
◎ เพื่อว่า ลดชั่วเมี้ยน (วางคาบ ของเฮา
เมื่อเมืองพมพากพอย พงเชื้อ)
กับทัง หิ้งเฮียงไว้จอมนาง เฮาแต่ง
ทังไพ่พ้อมพลตื้อ มอบมวน ฯ
◎ ก็เพื่อ บุญมากแพ้ทุกที่ เขาขาม
นองมาเต็มนครสวางขาบบา บุญกว้าง
ทงยื่นหมั้นแสนปี เปนเขต
(1) สุกเลิดล้ำเหลือล้น อะเนกนอง ฯ
◎ เมื่อนั้น พระปู่ต้านปุนปาก จาระจา
ตู่ก็ ผายทางมาฮีบเฮว เถิงเจ้า
บัดนี้เฮาจัก ตาพลเข้าชิงเมือง ฟ้าฮ่วน
ผันผ่าข้าแมนม้วย คุ่มคาย ฯ

(1) เนื้อความตรงนี้ไม่ติดต่อกัน เห็นจะขาดไปสักบทหนึ่งหรือสองบท

● แต่นั้น ท้าวทอดก้อยกแตงตอบ กอนงาม
เฮาถ้ำ ปุนพายสานแต่งตี้ ดาไว้
ตัวนึ่ง ไปแสดงเพี้ยงบั้นพาน ยิงตาบ
ทุกท่วยท้าวยอย้อง ว่างาม ฯ
◉ ตัวนึ่งพะพ่อ ไปฮบได้ข้างถ่าว หุนบัง
สามตัวฮุมเพียกหน คืนค้าน
มันแวนก้าแซงขอ สุดขนาด
พระก็ฮักยิ่งแท้ปุนบ้อน เบี่ยนเอา ฯ
◉ ตัวนึ่ง ลิงทองช้างพายงาม คูอาด
ถวายบาทไท้ดุงเจ้า เคืองเมือง ฯ
◉ ภูวนาถท้าวขานเทียว ทันใจ
หลานบุญเฮืองชื่นหัว หุมค้าน
ตัวนึ่ง ไฟผานแผ้วสาขา งามยิ่ง
ถวายแห่ง คำเคืองเจ้าอ้ายหิ่ง เซงงาม ฯ
◉ พระหลิ่งท้าวขานขอบ ออระซอน
นงแพงคิดไค่คาม เมือหน้า
เมื่อนั้น ภูธรผู้ผดควน คำฮุ่ง
จัดหมู่ข้าดาพ้อม แต่งคัว ฯ
◉ พุ่งๆย้ายเขาฮีบ ดาเฮียง
สวาๆวี่แกว่งบั้ว เดียนด้อม
ทวนๆก้องเสียงกอง เคงคื่น
พระบาทท้าวกินพ้อม พ่างาย ฯ
● ฮื่นฮื่นซ้ำเซาเสพ เพงระบำ
ภูธร ทวายสาดี้ถวดเลย ตางแล้ว

เมื่อนั้น ธรรม์ยาย้ายเมือนอน เทิงเท่น
(ผู้แก่นแก้วกนึ่งฮ้อน ฮ่อการ)[1]
◉ ตะแบ่นหน้าหลับตื่น จวนยาม
บาไทเลยเลิกมือ มวนซี้
ทันที่ คำเหลืองเหลือมพาย ๆ แก้วก่
ทีนั้น ท้าวยี่ผู้แพงล้าน พ่อฮาห้นแล้ว ฯ
◉ ซดซดน้ำตาถั่ง แถมนอง
เกงฌาเลยกล่าวโอม บาท้าว
เปนแต่ กัมถองท้าวทวนทัน รือหลีกไดได้
ฮานั้น เปนก้ำพ้าพอยเต้า ดั่งเดียว ฯ
◉ ละคาบไว้ทุขยาก พายหลัง
แทงคอ น้ำลี่เสลี่ยวพ่อเจือง จอมเจ้า
ฮอยที่ เวรต้องท้าวทั้งนาง ปะกอบกันแล้ว
ผู้ที่เหง้ากะหายฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ
◉ เมื่อนั้น ซะซ่อนเนือพยาเจือง ทงพาย
นำสองหลานเลิกไป เปนถ้อง
บุญผายเจ้าจอมเชียง เยาวราช
ดุกจากห้องโฮงกว้าง เผ่นพาย ฯ
● ขาดขาดช้างดุงขึ้ม ไปนำ
บาคานผายเลิกปุน ไปหน้า
ธรรม์ยาผู้ ผดควน ท้าวฮุ่ง
สองก้ำพ้าเนาแล้ง พ่อตาย ฯ

(๑) ความตอนนี้ดูเหมือนขาดไปบทหนึ่ง

๏ พู่งพู่งย้ายเมื่อฮอด เชียงคาน
ปุนคำควนสั่งนาย ไพถ้อย
มิ่งจ่ง เมื่อเถิงไท้เยียคำ ท้าวหิ่ง นั้นเนอ
แหนแก่ เจ้าติวถ้อยไจแจ้ง ซู่อัน ฯ

๏ พระหลิ่งหน้านบบาท เถยถา
ผันทางเฮวฮีบเดิน คนผ้าย
ขาก็ เมื่อเถิงไท้วันทา ทูนบาท
ทุกที่ค้ายเชียงถ้าน ถ่วงมา ฯ

๏ พระบาทเจ้าท้าวฮุ่ง บาซาง
กับทัง ราชาพระเจืองถุง ธรรม์เหง้า
บุญขวางไท้ทังสอง มวนมาก
ขันจัก ฮบต่อซ้างพ้ำฮ่วน ตุมวาง ฯ

๏ ขะซ่อนหน้าถ้าวหิ่ง บี่ป่าย
เซินบุญขวางสู่เมือง มวะพ้อม
ขาก็ เติมกอนข้อเจความ อันสั่งมานั้น
พระบาทเจ้าจำแจ้ง จือคดี ฯ

๏ แล้วเล่าถ้อยบอกแก่ กวานแกนั่นเนอ
ขาก็ ผันถวาคืนคอบบา จอมเจ้า
เมื่อเถิงท้าวเมืองทวาย วอแต่
ให้แต่งตั้งพลพ้อม ฮีบมา ฯ

๏ แต่นั้น พลแสนเข้าเวียงใหญ่ เชียงคาน
ภูธรผายมุ่งเมิน เมืองกว้าง
ผายพายเข้าเฮียงเกย เมือแท่น
คำเคืองผู้เพงถ้าน ถวดตาม ฯ

๏ ตะแบ่นหน้าถ้าวเจือง เถยนำ
บาซาง ไสพายงามแทบเกย เฮียงฮ้าน
เมื่อนั้น ภูธรไท้เงินยาง ท้าวซึ้ม
พระบาทผู้ธรรม์เหง้า ถวดตาม ฯ

๏ ต้านตื้มถ้อยทันอ่อน เซียงพา
บางามเถยเลิกมือ ปะนมไหว้
ภูธรผู้ผดคอน ท้าวหิ่ง
จัดหมู่ข้าตาพ้อม ฮีบคัว ฯ

๏ ทุกสิ่งพ้อมมีเคือง บันนาการ
ถวายจอมหัวแห่งบา เมืองถ้าน
ภูธรท้าวบี่ป่าย ขานม่วน
ท้าวซึ้มต้านคำข้อ ขอบหถาน ฯ

๏ ทะถ่วนพ้อมเซาฮีบ พาแถง
ฮมฮม ยอพาคำถวดเถย มาตั้ง
แสงวันเข้าเมือถอย ถับเมฆ
ไฟทั่วเท้าโฮงกว้าง เฮือเฮือง ฯ

๏ เจ้าต่าวหน้าทูนบาท ตนถุง
เซินบาซางเจืองเมือง มวนพ้อม
กับทัง บุญสูงเจ้าสองสี่ เยาวราช
ท้าวฮุ่งผู้คึงค้อม ถ่วยมือ ฯ

๏ ขะพาดพ้อมเพ็งปี่ เสียงซอ
ควนควนเสียงเสพกอง เกาค้อง
เพงซอพ้อมสวนไล พินพาด
ผู่แห่งเหง้ากินแล้ว ถวดถอย ฯ

๏ ชาดชาดย้ายเหล้าไหย่ มาเฮียง
อาวพวงเคยแกว่งปาน ฟายน้ำ
ยักโขเสื้อเชียงคาน เมืองไหย่
ค้ำพ่อเชื้อชุมท้าว หย่าไลแด่เนอฯ

๏ ผันผาบแพ้ฟ้าฮ่วน เทเมือง
ยอแมนฮบข่มได้ ชนช้าง
(เมือง ๆ เหลื้อมบวยคำ เพงแพ่ง)
นายเต้งน้ำเลยย้อย เต่งแถม ฯ

๏ ซะซ่อนหน้าท้าวเจื้อง ฟายแค
ฮมฮมไทเชียงคานเฮ่งแถม เชี่ยงถ้าน
ปะแหวหน้าสองสี่ เยาวะราช
เซาฮ่วนผู้แพงถ้าน ลูกจอม ฯ

๏ ซะพาดพ้อมกวนเกิบ กินเมา
ภูธรเดินเทียนยาม ยังน้ำ
เซาก็ ปะนมมือไหว้เชียงคาน ยังหย่อน
พระบาทให้กินซ้ำ ตื่มทอน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าท้าวทุ่ง มัวเมา
ออระซอนเดือนก่ายคอย ดาวซ้าย
ตาเวาฮ้องขานขัน เสียงม่วน
ทุกที่ค้ายกินพ้อม พ่านั่น ฯ

๏ ทะถ่วนหน้าพระบาท เดินพาง
จำเซา พันกันกินพ่องเมา เซล้ม
เซาก็ ปะนมมือไหว้บุญขวาง แล้วสั่ง
กั้มขาบผู้ธรรม์อ้าง ถวคถา ฯ

๏ ยั่งยั่งย้อยเหมื่อยหมอก ฮวายฮำ
ฝูงนางลดม่านลง วังล้อม
บาคานริ้นเมื่อนอน เท็งแท่น
ท้าวฮุ่งผู้นงหน้า ก่อมนาง ฯ

๏ ลมถวาดไม้พอเที่ยง ราตี
บุญขวางหลับชั่วยาม ยังฝ้า
เภรีก้องกองไช เคงคื้น
เสียงเสพ เจ้าแผ่นหล้าบาท้าว ชู่ยาม ฯ

๏ ฮื่นฮื่นข้าฝูงหมู่ ขาวพาง
สามมะเหงเลยเลิกปุน ไปหน้า
บาคานผู้ผลควน ท้าวฮุ่ง
ฝูงอ่อนน้อยนงหน้า ยี่เยี่ย ฯ

๏ บัดนี้ พุ่งหอกก้าขนต่อ ฝูงแมน
บุญเฮืองดูหยู่ยืน ยาหม้อม
ค่อยไปดีเยอ บุญกันผู้ผลควน คำเกิด กูเฮย
น้องจัก เมือหยู่บ้านตาค้ำ เจียขวัน

๏ ค่อยคืนดีเยอ กำเนิดเนื้อน้อยนาด นงปางพี่เฮย
เมืองปะกันเฮาฮาบเพียง ยูต้าง
บุญกันแก้วมายมือ เมื่อสั่ง
คันว่า คิดพี่ผู้ธรรม์อ้าง ค่อยคถำ แด่เนอ ฯ

๏ ยั่งยั่งน้ำตาหลั่ง ไหลตก
ธรรม์ยำนางขี่พัง เลยหม้อม
นงไวส้อยผิวเม็ง มาจาก กันเต
นางนาดผู้คิงค้อม ค่าวคืน ฯ

๏ ชาดชาดช้างท้าวฮุ่ง คลาไป
พอดียินต่าวถาม เหลียวน้อง
บาไทเอิ้นเออเอี้ยม เจ้าพี่ กูเฮย
บัดแต่ ได้แผ่นเหล้าไคเพี้ยง ไป่ป่าน ฯ

๏ ผ่อดู ไย่ไย่ช้างคำเคื่อง ชัดตามพุ้นเยอ
กุญชะโรไหลหลั่งนอง เนื่องล้อม
บาคานผู้ เปนดุง ท้าวเจื่อง
พระบาทผู้ นงหน้า เผ่นด่าน ฯ

๏ เฟื่อง ๆ ย้ายพลออก คลาเวี่ยง
พายเชี่ยงคานหิ่งเมือง มวนพ้อม
ภูบาลเจ้าบาซาง เยาวราช
ท้าวซิ่มผู้ คิงค้อม เลิกตาม ฯ

๏ ชาดชาดช้างแล้ก่อน นั้นเนื่อง
พายงามไหลหลั่งปุน เปนถ้อง
เฮือง ๆ เหลื้อมแสงวัน พันเมก
เสี่ยงเสบไท้กองค้อง ก่อมพล ฯ

๏ ผ่อดู ออระเนกล้นช้างใหย่ ไหลหลามพุ้นเยอ
ยนยนดาหาบคอน ไปหน้า
เมื่อนั้น ภูมีก้าเมือ เทวาย วอแต่
ย้ายหมู่ช้างไปหน้า ก่อนพล ฯ

๏ ข้ามท่งกว้างเมืองใหย่ เชี่ยงคานพุ้นเยอ
อวนควนพายเลิกปุน ไปหน้า
ฮอน ๆ ก้องกะดิงทอง ฮ่วน ๆ
ช้างเฮ่งม้าคนเค้า คั่งทาง ฯ

๏ ผ่อดู กากาดก้อยแถวเถื่อน ไฟลามพุ้นเยอ
ฮมฮมเดมท่งเพี้ยง เมืองกว้าง
ที่นั้น บางามเจ้าจอมเจือง เฮาฮอดหั้นแล้ว
ท้าวฮุ่งให้ยมย้อย ถั่งแถว ฯ

๏ แต่นั้น พลฮอดเท้าแดนเขตร เชียงเชย
บุญกองเฮวสั่งความ เถิงเถ้า
ถามข่าว บุญเคยผู้ ผลควน ดุงมิ่ง นั้นแด่
หลานก็ จักแว่เจ้าจอมไท้ แต่งพล ฯ

๏ พะหลิ่งหน้านายด่าน เชี่ยวทาง
ยนยนเลยล่วงไป เมื่อหน้า
ฮองฮองค้อยวันไส แสงต่ำ
ผันผ้ายม้ามี่ยั้ง ด่วนดื่น ฯ

๏ หลิ่งดู ทุกส่ำค้ายเวียงเมก ปาการพุ้นเยอ
หินเลี่ยนลำชั่วตา ตามตั้ง
ผาน ๆ เหลื้อมหอคำ ไสล่อง
โฮงใหย่กว้างคำเหลื้อม เฮือเฮือง ฯ

๏ นายหย่องเข้าเมือที่ เกยขวาง
ภูมีเลยล่ำเซา คนใช้
เถิงที่ โฮงหลวงนั้นนายเซา ยุบนั่ง
พระบาทไท้ทงม้าว หยู่สูง ฯ

๏ สะพั่งพ้อมขุนด่าน ทูนคดี
ผายคำควนก่าวกอน กอยไหว้
ธรรม์ยำเจ้าเงินยาง มาฮอด
จำเผือข้อยทูนท้าว กล่าวหมาย ฯ

◎ เขาขอดซ้ำเฮวฮื่น	พดมา
ภูบาลจักฮอดเมือง	วันหน้า
เมื่อนั้น ราชาเจ้าขานคำ	แควนด่วน
เชินซื่มเจ้าเชียงด้าน	ดู่เวียง ฯ
◎ เฮาจัก เข้าต่อเจ้าฟ้าฮ่วน	เตินตาม หั้นแด้ว
มาเจื่องตายคอบเมือง	มันท้าว
ซาก็ ปะนมมือไหว้ผดควน	ดุงมิ่ง
ฮอดแห่งห้องเชียงด้าน	กล่าวหมาย ฯ
◎ ผู้ดิ่งหน้าท้าวใหญ่	เชินอวน ว่าอัน
พระก็ ขั้นตายตางซ่อยซู	ขนช้าง
ผดควนเจ้าทงพาย	ซำย่าง
เหนแห่งห้องเมืองกว้าง	ว่างาม ฯ
◎ พ่าง ๆ เข้าเมืองใหญ่	เชียงเชย
บางามคิดว่าคือ	เชียงด้าน
ภูธรท้าวเผยแคง	ทงเพด
ไสขั่นช้าง.ฮียงฮ้าน	แทบเกย ฯ
◎ ผู่แห่งเหง้าเมือฮอด	โฮงขวาง
เชียงคานทักว่ามา	เถิงข้อย ดีดิ่ง
ภูธรเจ้าเงินยาง	ขานม่วน
ถามข่าว เจ้าติ่วส้อยทังน้อง	มิ่งเมือง ฯ
◎ เมื่อนั้น ทะล่วนช้างสานใหญ่	บาซาง
บุญเฮืองเมื่อฮอดดุง	ธรรม์เหง้า
บุญขวางไท้ซาซาย	อ้ายเจือง
ถามข่าวดุงท่าน เจ้าติ่วส้อยทังบ้ำ	มิ่งแดน ฯ
◎ เจ้าเบ่งถ้อยถามอ่อน	สองสี่
บุญเฮืองกูค่อยมา	เถิงเถ้า ดีดิ่ง

เมื่อนั้น บาคานเจ้าสองสี่	ค่ำเคือง
ผู่ที่เหง้าเมือฮ้าน	ฮ่มเพี่ยง ฯ
◎ ดุงเบ่งถ้อยสองอ่อน	มาดีแคร่อ
เจี่ยมปางนบนอบเจือง	ธรรม์เหง้า
สองสี่ด้านขานคำ	แควนม่วน
ไหว้แจ่มเจ้าจอมไท้	ที่เซิ่ง ฯ
◎ ดุงด่วนถ้อยแถลงต่อ	การเมือง
ดุ์กกุมกัน ฮบหุ่นบังลวดตาย	เนี่ยระเนือ
บุญกำน้อยหลานคิง	ท้าวฮุ่ง
เว้าเผ่าเชื้อแทนส้าง	สืบปะกัน ฯ
◎ ถ์ท่อ พู่งหอกแพ้คำหว่า	เลยหนี
หวังจัก มาทัน (เถิง) ที่จอม	ไทเจ้า
เมื่อนั้น ภูมิด้านขานคำ	ท้าวซื่ม
มันก็ ดักลอบเข้ากายที่	แดนเมือง ฯ
◎ บัดนี้เฮาจัก ซ้ำตื่มเข้าเมื่อฮอด	ตุมวาง
ทำเบื้องฮบเทียงมวน	มิ่แล้ว
บุญขวางไท้ หาเพา	มาพาด
วันส่องแค้วคลาค้อย	ค่ำจวน ฯ
◎ สว่าสว่าพ้อมเขาฮื่บ	พาแดง
ผดควนจัดหย่านาน	มาพ้อม
บุญขวางเจ้าเชียงเชย	เชินราช
ทุกที่ไท้ มียั้ง	ฮ่วมพา ฯ
◎ พระบาทต้านเดินว่า	ยาอาย
เมืองเชียงเคือหากเมือง	พยาเจ้า
บุญผายต้านผายคำ	แควนม่วน
เมืองแห่งไท้เชียงด้าน	ดั่งเคียว ฯ

◎ ทะล่วมพ้อมเพงบี้ เสียงแคน
จอมเสลี้ยวเลยฮ่วมกัน กินแล้ว
แนนพันไห้เติมแค มาแพ่ง
ไฟเฮือห้องโฮงกว้าง ส่องแสง ฯ

◎ สะควากหน้าท้าวไหย่ บายปาน
แหนคำเถิงซู่เมือง แดนด้าว
บาคานผู้ผดควน ท้าวกิ่ง มากิน
เชื้อพี่น้องสองท้าว ค่อยคง แต่เนอ ฯ

◎ ทุกสิ่งเสื้อผ้าไหย่ เชียงเชยมากิน
แดนเมืองเฮาบ่องจึ้น จามเย้
บุญเคยเจ้าเจืองดุน ท้าวฮุ่ง มากิน
ตูำ แต้หมู่ช้างชนฟ้า ฮ่วนเมือง ฯ

◎ พู่งพู่งพ้อมฝูงหมู่ ตายมวนมากิน
ทำเบื้องปุนซ่อยตู แมนม้าง
ผายคำแล้วผดควน แล้วหย่า
เนี้ยวได้ผู้ธรรม์อ้าง ที่เซิ่ง ฯ

◎ สะพาดพ้อมฝูงหมู่ โยธา
ถือบวยคำกิ่งกิน คำค้อม
บาคานผู้ผดควน เมืองมิ่ง
ท้าวที่เหง้ากินพ้อม พ่ำดุง ฯ

◎ พระหลิ่งหน้าพระบาท บาซาง
บุนสูงเอาฮ่วมสอง หดานแก้ว
ราชาไท้เชียงคาน ท้าวหิ่ง
ผู้ที่เหง้ากินพ้อม เจืองเมือง ฯ

◎ พระหลิ่งหน้าวอแต่ กวานแก
บายเอาคอมเจืองเมือง ธรรม์เหงา
แผแผพ้อมภูธร กอยกล่าว
พระบาทต้านเดินพ้อม พ่ำวาง ฯ

◎ ค่าวค่าวหน้าอ้ายหาด สามมะเหง
ภูธร เดินซุมพางพ่ำมวน มาพ้อม
เร็งโฉท้าวดูแค ทุกหมู่
วอแต่ผู้คิ่งค้อม บ่อพอ ฯ

◎ แพ่ง ๆ หน้าพระบาท จำทอน
ทังมวนเขากล่าวขอ คอมท้าว
คอนคอนไกล้ราตี่ เถิงเทิ่ยง
พระบาท เจ้าหมื่นม้าวเดินต้าน หย่ายอม ฯ

◎ เมื่อนั้น จันเคี่ยนค้ายสับขอบ เขาทอง
มุนตี่เขาเดิกดา ดงห้อง
บุญเฮืองเข้าเมือไน เทิงแท่น
เสียงไก่ก้องขันท้า ทั่วเมือง ฯ

◎ ตะแบ่นหน้าท้าวฮุ่ง คนิงนาง
นงแพงภูหยู่ยัง ยินหม้อม แตซาม
ภูธรเจ้าเงินยาง เมือเสื่อ
พระบาทผู้คิ่งค้อม ดวดนอน ฯ

◎ พระก็ คิดเพื่อกว้างคุงขอบ จักกวาด
คอนคอนหลับซั่วยาม ยังผ้า
บาคานท้าวทังมวน เลยพาก
ดาวเฮื่อแจ้งควงฟ้า ฟากเสมร ฯ

● เหมื่อยหยาดย้อยไก้ฮุ่ง ออระซอน
เซ็น ๆ เสียงไก่ขัน ดังก้อง
ออระซอนผู้ผดควน ท้าวฮุ่ง
คึดฮอดน้องเนาแล้ง ถวดฝั้น ฯ

◉ ฝั้นว่า คำมุ่งน้อยเจ้าอ่อน เทียมทวง
มือบายแขนดั่งเดิง ไถมต้าน
ในทวงเพี้ยงคือไฟ ดนถวาบ
คึดฮอดน้องนงหน้า ตื่นจวน ฯ

◉ ชะพาดพ้อมเสียงสาก สาถี่
ฝูงนายควานคาดพาย เฮียงฮ้าน
ภูมิท้าวถงส่ง สาฮาบ
คำเคืองผู้ธรรม์อ้าง ฮีบไป ฯ

◉ ยาบยาบย้ายช้างใหญ่ เฮียงเกย
สไวฝูงบ่าวชาย โยงย้าย
ไหไหแล้ทุงยู ย้ายย่าง
หลายหลั่นด้างเลียนพ้อม พ่างาม ฯ

◉ ผ่อดู พ่างพ่างม้าแล้ก่อน นันเนืองพุ้นเยอ
พลไหลหลามดั่งซาย ในน้ำ
ธรรม์ยำเจ้ากวานแก วอแต่
แสนส่ำข้าแกวแย้ แยกไป ฯ

◉ พลแผ่เท้าเต็มท่ง เรียงเชย
ทนสะออนอกฮุ่งเมือง เลยย้าย
บุญเคยส้างเชียงคาน ท้าวหิ่ง
แยกหมู่ช้างไปหน้า ก่อนพล ฯ

◎ พระหลิ่งหน้าพระบาท บาซาง
ธรรม์ยำทงเผือกส่าน ตัวต้น
ราชาผู้ผดควน ท้าวเจือง
งามยิ่งล้นทงช้าง เผือกส่าน ฯ

◎ เพื่อง ๆ ย้ายไปก่อน ทุงไช
พยาสุง ผันพายงามถวดตาม เติมไท้
สไวแล้อวนควาน ซ่ำย่าง
ข้ามเถื่อนไม้ดงกว้าง ฮีบแฮง ฯ

◎ ผ่อเห็น ดมด่วงต้องดีฟาด พูพาน พุ้นเยอ
เฮือง ๆ วันส่องแสง ฮมฮ้อน
พั่งยิน ชะนีฮ้องสุ่นใจ ทัวระคึก
สัตว์สิ่งซ้อนชมชู้ ซู่ตัว ฯ

◎ เจียมแต่ มาปีกบ้านได้ตั้ง เตือนปายนี้แล้ว
หนัว ๆ เขาจ่มแคน คางฮ้าย
ภูธรต้านแถลงความ ขานม่วน
เฮากี้ ย้ายแต่ด้าวแดนฟ้า ย่อมไกล ฯ

● ยังจัก ฮอดเชตรเจ้าฟ้าฮ่วน ปานได นี้เด
เขากี้ ขานคำควนกล่าวกอน กอยไหว้
ทันที่ ไหไหพุ้นจนเมือง ฟ้าฮ่วน หั้นแล้ว
พระบาทไท้ยายั้ง ฮีบไป ฯ

◎ แต่นั้นทะส่วนเข้าเมือฮอด แคนเมือง
สไวดาเคืองเคา หั้นกว้าง
บุญคุนผู้ผดควน ท้าวซื่ม
พระบาทผู้ธรรม์อ้าง ชี้ส่าน ฯ

๏ ต้านตื้มถ้อยฝูงหมู่ มุนตื้
ภูบาลจัดหมู่เซา ทันกว้าง
ภูธรท้าวผันพาย เฮียงเชื้อน
เจ้าติ่วต้อยเมื่อห้อง ฮ่มเพี้ยง ฯ

๏ พูเบดตั้งทับช่วง เซาะเฮง
บาซางเมื่อสู่โฮง ธรรม์เหง้า
เฮาก็ มาแคนด้าวกายดง ไกล้ท่านเฮวแล้ว
เดินแต่งตั้งเวียงต้าย แวดละวั้งเที่ยวเถินฯ

๏ ผู่ผ่านท้าวเจ้าอ่อน ต่องตื้
หังหังเมื่อจอดเซา ไนกว้าน
บุรี่ก้าทุกเมื่อง เซาจอด
จันท์ผ่านฟ้าเฮื่องแจ้ง ต่องแสง ฯ

๏ หอดหอดหน้าฝูงบ่าว แคนทาง
นงแพงเดยอาบตื่ สงน้ำ
ฮวาน ๆ แจ้งจันโท เฮืองฮุ่ง
ฟ่านฮ่ำฮ้องฮิมถ้ำ ตื้นถม ฯ
พู่งพู่งข้าแปงตูบ ตองงวน
ยนยนเซาฮื้มเฮว เซายั้ง
ผดกวนไท้เมื่อหอ เทิงแท่น
ยังท่อข้าสาวใช้ ช่วงปัว ฯ

๏ พระบาทไท้ ท้าวฮุ่ง ต่องตื้
พอยามหลับซั่วยาม ไนผ้า
เกรี้ก้องสะบันไช เคงตื้น
เสียงสนั่นก้องพดด้าน ทั่วแดน ฯ

๏ ฮื้นฮื้นข้าป้อนเปี่ยน พายสาน
วาโยพัดกิ่งจวง ดังก้อง
สวาสวาก้องกุดโต ตบปีก
นกฮ่ำฮ้องเสียงแบ้ แปกถาง ฯ

๏ ฝูงส่ำข้าทุกที่ กะทำคัว
เจี้ยมแต่ มาฮามเฮือนหมอกนาย นงข้อน
จอมหัวไท้ผดกวน เดยตื้น
ว่อน ๆ ก้องกะดิงห้าว ทั่วเมื่อง ฯ

๏ ฮื้นฮื้นข้าเซาแต่ง ปุนไป
พายโซนฮิงเฮ่งกวน กุมก้อง
บาไทผู้ ผดกวน สงโสด
เฮวฮื้บค้อนฮันค้อง ป่าวไป ฯ

๏ มโนดเนื้อท้าวฮุ่ง ทงสาน
บาไทเดยเลี้กปุน ไปหน้า
ทังกับ บาคานผู้ ผดกวน คำเคื่อง
สองจิ่งหน้าขาเจ้า ปี่กขวา ฯ

๏ เฟื้อง ๆ เบื้องทังหมู่ กวานแก
ฝูงผาดาหอกเกิม กางต้าง
แผ ๆ ช้างบาซาง อ้ายเจื้อง
เปนปี่กซ้ายแซงข้าง เชื้อนขนัน ฯ

๏ เฟื้อง ๆ เบื้องท้าวหิ่ง เชี่ยงคาน
กับทัง ภูบาลบามิ่งเมื่อง เชี่ยงด้าน
เปนหัวต้องกางพด กวนก่อน
ผัดผ่าม้างแมนม้วย มุ่นกะจวน ฯ

◉ บ่ฮู้ กี่หมื่นท้าวฝูงหมู่ อาล่า
ผาดาเดียนมืดเต็ม ไพกว้าง
ฝูงพดด้วยเกรี้ นับโกดิ์
ถุงซึ้มผู้ ธรรม์อ้าง เผ่นพาย ฯ

◉ มะโนคเนื้อตั้งอยู่ กางพด
ชุมหดานหลายหลั่งตาม เติมไท้
เซ้น ๆ เบิองเงินยาง ย้ายก่อน
แดดแฮ่งฮ้อนปมไหม้ ป๋าผง ฯ

◉ ทุกกี่บก้าพดแด่น ฮมฮม
ภูธร ฮมกำเตาเดือดแด ตานม้าง
พดหลายก้ามเหลือไพ ทุกที่
พระบาทเจ้าเดินตั้ง แต่งตี้ ฯ

◉ พดติ้วเท้าเมื่อฮอด ซายคำ
ตี้พดแพนหลั่งนอง เนื่องช้าม
ธรรม์ย่ำไท้ภูมิ์ เหนหลวก
เฮวกล่าวเว้าเซงเท้ ว่านี้ แท้นอ ฯ

● ต่ะลวากหน้าทุกหมู่ เดยดา
บุญตามีจิ่งเหน ไหลแด้ง
โยธาข้ามยนยน เดยแด่น
แดดแฮ่งเข้มซายฮ้อน ลิ่งไฟ ฯ

● เมื่อนั้น ข้ามเถือนกว้างเมื่อฮอด ขัวหิน
บาไทเดยจื่อจิ่ง จำแจ้ง
แพงตี้ผู้ผดดวน ท้าวฮุ่ง
คิดเห่งต้องเนาแด้ง ต่างสถาน ฯ

● พุ่งพุ่งเท้าเมื่อฮอด คุมวาง
ภูธรจัดแต่งเดิน ตาตั้ง
หลิงเหน ฮวน ๆ เหลือมปาการ เวียงเมก
ยั่งยั่งย้อยคำเหลือม ต่องแสง ฯ

◉ กาลาดก้ามหอไหย่ เดยคอย
บาคานเดยฮีบเวี้ยง ตื่นต้าย
เมื่อนั้น สุริโยค้อยวันไล แสงอ่อน
พระบาทย้ายเมื่อห้อง ดู่สถาน ฯ

◉ ชะซ่อนหน้าเดินแต่ง พดเซา
บาคานเดยจากพาย เมื่อฮ้าน
เมื่อนั้นเคง ๆ ก้องเร็งโฌ ปุนป่าว
วันลับค้อยดงเช้า ขอบเขา ฯ

◉ พุ่งพุ่งท้าวขุนไหย่ เมื่อซุม
ฮมฮมเขาฮ่วนเมือง พั้งพ้าว
บัดนี้ บาไทท้าวเงินยาง มาฮอดเฮาแล้ว
เถ้าไธ่พ้าไจท้าว กล่าวหาน ฯ

◉ เขาทอดถ้อยเดยลั่น ชะบูหลวง
แซว ๆ จัดหอกดาว แกมต้าง
ผัดแต้พื้นธระนี้ ไหวหวั่น
เขาดั้นก้องเดินย้าย ป่าวพด ฯ

● เฮาจัก ไล่ชั้นช้างชนซึ้ม เร็งโฌ พุ้นแล้ว
ยนยนเขาแต่งเดิน กันพ้อม
เมื่อนั้น นรินท์ผู้พยาหลวง ท้าวซึ้ม
พระบาทไท้เดินตั้ง แต่งพดี้ ฯ

◉ ต้านตื่มถ้อยฝูงหมู่ ไยชา
ผีต่าง ในคูมวางแต่งปุน ไปพ้อม
ตาไหเหล้าแคมา พดีพาด
พระบาทผู้ธรรม์เหง้า แต่งดา ฯ

◉ ทันฮอดท้าวทุกที่ มามวน
บาคานจ้ำแกว่งป่าย เสียน้ำ
อาวพวงผู้ผดควน บบนาถ
มันแต่งจ้ำพดีเข้า ถวดฟ่าย ฯ

◉ วันหน้า พระบาทเจ้าจักออก ยอพล
ผายคำเถิงเสื่อเมือง มวนพ้อม
ฝูงหมู่ ตายแดนต้าวกางนา ถดชั่ว มากิน
มาช่อย พระบาทผู้เปนเจ้า ซู่คน แต่เนอ ฯ

◉ ทุกที่เบื้องเวียงใหญ่ คูมวาง มากิน
ทังมวนแมนฮ่วนเมือง มี่เชื้อ
เทพาต้าวขนงเมือง พ้ำฮ่วน มากิน
มาหยู่ค้ำยาซ้าย โค่นคอนแต่เนอ ฯ

◉ กับทัง ภูมิเจ้าจอมเมือง พระราช มากิน
มาช่อยค้ำชนช้าง หย่าได ถูกเนอ
คูจัก ทำเบื้องบั้นส่มคาม กวานแก่
วันพุกเช้ายาแม้ง เมื่องาย ฯ

◉ อันนึ่ง นงยวงเจ้ามาดา ง้อมม่วนมากิน
ทังคว่างเจ้าคอนช้อย เถือนเพง
หานพายพ้อมขนเยีย ผู่เผือกมากิน
ทังจ่ำช้อนเปนเถ้า ชวดธรา ฯ

● ทะล่วนพ้อมท้าวกิ่ง ขุนทอง มากิน
ใจ.ซงหานเกิ่งส้าน ตัวก้า
ทังปวงพ้อมยาได เสียจาก ปางนี้
ทุกยานฟ้าปุนบ้อง ซู่ถวงแต่เนอ ฯ

◉ ชะพุ่พ้อมท้าวใหญ่ วางปาน
ยนยนจัดแต่งกัน กินเหล้า
บาคานท้าวทังมวน พ้นแพ่ง
ผู้ที่เหง้ เชี่ยงด้าน ถวดวาง ฯ

● แพ่ง ๆ หน้าท้าวใหญ่ ทังหลาย
บุญกองกินซู่คน เถยแล้ว
บายกำให้สามมะเหง อ้ายหาด
พระบาทผู้คิ่งค้อม ถวดถา ฯ

◉ ชะพาดย้ายนบนาถ เถยถา
กวานแกเขาเถิกมวน เมื่อพ้อม
ราชาเจ้าเมื่อหอ เทิงแท่น
ท้าวซื่นผู้คิ่งค้อม ถวดนอน ฯ

◉ ชะพาดพ้อมท้าวใหญ่ ทังหลาย
อาวอนจิตรส่ว่างกะสั้น เสียเต้า
เดือนหงายเท้าทังบน เฮืองโลก
ซางราชเจ้าเมื่อฮ้าน ฮ่ำคนิง ฯ

● ก็บ่อ มีโลกย้านยังแห่ง ฝูงมาร
คลาเมืองมาเพื่อถือ ชนช้าง ฯ

๏ ดาวเคี้ยนค้ายเหมื่อยหยาด ย•ยย่ำ
ออระชอนเดี่ยงเที่ยงคืน ซ่ไว้
คึแก่ ฉมพานไม้ไพชวาง หน วหน่วง
ซางราชเจ้านอนค้ำ เด ผั้น ฯ

๏ ผั้นว่า ตี่ชนช้างไอยรา พ้ำฮ่วน
เมื่องไหย่กว้างควันเท้า ทั่งบน ฯ

๏ ผัดผาบได้ช้างถ่าว แด่นพาย
ทังมวนขันกล่าวขอ ทูนไหว้
บุญผายเจ้าเงินยาง เดยตื่น
พระบาทไท้ คนิงฮู้ ฮี่ เพิ่ง ฯ

๏ ฮื่นฮื่นข้าตกแต่ง กะทำคัว
เถิงยามพอฮุ่งคึ้ ดาวซ้าย
บุญเฮื่องไท้ ผดควน ดงอาบ
พระบาทเจ้ามานั่ง เกยขวาง ฯ

๏ ส่วงส่ว่าข้าเขาฮื่บ มาทัน
ภูธร ในเงินยางกล่าวค่ำ ปุนต้าน
อัสจรรย์แท้ ค่ำผั้น การหลาก คื่นนั้น
ผั้นว่า ขนฮ่วนผู้ แพงช้าง ที่เซง ฯ

๏ ดุถาบแพ้เขาพ่าย พังหนี้
มาขอเส็งกล่าวโยม ทูนไหว้
อาวพวงต้านปะนมมื้อ กอยกผ่าว
เจ้าจัก ได้ท่อนท้าวเมื่องไหย่ ยูปุน ซามแล้ว ฯ

๏ ค่าว ๆ หน้าพระบาท ยินส่งวน
บุญกันจักแผ่ผาย เมื่องกว้าง
เขาจัก โอยพรไหว้ผดควน เฉยพากันแล้ว
เขาก็ ทูนบาทผู้ ธรรม์เหง้า กล่าวพร ฯ

๏ ระพาดหน้าท้าวไหย่ มามวน
ภูมี ผายเบงชรผ่อเมิน เมื่องบ้าน
หลิงเห็น อวนควนย้ายพดแพน ฟ้าฮ่วน พุ้นเยอ
พระบาทเจ้าคนึ่งแท้ แต่งเดิน ฯ

๏ ทะด่วนย้ายยอฮื่บ พดมา
เสินเสินพายแกว่งกะดิง ดังก้อง
เต้มนากว้างไหลหลาม เดี่ยระดาด
ฟ้าฮ่วนเจ้าพดด้าน ข่มมา ฯ

๏ ชาดชาด ช้างไซ่ฟ้าทังหมู่ อาวต่ำ
หังหังเขาเหยี่ยดยาย ยังด้อม
เมื่อนั้น ธรรม์ย่ำผู้ ผดควน ท้าวซื่ม
พระบาทท้าวเมินแจ้ง ผ่อคอย ฯ

๏ ค้านคื่มถ้อยถามหมู่ มุนตี้
เชี่ยงเชยขานกล่าวค่ำ ถวินไหว้
ทันที่ ผงทุดั้กวพดมา หัวก่อน
อันนั้น เถ้าไซ่ฟ้าพดด้าน สื่แสนแท้แล้ว

๏ ทันที่ เบื้องปากซ้ายค่ำบ่ำ หนี้ตาย
มันก็ ยายแพนหางออกปุน เปนถ้อง
ผาน ๆ เหลื้อมเขนเดี่ยน ดูอาด
ช้างเบ่งฮ้องทังม้า อะเนกนอง ฯ

๏ ทีนั้น ชาด ๆ ช้างขวาไหย่ อาวต่ำ เขาแล้ว
สองพันพายหลั่งนอง มาตั้ง
ธรรม์ย่ำผู้ ผดควน ฟ้าฮ่วน
พระบาทยั้งเซาช้าง หยู่กาง ฯ

๏ แต่นั้น ท้าวต่อนถ้อยเดินบ่าว มุนดี
ราชาจำเบ่งเวียง ไรกว้าง
ภูมิเจ้าฟายแค เลยทิ่ง
เฮาจัก ชนฮ่วนผู้ธรรม์อ้าง ต่อคาว หันแด้ว ฯ

๏ พระหลิ่งหน้าท้าวใหญ่ มามวน
ธรรม์ย่ำ จำอาวพวงแกว่งแถว เดี่ยน้ำ
ผดควนเจ้าเจืองดุน น้องนาถ มากิน
ค้ามิ่งท้าวยาช้ำ ซู่คน แต่เนอ ฯ

๏ ดูจัก ผัดผาดย้ายชนฮว่าน ดินองเมือง
คันว่า ชูชนซิ่งซ่อยดู เทม้าง
ประนมมือไหว้ผดควน แล้วหย่า
เนี้ยวไล่ผีธรรม์อ้าง ที่เซง ฯ

๏ ชะพู่พ้อมฝูงหมู่ ชุมพาง
เร็งโฌเดินซู่คน กินพ้อม
พอดีแล้ววางกำ ไว้หย่า
พระบาทผู้ธรรม์เหง้า ถวดจา ฯ

๏ เฮาจัก ผัดผาดช้างไอยรา ฟ้าฮ่วน
ไผจัก ขันต่อช้างชนแท้ ก่อนกู
เมื่อนั้น บาไทผู้ผดควน ซางราช
ข้อยจัก ชนแม่นแม้งเดี่ยแท้ ก่อนอวน ฯ

๏ ชะพาดพ้อมท้าวใหญ่ ทังหลาย
ทังมวนขันกล่าวชน ต่ำต้อง
เราก็ ผายคำไหว้ภูมิ ท้าวซิ่ม
พระบาทให้ดีค้อง บ่าวพด ฯ

๏ ต้านตื้มถ้อยจัดออก ปุนไป
ด่าน ๆ เดี่ยงแด่งคอน เคี่ยนช้าง
บาไทผู้ผดควน ซางราช
พระบาทผู้ธรรม์อ้าง เผ่นพาย

๏ ขาดขาดช้างวอแต่ ไสนำ
ภูธรผันออกไป เปนถ้อง
ธรรมม์ย่ำผู้นงคาน ต่ำเคื่อง
ท้าวฮ่งเจ้าตนน้อง ถวดตาม ฯ

๏ เฟี้อง ๆ พ้วมทังหมู่ ถวานแถ
ผันพายงามปีกขวา ขนงไว้
ยามดี้ย้ายพอเถ ใกล้เที่ยง
ซางราชเจ้าทงช้าง เดือกด่าน ฯ

๏ เฟี้อง ๆ เบื้องปีกซ้ายท้าวหิ่ง เชี่ยงคาน
กับทัง ภูมิบามิ่งเมือง เชี่ยงกว้าง
พลหลามเท้าเต็มนา กากาด
ดุงซึ่มผู้ ธรรม์อ้าง ซ่มพด ฯ

๏ ทะด่วนแล้ช้างใหญ่ ด่ามพัน
ยนยนเลยออกตาม ดูงเจ้า
เมื่อนั้น ธรรม์ย่ำเจ้าบาซาง ตั้งต่อ
เถ้าไซ่ฟ้าธรรม์เหง้า เดือนมา ฯ

๏ หมอมหม่อหน้าวอแต่ เดินพาย
ทางตื้นเลยกล่าวทาน ต่ำต้อง
คนดี้เจ้าดอยดูง อ้ายก่ำ
แยกหน้าไม้เลยซ้อง ก่งยิง ฯ

๏ ทุกส่ำเมืองไสต่อ	ฮมฮม	ไหลหลามตั้งเต็มนา	ฮบฮ่อ
บาคาน ยังพายขวาชั้นพาย	ไสเช้า	เถ้าไซ่ฟ้าตี่ช้าง	ข่มขน ฯ
พลไหลกุ้มดอมบา	ไหลหลั่ง	๏ ไสชั้นช้างคำต่อ	กวานแก
ผู้แห่งเหง้ามี่ย้าน	หย่อนกัว ฯ	ยนยนแกวเพี้ยกหน	คื้นค้าน
๏ ยั่ง ๆ เถ้าไซ่ฟ้าทังหมู่	อาวลำ	ปะแหวหน้าโสมลวน	วอแต่
หนัว ๆ แยงช่องกาง	เกาถิ้ม	ไสชั้นช่างชูเช้า	ข่มขน ฯ
เมื่อนั้น บาไทผู้ผลควน	ซางราช	๏ พลแผ่อ้อมฟ้าวพึ้ง	ฮมฮม
ลับแยกช้างเงยไว้	บ่อกัว ฯ	ตนราซาฮ่วนเมือง	ตี่เช้า
๏ ซาดซาดช้างท้าวฮุ่ง	เติมมา	แกวชั่นช้างเชี่ยงอินท์	คำบ่า
กู้นี้ วงสาอวนลูกเจือง	ใจก้ำ	ไสซ่อย เถ้าไซ่ฟ้าคำต้อง	เกิบกวน ฯ
แม่นว่าสูจัก ซนตำต้องแสนพาย	ฮบฮาบ มาเถิ้น	๏ วอแต่ค้าตกกะมะ	มัวใจ
พระบาทไท้ไสช้าง	ข่มขน ฯ	อวนควนเขาไล่แทง	ฮุมปุ้น
๏ ซาด ๆ ช้างคำเคือง	ฮุมขน	ไหไหเท้าคุงพยา	ท้าวซึ้ม
ฝูงอาวลำเพี้ยกหนึ้	คื้นค้าน	พระบาทคุ้มพลไว้	บ่อเพื่อน ฯ
เมือคุงเจ้าจอมเมือง	ฟ้าฮ่วน	๏ ค้านตื่มถ้อยเอิ้นว่า	วายมิ่ง
พระบาทคุ้มพลไว้	จิ่งเซา ฯ	ยนยนบาหิ่งควน	ตำต้อง
๏ ทะล่วน ช้างไซ่ฟ้าไสต่อ	กวนแก	คิ่งขอเบื้องไกวตี้	คำหมวก
ทังเมืองเขาลวดถือ	มันเจ้า	คุงมิ่งเข้าชนซ้ำ	ซ่อยแฮง ฯ
แผแผค้านถามคำ	กอยกล่าว	๏ เถ้าไซ่ฟ้าลับต่าว	เลยถอย
มิ่งนี้ เชื้อลูกเหง้าแกวแท้	ซื่อถือ ฯ	บาซางผายไสตื้	ตำต้อง
๏ กู้นี้ เชื้อแก่นไท้ท้าวกว่า พยาหลวง แท้แล้ว		มันก็ กอยแฮงต้องคำชน	ซนะฮาบ
สูจัก กองกันตายคอบมือ	กูแท้	อ้ายหาดซ้ำยิ่งหน้า	ถิ่กถอง ฯ
ทังปวงพื้นธรณี	โอยอ่อนกูตาย	๏ ค่าวๆเบื้องท้าวฮุ่ง	ล่องลื้
เบื้องส่ำค้ายแกวแย้	แยกหา	บุญกองฮุมเพี้ยกหนึ้	คื้นค้าน
๏ ซะซ่อนหน้าไสเบิ่น	พายงาม	คุงจอมไท้ภูธร	ฟ้าฮ่วน
พลนองมาตั้งดิน	จักขว้า	พระบาทบ้านพลไว้	บ่อหน ฯ

๏ แต่นั้น เฟือง ๆ ช้างฟ้าฮ่วน　มวนมาพุ้นเยอ
ยนยนเขาแต่งตี้　ตาไว้
บาซางตั้งหัวพาย　ตัวอาด
พระบาทไท้คนิงค้ำ　ถ่ำคาน ฯ

๏ คึดจัก ผันฮ่อฮ้อนได้ตั้ง　กะทำเถิงกี่ตาย
รือว่า นำแคนคึงห่างดั้ง　ดั่นนี้
ฮมเพิงเท้าหนหวย　ชมเคียด
ดาวแกว่งชี้เชิงตั้ง　แต่ไกล ฯ

๏ เฮาจัก เหยียดหมู่ไว้ชนซิ่ม　เงินยางนั้นเนอ
ยนยนเลยแกว่งกะดึ้ง　ไกวเข้า
เมื่อนั้น เร็งโฌเจ้าตูมวาง　ฟ้าฮ่วน
ไล่ชั้นช้างตีเข้า　บ่อหน ฯ

๏ แต่นั้นทะล่วนช้างชัดฮ่อ　ยิงกง
บาซางเลยชั้นชน　ตำต้อง
คืนเถิงเท้าพยาเมือง　ฟ้าฮ่วน
ถุงซิ่มเจ้าตีช้าง　ซ่มพด ฯ

๏ ทะล่วนหน้าท้าวฮุ่ง　ล่องล่
ล่านล่านไล่เผือกพาย　งามล้วน
ภูมิเจ้าเชียงเชย　ท้าวหิ่ง
ไล่ชั้นเข้าบาท้าว　บ่อหน ฯ

๏ ถุงมิ่งย้ายไล่ต่อ　อาวด้ำ
พอไหลหลามหลั่งน้ำ　ตีนช้าง
ธรรม์ยำเจ้าบาซาง　จอมราช
ชนฮ่วนผู้ธรรม์อ้าง　ที่เซิ่ง ฯ

๏ ชาดชาดช้างงวงแกว่ง　ไกวสา
เร็งโฌตีแกว่งขอ　ตำต้อง
บาคานผู้แกวทอง　คำบ่า
เชื้อท้าวไท้ไล่ช้าง　ซ่มชน ฯ

๏ ผัดผาบต้องท้าวหิ่ง　เชียงคาน
ยนยนยอหอกแหลม　ไหลเข้า
บาคานพื้นธรณี　ไหงวหลั่งล้น
เถ้าไซ่ฟ้าคิ่งง้าว　เงือดกาง ฯ

๏ ท้าวซิ่มเปื้องขอแกว่ง　ไกวตี
บาซางไล่ซ่มชน　เลยค้าน
เขาก็ หนีทังฟ้าวฮมฮม　เลยแล่น
เมื่อฮอดไกลทันที่　ดูเจี้ยง ฯ

๏ ฮื่นฮื่นม้าเลยไล่　นำแทง
คนตายปานดั่งขอน　เขาบ้ำ
ธรรม์ยำไห้เอาหัว　มาบ่าว
เมื่อนั้น ฟ้าฮ่วนผู้ธรรม์อ้าง　พ่ายพัง ฯ

๏ เมื่อนั้น ผู้ผ่านท้าวเลยเถิก　พดมา
นาเพิ่งแดงเลือดคน　คือน้ำ
นับแต่ หัวมารได้สามพัน　แถวนมาก
ฝูงล่ำเชื้อพอฮ้อย　มากคาม ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้าพระบาท　ยินดี
ภูธร ผายฮางวันคู่คน　แถวนถ้วน
ผดควนย้ายเมือเกย　ฉดเคือง
พระบาทผู้ธรรม์อ้าง　เถิกแคง ฯ

๏ เพื่อง ๆ ช้างไปแต่ง ฟูมวัง
นงแพงเดินฮีบแค มาตั้ง
ฮื่น ๆ เบื้องเงินยาง ยินชื่น
เขาบ่อย้านยินโอ้ โห่โฮ ฯ

๏ ฮื่น ๆ พ้อมท้าวไหย่ มาโฮม
เร็งโฉมไกวแกว่งฟาย สวางเสื้อ
ธรรม์ยำเจ้าขุนเจือง ชูช่วย ปางนี้
ทังหมู่เชื้อขุมท้าว ชู่คน ฯ

๏ ออระม่อยหน้าพระบาท วงบ่าน
ยนยนจัดเฮียกกัน กินเหล้า
บาคานท้าวบายกำ ค้อมก่อง
พระบาทเจ้ากินพ้อม คู่คน ฯ

๏ ย่อง ๆ น้อยอยื่น สุรา
ฮมฮมเขาชู่คน กินพ้อม
เมาเซซ้ายพอดี แล้วหย่า
ท้าวซึมผู้ แพงถ้าน บ่อกัว ฯ

๏ เมื่อนั้น ค่าว ๆ หน้าฟ้าฮ่วน เดยจา
ผัดคำเถิงหมู่แถน เมืองฟ้า ฯ

๏ เดยเล่าต้านฝูงหมู่ เทื่อวทาง
อันว่า เมืองบุญฝายแจ่มดอ ธรรม์เหง้า
มิฮ่างว่า ภูธรเจ้าเงินยาง มาผาบ ได้รือ
เขากล่าวถ้อยนายไช้ ชู่อัน ฯ

๏ บัดนี้ พระบาทเจ้ามาง่าย เอาตาย ได้แล้ว
อันว่า แถนลอหนี้จากเมือง พายหน้า
ขาก็ ฝายทางเว้นแวนไกล กอยหลีก
ย้านพระผู้ นงหน้า แจ่มเจือง ฯ

๏ เดยฮีบผ้ายกายเขต ดงแดน
เฮื่อง ๆ วันส่องแสง ไส่ฮ้อน
เมื่อเถิงก้ำพลดอ เฮวฮอด
เวียงไหย่กว้างหินก้อน ท่อดอย ฯ

๏ ข้าผาดถ้อยคอมหมู่ มุนตรี
กอยคำควนกล่าวหนาย แหนถ้อย
อันนี้ บุรีไท้เมืองดอ พระราช แดรือ
เห็นอ่อนไช้นายน้อง ด่วนถาม ฯ

๏ เชื่อนี้ ดุกชาดเชื้อหนแห่ง ไดมา
เดยเดินตามไต่หา จอมเจ้า
ขาก็ เลยยายถ้อยถวายคำ เดยเล่า
ฟ้าฮ่วนผู้ ธรรม์เหง้า เทื่อวทัน ฯ

๏ บัดนี้ พระราชท้าวพยาซึม มาขนง แท้แล้ว
ภูธร จำเผือเดินดุ่งมา หาเจ้า
เผือก็ เฮวฮันแท้เห็นเจือง จอมราช
เผือเล่า เว้นด่านด้าวไพกว้าง ล่วงมา แท้แล้ว ฯ

๏ แต่นั้นผีก็ ฝายผาดถ้อยแถลงกล่าว กอนงาม
มิฮ่างว่า ไทดูมวางให้มา ทันแท้ นั้นลือ
เผือก็ ตามคำไหว้ผดควน พระราช
ข้ากล่าวแจ้งคำแท้ ท่อมี ฯ

๏ เมื่อนั้น นายผาตริ้นเมื่อตี้ โฮงหลวง
ยอมือ ทนจอมสี่เถ้าหมาย แหนถ้อย
ภูธรท้าวแถนหลวง กอยกถ่าว
พระบาทเจ้าบุญกว้าง ว่ามา ฯ
๏ ค่าวค่าวหน้านายถ่าม คืนมา
ทูตาเลยเถ้าเมือ ตามไท้
เมื่อเถิงท้าวอุวันทา ทูนบาท
กอยกถ่าว พระบาทไช้เผือข้อย ฮีบมา ฯ
๏ บัดนี้ พระบาทไท้ท้าวซึ้ม เงินยาง
ยอพล เต็งราชาฮ่วนเมือง เลยหม้อม
เชินจอมเจ้าบ่านี่ ลงโผต
ทุกที่ไหว้คองเจ้า ซู่คน ฯ
๏ มะโนตเนื้อแถนใหญ่ เลยจา
เขาก็ ยอพลเตงท่อไถ คิงแท้
ขาก็ ประนมมือไหว้ผลควน เลยเถ้า
ท่อแต่ ท้าวซึ้มเจ้าเมืองถ้าน แปดแสน ฯ
๏ ผู้เผ่าท้าวลูกท่าน จอมซาง ก็มา
พลแพนมันย่อมยัง พอถ้าน
บุญของผู้ ผลควน ลุงมิ่ง ก็มา
ขันข่อยบ้านเปนถ้อง ก็กัน ฯ
๏ กับทัง ราชาเจ้าผลควน ท้าวฮุ่ง
คำเคื่องผู้ เปนอ้าย ถวดตาม ฯ
๏ อ้ายเคืองท้าวทงแห่ง ขาซาย
ยอพลมาตั้งซาย ไหลแล้ง
เมื่อนั้น พระหลิงหน้าท้าวกถ่าว กอนงาม
เชือจ่ง เอาคำกูเทียวเมือ ยาช้า ฯ

๏ ท่อว่า ถามข่าวเจ้าจอมเมือง แถนมาถนั้นแต่
เชือก็ มากถ่าวถ้อยแหนแจ้ง ซ่อน นี้แล้ว ฯ
๏ ฟ้าลุ่มใต้ฟ้าฮ่วน ทั้งเมือง
ลุมวางยังตั้งเมือง กูแท้
ท่อว่า บาเจืองเจ้าเงินยาง ยุคราช
มาผาบฮื้อเมืองบ้าน แห่งกู ฯ
๏ ทบัดนี้ เมืองเก่าก็เขาหาก ยูปุน แท้แล้ว
ดูเคื่องแถนบ่อถว่าเชือ เหนแจ้ง
เอาผีนผ้าลายวัน เมื่อฝากถ้อนเถ้น
อันว่า เมืองฟากฟ้ากะเดิมถ้าง บ่อได ว่าเนอ ฯ
๏ อันว่า ง้าวกาบแก้วแสงส่อง ไลวัน
ถวายบาไทแต่เบา พอฮู้
เมื่อนั้น ไย่ไย่ข้าส่องนาย นบบาท
ไหว้ท่านเจ้าแถนฟ้า ลวดลา ฯ
๏ ผันผาดย้ายกายเขตร ดาวดิงส์
กายลงมาลวดเห็น นครไต้
บุรีก้ำเมืองหลวง พายต่ำ พุ้นเยอ
งามละไล้เลียนต้าย หยู่ซะถอน ฯ
๏ ทุกต่ำไม้มีดอก ดวงพะกาย
ยนยนขาล่วงลง พายได้
ผันผายเท้านาหลวง ข้ามย่าน
เมื่อฮอดท้าวประนมไหว้ ขาบถวาย ฯ
๏ บัดนี้ ผู้ผ่านพื้นแถนใหญ่ เมืองหลวง
ผายคำควนสั่งเผือ คำแจ้ง
ยังมีผ้าลายวัน ผืนหลาก
ถวายอ่อนผู้ เนาแถ้ง แต่ไกลว่าอัน ฯ

◎ ซันนึ่ง ง้าวดาบแก้วไนบ่อ   เมืองแถน
ถงายบาไทซ่าวอวน   พอฐู้
ขันที่ เมืองแถนเจ้าบาเจือง   ยี่ยาด เฮวพุ้น
คึดฮ่งผู้ ธรรม์อ้าง   เยืองความหั้นแล้ว ฯ

◎ อุบบาทฮ้อนสะสว่าง   หายโพยเมือได
ก็จัก ผองพลเต็งซ่อยซู   ซึ่งม้าง
เมื่อนั้น กองแพงท้าวผดควน   พ้ำฮ่วน
พระบาทผู้ ธรรม์อ้าง   บ่อสะบาย ฯ

◎ ท้าวทอดถ้อยถามที่   เมื่องบน
มิฮ่างว่าบาเจือง ผายพายคำเบ่งเอา รือได้ นั่นลือ
มันก็ ยอมือไหว้ผดควน   กอยกล่าว
เจืองฮุ่งเจ้าเมืองด้าน   ฮาบเทแท้แล้วฯ

◎ ค่าว ๆ หน้าพระบาท   เตยจา
ถามฝูงขุนส่ามเรี่ยง   แหนถ้อย
มิฮ่างว่า ผีส้างก้ำเงินยาง   ถุงชึ่ม
ขึ้นสู่พ้าเต็งฮือ   ฮาบเอาแท้ ลือฯ

◎ กูจัก ผันไล่ซ้างไอยรา   ขนต่อ จิ่งแล้ว
ขันที่ ก็มแต่งตั้งรือเว้น   หลึกเวรได้ซาม
ผัดส่อพุ้นพอเมื่อ   ยามงาย
ตาวันเตยค่ำจวน   ตู้ค้อย
บุญผายไท้พลีกำ   ต้ำไหย่
พระบาท เจ้าติ้วส้อยเมือห้อง   แท่งทอง ฯ

◎ ภูไซ่ท้าวด้านอ่อน   บุญวัง
บัดนี้ หลานเจียมปางฮ่วนเมือง   ธรรม์เหง้า
กับทั้ง นงเยาน้อยสี่ไว   คำหยาด
เชื้อพี่น้องสองเจ้า   หย่าไลกันเนอฯ

◎ สะพาดพ้อมบ้ำย่า   ถ้วอา
ส่อนลอนเขาหยู่วอน   แจนหม้อม
ฉายาค้อยแสงสูรย์   มัวมึด
พระบาทย้ายเมือห้อง   เสือเพียง ฯ

◎ ออระทึดเทียนเหมือยหมอก   ยินวอน
กุญชะโรเขาเปี่ยนยาม   กันบ้อน
คอนคอนค้อยราตี   ข้อนฮุ่ง
พระบาทไท้เตยค้ำ   ยืนฝัน ฯ

◎ ฝั้นว่า เดินตุ่งตั้นเปนบึ๊ก   เวียนเมือง
โฮงหลวงหักแบ่เพ   เปนบั้น
ฝันว่า บุญเฮืองขึ้นเมือแถน   เทิงโลก
ไก่แฮงขั้นขันท้า   ฮุ่งจวน ฯ

◎ กุโหงกฮ้องในบ้ำ   ส่าน ๆ พุ้มเยอ
ผดควนเตยตื่นจวน   ไจข้อง
ซาวเมืองพ้อมตาคัว   เฮวฮีบ
พ้ำฮ่วนไห้ ตีค้อง   บ่าวพล ฯ

◎ ทุกกิ่บก้ำเดินแต่ง   ฮมฮม
ยนยนจัดแจกปุน   เปนถ้อง
พลกุมก้ามเต็มนา   เตียระดาด
ท้าวพากห้องเถิงซ้าง   เผ่นพาย ฯ

◎ ซาดซาดซ้างไหลออก   ปุนไป
ภูธร ผายไอยราเกี่ยวเงย   ยวงย้าย
สะไวย้ายอาวดำ   ไปก่อน
แจกหมู่ตั้งขวาซ้าย   ปีกขวา ฯ

๏ ซาด ๆ เท้าไซ่ฟ้าเลยมืด　เมือขวา
ทังเมืองไหลหลั่งเลย　ยอย้าย
บาดานไต้หลานคิง　คำบ่า
ออนหมู่เข้ามวนพ้อม　เคืองคำ ฯ

๏ สว่า ๆ เท้าเต็มท่ง　ทันเพียง
ภูมิเลยอว่ายส่าน　เซาตั้ง
เสียงคำไร้ผันลวา　ไปกล่าว
เชือเยียะ ผัดผาดม้ายายั้ง　เทียวพลัน ฯ

๏ บอกข่าวเบื้องท้าวซึ่ม　เงินยาง นั้นเนอ
เปนคนซายให้ผัน　มาเถิ้น
แต่นั้นซาก็ ผันลวาเข้ามาเฮว　เอิ้นกล่าว
บอกแก่ท้าวธรรม์เหง้า　ซึ่มเซง ฯ

๏ พระบาทท้าวย้ายหมู่　พลมาหั้นแล้ว
เปนคนซายฮีบมา　ยายั้ง
เมื่อนั้น ราชาผู้ ผลควน　ท้าวซึ่ม
ให้แต่งตั้งพลล้อม　ฮีบพลัน ฯ

๏ ต้านตื่มถ้อยฝูงหมู่　โยธา
บาซาง ผันพายส่านออกปุน　ไปตั้ง
นัดตาท้าวสองหลาน　ไหลหลั่ง
วอแต่ท้าวมียั้ง　แตกถาง ฯ

๏ ยังเล่าพ้อมทังหมู่　กวานแก
บางาม เปนหัวขวาแต่งดี　ดาไว้
ปะแหวหน้าโฮมควน　ท้าวหิ่ง
หลานอ่อนเชื้อเมิ่งไท้　ลวดตาม ฯ

๏ กับทัง ฉุงมิ่งเจ้าผู้เผือก　เชียงเซย
ธรรม์ยำสับแยกมา　หัวซ้าย
อาวพวงผู้ ผลควน　ดางราช
เลยลวดย้ายตามเจ้า　บาทเชียง ฯ

๏ ซาด ๆ ช้างฝูงหมู่　หานพาย
ซาวเงินยางปู่พวง　ทังพั้น
บุญผายเจ้าตามหลัง　ไหลซ่ม
ทังหมู่แย้แกวซั้น　เถือนตาม ฯ

๏ พลหลั่งพ้อมมัวมืด　เปนควัน
คนตายกองคั่งขอน　เซาป้ำ
ยังเล่า มวนมาพ้อมตามา　ตั้งต่อ
ย้ายหมู่ซ้องมวนพ้อม　บ่อหน ฯ

๏ หมอมหม่อหน้าพายฮ่วน　เลยแคน
ยนยนเซาเยือกมา　มิ่งยั้ง
แพนลายล้วนเชนคำ　ดูอาด
ท้าวบอกให้เดินตั้ง　แต่งดี ฯ

๏ พุ่ง ๆ เบื้องคำบ่า　มวนมง พุ้นเยอ
ผงทุลืบคมืดควั่น　คุงฟ้า
นัดตาน้อยสองหลาน　เจ้าหมู่
มะหาดน้อยนงหน้า　เกียวทาน ฯ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมหมู่ออก　ไหลนำ
บาดานคำเคืองเดิน　ตามน้อง
ธรรม์ยำผู้ ผลควน　ท้าวซึ่ม
ให้ป่าวค้องกองเข้า　ข่มพล ฯ

๏ ต้านตื่มถ้อยจัดออก ปุนไป
สนสนเลยแล่นไหล หลุยเข้า
ไลวซ้องทวนเทิง ผันผ่า
เถ้าไชพ้ำทงช้าง ข่มเค็ง ฯ

๏ สว่า ๆ เบื้องท้าวฮ่วน ตุมวาง
เร็งโฌไกวแกว่งปะคือ ตันค้อน
ภูธรไท้เงินยาง ซัดฮ่อ
ท้าวฮู่งเจ้าทงช้าง ขั้นหา ฯ

๏ ไลต่อ เถ้าไล่พ้ำทันที พายขวา
บาคานเลยลวดซน คำต้อง
พิมานช้างคุงงา ฮบฮ่อ
เตี้ยงสนั่นก้องนากว้าง มืดมัว ฯ

๏ ชาด ๆ ช้างคำเคื่อง ฮุมพาย
ฮุม ๆ ชาวเงินยางไล่แทง ตื่นช้าง
บุญกันไท้เรียงคาน นันเนื่อง
ขอฟาดง้างไลเข้า ข่มทาน ฯ

๏ เพื่อง ๆ ช้างสานไหย่ เมามัว
บาชางผันพายงามเกี้ยวชู ชนต้อง
เมื่อนั้น บุญเฮืองไท้ธรรมย้ำ พ้ำฮ่วน
พระบาทไท้ตีช้าง ข่มพด ฯ

๏ ผ่อเห็น ทะล่วนช้างพ้ำฮ่วน มวนมา พุ้นเยอ
ยนยนยอหอกทวน แทงค้าง
บาฮามผู้อาวคำ ศางราช
เถ้าไล่พ้ำพันช้าง ซั้นพาย ฯ

๏ ชาด ๆ ช้างท้าวไหย่ หานพาย
บาตี้สับแยกเงย ตาถ้า
บุญผายไท้หลานบัง คำบ่า
ไลสั้นช้างตัวก้า ข่มชน ฯ

๏ สว่า ๆ เบื้องชาวปะเทศ เงินยาง
ยนยนเขาลวดฮุม แทงซ้ำ
คนคานเจ้าแนวเจือง ท้าวฮุ่ง
พระบาทเบื้องพันช้าง ไลน้ำ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมคำเคือง ฮมเอา
ธรรมย้ำพระหิ่งเมือง ไลเข้า
บุญเฮืองเจ้าเชียงเชย ชดต่อ
เถ้าไล่พ้ำธรรมเหง้า ข่มชน ฯ

๏ วอแค่เบื้องฐูช่อย ชนพาย
อาวพวง ทั้งขุนพลลวดกวาง คำต้อง
คนนามผู้พยาเมือง พ้ำฮวน
สับแยกช้างไลเข้า ช่องกาง ฯ

๏ ทะล่วนช้างพระบาท บาหาน
คิ่งขอคำหยู่ยืน ตาถ้า
ภูธรเจ้าไอยรา วางผ่า
มิ่งนี้ ท้าวกำพ้าแนวเนื้อ ซิ่มเซ็ง แท้ลือ ฯ

๏ ท้าวคาวถ้อยเลยกล่าว ผยองความ
กูนี้ เร็งโฌยสผ่านเมือง เชียงด้าน แท้แล้ว
ฮามเมืองไว้มาดา พระแม่ กูพุ้น
เพื่อจัก ชนต่อช้างมึ่งเจ้า ต่อมือ ฯ

◎ วอนแต่เจ้าเลยซ่อย ซูแทง
เดียงพายด้านซั้นแทง งองหลัง
กูนั้น ตนนามเนื้อทงเมือง ฟ้าฮ่วน จิงแล้ว
ผงเผ่าขึ้นเมือฟ้า ท่าวแทง ฯ

◎ ขอฟาดซ้ำชนท่าน อาวถ้ำ
ดุงมิงเขาซ่อยเติม หดานเหง้า
ทานงาช้างหุนบัง ค้ำบ่า
ท้าวซึ่มเจ้าเมืองด้าน ซ่อยหดาน ฯ

◎ ส่ว่า ๆ เบื้องพลด่วย อาวพวง
หานพาย ทังขุนแสงฮึบหลุย ไหดเข้า
หัง ๆ พ้อมขุนพล มวนผ่า
เขาซ่อยบ้านฮุมด้วย ส่งแฮง ฯ

◎ หมอมหม่อหน้าค้ำบ่า ขลังไจ
หดาวทองแทงไส่ซู ชนซ้ำ
ไหไหอ้อมเอามัน เซยดาบ เฮาแล้ว
มันฮึบตั้งปะนมไหว้ กล่าวโยม ฯ

◎ เอาเนื้อ เปนซ้อยน้ำตักอาบ ส่งอวน ก็ดี
ขอโส่มไวโผดผาย ยาซ้ำ
เมื่อนั้น ผดควนเจ้าเงินยาง เอ็นกดาว
หย่าให้ไว้มันซ้ำ ตั้งเมือง ฯ

◎ พระบาทท้าวฮ่องว่า เอาหัว
บุญเฮืองยอยื่นเขา คูเก็น
หน้ว ๆ เบื้องเงินยาง เลยไส่
ท้าวฮ่วน เอ็นต่าน้องฝูงหมู่ ซาวค้ำ ฯ

◎ หรือว่า มาปะไว้ยูเพื่อน พื้นเอา ดังนั้น
ธรรม์ย่ายินเคียดรม ปานงัน
เอาตัวเท้งหัวพาย ฮ้องแรก
ฟ้าฮ่วนผู้ธรรม์ต้น ซั้นหา ฯ

◎ สับแยกช้างชนมิ่ง เซี่ยงเซย
ผาอาพายฮ่วนเมือง ไหดเข้า
ก็หาก เคยกำเมี้ยนกางนา ลดดาบ จิงแล้ว
ฟ้าฮ่วนผู้ธรรม์เหง้า แกว่งขอ ฯ

◎ มาบ ๆ ย้ายเขาไห่ ฮุมแทง
ยอขอตีมิ่งเมือง ธรรม์เหง้า
พายส่านช้างโฮยลง เลยเพี้ยก
ดุงมิ่งเจ้าเลยพ้าว พ่ายพัง ฯ

◎ เอ็นเฮี่ยกให้พระบาท ยาได
หัง ๆ ไทเซี่ยงเซยแล่นหนี ดุงเจ้า
เมื่อนั้น บาไทเจ้าจอมซาง เยาวราช
ไส่ชั้นช้างชนบ้าน จิ่งเซา ฯ

◎ พระบาทเจ้าท้าวซึ่ม เบงเสี่ยง ฯ
เดินเขาดาฮึบเฮว มาตั้ง
ดูตั้ง เด็กแซ่งเบื้องหัวนา ซั้นท่ง เฮวพุ้น
ท้าวซึ่มเจ้ามียั้ง ปั้นเถิง ฯ

◎ ภูไซ่ท้าวเลยผ่า วางชน
สู่ก็ ยาหลักไหดตั้งแถน ลงบ้าน
ยนยนเบื้องหุมแพง ฟ้าฮ่วน
ไหดหลั่งต้านพ้าวฮึบ ถอยพลัน ฯ

๏ ดอนดอนตั้งพายงาม สานใหญ่
ดับแยกช้างดาถ้ำ ต่อชน
ดาวันค้อยเลยสูรย์ แสงอ่อน
ท้าวฮุ่งผู้นงหน้า เที่ยวชน ฯ

๏ ซะซ่อนเนื้อกิดเคียด ในใจ
พยาเจื้องตายเพื่อมัน แวนซ้าย
ไหไหเบื้องผดควน ฟ้าฮ่วน
พระบาทย้ายพดเข้า ซ่มชน ฯ

๏ พะด่วนช้างพดมึด นองมา
เซิ่งโฉบชนหิ่งเมือง ธรรม์เหง้า
อาวด่าผู้ตางดา พระราช
ไสต่อเจ้าท้าวฮุ่ง บางาม ฯ

๏ ซาด ๆ ข้างคำเคื่อง ฮุมเขา
พดตายเต็งซู่เมือง รือไซ้
ทังเขาเบื้องหานพาย พดด่วาย
ฮื่น ๆ ช้างชนซ้ำ ซู่มือ

๏ ท้าวเจื่องเจ้าทังราช บาซาง
พดคือไหลหลั่งนอง ดาเข้า
หัง ๆ เบื้องเงินยาง เลยแล่น
เถ้าไส่ฟ้าพื้นช้าง ผ่าชน ฯ

๏ ตะแบ่นหน้าท้าวฮุ่ง ดาดิ้
ผดควนดับแยกเงย งาถ้ำ
ดื่นชมเข้าสุมแทง ฮมฮาม
ยั่ง ๆ ย้อยคอหอก ปานฝ่าง ฯ

๏ ยาบ ๆ ย้ายคำเคื่อง ไส่เกิง
แยงอาวด่าซ่องกาง คำต้อง
ตะเกิงหน้าอาวด่า ไส่ต่อ
ฝูงหน้าไม้แกมก้อง ก่งยิง ฯ

๏ วอแด่ เค้าหมู่ช้างเซวฮึบ ลัดหลัง
เร่งโฉบถอนดาว พื้นอาวด่าลวดเลย กะซังช้าง
เขาก็ ยอหัวฮ้องเอินสูง เสี่ยงโห่
สว่า ๆ เบื้องเซี่ยงด้าน ยาดชอง ฯ

๏ เสี่ยงโห่ฮ้องคับท่ง คุงบน
แมนตายกองกั่งนา นองน้ำ
ฮมฮมย้ายถอยไซ หยุดหยู่
ฟ้าฮ่วนผู้ธรรม์เหง้า เคียดฟุน ฯ

๏ ซาด ๆ น้ำตากั่ง แถมแถว
ปุนพายสานเล่งมวน มาตั้ง
หลาวทองย้อยมันแหลว คุงปาก
พระบาทเจ้ามิยั้ง ผ่าหา ฯ

๏ วะหว่างไว้ฟ้าฮ่วน ตูมวางนั้นเนอ
กูจัก แยงบาคานให้มรน์ มระเมี้ยน
บางามเจ้าเดินหลัง สว่า ๆ
ข้ามห้วยน้อยเมื่อหน้า บ่อหน ฯ

๏ ฝูงส่ำหน้าพางยื่น ยอยิง
ยนยนเขาเล่งมวน มาซ้อม
ธรรม์ยำไท้ผดควน ท้าวซื่ม
ย้ายพวกพ้อมพดด้าน เดือนเค็ม ฯ

◎ ต้านตื้มถ้อยจัดหมู่ พายส้าน
ผดควนพายฮ่วนมา มิยั้ง
ผันเถิงเท้าตาชน ท้าวเจือง
ไพ่แตกค้านคุงท้าว ที่เซิ่ง ฯ

◎ เพื่อง ๆ แล้เซาไล่ ฮุมแทง
เรงโฒถุงซึ่มผัน คำต้อง
สะแม่ง เดียหลานไท้บางาม ท้าวเจือง กูนั้น
ซางราชเจ้าเคยบ้อง ปั้นวาง ฯ

◎ เพื่อง ๆ เถ้าไล่ฟ้าเลยแกว่ง ดาวเปื้อง
แยงบาซางเงือดดี่ ค่ำเบื้อง
เลี้ยงแผฮ้องหาหลาน ถงซ่อย
ฝูงส่ำข้าเลยซ้ำ ก่งยิง ฯ

◎ ออระม่อยหน้าท้าวเจือง พั้นพาย
คิงซดตื่หมวกสะเด็น คืนค้าน
หนหนพ้าวฟางตาย เลยแล่น
ฟ้าฮ่วนเข้าชนบ้าน ทุ่นไจ ฯ

◎ ยั่งยั่งช้างโฮมถ่าว บุญวัง
ไหไหเลยซ่อยดาว คำต้อง
บัดนี้เฮาก้า ยังพายไว้ยู่ยัน ตั้งต่อ เทียวเถิน
ฟ้าฮ่วน จัดหมู่ช้างโฮมไว้ หว่างควน ฯ

◎ ค่าว ๆ หน้าฟ้าฮ่วน เลยจา
โฮมพาวกอยกล่าวคำ เลยไซ้
มิ่งต่ง แยงไปไหว้ธรรม์ย่ำ แวนเทียว
ให้ท้าว ขอดหมู่ช้างมาพ้อม ฮีบพลันว่าเนอ ฯ

◎ มันก็ ไหไหม้าเลยแล่น ตามความ
ผันลวาเลยฮอดเวียง แหนถ้อย
ผดควนให้มาตาม ทันราช
ตูดั่ง เลียไพ่น้อยมวนพ้อม พ่ำจม ฯ

◎ พระบาทไท้ท้าวใหย่ อาวล้ำ ก็เลีย
เซาก็ กวนกุมเอาอะเนกนอง มวนพ้อม
ธรรม์ย่ำเจ้าบาดาน ค้ำบ่า ก็เลีย
ท้าวฮ่วนเจ้ายินหม้อม เกี่ยวเกา ฯ

◎ เมื่อนั้น ต่ว่า ๆ ฮ้องคับคั่ง เต็มเวียง
เฮาจัก กองกันตายหอดหิว ดางแล้ว
เดินเชียงชั้นหัวเมือง มาฮอด
แผ้วซู่ด้านมวนพ้อม ออกซน ฯ

◎ กดหมู่ช้างส่ารใหย่ สามพัน
ยนยนไหลออกเวียง มิยั้ง
ธรรม์ย่ำล้างเมืองเวียง ฟ้าคืน
ทังอ่อนผู้ ผาฮั้ง ถวดตาม ฯ

◎ ฮื่น ๆ เท้าคุงฮ่วน ตุมวาง
พลมาหมดมากตาม คือน้ำ
บุญขวางผู้ ผดควน ฟ้าฮ่วน
พระบาทผู้ นงหน้า ถวดแซง ฯ

◎ ท้าวด่วนถ้อยปุนต่อ พายส้าน
นงแพงเลยกล่าวคำ ปุนต้าน
บุญคุนผู้ ผดควน ท้าวเจือง
ไว้ได้ฟ้าขาเจ้า ต่อกัน ฯ

๏ คำเคื่องเจ้าท้าวหนุ่ม ฮ่องฮี่
บุญวังพระต่อผัน คำต้อง
ภูมีไท้ซียงเซย ท้าวหิ้ง
ฟ้าคื่นให้ซนตั้ง ต่อกัน ฯ

๏ พะหลิ่งหน้าท้าวไหย่ หานพาย
เอาหลานฮันคอบคื้น นครกว้าง
อันที่ พายด้านช้างเดนา ฝูงต่ำ
ให้หมู่ช้างซนตั้ง ต่อกัน ฯ

๏ ทุกด่ำเหง้าเซยราซ บาซาง
กูจัก ผันเถิงคำต่อมือ ดูก้อน
ภูธรไท้เดินมา ทุกหมู่
เดินผู่เถ้าเคยแล้ว หย่าไดแต่เนอๆ

๏ เปนคู่ช้างเดินกัน แหนแห่
หย่าได้ ไดยอดไท้หลานน้อย แต่ไกล
เจ้าก็ ผันเถิงแท้ฮมฮม ไล่ต่อ
ท้าวซึ่มเจ้าเดินตั้ง ซ่มพด ฯ

๏ ผัดมอดเมี้ยนพอเมื่อ ยามเย็น นี้แล้ว
บาคานอาวฮุ่งเมื่อง ไล่เซ้า
เห็นที่ไท้บุญวัง วางต่อ
ท้าวที่เหง้ามี้ย้าน ซ่มซน ฯ

๏ วอแต่เช้าซูซ่อย วงหลัง
ยนยนไล่ต่อกัน งาฮื้อ
บังยังผู้ ผดควน ท้าวหิ้ง
พดมากอี้อหลังหน้า แห่แหน ฯ

๏ ไล่ต่อเจ้าฟ้าคื่น กางพด
ยนยนไล่ซ่มซน ผาฮั้ง
บุญผายไท้เซียงเซย ดุงมิ่ง
ดับต่อต้องซนซ้ำ ซ่อยนำ ฯ

๏ ตะแบ่นหน้าพยาเจื่อง ซาซาย
ธรรม์ยำไล่ซั่นเถิง มิ่ยั้ง
ผงทุลี้ขึ้นเมื่อบน บดมิ็ด
เก้าไล่ฟ้าพั้นซ้าง ผ่าผาย ฯ

๏ อธระม่อยหน้าไล่ต่อ ฮมฮม
บาซางซนฮ่วนเมื่อง คำต้อง
พดกุมก้ามนาอวน ไหลหลั่ง
ฟ้าฮ่วนบื้องโทมเซ้า ผ่าผาย ฯ

๏ ยั้ง ๆ หน้าท้าวฮุ่ง ตื่แคง
พดกางหักหอดหน คื่นค้าน
เซากุมไต้บุญวัง ท้าวหนม
มั้นนี้ หลานอ่อนท้าวธรรม์ต้น ฮ่วนเมื่อง ฯ

๏ ท้าวซึ่ม ให้บ่าวค้องเอ็นว่า พอมี่
เร็งโฌเดินฮุ่งเมื่อง ยาซ้ำ
เมื่อนั้น ธรรม์ยำผู้ ผดควน ฟ้าฮ่วน
พระบาทผู้ไจเซ้ม ซ่มเต็ง ฯ

๏ ทะด่วนช้างเลยเต่า มวนมา
เคงๆ เดี่ยงฮุ่มกอง เกาค้อง
ราซาผู้ ผดควน ฟ้าฮ่วน
ยั่งยั่งนำนองหน้า เดือดไหล ฯ

๏ ต้านด่วนถ้อยเอ็นค่า มุนตื้
รือว่า มาไอปะไป่หล่าน กูน้อย
พุ่ง ๆ ฮ้อนในทวง ทนสวาด
พ้ำฮ่วนเจ้าพื้นซ้าง มุ่นกะจวน ฯ

๏ กูจัก เมี้ยนคาบแล้วเมื่อฮึ่บ ฮับบา
หลิงดู งาสวานงาไฮบงวง คิเบื๊อง
ตื้ซนซ้างกวานแก วอแด่
ท้าวเจื้องผู้ นงหน้า ซั่นหา ฯ

๏ ม้าแผ่อ้อมเต็มท่ง ตุมวาง
ซาวเมื้องทวายลวดหน คื้นค้าน
ภูธรเจ้าเงินยาง เอิ๊นหมู่
เถ้าไล่พ้ำไจห้าว ปั้นซน ฯ

๏ ซาดซาดเท้าคุงเจื้อง จอมเมื้อง
ยนยนคำเคื้องหลาน ไหลเข้า
บุญเฮื้องผู้ ผดควน วางผ่า
เถ้าไล่พ้ำเซซ้าย เพี้ยกหนี ฯ

๏ สว่า ๆ ฮ้องอ้อมโห่ ฮุมเอา
ภูธร ยอดาวดำแกว่งคอ เลยกิ๊ง
เวาก็ ผายเถิงท้าวพยาเมื้อง พ้ำฮ่วน
ท้าวหิ่งเข้าซนซ้ำ ซมแทง ฯ

๏ ท้าวด่วนถ้อยคิดคั่ง ซลังไจ
รื้อว่า นงแพงแปงแต่งทาง กูถ้วน
หั้งหั้งอ้อมคุงเวิ้ยง พ้ำฮ่วน
ทุกที่ค้ายเซี้ยงถ้าน ไล่แทง

๏ แต่นั้น พ้ำฮ่วนคั่งฮับต่าว พายทิ้น
ภูธรติ้ดเคี้ยดคื้น มียั้ง
เมื่อนั้น นามกรผู้ ผดควน ท้าวหิ้ง
ไล่ต่อท้าวผาฮังเจ้า ทีเซ็ง ฯ

๏ พระหลิ่งหน้าพ้ำคื้น คำซน
เร็งโฌฮับแยกงา เงยได้
ราซาผู้ บุญสูง ซางราช
ไล่ต่อเจ้าจอมไท้ ฮ่วนเมื้อง ฯ

๏ ซาด ๆ ซ้างพระบาท คุงงา
บุญเฮื้อง ไกวขอตีแกว่งเซ ซายอ้ม
บาคานผู้ ผดควน ท้าวหิ่ง
ไล่ซุ่นซ้างซนพ้ำ คุ้มเซ็ง ฯ

๏ พุ่ง ๆ พ้อมข้ามะหาด ยิงกง
เคง ๆ เสี้ยงสนั่นเถิง บนก้อง
ทงเมื้องไท้ นามกร ท้าวสูง
เงื้อดดาบง้าวพื้นอ่อน ออนฮัง ฯ

๏ เลยตกกิ๊งหัวซอก บังยัง
พายส้านผัดบ่อยคื้น มันบ้า
ทงเมื้องผู้ ผดควน พยาฮ่วน
หน้าต่อหน้ายืนฮ้าย ถวดเหลื้อง ฯ

๏ ทะล่วนเจ้าพ้ำคื้น ไกวตี้
บาคานคนหิ่งเมื้อง เลยค้าน
ราซาผู้ บุญสูง ท้าวซึ้ม
เจ้าค่อยป้านพลไว้ ร่มซน ฯ

๏ ฟ้าคืนย้ายสับต่าว พายถอย
ยนยน ชาวเงินยางไล่แทง ฮุมปุ้น
มันก็ ถอยแฮงตั้งตาคื ถ้าต่อ
หนีบ่อพ้นพดท้าว แวดวัง ฯ

๏ หมอมหม่อหน้าคึดคั้ง คาทวง
บังยังเลยต่าวพาย คืนถ้า
ทังปวงพ้นเงินยาง ท้าวซิ่ม
พระบาทผู้ใจกล้า ขั้นขน ฯ

๏ ต้านคืมถ้อยไกวแกว่ง ขอคำ
กูจัก ขนชูเถิงฮ่วนเมือง มารฮ้าย
ธรรม์ยำเจ้าเซี่ยงเซย ชนซ่อย
ท้าวที่เหง้าชนบ้อง แม่นคอ ฯ

๏ ออระม่อยหน้าพระบาท ยินสงวน
ยอหัวเหินเบ่าโยง ยังค้อง
ผดคนเจ้าพยาเมือง ฟ้าฮ่วน
พระยาทไท้ ทนท้วง เกี่ยวเกา ฯ

๏ ต้านด่วนเอ็นฝูงหมู่ มุนคี
สูหย่า ไลกูเสียผู้เดียว ดางแล้ว
เมื่อนั้นเขาก็ หนีจากเจ้าจอมเมือง ฟ้าฮ่วนเขาแล้ว
ปะไป้ถิ้มทังฟ้าว พ่ายพัง ฯ

๏ ท้าวปั่วไท้ เบื้องฝ่าย โกสล ก็หนี
ยนยนปดเดี่ยวถอย ดงน้ำ
ทังฅนเจ้านครอื่น ตางราช ก็หนี
เขาบ่อพ้อมพดไว้ ซอยอวน ฯ

๏ พระบาทเบื้องทังเทส พารา ก็หนี
ไลผดควนบ่อเหลียว หลังได้
จำปาพ้อมแนวนาม น้องนาด ก็หนี
ปะไป่ท้าวจอมเจ้า หยู่เดียว ฯ

๏ ชาด ๆ ช้างน้อยใหญ่ เสนา ก็หนี
ฅนราชาหยู่เดียว ยินหม้อม
ถามตายก้อนฅนเดียว หมดซั่ว จิงเถิน
ฝูงเพื่อนพ้อมตะวังไว้ บ่อหนี ฯ

๏ เมื่อนั้น ยาบ ๆ ช้างชางราช มวนมา
คืพายขวางบั้นขน เลยบ้าน
บาคานผู้ ผดควน ท้าวฮุ่ง
พระบาทก้มพื้นซ้ำ แม่นคอ ฯ

๏ พุ่ง ๆ พ้อมซิ่งยาด มะฮามคำ
ยอหัวเหินโห่โฮ คุงฟ้า
ธรรม์ยำไท้ ขันคำ มาได้
พระบาทให้โยงค้อง บ่าวพด ฯ

๏ เฮาก็ ทำเบื้องม้างตุมวาง สะสว่าง จิงแล้ว
ให้สู ถ้างคาบท้าวทองด้าน ห่มแคง ฯ

๏ บัดนี้เฮาจัก ไซ้ด่วนเข้าเมือที่ ในเวียง
เดินตาเขาหย่าฮม พังฟ้าว
ภูธรให้พิมมะบาน ท้าวหนุ่ม
ทังอ่อนผู้ใจท้าว มิ่งเมือง ฯ

๏ ไต้ดุ่มฟ้าเมืองฮ่อน   ของเฮา
เฮาก็ ทำเบื่องไขเบิ่งวาง   แวนกว้าง
หลิงดู บุรีกว้างกงนคร   โฮงราช
ผู่แห่งเหง้าเซาช้าง   ผ่อดู

๏ ชาด ๆ ช้างชัดแทบ   เทียมเกย
โฮงคำแปงท่อดอย   คำด้วน
ภูธรเจ้าเงินยาง   ชมชื่น
ฝูงหมู่ใช้คนช่วง   ตื่นมือ ฯ

๏ ต้านดื่มถ้อยคอมบู่   อาวพวง
มิ่งจ่ง แยงมือเดินซู่นาง   ในห้อง
ทังฝูงเหง้าพงพยา   พ้อมฮอด
พระบาทไท้ตี่ค้อง   บ่าวพด ฯ

๏ ให้หยู่พุ้นแหนแห่   ดูทวาร
ยาเฉยเห็นหยอกใจ   มักได้
บาคานไห้ยวงไฟ   ทุกที่
พระบาทไท้ดูช้าง   ซอกนาง ฯ

๏ ไผผู่ ยังถอบถี้หนแห่ง   ทางได
กูจัก พั้นคนตายขาดคอ   มรเมี้ยน
เคง ๆ ก้องเสียงกอง   เคงคื่น
ทุกที่เทียนยินพ้อม   ชื่นบาน ฯ

๏ ฮื่น ๆ พ้อมเสียงเสพ   เพงระบำ
ฮมฮม เดินสาถี่สู่กัน   กินพ้อม
ขันว่า แนนพันผู้โฉมงาม   คำหยาด
จัดให้ผู้ทึ่งค้อม   ฮื่นมา ฯ

๏ ชาด ๆ ย้ายเหล้าฮื่บ   มาเฮียง
บุญเฮืองจำแถ่งไกว   แถมน้ำ
จอมเมืองผู้คนเซง   ท้าวฮุ่ง มากิน
ทังหมู่เชื้อพงพ้อม   คู่คน ฯ

๏ ดูก็ พุ่งหอกแพ้ท้าวฮ่วน   ยูะยื่น นี้แล้ว
ก็ยัง ปุนความงามแต่งแปง   ปางช้าง
คันว่า ผันถึงห้องเงินยาง   ยุคราชยามได
จักให้ผู้ธรรมอ้าง   อ่อนกิน ฯ

๏ ค้อมว่าแล้วนบนาถ   วางปาน
เขาก็ โฮมกันกินซู่คน   มวนพ้อม
บาคานท้าวบายกำ   ค้อมก่อง
ถุงชื่มเจ้าพดพ้อม   แต่งเติม ฯ

๏ ย่อง ๆ น้านายเล่ง   นาที่
บงไทเชิ้นซู่คน   กินพ้อม
ธรรม์ย่ำไท้พางอวน   ทุกแห่ง
แหนแห่เจ้าเพงดาน   ซู่พาย ฯ

๏ เขาก็ ปุนคำไหว้ราชา   ท้าวเจื่อง
พระบาทผู้คึ่งค้อม   ด่วนไป ฯ

๏ ผู่เผ่าท้าวเฉยถวด   เถิงนาง
บาไทเฉยกอดชม   นางน้อง
เจื่ยมปางเข้าเมื่อใน   เถิงบ่อน
สาวหนุ่มน้อยปะนมไหว้   ซู่คน ฯ

๏ เมื่อนั้น เดือนแซงซ้ายพอเที่ยง ราตรี
ยนยนจัดซู่คน   กินพ้อม
หนัว ๆ ก้องฝูงพาง   เมามื่
ไหว้บาทผู้คึ่งค้อม   ถวดถา ฯ

๏ สะความหน้านงถ่าว บาซาง
นอนคอมสาวหมู่นาง ในห้อง
พระก็ ยินดีด้วยในใจ มีมาก
ฝูงหมู่ สาวพี่น้องหัวเยิ้ม ซู่คน ฯ

๏ เมื่อนั้น ราชาไท้ผลควน ดุงซิ่ง
ให้บ่าวค้องเดินเข้า คู่เวียง ฯ

๏ อ้ายเจื้องท้าวปะสงแห่ง นางสาว
จำเขาไปเที่ยวทัน ยาช้า ฯ

๏ อันว่า สะความหน้านางหนุ่ม นงฮาม
เอามาเวียงเจื้องเมือง เดียวนี้
นางก็ ยินซามย้านซอโยม คอมก่อน
หลานก่ำพ้ายังน้อย ไป่เคย ฯ

๏ ขออ่อนท้าวยอมโผด ปางเดียว
ฮู้ว่า เปนทาสีบ่อซื่น ซอไหว้
เซาก็ ขืนคำไหว้ราชา ท้าวเจื้อง
พระบาทผู้คึงค้อม ด่วนไป ฯ

๏ ผู้เผ่าท้าวเลยถวด เถิงนาง
บาไทเลยกอดโซม เอาน้อง
เจียมปางน้อยยาซาม เจ้าพี่ แพงเอย
พี่จัก เอาอ่อนเจ้าเมื่อล้าง แต่งเฮือน ซามแล้ว ฯ

๏ นางตอบถ้อยแถลงต่อ กอนงาม
พระท่ย เดินใจลวงกล่าวคำ พางน้อง ฯ

(จบตามฉบับเดิมแต่เท่านี้)

สิลา วีรวงส์ ป.

บัญชีแสดงรายการรับ_จ่าย เงินช่วยในการพระราชทานเพลิงศพ พระสาสนดิลก พระครูวิโรจน์รัตโนบล และฌาปนะกิจศพ พระมหารัตน์ พระอาจารย์เสาร์ ณะจังหวัดอุบลราชธานี

รายรับ	จำนวนเงิน
คณะสงฆ์ ข้าราชการ พ่อค้าและประชาชน ในจังหวัดต่าง ๆ บริจาครวมเรียกว่า คณะจังหวัด คือ :—	
คณะจังหวัดอุบลราชธานี	1579.64
คณะจังหวัดนครจำปาศักดิ์	340 43
คณะจังหวัดศีสะเกศ	131.59
คณะจังหวัดสุรินทร์	52.67
คณะจังหวัดบุรีรัมย์	62.30
คณะจังหวัดนครราชสีมา	63.72
คณะจังหวัดมหาสารคาม	449.78
คณะจังหวัดร้อยเอ็ด	120.00
คณะจังหวัดชัยภูมิ	92.50
คณะจังหวัดอุดรธานี	219.64
คณะจังหวัดหนองคาย	145.93
คณะจังหวัดนครพนม	91.13
คณะจังหวัดเลย	41.52
คณะจังหวัดสกลนคร	180.47
คณะจังหวัดขอนแก่น	49.71
รวมยอดยกไป	3621.03

รายรับ	จำนวนเงิน
ยอดยกมา	3621.03
คณะย่อยในจังหวัดต่าง ๆ คือ—	
คณะวัดนิเวศธัมประวัติ พระนครศีอยุธยา	46.50
คณะวัดมนีชลขันธ์ จังหวัดลพบุรี	19.00
คณะวัดสัตตนาถปริวัตน์ จังหวัดราชบุรี	52.50
คณะวัดบ่าโยธาราสตร์ จังหวดปราจีนบุรี	23.75
คณะวัดบ่าซงคุน จังหวัดปราจีนบุรี	18.00
คณะวัดปากกะพอก ,,	37.80
คณะวัดใหม่บางพระ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี	41.50
คณะวัดสามัคคีวัธนา อำเภอหล่มสักดิ์ จังหวัดเพชรบูรณ์	177.30
คณะวัดเวฬุวัน อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี	80.00
คณะวัดเจดีย์หลวง วัดศรีมุงเมือง นครเชียงใหม่	45.07
รวมยอดยกไป	4162.45

รายรับ	จำนวนเงิน
ยอดยกมา	4162.45
คณะวัดชายงาม บ้านหนองบัว	
และบ้านวันยาว จังหวัดจันทบุรี	43.50
คณะวัดบวรนิเวศวิหาร พระนคร	39.00
คณะวัดสัมพันธวงศ์ พระนคร	50.00
คณะวัดอัมวัน พระนคร	33.00
คณะวัดเทพศิรินทราวาส พระนคร	20.00
คณะอุบาสิกาวัดบรมนิวาส „	16.00
คณะนางสาวพยนต์ กาญจนาภรณ์	
พระนคร	35.00
คณะพระอาจารย์นาค	
วัดบรมนิวาส พระนคร	26.00
ท่านผู้ซึ่งบริจาคและบริจาคย่อย	
แต่ 5 บาทขึ้นไป คือ :—	
นายนกเทศ นายอุบล สิริพูน	
บริษัทสหไทยอิสาน จ.ว. ขอนแก่น	500.00
พระเจ้าบรมวงศ์เธอ	
พระองค์เจ้าประดิษฐสารี	10.00
หม่อมเจ้าหญิงรัมแข ปราโมช	6.00
หม่อมเจ้าอุปลิสาน ชุมพล	25.00
หม่อมเจ้ากมลิสาน ชุมพล	10.00
หม่อมเจ้าชานี่เลิกสงัด ชุมพล	10.00
รวมยอดยกไป	4985.95

รายรับ	จำนวนเงิน
ยกยอดมา	4985.95
หม่อมเจ้าหญิงบุนจิราธร	5.00
หม่อมบุญยืน ชุมพล	6.00
ท้าวซงกันดาล	10.00
หม่อมราชวงศ์หญิงจรัส	5.00
นางถนอม กาญจนาวัชน์	10.00
นายทอง สุด ชำนาญอนุศาสน์	10.00
พ.ต. ละม้าย อุทยานานนท์	10.00
นางเสนางควิจารณ์	10.00
คุณจีบ เสวิกูล	5.00
คุณหญิงทับทิม	40.00
นายชัม.เสนา สุขกสิกร	10.00
นายดรุพันพิทักส์และคุณหญิง	10.00
เจ้าจอมถนอม	5.70
คุณนายเชื้อ	6.00
นายสุระ เจือ ชูโต	5.00
พระอมราภิรักษิต วัดบรมนิวาส	10.00
คุณหญิงผะอบ ภักดีพิพัธนผล	5.00
นายพด ราสดร์บำรุง นครราชสีมา	10.00
นายบัญญา นิกรกะเสม นายอำเพอ	
กาลสินธุ์ มหาสารคาม	10.00
นายปลั่ง จินดกานนท์ อุบลราชธานี	61.00
นายด้วง พลจันทึก นครราชสีมา	8.00
รวมยอดยกไป	5237.65

รายรับ	จำนวนเงิน
ยอดยกมา	5237.65
นายโล่รัจ ปเรี่ยญ และ นางอัมพร มีสวรรค เจ้าของโรงพิมพ์มิตรไทย	10.00
หม่อมราชวงศ์ หยิงวงศ์	10.00
นายบุ้ย แสงฉาย ปเรียญ	20.00
คุณนายเนื่อง อิ่มสมบัติ	5.00
นางทรัพย์ บุนยนิตย์	10.00
คุณหยิงเหลี่ยน พิทักส์ภูบาล	5.00
คุณหยิงเนื่อง	10.00
คุณหยิงเจือ	5.00
คุณหยิงคุ่ม	5.00
ผู้บริจาคต่ำกว่า 5 บาท มี 52 ราย เงิน	76.35
รวมเงินรับทั้งสิ้น	5394.00

รายการจ่าย	จำนวนเงิน
ค่าเครื่องเขียนใช้ในการติดต่อ	52.50
ค่าพิมพ์ใบแจ้งความไบกำหนดงาน และการ์ดทุข	112.75
ค่าทำบล็อกรูป 4 รูป พิมพ์ในหนังสือ	18.00
ค่าพาหนะไปมาเนื่องในการพิมพ์หนังสือ และ ค่าพาหนะของไวยาวัจกร	21.40
ค่าส่งใบแจ้งความไบกำหนดงาน และ หนังสือติดต่อ ตอบรับ	25.05
ค่าพิมพ์หนังสือรวมเบ็ดเตล็ด	2030.50
ค่าเครื่องไทยธัม	301.00
ค่าระวางขนส่งจากกรุงเทพฯ ถึง อุบล	50.00
รวมจ่ายไปแล้ว เงิน	2611.20
หักแล้วคงเหลือ เงิน	2782.80

(ลงชื่อ) นายสุร เจือ ชูโต ไวยาวัจกร

หมายเหตุ เงินที่เหลือทั้งนี้จะได้แบ่งใช้จ่ายในการฌาปนะกิจศพนี้ และเมื่อเหลือจากนั้นมีจำนวนเท่าไร จะได้ตั้งเปนมูลนิธิสำหรับบำรุงการศาสนศึกสาสำหรับจังหวัดอุบลราชธานีต่อไป.

พระฌานดิลก ประธานกัมการ นายทองอินทร์ ภูริพัธน์ นายฟอง สิทธิธัม

นาย เลียง ไชยกาล นาย เหมือน บุรัสการ กัมการ ฯลฯ